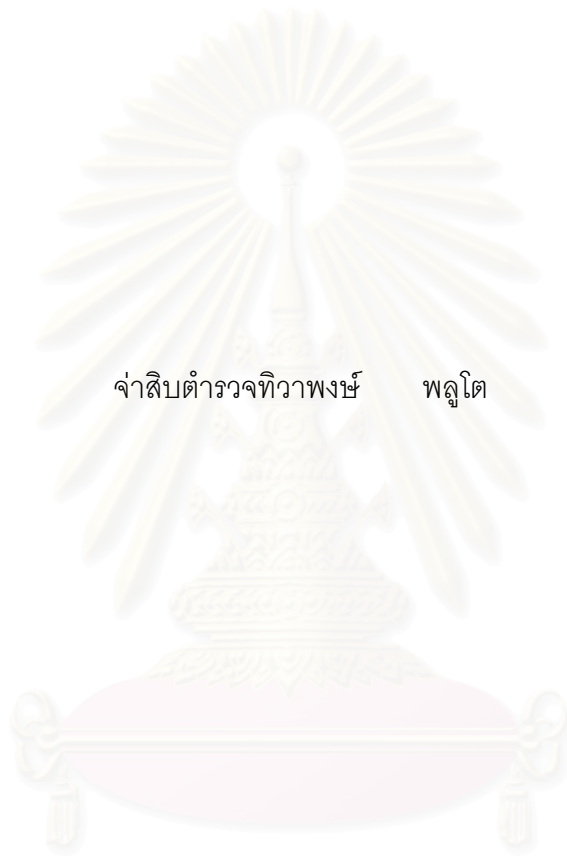

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทัณฑสถานหญิงกลาง

จำลองตำราวจทิวาพงษ์ พลูโต

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามนุษยวิทยามหาบัณฑิต

สาขาวิชามนุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-17-0342-2

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS INFLUENCING FEMALE INMATES TO BECOME DRUGS DEALER
OF CENTRAL WOMAN CORRECTIONAL INSTITUTION

Pol.Sgt.Maj. Thiwaphong Pluto

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Anthropology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2001

ISBN 974-17-0342-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี

ทัณฑสถานหญิงกลาง

โดย

จ.ส.ต. ทิวาพงษ์ พลูโต

สาขาวิชา

มานุษยวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. งามพิศ สัตย์สงวน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร. สัจญา สัจญาวิวัฒน์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ คำชู)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ตินณะกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.สัจญา สัจญาวิวัฒน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ)

ทิวาพงษ์ พลุโต จ.ส.ต. : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทัณฑสถานหญิงกลาง (FACTORS INFLUENCING FEMALE INMATES TO BECOME DRUGS DEALER OF CENTRAL WOMAN CORRECTIONAL INSTITUTION)
 อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 312 หน้า. ISBN 974-17-0342-2

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การค้ายาเสพติดของสตรี 2) เพื่อศึกษากระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดของสตรี 3) เพื่อศึกษาการปรับตัวแบบแผนพฤติกรรมค้ายาเสพติดของสตรี และ 4) เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้ต้องขังสตรีต่อปัญหา ยาเสพติดของสังคมไทยในอนาคต โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน จากทัณฑสถานหญิงกลาง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาทางมานุษยวิทยาในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ตลอดจนการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

สำหรับการศึกษานี้มีสมมติฐานในการศึกษาทั้งหมด 7 ข้อคือ

1. ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
2. ความเป็นผู้มีการศึกษาน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
3. การเป็นผู้มีรายได้ต่ำทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
4. การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
5. การมีเพื่อนติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
6. ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
7. การติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

ผลวิจัยพบว่ายอมรับสมมติฐาน 2 ข้อคือข้อ 2. และข้อ 5. สำหรับการแก้ไขปัญหาของกลุ่มผู้ต้องขังสตรีไม่ให้ค้ายาเสพติดอีกก็คือ “การให้โอกาส” ในการกลับตัวกลับใจให้เป็นคนดีของสังคม และประกอบอาชีพสุจริตอีกครั้ง โดยที่ไม่ตัดกลุ่มคนเหล่านี้ออกเป็นสวนเกินของสังคมหรือตราหน้าพวกเขาเป็นคนผิดตลอดไป ซึ่งอาจจะทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ไม่มีหนทางในการเป็นคนดีจึงต้องกลับเข้ามาสู่วังวนของยาเสพติดอีกก็ได้

ภาควิชา.....สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา.....ลายมือชื่อนิสิต.....
 สาขาวิชา.....มานุษยวิทยา.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
 ปีการศึกษา 2544.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4181129924 : MAJOR ANTHROPOLOGY

KEY WORD : FEMALE INMATES / DRUGS / CENTRAL WOMAN CORRECTIONAL INSTITUTION.

THIWAPHONG PLUTO. POL.SGT.MGT. : FACTORS INFLUENCING FEMALE INMATES TO
BECOME DRUGS DEALER OF CENTRAL WOMAN CORRECTIONAL INSTITUTION. THESIS

ADVISOR : ASSOC. PROF. NGAMPIT SATSANGUAN.Ph.D THESIS CO-ADVISOR : ASSOC.

PROF.SANYA SANYAVIWAT.Ph.D.312 pp. ISBN 974-17-0342-2.

The objectives of this research are: 1.To study the factors influencing the female inmates to become drugs dealers., 2.To study the process of becoming drugs dealers of female inmates, 3.To study the female inmates' adaptation and modes of drugs dealing, and 4. To study the female inmates' viewpoints on the drugs issues in Thai society in the future. Anthropological approach, i.e. participant observation and in-depth interview, is used in data collection from 20 subjects in Woman Correctional Institute.

The research is based on 7 hypotheses as follows:

1. Juvenility influences the female inmates to become drugs dealers.
2. Inadequate education influences the female inmates to become drugs dealers.
3. Low income influences the female inmates to become drugs dealers.
4. Living in problem family influences the female inmates to become drugs dealers.
5. Drugs addicted friends influence the female inmates to become drugs dealers.
6. Single hood influences the female inmates to become drugs dealers.
7. Drugs addiction influences the female inmates to become drugs dealers.

The hypothesis test results in the approval of hypotheses number 2 and 5.

In order to prevent the female inmates from drugs dealing, they should be given a chance to turn over a new leaf and should neither be marginalized nor be condemned forever as the wrongdoers. Otherwise they will have no alternatives than resorting to drugs dealing again.

Department.....Sociology and Anthropology.....Student's signature.....

Field of study.....Anthropology.....Advisor's signature.....

Academic year...2001.....Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับการดูแลตลอดจนคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา อดีตผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และรองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา สัญญาวิวัฒน์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อคิดเห็นและแนวทางการค้นคว้าแก่ผู้วิจัย อีกทั้งยังได้ตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี จนสามารถสำเร็จการศึกษาได้

ขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อรองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ตินณะกุล ประธานสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้วิจัยเอง และยังช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์จนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณอย่างสูงต่อรองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ อดีตหัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่เป็นกำลังใจให้โอกาสแก่ผู้วิจัยเสมอมา โดยให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้ยังมีคณาจารย์อีกหลายท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่มีคุณค่าอย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้ต้องขังสตรีที่ทัณฑสถานหญิงกลาง และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงกลางทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและสละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์ให้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ท่านผู้หญิงถิภา สารสิน พ.ต.อ.ชินภัทร สารสิน รวมทั้งเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนในภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

จ.ส.ต.ทิวาพงษ์ พลูโต

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการการศึกษา	5
ขอบเขตของการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	6

บทที่ 2 กรอบแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
- ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน	7
- ทฤษฎีการตีตรา	14
- ทฤษฎีการจูงใจ	16
- ทฤษฎีต่างความสัมพันธ์	19
- ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม	23
แนวคิดที่เกี่ยวข้อง	23
- แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม	23
- แนวคิดความสำคัญของครอบครัว	34
ผลงานและเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
กรอบแนวความคิดในการศึกษา	50
สมมติฐานของการศึกษา	51
นิยามศัพท์	55

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3	ระเบียบวิธีวิจัย	
	ระเบียบวิธีวิจัย.....	59
	การเก็บข้อมูล.....	61
	แนวการวิเคราะห์.....	63
บทที่ 4	ทัศนสถานหญิงกลาง	
	ประวัติความเป็นมาของทัศนสถานหญิงกลาง.....	65
	หน้าที่และความรับผิดชอบ.....	66
	ประเภทของผู้ตั้งข้าง.....	66
	อาคารสถานที่.....	67
	โครงสร้างการแบ่งกายภายในทัศนสถานหญิงกลาง.....	69
	การบริหารงาน.....	70
	การฝึกวิชาชีพ.....	72
	การให้การศึกษ.....	72
	กิจวัตรประจำวันของผู้ตั้งข้าง.....	73
	การปลดปล่อยผู้ตั้งข้าง.....	73
	การปฏิบัติต่อผู้ตั้งข้างและบุตร.....	74
	บริการด้านการรักษาพยาบาล.....	74
	การจัดสวัสดิการนันทนาการและการให้การสงเคราะห์แก่ผู้ตั้งข้าง.....	75
	ปัญหาและอุปสรรค.....	75
บทที่ 5	ผลการศึกษาประวัติชีวิตของผู้ให้ข้อมูล	
	กรณีศึกษาที่ 1 : สุธิดา (นามสมมติ).....	78
	กรณีศึกษาที่ 2 : นาดยา (นามสมมติ).....	87
	กรณีศึกษาที่ 3 : ฉวีวรรณ (นามสมมติ).....	93
	กรณีศึกษาที่ 4 : แฉล้ม (นามสมมติ).....	100
	กรณีศึกษาที่ 5 : สมหวัง (นามสมมติ).....	109
	กรณีศึกษาที่ 6 : ปราณี (นามสมมติ).....	115
	กรณีศึกษาที่ 7 : ชนิษฐา (นามสมมติ).....	122

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

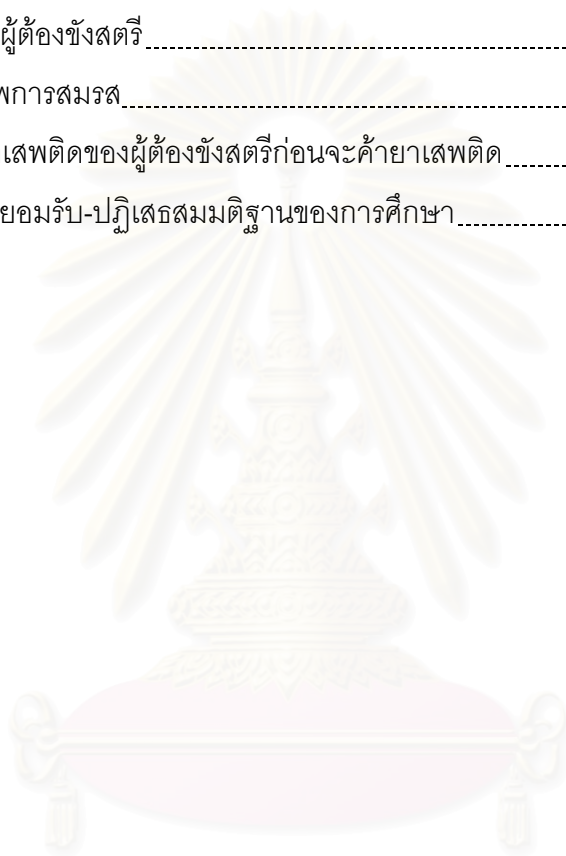
กรณีศึกษาที่ 8 : ดวงแข (นามสมมติ)	128
กรณีศึกษาที่ 9 : ลำดวล (นามสมมติ)	134
กรณีศึกษาที่ 10 : ประภา (นามสมมติ)	140
กรณีศึกษาที่ 11 : อัมภา (นามสมมติ)	147
กรณีศึกษาที่ 12 : อภรณ์ (นามสมมติ)	153
กรณีศึกษาที่ 13 : บัวคำ (นามสมมติ)	161
กรณีศึกษาที่ 14 : พานี (นามสมมติ)	168
กรณีศึกษาที่ 15 : ปันดดา (นามสมมติ)	176
กรณีศึกษาที่ 16 : รัตนา (นามสมมติ)	183
กรณีศึกษาที่ 17 : ศศิธร (นามสมมติ)	188
กรณีศึกษาที่ 18 : นีรนุช (นามสมมติ)	194
กรณีศึกษาที่ 19 : สายฝน (นามสมมติ)	200
กรณีศึกษาที่ 20 : สมิตา (นามสมมติ)	205
บทที่ 6 การพิสูจน์สมมติฐานและการอภิปรายผล	
การพิสูจน์สมมติฐาน	233
การอภิปรายผล	264
บทที่ 7 สรุปผล ปัญหาวิจัยและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	276
ปัญหาที่เกิดจากการวิจัย	277
ข้อเสนอแนะ	278
รายการอ้างอิง	282
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ศัพท์ในวงการศึกษาเสพติด	288
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	297
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	312

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการแยกแยะพฤติกรรมการเบี่ยงเบนของ Becker.....	13
2	แสดงอัตรากำลังเจ้าหน้าที่	70
3	จำนวนผู้ต้องขังแยกตามประเภท	71
4	จำนวนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิด	71
5	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 1	213
6	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 2.....	214
7	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 3.....	215
8	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 4	216
9	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 5.....	217
10	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 6.....	218
11	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 7.....	219
12	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 8	220
13	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 9.....	221
14	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 10	222
15	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 11	223
16	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 12.....	224
17	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 13.....	225
18	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 14	226
19	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 15.....	227
20	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 16.....	228
21	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 17.....	229
22	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 18	230
23	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 19.....	231
24	สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 20	232
25	แสดงอายุของผู้ต้องขังสตรี	234
26	แสดงการศึกษาของผู้ต้องขังสตรี.....	238
27	แสดงรายได้ของผู้ต้องขังสตรี.....	241

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
28	ลักษณะครอบครัวของผู้ต้องขังสตรี.....	246
29	เพื่อนของผู้ต้องขังสตรี.....	251
30	สถานภาพการสมรส.....	255
31	การติดยาเสพติดของผู้ต้องขังสตรีก่อนจะค้ายาเสพติด.....	259
32	แสดงการยอมรับ-ปฏิเสธสมมติฐานของการศึกษา.....	263

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่		หน้า
1	กรอบแนวความคิดในการศึกษา	50
2	โครงสร้างการแบ่งงานภายในทัณฑสถานหญิงกลาง	69
3	แผนที่ทัณฑสถานหญิงกลาง	77
4	โครงสร้างเครือข่ายการค้ายาเสพติด	269

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของสังคมไทยขณะนี้ ดังจะเห็นได้จากการเสนอข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ถึงการแพร่ระบาดของยาเสพติดจำนวนมาก อันที่จริงมนุษย์รู้จักใช้ยาเสพติดมานานแล้ว ในระยะแรก ๆ นำมาใช้เพื่อผลประโยชน์ทางการแพทย์ แต่ระยะหลังได้มีการนำเอาตัวยาดังกล่าวมาใช้ในทางที่ผิด ทศนคติของสังคมต่อการใช้ยาเสพติดได้แปรรูปไป สมัยก่อนใครติดยาเสพติดจะถูกมองอย่างน่าสมเพช แต่ปัจจุบันถือเป็นพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของสังคม โดยผู้ติดยาเสพติดมักจะเข้าไปมีส่วนร่วมในคดีอาญาเสมอ

องค์การอนามัยโลกได้ให้คำนิยามของคำว่า “ยาเสพติดให้โทษ” ว่าเมื่อเสพแล้วผู้เสพจะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจในการที่จะได้เสพต่อไป โดยไม่สามารถหยุดเสพได้ จำนวนการเสภก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจในภายหลัง (สุพัตรา สุภาพ ,2540)

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2542 : 6) อธิบาย **ปัญหาสังคม** คือ ความเสียหายหรือความล้มเหลวของความสัมพันธ์ทางสังคม หรือองค์การทางสังคม (Social Organization) การเสียหายคือ ไม่ปกติ ไม่สมดุล ไม่มั่นคง ไม่มีพลัง ก่ออันตราย ทำให้ความสัมพันธ์หาย และทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมสูญสลายไปในที่สุดปัญหาสังคมไม่จำเป็นต้องเป็นคนเช่นอาชญากรรม ยาเสพติด โสเภณี คอร์รัปชัน ภัยพิบัติ เป็นต้น แต่อาจเป็นอะไรก็ได้ที่มากกระทบทางลบกับความสัมพันธ์ทางสังคมเช่นสัตว์ทำให้เกิดโรคระบาด, สิ่งของโดยเกิดจากยาเสพติดหรือสภาวะการณ์ทางสังคมเช่น ปัญหาการว่างงาน ความยากจน

สุพัตรา สุภาพ (2540 : 4) อธิบาย ความหมายปัญหาสังคมว่าเป็นสภาวะการณ์ที่กระทบกระเทือนต่อบุคคลจำนวนหนึ่งซึ่งมากพอควร และมีความรู้สึกว่าจะแก้ไขในรูปการกระทำร่วมกัน เพื่อให้ปัญหานั้นบรรเทาเบาบางหรือทำให้ดีขึ้น

ยาเสพติดเป็นปัญหาของสังคม เพราะก่อให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ และนับวันปัญหาดังกล่าวจะยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ ซึ่งพบว่า จำนวนคดียาเสพติดที่จับกุมได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดสามารถจับกุมผู้จำหน่ายยาเสพติด ในปี พ.ศ.2540 ได้ทั้งสิ้น 593 ราย ผู้ต้องหา 911 คน ของกลางทั้งหมด 1,154.89 กิโลกรัม ปี พ.ศ.2541 ได้ทั้งสิ้น 738 ราย ผู้ต้องหา 1,289 คน ของกลาง 1,353.54 กิโลกรัม ปี พ.ศ.2542 ได้ทั้งสิ้น 883 ราย ผู้ต้องหา 1,363 คน และสถิติการจับกุมผู้จำหน่ายยาเสพติดทั้งหมดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในปี พ.ศ.2540 ได้ทั้งสิ้น 18,318 ราย ผู้ต้องหา 22,513 คน ของกลาง 100,018.02 กิโลกรัม ปี พ.ศ.2541 ได้ทั้งสิ้น 31,481 ราย ผู้ต้องหา 39,343 คน ของกลาง 97,123.40 กิโลกรัม ปี พ.ศ.2542 ได้ทั้งสิ้น 33,112 ราย ผู้ต้องหา 40,537 คน ของกลาง 78,054.09 กิโลกรัม (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2543)

จากสถิติการจับกุมพบว่า มีคดีจำหน่ายยาเสพติดเพิ่มขึ้น และผู้กระทำความผิดที่เป็นสตรีในคดียาเสพติด มีอัตราส่วนเพิ่มขึ้น ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเหล่านั้นประกอบไปด้วย ผู้ครอบครองยาเสพติด ผู้เสพยาเสพติด และผู้จำหน่ายยาเสพติดทั้งรายใหญ่และรายย่อย อย่างไรก็ตามอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น พบว่ามีความแตกต่างจากคดีอาชญากรรมอื่น ๆ เนื่องจากไม่มีผู้เสียหายที่จะมาร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อเจ้าหน้าที่เพราะผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายคือบุคคลเดียวกัน (ประเทือง ธนิยผล และสุวิทย์ นิ่มน้อย, 2530 : 13) อีกทั้งผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติดมีความสมัครใจที่จะร่วมกันประกอบอาชญากรรมขึ้น (ภา สारสิน, 2522 : 93)

จากรายงานสรุปผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศ ตั้งแต่ปีพ.ศ.2540 - 2542 พบว่าคดียาเสพติดที่จับกุมได้ ส่วนใหญ่ ถูกจับในข้อหาครอบครองและเสพ และส่วนน้อยเพียง ที่ถูกจับในข้อหาผลิตและจำหน่าย จากสถิติมีดังนี้ ปี พ.ศ.2540 ผู้ต้องหาเสพยาเสพติด 59,758 ราย 64,273 คน ครอบครอง 90,269 ราย 96,209 คน ปี พ.ศ.2541 ผู้ต้องหาเสพยาเสพติด 69,334 ราย 72,283 คน ครอบครอง 112,647 ราย 121,058 คน ปี พ.ศ.2542 ผู้ต้องหาเสพยาเสพติด 73,595 ราย 74,244 คน ครอบครอง 129,318 ราย 137,330 คน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2542) แต่จากสภาพความเป็นจริง ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดจำเป็นจะต้องดำเนินการลดทั้งอุปสงค์และอุปทานของยาเสพติดควบคู่กันไป ถ้าพิจารณาถึงการดำเนินงานด้านปราบปรามที่ผ่านมา นับว่าประสบความสำเร็จในจุดหนึ่ง คือการลดอุปสงค์ของยาเสพติด แต่ในด้านการลดอุปทานของยาเสพติดหมายถึง ตัวผู้ผลิต และผู้ค้า การดำเนินการยังไม่

ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากสถิติผู้กระทำความผิดยาเสพติดพบว่าจำนวนผู้กระทำความผิดขอหาจำหน่ายมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้จากข้อมูลทางสถิติดังนี้ ปีพ.ศ.2539 ผู้ต้องหาจำหน่ายยาเสพติดเป็นชาย 7,812 คน หญิง 3,250 คน ปีพ.ศ.2540 ผู้ต้องหาจำหน่ายยาเสพติดเป็นชาย 10,188 คน เพิ่มขึ้น 34.41% หญิง 3,917 คน เพิ่มขึ้น 20.52% ปีพ.ศ.2541 ผู้ต้องหาจำหน่ายยาเสพติดเป็นชาย 14,044 คน เพิ่มขึ้น 37.84% หญิง 5,848 คน เพิ่มขึ้น 49.29% (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2542 : 6-634)

จะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดดังกล่าว อัตราส่วนของสตรีมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างมากจนเห็นได้ชัด ทั้งนี้เนื่องจากสตรีมักจะถูกมองข้ามว่าเป็นผู้ต้องสงสัยค้ายาเสพติดทำให้ขบวนการค้ายาเสพติดมักจะใช้สตรีเป็นผู้ลักลอบลำเลียงยาเสพติดตลอดจนกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดมีการระมัดระวังตัวและมีวิธีการต่าง ๆ ในการหลบหลีกการจับกุมอยู่เสมอ ยกต่อการรวบรวมหลักฐานและผู้ทำการจับกุมต้องคอยหาวิธีการทันสมัยมาใช้ตลอดเวลา แม้ว่าในด้านหนึ่งกลุ่มบุคคลเหล่านี้ถูกจับกุมมาดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก แต่อีกด้านหนึ่งก็มีอาชญากรรมได้ว่าไม่สามารถกวาดล้างกลุ่มบุคคลดังกล่าวให้หมดไปได้ ทำให้เกิดผลกระทบต่อปัญหาผู้ติดยาเสพติดรายใหม่และปัญหาการติดยาเสพติดซ้ำของผู้เข้ารับการรักษา เพราะผู้ที่ติดยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นผู้ติดยาเสพติดรายใหม่ หรือผู้ติดยาเสพติดซ้ำเป็นปัญหาที่เกิดจากการมีผู้ค้ายาเสพติดเพิ่มมากขึ้น

จากการศึกษาผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าปัญหาการค้ายาเสพติด การเสพยาเสพติด และการติดยาเสพติดซ้ำมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีปัญหา โดยเริ่มจากการมีพื้นฐานทางครอบครัวที่มีปัญหามาก่อน รวมถึงปัญหาอาชญากรรมที่เป็นผลมาจากปัญหายาเสพติด ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม พบว่าผู้ต้องหาที่ก่ออาชญากรรม ร้อยละ 58 เป็นผู้ติดยาเสพติด (ดร.วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ, 2524 : 42) จากข้อมูลเบื้องต้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าจำนวนผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดให้โทษ มีจำนวนสูงขึ้นในทุกส่วนของความผิด อาทิ การค้ายาเสพติดโดยผู้กระทำความผิดเป็นสตรี ซึ่งจากเดิมที่จะพบเห็นสตรีเข้ามามีส่วนร่วมในคดียาเสพติดนั้นน้อยมากแต่ปัจจุบันพบผู้ค้ายาเสพติดเป็นสตรีมากขึ้น (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, 2539) จำนวนผู้ต้องขังสตรีเด็ดขาดทั่วประเทศ ปรากฏว่าผู้ต้องขังสตรีคดียาเสพติดมีอัตราเพิ่มสูงขึ้น 77.47เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ.2537 (3,221 คน) กับปี พ.ศ.2533 (1,815 คน) และผู้ต้องขังสตรีคดียาเสพติดคิดเป็นร้อยละสูงที่สุด คือ มีจำนวนสูงถึงร้อยละ 60 ของจำนวนผู้ต้องขังเด็ดขาดทั้งหมด

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนใหญ่มักจะเป็นการศึกษาด้านการป้องกันยาเสพติด การปราบปรามยาเสพติด การควบคุมพืชเสพติด และการบำบัดรักษายาเสพติด โดยจะเน้นผู้เสพยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่ เปรียบเสมือนการวิจัยแต่เพียงด้านเดียว ทำให้ข้อมูลที่ได้ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดอันเป็นตัวจักรสำคัญทำให้มียาเสพติดแพร่ระบาดในสังคม เหตุผลสำคัญที่ทำให้ขาดการศึกษาในเรื่องนี้อาจเนื่องจากเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะอันตรายการได้ข้อมูลที่ถูกต้องทำได้ยากอีกทั้งเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งล้วนโยงใยไปถึงบุคคลที่มีอิทธิพลและเป็นการยากที่จะเข้าถึงตัวผู้ค้ายาเสพติดโดยตรง ซึ่งแต่ก่อนมักจะมีแต่ผู้ค้ายาเสพติดเป็นชาย

แต่ปัจจุบันพบว่า จากสถิติการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดนั้นเป็นสตรีจำนวนมากขึ้น และมีแนวโน้มว่าจะมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นชายดังนั้นในฐานะผู้ศึกษาซึ่งสนใจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการได้มาซึ่งข้อมูลและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำ ทั้งนี้โดยคาดหวังว่าข้อมูลที่ได้จะนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและเป็นแนวทางสำหรับการทำความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหากรณียาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในขณะนี้ต่อไป

นอกจากนี้ผู้ศึกษา ยังได้ให้ความสำคัญกับรายละเอียดปลีกย่อยอาทิเรื่องปัจจัยพื้นฐานของการค้ายาเสพติดหรือ ศึกษาทำความเข้าใจถึงความเป็นมาในการเป็นผู้ค้ายาเสพติดซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่คนธรรมดาอยู่ๆ จะมาทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดในทันทีทันใด แต่จะต้องมีองค์ประกอบภายนอกอย่างอื่นที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการค้ายาเสพติด และโดยเฉพาะกับผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นสตรี ผู้ซึ่งสถาบันครอบครัวของสังคมไทยถือว่าสตรีมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ในอันที่จะช่วยขัดเกลาเยาวชนของสังคมไปในทางที่ถูกที่ควร แต่ในปัจจุบันพบว่าสตรีเริ่มกระทำในสิ่งที่ผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคมเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นงานวิจัยนี้จะศึกษาว่า **มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทัณฑสถานหญิงกลาง**

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การค้ายาเสพติดของสตรี
2. เพื่อศึกษาว่า ในกระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดของสตรีนั้น ต้องผ่านขั้นตอนอย่างไรบ้าง และแต่ละขั้นตอนมีภาวะเงื่อนไขใดบ้าง ที่มีอิทธิพลผลักดันให้เข้าสู่การค้ายาเสพติด
3. เพื่อศึกษา ภาวะ การปรับตัว แบบแผนพฤติกรรม การค้ายาเสพติดของสตรี
4. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อปัญหา ยาเสพติดของสังคมไทยในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทัศนสถานหญิงกลาง” เพื่อให้ได้ผลจึงจำเป็นต้องแสวงหาข้อมูลและหลักฐานที่เชื่อถือได้ การศึกษานี้มุ่งศึกษาผู้ต้องขังสตรีที่ถูกคุมขังในทัศนสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร เฉพาะกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ หรือผู้ร่วมขบวนการค้ายาเสพติดที่เป็นสตรี และต้องโทษในคดี ครอบครองเพื่อจำหน่าย จำหน่าย ผลิต นำเข้าและส่งออกยาเสพติดให้โทษ ที่ถูกพิพากษาลงโทษคดีถึงที่สุดแล้วเท่านั้น ซึ่งเป็นกรณีหนึ่งที่ยังมีผู้ศึกษาอยู่ค่อนข้างน้อย เพราะนอกจากต้องอาศัยความรู้ทั้งทางด้านแนวคิด ทฤษฎี หลักการวิจัยทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาแล้ว จะต้องใช้ความสามารถและเวลาค่อนข้างมาก ซึ่งทางผู้วิจัยได้จำกัดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตเชิงเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาของการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

- 1.1 การศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี
- 1.2 การศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อทราบถึงขั้นตอน และภาวะเงื่อนไขต่าง ๆ ในกระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติด
- 1.3 การศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อทราบถึง ภาวะการปรับตัว แบบแผน พฤติกรรม รวมทั้งทัศนคติของผู้ต้องขังสตรีที่ค้ายาเสพติดที่มีต่อตนเองและผู้ค้ายาเสพติดอื่น

2. ขอบเขตเชิงพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาผู้ต้องขังสตรีที่เคยค้ายาเสพติดรายใหญ่ ที่ต้องโทษในทัณฑสถานหญิง เนื่องจากผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ต้องโทษสตรีที่ค้ายาเสพติดส่วนใหญ่จะรับโทษอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวและมีปริมาณมากพอสำหรับการศึกษาวิจัย กอปรกับเห็นว่ามีความสะดวกมากกว่าทัณฑสถานอื่น และมีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ลักษณะ ผสมกัน คือ

2.1 ศึกษาเชิงสังคมวิทยา (โดยใช้แบบสอบถาม)

2.2 ศึกษาเชิงมานุษยวิทยา (โดยใช้การวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา)

3. ขอบเขตเชิงเวลา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการศึกษาเป็นเวลาประมาณ 1 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2543 สิ้นสุดเดือนพฤษภาคม 2544

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการศึกษา คือ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการการเข้าสู่อาชีพการค้ายาเสพติดของสตรี
2. ทำให้ทราบว่าในกระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดของสตรีนั้น ต้องผ่านขั้นตอนอย่างไรบ้าง และแต่ละขั้นตอนมีภาวะเงื่อนไขใดบ้าง ที่มีอิทธิพลผลักดันให้เข้าสู่การค้ายาเสพติด
3. ทำให้ทราบ ภาวะ การปรับตัว แบบแผนพฤติกรรม การค้ายาเสพติดของสตรี
4. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อปัญหาเสพติดของสังคมไทยในอนาคต
5. สามารถเสนอแนะแนวทาง การกำหนดมาตรการในการแก้ปัญหาเสพติด

บทที่ 2

กรอบแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทัณฑสถานหญิงกลาง” เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อการเข้าสู่อาชีพการค้ายาเสพติด ซึ่งในการศึกษาแต่ละครั้งจะต้องมีกรอบแนวคิดหรือทฤษฎีเข้ามาช่วยในการศึกษา เพื่อที่จะทำให้ง่ายต่อการวิจัยและยังเป็นแนวทางที่สำคัญในการศึกษาในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง และตรงประเด็นตามสมมติฐานให้มากที่สุดโดยการศึกษาหรือวิจัยแต่ละครั้งผู้ศึกษาอาจจะใช้กรอบแนวคิดหรือทฤษฎีเพียงแค่ 1 ทฤษฎีหรือมากกว่านี้ก็ได้ขึ้นอยู่กับทฤษฎีเหล่านั้นครอบคลุมกับการศึกษาหรือไม่เป็นหลัก

สำหรับในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ทฤษฎีหรือแนวความคิดในการศึกษา 7 แนวความคิด คือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (The Deviant Behavior Perspective)
2. ทฤษฎีการตีตรา (The Labeling Perspective)
3. ทฤษฎีการจูงใจ (A Theory of motivation)
4. ทฤษฎีต่างความสัมพันธ์ (Differential Association Theory)
5. ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural Functional Theory)
6. แนวความคิดการขัดเกลาทางสังคม (Socialization)
7. แนวคิดความสำคัญของครอบครัว

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (The Deviant Behavior Perspective)

ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจะมึ้นักทฤษฎีหรือนักวิชาการต่าง ๆ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้ให้คำนิยาม “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” ไว้ดังนี้

สุพัตรา สุภาพ (2541 : 9) อธิบายว่า แนวความคิดของทฤษฎีนี้เชื่อว่า พฤติกรรมหรือสภาวะ การณ์ใด ๆ ที่มีการเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานของสังคมนั้น อาจเกิดจากวิธีการอันชอบธรรม

ที่ใช้กันอยู่ มีลักษณะเป็นอุปสรรคต่อเป้าหมายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เช่น เด็กยากจน โอกาสที่จะได้รับการว่าจ้างในการทำงานน้อยเพราะด้อยการศึกษา ด้อยทักษะ ฯลฯ พวกเขาเหล่านี้อาจมารวมตัวกัน เป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยของตน และยอมทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มของตน เพราะอยากเป็นพวกเดียวกับกลุ่ม เช่น การเสพยาเสพติด ดักขโมย ฯลฯ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคนที่มีโอกาสจำกัดทุกคนในการประกอบอาชีพจะต้องกลายเป็นผู้กระทำผิดเสมอไป เพราะจะต้องมีแรงจูงใจบางอย่าง เช่น หากกลุ่มยกย่องคนทำผิดหรือเพื่อนเป็นมิจฉาชีพ บุคคลนั้นก็มียุทธศาสตร์ที่จูงใจไม่น้อยให้กระทำผิด

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2540 : 140) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือการกระทำของมนุษย์ที่ไม่ถูกต้องตามบรรทัดฐานที่ยึดถือกันในสังคม การคอร์รัปชันอาจเป็นการเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานได้ ทั้งนี้จากการที่สังคมเฝ้าสอนในสังคมพยายามสร้างตัว สร้างฐานะ แต่ขณะเดียวกันสังคมมิได้ให้วิธีการในการบรรลุเป้าหมายนั้นอย่างเพียงพอ ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งนั้นจึงต้องคอร์รัปชันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังที่สังคมปลูกฝังไว้

จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ (2527 : 111) อธิบายว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนมิใช่เกิดจากการกระทำของผู้ลวงละเมิดเท่านั้นไม่ แต่เกิดจากกลุ่มสมาชิกผู้ปฏิบัติตามกฎสังคม ซึ่งพยายาม (1) วางกฎข้อบังคับ (2) ใช้กฎเหล่านั้นบังคับผู้ลวงละเมิด (3) พิจารณาลักษณะเบี่ยงเบนสำหรับผู้ที่ถูกจับได้ว่าลวงละเมิดกฎข้อบังคับ พฤติกรรมเบี่ยงเบนก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบและความเดือดร้อนในสังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนถือว่าเป็นปรากฏการณ์ปกติในสังคม

Rubbington & Weinberg (1977: 149 อ้างถึงใน ภิญโญ ไชยประนัง, 2525: 17) ได้นิยามว่า ปัญญาหาสังคมย่อมสะท้อนให้เห็นว่ามีการละเมิดสิ่งที่สังคมคาดหวังว่าสมาชิกแห่งสังคมควรกระทำ ควรพูดหรือควรคิดอย่างดี พฤติกรรมหรือสถานการณ์ใดที่เบี่ยงหรือเบนออกไปตามแนวทางหรือบรรทัดฐานแห่งการกระทำทางสังคม เรียกว่า “พฤติกรรมหรือสถานการณ์เบี่ยงเบน” จากคำนิยามนี้จึงมีคำสำคัญที่ควรพิจารณาอยู่ 2 คำ คือ บรรทัดฐานทางสังคม และการละเมิด

1. บรรทัดฐานทางสังคม (social norms) บางครั้งอาจใช้คำอื่นแทนกันได้ เช่น สิ่งที่สังคมคาดหวัง หรือข้อคาดหวังของสังคม (social expectations)

2. การละเมิด (violations) ศาสตราจารย์โคห์เฮน (1970: 1 อ้างถึงใน ภิญโญ ไชยประนัง, 2531: 18) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะปรากฏ อยู่ในทุกหนทุกแห่ง ไม่อยู่รูปหนึ่งก็จะอยู่อีกรูปหนึ่ง สังคมทุกสังคมย่อมมีกฎเกณฑ์ และที่ใดมีกฎเกณฑ์ที่นั่นก็ย่อมมีการละเมิดกฎเกณฑ์ การละเมิดกฎเกณฑ์เรียกว่า “พฤติกรรมเบี่ยงเบน”

จากคำนิยามนี้ ก็มีความหมายในตัวเองว่า บรรทัดฐานทางสังคม เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วตามปกติ ของสังคมเป็นสิ่งที่สมาชิกของสังคมส่วนใหญ่ยอมรับและปฏิบัติตาม โดยไม่มีเงื่อนไขหรือเหตุผลใดๆ เพราะเหตุผลโดยพฤตินัยที่ว่าบรรทัดฐานของสังคมแต่ละอย่างนั้นสมาชิกของสังคมส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม หรืออย่างน้อยก็เห็นว่า ถ้าปฏิบัติไปตามนั้นก็ไม่มีผลเสียอะไรเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น ถ้าบุคคลใด ไม่ยอมรับบรรทัดฐานของสังคมและมีการละเมิดเกิดขึ้น คือไม่ปฏิบัติตามแนวทางแห่งบรรทัดฐานของสังคมจะโดยมีเจตนาหรือไม่ก็ตาม พฤติกรรมที่บุคคลละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมนี้เองเรียกว่า “พฤติกรรมเบี่ยงเบน”

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (2522: 26 อ้างถึงใน ภิญโญ ไชยประนัง, 2531: 18) ได้กล่าวถึงคำนิยามที่ศาสตราจารย์ แบล็ค และไรส์ (Black & Reiss) ให้ไว้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนว่า หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามถ้าสร้าง ความชิงชัง ให้เกิดขึ้นแก่เหล่าชนผู้รู้เห็นการกระทำได้มากเท่าใด หรือในจำนวนของเหล่าชน ผู้ชิงชังมากขึ้นเท่าไร และมีการเรียกร้องให้มีการลงโทษมากขึ้นเท่าไร การกระทำนั้นก็จะเป็นการเบี่ยงเบนมากขึ้นเท่านั้น

จากคำนิยามข้างต้น พอจะมองเห็นประเด็นที่ชัดเจนที่ว่า พฤติกรรมของบุคคลที่จะเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่ สังคมคือเหล่าชนที่รู้เห็นพฤติกรรมนั้นเป็นผู้กำหนด กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ปัญหาสังคมใด ๆ จะถูกกำหนดโดยปฏิกริยาของสังคม ซึ่งประกอบด้วย 3 ระดับคือ ยอมรับพอทนได้ และทนไม่ได้หรือไม่ยอมรับ

ลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ในเรื่องลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบนจะมีการบอกลักษณะของพฤติกรรมที่ถือว่าเบี่ยงเบน โดยจากการกำหนดของนักวิชาต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ถาวร เกิดเกียรติพงศ์ (2525: 356-36 อ้างถึงใน ภิญโญ ไชยประนัง 2542: 19) กล่าวว่ามีการแบ่งลักษณะของการเบี่ยงเบนออกเป็น 7 ลักษณะ ดังนี้

1. การกระทำที่เบี่ยงเบน ได้แก่ การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น เช่น อาชญากรรม ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นทั้งชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินเงินทอง การบริโภคสิ่งของหรือบริการ ที่เบี่ยงเบน ได้แก่ การบริโภค และอุปโภคสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือใช้บริการที่ผิดกฎหมาย เช่น ดื่มสุราเถื่อน สูบกัญชา เพียวหญิงโสเภณี เล่นการพนัน เป็นต้น

2. การขายสิ่งของต้องห้าม อันเป็นการละเมิดข้อบัญญัติหรือกฎหมายบ้านเมือง รวมไปถึงการหาบริการที่ผิดกฎหมายเช่นกรณีหญิงโสเภณี พวกแมงดา จะถือว่ามีความเบี่ยงเบนมากกว่าผู้ใช้บริการ การแสดงที่ต้องห้ามอาทิเช่นการแสดงการเปลือยกายในที่สาธารณะ เป็นต้น ลัทธิความเชื่อที่ต้องห้ามโดยปกติมักเป็นลัทธิความเชื่อเพื่อการเมืองของฝ่ายตรงข้ามเช่น อยู่ในกลุ่มผู้นิยมลัทธิประชาธิปไตยแต่กลับไปนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ หรืออยู่ในกลุ่มผู้นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์แต่กลับไปนิยมลัทธิประชาธิปไตย เป็นต้น

3. การทำอัตตวินิบาตกรรม (Suicide) โดยทั่วไปการกระทำอัตตวินิบาตกรรมหรือการฆ่าตัวตายย่อมถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน แต่ในบางกรณีไม่ถือเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่ถือว่าเป็นวีกรรม ดังเช่นในกรณีของหน่วยบินกล้าตายของญี่ปุ่นในสงครามโลกครั้งที่ 2 คือหน่วยบิน “กามิกาเซ่” หรือในกรณีของทหาร ตำรวจ และอาสาสมัครที่ออกรบและเสียชีวิตในสงคราม โดยการสมัครออกรบแนวหน้า เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การกระทำอัตตวินิบาตกรรมของคนหลาย ๆ คนที่กระทำเพื่อหนีหนี้สิน หนีความอับอาย หนีความเจ็บปวดทรมาน หรืออื่น ๆ ในทำนองเดียวกันนี้ ถือเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน คุณสมบัติที่เบี่ยงเบน แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะทางร่างกายที่เบี่ยงเบน เช่น คนแคะระ คนตาบอด หูหนวก บ้าใบ้ เป็นต้น ซึ่งเป็นลักษณะภายในหรือลักษณะทางด้านจิตวิทยาของบุคคล

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงได้แก่ปัญหาโสเภณี ปัญหาอาชญากรรม ปัญหา ยาเสพติดให้โทษ ปัญหาอัตตวินิบาตกรรม ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ปัญหาโรคพิษสุราเรื้อรัง เป็นต้น

อำนาจ ไตรพจน์ (2538: 12-19) ได้อธิบายถึงความหมายของ “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” จากพจนานุกรมและนักทฤษฎีต่าง ๆ ไว้ดังนี้

จากพจนานุกรมทางสังคมศาสตร์ ได้บรรยายไว้ว่า “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” เป็นพฤติกรรมที่แตกต่างหรือฝ่าฝืน หรือขัดแย้ง กับมาตรฐานที่สังคมยอมรับ หรือวัฒนธรรมภายในระบบกลุ่มสังคมนั้น และพจนานุกรมทางพฤติกรรมศาสตร์ได้กล่าวไว้ว่า “ความเบี่ยงเบน” คือการที่บุคคลมี

ลักษณะแตกต่างหรือผิดไปจากบรรทัดฐานสังคมลักษณะที่ต่างกัันอันได้แก่ทัศนคติ มาตรฐานทางศีลธรรม และพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้ชัด เป็นต้น

เมอर्टัน (Robert K. Merton) (อ้างถึงใน อำนาจ ไตรพจน์, 2538:15) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนว่า “กลุ่มทางสังคมได้สร้างความเบี่ยงเบนขึ้นมาโดยอาศัยเกณฑ์การละเมิดกฎเกณฑ์ดังกล่าวก่อเกิดความเบี่ยงเบน โดยใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้นต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมละเมิดดังกล่าวและประทับตราพวกเขาว่าเป็น “คนนอกคอก” (outsiders) จากจุดยืนอันนี้ ความเบี่ยงเบนจึงไม่ใช่คุณลักษณะของการกระทำที่บุคคลกระทำ แต่เป็นผลตามมาของการใช้กฎเกณฑ์ หรือการลงโทษของคนอื่น ๆ ที่มีแต่ผู้กระทำความผิด ผู้ที่เบี่ยงเบนคือ คนผู้ซึ่งการประทับตราถูกใช้เป็นผลสำเร็จ พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนคือ พฤติกรรมที่คนอื่นประทับตรา”

เพราะฉะนั้น ความเบี่ยงเบนจึงเป็นผลตามมาของการตอบสนองของคนอื่น ๆ ที่มีผลต่อการกระทำของบุคคล การที่พฤติกรรมนั้นละเมิดกฎเกณฑ์ทางสังคมยังไม่เพียงพอที่จะกลายเป็นผู้เบี่ยงเบน แต่ยังขึ้นอยู่กับปฏิกิริยาของผู้อื่นในสังคมที่มีต่อผู้ละเมิดกฎ

กล่าวโดยสรุป การเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่กลุ่มหรือสังคมเห็นว่าผิดไปจากบรรทัดฐานทั่วไป ก่อให้เกิดการต่อต้าน และลงโทษผู้กระทำผิด การเบี่ยงเบนที่เห็นชัดสุดคืออาชญากรรม หรือการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายอาญา เช่น ฆาตกรรม ติดยาเสพติด ฝ่าฝืนกฎหมายจราจร เป็นต้น และการที่จะระบุว่าพฤติกรรมใดเบี่ยงเบนหรือไม่นั้นไม่อาจจะระบุได้ด้วยตัวเอง ทั้งนี้เพราะว่าการกระทำอย่างหนึ่งสำหรับบุคคลหนึ่งหรือยุคสมัยหนึ่งอาจเป็นการกระทำเบี่ยงเบน แต่อาจเป็นสิ่งที่ยอมรับของคนอีกกลุ่มหนึ่งหรือยุคสมัยหนึ่ง เช่น การสูบบุหรี่ในสมัยก่อนที่ยังไม่มีบัญญัติทางกฎหมายการสูบบุหรี่กระทำกันในกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น คนส่วนใหญ่ยังไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นปัญหาของสังคม แต่เมื่อการกระทำดังกล่าวมีผลกระทบต่อคนจำนวนมากในสังคมและจะต้องร่วมมือกันแก้ไข โดยมองว่าบุคคลที่ฝ่าฝืนบรรทัดฐานของสังคมเป็นผู้ที่เบี่ยงเบน หรือผู้ที่มีพฤติกรรมเป็นเกย์ เกย์ในสังคมสมัยก่อนใครเป็นต้องปกปิดเพราะน่าอับอาย ในปัจจุบัน เกย์ ไม่ต้องปกปิดซ่อนเร้นอีกต่อไป สังคมยอมรับและไม่รังเกียจ บางคนได้รับการยกย่องในความสามารถอีกต่างหาก

ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนสามารถนำมาอธิบายปัญหาการค้ายาเสพติดได้ชัดเจนที่สุด กล่าวคือ เนื่องจากการค้ายาเสพติดถูกกำหนดเอาไว้ว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และมีบทลง

โทษต่อผู้ที่ฝ่าฝืนไว้รุนแรง ดังนั้นการค้ายาเสพติดจึงเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม หรือแม้แต่ผู้ที่เสพยาเสพติดก็ตามสังคมก็ถือว่ามีความผิดกรรมเบี่ยงเบนด้วยเช่นกัน

กระบวนการนิยามความเบี่ยงเบน

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ให้แนวคิดเชิงสัมพัทธ์ในการอธิบายพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนในรูปของ “กระบวนการ” จากจุดยืนของผู้ชมทางสังคม เป็นผู้นิยามความเบี่ยงเบนดังนี้

Becker (อ้างถึงใน จิรุจจ์ พรหมโมบล, 2530 : 10) กล่าวไว้ว่า “กลุ่มทางสังคมได้สร้างความเบี่ยงเบนขึ้นมา โดยการสร้างกฎเกณฑ์การละเมิดกฎเกณฑ์ดังกล่าว ก่อให้เกิดความเบี่ยงเบนโดยใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้นต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมละเมิดดังกล่าว และประทับทราพวกเขาว่าเป็น “คนนอกคอก” (outsider) จากจุดยืนอันนี้ ความเบี่ยงเบนจึงไม่ใช่คุณลักษณะของการกระทำที่บุคคลกระทำ เป็นผลตามมาของการใช้กฎเกณฑ์หรือการลงโทษของคนอื่น ๆ ที่มีต่อผู้กระทำผิด ผู้ที่เบี่ยงเบนคือคนผู้ซึ่งการประทับทรา ถูกใช้เป็นผลสำเร็จ พฤติกรรมเบี่ยงเบนคือพฤติกรรมที่คนอื่นประทับทรา”

Kitsuse (อ้างถึงใน จิรุจจ์ พรหมโมบล, 2530 : 10) ได้อธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของผู้ชมทางสังคมที่มีผลกระทบต่อความเบี่ยงเบน ซึ่งเกิดจากกระบวนการปฏิสังสรรค์ทางสังคมนี้ ความเบี่ยงเบนได้รับพิจารณาในฐานะเป็น “กระบวนการ” ที่ซึ่งสมาชิกของกลุ่มของชุมชนและของสังคม

1. ตีความพฤติกรรมในฐานะที่เบี่ยงเบน
2. นิยามบุคคลผู้ซึ่งมีพฤติกรรมดังกล่าวว่า เป็นผู้เบี่ยงเบนประเภทหนึ่ง
3. นำไปสู่การปฏิบัติต่อเขาเหล่านั้น ในลักษณะที่เหมาะสมสำหรับผู้เบี่ยงเบนประเภทนั้น ๆ

จะเห็นได้ว่า การอธิบายของ Kitsuse นิยามความเบี่ยงเบนเชิงสัมพัทธ์จากการนิยามของผู้ชม และแสดงให้เห็นถึงกระบวนการทางสังคมที่นิยามความเบี่ยงเบนเป็น 3 ขั้นตอน โดยให้ความสำคัญแก่ตัวแปรที่ศึกษาในรูปของ “ขั้นตอน” หรือ “ภาวะเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง” ในกระบวนการตามช่วงเวลาต่าง ๆ ขั้นตอนที่เกิดขึ้นเป็นขั้นตอนต่อเนื่อง แต่ละขั้นตอนจะมีภาวะเงื่อนไขสำคัญ ๆ เกิดขึ้น กระบวนการทางสังคมที่นิยามให้บุคคลกลายเป็นผู้เบี่ยงเบนนั้น จึงไม่ใช่เกิดจากการละเมิดกฎ

เกณฑ์ แต่เป็นกระบวนการของผู้ชมทางสังคม นิยาม ประทับตรา และปฏิบัติต่อบุคคลที่ละเมิดกฎ
ว่าเป็นผู้เบี่ยงเบน

Becker (อ้างถึงใน จิรุจจ์ พรหมโมบล, 2530 : 11) ได้แยกแยะแบบต่าง ๆ ของการเบี่ยงเบน
อันเป็นผลมาจากปฏิกิริยาทางสังคมที่ประทับตราต่อพฤติกรรมที่ถูกรับรู้หรือไม่ถูกรับรู้ไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการแยกแยะพฤติกรรมเบี่ยงเบนของ Becker

พฤติกรรม	พฤติกรรมที่ไม่ละเมิดกฎ	ละเมิดกฎ
พฤติกรรมที่ถูกรับรู้ว่าเบี่ยงเบน	การถูกกล่าวหาอย่างผิด ๆ (falsely accused)	การเบี่ยงเบนจริง (pure deviant)
พฤติกรรมที่ไม่ถูกรับรู้ว่า เบี่ยงเบน	การปฏิบัติตาม (conformity)	การเบี่ยงเบนซ่อนเร้น (secret deviant)

จากตารางนี้ แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของปฏิกิริยาทางสังคมที่มีต่อการประทับตราว่าเป็นผู้
เบี่ยงเบน กระบวนการประทับตราของปฏิกิริยาโต้ตอบของสังคมเป็นตัวสร้างความเบี่ยงเบนขึ้น
มากกว่าจะเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนในตัวของมันเอง และไม่ใช่เป็นการละเมิดกฎเท่านั้น จะเป็น
ได้จากในกรณีของความเบี่ยงเบนที่เกิดจากการถูกกล่าวหาอย่างผิด ๆ ซึ่งเป็นการถูกกล่าวหาว่า
เป็นผู้กระทำผิด โดยตัวเองยังไม่ได้กระทำผิด กระบวนการนี้เรียกว่ากระบวนการทำให้เป็นอาชญา
กร (process of criminalization) ส่วนการเบี่ยงเบนแบบซ่อนเร้น (secret deviant) เป็นการเบี่ยง
เบนที่มีอยู่จริง แต่สังคมไม่ทราบ จนกว่าจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบจากทางสังคม จะไม่ถูกพิจารณาว่า
เบี่ยงเบน เนื่องจากไม่มีใครทราบ คนที่เบี่ยงเบนแบบซ่อนเร้น จึงเหมือนกับคนปกติโดยทั่วไป จน
กว่าพฤติกรรมของเขาจะถูกเปิดเผย หรือมีปฏิกิริยาโต้กลับในทางลบ พวกเขาจึงถูกเปิดเผยความ
จริง จุดนี้เองที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของปฏิกิริยาของสังคมที่มีต่อการกำหนดว่าใครคือผู้เบี่ยงเบน
และใครไม่ใช่ เพราะฉะนั้น ความเบี่ยงเบนจึงไม่ใช่ลักษณะเนื้อแท้ของพฤติกรรมนั้น โดยตัวเอง แต่
เป็นลักษณะที่ผู้ชมทางสังคมมีปฏิกิริยาตอบโต้เขาทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งอยู่ใน ปฏิสังสรรค์
ระหว่างคนที่กระทำพฤติกรรมนั้นกับคนอื่น ๆ ที่มีปฏิกิริยาต่อคนที่กระทำพฤติกรรมนั้น

2. ทฤษฎีการตีตรา (The Labeling Perspective)

ทฤษฎีการตีตรา (The Labeling Perspective) เป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่สามารถใช้ในการอธิบายการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งจะมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยาม “การตีตรา” ไว้ดังนี้

สุพัตรา สุภาพ (2540 : 10) กล่าวว่า ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การกระทำใดจะเป็นการเบี่ยงเบนหรือไม่เพียงใด ขึ้นอยู่กับสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ เช่น สังคมจะระบุว่า การกระทำนั้น ๆ จะเบี่ยงเบนหรือไม่เบี่ยงเบน ผิดหรือถูก ซึ่งเป็นเรื่องของความรู้สึกของสังคม ต่อพฤติกรรมบางอย่างหรือสภาพการบางอย่าง หากมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น จะทำให้เกิดลักษณะดังต่อไปนี้

1. กลุ่มบุคคลหนึ่งจะมีอำนาจเหนือ หรือได้เปรียบกลุ่มอื่น โอกาสของคนกลุ่มนั้นจึงมีน้อยจนในที่สุดจะถูกกีดกันหรือลงโทษ
2. บุคคลที่ถูกตีตรา อาจจะถูกมองว่าการกระทำนั้น ๆ เป็นความผิดซึ่งอาจจะทำให้บุคคลนั้นอยากเป็นคนไม่ดีโดยสมบูรณ์แบบให้หมดเรื่องหมดราวไป เช่น คนที่ถูกตราหน้าว่าเป็นพวกติดยาเสพติด ก็อาจจะใช้ชีวิตแบบคนติดยาเสพติด ก็อาจจะใช้ชีวิตแบบคนติดยาอย่างเต็มที่ด้วยการไม่ทำงาน ใช้ชีวิตสบาย ๆ ไม่อยากรักษาตัว ทำตามอำเภอใจ รวมทั้งประกอบอาชญากรรม เช่น ลักเล็กขโมยน้อย จี้ ปล้น ฆ่า เป็นต้น

Howard Becker (อ้างถึงใน สัจญา สัจญาวิวัฒน์, 2542 : 86) กล่าวว่า กลุ่มทางสังคมจะสร้างความเบี่ยงเบนโดยการสร้างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้น เพื่อเป็นเกณฑ์ในการวัดพฤติกรรมที่ต่างออกไปว่าเป็นความเบี่ยงเบน แล้วให้ชื่อคนพวกนั้นว่า คนนอก (outsiders) ด้วยการคิดทำนองนี้ ความเบี่ยงเบนจึงมิใช่ลักษณะการกระทำของบุคคล แต่เป็นผลจากการใช้มาตรฐาน และสิทธิอำนาจของผู้อื่น ทำให้เกิดเป็นผู้ผิดมากกว่า ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงได้แก่ผู้ที่ถูกเอาเครื่องหมาย (label) นั้นมาใส่ได้สำเร็จ กล่าวอีกนัยหนึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่บุคคลขนานนาม (label) ว่าเป็นเช่นนั้น

สาเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาสังคมในเรื่องของการตีตรา คือ การทำให้เรื่องนั้นเป็นที่รู้จักกันทั่วไป (known-aboutness) ถ้าการกระทำใดไม่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางก็ไม่เป็นปัญหา เพราะปฏิกิริยาโต้ตอบของสังคมจะไม่เกิดจนกว่าพฤติกรรม หรือสภาพการณ์ที่กล่าวนั้นจะมีผู้อื่นเป็นจำนวนมากได้รู้เห็น

อัครณพ ชูบำรุง (2527 : 105-108) ได้กล่าวถึงทฤษฎีตีตรา ในชื่อของ “ทฤษฎีตราบาป” ไว้ดังนี้

ทฤษฎีนี้ได้เสนอความคิดไว้ว่าอาชญากรรมเกิดขึ้นเพราะสังคมเป็นผู้ตราบาป การตราบาปนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อมีการกระทำผิดครั้งแรก และผู้กระทำผิดได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่น ๆ ในสังคม สถาบันเหล่านี้เป็นผู้กำหนดว่าเขาประพฤติเป็นอาชญากรเมื่อเป็นเช่นนี้ผู้กระทำผิดก็ยอมรับตราบาป และเริ่มกำหนดทิศทางแห่งความประพฤติของตนในอนาคตให้สอดคล้องกับการรับรู้ของสังคม โดยนัยนี้ อาชญากรรมจึงเกิดขึ้นเพราะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคม ผู้ที่เสนอแนะความคิดนี้เป็นคนแรกคือ ตาร์ต นักสังคมวิทยา และนักอาชญาวิทยาชาวฝรั่งเศส และต่อมา ชัตเตอร์แลนด์ นักอาชญาวิทยาชาวอเมริกันก็ได้เสนอแนวความคิดนี้เหมือนกัน ผลของการตราบาปนั้นไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบุคคลไปในทิศทางเดียวกันเสมอไป แต่การตราบาปก็มีความหมายต่อบุคคลยิ่งกว่าสิ่งที่เขาได้ปฏิบัติลงไป การตราบาปว่าเป็นคนผิดอาจทำให้ผู้กระทำผิดเปลี่ยนนิสัยเดิมของตนเป็นนิสัยเบี่ยงเบนตลอดกาลไปเลยก็ได้ การตราบาปเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดเหตุการณ์ตามมา และเหตุการณ์นั้นก็คือ การแสดงออกของพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั่นเอง กระบวนการตราบาปมีดังนี้

1. เริ่มเบี่ยงเบน
2. สังคมลงโทษ
3. เริ่มเบี่ยงเบนอีก
4. ลงโทษหนักเข้า รวมทั้งปฏิเสธสังคม
5. เบี่ยงเบนต่อไปอีก บางทีจะรู้สึกมุ่งร้ายและโกรธแค้นต่อผู้กระทำการลงโทษตน
6. ชุมชนทนไม่ได้จึงจัดการอย่างเป็นทางการ โดยการสร้างรอยมลทินว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนจริง ๆ
7. พฤติกรรมเบี่ยงเบนหนักขึ้น แสดงปฏิกริยาในทางลบต่อการสร้างรอยมลทินและการลงโทษจากชุมชน
8. ยอมรับฐานะการเป็นคนเบี่ยงเบนอย่างเต็มตัว และพยายามปรับตัวให้สมบทบาท

ทฤษฎีนี้สามารถนำมาอธิบายปัญหาการค้ายาเสพติดได้ เนื่องจากการค้ายาเสพติดเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง ดังนั้นปฏิกริยาของคนในสังคมที่มีต่อผู้ค้ายาเสพติดจึงเป็นในทางลบ การค้ายาเสพติดเป็นการกระทำความผิดกฎหมายที่มีบทลงโทษรุนแรง ผู้กระทำผิดจึงต้องปกปิด

ตนเองไม่ให้ผู้อื่นรู้ถึงพฤติกรรมของตนเอง แต่เมื่อถูกจับกุมตัวมาลงโทษ และเมื่อพ้นโทษออกมาแล้ว สังคมก็ประณามว่าเป็นคนเลว ทำให้ผู้ถูกตีตราต้องกลับไปค้ายาเสพติดอีกกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยสมบูรณ์

3. ทฤษฎีการจูงใจ (A theory of motivation)

นักวิชาการต่าง ๆ ในทฤษฎีนี้ได้ให้คำนิยามหรือคำจำกัดความของคำว่า “การจูงใจ” ไว้ในรายละเอียดต่อไปนี้

Beach (อ้างถึงใน จิรุจจ์ พรหมโมบล, 2530 : 9) ให้คำนิยามของการจูงใจว่าหมายถึง ความเต็มใจที่จะใช้พลังเพื่อประสงค์ความสำเร็จในเป้าหมาย (Goal) หรือรางวัล (Reward) เป็นสิ่งสำคัญของการกระทำของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ยั่วยุให้คนไปถึงวัตถุประสงค์ที่มีสัญญาณเกี่ยวกับรางวัลที่จะได้รับ

Maslow (อ้างถึงใน จิรุจจ์ พรหมโมบล, 2530 : 9) ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจของมนุษย์เราไว้ทฤษฎี เรียกว่า ทฤษฎีแรงจูงใจ (Maslow theory of human motivation) ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายมาก โดยเขาได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า มนุษย์เรานั้นมีความต้องการไม่สิ้นสุด ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะมีความต้องการอื่นเข้ามาแทนที่ ซึ่งความต้องการมนุษย์เราที่เขาได้กล่าวไว้ว่ามีลำดับความต้องการ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการในระดับสูงขึ้นไปก็จะเข้ามาแทนที่ที่มีการเรียกร้องให้ตอบสนองในทันที

Maslow (อ้างถึงในจิรุจจ์ พรหมโมบล, 2540 : 8) ได้คิดค้นทฤษฎีการจูงใจขึ้น โดยมีสมมติฐานอันเป็นสาระสำคัญ ๆ 3 ประการ คือ

1. ตราบใดที่มนุษย์ยังมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการตลอดเวลา ไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการของมนุษย์ที่ได้รับการตอบสนองแล้วก็จะไม่เป็นการจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้น ๆ อีก แต่ความต้องการที่มีอิทธิพลจูงใจต่อพฤติกรรม คือ ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง
3. ความต้องการของคน จะมีลักษณะสูงไปหาต่ำตามลำดับ จึงเรียกว่า “ลำดับชั้นของความต้องการจำเป็น” (Hierachy of needs)

Maslow (อ้างถึงในจิรุจจ์ พรหมโมบล, 2540 : 8 -12) ได้แบ่งแรงจูงใจไว้ตามลำดับความเข้มข้นแห่งความต้องการเป็น 5 ระดับดังต่อไปนี้คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย (physiological needs) ความต้องการทางร่างกายนี้ ถือได้ว่าเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (basic needs) ของมนุษย์ เป็นความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยในการดำรงชีวิต อันได้แก่ ความต้องการที่เกี่ยวกับปัจจัยในการดำรงชีวิต ซึ่งได้แก่ความต้องการที่สำคัญดังนี้

- 1.1 ต้องการอาหารสำหรับรับประทาน
- 1.2 ต้องการน้ำสำหรับดื่ม
- 1.3 ต้องการอากาศสำหรับหายใจ
- 1.4 ต้องการที่อยู่อาศัย
- 1.5 ต้องการเครื่องนุ่งห่ม
- 1.6 ต้องการยารักษาโรค
- 1.7 ต้องการที่จะสืบพันธุ์ หรือต้องการปลดปล่อยความรู้สึกทางเพศ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (security needs) เมื่อความต้องการทางร่างกายได้รับการบำบัดแล้ว ความต้องการของคนก็ได้สะดุดหยุดลงเพียงแค่นั้น สุขภาพที่ดี ความปลอดภัยจากภัยอันตราย ตลอดจนความมั่นคงในด้านอาชีพการงานเป็นจุดสูงสุดของความปรารถนาอย่างหนึ่งของคน เป็นความต้องการที่มีความจำเป็นถัดจากความต้องการทางร่างกาย คนเราย่อมมีความต้องการตรงกันในเรื่องนี้เสมอ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

3. ความต้องการทางสังคม (social needs) ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการของคนที่เกิดขึ้นหลังจากที่มีความพอใจในสิ่งที่ช่วยจรรโลงชีวิตของเรา ให้มีกินมีใช้ และมีความมั่นคงปลอดภัยแล้ว ความต้องการทางด้านนี้ที่สำคัญ ๆ ก็คือ ความต้องการที่จะเป็นหมู่เป็นพวกในการทำงาน ซึ่งเป็นความต้องการให้สังคมหรือหน่วยงานที่เราไปทำงาน ยอมรับว่ามีความสำคัญในชุมชนหรือหน้าที่คนหนึ่ง นอกจากนั้น ยังมีความต้องการที่จะให้เพื่อนร่วมงานยอมรับรู้ความสำคัญของตน และต้องการความรักความปรารถนาดีจากเพื่อนร่วมงาน ความต้องการทางสังคม เช่นที่กล่าวมานี้ จะทำให้สมาชิกในชุมชนมีความไว้วางใจกัน (trust) พุดจากันอย่างเปิดเผย และตรงไปตรงมา (open and frank) ซึ่งจะช่วยให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกัน (co-operation) ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

ตราบไต่ที่สมาชิกในชุมชนเกิดความรู้สึกที่ว่าตนไม่ได้รับการยกย่องว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ขาดการยอมรับความสำคัญและความปรารถนาดีจากเพื่อนร่วมงาน หรือผู้นำชุมชนแล้ว เมื่อนั้นเขาจะเริ่มมีท่าทีที่ต่อต้าน (resistant) ไม่ให้ความร่วมมือ (uncooperative) และเป็นปฏิปักษ์ (antagonistic) ต่อองค์การซึ่งนับว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายโดยส่วนรวมเป็นอย่างยิ่ง

4. ความต้องการที่จะมีความภาคภูมิใจ (egoistic needs) ถ้าความต้องการทั้งสามประการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ได้รับการสนองตอบแล้ว ยังไม่มีที่ทำว่าจะจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้มีพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมกิจกรรมที่ดีได้แล้ว จะต้องมาพิจารณาถึงความต้องการที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ ความต้องการที่จะมีความรู้ภาคภูมิใจ ซึ่งแยกได้เป็น 2 ประการ คือ

4.1 ความต้องการที่เกี่ยวกับศักดิ์ศรีของตัวเอง (self-esteem) ความเชื่อมั่นในงาน และความเป็นอิสระแก่ตัวเอง (independent) ความรู้ความสามารถของตนเอง (achievement)

4.2 ความต้องการในเรื่องชื่อเสียง (reputation) สถานะทางสังคม (social status) และการยกย่องนับถือ (recognition)

ความต้องการดังกล่าวนี้ เป็นความต้องการของคนเกี่ยวกับเรื่องเกียรติภูมิ (prestige) เป็นสำคัญ นับว่าเป็นความต้องการที่ออกจะเป็นความปรารถนาของคนส่วนใหญ่

5. ความต้องการที่จะมีความสำเร็จในชีวิต (self-fulfillment) ความต้องการด้านนี้ เป็นความต้องการที่ตระหนักถึงศักยภาพ (potentiality) ของงาน การที่มีโอกาสพัฒนาตัวเอง (self-development) ให้ก้าวหน้าอยู่เสมอและทั้งที่จะมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์ความคิดอ่านให้กว้างขวางออกไป ความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นความต้องการด้านอุดมคติ (ideal needs)

ทฤษฎีของ Maslow ดังกล่าว เป็นการจัดลำดับความต้องการของมนุษย์เช่นเดียวกันหมด ซึ่งอาจจะไม่เป็นจริงเสมอไป เพราะความปรารถนาของมนุษย์ก็แตกต่างกันแล้วแต่บุคคล แต่อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีดังกล่าวก็ทำให้เข้าใจในพฤติกรรม และความต้องการของมนุษย์ได้อย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการที่จะสามารถคาดหวังพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

สมพงษ์ เกษมสิน (อ้างถึงใน วุฒิพงษ์ นาวิณ, 2542 : 34) ได้แบ่งสิ่งจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ สิ่งจูงใจที่เป็นตัวเงิน เป็นสิ่งจูงใจที่เห็นได้ง่ายและมีอิทธิพลโดยตรงต่อการปฏิบัติงาน

ของพนักงานสิ่งจูงใจประเภทนี้มีสองชนิดคือสิ่งจูงใจทางตรงได้แก่ เงินเดือนหรือค่าจ้างและสิ่งจูงใจทางอ้อมได้แก่ บำเหน็จ บำนาญ และค่ารักษาพยาบาลและ สิ่งจูงใจที่ไม่ใช่ตัวเงินเป็นสิ่งจูงใจที่มักจะสนองต่อความต้องการทางด้านจิตใจเช่นการยกย่อง ชมเชย การยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ โอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและความมั่นคงในงาน แรงจูงใจนั้นเป็นแรงผลักดันภายในที่ทำให้บุคคลได้แสดงพฤติกรรมออกมา เพื่อสนองความต้องการของตนที่มีอยู่

ทฤษฎีนี้สามารถอธิบายปัญหาเสพติดได้ เนื่องจากการค้ายาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่ทำให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน เงินทอง จำนวนมหาศาลและเป็นการได้มาโดยง่าย ทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งจูงใจให้เกิดผู้ค้ายาเสพติดจำนวนมาก แต่การกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ งบประมาณในด้านต่าง ๆ ของประเทศชาติเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่ากฎหมายจะกำหนดโทษไว้รุนแรงเพียงใดก็ตาม แต่ก็ยังไม่อาจหยุดพลังผลักดันในจิตใจให้ลดละเลิกเสพติดความทะยานอยากได้

4. ทฤษฎีต่างความสัมพันธ์ (Differential Association Theory)

ทฤษฎีต่างความสัมพันธ์ ซึ่งเสนอครั้งแรกในปี ค.ศ. 1939 นั้น ชี้ให้เห็นว่าอาชญากรรมมีพื้นฐานเกี่ยวกับความไม่เป็นระเบียบของสังคม ซึ่งมีผลมาจากกระบวนการทางสังคมของการเปลี่ยนแปลงการแข่งขัน ซึ่งมีผลย้อนให้เกิดความแตกต่างในการคบค้าสมาคม และบุคคลก็คบค้าสมาคมแตกต่างกันไปตามค่านิยมทางสังคม และแบบแผนของพฤติกรรมที่ต่างกัน ดังนั้นอาชญากรรมก็เป็นผลของการคบค้าสมาคมระหว่างบุคคล หรือระหว่างกลุ่มบุคคลกับแบบของอาชญากรรม (criminal patterns) ยิ่งมีการสมาคมถี่และสม่ำเสมอเท่าใด บุคคลก็ยิ่งกลายเป็นอาชญากรเท่านั้น ไม่มีการถ่ายทอดอาชญากรรมทางพันธุกรรม นอกจากนี้แล้ว ความแตกต่างของบุคคล (individual differences) เป็นสาเหตุของอาชญากรรมเพียงเพราะเขาถูกอิทธิพลของความแตกต่างในการคบหาสมาคมและความสม่ำเสมอของการติดต่อกับแบบอาชญากรยิ่งไปกว่านั้นความเครียดทางอารมณ์ในบ้านก็มีความสำคัญต่อการขับบุคคลนั้นออกจากบ้าน และเข้าติดต่อกับผู้กระทำความผิด

ซัทเทอร์แลนด์ (อ้างถึงใน จิรุจจ์ พรหมโอบล, 2530 : 15) ได้สร้างทฤษฎีต่างความสัมพันธ์ (Differential Association Theory) โดยอาศัยแนวคิดเรื่องการเสี้ยวระเบียบจาก Thomas และ

Znaniecki เพื่อนำมาใช้อธิบายกระบวนการ ที่บุคคลกลายเป็น ผู้มีพฤติกรรมเปี่ยมเบน เนื้อหา ทฤษฎีต่างความสัมพันธ์ สรุปได้ดังนี้คือ

1. พฤติกรรมอาชญากรสามารถเรียนรู้ได้ หรือโดยพูดอีกอย่างหนึ่งคือ พฤติกรรมอาชญากรมิได้ถ่ายทอดทางพันธุกรรม ดังเช่นบุคคลผู้มีได้ฝึกหัดทางเครื่องจักรกลก็ย่อมจะไม่สามารถ ประดิษฐ์หรือทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรกลได้

2. พฤติกรรมอาชญากรสามารถเรียนรู้ได้โดยกระบวนการติดต่อสื่อสาร ซึ่งรวมทั้งทาง ภาษาและทางท่าทางหรือการกระทำด้วย

3. หลักการสำคัญยิ่งของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร ก็คือ จะเกิดในกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งก็คือ ถ้ามีการติดต่อใกล้ชิดกันทางหน่วยงาน ซึ่งมีใช่เป็นบุคคล เช่น โดยภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ ก็ยังถือว่าไม่มีส่วนสำคัญในการให้กำเนิดพฤติกรรมอาชญากร

4. การเรียนรู้ที่อาชญากรได้รับนั้น จะเป็นการเรียนรู้ซึ่งรวมถึง

ก) เรียนรู้เทคนิควิธีการประกอบอาชญากรรม ซึ่งบางครั้งอาจสลับซับซ้อน หรือ บางครั้งก็อาจง่าย ๆ

ข) เรียนรู้ทิศทางหรือแนวของแรงจูงใจ (motives) แรงขับ (drives) การหาเหตุผล ใช้ อ้างอิง (rationalizations) และทัศนคติต่าง ๆ

5. ทิศทางของแรงจูงใจและแรงขับ สามารถที่จะเรียนรู้ได้จากข้อกำหนดกฎเกณฑ์ทางกฎหมาย ว่าการกระทำนั้นเป็นปฏิบัติหรือถูกต้องตามกฎหมาย โดยที่สังคมรอบตัวของบุคคล อาจจะนิยมที่จะเคารพต่อกฎเกณฑ์และกฎหมายในขณะที่อีกกลุ่มสังคมหนึ่ง อาจจะแวดล้อมไปด้วยบุคคลที่มีความโน้มเอียงไปในทางเป็นปฏิบัติต่อกฎหมายมากกว่า ดังเช่นในสังคมอเมริกัน ในเวลานี้ อาจจะมีควมสับสนในเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมายและการปฏิบัติต่อกฎหมาย ซึ่ง การที่เป็นเช่นนี้ มีผลทำให้บุคคลต่าง ๆ มีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม (culture conflict) ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมาย

6. บุคคลกลายเป็นผู้กระทำผิดเนื่องจากเขามีความโน้มเอียงไปในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมายมากกว่าจะชอบที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งข้อนี้เป็นข้อหลักสำคัญของทฤษฎีนี้ คือมีแรงสองแรงซึ่งต่อสู้กันนั่นคือ การคบค้าสมาคมกับอาชญากร หรือกับพวกต่อต้านอาชญากร แต่เมื่อใดที่บุคคลมีความสัมพันธ์ติดต่อกันแบบอาชญากร และเหินห่างจากแบบต่อต้านอาชญากรแล้ว บุคคลนั้นก็จะมีพฤติกรรมอาชญากร

7. ความแตกต่างในการคบค้าสมาคม อาจแตกต่างไปในแง่ของความสม่ำเสมอหรือความถี่ ระยะเวลา ความก่อนหลัง และความเข้มของการสมาคม เช่น ถ้าคบค้าสมาคมกันแบบอาชญากรบ่อย ๆ เวลานาน และอย่างใกล้ชิด ก็ย่อมยังมีพฤติกรรมอาชญากรได้มาก

ส่วนความก่อน (priority) นั้น มีความสำคัญในแง่ที่ว่า ถ้าหากได้เรียนรู้พฤติกรรมที่ถูกกฎหมายตั้งแต่เยาว์วัยมาก ๆ ก็อาจจะมีผลคงทนต่อไปตลอดชีวิต และเช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าได้มีการเรียนรู้และพัฒนาพฤติกรรมอาชญากรมาตั้งแต่เยาว์วัย ก็อาจจะคงทนตลอดไปในชีวิต

8. กระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร โดยการคบค้าสมาคมกับแบบอาชญากร และแบบต่อต้านอาชญากรนั้น เกี่ยวข้องกับกลไกต่าง ๆ ทั้งหมด ซึ่งมีในการเรียนรู้อื่น ๆ ตัวอย่างเช่น การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร มิใช่จำเป็นต้องจำกัดอยู่แต่วิธีการเรียนรู้โดยการลอกเลียนแบบ (imitation) เสมอไป อาจเรียนรู้ด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกมากมาย แต่อย่างไร กระบวนการลอกเลียนแบบก็ถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร

9. ในขณะที่พฤติกรรมอาชญากร เป็นการแสดงออกของความต้องการและ ค่านิยม โดยทั่วไป แต่พฤติกรรมอาชญากรก็ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยความต้องการและค่านิยมโดยทั่วไปเหล่านี้ได้ ทั้งนี้ เพราะว่าพฤติกรรมที่มีใช้อาชญากร ก็เป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมอย่างเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ขโมยโดยทั่วไปนั้นก็ลักขโมย เพราะต้องการเงิน แต่ในขณะเดียวกัน กรรมกรที่ซื่อสัตย์ก็ทำงานเพราะต้องการเงินเช่นกัน หรือว่าในขณะที่บุคคลผู้มีพฤติกรรมอาชญากรและมีใช้อาชญากร ก็อาจมีความต้องการความสุข มีค่านิยมในความต้องการทางเลือนขั้นในสังคมเหมือนกัน ฉะนั้น ความต้องการและค่านิยมเหล่านี้จึงไม่อาจนำมาอธิบายพฤติกรรมอาชญากรได้

Sutherland (อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2507 : 22) ถือว่าความประพฤติไม่ดีหรือชั่ว เป็นสิ่งที่เรียนรู้มาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ และสืบเรื่อยมาตลอดชีวิต ความประพฤติผิดจึงมีรากฝังลึกอยู่ในประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล ทั้งนี้เพราะอุปนิสัยของบุคคลเป็นผลมาจากความเป็นมาแต่เด็ก

นอกจากนั้นแล้ว Sutherland ยังยืนยันว่า การกระทำผิดกฎหมายของเด็กหรือเยาวชนนั้น เป็นผลของความโน้มเอียงไปในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมายมากกว่าความนิยมชมชอบที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย ในขณะที่ครอบครัวมีส่วนที่จะช่วยให้เด็กปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ถ้าครอบครัวล้มเหลวที่จะยึดเยาวชนไว้กับครอบครัว ก็จะทำให้เยาวชนนั้นยิ่งเพิ่มการคบหาสมาคมกับเด็กที่มีแบบแผนพฤติกรรมเหลวไหลนอกบ้าน

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2542 : 70) กล่าวว่า บุคคลกลายเป็นผู้กระทำผิด (delinquent) พร้อมทั้งจะเป็นอาชญากรหากมีการตัดสินโดยคณะเจ้าหน้าที่ว่าเป็นอาชญากร เนื่องจากการยอมรับนับถือค่านิยมทางบวกของการละเมิดกฎหมายอันเป็นสิ่งจูงใจเหนือค่านิยมทางลบ ความสัมพันธ์ต่าง ๆ (differential association) อาจผันแปรไปตามความถี่ ระยะ ลำดับก่อนหลัง และระดับความถี่หรือความหนักเบา (intensity)

Travis Hirchi (อ้างถึงใน จิรุจจ์ พรหมโอบ, 2530 : 18) ผู้ตั้งทฤษฎีควบคุมสังคม (social control theory) มีใจความสำคัญของทฤษฎีที่ว่า เด็กและเยาวชนจะมีอิสระที่จะกระทำผิดได้เมื่อความผูกพันกับระเบียบทางสังคมที่ยึดถือได้ถูกทำลายลงและเฮอริชียังเชื่อว่า พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กนั้น เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ทางครอบครัว (family interaction) คือ ถ้าเด็กหรือเยาวชนขาดการสนับสนุนจากครอบครัว เด็กก็จะมีแนวโน้มไปสู่ความเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย ซึ่งเฮอริชีย เรียกว่า “Low Stake in Conformity” ซึ่งจะนำเด็กไปสู่การกระทำผิดกฎหมายและการคบหาสมาคมกับผู้ที่มีความประพฤติเบี่ยงเบน

ทฤษฎีนี้สามารถนำมาอธิบายถึง ปัญหายาเสพติดได้ในกรณีของการมีปฏิสัมพันธ์ต่อบุคคลในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ทางด้านอาชญากรรมต่อกัน ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่มีผลต่อการเป็นอาชญากรรมเต็มรูปแบบ

5. ทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยม (Structural Functional Theory)

สำหรับทฤษฎีนี้พัฒนาโดย แรดคลิฟท์ บราวน์ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากเดิร์คไฮม์ซึ่งปฏิเสธทฤษฎีจิตวิทยา โดยหันมาให้ความสำคัญกับสังคม สำหรับเดิร์คไฮม์มองสังคมโดยให้ความสนใจกับเสถียรภาพทางสังคม เนื่องจากถือเป็นกลไกที่ทำให้ส่วนต่างๆ ของสังคมมารวมกันและคงอยู่ตามกาลเวลาซึ่งต่อมาแรดคลิฟท์ บราวน์ ให้ความคิดว่าบรรทัดฐานต่างๆ รวมทั้งค่านิยมความรู้สึก และพิธีกรรมต่าง ๆ มีอำนาจเหนือปัจเจกบุคคลและมันช่วยยึดสังคมเข้าไว้ด้วยกัน

แรดคลิฟท์ บราวน์เชื่อว่าระบบสังคมต่างๆ ประกอบด้วยโครงสร้างและกิจกรรมต่าง ๆ โครงสร้างทางสังคม คือแบบแผนที่อยู่ได้นาน โดยประชากรมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมโครงสร้างจะได้มาจากการกระทำระหว่างกันทางสังคมจากบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของพฤติกรรม

สำหรับแรดคลิฟท์ บราวน์หน้าที่สำคัญของโครงสร้างก็คือ การที่มันทำให้เกิดเสถียรภาพทางสังคมและการคงอยู่ของระบบสังคม (งามพิศ สัตย์สงวน , 2543)

เมื่อนำทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยมมาเชื่อมโยงกับปัจจัยทางด้านอายุของ ผู้ต้องขังหญิงในคดียาเสพติดจะเห็นได้ว่าโครงสร้างทางด้านอายุเป็นกลไกที่สำคัญต่อการรักษาเสถียรภาพของสังคม เนื่องจากผู้หญิงที่มีอายุน้อยใน สังคมทั่วไปเชื่อกันว่าจะต้องเป็นกลุ่มบุคคลที่จะสืบสานค่านิยมของสังคม เช่น การศึกษาเล่าเรียน ซึ่งหากว่ากลไกดังกล่าวถูกเปลี่ยนไป กล่าวคือมีผู้หญิงซึ่งมีอายุน้อยจำนวนมากกลายเป็นผู้ต้องขังหญิงในคดียาเสพติด ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าเสถียรภาพเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมไม่อาจจะทำหน้าที่ต่อไปได้เพราะการหน้าที่ไม่อาจทำหน้าที่ของมันได้อีกต่อไป

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดการขัดเกลาทางสังคม (Socialization)

ความหมายของการขัดเกลาทางสังคม

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2532 : 370 – 371) ได้ให้คำนิยาม “Socialization Process” ว่าเป็นกระบวนการทางสังคมกับจิตวิทยา ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีบุคลิก

ภาพตามแนวทางที่สังคมต้องการ เด็กที่เกิดมาจะต้องได้รับการอบรมสั่งสอน สามารถอยู่ร่วมและมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้อย่างราบรื่น กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจะเริ่มต้นตั้งแต่บุคคลถือกำเนิดมาในโลก ตัวแทนสำคัญของสังคมที่ทำหน้าที่เรื่องนี้ ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน ศาสนา โดยทางตัวแทนเหล่านี้บุคคลจะได้ทราบคุณธรรม คุณค่าและอุดมคติที่มี สังคมยึดมั่น จะได้เรียนรู้บรรทัดฐานและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ใช้อยู่ในสังคม จิตใจของบุคคลจะได้รับการขัดเกลาให้ยึดมั่นในหลักศีลธรรมของสังคม และพร้อมที่จะใช้ในแนวทางที่สังคมต้องการ การขัดเกลาทางสังคมเกิดขึ้นทั้งตั้งใจ เช่น การอบรมสั่งสอนโดยพ่อแม่และครูอาจารย์ และไม่ตั้งใจ เช่น การเลียนแบบการกระทำในกลุ่มเพื่อน หรือสื่อมวลชนต่าง ๆ

การขัดเกลาทางสังคม (socialization) มีความสำคัญมากสำหรับสังคมมนุษย์ เพราะถ้าไม่มีการขัดเกลาทางสังคมแล้ว บุคคลนั้นจะมีลักษณะท่าทางและแนวทางการดำเนินชีวิตที่แตกต่างหรือแปลกประหลาด ต่างออกไปจากมนุษย์คนอื่น ๆ ในสังคม เนื่องจากบุคคลนั้นไม่ได้รับการสั่งสอนอบรมเลี้ยงดู ไม่ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ เพื่อ ปฏิบัติตนให้เข้ากับคนอื่น ๆ ในสังคม จึงส่งผลให้ไม่สามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ นอกจากนี้แล้วถ้ามนุษย์ได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างไรก็จะมีลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ เหมือนกับต้นแบบ (model) ดังนั้นการขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการปลูกฝังบรรทัดฐานของกลุ่มให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถอยู่ร่วมทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ด้วยดี

กระบวนการขัดเกลาทางสังคม

สุพัตรา สุภาพ (2539 : 49) กล่าวถึง กระบวนการขัดเกลาทางสังคม ดังนี้

1. การตอบสนองความต้องการในระยะเริ่มแรก (response) เป็นกระบวนการที่บุคคลจะแสดงความต้องการออกมา และคนอื่น ๆ ในสังคมที่ทำหน้าที่นี้จะสนองตอบความต้องการนั้นเป็นการสนองตอบตามระเบียบที่สังคมนั้น ๆ กำหนดไว้ เช่น เมื่อเด็กทารกหิว (ต้องการ) จะร้อง (แสดงออก) มารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดูจะให้นมเด็ก แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคมที่ตนเป็นสมาชิก เช่น บางครอบครัวให้เด็กดื่มนมทุกครั้งที่ได้กร้อง แต่บางครอบครัวก็ให้ตามกำหนดเวลา เป็นการตอบสนองในรูปของการให้เรียนรู้ระเบียบที่สังคมนิยมปฏิบัติ จนกระทั่งโต และแม้แต่การไม่ตอบสนองก็เป็นการขัดเกลาทางสังคมเช่นกัน เช่น เด็กเล็ก ๆ ชอบเล่นอุจจาระ ปัสสาวะ ของตนเอง บิดามารดาจะห้ามและไม่ยอมให้ทำเช่นนั้น การไม่ยอมให้ทำตามที่เด็กต้องการ จึงเท่ากับสอนเด็กให้รู้จักปฏิบัติในสิ่งที่สังคมยอมรับหรือใช้เป็นมาตรฐาน ไม่ใช่ทำตามที่ใจต้องการเสมอ

2. การรู้จักปรับความต้องการและความสามารถของคนให้เข้ากับกฎเกณฑ์ของสังคม (adaptation) เราต้องยอมรับว่ามนุษย์แต่ละคนมีความสามารถในการรู้ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ไม่เท่ากัน บางคนรับได้ง่าย บางคนรับได้ยาก แม้จะได้รับการอบรมเท่าเทียมกัน เช่น เด็กบางคนสอนไม่นานก็จำได้ แต่เด็กบางคนสอนเท่าไรก็ไม่อาจจะปฏิบัติได้ ผู้ใหญ่จึงต้องยอมรับว่าคนแต่ละคนนั้นต่างกัน จะให้เหมือนกันย่อมจะไม่ได้ จะต้องรู้จักดัดแปลงการอบรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องหรือเข้ากับความสามารถของแต่ละคน ซึ่งถ้าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น มรรยาทสังคม ก็คงทำได้ไม่ยาก เช่น การไหว้ ขอบคุน การรู้จักนั่ง ยืน เดิน ฯลฯ แต่ในบางเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่ใหญ่ออกไป หรือที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดของตนอย่างยิ่ง ก็ยากที่จะประพฤติปฏิบัติตนให้เข้ากับความต้องการของสังคมได้ การขัดเกลาของสังคมจึงไม่บังเกิดผล เช่น ชาวเขาบางกลุ่มนิยมผสมุนไพร หากเรานำยาสมัยใหม่ไปรักษามากจะไม่ยอมรับประทาน หรือชาวไทยไม่น้อยกลัวการผ่าตัดทำหมัน ทั้ง ๆ ที่แพทย์ได้พยายามอธิบายว่า ไม่มีอันตรายอะไร สุขภาพจะแข็งแรงเหมือนเดิม บุคคลเหล่านั้นก็ยังไม่ยอมเชื่อเพราะไปเชื่อว่าจะทำให้ตนเองทำงานหนักไม่ได้ เป็นต้น

3. การยึดถือสิ่งที่ยึดถือกับตัวเอง (identification)

3.1 ความต้องการที่จะทำตัวให้เหมือนกับบุคคลที่ตนต้องการยึดถือเป็นแบบฉบับ เช่น เด็กชายต้องการเลียนแบบพ่อ “เก่ง” เหมือนพ่อ เด็กผู้หญิงต้องการเลียนแบบแม่ “ดี” เหมือนแม่ เป็นต้น

3.2 ความรู้สึกร่วมกับบุคคลหรือกลุ่มที่ถือว่า เป็นพวกเดียวกันกับตน เช่น ความรู้สึกเจ็บปวด ร้อนแสบ เห็นอกเห็นใจ เป็นต้น เช่น ความรักระหว่างสามีหรือภรรยา ใครว่าสามีหรือภรรยา อีกฝ่ายหนึ่งจะโกรธแค้น หรือใครมาว่าเพื่อนองของตน ต่างก็เจ็บร้อนแสบกัน หรือบางคนรักเพื่อนยิ่งกว่าตัวเอง หรือเหมือนตัวเอง ฉะนั้น หากเพื่อนได้รับความทุกข์ร้อนอะไร ตัวเองก็จะพลอยรู้สึกทุกข์ร้อนไปด้วย

3.3 ความรู้สึกยึดมั่นหลักการหรืออุดมคติบางอย่างอย่างแนบแน่น เช่นคนที่รักชาติจนยอมสละชีวิตเพื่อชาติ เห็นได้ชัดในสงครามโลกครั้งที่สองที่ผู้ชายญี่ปุ่นยอมทำ “กามิกาเซ่” คือ ยอมตายคาเครื่องบิน เพื่อทิ้งระเบิดที่เพิร์ลฮาร์เบอร์ หรือบางคนยอมตาย ดีกว่ายอมเสียเกียรติยอมอดดีกว่ายอมโกง เป็นต้น

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นในชีวิตของมนุษย์ในระยะเวลา นาน พอสมควร จะทำให้บุคคลนั้นรู้จักเลือกแบบหรือยึดถือ แบบฉบับที่ตนคิดว่ามีส่วนคล้ายกับ

ตน ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็นแนวทางให้บุคคลรู้จักทำในสิ่งที่สังคมต้องการ แต่ความสำเร็จในการขัดเกลานี้ขึ้นอยู่กับว่าระเบียบกฎเกณฑ์นั้น ๆ สอดคล้องหรือเข้ากับความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความสามารถของเขาได้เพียงใด เช่น เด็กที่เคยอยู่บ้านแล้วไปเข้าโรงเรียนประจำ อาจจะไม่ชินกับระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนแบบกินนอนได้ เพราะบ้านกับโรงเรียนมีความเป็นอยู่ต่างกัน หรือคนไทยเคยรับประทานข้าวเป็นอาหารหลัก พอไปต่างประเทศ ต้องรับประทานขนมปังแทนข้าว อาจจะไม่ชินก็ได้ เป็นต้น

การขัดเกลาทงสังคมกับการกระทำระหว่างกัน

สุพัตรา สุภาพ (2539 : 49) กล่าวว่า หากมนุษย์ไม่มีการเรียนรู้ หรือไม่ได้รับการอบรมขัดเกลามนุษย์ก็ยากที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้ หากมนุษย์คนใดถูกตัดขาดจากสังคม ไม่มีปฏิกริยาสัมพันธ์ หรือการกระทำ ระหว่างกัน (interaction) ไม่ได้รับการเอาใจใส่อย่างเพียงพอตั้งแต่วัยทารกหรือเด็ก จำทำให้เด็กคนนั้นเติบโตขึ้นอย่างมีปัญญา เพราะพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ได้เกิดจาก ชีวะภาพวัฒนธรรมบวกรับสภาวะการณของตน แต่เกิดจากการมีความสัมพันธ์ในระหว่างมนุษย์ ในเรื่องนี้มีท่านผู้รู้หลายท่านพยายามศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำตอบ เช่น Rene A. Spitz ได้ศึกษาวิจัยในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ปรากฏว่าเด็กกำพร้าเหล่านี้ปัญหาในการเรียนรู้พฤติกรรมปกติธรรมดาของมนุษย์ทุกๆ ไปทั้งๆ ที่มีร่างกายแข็งแรงจากการทดสอบเด็ก4กลุ่มซึ่งมาจากครอบครัวปกติ 3 กลุ่มและครอบครัวเด็กกำพร้า1กลุ่ม ผลปรากฏว่าครอบครัวที่มาจากเด็กกำพร้ามีพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากเด็กทั่วไป ให้เข้าใจผิดว่าเป็นเด็กที่ปัญญาอ่อนเนื่องจากยื่นหรือพูดไม่ได้แม้แต่ประโยคเดียว

จะเห็นได้จากการศึกษาเด็กหลายกลุ่ม ทั้งเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างดี เด็กกำพร้าและเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูต่างกัน ได้ผลสรุปออกมาอย่างเดียวกัน คือ เด็กจะกลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีปฏิกริยาสัมพันธ์ต่อเนื่องเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวที่มีความรักความอบอุ่นใกล้ชิดสนิทสนมเป็นพื้นฐาน

วิธีการขัดเกลาทงสังคม

สุพัตรา สุภาพ (2539 : 50-51) แบ่งการขัดเกลาได้ 2 ทางคือ

1. การขัดเกลาโดยตรง

การขัดเกลาโดยตรง เป็นการขัดเกลาที่ต้องการ ให้บุคคลปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนกลุ่มสังคมนั้นกำหนดไว้ เป็นการบอกวาสิ่งใดควรหรือไม่ควรกระทำ อะไรผิด หรืออะไร

ถูก ฯลฯ ซึ่งนับว่ามีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมาก เป็นการชี้ทางและแนะแนวทางในการปฏิบัติ ต่อบุคคลอย่างจริงจังและเจตนา เพื่อให้บุคคลสามารถวางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ หนึ่ง ๆ การขัดเกลาโดยตรง จะพบเห็นเสมอในหมู่ครอบครัว โรงเรียน วัด เป็นต้น เช่น ถ้าเป็นครอบครัวก็จะอบรมลูกในรูปของการบอกเล่า สั่งสอน ชมเชย คุดดำ เป็นต้น ส่วนโรงเรียนจะอบรมเป็นทางการมากกว่าครอบครัว เพราะเป็นสถาบันอบรมสั่งสอนคนเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นจะต้องมีการอบรมและลงโทษอย่างเป็นทางการ เช่น มีตารางวันเวลาเรียนแน่นอน เพื่อจะให้เด็กได้รู้จัก เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดทักษะและคุณค่าแก่ชีวิต

2. การขัดเกลาโดยอ้อม

การขัดเกลาโดยอ้อม เป็นการอบรมที่ไม่ได้บอกกันโดยตรง บุคคลได้รับประสบการณ์หรือ ประโยชน์จากการสังเกต หรือเรียนรู้จากการกระทำของผู้อื่น เช่น ถ้าเราไปงานเลี้ยงที่มีอุปกรณ์การ กินมากมายและเราไม่คุ้นเคย และเราไม่ทราบว่าจะใช้อะไรก่อนหลัง เราก็เรียนรู้ได้จากการดูบุคคล อื่นว่าเขาหยิบอะไรก่อนหลัง ไม่ว่าจะในด้านการใช้ แก้ว มีด ช้อน ฯลฯ แล้วพยายามเรียนแบบคนที่ ทำถูกต้อง เราก็จะทำไม่ผิดพลาด หรือในกรณีพ่อแม่ชอบใช้คำหยาบ เด็กบางคนก็ใช้คำหยาบด้วย ทั้ง ๆ ที่พ่อแม่ไม่ต้องการให้เด็กพูดเช่นนั้น บางครอบครัวหรือครอบครัวที่พ่อแม่มีฐานะยากจนมัก จะพูดจาหยาบคาย ชอบด่าทอ เด็กมักจะด่าเก่งตามไปด้วย หรือในกลุ่มเพื่อน เด็กชอบเลียนแบบ การกระทำของเพื่อน เช่น ถ้าต้องการเล่นกับเพื่อนก็ต้องรู้จักผ่อนปรนเข้าหากัน ถ้าใครไม่เคารพกฎ เกณฑ์ของกลุ่ม กลุ่มก็อาจจะแสดงท่าที่รังเกียจไม่ยอมให้เข้ามาร่วมในกลุ่ม ซึ่งถ้าบุคคลนั้นอยาก จะอยู่ร่วมกับกลุ่มอีกก็ต้องปรับตัวเสียใหม่ให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ที่กลุ่มวางไว้

Cooley (อ้างถึงใน สุพัตตรา สุภาพ, 2539 : 54) ได้ให้แนวความคิดเรื่องกระบวนการขัด เกลา โดยใช้หลัก looking glass-self กล่าวคือ ความสำนึกของตัวตนเป็นผลสะท้อนจากการมี ความสัมพันธ์กับผู้อื่น เหมือนมองตัวเองจากกระจกเงา แต่ละบุคคลสามารถจะตัดสินใจว่าตัวเอง ควรเป็นอะไรแค่ไหน โดยเอาความคิดของคนอื่นที่มองตนหรือตัดสินใจว่าเป็นอย่างไรมาเป็นเกณฑ์ สำคัญ เช่น เด็กคนใดถูกแม่ตำหนิว่าซน เกียจคร้าน หรือไม่ดี เด็กมักจะมองตนเองว่าเป็นผู้ที่ ประพฤติไม่ดีไปด้วย หรือลูกที่ไม่ปฏิบัติตามที่พ่อแม่คาดหวัง หรือทำให้พ่อแม่ว่ากล่าว จะทำให้รู้ สึกว่าจนมีค่าหรือความสำคัญน้อยลงไป ในทำนองเดียวกันถ้าบุคคลใดดีกว่าเพื่อนฝูงรักใคร่ และ ให้เกียรติเคารพยกย่องก็จะชื่นชมและเห็นคุณค่าในตัวเอง สภาพเช่นนี้ถือได้ว่าบุคคลมักจะตัดสินใจหรือตีค่าของตนเองโดยเอาความคิดเห็นคนอื่นเป็นเกณฑ์ ดังนั้นไม่ว่าเป็นปมด้อยหรือปม เชื่อง ความรู้สึกดี หรือไม่ดีที่เกี่ยวกับตัวเองมักจะเกิดจากความรู้สึกของคนอื่นที่มีต่อตนเองลองคิด

ดูว่าเราจะมีความรู้สึกแบบใด ถ้าในชีวิตเรามีแต่คนเหยียดหยามดูหมิ่นไม่คบค้าสมาคมด้วย สภาวะแบบนี้จะทำให้บุคคลเกิดความคิดเกี่ยวกับตัวเอง (self concept) อันเป็นผลสะท้อนที่บุคคลอื่นมีทัศนคติต่อตน สรุปแล้วทฤษฎีของ Cooley ให้ข้อคิดว่าบุคคลจะรู้ว่าตัวเองเป็นอย่างไร เมื่อเอาความคิดของอื่นมาเป็นกระจกเงาสะท้อนให้เราเห็นนั่นเอง

ทฤษฎีของ Mead (อ้างถึงใน สุพัตตรา สุภาพ, 2539 : 54) เรื่องความเป็นตัวตนได้อาศัยทฤษฎีของ Cooley เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ Mead เน้นกฎเกณฑ์บางอย่างที่บุคคลได้เริ่มสร้างความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเอง จิตใจ และความรู้สึกทั่ว ๆ ไป อันเป็นผลจากกระบวนการฝึกอบรมทางสังคมจนสร้างความเป็นตัวตนขึ้น Mead แบ่งตัวตนออกเป็น ๓ ส่วน คือ I และ Me (I คือ ส่วนที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง เป็นส่วนที่แสดงออก ไม่ใช่ความต้องการของสังคม Me คือ ส่วนที่รับเอาทัศนคติ ความคิดอ่าน กฎเกณฑ์ ระเบียบประเพณี ที่มีอยู่มา เป็นของตนโดยไม่คัดค้าน เป็นการยอมรับความต้องการของสังคม)

ทฤษฎีของ Mead อาจสรุปได้ดังนี้คือ

1. มนุษย์โดยทั่วไปจะไม่มีความเป็นตัวตน จนกระทั่งสังคมสร้างความเป็นตัวตนให้แก่เด็ก โดยผ่านทางพ่อแม่และกลุ่มเพื่อนฝูง

2. เด็กโดยทั่วไปมักจะไม่มีความสำนึกเกี่ยวกับ ความเป็นตัวของตัวเอง หรือความสำนึกเกี่ยวกับจิตใจของตนเอง จนกว่าจะมีปฏิริยาสัมพันธ์กันทางสังคม โดยเริ่มจากพ่อแม่ซึ่งจะสอนเด็กให้รู้จักตัวเอง พ่อแม่จึงเป็นบุพพาคจารย์ที่สอนเด็กในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งในขั้นแรกทารกไม่รู้เลยว่าตนเป็นสัตว์โลกที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตน แต่ต่อมาก็เริ่มรับรู้แนวความคิดเกี่ยวกับ “บุคคลอื่น” ทั้งนี้เพราะเด็กเริ่มรู้สึกว่าตนเป็นคนละส่วนจากบุคคลต่าง ๆ ในบรรดาบุคคลต่าง ๆ นั้นพ่อแม่เป็นบุคคลสำคัญที่สุดเป็นผู้มีส่วนหล่อหลอมจิตใจของเด็กคนนั้น

3. ภาษา เป็นอุปกรณ์สำคัญในการขัดเกลาทางสังคม การขัดเกลาทางสังคมนี้นับเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างเป็นตัวตนทางสังคม การมีการขัดเกลาทางสังคมอันเกิดจากการใช้รูปแบบการใช้สัญลักษณ์ เช่น สัญลักษณ์ไฟตามสี่แยกที่สามารถทำให้คนรู้ว่าจะทำตัวอย่างไร ไปหรือหยุดจากการดูที่ไฟ แต่ก็ได้ไม่ได้นิยามความว่าสัญลักษณ์ทุกอย่างจะเป็นที่ยอมรับและเข้าใจกันเสมอไป เนื่องจากสัญลักษณ์มีความหมายต่างกันออกไป หากไม่รู้ความหมายก็ยากที่จะเข้าใจหรือติดต่อกันได้ ทฤษฎีของ Mead ถือว่าสัญลักษณ์และภาษาเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการสร้าง

สรรค์ความเป็นตัวตน ซึ่งเปลี่ยนสภาวะจากการที่มนุษย์เกิดมาในโลกให้เป็นสมาชิกของสังคม ทฤษฎีของ Mead ได้รับการขนานนามว่า เป็นบิดาแห่งทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (symbolic interactionist) ซึ่งต่อมาถือเป็นสำนักความคิดสำนักหนึ่งหรือทฤษฎีอย่างหนึ่ง ที่เน้น ความสำคัญของภาษาเป็นวิธีการสำคัญในการมีความคิดสำนักหนึ่งหรือทฤษฎีอย่างหนึ่ง ที่เน้น ความสำคัญของภาษาเป็นวิธีการสำคัญในการมีความสัมพันธ์ทางสังคม

4. เมื่อทารกได้เติบโตขึ้น จะเริ่มพัฒนาความสำนึกว่าอะไรถูกอะไรผิดโดยยึด “บุคคลอื่น” เป็นเกณฑ์พื้นฐาน นั่นคือบุคคลเริ่มเข้าใจว่าสังคมต้องการให้ “เขา” ปฏิบัติอย่างไร และจากผลสะท้อนที่บุคคลอื่นมีต่อตน เด็กจะเริ่มรู้จักว่าตัวของตัวคือใคร และมีเอกลักษณ์ของตัวเอง (self identity) ซึ่งในที่สุดเด็กคนนั้นก็ถูกขัดเกลามาให้เรียนรู้วัฒนธรรมของสังคม

5. ความเป็นตัวตนทางสังคมไม่ได้หมายความว่าความถึงการยอมรับทุกสิ่งทุกอย่าง โดยคำนึงถึง Me ตรงข้ามบุคคลยังมี I ซึ่งเป็นลักษณะความเป็นตัวของตัวเองที่สามารถจะสำนึกได้ด้วยตัวเอง ดังนั้นในตัวของแต่ละบุคคลจึงมี Me ที่ได้หลอมหล่อจากสังคม และมี I ที่สามารถจะควบคุมตัวเองได้ความเกี่ยวพันระหว่างส่วนที่ได้รับจากสังคมและส่วนที่เป็นตัวเองนั้นถือได้ว่า มีส่วนช่วยให้บุคคลมีความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

6. ผลกระทบจากการขัดเกลามาเริ่มตั้งแต่เด็ก ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลเกิดจากประสบการณ์ในวัยเด็ก จนสามารถรู้จักว่าตัวเองคือใคร เพราะความเป็นตัวตนนี้ไม่ได้มีมาแต่เกิด แต่ต้องมาสร้างโดยผ่านทางครอบครัวเป็นแกนสำคัญ

ทั้ง Cooley และ Mead เน้น แห่่งที่หลอมหล่อ หรือสร้างสรรค์บุคลิกภาพของมนุษย์ว่า เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social interaction)

ตัวแทนของการขัดเกลาทงสังคม

สุพัตรา สุภาพ (2539 : 59) กล่าวว่า การขัดเกลาก็ขึ้นอยู่กับสภาพของสังคม เช่น ในสังคมชนบทที่มีความเป็นจำนวนน้อยคนรู้จักกันดี มีสภาพความเป็นอยู่ที่เหมือน ๆ กัน ประเพณีปฏิบัติคล้าย ๆ กัน กลุ่มตัวแทนก็สอนระเบียบเดียวกัน ส่งเสริมกัน แต่ในสังคมเมืองหรือสังคมที่ซับซ้อน มีคนอยู่เป็นจำนวนมากมีความเป็นอยู่ต่างกัน ยึดคุณค่าต่าง ๆ กัน กลุ่มตัวแทนมีการอบรมตามแบบฉบับของตนเอง ซึ่งอาจจะขัดกับกลุ่มอื่นได้ คนจึงอาจสับสน และไม่ทราบจะเลือกเชื่อใครดี ด้วยเหตุนี้ คนในเมืองจึงมีโอกาสเป็นโรคประสาทมากกว่าคนในชนบท เพราะมีระเบียบที่ต้อง

ปฏิบัติมาก และบางครั้งคนก็ต้องเลือกตัดสินใจระหว่างสิ่งที่ขัดแย้งกัน แต่มีความสำคัญต่อบุคคลนั้นพอ ๆ กัน

สุพัตรา สุภาพ กล่าวว่า ตัวแทนการขัดเกลามีทั้งหมด 6 กลุ่ม คือ

1. ครอบครัว การอบรมจะออกมาในรูปของพ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งนับเป็นการอบรมเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดที่ได้จะต้องประสบ เพราะเป็นการอบรมที่ใกล้ชิดและมีความผูกพันอย่างลึกซึ้ง และมีอิทธิพลต่ออารมณ์ ทัศนคติ และแบบของความประพฤติแก่เด็กเป็นอย่างยิ่ง

พ่อแม่จะอบรม 2 วิธี คือ 1) โดยทางตรง ด้วยการบอกกล่าวอย่าง แจ่มแจ้ง พ่อควร ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก เป็นต้น ซึ่งได้ผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมาก เนื่องจากมีการชี้ทางและแนะแนวทางในการปฏิบัติแก่บุคคลอย่างจริงจังและเจตนา เพื่อให้บุคคลนี้สามารถวางตัวได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อสถานการณ์หนึ่ง ๆ เช่น สอนเด็กให้กินเป็นเวลา เล่นเป็นเวลา นอนเป็นเวลา หรือพบหน้าผู้ใหญ่ก็ต้องยกมือไหว้ ต้องพูดจาไพเราะ ถ้าไม่ทำอาจถูกลงโทษ เป็นต้น และ 2) โดยทางอ้อม เป็นการอบรมโดยไม่รู้ตัว เป็นสิ่งที่ได้รู้ได้เห็น และซึมซาบเข้าไปในจิตใจซึ่งเด็กอาจจะนำไปปฏิบัติในอนาคตหรือมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เช่น พ่อแม่ชอบใช้คำหยาบ เด็กจะใช้คำหยาบบ้าง เป็นต้น

2. กลุ่มเพื่อน คนเรามักจะถูกอบรมจากเพื่อนที่อายุเท่า ๆ กันหรือมากกว่า โดยตอนวัยเด็กก็จะเป็นกลุ่มเพื่อนเล่น พอวัยรุ่นจะเป็นกลุ่มเพื่อนฝูง พ่อเป็นผู้ใหญ่จะมีความโน้มเอียงจะสังสรรค์คบค้าสมาคมกับบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมเท่าเทียมกัน เช่น กลุ่มเพื่อนนักเรียน กลุ่มข้าราชการ กลุ่มพ่อค้า เป็นต้น

Riesman กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนจึงเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่บุคคลชอบยึดเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้เพื่อนยอมรับ และเป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน

กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญในการอบรม คือ

2.1 สอนอำนาจที่ไม่ใช่ของใครโดยเฉพาะ เป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากการมีส่วนร่วมด้วย เช่น การเล่นเกมฟุตบอล ถ้าฝ่าฝืนก็จะถูกกีดกันไม่ให้เล่นด้วย ใครอยากเล่นก็ต้องทำตามกฎ เป็นต้น

2.2 ช่วยให้ทดลองกฎเกณฑ์ของผู้ใหญ่ ว่าจะเอาจริงแค่ไหน ปกติถ้าเด็กอยู่กับเพื่อน ๆ มักจะกล้าทำอะไรที่ขัดแย้งหรือลองดีกับผู้ใหญ่มากกว่าอยู่เพียงคนเดียว และในขณะเดียวกันก็อยากจะทำลองดูว่า กลุ่มพอจะตั้งขัดแย้งกับผู้ใหญ่ได้แค่ไหน เชื่อถือได้เพียงไร

2.3 ถ่ายทอดระเบียบวิธีและคุณค่าที่ผู้ใหญ่ต้องการหรือไปในทางตรงกันข้าม ซึ่งส่วนมากจะถ่ายทอดคุณค่าตามที่ผู้ใหญ่ต้องการ หากกลุ่มสนับสนุนระเบียบและค่านั้น

Riesman (อ้างถึงใน จานง อติวัฒน์สิทธิ์, 2527: 38) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเล่นเป็นสื่อที่สำคัญที่สุดในการอบรมให้รู้ระเบียบสังคม ในสังคมปัจจุบันนี้ ประชาชนมักจะอาศัยเพื่อนฝูงรุ่นราวคราวเดียวกัน เพื่อคำแนะนำเป็นเบื้องต้น คนในยุคปัจจุบันตีค่าการพิจารณาตัดสินและการยอมรับจากบุคคลอื่นมากที่สุด ค่านิยมที่สำคัญที่สุดสำหรับคนในปัจจุบัน ก็คือ แบบอย่างค่านิยมจากกลุ่มเพื่อน

Eynon และ Reckless (อ้างถึงใน จิรุจจ พรหโมบล, 2530 : 22) กล่าวว่า การคบเพื่อนเลวเป็นพลังผลักดันที่สำคัญที่สุดในการก่อให้เกิดปัญหาการกระทำผิดและอาชญากรรม

3. โรงเรียน เป็นสถานที่ที่เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ อย่างเป็นทางการ และยังเป็นสถานที่ที่เด็กได้มีโอกาสคบหาสมาคมกับเพื่อนฝูงในวัยเดียวกัน ในขณะเดียวกันก็ได้มีโอกาสได้รับความรู้และคุณค่าต่าง ๆ โรงเรียนจึงมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กได้มาก

แต่ปัญหาก็คือ โรงเรียนอาจจะอบรม

3.1 ไม่ตรงกับที่บ้าน ทำให้เด็กสับสนไม่รู้ว่าจะวางครูกับพ่อแม่ใครจะถูกกว่ากัน

3.2 สอนในสิ่งที่เป็นทฤษฎีและอุดมคติจนเกินไป อาจไม่ตรงกับ การปฏิบัติจริงในชีวิตเด็กเลยไม่แน่ใจว่าจะเชื่อดีหรือไม่

4. กลุ่มอาชีพ เมื่อบุคคลได้รับการอบรมจากกลุ่มอื่น ๆ ที่กล่าวมาจนถึงระดับที่จะต้องประกอบอาชีพนั้น ๆ ซึ่งในแต่ละอาชีพก็จะมีคุณค่าและวิธีการปฏิบัติแตกต่างกันออกไป เช่น

ตำรวจก็แตกต่างจากแพทย์ นางพยาบาลก็แตกต่างจากพ่อค้า คุณก็แตกต่างจากวิศวกร เป็นต้น อย่างไรก็ตามการอบรมในระยะเยาว์วัยเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะกล่อมเกล่าได้ง่าย ระเบียบวินัย การ และคุณค่าใหม่ ได้ง่าย ไม่เหมือนตอนเป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพของตนเองที่แน่นอน ความสามารถในการรับระเบียบใหม่จึงน้อย นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ใหญ่ไม่อยากจะร่วมกับกลุ่มสังคมใหม่ ๆ เปรียบเสมือนไม้เนื้อแก่แล้ว ย่อมดัดยากเป็นของธรรมดา

5. ตัวแทนทางศาสนา ได้แก่ วัดอาราม พระ นักบวช ผู้สอนศาสนา หรือผู้เผยแพร่ธรรมของศาสนา ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะช่วยขัดเกล่าให้แง่ให้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับศีลธรรม จริยธรรม และความประพฤติที่ถูกที่ควร ตลอดจนหลักปรัชญาในการดำเนินชีวิต เช่น ศาสนาพุทธสอนคนให้ละความชั่ว ประพฤติดี และทำใจให้บริสุทธิ์เพื่อ เพื่อแผ่เมตตาปราณีต่อกัน ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เป็นต้น ทำให้บุคคลมีหลักคุณธรรมที่มีคุณค่าบางอย่างในการยึดมั่นร่วมกัน ทำให้สังคมเป็นระเบียบ

ศาสนาจึงมีส่วน และมีบทบาทในการสร้างทัศนคติ และแนวทางในการดำรงชีวิตของมนุษย์เพราะบุคคลย่อมนับถือศาสนา แนวความคิดทางศาสนาที่ยอมรับนั้นจะเป็นพลังในการที่จะให้บุคคล โดยเฉพาะสถาบันที่สำคัญของศาสนา คือ “วัด” ถ้าบุคคลใด ได้ใกล้ชิดวัดมากเท่าไร ก็จะได้รับทัศนคติและแนวทางความคิดมากขึ้นเท่านั้น กล่าวกันว่า ในกรณีเช่นนี้ วัดและศาสนาจะเป็นสิ่งที่เสริมสร้างขัดเกล่าแนวพฤติกรรมของบุคคล เช่น การที่บุคคลจะตัดสินใจว่าสิ่งใดผิดหรือถูก หรือเรียกกันว่า “ค่านิยม” นั้น เกิดจากความเชื่อในทางศาสนาเดิม และสิ่งนี้เองเป็น อิทธิพลทางด้านจิตวิทยา ซึ่งช่วยสร้างบุคลิกภาพของบุคคลด้วย

สำหรับบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาอย่างใกล้ชิด ก็อาจจะได้รับอิทธิพลของศาสนาหรือถูกขัดเกล่าได้เช่นกัน เพราะหลักศีลธรรมหรือจริยธรรมของโลกนั้นมาจากศาสนาและหลักจริยธรรมต่าง ๆ เหล่านี้ได้กลายเป็นหลักของกฎหมายทั้งทางแพ่งและทางอาญา ทุกคนจึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายเหล่านี้ ข้อห้ามทางสังคมเหล่านี้มีอิทธิพลที่จะยับยั้งการกระทำของบุคคล สิ่งเหล่านี้จึงปรากฏออกมาในรูปของขนบธรรมเนียมประเพณีหรือบรรทัดฐานต่าง ๆ ที่ยึดคือปฏิบัติกันโดยทั่วไปในสังคมหนึ่ง ๆ

6. สื่อมวลชน สื่อมวลชนมีหลายประเภท เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือรายสัปดาห์ นวนิยาย วรรณคดี เป็นต้น สื่อมวลชนเหล่านี้เป็นเครื่องมือสำคัญและมีส่วนในการขัด

เกลาทางสังคมในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่เรื่องคุณค่า ความเชื่อ แบบของความประพฤติ ฯลฯ เช่น เรื่องรัก ประโลมโลก ทำให้หญิงสาวหลายคนฝันว่าตัวเองจะเหมือนนางเอกตามท้องเรื่อง วันหนึ่งจะต้องมีพระเอกมีฐานะมีตระกูลมาชอบ หรือ ภาพยนตร์ กำลังภายในบางเรื่องในโทรทัศน์ ทำให้เด็กบางกลุ่มเลียนแบบการต่อสู้ เป็นต้น จึงอาจเห็นได้อย่างแน่ชัดว่า ในปัจจุบันไม่มีบุคคลใดในสภาพแวดล้อมทางสังคมปัจจุบัน ที่จะรอดพ้นจากสิ่งเร้าในด้านความคิดหรือพฤติกรรมจากสื่อมวลชนสำหรับสาธารณชนโดยทั่วไปถือว่า สื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ตนได้รับความเพลิดเพลินและความรู้พร้อมกันไป และมีชีวิตของประชาชนในปัจจุบันดูเหมือนจะต้องพึ่งพาอาศัยสื่อมวลชน

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2539 : 83) ให้ความหมายของ การสื่อสาร ก่อให้เกิดการขัดเกลาทางสังคมใหม่ ว่า การสื่อสารโดยเฉพาะการสื่อสารมวลชน (mass communications) สมัยใหม่จะเป็นสื่อหรือตัวนำเอาความรู้ ความคิดข่าวสารเกี่ยวกับชีวิตสังคมสมัยใหม่ ทั้งในส่วนที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุ มาจากสังคมที่เจริญกว่า แพร่กระจายสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไปทั่วสังคมตามช่องทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ก็ตาม คนโตแล้วก็จะรับรู้ ประเมินค่า แล้วอาจนำมาใช้ นี่ก็เป็นการขัดเกลาทางสังคมแบบหนึ่ง เมื่อคนที่โตแล้วเรียนรู้และรับเอาความคิดความรู้สมัยใหม่เข้าไปแล้ว ถึงเวลาอบรมสั่งสอนลูกหลาน ก็จะถ่ายทอดความรู้ใหม่ ๆ เหล่านี้ต่อไปให้ลูกหลานรับช่วงต่อไป การขัดเกลาทางสังคมสมัยใหม่จึงเกิดขึ้นด้วยเหตุนี้

สุพัตรา สุภาพ (2539 : 47) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม (Socialization) เป็นสิ่งที่มนุษย์จะต้องประสบตลอดชีวิต เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม แต่มนุษย์ไม่ได้เป็นสัตว์สังคมโดยกำเนิด เพราะมนุษย์ยังไม่มีการพัฒนาการบางอย่างที่จำเป็นต่อการอยู่รอด เช่น การดำรงชีวิต การมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงจำต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เพื่อความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

ณรงค์ เล็งประชา (2537 :45) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม (socialization) มีความสำคัญมากสำหรับสังคมมนุษย์ เพราะถ้าไม่มีการขัดเกลาทางสังคมแล้ว บุคคลนั้นจะมีลักษณะท่าทางและแนวทางการดำเนินชีวิตที่แตกต่างหรือแปลกประหลาดต่างออกไปจากมนุษย์คนอื่น ๆ ในสังคม เนื่องจากบุคคลนั้นไม่ได้รับการสั่งสอนอบรมเลี้ยงดู ไม่ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ เพื่อ ปฏิบัติตนให้เข้ากับคนอื่น ๆ ในสังคม จึงส่งผลให้ไม่สามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ นอกจากนี้แล้วถ้ามนุษย์ได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างไรก็จะมีลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ เหมือนกับต้นแบบ (model) ดังนั้นการขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการปลูกฝัง

บรรทัดฐานของกลุ่มให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมทั้งนี้เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถอยู่ร่วมทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ด้วยดี

งามพิศ สัตย์สงวน (2538 : 70) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นผลของการกระทำที่ซับซ้อนระหว่างศักยภาพที่จะเรียนรู้ของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางสังคมกับคนอื่น ๆ และปรับ ตัวเข้ากับกฎข้อบังคับของระบบวัฒนธรรมที่เฉพาะ

จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ (2540 : 43) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม เป็นกระบวนการทางสังคมกับจิตวิทยา ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามแนวทางที่สังคมต้องการ เด็กที่เกิดมาจะต้องได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นสมาชิกที่สมบูรณ์ของสังคม สามารถอยู่ร่วมและมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้อย่างราบรื่น

พัทยา สายหู (2524 : 1) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการที่สังคมหรือกลุ่มสั่งสอนโดยตรงหรือทางอ้อม ให้ผู้ที่จะเป็นสมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้และรับเอาระเบียบวิธีกฎเกณฑ์ ความประพฤติและคุณค่าต่าง ๆ ที่กลุ่มนั้นได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติและความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น

สุชุม ศรีบุรินทร์ (2525 : 55) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม คือ กระบวนการหล่อหลอมทางวัฒนธรรม ซึ่งปัจเจกชนเรียนรู้ความชำนาญพื้นฐาน ค่านิยม ความเชื่อ และแบบแผนพฤติกรรมของสังคม

บรูม และ เซลนิก (Broo, and Selnick 1977 : 86) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ต้องประสบตั้งแต่วัยเด็กจนถึงเป็นผู้ใหญ่ โดยการเรียนรู้ถึงค่านิยม กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนที่สมาชิกในสังคมนั้น ๆ กำหนดไว้ เพื่อให้ความสัมพันธ์และการอยู่รวมกันสามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยดี ดังนั้นการขัดเกลาทางสังคมจึงเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิต ระเบียบ บรรทัดฐาน ที่เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

จอร์จ เอ ลันเยอร์เบิร์ก (Geroge A. Lundberg, 1963) กล่าวว่า การอบรมให้มีการเรียนรู้ของสังคมเป็นกระบวนการของการปะทะสังสรรค์ซึ่งปัจเจกชนได้เรียนรู้นิสัย ทักษะ ความเชื่อ และมาตรฐานของการตัดสินใจ ซึ่งมีความจำเป็นต่อการมีชีวิตอยู่ร่วมกันในกลุ่มของสังคม

2. แนวคิดความสำคัญของครอบครัว

ครอบครัวเป็นโครงสร้างสังคมที่เป็นพื้นฐานอันดับแรก ๆ ที่มีความสำคัญต่อการขัดเกลา และปลูกฝังสิ่งต่าง ๆ ให้บุคคลนั้นได้ตรงตามกับความต้องการของสังคม หรือบรรทัดฐานทางสังคมที่วาดหวังเอาไว้ จึงทำให้นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสำคัญกับ “ครอบครัว” เป็นอย่างมาก เช่น

นิเทศ ดินณะกุล (2540 : 109) กล่าวว่า สถาบันครอบครัว คือ แบบแผนพฤติกรรมที่คนๆ หนึ่งมาติดต่อกันเกี่ยวข้องกับครอบครัว และเครือข่ายจะต้องปฏิบัติตาม นั่นคือ คนที่เป็นญาติกันโดยสายเลือด เช่น เป็นพ่อแม่พี่น้องกัน เป็นญาติกันทางการแต่งงาน เช่น เป็นสามีภรรยา เป็นเขยสะใภ้กัน หรือการรับไว้เป็นญาติ เช่น เป็นบุตรบุญธรรม เป็นต้น คนเหล่านี้จะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์แบบแผนที่สังคมเป็นผู้กำหนดขึ้น ที่เรียกว่า “สถาบันครอบครัว” ซึ่งครอบคลุมแนวทางการปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ คือ การเลือกคู่ การหมั้น การแต่งงาน การเลี้ยงดูลูก การอบรมขัดเกลา การหย่าร้าง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและเครือญาติทั้งหมด

Burgess & Locke (อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2539 : 65) ได้ให้คำจำกัดความของครอบครัวว่าจะต้องมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ครอบครัวประกอบด้วยบุคคล ที่มา รวมกันโดยการสมรส หรือความผูกพันทางสายโลหิต หรือการมีบุตรบุญธรรม การสมรสแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา ส่วนความผูกพันทางสายโลหิต คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก รวมทั้งบุตรบุญธรรมด้วย

2. สมาชิกของครอบครัวเหล่านี้อยู่รวมกันภายในครัวเรือนเดียวกัน หรือบางครั้งก็แยกกันไปอยู่ต่างหาก สมัยโบราณครัวเรือนหนึ่งจะมีสมาชิก 3 – 4 - 5 ชั่วอายุคน ปัจจุบันครัวเรือน (โดยเฉพาะในประเทศพัฒนา) จะมีขนาดเล็กประกอบด้วย สามีภรรยา และลูกหนึ่งหรือสองสามคนขึ้นไป หรือไม่มีเลย

3. ครอบครัวเป็นหน่วยของการติดต่อโต้ตอบระหว่างบุคคล เช่น สามีภรรยา พ่อแม่ ลูก พี่น้อง โดยสังคมแต่ละแห่งจะกำหนดบทบาทของแต่ละครอบครัวไว้ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับประเพณีของแต่ละ

ละแห่ง ซึ่งหมายความว่า ไม่ใช่เพียงต่างคนต่างกิน ต่างคนต่างอยู่ แต่ต่างคนต่างมีปฏิกริยาเชิงสัมพันธ์ต่อกัน เช่น รักกัน เอาใจใส่กัน สั่งสอนกัน จิตใจ ผูกพันกัน เป็นต้น

4. ครอบครัวถ่ายทอดรักษาวัดมณธรรม สมาชิกจะถ่ายทอดและรับแบบของความประพฤติในการปฏิบัติต่อกัน เช่น ระหว่างสามี ภรรยา และลูก และเมื่อผสมผสานกับวัฒนธรรมที่นอกเหนือไปจากครอบครัว ก็จะได้แบบของความประพฤติที่สมาชิกปฏิบัติต่อกันและต่อผู้อื่น

ประเภทของครอบครัว

Murdock (อ้างถึงใน สุพัตตรา สุภาพ, 2539 : 66) แบ่งครอบครัวเป็น 3 แบบ คือ

1. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย สามีภรรยา และลูก เป็นครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างใกล้ชิดที่สุด ซึ่งจะพบเห็นทั่วไป และมีแนวโน้มจะมีครอบครัวแบบนี้มากขึ้น เนื่องจากเหตุผลทางเศรษฐกิจ เพราะการมีครอบครัวใหญ่เป็นการสิ้นเปลือง

2. ครอบครัวขยาย (Extended family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วยครอบครัวเดี่ยว และญาติพี่น้อง (เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นต้น) อาจจะอยู่ภายใต้หลังคาเดียวกัน หรือเขตบ้านเดียวกัน โดยอาจจะปลูกอยู่ใกล้เคียงกัน แม้จะสมรสแล้วก็ตาม

3. Polygamous family ประกอบด้วยสามีหนึ่ง ภรรยาหลายคน ครอบครัวแบบนี้จึงเป็นครอบครัวเดี่ยว 2 ครอบครัว หรือมากกว่าที่มีสามี และพ่อร่วมกัน เช่น สังคมจีน อิสลาม นักร์ เป็นต้น

หน้าที่ของครอบครัว

สุพัตตรา สุภาพ (2539 : 66) กล่าวถึงหน้าที่ของครอบครัว ดังนี้

1. สร้างสรรค์สมาชิกใหม่ (reproduction) เพื่อให้สังคมสามารถดำรงอยู่ได้ เพราะสังคมจะต้องมีสมาชิกใหม่แทนที่สมาชิกเดิมที่ตายไป หน้าที่นี้มีความสำคัญมาก ถ้าไม่มีการสร้างสมาชิกใหม่ สังคมนั้น ๆ ก็จะต้องสูญหายไป การมีสมาชิกใหม่ก็ต้องมีให้สมดุลกับทรัพยากรภายในประเทศ คือ ไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป ถ้ามีมากเกินไปจนทรัพยากรภายในประเทศไม่อาจจะอำนวยสังคมก็ยากลำบาก และเกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ความยากจน อาชญากรรม เป็นต้น แต่ถ้ามีสมาชิกน้อยเกินไป สังคมนั้นก็อาจจะประสบปัญหาขาดแคลนกำลังคน (man power) เช่น ออสเตรเลีย

ตราเดียวขาดแรงงานด้านกรรมกร ต้องเอาคนงานมาจากประเทศอื่น ทำให้เงินของประเทศบางส่วนไหลไปสู่ต่างประเทศ เป็นต้น

2. บำบัดความต้องการทางเพศ (sexual gratification) ซึ่งจะออกมาในรูปของการสมรส เป็นการลดปัญหาทางเพศบางอย่าง เช่น ช่มชู้ การสมรสจึงเป็นสิ่งจำเป็นในสังคมที่มีการจัดระเบียบ เพราะการสมรสคือวิธีหนึ่งที่สังคมเข้ามาควบคุมความสัมพันธ์ทางเพศให้อยู่ในขอบเขตแต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ความต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศแต่อย่างใด จะต้องทำให้มนุษย์มีครอบครัวเสมอไป เพราะมนุษย์มีทางเลือกออกทางอื่น ๆ ได้โดยไม่ต้องมีครอบครัวได้ เพราะการสมรสให้มากกว่าความพอใจในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งเราจะกล่าวในประการต่อไป

3. เลี้ยงดูผู้เยาว์ให้เจริญเติบโตขึ้นในสังคม (maintenance of immature children or raising the young) เราจะเห็นได้ว่า ไม่มีสถาบันใดทำหน้าที่ดีกว่าสถาบันนี้ เพราะความรักและความอบอุ่นเด็กจะหาที่อื่นใดเสมือนครอบครัวนั้นยากมาก พ่อแม่ส่วนใหญ่มีความรักลูกย่อมจะประคับประคองเลี้ยงดูลูกของตนเองเป็นอย่างดี แม้จะยากดีมีจนก็ตาม ครอบครัวจึงเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเติบโตใหญ่ การเลี้ยงดูจากที่อื่นแม่จะทำได้ เช่น สถานสงเคราะห์ โรงพยาบาล ตามบ้านรับเลี้ยงเด็ก ฯลฯ ก็ทำได้ไม่ดีเท่า เพราะอาจจะให้เด็กได้แต่การเลี้ยงดูทางด้านร่างกาย แต่ทางด้านจิตใจนั้นทำได้ยากมาก เพราะมีเด็กเป็นจำนวนมาก การจะให้ความอบอุ่นแก่เด็กทุกคนเสมือนพ่อแม่ให้แก่ลูกนั้นทำไม่ค่อยได้ ด้วยเหตุนี้ เด็กในสถานสงเคราะห์ ในโรงพยาบาล ตามบ้านรับเลี้ยง ฯลฯ ส่วนใหญ่จึงพัฒนาการต่าง ๆ ได้ช้า เช่น เดินช้า พูดช้า อารมณ์ไม่มั่นคง และบางครั้งก็ทำร้ายตัวเอง เพื่อเรียกร้องความสนใจ เช่น เด็กเล็ก ๆ บางคนในโรงพยาบาลบางแห่งเอาตัวกระแทกกับขอบเตียงจนท้องอักเสบ เพื่อหาคนที่มาเอาใจใส่ตนบ้าง กอดตนบ้าง เล่นบ้าง หัวเราะบ้าง เป็นต้น

ฉะนั้น ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจของเด็กเป็นสถานที่ที่ส่วนใหญ่เลี้ยงดูเด็กให้เป็นคนที่เจริญเติบโตสมบูรณ์ ไม่ให้เกิดปัญหาสังคม ถ้าปราศจากครอบครัวการคงอยู่อย่างมนุษย์อาจจะไม่สมบูรณ์ แต่ไม่ได้หมายความว่า จะทำให้เด็กเจริญเติบโตเสมอไป มีเหมือนกันที่บางครอบครัวไม่ได้ให้การเลี้ยงดูรักใคร่ หรือความสุขแก่เด็กอย่างเพียงพอ เช่น ครอบครัวที่พ่อแม่แตกแยกกัน ครอบครัวที่พ่อแม่ตาย หรือครอบครัวที่พ่อแม่ยากจนมีลูกมากไม่อาจจะเลี้ยงดูให้ดีได้ เป็นต้น ลูกมักจะมีแนวโน้มเอียงไปในทางที่ประพฤติน่าเกลียด

ของสังคม ซึ่งเป็นปัญหาที่ทุกสังคมประสบ ไม่ว่าจะเป็่สังคมที่พัฒนาแล้ว หรือกำลังพัฒนา หรือ ด้อยพัฒนาก็ตาม

สรุปแล้วครอบครัวทำหน้าที่เป็นสถาบันทางเศรษฐกิจ โดยพ่อแม่เป็นคนหาเงินทองมา เลี้ยงดู ในครอบครัว และนำเงินนั้นไปใช้ในด้านการบริโภคต่าง ๆ เช่น ด้านการศึกษา อบรม และ การดำรงชีวิต โดยทั่วไปเด็กจะเป็นผู้บริโภค (consumer) พ่อแม่เป็นผู้ผลิต (producers) คือ เป็น การวิภาคแรงงานภายในครอบครัวตามความเหมาะสม โดยพ่อหรือแม่หรือทั้ง 2 คน (แล้วแต่สถาน การณ์) เป็นคนออกไปทำงานหาเงินมาเลี้ยงดู (แม้ถ้าไม่ได้ทำงานก็ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านดูแลครัว เรือนและลูก) ส่วนเด็กก็มีหน้าที่เรียนหนังสือ เชื้อฟังก่อแม่ เป็นต้น

4. ให้การอบรมสั่งสอนแก่เด็กให้รู้จักระเบียบของสังคม (socialization) ครอบครัวเป็น แหล่งการอบรมเบื้องต้นที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด เป็นสถาบันที่เตรียมตัวเด็กให้ออกไปเผชิญกับ สิ่งแวดล้อมที่พ้นไปจากบ้าน ครอบครัวช่วยอบรมเด็กให้รู้จักกฎเกณฑ์ คุณค่า แบบของความ ประพฤติ ฯลฯ สอนให้เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคม วิธีการอบรมก็อาจทำได้ทั้งโดยตรง และโดยอ้อม โดยตรงก็โดยการสั่งสอนหรือดูดำหรือว่ากล่าว โดยอ้อมก็โดยการทำตัวเป็นแบบ อย่างที่ดี การอบรมนี้ก็มีอยู่ตลอดเวลา จึงนับได้ว่าเป็นสถาบันที่ให้การอบรมแก่เด็กตั้งแต่เกิดจน ตาย

5. กำหนดสถานภาพ (social placement) เราได้ชื่อสกุลจากครอบครัว ซึ่งส่วนมากก็ เปลี่ยนได้ในเวลาต่อมา โดยเฉพาะถ้าเป็นหญิงเมื่อแต่งงานแล้วก็เปลี่ยนตามชื่อสกุลสามี สถาน ภาพที่ครอบครัวให้นี้ทำให้เรารู้ว่าเราเป็นใคร อยู่กับคนกลุ่มไหน เช่น ชื่อสกุลเป็นไทยก็จัดว่าเป็น คนไทย ชื่อสกุลเป็นแซ่ก็จัดว่าเป็นคนจีน เป็นต้น

นอกจากนี้ สถานภาพก็เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่เกิด เช่น เป็นลูกคนจน ลูกคนรวย เป็นเชื้อ พระวงศ์ เป็นลูกรัฐมนตรี เป็นลูกพ่อค้า เป็นลูกชาวนา ฯลฯ และสถานภาพดังกล่าวอาจจะเปลี่ยน แปลงได้ ขึ้นอยู่กับสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ เช่น เป็นสังคมปิดหรือเปิด เช่น เกิดเป็นลูกชาว นาก็ไม่จำเป็นต้องเป็นชาวนาตลอดไป อาจจะเปลี่ยนสถานภาพเป็นพ่อค้า เป็นข้าราชการทหาร ตำรวจ เป็นต้นก็ได้ ถ้าสังคมนั้นเปิดโอกาส อย่างไรก็ตาม เราต้องยอมรับว่า คนที่มั่งมีก็อาจมี โอกาสดีกว่าคนจน เช่น ได้รับการศึกษาดีกว่าเพราะมีเงินทองพอ หรือได้รับสถานภาพสูง (เพราะ

บางครั้งเงินได้มาซึ่งอำนาจและตำแหน่ง) หรืออาจจะมีคนเกรงใจ มีพรรคพวกมากกว่า ดังนั้นสถานภาพแรกเกิดก็มีส่วนช่วยสร้างความเจริญหรือความล้าหลังแก่บุคคลไม่มากนัก

6. ให้ความรักและความอบอุ่น (affection) ครอบครัวเป็นแหล่งที่สมาชิกได้รับความรักและความอบอุ่นอย่างบริสุทธิ์ใจ เป็นแหล่งที่ให้ประกันว่า จะมีคนที่เรารักและคนที่รักเราเสมอ เช่นความรักของสามีภรรยา หรือความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก นอกจากนี้ถ้าสมาชิกคนใดประสบความผิดหวัง ไม่ว่าจะในด้านการงาน หรือด้านอื่น ๆ ครอบครัวจะเป็นแหล่งให้กำลังใจและปลุกปลอบใจ เพื่อให้สามารถผ่านอุปสรรคไปได้ สรุปแล้วครอบครัวจึงเป็นแหล่งให้ความรัก ความคุ้มครองและความมั่นคงทางด้านจิตใจแก่สมาชิก ทำให้สมาชิกมีพลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ให้ลุล่วงไป

ปัญหาครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถานที่แรกในปลูกฝังสิ่งต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกในสังคม ดังนั้นพฤติกรรมของแต่ละคนเป็นอย่างไร ลักษณะครอบครัวจะเป็นตัวกำหนดเกือบทั้งสิ้น ถ้าหากครอบครัวใดบกพร่องหรือมีปัญหาย่อมจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในการปลูกฝังพฤติกรรมตามตามมามากมายด้วย จึงทำให้มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงปัญหาของครอบครัวไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จางง์ อติวัฒน์สิทธิ์ (2540 : 84) อธิบายถึง ปัญหาครอบครัว ไว้ว่า ปัญหาครอบครัวเป็นเหตุการณ์ที่ครอบครัวไม่ได้คาดหวัง หรือปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วสมาชิกของครอบครัวจะได้รับความกดดันและข้อคับข้องใจเป็นอย่างมาก บางปัญหาก่อให้เกิดความอับอายขายหน้าและไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ปัญหาครอบครัวได้แก่

1. การแยกกันอยู่ชั่วคราวไม่ว่าจะเป็นเพราะต้องไปศึกษาต่อหรืองานอาชีพ รวมทั้งภาวะสงครามทำให้ต้องแยกจากกัน เป็นผลให้สุขภาพจิตของสมาชิกในครอบครัวเสื่อมลงการแยกกันอยู่นี้อาจนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมาภายหลังอีก เช่น ปัญหาการนอกใจ ตลอดจนปัญหาการหย่าร้าง เป็นต้น

2. การไม่มีบุตรไว้สืบสกุล โดยเฉพาะญาติพี่น้องที่เห็นว่าการมีทายาทให้สืบสกุลเป็นเรื่องสำคัญทำให้หญิงที่ไม่สามารถมีบุตรเกิดปมด้อย

3. มีบุตรผิดปกติ เช่น ร่างการพิการ หรือสติปัญญาอ่อน ก่อให้เกิดความทุกข์ เศร้าเสียใจแก่พ่อแม่ญาติพี่น้องมาก บางรายอับอายที่มีลูกผิดปกติ

4. การเจ็บป่วย หากสมาชิกคนใดในครอบครัวสุขภาพไม่สมบูรณ์ เจ็บป่วยเป็นประจำก่อ

ให้เกิดความวิตกกังวลตลอดเวลา และบางรายอาจนำไปสู่ปัญหาเศรษฐกิจอีกด้วย เพราะเมื่อเจ็บป่วยเป็นประจำก็ต้องไปหาแพทย์รักษาทำให้เสียเงินทองมากมาย

5. การนอกใจคู่สมรส ส่วนใหญ่มักจะเป็นฝ่ายชาย นอกใจฝ่ายหญิง ซึ่งเป็นเรื่องที่ภรรยา ย่อมไม่ได้ถือว่าเสียศักดิ์ศรีและเป็นการดูถูกอย่างร้ายแรง

6. ว่างงานหรือตกงาน ทำให้รายได้ที่เคยได้รับอยู่เป็นประจำเปลี่ยนแปลงไป สมาชิกครอบครัววิตกกังวล บางรายถึงกับทะเลาะทู่ตีแทนที่จะหาทางแก้ปัญหาด้วยกัน

7. ชราภาพ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นตาม วัฏจักรของครอบครัว คือ เมื่อลูกโตมีงานทำ แต่งงาน ตั้งครอบครัวของตนเอง และแยกย้ายบ้านไปอยู่ต่างหาก พ่อแม่มักจะถูกทอดทิ้ง เกิดความเหงา และรู้สึกที่ตนเองไม่มีค่า หรือหมดความสำคัญลงไป โดยเฉพาะคนชราที่อยู่ในเขตเมือง

8. ความตาย ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับฝ่ายสามีหรือภรรยา ก็นำมาซึ่งความเศร้าโศกเสียใจแก่ผู้ที่อยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการตายนั้นเกิดแบบปัจจุบันทันด่วน

9. การหย่าร้าง เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยมีสาเหตุจากหลาย ๆ ปัจจัยรวมกันแต่สาเหตุส่วน ใหญ่มักได้แก่ ปัญหาความขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ การใช้จ่ายเงิน การอบรม เลี้ยงดู ปัญหาญาติพี่น้องหรือเขยสะใภ้ ฯลฯ คู่สมรสมีความแตกต่างในเรื่องทัศนคติ ค่านิยม มีปัญหา ทะเลาะทู่ตี การ ถูกทอดทิ้ง หรือไม่สามารถสนองความต้องการทางเพศให้แก่กันและกัน เป็นต้น

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญสถาบันหนึ่ง ที่มีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เป็นแหล่งแรกที่สร้างนิสัย ความคิดอ่าน ค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติของเด็ก นักจิตวิทยาหลายท่านพยายามสร้างทฤษฎีและวิธีการศึกษา มุ่งไปในเรื่องครอบครัวเพื่อผลที่ได้จากการศึกษา จะทำให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมระหว่างครอบครัวกับ เด็ก การเปลี่ยนแปลงหรือการคงที่มีต่อการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับเด็ก การ เปลี่ยนแปลงหรือการคงที่ของความสัมพันธ์อันเนื่องมาจากความพร้อมและการเจริญเติบโตของ เด็ก ฉะนั้น จุดนี้จะเน้นถึงอยู่ที่ความแตกต่างในระหว่างครอบครัวและสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไปทาง สังคม วิธีที่แต่ละครอบครัวปฏิบัติต่อเด็กจะต่างกันไปในแต่ละครอบครัว และในแต่ละสังคม

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน เป็นต้นว่าปัญหาเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติดให้โทษ ฯลฯ สาเหตุปัญหาส่วนใหญ่จะมีผลมาจากครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น หรือขาดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว ขาดผู้อบรมและให้คำแนะนำเด็กไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ขาดสนับสนุนทางการที่ดี และที่สำคัญคือขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในครอบครัว นักจิตวิทยาได้ให้ความสำคัญและศึกษา

หาสาเหตุของความบกพร่องในครอบครัวนี้ ทำให้สมาชิกในครอบครัวต้องกระทำผิด ประกอบ อาชญากรรม หรือมีปัญหาด้านยาเสพติดให้โทษ อิทธิพลภายในครอบครัวที่เป็นสาเหตุให้เกิด ปัญหาดังกล่าว

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทณฑล สถานหญิงกลาง” มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานศึกษาวิจัยนี้ได้แก่

1. ผลงานวิจัยในประเทศ

สุชาติ บัณฑุ์นันทกุล (2519) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กในสวนกลาง และส่วนภูมิภาค พบว่า ปัจจัยที่เป็นเครื่องชักนำให้เด็กและเยาวชนเสพยาเสพติดให้โทษนั้น ไม่ใช่เพราะความว่าเหว การเอาอย่างชาวต่างชาติ ไม่ใช่เพราะต้องการพักผ่อน แต่มีสาเหตุสำคัญจากการที่เด็กมีว่สมใน อบรมมุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพนัน การมีครอบครัวที่ย่ำร้าง ความต้องการดับทุกข์ และเพื่อ ปรับตัวให้เข้ากับสังคม (เพื่อน)

พรศรี พัฒนพงศ์ (2520) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สนับสนุนและที่เป็นอุปสรรคต่อการ ปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติ งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา โดยศึกษาจากประชากรคือ ครูผู้ประสานงาน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวน 1,000 คน ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในโรงเรียน มีลักษณะการแก้ไขปัญหามากกว่าป้องกัน และปัญหาที่ สำคัญในการปฏิบัติงานก็คือ ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญสนับสนุน และร่วมมือเท่าที่ควร ขาดความ ร่วมมือจากครู ผู้ปกครองและนักเรียน ขาดงบประมาณ ขาดอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมป้องกัน ตลอดจนบุคลากรในการปฏิบัติงาน

สุวิทย์ รุ่งวิสัย (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลักษณะของผู้ต้องขังเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือน จำกลางเชียงใหม่ พบว่า การติดยาเสพติดได้รับอิทธิพลจากการคบหาสมาคมกับเพื่อนฝูงที่ไม่ดี และลักษณะของผู้ต้องขังนั้นมีระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ

ประสิทธิ์ สวาสดิ์ญาติ (2526) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง “ครอบครัวและเครือญาติใน กรุงเทพมหานคร” โดยศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบครอบครัวของชาวกรุงเทพมหานคร บทบาทหน้าที่ที่สำคัญ และเรื่องอื่น ๆ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 1,090 ราย จาก 19 เขต พบว่า รูปแบบครอบครัวไทยใน กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นครอบครัวหน่วยกลาง ซึ่งส่วนใหญ่เมื่อสมรสแล้วจะเลือกที่อยู่ตามลำพังสามีภรรยา โดยส่วนใหญ่เน้นให้ความสำคัญแก่การให้การศึกษาอบรมบุตร ว่าเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของครอบครัว ส่วนหน้าที่อื่น ๆ ของครอบครัวปรากฏว่าคนกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหน้าที่หารายได้เป็นหน้าที่ของสามี หน้าที่การกวดขันดูแลความประพฤติของบุตรนั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นหน้าที่ของสามีและภรรยาร่วมกัน โดยคนกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูบุตรไม่จำเป็นที่จะใช้การลงโทษ เสียใจดี แต่ควรใช้วิธีการอบรมด้วยเหตุผล

วิภา ด้านธำรงกุล อุษณีย์ พึ่งปาน และ ศศิธร แจ่มถาวร (2532) ได้ศึกษาวิจัยในเรื่อง “ความรู้และทัศนคติต่อการติดยาเสพติด และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ” โดยศึกษาเด็กและเยาวชนจำนวน 687 ราย ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ซึ่งต้องโทษในคดีสารเสพติด ร้อยละ 23 ที่เหลือเป็นคดีอื่น ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนร้อยละ 80 เป็นผู้มีงานทำ บางส่วนหารายได้พิเศษจากการลักขโมยหรือขายสารเสพติด ร้อยละ 40 อยู่กับพ่อแม่และร้อยละ 23 ของกลุ่มนี้พ่อแม่เคยทะเลาะกันในช่วง 1 เดือนก่อนถูกจับกุม ร้อยละ 60 รายงานว่าพ่อแม่มีสุราเป็นประจำ คนในครอบครัวร้อยละ 26 เคยต้องโทษ

อัมมาร สยามวาลา และชัยยุทธ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “บทบาทของการลักลอบค้ายาเสพติดต่อเศรษฐกิจไทย” โดยทำการรวบรวมข้อมูลจาก เจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ในเรื่องวิวัฒนาการปัญหาเสพติด และส่วนแบ่งที่ตกแก่การค้ายาเสพติด พบว่า รายได้จากการจำหน่ายยาเสพติดปี พ.ศ. 2532 มีมูลค่ากว่าหนึ่งแสนล้าน รายรับประมาณ 3 ใน 4 เกิดจากการส่งออก ส่วนแบ่งที่ตกกับผู้ค้ายาเสพติดมีเกือบ 1 ใน 3 ทำให้มองเห็นภาพได้ว่าการค้ายาเสพติดสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ค้าเป็นจำนวนมาก จนก่อให้เกิดการเสี่ยงที่จะทำผิดเพิ่มกฎหมายมากขึ้น

นงลักษณ์ วงศ์ประเสริฐ (2533) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นนรกติกับวัยรุ่นติดยาเสพติดในสถาบันบำบัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยวัยรุ่นนรกติจำนวน 120 คนจากโรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร และวัยรุ่นติดยาเสพติด

จำนวน 120 คนจากคลินิกบำบัดการติดยาเสพติด วชิรพยาบาล โรงพยาบาลพระมงกุฎ ศูนย์สาธารณสุขสุวงศ์สว่าง และโรงพยาบาลตากสิน จากการศึกษาพบว่า วิทยุร่วมปฏิบัติมีการมองตนเองดีกว่า วิทยุร่วมที่ติดยาเสพติดในทุก ๆ ด้าน

จรีรัตน์ เนาวจำเนียร (2534) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้บริหารต่อการสร้างภูมิคุ้มกันการพึ่งยาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารชายหญิงต่อการสร้างภูมิคุ้มกันการพึ่งยาโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารจำนวน 117 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 105 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เคยรับรู้เกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันการพึ่งยา ในด้านการนำการสร้างภูมิคุ้มกันการพึ่งยาไปปฏิบัติในโรงเรียนนั้นผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย และให้ข้อเสนอแนะว่าให้กรมสามัญศึกษา จัดอบรมสัมมนาหรือส่งผู้เชี่ยวชาญไปบรรยายแนะแนวทางปฏิบัติให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงประเด็นปัญหาการบริหารงานในโรงเรียนว่า ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ขาดงบประมาณความร่วมมือจากผู้ปกครองและครู ซึ่งผู้บริหารได้เสนอให้มีการบรรจุเรื่องการสร้างภูมิคุ้มกันนี้ลงในแผนปฏิบัติงานของโรงเรียนและให้สามารถปฏิบัติได้จริง

ทิพย์อร ไชยณรงค์ (2535) ได้ศึกษางานวิจัยทางด้านยาเสพติดในกลุ่มลักษณะทางนิเวศน์วิทยาของผู้ใช้ยาเสพติดนี้ พบว่ามีผลงานวิจัยที่ทำการศึกษาไว้ 26 เรื่อง โดยทำการวิเคราะห์ผลงานวิจัย ทางด้านยาเสพติดที่ได้ดำเนินการวิจัยทางด้านลักษณะทางนิเวศน์วิทยาของผู้ใช้ยาเสพติดในด้าน เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะทางครอบครัวของผู้ใช้ยาเสพติด และชนิดของยาเสพติดที่ใช้ พบว่าอายุของผู้ใช้ยาเสพติดนั้นจะเป็นกลุ่มวัยรุ่น โดยจะมีอายุไม่เกิน 25 ปีหรืออย่างมาก 34 ปี แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะมีอายุระหว่าง 11 – 22 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายาเสพติดระบาดเข้าไปอยู่ในกลุ่มวัยรุ่น สถานภาพของผู้ติดยาเสพติด สถานภาพของผู้ใช้ยาเสพติดนั้นส่วนมากจะเป็นโสด ถ้ามีสถานภาพสมรสก็จะเป็นในลักษณะแตกแยกหรือเป็นหม้าย การศึกษาของผู้ใช้ยาเสพติด ผู้ใช้ยาเสพติดส่วนมากมีการศึกษาต่ำ การศึกษาจะมีตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น จะมีบ้างที่เป็นนักศึกษาซึ่งมีน้อยมาก อาชีพของผู้ใช้ยาเสพติด ในเรื่องอาชีพของผู้ใช้ยาเสพติดนั้นมีการศึกษาไว้ค่อนข้างน้อย จากผลการวิจัยพบว่าได้ว่า รายได้ส่วนใหญ่ของผู้ใช้ยาเสพติดอยู่ในระดับต่ำตั้งแต่ 1,500 – 2,500 บาทจนถึง 3,000 บาท และมีส่วนมากที่ไม่มีรายได้ ส่วนมากใช้เงินซื้อยาเสพติดประมาณวันละ 60 – 100 บาท ลักษณะทางครอบครัว ผู้ใช้ยาเสพติดมักเป็นบุตรคนโตของครอบครัว หรือเป็นบุตรคนที่ 2 ของครอบครัวซึ่งได้รับกา

รอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจหรือปล่อยตามสบาย เป็นบุคคล ค่อนข้างดีคือ จำนวนพี่น้องของผู้ใช้ยาเสพติดประมาณ 2 – 7 คน สำหรับสถานภาพของบิดามารดามีบ้างที่ระบุว่า บิดามารดาแยกกันอยู่

วุฒิ เหล่าสุนทร (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ขั้นตอนการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขัง” โดยเลือกประชากรเป้าหมายเป็นผู้ต้องขังที่ต้องโทษมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ผลิต นำเข้า และส่งออกโดยคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 468 คน โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ค้าเลี้ยงส่วนใหญ่จะเป็นสตรี (ร้อยละ 60) มีอายุระหว่าง 35 - 40 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับ ป.1 - ป.4 (ร้อยละ 56) มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท (ร้อยละ 40) สมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 33) ผู้ค้าเลี้ยงจะถูกเพื่อนหรือบุคคลที่รู้จัก ซึ่งอยู่ในวงการให้ทำ โดยเพื่อนอาจจะเป็นผู้ว่าจ้างสาเหตุที่ทำเพราะรายได้ดี และใช้เวลาเพียงสั้น ๆ การว่าจ้างค้าเลี้ยงส่วนใหญ่จะเป็นการว่าจ้างเพื่อนายาเสพติดไปส่งให้ลูกค้า โดยผู้ว่าจ้างจะนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ พร้อมทั้งบอกรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะบุคคลที่จะมารับยาเสพติด ตลอดจนรหัสต่าง ๆ ที่ใช้ได้ตอบ ในการค้าเลี้ยงยาเสพติดนั้นส่วนมากจะซุกซ่อนยาเสพติดอยู่กับตัว หรือสัมภาษณ์ในการเดินทาง และจะนัดส่งมอบกันตามสถานี่ขนส่ง สถานีรถไฟ โรงแรม ห้องอาหาร หรือลานจอดรถ ผู้ค้าเลี้ยงจะทราบถึงลักษณะของผู้มารับของ ดดยดูจากสัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือบางรายอาจจะนำไปวางไว้ โดยไม่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้รับเลยก็ได้

กรมพลศึกษา (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนไทย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนไทยและความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเลิกใช้สารเสพติด โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้สารเสพติด ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1,102 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียนเป็นเขตที่พักอาศัย ร้านค้า ตลาด นักเรียนมีความสนใจการเรียนระดับปานกลาง ความสัมพันธ์กับทางโรงเรียนนั้น พบว่า มีเพื่อนในชั้นเรียนใช้สารเสพติดประเภทต่าง ๆ ในด้านความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่า มีความสัมพันธ์กันดี ได้รับความอบอุ่นดี บิดามารดามีเหตุด้านตัวนักเรียนมากกว่าครึ่งเคยแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีประสบการณ์ในการสูบบุหรี่และดื่มสุรา เบียร์มากที่สุด สารเสพติดที่ใช้ครั้งแรกคือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สารระเหย มอร์ฟิน และบุหรี่ โดยมีสาเหตุของการใช้คือ อยากรทดลอง บรรเทาอาการป่วยทางร่างกายและเพื่อนชวน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการ

เด็กใช้สารเสพติดนั้นนักเรียนคิดว่าสามารถรักษาให้หายได้ได้โดยการบำบัดรักษา และกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลิกใช้สารเสพติดมากที่สุด คือ บิดามารดา

รัศมี วิศทเวทย์ (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาสภาพการแพร่ระบาดของสารเสพติด ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานด้านยาเสพติดและประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด และรูปแบบกิจกรรมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ปฏิบัติอยู่ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการฯ ผลการศึกษาพบว่า สารเสพติดแพร่ระบาดในเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เจ้าหน้าที่มีความรู้อยู่ในระดับสูง ประชาชนในชุมชนแออัดที่มีการดำเนินการป้องกันยาเสพติดมีทัศนคติต่อต้านปัญหายาเสพติดในระดับสูง ส่วนประชาชนที่อยู่ในชุมชนแออัดที่ไม่มีการดำเนินการป้องกันยาเสพติด มีทัศนคติต่อต้านปัญหายาเสพติดในระดับกลาง เจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับต่ำ

ปัจฉิมา พิตรสาร (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารและครูผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน โรงเรียนละ 1 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 319 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า สภาพการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน ส่วนใหญ่มีคณะกรรมการดำเนินงาน มีการวางแผน มีการนิเทศและประเมินผลการดำเนินงาน มีการสำรวจการใช้ยาเสพติดของนักเรียน มีกิจกรรมเสริมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดและมีการแนะแนวเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดแก่นักเรียน นอกจากนี้การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน มีปัญหาในระดับปานกลางได้แก่ การขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการในการแก้ไขปัญหายาเสพติด การดูแลสถานที่ลับตาที่เอื้อต่อการเสพยาเสพติด การวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เด็กติดยาเสพติดและการรับทราบนิเทศงานป้องกันยาเสพติดจากศึกษานิเทศก์

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2539) ศึกษาวิจัย “ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ.2529 - 2539” เท่าที่ค้นพบ จำนวน 164 ฉบับ ได้คัดเลือกและย่องานวิจัยมาเขียนเป็นรายงาน จำนวน 51 ฉบับโดยสรุปได้ว่ามีผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดเป็นสตรีมากขึ้น สูงถึงร้อยละ 60 ของจำนวนผู้ต้องขังสตรี และพบว่าครอบครัวมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างภูมิคุ้มกัน

ยาเสพติดโดยสร้างคุณค่าความเป็นมนุษย์ และสุขภาพจิตที่ดี แต่ปรากฏว่างานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดมีเพียงฉบับเดียว โดยสรุปว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบใช้เหตุผลมาก แบบรักสนับสนุนมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการควบคุมสื่อมวลชน จะมีความรู้เกี่ยวกับสาเหตุติดมาก และจะปฏิเสธการชักชวนจากเพื่อนได้มาก

มาลัย บึงสว่าง (2540) ศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนมีการจัดทำแผนป้องกันยาเสพติด โดยบรรจุอยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปี มีการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นลายลักษณ์อักษร คือให้นักเรียนตระหนักรู้จักโทษและพิษภัยของยาเสพติด การกำหนดนโยบาย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร คือป้องกันไม่ให้มีสารเสพติดในโรงเรียน การกำหนดนโยบาย โครงการกิจกรรมยึดนโยบายของกรมสามัญศึกษา โรงเรียนแต่งตั้งให้คณะกรรมการรับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติด การจัดองค์การ กำหนดให้ฝ่ายปกครองรับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติด การใช้สิทธิพลหรือการจูงใจ โรงเรียนให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์นโยบายและเป้าหมายของการป้องกันยาเสพติดแก่บุคลากร โดยการแจ้งให้ทราบในที่ประชุม การสร้างทัศนคติ ความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยการจัดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีมนุษยสัมพันธ์ดีในการทำงานและส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนา โรงเรียนมีการประสานงานภายในอย่างไม่เป็นทางการด้วยวาจา และประสานงานภายนอกกับสถานีดำรวจเพื่อขอคำปรึกษาแนะนำ สำหรับการประเมินผล โรงเรียนมีหัวหน้างานยาเสพติดรับผิดชอบดำเนินการประเมินโดยใช้แบบสอบถามทุก 3 เดือน จากผลการประเมินปรากฏว่า สถิตินักเรียนที่ใช้ยาเสพติดน้อยลง

ปัญหาที่มีผู้ระบุนสูงสุด ได้แก่ ขาดการวางแผนที่จริงจังชัดเจน ขอบข่ายงานไม่ชัดเจนและประเด็นการประเมินผลไม่ครอบคลุมไม่ชัดเจน

ธชกานต์ ปัทมะศิริ (2542) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำของผู้รับการบำบัดยาเสพติดที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี เป็นการศึกษาเพื่อหาปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำของผู้รับการบำบัดยาเสพติดในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 328 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ใ้แบบสัมภาษณ์ในการรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS/SC+ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 26.4 ปี ร้อยละ 43 มีการศึกษาชั้นมัธยมต้นร้อยละ 42 อาศัยอยู่กับบิดามารดา

ร้อยละ 41 บิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ กลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนสนิททั้งที่เสพยาเสพติดและไม่เสพยาเสพติด บริเวณที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80 สามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย นอกจากนี้การศึกษายังพบว่า ปัจจัยทางสังคมได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการติดยาเสพติดซ้ำของผู้รับการบำบัดยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ปัจจัยทางสังคมได้แก่ กลุ่มเพื่อน และลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการติดยาเสพติดซ้ำของผู้รับการบำบัดยาเสพติด

สำเร็จ แยมโสภี (2539) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า สภาพการดำเนินการตามนโยบายและมาตรการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดของกรมสามัญศึกษา มีการกำหนดและแจ้งนโยบายและมาตรการให้โรงเรียนปฏิบัติ โรงเรียนไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดในสถานศึกษาโรงเรียนเคยสำรวจจำนวนนักเรียนที่ใช้ยาเสพติด มีการดำเนินการให้นักเรียนตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดโดยจัดนิทรรศการ จัดบอร์ดข่าวสาร ผู้บริหารแจ้งในที่ประชุมครูให้ดูแลเอาใจใส่ในการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติด ติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของครู – อาจารย์ จากการทำงานหรือการบอกเล่า มีการรายงานนักเรียนที่ใช้ยาเสพติดตามข้อมูลที่เป็นจริง ส่วนสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดทำหน้าที่กำกับควบคุมดูแลให้สถานศึกษาปฏิบัติตามนโยบายป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดโดยให้รายงานผลการปฏิบัติงานตามกำหนด

ปัญหาที่มีผู้ระบุเกินร้อยละ 50 ได้แก่ ครู – อาจารย์ไม่รู้จักยาเสพติดชนิดร้ายแรงและยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ครู – อาจารย์ไม่ดูแลเอาใจใส่ ขาดความรับผิดชอบ ผู้ปกครองไม่ดูแลเอาใจใส่ ชุมชนมียาเสพติดแพร่ระบาดมาก และสภาพชุมชนไม่ปลอดภัยสำหรับครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ป้องกันยาเสพติด

เกตุแก้ว รักษาชาติ (2542) ได้ศึกษา การมองตนเองของเยาวชนที่ติดยาเสพติด : ศึกษากรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง โดยการใช้แบบสอบถามจำนวน 200 ราย และโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกจำนวน 10 ราย จากการศึกษพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างเยาวชนชายและหญิงที่ติดยาเสพติดที่นำมาศึกษาเปรียบเทียบครั้งนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ

1. เยาวชนที่มีการศึกษาสูงมีการมองตนเองแตกต่างจากเยาวชนที่มีการศึกษาต่ำ โดยที่เยาวชนที่มีการศึกษาต่ำมีการมองตนเองด้านร่างกายสูงกว่าเยาวชนที่มีการศึกษาสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เยาวชนที่มีระยะเวลาในการเสพยาเสพติดต่ำกว่า 2 ปี มีการมองตนเองแตกต่างจากเยาวชนที่มีระยะเวลาในการเสพยาเสพติดสูงกว่า 2 ปี โดยที่เยาวชนที่มีระยะเวลาในการเสพยาเสพติดต่ำมีการมองตนเองในด้านร่างกาย ด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านที่เกี่ยวกับการติดยาเสพติดสูงกว่าเยาวชนที่มีระยะเวลาในการเสพยาเสพติดสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เยาวชนที่กระทำผิดครั้งแรกมีการมองตนเองแตกต่างจากเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ โดยที่เยาวชนที่กระทำผิดครั้งแรกมีการมองตนเองสูงกว่าเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลงานวิจัยในต่างประเทศ

Stokey (1978) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินผลการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชน สำหรับการป้องกันยาเสพติดในชั้นแรก (An Evaluation of a School – Community Team for the Primary Prevention of Drug Abuse) เพื่อประเมินผลการป้องกันยาเสพติด ซึ่งดำเนินการร่วมกันโดยโรงเรียนและชุมชนในรัฐแคลิฟอร์เนีย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ โดยประเมินจากผลที่ได้รับและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ที่บรรลุผลสำเร็จสูงสุดคือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนและผลงานแนะแนวของครูประจำโรงเรียน ส่วนวัตถุประสงค์ที่ยังต้องได้รับการพัฒนาได้แก่ การประสานสัมพันธ์ของชุมชน การมีส่วนร่วมในการวางแผนของนักเรียนและการจัดสรรเงินงบประมาณ

Brown (1979) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดและความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (Differences in Attitudes of Public School Students toward Selected Drugs and the Relationship between These Attitudes and Knowledges) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของทัศนคติและความสัมพันธ์ที่มีต่อยาเสพติดและความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายของโรงเรียนแห่งหนึ่งในรัฐเท็กซัส เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติที่ดีต่อยาเสพติด

มากกว่านักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเป็นไปในทางลบต่อยาเสพติดประเภทเฮโรอีน แอล.เอส.ดี มากกว่าบุหรี่และกัญชา

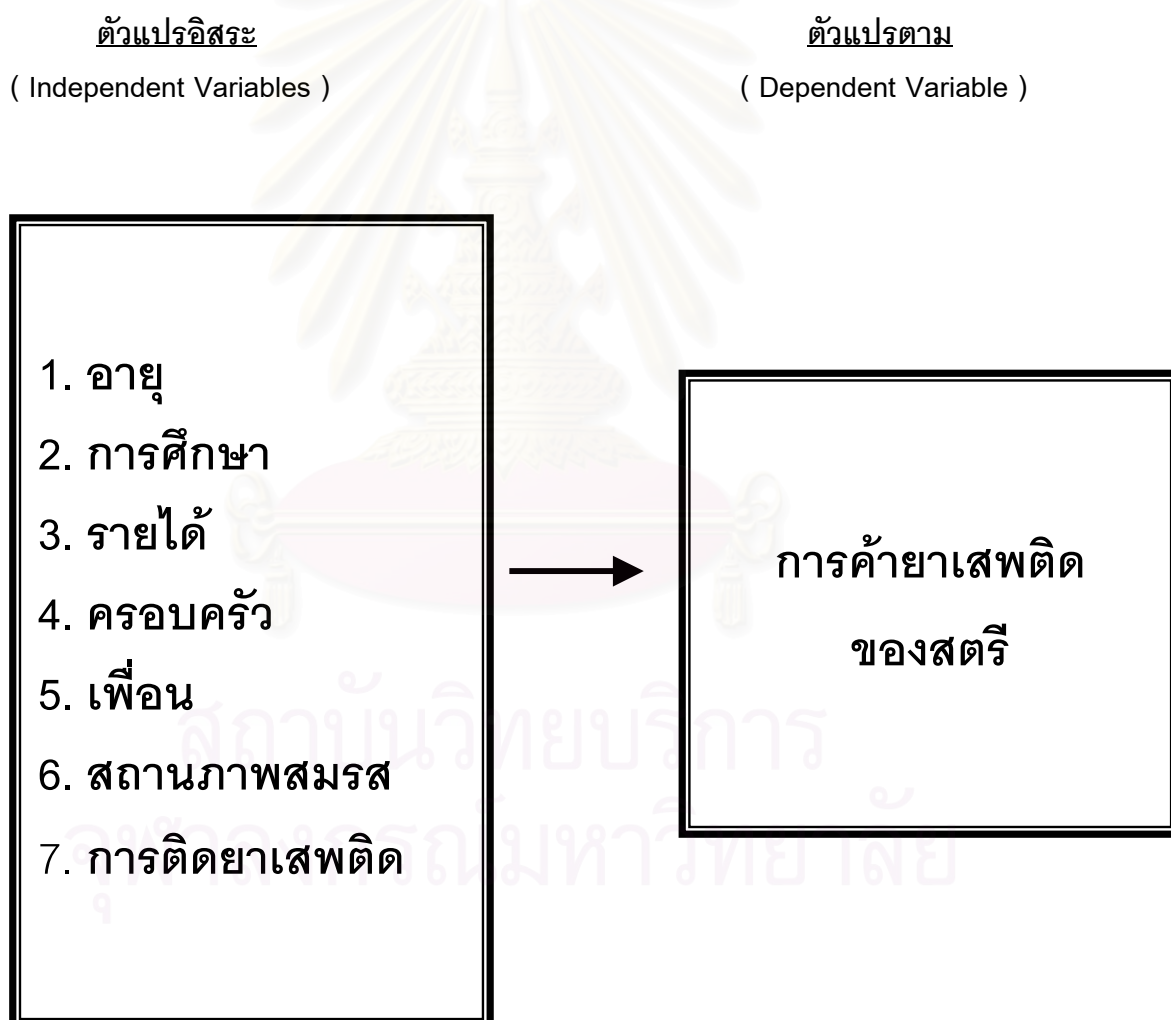
Thompson (1995) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินผลของโครงการป้องกันการติดยาเสพติดในโรงเรียนชนบทของรัฐมินเนโซต้าตอนใต้ โดยศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันการใช้จ่ายในทางที่ผิดและยาเสพติด [Evaluating the Effects of Project DARE in Rural Southeast Minnesota School.(Prevention, Substance Abuse, Drug Education)] เพื่อกำหนดความแตกต่างของความรู้ การยอมรับตนเอง ทัศนคติการใช้สารเสพติดและการรักษาระหว่างกลุ่มที่กำหนดความรู้ในด้านการต่อต้านยาเสพติดและกลุ่มที่ไม่กำหนดความรู้ การศึกษาครั้งนี้ได้ตรวจสอบผลกระทบเกี่ยวกับเพศด้วย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 500 คน จากโรงเรียนในชนบทของรัฐมินเนโซต้า พบว่า นักเรียนในกลุ่มที่กำหนดความรู้ การต่อต้านการติดยาเสพติดมีความรู้เรื่องยาเสพติดสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้กำหนดเนื้อหาและนักเรียนหญิงจะมีความรู้สูงกว่านักเรียนชาย ผลของการสำรวจทัศนคติพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนในกลุ่มที่กำหนดความรู้จะมีการรับรู้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้กำหนดความรู้ ดังนั้นผลของการศึกษาครั้งนี้จึงแสดงให้เห็นว่าในการกำหนดความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การยอมรับตนเอง ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดและการรักษา ควรจัดอยู่ในโปรแกรมของการศึกษาของโรงเรียน โดยให้มีการประเมินและแก้ไขหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อติดตามนักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรม ตามโครงการต่อต้านยาเสพติดให้มีผลในการต่อต้านระยะยาวจนถึงขั้นอุดมศึกษา

จากผลงานการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการค้ายาเสพติดให้โทษของสตรี คือ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว เพื่อน รายได้ สถานภาพสมรส และการติดยาเสพติด จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำตัวแปรดังกล่าวข้างต้นมาตั้งเป็นสมมติฐาน เพื่อพิสูจน์หาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดให้โทษ ของผู้ต้องขังหญิงซึ่งเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดให้โทษมาก่อน ว่าจะเป็นเช่นนั้นหรือไม่

กรอบแนวความคิดในการศึกษา

จากแนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสร้างกรอบแนวความคิดในการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการศึกษา

ผู้ศึกษาได้มีสมมติฐานในการศึกษา 7 ข้อดังนี้คือ

1. ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
2. ความเป็นผู้มีการศึกษาน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
3. การเป็นผู้มีรายได้น้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
4. การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
5. การมีเพื่อนติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
6. ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
7. การติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

สมมติฐานข้อที่ 1. ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

หมายความว่า ผู้ที่เยาว์วัยเป็นผู้ที่ขาดประสบการณ์ ซึ่งจะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่จากสถาบันการชดเชยอย่างใกล้ชิดสำหรับเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันครอบครัวต้องคอยให้คำแนะนำแก่เด็กหรือเยาวชน ในการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก โอกาสที่จะถูกชักจูง หรือล่อลวงให้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดที่ใช้เล่ห์เหลี่ยม กลอุบาย ด้วยความที่ไม่รู้เท่าทันจึงทำให้ผู้ที่อ่อนวัยกว่า ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์จากขบวนการค้ายาเสพติดได้ง่าย ดังงานวิจัยของ อรัญ สุวรรณบุปผา, 2516 พบว่าผู้ที่เริ่มกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นเยาวชนอายุระหว่าง 14-18 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ จิตรธร, 2516 และ เสรีน ปุณณะหิตานนท์, 2521 ซึ่งพบว่า ผู้ติดยาเสพติดเริ่มใช้ยาขณะที่มีอายุระหว่าง 15 - 18 ปี

เหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจาก การเป็นผู้น้อยเป็นผู้ที่ไม่เจริญเติบโตเพียงพอที่จะเป็นผู้มีเหตุผล ผู้ที่อายุน้อยเป็นผู้ที่มีเหตุผลไม่มากพอจึงทำให้กระทำความผิดเพราะเด็กหรือผู้ที่มีอายุน้อยยังไม่สามารถแยกแยะว่าสิ่งไหนควร สิ่งไหนไม่ควรได้ด้วยตัวเอง (ทฤษฎีโครงสร้าง หน้า 1)

สมมติฐานข้อที่ 2. ความเป็นผู้มีการศึกษาน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

หมายความว่า การศึกษาทำให้คนมีความคิด ในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม การศึกษา คือ การสร้างสม และการถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ของมนุษย์ เพื่อการแก้ปัญหา และยังให้เกิดความเจริญในชีวิต การทำงานเพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงตน การศึกษาทำให้มนุษย์ มี

ความคิด ความรู้ ความสามารถในการดำเนินชีวิตทาง สังคมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีโอกาสที่จะเลือก ประกอบอาชีพที่ดี สามารถสร้างฐานะด้วยความรู้ที่ได้จากการศึกษา ดังงานวิจัยของ เปรมจิต ชลวิณี, 2518 พบว่าผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของจิตรา ฝ้าทรัพย์, 2520 ว่าผู้ติดยาเสพติดมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด และ เสริน ปุณณหิตานนท์, 2517 ที่กล่าวว่า นักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน มักกลายเป็นผู้ใช้ยาเสพติดให้โทษมากกว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียน

เหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจาก โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของคนให้มีความรู้ ความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างทัศนคติในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม และที่ถูกที่ควร (แนวคิดการขัดเกลากายทางสังคม โดยโรงเรียน)

สมมติฐานข้อที่3. การเป็นผู้มีรายได้น้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

หมายความว่า การที่สตรีเป็นผู้ที่มีปัญหาทางการเงิน อาทิ เป็นผู้ที่ยากจน หรือผู้ที่มีรายจ่ายมากกว่ารายรับ เป็นผู้ที่มีรายได้น้อยไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ทำให้หาวิธีที่จะได้มาซึ่งทรัพย์สิน เงินทอง จำนวนมาก ในเวลาอันสั้นด้วยวิธีเลือกที่จะค้ายาเสพติด โดยเสี่ยงที่จะทำผิดกฎหมายที่สังคมกำหนดไว้ ดังงานวิจัยของ วิลาสินี วิจารณ์บุตร, 2534 ศึกษาพบว่า เนื่องจากเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่ทำให้คนต้องทำงานหนักเพื่อพยายามหารายได้เพื่อมาเลี้ยงตนเองและครอบครัวให้อยู่รอด ทำให้ต้องเสพยาเสพติด (ยาบ้า) และค้ายาเสพติด และวุฒิ เหล่าสุนทร, 2536 ศึกษาพบว่าสาเหตุที่ตกลงรับจ้างลำเลียงยาเสพติดไปส่งให้ลูกค้าเพราะว่ารายได้ดี

เหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจาก การมีรายได้น้อยไม่เพียงพอสนองความต้องการเบื้องต้นของมนุษย์ เพราะฉะนั้นจึงต้องพยายามแสวงหารายได้มาเพื่อตอบสนองความต้องการเบื้องต้น เมื่อไม่สามารถแสวงหาได้ในทางที่ถูกที่ควรก็หันมาแสวงหาโดยการค้ายาเสพติดซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง (ทฤษฎีแรงจูงใจ)

สมมติฐานข้อที่4. การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

หมายความว่า ครอบครัวถือได้ว่าเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญ ดังคำกล่าวของ สุพัตรา สุภาพ, 2540 : 42 ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่ขัดเกลามนุษย์ให้รู้ว่าสิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่

ควรทำ หรืออะไรถูกอะไรผิด เป็นต้น เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างลึกซึ้ง และมีอิทธิพลต่ออารมณ์ทัศนคติ และความประพฤติของเด็กเป็นอย่างมาก ยิ่งครอบครัวที่มีปัญหาขาดความรักความอบอุ่นเป็นจุดเริ่มของการเสพยาเสพติด ดังงานวิจัยของ Zarco, 1971 อ้างถึงใน นพรัตน์ เสริมพาณิชย์, 2527 : 22 ทำศึกษาพบว่า ผู้ไม่ได้ใช้ยาเสพติดให้โทษมักมาจากครอบครัวที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความรักใคร่กลมเกลียว และมาจากครอบครัวที่มีความสุข และมีความพอใจในครอบครัวของตน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ บัณฑิตกุล, 2519 ศึกษาพบว่าสิ่งที่ผู้ติดยาปรารถนามากที่สุดคือ ความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่

เหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจาก ความสมบูรณ์ของครอบครัวจะต้องประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง ทุกคนจะต้องมีครอบครัว แต่จะเป็นครอบครัวที่มีปัญหา (แตกแยก) หรือครอบครัวที่อบอุ่นหรือไม่ ซึ่งมีผลต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด และค้ายาเสพติดได้ (แนวความคิดขัดเถลาทางสังคม และแนวความคิดความสำคัญของครอบครัว)

สมมติฐานข้อที่ 5. การมีเพื่อนติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

หมายความว่า เพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะมนุษย์เราเป็นสัตว์สังคม ที่ต้องการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ๆ ดังที่ Riesman อ้างถึงใน สุพัทธา สุภาพ, 2540 : 60 กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญอย่างมากโดยเฉพาะในด้านสังคมปัจจุบันที่บุคคลชอบยึดเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้เพื่อนยอมรับ และการแสดงถึงการเป็นพวกเดียวกัน การคบเพื่อนเลวทำให้ผู้นั้นทำในสิ่งที่ผิด การติดต่อกันระหว่างบุคคลก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ต่อกัน โดยเฉพาะความรู้ทางด้านอาชญากรรมที่แตกต่าง นำไปสู่การเป็นอาชญากรเต็มตัว ดังงานวิจัยของ นารี วงศ์สิโรจน์กุล, 2521 พบว่า ผู้ที่ติดยาเสพติดใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน สอดคล้องกับ เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2519 และ ฝน แสงสิงแก้ว, 2518 ที่ว่าผู้ที่ติดยาเสพติดมักจะปรึกษาหารือกับเพื่อนมากกว่าที่จะปรึกษากับ บิดามารดา และครู อาจารย์

เหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจาก สตรีที่ค้ายาเสพติดไปคบหาอยู่กับผู้ที่ค้ายาเสพติดมาก่อน จึงได้นิสัย เรียนรู้ การค้ายาเสพติดจากเพื่อนจึงได้ค้ายาเสพติด ความแตกต่างในการคบค้าสมาคม อาจแตกต่างกันไปในแง่ของความสม่ำเสมอ หรือความถี่ ระยะเวลา ความก่อนหลัง และความเข้มของการสมาคม เช่น การคบค้าสมาคมกันแบบอาชญากรรมบ่อย ๆ เวลานาน และอย่างใกล้ชิด ก็ย่อมยิ่งมีพฤติกรรมอาชญากรได้มาก (ทฤษฎีต่างสัมพันธ์)

สมมติฐานข้อที่ 6. ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

หมายความว่า สถานภาพการสมรสเป็นปัจจัยที่ไม่อาจมองข้ามไปได้ ในเรื่องของความสัมพันธ์กับการค้ายาเสพติด ความเป็นโสดทำให้สตรีคิดทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายได้ง่ายโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่ติดตามมา การอยู่โดยลำพังขาดที่พึ่ง ขาดคนที่จะคอยให้คำปรึกษา หรือสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ ทำให้สตรีกล้าเสี่ยงที่จะทำผิดกฎหมายมากขึ้น สตรีที่สมรสแล้วมีครอบครัวที่อบอุ่นประกอบด้วยพ่อ แม่ และลูก การที่จะทำอะไรลงไปต้องทำไปด้วย สติ และความรอบคอบมากขึ้น ดังงานวิจัยของวุฒิ เหล่าสุนทร, 2536 ศึกษาพบว่าผู้ค้ายาเสพติดสตรี ที่เป็นโสดและหม้ายมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 67

เหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจาก ความเป็นโสดทำให้ไม่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว ตลอดจนชื่อเสียง / และชีวิตของผู้อื่น จึงมีความคล่องตัวที่จะทำในเรื่องไม่ดี โดยเฉพาะการค้ายาเสพติด การสมรส ความผูกพันกันทางสายโลหิต หรือการมีบุตรบุญธรรม มีการติดต่อโต้ตอบระหว่างบุคคล มีความรักกัน เอาใจใส่ต่อกันสั่งสอนกันและกัน มีจิตใจที่ ผูกพันกัน ตลอดจนหน้าที่ในการเลี้ยงดูผู้เยาว์ให้เจริญเติบโตขึ้นในสังคม (ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่)

สมมติฐานข้อที่ 7. การติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

หมายความว่า การติดยาเสพติดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนแบบหนึ่งที่เกิดว่าเป็นปัญหาสังคม และสังคมก็มีมาตรการลงโทษหรือแก้ไขบุคคลดังกล่าวให้กลับมาประพฤติตัวให้เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคม โดยการขานนาม หรือตีตรา ในกรณีของผู้ติดยาเสพติดอาจถูกสังคมตีตราว่าเป็นพวก "ซี้ยา" แต่เมื่อผู้ติดยาเสพติด เกิดยอมรับการขานนามนั้นแล้ว ก็อาจจะประชดสังคมด้วยการเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างเต็มตัว จนทำให้สตรีที่ติดยาเสพติดกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดต่อไปได้ ดังงานวิจัยของ ประวัติ เหมือนรัตน์ อ้างถึงใน พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, 2539 พบว่าจำนวนผู้เข้าบำบัดรักษาอาการติดยาในปี พ.ศ.2534 มีผู้เข้ารับการรักษา 56,646 คน เป็นผู้ที่เคยผ่านการบำบัดแล้วถึง 33,537 คน สาเหตุเพราะต้องกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิมและถูกมองจากคนรอบข้างว่าเป็นพวกติดยาเสพติด สามารถรวมกลุ่มได้เฉพาะผู้ติดยาด้วยตนเอง

เหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจาก การกระทำใดๆที่สังคมอธิบายว่าเป็นการกระทำที่ผิด หรือเบี่ยงเบน เป็นพฤติกรรมปกติแต่สังคมไปเรียกหรือกำหนดว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง ทำให้การกระทำนั้นกลายเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การกินยาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี แต่ก็มีการใช้ประโยชน์จากยาเสพติดเพื่อบำบัดอาการเจ็บปวดได้ ที่โดยแท้จริงแล้วไม่เป็นการเบี่ยงเบน เกณฑ์ในการวัดพฤติกรรมที่

ต่างออกไป ว่าเป็นความเบี่ยงเบน ผู้ตั้งชื่อหรือผู้ชานานามจะต้องมีเครื่องหมายลบที่จะใช้ และมีอำนาจที่จะทำให้ผู้อื่นยอมรับเครื่องหมายหรือชื่อนั้นด้วย (ทฤษฎีตีตรา)

นิยามศัพท์

การศึกษาในครั้งนี้ เพื่อที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจอย่างเดียวกันในการศึกษา ดังนั้นจึงขอ
นิยามคำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. การค้ายาเสพติด หมายถึง การขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ ซึ่งยาเสพติดให้โทษแก่ผู้อื่น
2. ผู้ต้องขังสตรี หมายถึง บุคคลที่ถูกจำคุกอยู่ในทัณฑสถาน ที่เป็นเพศหญิงโดยตั้งแต่กำเนิด
3. อายุน้อย หมายถึง อายุของผู้ต้องขังสตรีในขณะที่ค้ายาเสพติด ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (20 ปีบริบูรณ์) แต่ไม่ได้หมายความถึงบุคคลผู้บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส
4. อายุมาก หมายถึง อายุของผู้ต้องขังสตรีในขณะที่ค้ายาเสพติด ที่บรรลุนิติภาวะหรือ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
5. การศึกษาน้อย หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ต้องขังหญิง ก่อนเข้าสู่อาชีพค้ายาเสพติด ที่ต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3)

6. การศึกษามาก หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ต้องขังหญิง ก่อนเข้าสู่อาชีพค้ายาเสพติดที่สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3)
7. รายได้น้อย หมายถึง รายได้ของผู้ต้องขังสตรี ก่อนที่จะเข้าสู่อาชีพค้ายาเสพติด ค่าเฉลี่ยรายได้ก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดที่ต่ำกว่า 5,000 บาท เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งรายได้ คือ รายได้โดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล พ.ศ.2539 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ คือ 5,867 บาท
8. รายได้มาก หมายถึง รายได้ของผู้ต้องขังสตรี ก่อนที่จะเข้าสู่อาชีพค้ายาเสพติด ค่าเฉลี่ยรายได้ก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดที่สูงกว่า 5,000 บาท เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งรายได้ คือ รายได้โดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล พ.ศ.2539 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ คือ 5,867 บาท
9. ครอบครัวมีปัญหา หมายถึง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวผู้ให้กำเนิดของสตรีที่ค้ายาเสพติด ก่อนเข้าสู่อาชีพค้ายาเสพติด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่เข้าข่ายดังต่อไปนี้ คือ บิดามารดาเสียชีวิต, บิดามีภรรยาใหม่, บิดามีภรรยาหลายคน, มารดามีสามีใหม่ หรือบิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่ทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอ
10. ครอบครัวไม่มีปัญหา หมายถึง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวผู้ให้กำเนิดของสตรีที่ค้ายาเสพติด ก่อนเข้าสู่อาชีพค้ายาเสพติด ที่ไม่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่เข้า

ข้างดังต่อไปนี้ คือ บิดามารดาเสียชีวิต, บิดามีภรรยาใหม่, บิดามีภรรยาหลายคน, มารดามีสามีใหม่ หรือบิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่ทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอ เป็นต้น ถือว่าเป็นครอบครัวที่ไม่มีปัญหา

11. เพื่อนที่ติดยาเสพติด หมายถึง บุคคลที่ผู้ต้องขังสตรีเคยติดต่อขอความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือกันในบางโอกาสก่อนที่จะเข้าสู่การบำบัด เป็นบุคคลที่บำบัดยาเสพติดและชักชวนให้ผู้ต้องขังสตรีบำบัดยาเสพติด
12. เพื่อนที่ไม่ติดยาเสพติด หมายถึง บุคคลที่ผู้ต้องขังสตรีเคยติดต่อขอความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือกันในบางโอกาสก่อนที่จะเข้าสู่การบำบัด ไม่ได้เป็นบุคคลที่บำบัดยาเสพติดหรือชักชวนให้ผู้ต้องขังสตรีบำบัดยาเสพติด
13. โสด หมายถึง สถานภาพสมรสของผู้ต้องขังสตรี ก่อนจะเข้าสู่การบำบัดที่ไม่เคยอยู่กับใคร หรือจดทะเบียนตามกฎหมายเลย
14. สมรส หมายถึง สถานภาพสมรสของผู้ต้องขังสตรีก่อนจะเข้าสู่การบำบัดที่ผ่านการจดทะเบียนตามกฎหมาย หรืออยู่กับสามีอย่างเปิดเผย หรือผ่านการทำพิธีตามประเพณีนิยม
15. หย่าร้าง หมายถึง สถานภาพสมรสของผู้ต้องขังสตรีก่อนจะเข้าสู่การบำบัดที่ผ่านการจดทะเบียนตามกฎหมาย หรืออยู่กับสามีอย่างเปิดเผย หรือผ่านการทำพิธีตามประเพณีนิยม แต่ได้สิ้นสุดสภาพสมรสแล้ว

16. การติดยาเสพติด หมายถึง ผู้ต้องขังสตรีที่เสพยาเสพติดให้โทษ ตามที่
กฎหมายกำหนด จนติดเป็นนิสัย
17. การไม่ติดยาเสพติด หมายถึง ผู้ต้องขังสตรีที่ไม่เสพยาเสพติดให้โทษ ตามที่
กฎหมายกำหนดเลย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในแต่ละครั้งจำเป็นที่จะต้องออกแบบระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษาทุกครั้ง เพื่อที่จะสะดวกในเรื่องของการเก็บข้อมูลให้ได้ครบทุก ๆ ด้านในการที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการวิเคราะห์ และรวมไปถึงการออกแบบของการวิเคราะห์ข้อมูลอีกด้วย เพื่อที่จะทำให้สามารถแสดงผลของการศึกษาให้ได้ชัดเจนที่สุด ซึ่งในการศึกษาค้างนี้ก็เหมือนกันผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มเข้าถึงได้ยากมากอีกกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นก่อนที่จะทำการศึกษาค้างจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษาทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะให้สะดวกรวดเร็วในการเก็บข้อมูล และสามารถที่จะนำไปใช้ได้ทันทีต่อเหตุการณ์นั้น

ดังนั้นในการศึกษาค้างนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาในรูปแบบทางมานุษยวิทยาเป็นหลัก ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ ผู้ศึกษาจะนำมาเขียนในรูปแบบของการเก็บเนื้อหาประวัติชีวิต เพื่อสะท้อนให้เห็นแนวความคิด และแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างให้ได้มากที่สุด โดยที่จะมีรายละเอียดของระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษาดังต่อไปนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาค้างนี้เป็นการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทณฑสถานหญิงกลาง” โดยเป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ต้องขังสตรีที่เคยเป็นผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การศึกษา 2 วิธี คือ

1. การศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้ศึกษาและรวบรวมแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ หอสมุดกลางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศิลปากร

2. การศึกษาภาคสนามโดยการวิจัยทางมานุษยวิทยา (Anthropological Fieldwork) เป็นหลัก โดยใช้เทคนิคการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยการสังเกตการณ์ และสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ในทัศนสถานหญิงกลาง คลองเปรม ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2543 ถึง เดือนพฤษภาคม 2544 เป็นเวลา 1 ปี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้

2.2 การสำรวจลักษณะทางกายภาพ ของทัศนสถานหญิงกลาง คลองเปรม เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ส่วนประกอบของสิ่งปลูกสร้าง และการปฏิบัติตนของผู้ต้องขังสตรี ในทัศนสถานหญิง คลองเปรม

2.3 การสำรวจประชากรทั่วไป โดยเก็บข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังสตรีที่ค้ายาเสพติด ข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อ อายุ ประวัติส่วนตัว ข้อมูลที่ต้องโทษค้ายาเสพติด

2.4 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครือญาติ (Genealogies) และทำไดอะแกรมที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเครือญาติ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ถึงเรื่องระบบครอบครัว และความสัมพันธ์ในครอบครัว

2.5 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อสอบถามผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญอย่างละเอียด และลึก ในเฉพาะหัวข้อที่ต้องการ โดยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังสตรี 20 คน

2.6 การสัมภาษณ์แบบเปิด (Open end interview) โดยการตั้งคำถามทั่วไปและปล่อยให้ผู้ต้องขังสตรีพูดอย่างยาว ๆ เป็นกันเอง และตามที่คุณให้ข้อมูลสนใจตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็น

2.7 การเก็บประวัติชีวิต เป็นการเก็บประวัติชีวิตของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญอย่างละเอียดจนถึงปัจจุบัน รวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ให้ข้อมูลด้วย เช่น เรื่องครอบครัว เครือญาติ เพื่อนบ้าน ทัศนคติของเขาในด้านปัญหาเสพยาเสพติด

2.8 การสังเกตอย่างมีระบบ โดยใช้กฎเกณฑ์ที่บอกว่า จะสังเกตอย่างไร ซึ่งกฎเกณฑ์เหล่านี้จะบอกเราว่าจะมองหาใคร อย่างไร เมื่อไร ที่ไหน และมองหาอะไร การสังเกตอย่างมีระบบช่วยในการตรวจสอบความเที่ยงตรงในข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลได้เป็นอย่างดี

2.9 การเก็บประวัติของสถานที่ได้แก่ ประวัติของ ทัศนสถานหญิงกลาง โดยการหาข้อมูลที่บ้านที่กไว้แล้ว และจากบุคคลผู้เกี่ยวข้อง

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากในการนำข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บข้อมูล โดยนำข้อมูลเหล่านี้วิเคราะห์ออกมาเพื่อแสดงให้บุคคลต่าง ๆ ที่สนใจในเรื่องนี้ได้เข้าใจถึงปัญหาดังกล่าวตามที่ได้ตั้งสมมติฐานและวัตถุประสงค์เอาไว้แล้วนั้นให้ชัดเจนมากที่สุด ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ให้ความสำคัญกับในส่วนนี้ไม่น้อย จึงทำให้จำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนในการวิเคราะห์ข้อมูลให้ดีที่สุดและเหมาะสมที่

การเก็บข้อมูล

สำหรับการเก็บข้อมูลผู้ศึกษาได้ใช้ระยะเวลาทั้งหมด 1 ปี ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2543 – เดือนพฤษภาคม 2544 เพื่อที่จะทำให้ได้ข้อมูลได้ครบถ้วนมากที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งการเก็บข้อมูลทั้งหมด 6 ขั้นตอนในการทำงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การค้นคว้าข้อมูลทางด้านเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลจากตำราทางเอกสารวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ห้องสมุดของตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเอามาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษา และเอาข้อมูลเหล่านั้นออกมาเพื่อที่จะเตรียมระเบียบวิธีวิจัย ตลอดจนแบบสอบถามที่เอาไว้ใช้ในการศึกษา ซึ่งขั้นตอนนี้ทำเสร็จในเดือนมิถุนายน 2543

2. การสำรวจพื้นที่ในการศึกษา และการสำรวจประชากรในระยะเวลาเบื้องต้น เนื่องจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ค่อนข้างเข้าถึงได้ยาก และไม่ค่อยได้รับการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ เท่าไรนักทั้งนี้เนื่องจากจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานที่ราชการอีกด้วย จึงจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างความคุ้นเคยต่อสถานที่ในการศึกษา และอีกทั้งจะต้องทำความรู้จักและสร้างความไว้วางใจแก่ผู้ศึกษาจากกลุ่มประชากรที่ได้เลือกเอาไว้อีกด้วย โดยขั้นตอนนี้ทำเสร็จในเดือนกรกฎาคม 2543

3. การเก็บข้อมูลในรูปแบบของเนื้อหาประวัติชีวิต หลังจากที่ผ่านมาขั้นตอนที่ 2 มาแล้วผู้ศึกษาจึงได้เลือกประชากรที่เป็นตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 20 คนเพื่อนำมาทำการเก็บเนื้อหาประวัติชีวิตของมูลในแง่มุมต่าง ๆ โดยการใช้แบบสอบถามที่ได้ออกแบบไว้ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกันก็คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและประวัติชีวิตทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

โดยที่ในส่วนนี้ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 6 เดือนคือเดือนสิงหาคม – ธันวาคม 2543

4. การเรียบเรียงข้อมูล และการย้อนไปเก็บข้อมูลที่ขาดในบางส่วน ซึ่งหลังจากที่ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยการใช้แบบสอบถามเข้ามาช่วยนั้นมาทำการเรียบเรียงข้อมูลให้สะดวกแก่การนำไปใช้โดยที่ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อออกเป็นดังนี้

1. ลักษณะทางสังคม
2. บุคลิกภาพและอุปนิสัย
3. ไดอะแกรมเครือญาติ
4. ประวัติชีวิต
5. จุดเปลี่ยนในชีวิต
6. การปรับตัว
7. ชีวิตประจำวัน
8. ทศนคติและโลกทัศน์
9. การวางแผนอนาคต
10. ปัญหาและอุปสรรค
11. ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น
12. ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
13. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ
14. ปัจจัยทางด้านอายุ
15. ปัจจัยทางการศึกษา
16. ปัจจัยทางด้านคู่สมรส
17. ปัจจัยทางด้านครอบครัว

จากการเรียบเรียงข้อมูลออกเป็นหัวข้อดังกล่าว จะทำให้สะดวกต่อการนำข้อมูลต่างเหล่านี้เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ และสามารถที่จะแสดงเนื้อหาประวัติชีวิตของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษาได้อย่างชัดเจนอีกด้วย สำหรับในขั้นตอนดังกล่าวนี้จะมีการย้อนไปเก็บข้อมูลและการเช็คข้อมูลในบางส่วนที่ขาดหายไปหรือไม่สามารถเก็บได้เพิ่มเติมอีกด้วย เพื่อที่จะทำให้ภาพของการศึกษาในครั้งนี้ชัดเจนยิ่งขึ้น สำหรับในการทำงานขั้นตอนนี้ได้ทำในเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2544 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 2 เดือน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการเรียบเรียงข้อมูลต่างที่นำเอามาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนั้น ก็จะนำข้อมูลเหล่านั้นที่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของการวิเคราะห์ที่ได้วางแผนเอาไว้แล้วในข้างต้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 2 เดือน คือเดือนมีนาคม – เมษายน 2544

6. การสรุปผลของการศึกษา หลังจากที่ได้ทำการศึกษาตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ผ่านมาแล้วนั้น ก็จะถึงขั้นตอนสุดท้ายในการศึกษาก็คือ “การสรุปผลของการศึกษา” โดยที่ผู้ศึกษาได้พยายามสรุปผลของการสรุปให้ออกมาอยู่ในรูปของการบรรยายเพื่อที่จะทำให้เห็นภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้แล้วยังจะมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในช่วงนี้อีกด้วย รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 เดือน คือเดือนพฤษภาคม 2544

แนวการวิเคราะห์

การตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากสนามการวิจัยทางมานุษยวิทยา ผู้วิจัยจะใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้เป็นสิ่งสำคัญเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของการพรรณนาความพร้อมยกตัวอย่างประกอบ เพื่อที่จะบรรยายและอธิบายข้อเท็จจริงต่าง ๆ ตลอดจนการแปลความหมายตามเนื้อหาสาระจากการที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูล ตามเทคนิคจากการจัดบันทึกและการสัมภาษณ์บุคคลอย่างใกล้ชิด

จากข้อสมมติฐานอื่นได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้ ครอบครัว เพื่อน สถานภาพการสมรส และการติดยาเสพติด ใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งสิ้น 20 คน สามารถกำหนดแนวคิดการพิสูจน์สมมติฐานได้ดังนี้

1. สมมติฐานที่ 1 อายุของผู้ต้องขังสตรีจากข้อมูลที่ได้ ว่ายังไม่บรรลุนิติภาวะมีจำนวนมากกว่า 10 คนหรือ 51เปอร์เซ็นต์(%)ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้

2. สมมติฐานที่ 2 การศึกษาของผู้ต้องขังสตรีจากข้อมูลที่ได้ ว่าระดับการศึกษาน้อยกว่าหรือเท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) มีจำนวนมากกว่า 10 คนหรือ 51เปอร์เซ็นต์(%)ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้

3. สมมติฐานที่ 3 รายได้ของผู้ต้องขังสตรีจากข้อมูลที่ได้ ว่ามีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท มีจำนวนมากกว่า 10 คนหรือ 51เปอร์เซ็นต์(%)ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้

4. สมมติฐานที่ 4 ครอบครัวของผู้ต้องขังจากข้อมูลที่ได้ว่า เป็นครอบครัวที่มีปัญหา มีจำนวนมากกว่า 10 ครอบครัวหรือ 51เปอร์เซ็นต์(%)ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้

5. สมมติฐานที่ 5 เพื่อนของผู้ต้องขังสตรีจากข้อมูลที่ได้ว่า ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติดโดยการชักชวนจากเพื่อน โดยข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรตัวอย่างมีจำนวนมากกว่า 10 คนหรือ 51เปอร์เซ็นต์(%)ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้

6. สมมติฐานที่ 6 สถานภาพการสมรสของผู้ต้องขังสตรีจากข้อมูลที่ได้ว่า ผู้ต้องขังสตรีที่ยังเป็นโสดก่อนค้ายาเสพติด มีจำนวนมากกว่า 10 คนหรือ 51เปอร์เซ็นต์(%)ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้

7. สมมติฐานที่ 7 การติดยาเสพติดของผู้ต้องขังสตรีจากข้อมูลที่ได้ว่า ผู้ต้องขังสตรีมีพฤติกรรมเสพยาเสพติดก่อนที่จะค้ายาเสพติด มีจำนวนมากกว่า 10 คนหรือ 51เปอร์เซ็นต์(%)ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ผลสรุปที่ได้จากการทดสอบกับสมมติฐานจะนำไปตรวจสอบกับข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ อาทิ ข้อมูลจากกองทะเบียนประวัติอาชญากร ข้อมูลจากทัณฑสถานหญิง และจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้

บทที่ 4

ทัศนสถานหญิงกลาง

จากการศึกษาในเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทัศนสถานหญิงกลาง” สิ่งแรกที่เราจะต้องมีการศึกษาและเรียนรู้ นั่นก็คือ การทำความเข้าใจกับ สถานที่พำนักหรือที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขังสตรีที่เรียกกันว่า “ทัศนสถานหญิงกลาง” ซึ่งผู้วิจัยได้ รวบรวมรายละเอียดของสถานที่ดังกล่าว พอที่จะสรุปได้ดังนี้

ประวัติความเป็นมาของทัศนสถานหญิงกลาง

ทัศนสถานหญิงกลางเดิมเป็นส่วนหนึ่งของเรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบล สำราญราษฎร์ อำเภอพระนคร กรุงเทพฯ การบังคับบัญชาขณะนั้นขึ้นอยู่กับเรือนจำกลางคลอง เปรม ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร” ต่อมาพ.ศ.2505 กระทรวง มหาดไทยได้มีคำสั่งที่ 1349/2505 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ.2505 กำหนดประเภทและอาณาเขต เรือนจำหญิง ในพื้นที่ 12 ไร่ 3 งาน 24 ตารางวา ภายในเรือนจำกลางคลองเปรมสมัยนั้นและให้ชื่อ ว่า “ทัศนสถานหญิง”

สำหรับการบังคับบัญชาขึ้นอยู่กับผู้บัญชาการเรือนจำกลางคลองเปรม จนกระทั่งในปีพ.ศ.2506 ได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กำหนดให้มีทัศนสถานหญิงขึ้นเป็นเอกเทศ มีฐานเป็นกองเรียกว่า “ทัศนสถานหญิงพระนคร” และเมื่อจำนวนผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้น กรม ราชทัณฑ์พิจารณาเห็นว่าไม่สะดวกในการควบคุม การฝึกวิชาชีพและฟื้นฟูสภาพจิตใจผู้ต้องขัง เนื่องจากอยู่กันอย่างแออัดไม่สามารถจะขยายพื้นที่ได้ และมีวัตถุประสงค์ที่จะรวมผู้ต้องขังหญิงที่ คดีเด็ดขาดแล้วจากเรือนจำและทัศนสถานอื่น ๆ ไว้ด้วยกัน ในปีพ.ศ.2515 จึงได้ย้ายผู้ต้องขัง หญิงมาอยู่ที่ทัศนสถานหญิงปัจจุบัน ซึ่งเดิมเป็นที่ควบคุมนักโทษการเมืองสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ขณะนั้นมีจำนวนไม่ถึง 10 คนและได้เปิดที่ทำการเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2515 ต่อมาได้มีคำสั่งที่ 13/2538 ลงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2538 กำหนดให้ใช้ชื่อ “ทัศน สถานหญิงกลาง”

เนื่องจากปัจจุบันมีจำนวนผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ทัณฑสถานหญิงกลางมีพื้นที่คับแคบ ไม่เพียงพอแก่การควบคุม อบรม และฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง จึงขยายอาณาเขตออกไปอีกจำนวน 5 ไร่ 3 งานจากเนื้อที่เดิม และเปิดใช้เป็นแดนแรกรับสำหรับควบคุมผู้ต้องขังเข้าใหม่ ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา

หน้าที่และความรับผิดชอบ

ทัณฑสถานหญิงกลางจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

1. ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพมิให้หลบหนีและให้อยู่ภายใต้กฎ ระเบียบวินัยของทัณฑสถาน
2. แก้ไขพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังให้เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับสังคมได้เมื่อพ้นโทษแล้ว โดยจัดให้มีการศึกษาวิชาสามัญ สายวิชาชีพและธรรมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้และประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของสังคมต่อไป

ประเภทของผู้ต้องขัง

สำหรับประเภทของผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงกลางได้จัดแบ่งไว้เป็น 4 ประเภทคือ

1. ควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่อยู่ระหว่างสอบสวนของตำรวจ ระหว่างพิจารณาของศาลต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและระหว่างอุทธรณ์ฎีกาทุกประเภทคดี
2. ควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่คดีเด็ดขาดแล้ว กำหนดโทษตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ตลอดชีวิต ถึงประหารชีวิต และระหว่างอุทธรณ์ฎีกาที่กำหนดโทษสูง
3. รับผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดโทษสูงจากเรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ
4. เป็นสถานที่รวบรวมผู้ต้องขังหญิงทุกประเภทคดีและมีหน้าที่คัดผู้ต้องขังหญิงประเภทต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กรมราชทัณฑ์กำหนดจัดส่งให้แก่ทัณฑสถานหญิงต่าง ๆ อีก 5 แห่ง คือ

- ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง	จังหวัดปทุมธานี
- ทัณฑสถานหญิงชลบุรี	จังหวัดชลบุรี
- ทัณฑสถานหญิงหล่มสัก	จังหวัดเพชรบูรณ์
- ทัณฑสถานหญิงสงขลา	จังหวัดสงขลา
- ทัณฑสถานหญิงธนบุรี	จังหวัดกรุงเทพมหานคร

อาคารสถานที่

ที่ทำการพัฒนาสถานหญิงกลาง มีจำนวน 2 หลัง โดยแต่ละหลังจะให้บริการที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อาคารสถานที่แดนเก่า (ส่วนที่ 1)

1. เรือนผู้ต้องขัง 5 หลัง ความจุผู้ต้องขัง 2,000 คน แบ่งเป็น

1.1 เรือนนอนบัวภุณา

- ชั้นล่าง ใช้เป็นสถานที่บริหารอาหาร และที่ทำการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง
- ชั้นบน ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังแม่ลูกอ่อน เด็กติดผู้ต้องขัง

1.2 เรือนนอนเพทาย

- ชั้นล่าง ใช้เป็นที่ออกกำลังกายของผู้ต้องขัง
- ชั้นบน ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด

1.3 เรือนนอนไพฑูริย์

- ชั้นล่าง ใช้เป็นห้องสมุด และสถานที่ฝึกวิชาชีพศิลปประดิษฐ์
- ชั้นบน ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดีตามโครงการที่นอนพิเศษ ผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์ – ฎีกา และผู้ต้องขังกองนอก
- ชั้นสาม ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษไม่เกิน 5 ปี

1.4 เรือนนอนบุษราคัม

- ชั้นล่าง ใช้คุมขังผู้ต้องขังสูงอายุที่กำหนดโทษสูง
- ชั้นบน ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่กำหนดโทษสูงคดียาเสพติด และคดีอื่น ๆ

1.5 เรือนนอนไพลิน

- ชั้นล่าง ใช้เป็นที่ออกกำลังกายของผู้ต้องขัง
- ชั้นบน ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด

2. โรงงานฝึกวิชาชีพ 4 โรงงาน ใช้ฝึกวิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า

3. โรงเลี้ยง – โรงอบรม จำนวน 1 หลัง บรรจุผู้ต้องขังประมาณ 700 คน ส่วนหนึ่งใช้ในกาฝึกวิชาชีพสิ่งประดิษฐ์

4. สุกกรรม เป็นสถานที่สำหรับเตรียมอาหารให้ผู้ต้องขัง

5. ร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังและฝึกวิชาชีพโภชนาการ

- ชั้นล่าง แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังจัดบริการอาหารและจำหน่ายเครื่องใช้ที่จำเป็นแก่ผู้ต้องขัง อีกส่วนหนึ่งเป็นที่ฝึกวิชาชีพโภชนาการ ปปรุงอาหารไปจำหน่ายที่ร้านอาหารชวนชมอาเขต และร้านค้าหน้าทัศนสถาน
- ชั้นบน ใช้เป็นโรงพัสดุ

6. โรงเรียน แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- 6.1 สถานที่จัดการเรียนการสอนทั้งสายสามัญ สายอาชีพ และธรรมศึกษา
- 6.2 สถานที่ฝึกวิชาชีพเสริมสวย

7. สถานพยาบาล บรรจุผู้ต้องขัง 36 เตียง

8. โรงงานซักกรีด สำหรับฝึกวิชาชีพซักกรีดเสื้อผ้า

9. ที่ทำการงานปกครองและที่พักเวรรักษาการณ์เจ้าพนักงาน

- ชั้นล่าง เป็นห้องทำงานของผู้อำนวยความสะดวกสถานหญิงกลางและใช้เป็นที่รับรองแขกที่เข้าเยี่ยมชมกิจการของทัศนสถานหญิงกลาง
- ชั้นบน เป็นที่พักของเจ้าพนักงานซึ่งเข้าเวรรักษาการณ์ภายในทัศนสถานในเวลากลางวัน

10. ที่ทำการฝ่ายปกครองและรักษาการณ์ โดยเป็นศูนย์รวมและสั่งการของฝ่ายปกครองและรักษาการณ์

11. ที่พักญาติผู้ต้องขัง แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งใช้เป็นที่พักญาติและจำหน่ายสินค้าของร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ส่วนที่สองใช้เป็นที่จำหน่ายอาหารแก่เจ้าหน้าที่และบุคคลทั่วไป

12. บ้านพักเจ้าพนักงาน จำนวน 124 หลัง

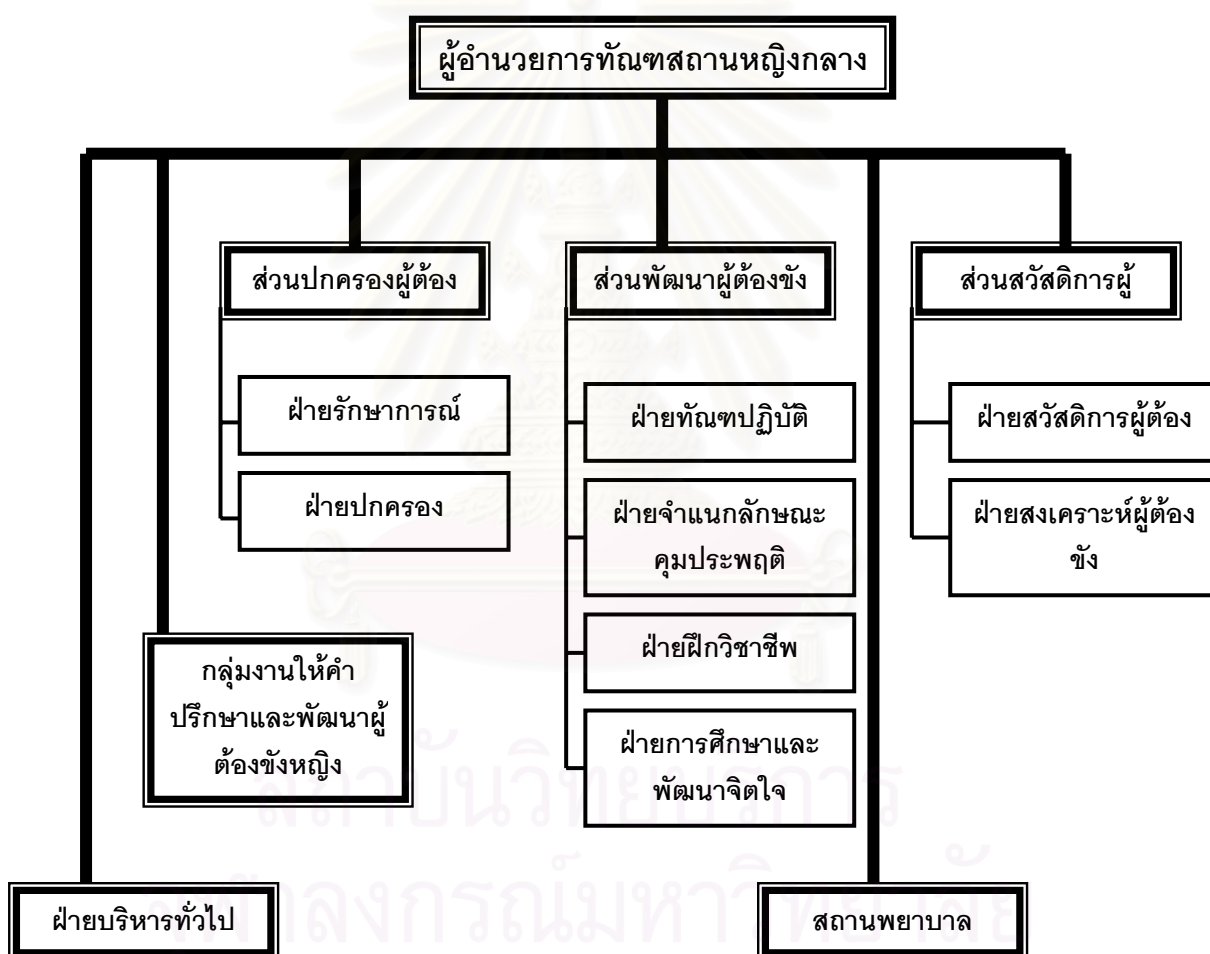
อาคารสถานที่แดนแรกรับ (แดนใหม่) ส่วนที่ 2

- 1. ที่ทำการฝ่ายปกครอง 1 หลัง
- 2. โรงอบรม 1 หลัง
- 3. เรือนนอน 4 ชั้น 1 หลัง
- 4. เรือนนอน 2 ชั้น 1 หลัง

โครงสร้างการแบ่งงานภายในทันตสถานหญิงกลาง

ทันตสถานหญิงจะมีการแบ่งสายงานหน้าที่ตามความรับผิดชอบที่แตกต่างกันออกไป เพื่อสะดวกแก่การทำงาน ซึ่งทันตสถานหญิงกลางได้แบ่งสายงานดังรูปที่ 2

รูปภาพที่ 2 โครงสร้างการแบ่งงานภายในทันตสถานหญิงกลาง

การบริหารงาน

ทัศนสถานหญิงจะมีจำนวนบุคลากรที่ทำงานภายในทั้งสิ้น 244 คน แบ่งเป็นชายจำนวน 16 คนและหญิง 228 คน โดยที่ทัศนสถานหญิงกลางแบ่งจำนวนชาย – หญิง ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงอัตรากำลังเจ้าหน้าที่
(ณ วันที่ 13 มิ.ย. 2543)

ระดับ	จำนวน/คน		
	ชาย	หญิง	รวม
9	-	1	1
8	-	6	6
7	-	14	14
6	2	10	12
5	2	40	42
4	-	35	35
3	1	17	18
2	-	20	20
1	2	61	63
รวม	7	204	211
ลูกจ้างประจำ	1	3	4
ลูกจ้างชั่วคราว	8	21	29
รวมทั้งสิ้น	16	228	244

ภายในทัศนสถานหญิงกลางเมื่อปีพ.ศ.2543 จะมีผู้ต้องขังทุกประเภทรวมกันทั้งสิ้น 6,003 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 3 และทัศนสถานหญิงกลางมีจำนวนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ต้องขังแยกตามประเภท
(ณ วันที่ 13 มิ.ย. 2543)

ประเภทผู้ต้องขัง	จำนวน	ร้อยละ
นักโทษเด็ดขาด	3,239	23.96
ระหว่างอุทธรณ์ ฎีกา	747	12.44
พิจารณาไต่สวน	1,204	20.06
สอบสวน	811	13.51
อื่น ๆ (โรคจิต, เด็ก)	2	0.03
รวมทั้งสิ้น	6,003	100%

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	จำนวน	ร้อยละ
ความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	661	11
ความผิด พรบ. ยาเสพติด	5,002	83.33
ความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	204	3.40
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	12	0.20
ความผิดอื่น	124	2.07
รวมทั้งสิ้น	6,003	100%

การฝึกวิชาชีพ

ทัศนสถานหญิงกลางจะมีการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง ซึ่งจะมีการฝึกวิชาชีพทั้งหมด 11 สาขา เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถจะนำเอาความรู้ที่ได้ออกไปใช้หลังจากที่ออกจากทัศนสถานไปแล้ว สำหรับวิชาที่มีให้บริการ ได้แก่

1. การฝึกวิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า
2. การฝึกวิชาชีพเสริมสวย
3. การฝึกวิชาชีพโภชนาการ
4. การฝึกวิชาชีพพิมพ์ดีดไทย
5. การฝึกวิชาชีพศิลปประดิษฐ์
6. การฝึกวิชาชีพเกษตรกรรม
7. การฝึกวิชาชีพตีไซน์
8. การฝึกวิชาชีพคอมพิวเตอร์เบื้องต้น
9. การฝึกวิชาชีพจัดดอกไม้
10. การฝึกวิชาชีพดนตรีสากล
11. การฝึกวิชาชีพดนตรีไทย

ซึ่งรายได้จากการฝึกวิชาชีพดังกล่าว จ่ายเป็นรางวัลปันผลให้แก่ผู้ต้องขัง 50 เปอร์เซ็นต์ของกำไรสุทธิ

การให้การศึกษา

ทัศนสถานหญิงกลางได้จัดการศึกษาในรูปแบบของการศึกษาผู้ใหญ่ ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดตั้งโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ในทัศนสถานหญิงกลาง ชื่อว่า “โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่สตรีบางเขน” เปิดสอนทั้งสายสามัญ สายอาชีพ และธรรมศึกษา

- สายสามัญ ตั้งแต่ ป.1 – ป. 6 และเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้เรียนชั้นอุดมศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
- สายวิชาชีพมีการสอนวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาชีพเสริมสวย วิชาชีพโภชนาการ วิชาชีพพิมพ์ดีดไทย ฯลฯ
- ด้านธรรมศึกษา แบ่งเป็นการศึกษาธรรมศึกษาตรี ธรรมศึกษาโท และธรรมศึกษาเอก

กิจวัตรประจำวันของผู้ต้องขัง

ทัณฑสถานหญิงกลางจะมีการจัดกิจวัตรประจำวันของผู้ต้องขังไว้ในแต่ละวัน (ยกเว้นวันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์) ดังนี้

06.00 น.	ลงจากห้องนอนให้ผู้ต้องขังทำธุรกิจส่วนตัว
07.30 น.	รับประทานอาหารเช้า
08.30 น.	ฝึกวิชาชีพ ศึกษาวิชาต่าง ๆ ทำงานทั่วไป
12.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
13.00 น.	ฝึกวิชาชีพ ศึกษาวิชาต่าง ๆ ทำงานทั่วไป
15.30 น.	ออกกำลังกาย
16.00 น.	ทำธุรกิจส่วนตัว
16.30 น.	รับประทานอาหารเช้า
18.00 น.	ผู้ต้องขังขึ้นเรือนนอน
19.00 น.	สวดมนต์ นั่งสมาธิ
21.00 น.	นอน

การปลดปล่อยผู้ต้องขัง

ทัณฑสถานหญิงกลางจะดำเนินการปลดปล่อยผู้ต้องขังที่ได้รับโทษมาจนครบกำหนดโทษตามคำพิพากษาของศาล นอกจากการปลดปล่อยดังกล่าวแล้ว อาจจะมีการปลดปล่อยตัวก่อนครบกำหนดโทษตามคำพิพากษาของศาล หากผู้ต้องขังได้รับการพระราชทานอภัยโทษ การลดวันต้องโทษจำคุก หรือการพักการลงโทษด้วย การขอพระราชทานอภัยโทษเป็นรายบุคคลอาจดำเนินการได้ตามที่ระบุไว้ ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ส่วนการขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่นักโทษส่วนรวม รัฐบาลจะเป็นผู้ดำเนินการเนื่องในโอกาสสำคัญต่าง ๆ โดยจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกา สำหรับการลดวันต้องโทษจำคุกนั้น นักโทษเด็ดขาดชั้นดี ชั้นดีมาก ชั้นเยี่ยมจะได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกคนละ 3, 4, 5 วันต่อเดือนตามลำดับ นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม ชั้นดีมาก และชั้นดีจะได้รับการพักการลงโทษ 1 ใน 3, 1 ใน 4 และ 1 ใน 5 ตามลำดับ

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและบุตร

ทัณฑสถานหญิงกลางได้จัดสถานที่สำหรับผู้ต้องขังที่กำลังตั้งครรภ์ให้อยู่โดยเฉพาะ และจะให้แพทย์ซึ่งเข้ามาดูแลรักษาผู้ต้องขังในทัณฑสถานทำการตรวจเพื่อนำไปฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช หรือโรงพยาบาลอื่น ๆ ที่สมควร โดยจะไปตรวจรักษาตามที่แพทย์นัดทุกครั้งเหมือนบุคคลทั่วไปภายนอก และเมื่อครบกำหนดคลอดต้องนำตัวไปคลอดที่โรงพยาบาลภูมิพลฯ และจะรับตัวกลับให้มาพักฟื้นที่ทัณฑสถานหญิงกลางเมื่อแพทย์อนุญาต โดยทัณฑสถานจะจัดที่สำหรับแม่และเด็กเป็นสัดส่วน จนกว่าแม่และเด็กมีสุขภาพแข็งแรงก็จะนำมาดูแลที่บริหารราชการ ทั้งนี้เด็กที่คลอดในทัณฑสถานหญิงกลางหรือเด็กติดมารดามาจากภายนอก ทัณฑสถานจะอนุญาตให้อยู่กับมารดาได้จนอายุ 1 ปี หลังจากนั้นญาติของเด็กจะต้องรับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดูภายนอกทัณฑสถาน เนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมที่จะให้เด็กอยู่ ประกอบกับได้มีมูลนิธิสหทัยสังคมศึกษา – สงเคราะห์ และกลุ่มนิวไลท์ได้จัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก “บ้านอาทร” ขึ้นสำหรับเป็นสถานที่รองรับเลี้ยงเด็กติดผู้ต้องขังอายุระหว่าง 1 – 5 ปี ดังนั้นหากมารดาต้องโทษเกินกว่า 1 ปี และไม่มีญาติมารับไปอุปการะ ทางทัณฑสถานจะส่งเด็กเหล่านี้ไปเลี้ยงดูภายนอกทัณฑสถานโดยมอบให้มูลนิธิของเอกชนหรือกรมประชาสงเคราะห์ดูแลต่อไป

กรมราชทัณฑ์ไม่มีงบประมาณสำหรับการเลี้ยงดูบุตรของผู้ต้องโทษ ดังนั้นทัณฑสถานจึงใช้เงินสวัสดิการและการขอรับความช่วยเหลือและรับบริจาคจากบุคคลภายนอก ในการจัดเครื่องอุปโภคบริโภค อาหารสามมื้อและอาหารเสริม เช่น นมถั่วเหลือง นมสดและผลไม้ ซึ่งจะแจกให้ทุกวัน ๆ ละ 1 ครั้ง นอกจากทัณฑสถานจะให้การเลี้ยงดูและจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ทัณฑสถานยังได้ความร่วมมือจากองค์กรพันธกิจเรือนจำในการจัดบุคลากรมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลเด็กอ่อนให้กับมารดาและพี่เลี้ยงเด็ก พร้อมทั้งให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ของเล่นในการพัฒนาของเด็กด้วย

บริการด้านการรักษาพยาบาล

ทัณฑสถานหญิงกลางมีสถานพยาบาลซึ่งสามารถรับผู้ป่วยได้ 36 เตียง มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำ 8 คน และแพทย์จากโรงพยาบาลกลางกรมราชทัณฑ์ มีแพทย์ห้วงเวลา (แพทย์ที่เกษียณอายุราชการแล้ว) มาประจำวันละ 3 ชม. เป็นผู้มาตรวจรักษาซึ่งจะมาทำการตรวจสัปดาห์ละ 2 ครั้ง

การจัดสวัสดิการนันทนาการและการให้การสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง

ทัณฑสถานหญิงกลางได้จัดสวัสดิการนันทนาการและการให้การสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขังดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังทั้งภายในและภายนอกทัณฑสถาน จำหน่ายอาหาร เครื่องอุปโภค บริโภคในราคาถูก
2. แจกจ่ายเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็น เช่น ผ้าห่ม เสื้อผ้า และการซักกรีด เป็นต้น
3. จัดหาน้ำดื่มที่สะอาดเพียงพอไว้บริโภค
4. จัดหาอุปกรณ์เพื่อความบันเทิง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องเล่นวีดีโอ เครื่องดนตรี และจัดให้มีการออกกำลังกาย เช่น แอโรบิคต้าน้ำทุกวัน
5. การจัดตั้งห้องสมุด
6. จัดอุปกรณ์การเล่นกีฬา เพื่อออกกำลังกาย
7. การบริจาคช่วยเหลือขององค์กรกุศลในโอกาสต่าง ๆ
8. เปิดโอกาสให้เยี่ยมผู้ต้องขังได้ทุกวันในเวลาราชการ

ปัญหาและอุปสรรค

ในการดำเนินงานของทัณฑสถานหญิงกลาง ก็จะเหมือนกับหน่วยงานอื่น ๆ ในระหว่างดำเนินงานจะต้องมีปัญหาเกิดขึ้นบ้าง ซึ่งในทัณฑสถานหญิงกลางเองก็มีปัญหาและอุปสรรคของทัณฑสถานหญิงกลางเช่นกัน ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ทัณฑสถานหญิงกลางสามารถรองรับผู้ต้องขังได้ 2,000 คน (อัตราความจุปกติ) แต่มีผู้ต้องขังอยู่ในความควบคุม 3,500 คน และในปีพ.ศ.2542 ทัณฑสถานหญิงกลางจึงได้ขยายพื้นที่ออกไปอีกในเนื้อที่ 4 ไร่ไว้สำหรับควบคุมผู้ต้องขังเข้าใหม่ ระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ระหว่างพิจารณาไต่สวน และระหว่างสอบสวน สามารถรับผู้ต้องขังได้ 500 คน (อัตราความจุปกติ) แต่มีผู้ต้องขังอยู่ในความควบคุม 2,000 คน ขณะนี้มีผู้ต้องขังอยู่ในความควบคุมของทัณฑสถานหญิงกลางรวมทั้งสิ้น 5,500 คนและมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ภาวะเกิดภาวะผู้ต้องขังล้นเรือนจำ เป็นเหตุให้ผู้ต้องขังอยู่อย่างแออัดยัดเยียด อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังในการที่จะแยกผู้ต้องขังประเภทต่าง ๆ ออกจากกันเพื่อมิให้มีการถ่ายทอดพฤติกรรมในการกระทำผิดให้แก่กัน

2. อัตรากำลังเจ้าหน้าที่

เนื่องจากผู้ต้องขังมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่มีเจ้าหน้าที่เพียง 184 คน ทำให้ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน เพราะเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งจะต้องไปปฏิบัติหน้าที่ประจำศาลต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด 7 ศาล และนำผู้ต้องขังไปรักษาตัวยังโรงพยาบาลภายนอก (สถาบันมะเร็ง โรงพยาบาลภูมิพลฯ โรงพยาบาลกลาง) ในแต่ละวันประจำโรงพยาบาลนิติจิตเวช ทำให้ขาดอัตรากำลัง การปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ขึ้น เสี่ยงต่อการปฏิบัติหน้าที่ และทำให้เหน็ดเหนื่อยกว่าข้าราชการอื่น

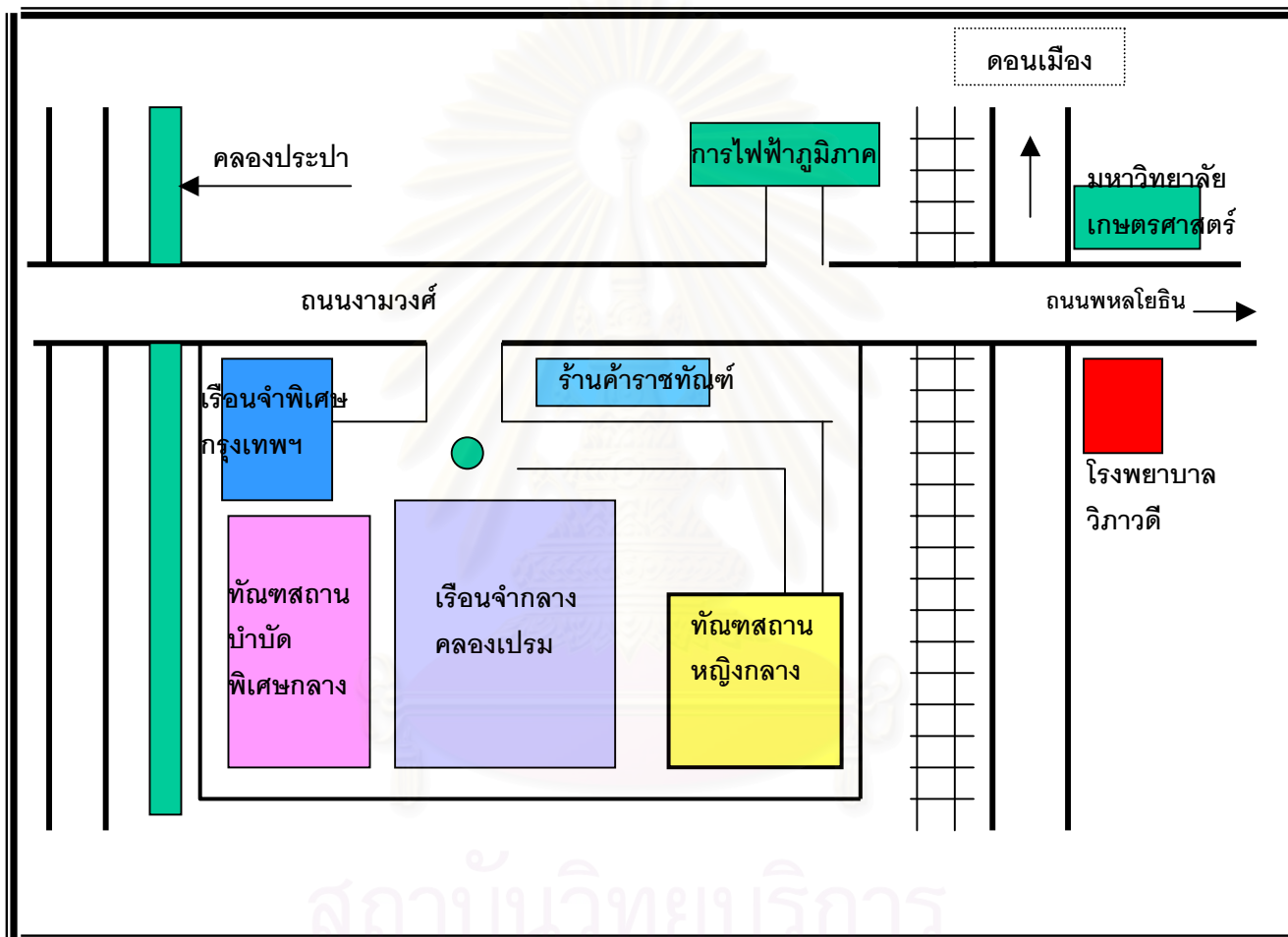
3. ปัญหาเกี่ยวกับด้านงบประมาณ

ทัณฑสถานหญิงกลางได้จัดทำโครงการเพื่อขอของประมาณก่อสร้างปรับปรุงสถานที่ทำการและห้องเยี่ยมญาติ เนื่องจากอาคารที่ทำการเดิมปัจจุบันใช้เป็นที่ทำการของส่วนให้คำปรึกษาและพัฒนาผู้ต้องขังหญิง ฝ่ายฝึกวิชาชีพ ฝ่ายสวัสดิการผู้ต้องขัง ห้องเยี่ยมของสถานทูต ทนายและที่เยี่ยมญาติของผู้ต้องขัง เป็นอาคารไม้ 2 ชั้น สร้างมานานกว่า 30 ปี สภาพชำรุดทรุดโทรมมาก ไม้เก่าหมดสภาพหากปล่อยให้กลายเป็นอันตรายแก่ผู้ปฏิบัติงาน เพราะไม่สามารถปรับปรุงให้ดีได้ ประกอบกับในปัจจุบันมีผู้ต้องขังเพิ่มจำนวนมากขึ้น จำนวนญาติ ทนาย และเจ้าหน้าที่สถานทูตมาติดต่อขอเยี่ยมผู้ต้องขังมากขึ้นในแต่ละวัน แต่สภาพห้องเยี่ยมคับแคบไม่สะดวกต่อผู้มาติดต่อ ทัณฑสถานหญิงกลางจึงได้ทำโครงการก่อสร้างที่ทำการและห้องเยี่ยมญาติ งบประมาณค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างเป็นเงิน 5,859,000 บาท กรมราชทัณฑ์จัดสรรงบประมาณให้แล้ว แต่ต้องถูกตัดงบประมาณไปเมื่อปีงบประมาณ 2540 ขณะนี้อยู่ระหว่างการขออนุมัติใช้เงินนอกงบประมาณก่อสร้างเฉพาะส่วนที่เป็นห้องเยี่ยมญาติและห้องทนายไปก่อน หากกรมราชทัณฑ์ไม่ขัดข้องจะได้ดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

4. ปัญหาบ้านพักเจ้าหน้าที่พนักงานไม่เพียงพอ

ปัจจุบันทัณฑสถานหญิงกลางมีบ้านพักข้าราชการอยู่ในความดูแลประมาณ 120 หลัง แต่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน 184 คน จึงทำให้เจ้าหน้าที่บางส่วนต้องเช่าบ้านและอยู่ห่างไกลจากทัณฑสถานฯ อันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้านเวรยามรักษาการณ์ หากมีเหตุเกิดขึ้นจะไม่สามารถระดมกำลังเจ้าหน้าที่ได้ทันต่อเหตุการณ์

รูปภาพที่ 2 แผนที่แสดงสถานที่ตั้งของทัณฑสถานหญิงกลาง

บทที่ 5

ผลการศึกษาประวัติชีวิตของผู้ให้ข้อมูล

สำหรับการเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มประชากรมาจากผู้ต้องขังสตรีทัณฑสถานหญิงกลางจำนวน 20 คน โดยทำการสัมภาษณ์แบบมานุษยวิทยา ซึ่งจะมีคู่มือที่เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง เพื่อที่จะช่วยในการเก็บข้อมูลให้ได้ข้อมูลในทิศทางแนวทางเดียวกัน ดังนั้นกลุ่มกรณีศึกษาที่ได้ทำการเลือกจะนำมาเขียนให้อยู่ในรูปของประวัติชีวิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กรณีศึกษาที่ 1 : สุธิดา (นามสมมุติ)

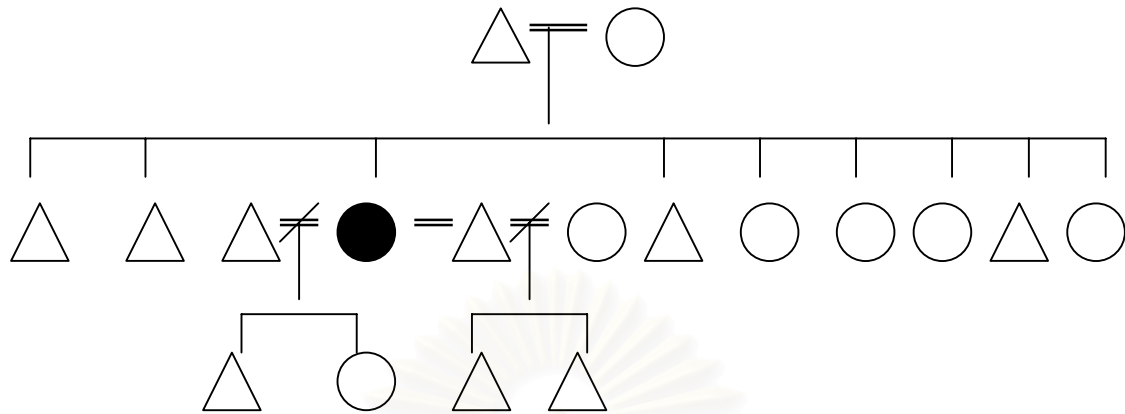
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	56 ปี
ศาสนา	:	อิสลาม
ภูมิลำเนา	:	นครศรีธรรมราช
การศึกษา	:	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพเดิม	:	ธุรกิจเหมืองแร่
สถานภาพทางสังคม	:	นักธุรกิจ, ผู้นำท้องถิ่น

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูล มีลักษณะผิวขาวแบบชาวมุสลิม รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 160 เซนติเมตร เป็นผู้สูงอายุที่มีใบหน้าจืดว่าสวย ลักษณะการพูดจาสงบเสงี่ยม มักจะตอบคำถามแบบสั้น ๆ ทำทางเป็นคนที่มีชีวิตที่ผ่านมาในอดีตค่อนข้างจะสุขสบาย ไม่มีลักษณะของผู้ที่ใช้แรงงาน

ไดอะแกรมเครือญาติ

	หมายถึง	ผู้ชาย
	หมายถึง	ผู้หญิง
	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
	หมายถึง	การสมรส
	หมายถึง	การหย่าร้าง

ประวัติชีวิต

สุ (นามสมมุติ) เกิดเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ.2487 ปัจจุบันอายุ 56 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราช นับถือศาสนาอิสลาม จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาชั้นสูง (ปวส.) สาขาเลขานุการ จากโรงเรียนวิทยานุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันโรงเรียนดังกล่าวเลิกกิจการแล้ว ผู้ให้ข้อมูลเป็นลูกคนที่ 3 จากพี่น้องทั้งหมด 9 คนสมรสแล้วมีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นชายกับหญิง และมีบุตรชายที่ติดมากับสามีอีก 2 คน ชีวิตในวัยเด็กถือได้ว่าเกิดในครอบครัวที่อบอุ่น ในครอบครัวที่มีฐานะดี อาชีพเดิมทำเหมืองแร่ดีบุก ที่อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นกิจการของครอบครัว แต่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่ดูแลกิจการเองทั้งหมด สามีของผู้ให้ข้อมูลก็ช่วยงานด้านธุรกิจของกิจการเหมืองแร่ โดยทำหน้าที่เกี่ยวกับเอกสาร ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า

ตนเป็นหัวหน้าครอบครัวโดยมีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย ผู้ให้ข้อมูลต้องส่งเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ทั้งหมดภายในบ้านตลอดจนค่าเล่าเรียนของน้อง ๆ อีก 6 คน และต้องรับผิดชอบคนงานในเหมืองแร่อีกจำนวนหนึ่ง ส่วนมากน้องของผู้ให้ข้อมูลจะเรียนระดับมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ ดังนั้นจึงต้องมีรายจ่ายที่สูงมาก แต่ก็ไม่เดือดร้อน เพราะกิจการเหมืองแร่สามารถทำรายได้ตกประมาณเดือนละไม่ต่ำกว่า 200,000 บาท บ้านที่ผู้ให้ข้อมูลและครอบครัวอาศัย อยู่ที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยวบนเนื้อที่ 200 ตารางวา สภาพแวดล้อมของที่อาศัยมีลักษณะที่ตีปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัวไม่มี ความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวดีมาก ทุกคนให้ความเคารพต่อผู้ให้ข้อมูลดีมาก เพราะผู้ให้ข้อมูลมีฐานะเป็นหัวหน้าครอบครัวของทุกคน กอปรผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่มียศเสียงในจังหวัด เป็นประธานกลุ่มผู้ประกอบการเหมืองแร่ดิบบุกในภาคใต้

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

เริ่มจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าชีวิตเปลี่ยนไปโดยเริ่มจากในช่วงหนึ่งของการดำเนินกิจการเหมืองแร่ที่จะต้องมีขึ้นมีลงในบางช่วง และในขณะที่ราคาของดีบุกต่ำมากขายไม่ได้ราคา แต่ค่าใช้จ่ายทุกอย่างกลับสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ต้องเป็นหนี้ธนาคารถึง 3 ล้านบาทตลอดจนถูกฟ้องร้องคดีเช็คหลายคดี เนื่องจากหมุนเงินไม่ทัน ซึ่งก็พยายามหาเงินมาใช้หนี้และยังต้องรับผิดชอบลูกจ้างซึ่งเป็นคนงานในเหมืองอีกจำนวนมาก จนกระทั่งมีคนมาชวนให้ค้ายาเสพติด ซึ่งคนที่มาชวนเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่ทำงานอยู่ในอำเภอ สมัยก่อนนครศรีธรรมราชและจังหวัดอื่นทางใต้ของประเทศมีปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรง ทำให้ผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นนักธุรกิจของจังหวัดจึงต้องรู้จักกับกลุ่มเจ้าหน้าที่อาสาสมัครกลุ่มดังกล่าว และกลุ่มอาสาสมัครมักจะขออาศัยติดรถยนต์ของผู้ให้ข้อมูล เดินทางเข้าออกจากตัวอำเภอไปยังหมู่บ้านเป็นประจำ จนกระทั่งรู้จักกันสนิทพอสมควรก็ได้พูดคุย ถึงปัญหาทางเศรษฐกิจที่ตนกำลังประสบอยู่ให้ฟัง อาสาสมัครผู้นั้นก็พูดชวนกับผู้ให้ข้อมูล ว่า

“ถ้ามีงานอาชีพอื่นที่ทำรายได้ดี จะทำไหม”

“ต้องคิดดูก่อน เพราะว่าเราได้ลงทุนลงแรงไปเยอะแล้ว จะเลิกกลางคันก็เสียดาย” บ้าสูตอบ

อาสาสมัครยังบอกกับบ้าสู ว่า

“งานที่จะทำนี้รายได้ดี และก็ไม่ต้องเลิกกิจการทำเหมืองแร่ด้วย”

ผู้ให้ข้อมูล เล่าว่า ในใจของตนก็อยากรู้ว่าเป็นงานอะไร และได้สอบถามจนทำให้รู้ว่าเป็นงานค้ายาเสพติด หลังจากที่ได้พูดคุยกันก็ยังไม่ได้ตกลงใจที่จะทำ จนกระทั่งเวลาผ่านไปพอสมควร ปัญหาด้านการเงินของผู้ให้ข้อมูล ก็ยังไม่สามารถแก้ไขให้ดีขึ้นได้ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องตัดสินใจแก้ปัญหาการเงินด้วยการค้ายาเสพติด โดยตกลงกันว่าผู้ให้ข้อมูลจะเป็นผู้ออกเงินลงทุนในการซื้อขายเสพติด และอาสาสมัครมีหน้าที่ในการไปติดต่อซื้อขายเสพติด ตลอดจนนำไปขายให้กับกลุ่มผู้รับซื้อขายเสพติดอื่นอีกทอดหนึ่ง และเมื่อได้เงินจากการขายยาเสพติดแล้วจะแบ่งส่วนกำไรคนละครึ่ง ในวันที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ผู้ให้ข้อมูลได้มอบเงินสดเป็นจำนวนเงิน 10,000 บาท ให้กับกลุ่มอาสาสมัคร ไปซื้อขายเสพติด (เฮโรอีน) จำนวน 4 ถุง โดยไม่รู้ว่าไปซื้อมาจากใคร ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้เปิดดูยาเสพติดดังกล่าวมีลักษณะเป็นผงสีขาวละเอียดคล้ายแป้งบรรจุอยู่ในถุงพลาสติกใส ผู้ให้ข้อมูลได้นำยาเสพติดไปส่งให้กับลูกค้าที่ผ่านการติดต่อโดยอาสาสมัคร เดินทางไปพร้อมกับอาสาสมัคร 3 คน และคนขับรถของผู้ให้ข้อมูล รวมทั้งหมด 5 คน เพื่อเดินทางไปส่งมอบยาเสพติดให้กับลูกค้ายังจุดนัดหมาย โดยหารู้ไม่ว่ากลุ่มลูกค้าดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ที่ปลอมตัวมาทำการล่อซื้อขายเสพติดดังกล่าว จนทำให้ทั้งหมดถูกจับกุมในที่สุด

ผู้ให้ข้อมูลและคนขับรถ ถูกศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต เพราะว่าผู้ให้ข้อมูลพร้อมกับคนขับรถปฏิเสธในชั้นศาล ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า สามีของผู้ให้ข้อมูลแนะนำให้สู้คดีและจะพยายามวิ่งเต้นเพื่อล้มคดีให้ ส่วนอาสาสมัครทั้งสามคนศาลลงโทษจำคุกเป็นเวลา 33 ปี เพราะว่ารับสารภาพทั้งในชั้นจับกุมและชั้นศาลปัจจุบันอาสาสมัครทั้งสามคนพ้นโทษแล้ว

การปรับตัว

เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้กว้างขวางและเป็นที่รู้จักของคนในสังคม เวลาที่จะมีการเจรจาธุรกิจก็จะกระทำได้โดยเปิดเผย แต่ในการติดต่อธุรกิจการค้าสิ่งผิดกฎหมายโดยเฉพาะยาเสพติด จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ ยิ่งต้องไปพบกันผู้ที่จะมาซื้อขายเสพติดซึ่งไม่คุ้นเคยด้วยแล้วทำให้มักจะเกิดความหวาดระแวงไปต่าง ๆ นานา โดยปกติแล้วจะไม่ค่อยไปเจรจาด้วยตนเอง แต่จะให้เจรจาผ่านคนกลาง ซึ่งเป็นอาสาสมัครและเป็นผู้แนะนำ เป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด ในครั้งที่ถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ปลอมตัวเป็นผู้รับซื้อขายเสพติด ต้องการจะเจรจากับผู้ให้ข้อมูลถึงการซื้อขายยาเสพติดในครั้งต่อไป และต้องการสร้างความคุ้นเคยให้มากยิ่งขึ้น แต่เป็นแผนของเจ้าหน้าที่ ที่จะจับกุมผู้ร่วมขบวนการทั้งหมด ซึ่งความจริงแล้วผู้ให้ข้อมูลก็ระวังตัวอยู่แล้วว่าจะไม่เข้าไปใกล้กับยาเสพติดที่จะทำการซื้อขาย แต่เป็นเพราะคนกลางให้ความรับประกันว่ากลุ่มผู้รับซื้อขายเป็นผู้ที่ไว้ใจได้ และรู้จักดีพอแล้ว ผู้ให้ข้อมูลจึงยอมไปพบเพื่อซื้อขายยาเสพติดกัน จนกระทั่งถูกจับ

ชีวิตประจำวัน

แต่เดิมที่ยังไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ในแต่ละวันจะใช้ชีวิตอยู่กับการทำเหมืองแร่ดิบๆ คอยดูแลคนงานในเหมือง และรับผิดชอบความเป็นอยู่ของคนในครอบครัว ส่วนงานในสังคมก็จะเข้าร่วมประชุมกลุ่มผู้ทำธุรกิจในจังหวัดเป็นประจำ แต่พอได้รู้จักและได้ทำการติดต่อซื้อขายยาเสพติดแล้วเห็นว่าเป็นการลงทุนที่ได้ผลกำไรมาก แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะนำไปปลดหนี้ได้หมด ในแต่ละวันก็คิดแต่ว่าจะทำอย่างไรที่จะหาผู้ที่มารับซื้อยาเสพติดได้มาก ๆ จนทำให้ไม่ค่อยจะมีจิตใจห่วงธุรกิจการทำเหมืองเหมือนที่ผ่านมา

ทัศนคติและโลกทัศน์

ทัศนคติของผู้ให้ข้อมูลในเรื่องการค้ายาเสพติดนั้นรู้อยู่แล้วว่าสิ่งที่ทำลงไปเป็นสิ่งที่ไม่ดี สังคมรังเกียจ หากเกิดความผิดพลาดถูกจับขึ้นมาจะต้องเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงวงศ์ตระกูลเป็นอย่างมาก ถึงอย่างไรก็ตามแต่ก็ต้องเสี่ยงทำเพื่อกุ๊กกฏติการณทางเศรษฐกิจที่กำลังประสบปัญหาอยู่ โดยตกลงที่ทำการค้ายาเสพติดแต่ผู้ให้ข้อมูลจะเป็นแต่เพียงผู้ลงทุนอยู่เบื้องหลังจะไม่เข้าไปใกล้กับยาเสพติดซึ่งถ้าหากมีข้อผิดพลาดถูกจับก็จะสาวไม่ถึงตัวของผู้ให้ข้อมูลว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลัง แต่ก็ไม่เป็นอย่างที่วางแผนไว้เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจมีวิธีการที่สืบจนรู้ว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นนายทุนค้ายาเสพติดจนถูกวางกับดักล่อซื้อยาเสพติด และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในที่สุด

การวางแผนอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงความตั้งใจในการค้ายาเสพติดว่าเมื่อสามารถค้ายาเสพติดจนมีเงินพอที่จะมาปลดหนี้สินได้จนหมดก็คิดว่าจะเลิกและจะไม่ค้ายาเสพติดอีกอย่างเด็ดขาด เพราะว่าถ้าสามารถตั้งตัวได้ธุรกิจการทำเหมืองแร่ก็สามารถที่เลี้ยงครอบครัวและคนงานได้ แต่หนี้สินที่ค้างชำระกับธนาคารมีเป็นจำนวนมากหลายล้านบาททำให้ต้องค้ายาเสพติดหลายครั้งและค่าใช้จ่ายในการค้ายาเสพติดในแต่ละครั้งก็มีมาก ทำให้ยังไม่สามารถที่จะใช้หนี้สินให้หมดได้เสียที่จำเป็นต้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในที่สุด อนาคตที่ได้ตั้งใจไว้จึงไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

ปัญหาและอุปสรรค

ผู้ให้ข้อมูลให้สัมภาษณ์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการลักลอบค้ายาเสพติดในช่วงแรก ๆ ว่าก็มีบ้างในเรื่องของการที่ต้องระวังการตรวจค้นจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพราะว่าผู้ให้ข้อมูลไม่มีความคุ้นเคยกับการทำผิดกฎหมายโดยเฉพาะยาเสพติด ไม่เคยรู้จักมาก่อน แต่ที่ต้องทำเพราะสภาพทางเศรษฐกิจและฐานะทางสังคมจึงทำให้ต้องเลือกที่จะต้องทำผิดกฎหมาย ในการทำธุรกิจการค้ายาเสพติดในแต่ละครั้งก็ต้องมีค่าใช้จ่ายซึ่งก็ต้องเป็นภาระเพิ่มขึ้นอีก บางครั้งก็ต้องลงทุน

ออกเงินเป็นค่ายาเสพติดแล้วยังจะต้องจ่ายเงินค่าจ้างกับคนที่ไปติดต่อซื้อขายยาเสพติดให้ก่อน ซึ่งต้องเสี่ยงโดยไม่รู้ว่าจะถูกโกงเงินไปหรือไม่เพราะว่าถ้าถูกโกงก็ไม่ว่าจะไปฟ้องร้องเอากับใครได้ ต้องขึ้นอยู่กับความไว้วางใจกันเท่านั้น และปัญหาที่สำคัญอีกประการก็คือ ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้หญิงเวลาเดินทางก็ต้องไปกับผู้ที่ติดต่อส่วนมากจะเป็นผู้ชายบางครั้งต้องเดินทางข้ามจังหวัดก็มักจะกลัวในเรื่องของความปลอดภัยโดยปกติแล้วผู้ให้ข้อมูลจะไม่บอกให้ใครรู้ถึงเรื่องการค้ายาเสพติดจะมีรู้ก็แต่เพียงผู้ที่ติดต่อให้เท่านั้น ต่อมาเมื่อต้องเดินทางไกล ๆ จึงต้องให้คนงานเดินทางไปด้วยโดยให้ขั้บรถให้แต่ก็ไม่ได้บอกให้คนงานรู้แต่อย่างใด และก็ต้องคอยปิดคนงานที่ไปด้วยเพราะกลัวว่าคนงานจะสงสัย ช่วงแรก ๆ ผู้ที่เป็นคนติดต่อจะจัดการทั้งหมดโดยที่ผู้ให้ข้อมูลจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับยาเสพติดเลย แต่มาช่วงหลังผู้ที่ติดต่อบอกว่าอยากจะเจรจาซื้อขายกับผู้ให้ข้อมูลโดยตรงเพื่อที่จะได้เจรจาซื้อขายกันที่ละมาก ๆ อย่างสบายใจ ทีแรกผู้ให้ข้อมูลก็ไม่กล้าที่จะไปเจรจาด้วยเพราะว่าไม่รู้ว่าคุณกันอย่างไร ผู้ติดต่อก็บอกว่าไม่ต้องคอยอะไรมากแค่ไปให้คนซื้อเห็นหน้าให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันก็พอ ผู้ให้ข้อมูลจึงยอมไปพบจนกระทั่งถูกจับกุมเนื่องจากผู้ติดต่อเจรจาซื้อขายกันแท้ที่จริงแล้วเป็นเจ้าของหน้าที่ตำรวจปลอมตัวมา

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ตั้งแต่เกิดมาจนพอจำความได้ ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดนั้นน้อยมากหรือแทบจะเรียกว่าไม่รู้จักเลยก็ว่าได้ ชีวิตในครอบครัวตั้งแต่เล็กจนโตอาศัยอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นมาก ไม่เคยมีปัญหากันเลยกับบุคคลในครอบครัวเดียวกัน หรือกับเพื่อนบ้าน ถึงแม้ว่าชุมชนที่อาศัยอยู่จะมีลักษณะของบ้านที่แยกกันอยู่ห่างกันแต่คนในชุมชนจะมีความผูกพันกันเหมือนพี่น้องให้ความช่วยเหลือจนเจอกันด้วยดีเสมอมา บ้านไหนมีปัญหาอะไรหรือต้องการความช่วยเหลืออะไรไม่ว่าเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ ทุกคนที่ทราบก็จะเสนอตัวช่วยเหลือน้อยด้วยความเต็มใจทันที และถ้าบ้านไหนมีลูกหลานติดยาเสพติดด้วยแล้วจะเป็นที่โจษขานกันไปทั้งหมู่บ้าน ในสมัยก่อนยาเสพติดไม่แพร่ระบาดเหมือนในปัจจุบัน เด็กวัยรุ่นในสมัยก่อนมีน้อยคนนักที่สูบบุหรี่ และยังเป็นยาเสพติดประเภทอื่นแล้วยังไม่ค่อยจะรู้จัก ในช่วงสมัยที่ยังศึกษาอยู่ในระดับอาชีวะอายุประมาณ 16 – 18 ปี ก็จะได้พบเห็นเพื่อน ๆ ที่เป็นผู้ชายและสูบบุหรี่เป็นประจำแต่ก็มักจะแอบสูบ โดยไม่ให้ผู้ปกครองหรืออาจารย์เห็นเพราะถือเป็นเรื่องใหญ่ และอาจถูกลงโทษสถานหนักหากบุคคลดังกล่าวทราบ

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

เพื่อนที่คบหาเมื่ออยู่มากมายหลายกลุ่มแต่ส่วนมากจะเป็นเพื่อนที่รู้จักในแวดวงธุรกิจ เป็นเพื่อนที่ค่อนข้างมีฐานะเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงของจังหวัด จะมีการพบปะสังสรรค์กันเป็นประจำ และถ้ามีปัญหาอะไรก็อาจจะเอ่ยปากขอความช่วยเหลือหรือขอคำปรึกษาได้ในบางเรื่องถ้าไม่เป็น

เรื่องที่ร้ายแรงหรือเป็นเรื่องที่น่าอัปยศ เพราะถ้าเป็นเรื่องที่เสื่อมเสียชื่อเสียงก็จะทำให้ไม่กล้าที่จะเอ่ยปากขอเรื่องเป็นเพราะว่าอัปยศคนอื่น ในช่วงที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจบางครั้งยังไม่กล้าที่จะไปเอ่ยปากเรื่องเงินกับเพื่อนหรือคนที่รู้จักแต่ที่ไม่ไปขอความช่วยเหลือในตอนนั้นรู้สึกอัปยศมากที่จะต้องไปเอ่ยปากเรื่องเงิน และที่ผ่านมาเป็นคนที่มียศชื่อเสียงและเป็นถึงผู้นำกลุ่มธุรกิจด้วยแล้วพอเกิดเรื่องว่าตนตกเป็นผู้ต้องหาค้ายาเสพติดก็ทำให้ไม่กล้าที่จะปรึกษาหรือบอกให้คนอื่นรู้ แต่เรื่องอย่างนี้ไม่สามารถปิดใครได้รู้สึกอัปยศจนคิดจะฆ่าตัวตาย แต่ก็ได้รับคำแนะนำว่าพอมมีโอกาสต่อสู้คดีตนเองมีความรู้สึกว่าได้ทำผิดพลาดที่สุดในชีวิตที่ทำให้ชื่อเสียงวงศ์ตระกูลต้องเสื่อมเสีย เพื่อนที่รู้จักเท่าที่ผ่านมาก็ไม่เคยมีเพื่อนคนไหนที่ติดยาเสพติดหรือเคยค้ายาเสพติดเลยแม้แต่คนเดียว ทำให้คิดถึงตัวเองว่าเคยมีความสุขความสบายมากเมื่อเทียบกับคนอื่น

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

การทำธุรกิจเหมือนแร่ถั่วถือว่าเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงและเป็นกอบเป็นกำ แต่จะต้องรู้จักบริหารเพราะจะต้องมีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในส่วนนี้ไม่มีปัญหาเพราะว่าธุรกิจเหมือนแร่ที่บ้านทำมาตั้งแต่สมัยของพ่อแม่จึงทำให้มีประสบการณ์พอสมควร แต่บางครั้งต้องรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบาเมื่อเจอกับภาวะผันแปรในด้านต่าง ๆ และต้องดูแลรับผิดชอบชีวิตคนงานจำนวนมาก ยิ่งคนมากเท่าไรปัญหาต่าง ๆ ก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ในส่วนของรายได้จากการส่งแร่ขณะนั้นไม่เป็นที่แน่นอนว่าเท่าใดแต่จะอยู่ในช่วงประมาณ 200,000 - 400,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายจ่ายประจำเดือนไม่เป็นที่แน่นอนบางครั้งรายได้ในแต่ละเดือนก็ไม่พอกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จะต้องรับผิดชอบ ทั้งค่าอุปกรณ์เครื่องใช้ในการทำเหมือง ค่าแรงคนงาน การดูแลรับผิดชอบคนงานต้องดูแลเหมือนกับคนในครอบครัวคือต้องดูแลตลอดไม่ว่าจะมีงานให้เขาทำหรือไม่ก็ตาม บางครั้งคนงานมีญาติมาพักอาศัยอยู่ด้วยก็ต้องตกเป็นภาระที่จะต้องเลี้ยงดูเขาด้วย ทำให้ค่าใช้จ่ายต้องเพิ่มขึ้นอีก

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงช่วงเวลาที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดซึ่งขณะนั้นมีอายุประมาณ 35 ปีโดยขณะนั้นถือได้ว่าชีวิตที่กำลังรุ่งโรจน์เริ่มที่จะพบกับอุปสรรคปัญหา ช่วงอายุตั้งแต่ 27 - 30 ปี เป็นช่วงของการมีครอบครัวโดยผู้ให้ข้อมูลได้แต่งงานกับบุคคลที่เคยผ่านการสมรสมาแล้วและมีลูกติดสามเป็นชาย 2 คน แต่ในการดูแลรับผิดชอบครอบครัวเป็นหน้าที่ของผู้ให้ข้อมูลช่วงอายุ 31 ปีผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าเป็นระยะเวลาของการสร้างฐานะแต่เดิมจะเป็นการช่วยเหลืองานด้านธุรกิจให้กับครอบครัวของผู้ให้มูล มารยะหลังผู้ให้มูลกลายเป็นเจ้าของธุรกิจเหมืองแร่ไปโดยปริยายเนื่องจากน้อง ๆ ของผู้ให้ข้อมูลซึ่งในเวลานั้นทุกคนยังเรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ และไม่มี

ใครประสงค์จะดำเนินกิจการต่อและตัวของผู้ให้ข้อมูลเองก็มีความคุ้นเคยกับการทำธุรกิจด้านนี้มานานพอสมควร จนกระทั่งเมื่อประมาณปีพ.ศ.2520 ผู้ให้ข้อมูลมีอายุประมาณ 33 ปี ธุรกิจเหมือนแร่ประสบปัญหาขาดทุนทำให้ต้องเป็นหนี้กับทางธนาคารจนไม่สามารถที่ผ่อนชำระได้ทันตามกำหนด จนในที่สุดผู้ให้ข้อมูลจึงต้องคิดหาทางออกด้วยการค้ายาเสพติดในขณะนั้นผู้ให้ข้อมูลอายุประมาณ 34 ปีซึ่งเป็นการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นก็ได้ลักลอบติดต่อซื้อขายยาเสพติดได้ประมาณ 1 ปีก็ถูกเจ้าหน้าที่สืบทราบและจับกุมในที่สุด

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ในอดีตผู้ให้ข้อมูลได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากสถาบันประจำจังหวัดและได้มาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ ซึ่งนับว่าเป็นการศึกษาที่สูงสำหรับสตรีที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด แต่ก็ไม่เป็นเรื่องแปลกเนื่องจากทางบ้านของผู้ให้ข้อมูลอยู่ในฐานะค่อนข้างจะร่ำรวยสามารถที่จะส่งเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับผู้ให้ข้อมูลได้อย่างสบาย และผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่เกิดในครอบครัวของคนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปในระดับจังหวัด ผู้ให้ข้อมูลมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาที่สูงกว่านี้เหมือนกับน้อง ๆ ที่สามารถเรียนจบระดับปริญญา และในปัจจุบันน้อง ๆ ของผู้ให้ข้อมูลก็มีหน้าที่การงานที่ดีเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง แต่ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นพี่คนโต กอปรต้องออกมาช่วยเหลืองานด้านธุรกิจทางบ้านโดยเฉพาะการทำเหมืองแร่ดีบุก

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ผู้ให้ข้อมูลผ่านการสมรสแล้วกับพ่อหม้ายซึ่งมีลูกติดเป็นชาย 2 คน และผู้ให้ข้อมูลมีบุตรกับสามีคนดังกล่าวอีก 2 คน คู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลแต่เดิมก่อนที่จะแต่งงานกับผู้ให้ข้อมูลเคยเป็นทำงานเป็นเสมียนในบริษัทเหมืองแร่ของครอบครัวผู้ให้ข้อมูลมาก่อน หลังจากแต่งงานก็ยังคงช่วยเหลืองานธุรกิจเหมืองแร่เช่นเดิม จากฐานะของผู้ให้ข้อมูลกับความสัมพันธ์ของคู่สมรสทำให้ตำแหน่งหัวหน้าครอบครัวจึงตกเป็นของผู้ให้ข้อมูลอำนาจการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ให้ข้อมูล ตลอดจนเรื่องความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนทางด้านความประพฤติของสามีผู้ให้ข้อมูลจะเป็นคนขยันทำงานเรื่องยาเสพติดไม่เคยยุ่งเกี่ยวจะเป็นคนที่ไม่ชอบเข้างานสังคมไม่สูบบุหรี่ ไม่กินเหล้าไม่เล่นการพนัน เป็นคนรักครอบครัวให้เกียรติผู้ให้ข้อมูลมาก ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าในการลักลอบค้ายาเสพติดสามีของผู้ให้ข้อมูลไม่เคยทราบมาก่อนเลย เพราะว่าปัญหาต่าง ๆ ผู้ให้ข้อมูลจะเป็นผู้ที่คอยแก้เองทั้งหมด อีกทั้งไม่กล้าบอกให้ใครรู้เกรงว่าจะถูกคัดค้านหรืออาจจะไปเข้าหูเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ และเมื่อถูกจับกุมเมื่อสามีของผู้ให้ข้อมูลทราบเรื่องก็ยังไม่ปักใจเชื่อว่าผู้ให้ข้อมูลจะค้ายาเสพติดจริงคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจับผิดตัวหรือถูกกลั่นแกล้ง ยังบอกให้ผู้ให้ข้อมูลปฏิเสธกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเป็นครอบครัวที่มีฐานะมีความพร้อมในทุกด้าน บิดามารดาของผู้ให้ข้อมูลอยู่ร่วมกันไม่มีปัญหาหย่าร้างหรือปัญหาทะเลาะเบาะแว้งภายในครอบครัว พี่น้องมีความรักใคร่กลมเกลียวกันเป็นอย่างดี มีการให้ความช่วยเหลือกันด้วยดีมาตลอด หรือแม้แต่ในปัจจุบันที่ผู้ให้ข้อมูลต้องมาอยู่ในเรือนจำญาติพี่น้องตลอดจนสามีและลูก ๆ ของผู้ให้ข้อมูลยังมาเยี่ยมผู้ให้ข้อมูลเสมอ ๆ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าบิดามารดาของผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่ทุกคนในครอบครัวให้ความรักและความเคารพและถือเป็นแบบอย่างของหัวหน้าครอบครัวที่ดี คอยพ่่าสอนให้ลูก ๆ มีความขยันทำงานมีความซื่อสัตย์สุจริต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 2 : นาทยา (นามสมมุติ)

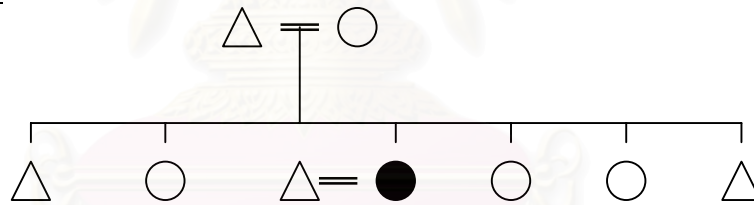
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	32 ปี
ภูมิลำเนา	:	นครราชสีมา
การศึกษา	:	ประถมศึกษาปีที่ 6
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพ	:	ขายบริการ
สถานภาพทางสังคม	:	ลูกจ้างสถานบริการ

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะรูปร่างเล็ก ผอมเกร็ง ใบหน้าเหลี่ยม ตาโตลึก ความสูงประมาณ 150 เซนติเมตร ผิวสองสีไว้ผมสั้น ลักษณะคล้ายกับว่าเป็นคนขี้โรคแต่เมื่อได้พูดคุยจึงรู้สึกว่าเป็นคนแข็งแรงสุขภาพดี เป็นคนพูดเร็ว

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
=	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อ ปี พ.ศ.2511 ที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในครอบครัวของชาวนาโดยบิดา มารดาของผู้ให้ข้อมูลรับช่วงการทำงานมาแต่รุ่นปู่ย่า ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 6 คน ผู้ให้ข้อมูลเป็นลูกคนที่ 3 โดยมีพี่ชาย พี่สาว น้องสาว 2 คนและน้องชายอีก 1 คน ผู้ให้ข้อมูลได้มีโอกาสได้รับการศึกษาจากโรงเรียนในหมู่บ้านเช่นเดียวกับพี่น้องทุกคนแต่ด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจทางบ้านทำให้พี่น้องของผู้ให้ข้อมูลส่วนมากจะมีโอกาสได้รับการศึกษาชั้นสูงสุดเพียงแค่นั้นชั้นประถมเท่านั้นเพราะเมื่อพอมีความรู้อ่านออกเขียนได้ก็ต้องออกหางานทำ ผู้ให้ข้อมูลก็เช่นกันหลังจากที่เรียนจบชั้นประถมได้ไม่นานก็ได้รับการชักชวนให้ไปทำงานที่กรุงเทพฯ เมื่ออายุประมาณ 17 ปีโดยผู้ให้ข้อมูลได้ไปรับจ้างเป็นพนักงานประจำร้านอาหารมีรายได้เดือนละประมาณ 700 บาท ทำอยู่ได้ประมาณ 2 ปีก็ได้รับการชักชวนจากเพื่อนให้ไปทำที่แห่งใหม่ในซอยนานา ย่านสุขุมวิท โดยจะต้องทำงานในช่วงกลางคืนแต่มีรายได้ดีกว่าที่เดิมหลายเท่าตัวแรกเริ่มผู้ให้ข้อมูลทำหน้าที่ช่วยงานด้านบริการเครื่องดื่มและเปลี่ยนเป็นพนักงานต้อนรับคอยเรียกลูกค้าที่หน้าร้าน และเมื่อมีความคุ้นเคยกับสถานที่และงานกลางคืนแล้วเริ่มที่จะคบหากับคนแปลกหน้ามากขึ้นโดยเฉพาะกับชาวต่างชาติจนในที่สุดทำให้หลงผิดยอมช่วยเหลือในการลักลอบนำยาเสพติดเฮโรอีนจำนวน 2 กิโลกรัมออกนอกราชอาณาจักร และได้ถูกศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าจุดเปลี่ยนของชีวิตเป็นเพราะความไว้วางใจและเชื่อคนง่ายซึ่งในช่วงนั้นตัวผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่มีปัญหาทางการเงินและไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย แต่เป็นเพราะว่ารู้สึกรักและเชื่อใจคนรักที่เป็นชาวต่างชาติโดยคบหากันมาประมาณ 2 ปีโดยแฟนชาวต่างชาติจะเดินทางเข้าออกเมืองไทยบ่อยมากแต่ก็ไม่เคยรู้ว่าดำเนินกิจการอะไรรู้แต่เพียงว่าดำเนินธุรกิจร่วมกับเพื่อนชาวต่างชาติด้วยกัน จนเมื่อได้รับการเอ่ยปากให้ช่วยนำยาเสพติดเป็นเฮโรอีน เดินทางไปฮ่องกงซึ่งแฟนของผู้ให้ข้อมูลจะไปรอรับที่ฮ่องกงโดยให้เหตุผลว่าถ้าเดินทางไปพร้อมกันจะเป็นที่สงสัยของเจ้าหน้าที่และถ้าหากว่ามีการผิดพลาดจะได้มีคนคอยช่วยแก้ปัญหา และตัวผู้ให้ข้อมูลก็เคยเดินทางไปฮ่องกงแล้วหลายครั้งก็คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหา แต่ในที่สุดก็ถูกเจ้าหน้าที่ตรวจค้นจับกุมได้ที่สนามบินดอนเมืองโดยยังไม่ทันที่จะได้ขึ้นเครื่องบิน

การปรับตัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงความเปลี่ยนแปลงเมื่อเริ่มเข้าสู่การค้ายาเสพติดว่าในแต่ละวันก็จะดำเนินชีวิตตามปกติแต่เมื่อรู้ตัวว่าจะต้องเดินทางไปต่างประเทศพร้อมกับแฟนต่างชาติเพื่อที่จะลำเลียงยาเสพติดก็จะรู้สึกตื่นกลัวอยู่บ้างในส่วนลึก ๆ แต่ก็พยายามข่มความกลัวทำเหมือนกับ

ว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าพยายามทำตัวไม่ให้ผิดสังเกตแต่ความที่ระแวงไปต่าง ๆ นานา จึงทำให้ไม่อยากจะออกไปไหน ไม่อยากแม้จะพบใครทั้งสิ้นแม้แต่เพื่อนที่สนิท พยายามหลบหน้า ซึ่งถ้าทำตัวตามปรกติก็ไม่มีใครสงสัยอะไร แต่ตัวผู้ให้ข้อมูลคิดไปเอง ดังนั้นช่วงก่อนเดินทางจะมี ความกังวลมาก ต้องเดินทางไปเที่ยวตามต่างจังหวัดเพื่อไม่ให้คิดมาก และแฟนต่างชาติก็เห็นดี ด้วยที่ให้ไปเก็บตัวไม่ต้องติดต่อกับใคร

ชีวิตประจำวัน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงชีวิตในแต่ละวันที่อยู่ข้างนอกก่อนถูกจับกุมจะใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สนุกอยู่กับงานกลางคืนถึงแม้จะถูกลงว่าเป็นงานกลางคืนขายบริการแต่ตนเองมีความภูมิใจที่ ประกอบอาชีพสุจริตไม่ได้ไปลักขโมยใคร โดยจะเริ่มงานประมาณ 4 โมงเย็นของทุกวันโดยไม่มีวัน หยุดแต่ถ้าจะหยุดวันไหนก็ได้ไม่มีใครว่าแต่จะทำให้ขาดรายได้และถ้าหยุดก็จะมีคนทดแทนตลอด เวลา การทำงานก็เป็นช่วงกลางคืนจะเลิกงานก็ประมาณ 2 – 3 นาฬิกาไปแล้วและบางวันถ้าออกไปข้างนอกกับลูกค้าก็อาจจะกลับที่พักก็ประมาณเที่ยงวัน ที่พักของผู้ให้ข้อมูลอยู่ที่ชุมชนบ่อนไก่ แถวลุมพินีโดยเช่าอยู่กับเพื่อนที่ทำอาชีพเดียวกันพักห้องละประมาณ 2 คนแต่พักอยู่รวมกันหลาย ห้อง ชีวิตในช่วงนี้สนุกมากได้ทำงานหาเงินได้เที่ยวสนุกได้คบคนแปลก ๆ ใหม่ ๆ เสมอที่สำคัญ ทางบ้านก็ไม่เดือดร้อนมีเงินส่งให้ทางบ้านไม่เคยขาด โดยที่ทางบ้านก็ไม่รู้ว่าผู้ให้ข้อมูลทำงานอะไร แต่เมื่อมีโอกาสก็จะกลับไปเยี่ยมบ้านอยู่เป็นประจำ

ทัศนคติและโลกทัศน์

ทัศนคติของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดโดยปกติแล้วไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย เพราะรู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีแม้แต่บุหรี่ยุคผู้ให้ข้อมูลก็ไม่สูบบุหรี่แต่ก็เคยลองบ้างเหมือนกันมีความรู้สึกว่ามันไม่ชอบถึงแม้ว่าจะต้องพบและอยู่กับลูกค้าที่สูบบุหรี่อยู่บ่อย ๆ ก็ตามเมื่อไม่ชอบตั้งแต่แรกต่อมาก็ จะไม่ชอบฝังใจจะไม่รู้สึกอยากสูบบุหรี่เลย ส่วนการดื่มสุราตัวผู้ให้ข้อมูลดื่มบ้างนิดหน่อยในบาง วัน ที่ไปกับลูกค้าที่มีความคุ้นเคยกัน ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าตั้งแต่เล็กไม่เคยรู้จักเลยว่ายาเสพติดเป็น อย่างไรไม่เคยเห็นมาก่อน จนกระทั่งเมื่อมาทำงานที่กรุงเทพฯ เคยเห็นเพื่อนร่วมงานบางคนที่ใช้ยา เสพติดโดยมีหลายแบบมีทั้งกลุ่มประสาท กระตุ้นประสาทไม่ว่าจะเป็นกัญชา เหล้าแห้งหรือแม้แต่เฮโรอีน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้สนใจเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องของแต่ละคนไม่สามารถห้ามใครได้และ ก็เห็นจนชินตากลายเป็นเรื่องปกติ แต่ที่รู้แน่ ๆ ก็คือพวกที่เล่นยามักจะไม่ค่อยมีเงินเหลือเก็บ ผู้ให้ ข้อมูลยอมรับว่ารู้จักกับโทษของยาเสพติดดีว่ายาเสพติดทำให้ผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับต้องตายทั้งเป็น ไม่ว่าจะเสพหรือไม่

การวางแผนอนาคต

ในช่วงที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้ให้ข้อมูลนั้นไม่เคยคิดว่าตนเองจะต้องเอาดีทางด้านค้ายาเสพติด เพราะถึงแม้ว่าตัวของผู้ให้ข้อมูลจะไม่มีความรู้มากนักแต่เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้นก็สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวที่ต่างจังหวัดก็ไม่เดือดร้อนในเรื่องความเป็นอยู่ และที่จำใจต้องทำผิดกฎหมายโดยการลักลอบขนยาเสพติดก็เพราะว่าได้รับการขอร้องให้ช่วยจากแฟนชาวต่างชาติทั้งที่ตัวผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้รับผลประโยชน์เป็นเงินทองแต่อย่างใด และก็ไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่าในชีวิตจะต้องมาอยู่ในเรือนจำซึ่งก็ไม่รู้ว่าจะได้มีโอกาสออกไปใช้ชีวิตตามปกติเหมือนคนอื่นเขาอีกหรือไม่ ปัจจุบันได้รับโทษมาแล้ว 7 ปี ทุกวันนี้ก็ทำใจได้แล้วกับสภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำ ถ้าหากมีโอกาสพ้นโทษออกไปผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า จะกลับไปอยู่กับพ่อแม่พี่น้องที่จังหวัดนครราชสีมาและจะไม่ขอมารุงกรุงเทพฯ อีก ขอกลับไปรับใช้และทดแทนพระคุณพ่อแม่เพราะตัวผู้ให้ข้อมูลทำให้พ่อแม่ต้องผิดหวังและเสียใจมากกับการกระทำผิดพลาดในชีวิต ซึ่งพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลมาเยี่ยมอยู่เสมอและมักจะพูดกับผู้ให้ข้อมูลอยู่บ่อย ๆ ว่าพ่อกับแม่ไม่เคยโกรธขอให้ผู้ให้ข้อมูลอดทนพ่อแม่และญาติทุกคนจะรอวันที่ผู้ให้ข้อมูลพ้นโทษออกไป

ปัญหาและอุปสรรค

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดว่าไม่เคยรู้สึกว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการลักลอบขนยาเสพติดแต่อย่างใดอาจจะเป็นเพราะว่าตัวผู้ให้ข้อมูลเพิ่งจะมาเป็นครั้งแรกและทุกสิ่งทุกอย่างแฟนที่เป็นชาวต่างชาติจะเป็นผู้ดำเนินการและจัดเตรียมให้ทุกอย่าง ผู้ให้ข้อมูลเพียงแค่อำหนดการเดินทางเท่านั้น แม้แต่ยาเสพติดที่ซุกซ่อนอยู่ในกระเป๋าผู้ให้ข้อมูลก็ไม่รู้ว่าซ่อนอยู่ตรงไหนใช้วัสดุห่อหุ้มอย่างไร จึงไม่รู้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเป็นอย่างไร

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ในช่วงที่เป็นวัยรุ่นของผู้ให้ข้อมูลถึงแม้ว่าจะไม่เคยที่จะลองใช้ยาเสพติดเลยเพราะรู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ก็เริ่มพบเห็นผู้ที่ใช้ยาเสพติดจากคนรอบข้างโดยเฉพาะเพื่อนร่วมงานรุ่นพี่ที่ต้องขายบริการให้กับชาวต่างชาติ แต่ทุกคนที่ใช้ยาเสพติดมักจะแอบเสพโดยจะไม่ยอมให้ตัวของผู้ให้ข้อมูลเห็นอาจจะเป็นเพราะว่าผู้ให้ข้อมูลยังเป็นเด็กมาก และมักจะมีคนคอยเตือนว่าอย่าเข้าไปยุ่งกับยาเสพติด แต่ในบางครั้งยิ่งห้ามก็ยิ่งทำให้อยากรู้อยากเห็นมากยิ่งขึ้น และเมื่ออยู่ไปนาน ๆ พบว่าผู้ที่ติดยาเสพติดมักจะมีอาการผิดปกติเหมือนคนคลุ้มคลั่งก็ยิ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความกลัวจนไม่กล้าเข้าไปแตะต้อง

ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลกับเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทุกคนรู้ว่าแต่ละคนมีพื้นฐานของความยากลำบากมาเช่นเดียวกันดังนั้นจึงเกิดความเห็นใจซึ่งกันและกันคอยให้ความช่วยเหลือกันเมื่อพบเห็นว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะเตือนกันเสมอ เพื่อนที่สนิทกันมากก็มีประมาณ 4 – 5 คนโดยเฉพาะพวกที่พักอาศัยอยู่ที่เดียวกัน ในเรื่องของยาเสพติดถ้ามีใครในกลุ่มเพื่อนใช้ยาเสพติดก็จะมี การเตือนหรือห้ามปรามอยู่เสมอแต่ก็มีบางคนเช่นกันที่ติดลึกจนห้ามไม่ฟังแต่ก็จะเตือนให้พยายามลดการใช้ยาลง เท่าที่รู้ในขณะที่ดำเนินชีวิตขายบริการของผู้ให้ข้อมูลไม่เคยเห็นเพื่อนคนใดมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดอาจจะมีเฉพาะแต่เพียงผู้เสพเท่านั้น

สถานภาพทางด้านเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ให้ข้อมูลในช่วงก่อนที่เดินทางมาทำงานที่กรุงเทพฯ ฐานะทางบ้านเดือดร้อนมากเนื่องจากพี่น้องของผู้ให้ข้อมูลอยู่ในวัยเรียนและรุ่นราวคราวเดียวกันดังนั้นภาระหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัวจึงตกกับพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูล เพราะฉะนั้นพี่น้องของผู้ให้ข้อมูลที่พอจะออกหางานทำเพื่อมาจุนเจือครอบครัวได้ก็ต้องแยกย้ายกันไปตามแต่โอกาส แต่หลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลได้มาทำงานที่กรุงเทพฯ โดยเฉพาะการทำงานกลางคืนทำให้มีรายได้มากพอที่จะเหลือส่งให้ทางบ้านใช้จ่ายได้อย่างไม่ขัดสน สรุปได้ว่ากรณีที่ผู้ให้ข้อมูลเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ได้มีสาเหตุมาจากปัญหาทางการเงินหรือทางเศรษฐกิจแต่อย่างใด ผู้ให้ข้อมูลบอกว่ารายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือนประมาณ 10,000 บาท

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงช่วงระยะเวลาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นช่วงอายุประมาณ 25 ปี ซึ่งก่อนหน้านั้นผู้ให้ข้อมูลไม่เคยที่จะมีแว่วว่าจะต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าอายุในช่วงนั้นถือว่าไม่เด็กจนเกินไปที่จะไม่รู้จักรั้วสิ่งชอบชั่วดี แต่ก็ยอมรับว่ายังอ่อนประสบการณ์ต่อโลกหรือสังคมเพราะว่าเป็นคนใจอ่อนเชื่อคนง่าย บางครั้งก็ทวนคิดถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาว่าตัวเองจึงต้องตกเป็นเครื่องมือของคนอื่นหรือว่าจะเป็นเพราะว่าความรักทำให้คนตาบอด มองสิ่งรอบข้างเป็นเหมือนฝันที่คิดว่าอะไร ๆ ก็ดูดี ดูง่ายโดยเฉพาะคำพูดจูงใจจากคนที่ตนเองรัก

ปัจจัยทางการศึกษา

จากประวัติทางการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลพบว่าจบชั้นสูงสุดประถมปีที่ 6 ด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจและฐานะทางบ้านทำให้ผู้ให้ข้อมูลและพี่น้องของผู้ให้ข้อมูลมีโอกาที่จะได้รับการศึกษาเพียงแค่อ่านออกเขียนได้ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าอยากที่จะมีโอกาสได้รับการศึกษาใน

ระดับที่สูงกว่านี้เพื่อที่จะได้เป็นคนทีฉลาดรู้เท่าทันคนไม่ถูกหลอกได้ง่ายเพราะถ้าตนเองมีความรู้ก็จะสามารถหางานที่ดีทำมีรายได้ดีและอาจจะมีโอกาสที่จะพบกับคนที่ดีกว่า

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงการสมรสหรือการมีสามีว่าไม่เคยสมรสมาก่อนแต่ยอมรับว่าเคยคบหาเป็นแฟนกับคนไทยในครั้งที่เริ่มเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ ใหม่ ๆ แต่ก็คบหากันได้ไม่นานก็แยกย้ายกันไปโดยที่มีเคยใช้ชีวิตร่วมกันเลย เป็นแต่เพียงการคบหาตามภาษาวัยรุ่น จนกระทั่งเมื่อมาทำงานกลางคืนและได้ขายบริการในระหว่างนั้นก็มีคนมาชอบพอหลายคนแต่ก็ไม่เคยตกลงปรองมองกับใคร จนมาในที่สุดก็ได้คบหากับแฟนชาวต่างชาติโดยฝ่ายชายจะเดินทางไป ๆ มา ๆ ระหว่างเมืองไทยกับต่างประเทศทุกครั้งที่มาเมืองไทยก็จะมาพักเป็นระยะเวลาหนึ่งครั้งละประมาณ 1 เดือนหรือบางทีก็อยู่นานถึง 3 เดือนโดยผู้ให้ข้อมูลอยู่กับด้วยกันโดยที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสหรือประกอบพิธีตามประเพณีนิยมแต่อย่างใด

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเป็นครอบครัวในชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย อาจจะมีปัญหาบ้างในเรื่องของเงินทองที่ฝืดเคืองบ้างแต่ก็ไม่สามารถทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวแต่อย่างใด เพราะทุกคนในครอบครัวมีความอดทนต่อความยากลำบากในการดำเนินชีวิต ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าไม่เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกันเลย ถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่นมาก แต่ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจทำให้ต้องแยกย้ายกันไปทำมาหากิน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 3 : จวีวรรณ (นามสมมุติ)

ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	48ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	พระนครศรีอยุธยา
การศึกษา	:	ประถมศึกษาปีที่ 3
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพเดิม	:	ทำนา,ทำอิฐมอญ
สถานภาพทางสังคม	:	เกษตรกร

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูล มีลักษณะผิวดำแดงแบบชาวอยุธยาดั้งเดิม รูปร่างสันทัดค่อนข้างท้วม สูงประมาณ 155 เซนติเมตร เป็นคนกลางวัยอายุไม่มากแต่ ดูจากในหน้าและผิวพรรณของผู้ให้ข้อมูล จะดูเหมือนคนสูงอายุอาจจะเป็นเพราะการทำงานหนักมาตั้งแต่เด็ก ลักษณะการพูดการจาของผู้ให้ข้อมูล เป็นกันเอง ซอบพูดคุยและเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีตให้ฟังอีกทั้งยังดูเป็นคนใจดีและมีน้ำใจและทำทางเป็นคนซื่อ ๆ ซึ่งสามารถสังเกตดูได้จากการพูดคุยผู้ให้ข้อมูล

ไดอะแกรมเครือญาติ

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2496 ปัจจุบันอายุ 48 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นับถือศาสนา พุทธ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนที่บ้านเกิดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ให้ข้อมูลเป็นลูกคนที่โต ของครอบครัว จากพี่น้องทั้งหมด 2 คน ซึ่งคนเล็กเป็นผู้ชายสมรสแล้วมีบุตร 1 คน เป็นผู้ชาย ชีวิตในวัยเด็กของผู้ให้ข้อมูล ไม่สุขสบายเหมือนครอบครัวอื่น ๆ เพราะครอบครัวมีอาชีพรับจ้างทำอิฐมอญ พ่อและแม่จะออกไปรับจ้างทำอิฐทุกวันตอนเช้าและจะกลับมาอีกทีในตอนเย็น หรือบางวันก็จะกลับจนมืด ในแต่ละวันผู้ให้ข้อมูลจึงต้องรับผิดชอบดูแลงานบ้านทุกอย่างและยังต้องดูแลน้อง ส่วนในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ก็ต้องออกไปช่วยพ่อและแม่ทำอิฐด้วยตลอด ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าไม่เคยมีชีวิตในวัยเด็กที่สนุกสนาน เหมือนเด็กคนอื่น ๆ เขาบางครั้งเห็นเพื่อนๆ ที่อยู่ในวัยเดียวกันได้ออกไปเล่นสนุกสนานกันยังเคยแอบอิจฉาพวกเขาเพื่อน ๆ เหล่านั้นอยู่บ่อยครั้ง เมื่อโตขึ้นได้แต่งงาน สามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่อยู่ในละแวกตำบลเดียวกัน และยึดอาชีพรับจ้างทำอิฐมอญ เป็นอาชีพหลัก เพราะสามีของผู้ให้ข้อมูลก็มีอาชีพรับจ้างทำอิฐเหมือนกัน ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าตัวเองและสามีต้องการที่จะทำกิจการอิฐมอญเป็นของตัวเองหลังจากที่รับจ้างอยู่นานและมีประสบการณ์มากพอ จึงรวบรวมเงินทั้งหมดที่มีอยู่ พร้อมทั้งได้กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินโดยการนำโฉนดไปจำนอง และได้นำเงินทั้งหมดมาทำการเปิดกิจการทำอิฐมอญเป็นของตัวเอง

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

หลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลและสามีได้ทำกิจการอิฐมอญอยู่พักใหญ่ค่าใช้จ่ายประจำวันและประจำเดือนเริ่มเพิ่มมากขึ้น และไม่มีเงินสำรองจ่าย ส่วนรายได้ที่ได้จากการทำอิฐแล้วขายให้กับพ่อค้าคนกลางยังไม่มากนักซึ่งไม่พอกับค่าใช้จ่ายที่ต้องรับผิดชอบปัญหาเศรษฐกิจเริ่มเข้ามามีปัญหากับครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลอย่างมากทำให้ต้องไปขอกู้เงินเพิ่มจากธนาคาร ซึ่งของเก่าก็ยังไม่ได้ชำระเงินต้นเลยแม้แต่บาทเดียว ได้แต่ผ่อนชำระก็แต่ดอกเบี้ยเท่านั้นจึงทำให้เป็นหนี้ธนาคารหลายแสนบาท หลังจากนั้นกิจการก็ยังไม่ดีขึ้นแถมเป็นหนี้เป็นสินอีกมากมาย ซึ่งไม่รวมหนี้สินที่ได้กู้ยืมมาจากเงินนอกระบบซึ่งคิดดอกเบี้ยร้อยละ 10 ต่อเดือนปัญหาต่าง ๆ มากมายรุมเร้าจนหมดหนทางที่จะแก้ไข จนกระทั่ง มีเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลซึ่งสนิทสนมกันมากในวัยเรียน และจนถึงปัจจุบันได้รับรู้เกี่ยวกับปัญหาของผู้ให้ข้อมูลจึงได้แนะนำ ถึงวิธีการหาเงินมาปลดหนี้สินบางส่วนโดยการแนะนำให้ผู้ให้ข้อมูลเข้ามาเป็นผู้ช่วยในการส่งยาเสพติดให้กับลูกค้า เวลาที่ลูกค้าสั่งมาซึ่งเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลก็ได้เล่าให้ฟังถึงวิธีการต่าง ๆ ในการส่งยาเสพติดให้ถึงมือลูกค้าโดยไม่มีความเสี่ยงสูงอย่างที่ปากคิดไว้ และที่สำคัญรายได้ดีมากต่อการส่งครั้งหนึ่งเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลก็ได้พูดโน้มน้าวจิตใจ ถึงรายได้ที่ไม่สามารถทำงานอย่างอื่นได้ในระยะเวลาอันสั้นเหมือนงานนี้ และสภาพ

เศรษฐกิจของผู้ให้ข้อมูลก็ย่ำแย่มากในขณะนั้น จนไม่สามารถจะรออะไรได้แล้ว แต่ทำไม่ก็ครั้งก็จะ
ได้เงินก้อนมาใช้จ่ายหนี้สิน และยังสามารถที่จะดำเนินธุรกิจทำอิฐมอญต่อไปได้ด้วย ผู้ให้ข้อมูล
บอกกับเราว่าเก็บมานอนคิดอยู่หลายวันกว่าที่จะตัดสินใจทำทั้ง ๆ ที่ไม่เคยมีความคิดจะทำธุรกิจ
ผิดกฎหมายมาก่อนในชีวิต แต่ในที่สุดก็ได้ตัดสินใจที่จะทำเพราะว่าไม่มีหนทางอื่นที่จะแก้ไขได้
แล้วโดยไม่ได้ปรึกษากับสามีเลย เพราะว่าสามีจะต้องไม่เห็นด้วยอย่างแน่นอนครั้งแรกที่ผู้ให้ข้อมูล
ได้ทำการขนยาเสพติดและส่งมอบให้กับลูกค้าโดยนำมาเก็บไว้ที่โรงอิฐ ตัวผู้ให้ข้อมูลไม่รู้ว่า
จำนวนมากน้อยแค่ไหน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้เงินเป็นค่าตอบแทนในการทำงานครั้งนั้นจำนวน 10,000
บาท ผู้ให้ข้อมูลนำไปส่งให้กับลูกค้าที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันคือที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งนัด
ส่งมอบกันที่ริมถนนก่อนถึงบริเวณตลาดเจ้าพรหม หลังจากที่ได้ผ่านการส่งครั้งแรกแล้วไปด้วยดี
แล้วก็เลยมีความรู้สึกมั่นใจมากขึ้นและกล้าที่จะทำครั้งที่สองและสามตามมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งเมื่อ
ปี 2530 ผู้ให้ข้อมูลถูกตำรวจปราบปรามยาเสพติดล่อซื้อ และจับได้ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลกำลังจะส่ง
มอบยาเสพติดเม็ด ที่ศูนย์การค้าแห่งหนึ่งแถวย่านรังสิต และศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต ในข้อหา
มียาเสพติดเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ปัจจุบันจำคุกมาแล้ว 13 ปี

การปรับตัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงการปรับตัวว่าเดิมทีก่อนที่จะค้ายาเสพติดคนในหมู่บ้านเดียวกันจะรู้ว่า
บ้านไหนมีฐานะเป็นอย่างไร ซึ่งก็แทบทุกหลังคาเรือนก็ต้องมีปัญหาเหมือนกันคือเงินทองไม่
ค่อยจะพอใช้ บ้านไหนโชคดีหน่อยก็มีลูกหลานทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ ส่งเงินมาให้ใช้ก็ไม่ค่อยมี
ปัญหา ผู้ให้ข้อมูลเองก็มีปัญหาคนในหมู่บ้านก็รู้ดีเพราะต้องไปกู้ยืมเงินจากนายทุนของหมู่บ้าน
และอยู่ ๆ ก็มีเงินใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยก็อาจจะทำให้คนอื่นเกิดความสงสัยได้ ดังนั้นก็ต้องพยายาม
ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านให้มากขึ้น โดยการให้ความช่วยเหลือเรื่องเงินทองหรือมีของฝากไปให้อยู่
เสมอ ๆ เพื่อที่คนเหล่านั้นจะได้มองผู้ให้ข้อมูลในทางที่ดี และไม่ต้องการมาคอยจับผิด อีกทั้งผู้ให้ข้อมูล
จะไม่นำยาเสพติดมาอยู่ในหมู่บ้านจะไปส่งยาเสพติดในที่ห่างไกลหมู่บ้าน โดยส่วนมากจะนัดส่ง
ตามสถานที่มีคนมากพอสมควรโดยเฉพาะตามตลาดหรือท่ารถยนต์ขนส่ง

ชีวิตประจำวัน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าชีวิตประจำวันในขณะที่ได้เริ่มค้ายาเสพติดแล้ว เปลี่ยนจากหน้ามือเป็น
หลังมือเลยเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตก่อนค้ายา ผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยคบค้าสมาคมหรือพูดคุยกับคน
ในละแวกเดียวกันเหมือนแต่ก่อน เพราะกลัวการพูดคุยที่จะเกินเลยและลืมหูลืมตาในเรื่องที่ผู้ให้
ข้อมูลทำผิดกฎหมายอาจจะเป็นเพราะว่าหวาดระแวง และกลัวเพื่อนบ้านจะได้ข่าวระแคะระคาย
เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดที่ทำ เลยตัดสินใจที่จะพยายามไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเพื่อนบ้านมากนัก ชีวิต

ส่วนใหญ่จะอยู่แต่ในบ้านและทำกิจการอิฐมอญที่ยังทำการผลิตได้เนื่องจากได้รับเงินจากธุรกิจค้า ยามาจนเจือ ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าชีวิตช่วงเวลานั้นถึงแม้จะมีเงินใช้จ่ายและไม่เครียดเรื่องดอกเบี้ยเงิน กู้และค่าใช้จ่ายมากนักเพราะได้เงินมามากพอที่จะใช้จ่ายในส่วนนั้นแต่ถ้าถามหาความสุขกาย สบายใจไม่มีเลย เพราะชีวิตเหมือนมีตราบาปซึ่งรอการลงโทษในวันใดวันหนึ่งและยังไม่รู้ว่าวันนั้น มันจะมาถึงเมื่อไรจึงทำให้ชีวิตมีแต่ความระแวงและวิตกกังวลอยู่ตลอด และไม่อยากให้วันนั้นมา ถึงเลย ส่วนชีวิตที่เหลืออยู่ก็มีชีวิตแบบการอยู่ไปวัน ๆ ไม่มีอนาคตและความหวังอะไรในชีวิตข้างหน้าอีก

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลเล่าให้ฟังเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดการที่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด นั้น ไม่ได้เกิดจากความต้องการที่แท้จริงเลยแม้แต่นิดเดียวแต่เป็นเพราะปัญหาทางเศรษฐกิจในทุก ยุคทุกสมัยของสังคมไทยทำให้ประชาชนต้องรับภาระหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกิจส่วนตัว เพราะสภาพคล่องของธุรกิจไม่ดี ทำให้ประชาชนที่คิดจะเริ่มตั้งเนื้อตั้งตัวโดยการทำธุรกิจส่วนตัว ต้องประสบกับปัญหาสภาพเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังย่ำแย่ สาเหตุดังกล่าวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนเป็นหนี้เป็นสินที่เกิดจากการทำธุรกิจขาดทุน จนไม่มีปัญญาจะใช้เงินอยู่ในภาวะจำ ยอม ที่ต้องมองหาแหล่งเงินทุนและธุรกิจอะไรก็ได้ที่สามารถจะได้เงินมากพอมาจนเจือครอบครัว และปลดหนี้สินหลายคนที่มีมองหาทางออกในที่สุดก็ไม่พ้นที่จะต้องทำผิดกฎหมายโดยเฉพาะการ ค้ายาเสพติด ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่าไม่อยากจะให้คนที่กำลังมีปัญหาลักษณะเหมือนตนคิดสั้นโดยการ ตัดสินใจเข้ามาค้ายา เพราะมันไม่คุ้มค่ากับการได้มาซึ่งเงินทองจำนวนหนึ่งแต่ต้องแลกกับการเสีย อิศรภาพไปเลยทั้งชีวิตอีกทั้งยังเป็นการทรมาณร่างกายและจิตใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะคนที่มี ครอบครัวที่อบอุ่นและต้องแยกกันอยู่เกือบตลอดชีวิตที่เหลือก็ว่าได้

การวางแผนอนาคต

หลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลได้เข้าร่วมกับขบวนการค้ายาเสพติดแล้ว ก็คิดอยู่ตลอดเวลาว่าถ้าได้ เงินมากพอกับการทำธุรกิจนี้ก็รวบรวมเงินให้ได้มากที่สุดเพื่อนำเงินทั้งหมดนั้นไปใช้หนี้ธนาคาร และหนี้ที่กู้ยืมมาจากเพื่อนบ้านและเงินกู้ธนาคารที่ยอมเสียดอกเบี้ยกู้ยืมมาทั้งหมด และจะไม่ ยึดอาชีพนี้เป็นอาชีพหลัก และจะไม่หลงฟุ้งเฟ้อกับเงินทองที่ได้มาและจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวอีกโดยเด็ดขาด เพราะเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงต่อการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกทั้งเป็นการ กระทำที่ผิดกฎหมาย เป็นที่รังเกียจและสังคมไม่ยอมรับ เพราะเป็นการขายชาติและทำลายบ้าน เมืองอย่างร้ายแรงที่สุด ส่วนธุรกิจของครอบครัวผู้ให้ข้อมูลหากมีโอกาสก็จะเข้าไปเริ่มทำอย่างจริงจัง และจะไม่ยอมหันกลับไปหาอาชีพค้ายาเสพติดอีกเป็นอันขาดแต่ชีวิตที่วาดหวังเอาไว้ก็พัง

หลายลงเร็วกว่าที่คิดไว้ ชีวิตของผู้ให้ข้อมูลต้องรับกรรมที่ได้ทำไว้ด้วยการมีชีวิตที่ทรามอยู่ในสถานกักกันของทัณฑสถานแห่งนี้

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาของผู้ให้ข้อมูลในเรื่องการค้ายาเสพติด ตั้งแต่ได้เข้าร่วมทำธุรกิจค้ายาเสพติด ชีวิตประจำวันก็ยังคงทำอิฐมอญเหมือนเคยแต่เป็นการทำเพื่ออยู่ไปวัน ๆ หรือเพื่อฆ่าเวลาหรือเป็นการบังหน้า ในขณะที่เดียวกันก็รอเวลาที่จะมีคนมาติดต่อว่าจะมีงานเข้ามาเมื่อไหร่ แต่การทำงานกับคนที่ไม่รู้จักและไม่คุ้นเคยกันซักเท่าไรทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงาน เพราะในแต่ละครั้งที่ต้องไปติดต่อส่งยาเสพติดกับบุคคลที่นัดหมายเอาไว้สถานที่ใดที่หนึ่ง มักจะมีความรู้สึกที่ใจไม่ค่อยดีซักเท่าไรบางครั้งก็อยากเลิกทำกลางครันก็มีแต่ก็ต้องฝืนความรู้สึกและพยายามทำใจสู้เพื่อเงินเท่านั้น และคิดเสมอว่าอายุมากแล้วไม่นานก็ตายขอทำเพื่อเงินให้ลูกหลานได้สบาย ในแต่ละครั้งที่ไปส่งของก็รู้ว่าคนที่จะไปส่งของให้จะมาแบบไหนหรือมีกลอุบายอะไรหรือเปล่า เพราะบางครั้งอาจจะเป็นคนของทางราชการหรือตำรวจที่ส่งมาล่อซื้อก็อาจจะเป็นไปได้ อีกทั้งยังเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหวและเป็นคนค่อนข้างซื่อพูดจาตรงไปตรงมากล้าได้กล้าเสียหรือพูดง่าย ๆ ว่าวัดดวงกันไปเลยจึงทำให้เป็นอุปสรรคสำคัญในการทำงานในแต่ละครั้ง

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ผู้ให้ข้อมูลเล่าให้ฟังถึงประสบการณ์ในชีวิตวัยรุ่นว่า เป็นชีวิตในวัยเด็กที่ต้องรับผิดชอบมากกว่าชีวิตในวัยเด็กของเด็กทั่ว ๆ ไป เพราะเกิดในครอบครัวที่ไม่ร่ำรวย มีฐานะปานกลางและต้องช่วยพ่อแม่ทำงานในวันที่โรงเรียนหยุด ดูแลบ้านและน้องแทนพ่อแม่ในขณะที่พ่อแม่ออกไปทำงานนอกบ้านในวันปกติ ดังนั้นชีวิตในวัยเด็กจึงค่อนข้างจะลำบากเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตปกติของเด็กทั่ว ๆ ไป ส่วนเรื่องของยาเสพติดนั้น เป็นเรื่องที่ห่างไกลตัวเองและครอบครัวเป็นอย่างมาก เพราะไม่เคยมีความคิดที่จะเอาชีวิตเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิดอีกอย่างบริเวณแถบที่อยู่อาศัยของบ้านยังเป็นตำบลที่ปลอดยาเสพติดด้วย และตัวเองก็ไม่เห็นความจำเป็นในการที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลยแม้แต่น้อยไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเสพ หรือในเรื่องของการค้าก็ตาม อีกทั้งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่เคยมีความรู้และรู้จักประเภทของยาเสพติดที่มีอยู่ในสังคมเมืองไทยในขณะนั้นและประโยชน์หรือโทษของการที่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวทั้งในเรื่องของการเสพหรือในเรื่องของการค้า และก็ไม่เคยคิดที่จะทดลองสิ่งเสพติดพวกนั้น

ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าให้เราฟังว่าเป็นเด็กที่ไม่มีปัญหาทางด้านครอบครัวหรือครอบครัวแตกแยกจนเป็นสาเหตุที่ทำให้ชีวิตเบี่ยงเบนไปหายาเสพติด หรือคบเพื่อนไม่ดีและนำพากันไปในทางที่ไม่ถูกต้องเลย ถึงแม้ว่าชีวิตของผู้ให้ข้อมูลจะค่อนข้างที่จะลำบาก และต้องใช้ความอดทนสูงกับการมีชีวิตปกติประจำวัน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูง เป็นไปตามปกติทั่วไป ใช้ชีวิตในการคบหาเพื่อนเหมือนกับเด็กทั่วไปในขณะนั้น คือมีเพื่อนที่สนิทสนมและสามารถพูดคุยปรึกษาหารือกันได้ ในทุกเรื่อง ส่วนใหญ่เพื่อนจะเป็นผู้หญิงล้วนและเป็นเด็กดีไม่เกเร และไม่มีผู้นำของกลุ่มที่เกเรและนำพาไปข้องแวะกับสิ่งเสพติดและอบายมุขใด ๆ อีกอย่างการที่เป็นเด็กต่างจังหวัดและในขณะนั้นชุมชนแถวนั้นยังไม่ค่อยพัฒนาห่างไกลความเจริญทางด้านแสงสีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสิ่งที่ยั่วยวนใจยังมีไม่มากนัก จึงมีชีวิตวัยเด็กที่ค่อนข้างจะห่างไกลสิ่งเสพติดต่าง ๆ

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ลักษณะสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ให้ข้อมูลในขณะที่ทำธุรกิจอิฐมอญ เป็นสภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่มาก และไม่มีเงินทุนหมุนเวียนมากพอที่จะนำมาใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจ อีกทั้งยังเป็นหนี้สินมากมายที่เกิดจากการทำธุรกิจที่ขาดทุนจากเดิมที่เคยเป็นหนี้อยู่ก่อนแล้วและยังต้องหาเงินมาหล่อเลี้ยงธุรกิจที่กำลังย่ำแย่ ส่วนแหล่งที่มาของเงินและรายได้ต่าง ๆ ที่สามารถจะหาได้ในชุมชนนั้นส่วนใหญ่จะมาจากการทำนาและทำอิฐมอญ เป็นอาชีพหลัก ซึ่งรายได้ดังกล่าวเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอนและไม่มากพอกับการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข สาเหตุดังกล่าวเป็นสาเหตุสำคัญที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลและได้หันเหชีวิตไปทำอาชีพที่ผิดกฎหมาย เพราะถูกสถานการณ์ทางสภาพเศรษฐกิจบังคับแต่หลังจากที่ได้เข้าไปร่วมทำธุรกิจผิดกฎหมายแล้ว สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ให้ข้อมูลก็เริ่มดีขึ้น เพราะสามารถนำเงินที่ได้มาไปใช้จ่ายในเรื่องของหนี้สินและเรื่องของธุรกิจและชีวิตประจำวันรายได้ของการค้าขายเป็นรายได้ที่ดีมากแต่เป็นรายได้ที่มีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุมสูง ซึ่งในแต่ละเดือนก่อนที่จะทำมีรายได้แต่ละเดือนประมาณ 5,000 บาท

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงเมื่อครั้งที่มีโอกาสได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็เมื่อมีอายุประมาณ 35 – 36 ปีเข้าไปแล้ว ในความเข้าใจของตัวผู้ให้ข้อมูลมีความเข้าใจว่าที่มีคนมาติดต่อให้ค้าขายเสพยาติก็อาจจะมาจากปัจจัยทางด้านอายุเพราะว่าเมื่อมีอายุมากก็就会有ความรับผิดชอบสูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อยหรือคนที่เด็กกว่าแต่ก็มีข้อเสียของคนที่มีอายุมากก็ตรงที่ชักจูงได้ยากกว่าคนที่อายุน้อยแต่จุดอ่อนของคนที่จะถูกชักจูงให้ค้าขายเสพยาติได้ง่ายก็คือมีปัญหาทางด้านการเงิน

อย่างวิกฤติ ผู้ให้ข้อมูลให้คิดว่าคนที่จ่ายส่วนมากจะมีอายุอยู่ในระหว่าง 25 – 40 ปีมากที่สุด

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงชีวิตในวัยเด็กถึงแม้ว่าจะมีโอกาสได้รับการศึกษาแต่เพราะความไม่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนอีกทั้งเพราะความเป็นผู้หญิงที่มีความคิดว่าไม่จำเป็นจะต้องเรียนไปมากมาย เลยมีโอกาสเรียนชั้นสูงสุดแค่ชั้นประถมปีที่ 3 เท่านั้นแค่อ่านออกเขียนได้ก็พอ และพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้บังคับเพราะตั้งแต่เล็กมีชีวิตที่คุ้นเคยอยู่กับโรงเผาอิฐมอญที่พ่อแม่รับจ้างอยู่ ดังนั้นโรงอิฐจึงเปรียบเสมือนโรงเรียนของผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลคุยให้ฟังว่าวิธีการทำอิฐมอญทุกขั้นตอนผู้ให้ข้อมูลสามารถหลับตาอธิบายได้ทุกขั้นตอน และยังเปรียบเทียบความรู้ของคนทั่วไปว่าผู้ให้ข้อมูลมีความรู้ระดับปริญญาถ้าพูดถึงการทำอิฐมอญ

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

คู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลถึงแม้ว่าจะสูบบุหรี่ และกินเหล้าตามประสาผู้ชายส่วนใหญ่โดยพฤติกรรมของสามีผู้ให้ข้อมูลเช่นนี้เป็นมาตั้งแต่สมัยก่อนที่จะแต่งงานกับผู้ให้ข้อมูลแล้ว แต่ก็ไม่เคยใช้ยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นประเภทไหนก็ตาม สามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนแข็งแรงขยันทำมาหากินแต่ที่ไม่ประสบความสำเร็จอาจจะเป็นเพราะปัจจัยทางด้านการศึกษาด้วยเช่นกันเพราะเป็นคนมีความรู้น้อยแต่ขยัน ทำงานทุกอย่างไม่เคยบ่น ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าสามีเป็นคนเกรงใจเมีย เป็นสามีที่รักภรรยาคือตัวผู้ให้ข้อมูลมาก ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่ารู้สึกรักสามีมากโดยเฉพาะวันที่สามีของผู้ให้ข้อมูลทราบเรื่องที่ผู้ให้ข้อมูลถูกจับกุมคดีค้ายาเสพติดและได้มาเยี่ยมและได้เห็นสามีของผู้ให้ข้อมูลหลังน้ำตาออกมา สรุปกรณีคู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลไม่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดแต่อย่างใด

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงความผูกพันของคนในครอบครัวโดยเริ่มจากครอบครัวในวัยเด็กก็ถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่นพอสมควรเพราะในแต่ละวันจะคลุกคลีอยู่กับพ่อแม่ตลอดเวลาไม่เคยห่างไม่ว่าพ่อแม่จะไปรับจ้างที่ไหนก็ตามมักจะพาผู้ให้ข้อมูลตลอดจนพี่น้องของผู้ให้ข้อมูลไปด้วยเสมอ ในครอบครัวผู้ให้ข้อมูลพ่อแม่จะมีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างเหมือนกันแต่ก็ไม่รุนแรงมากนัก และปัจจุบันพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลก็ยังอยู่ด้วยกันไม่มีปัญหาหย่าร้าง สรุปได้ว่าครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด

กรณีศึกษาที่ 4 : แอล้ม (นามสมมุติ)

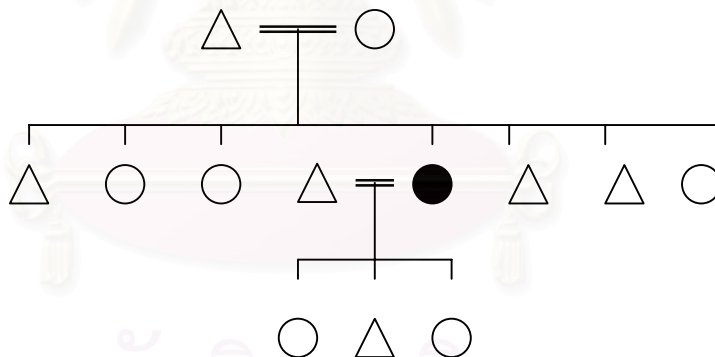
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	47 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	สตูล
การศึกษา	:	จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สถานภาพ	:	สมรส
สถานภาพทางสังคม	:	ค้าขาย

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะค่อนข้างท้วม สูงประมาณ 155 ซม. และมีผิวที่ค่อนข้างคล้ำ พุดจา ค่อนข้างมีความมั่นใจในตนเอง ลักษณะการพูดจาเสียงดังฟังชัด และบุคลิกค่อนข้างไปทางผู้ชาย ท่าทางไม่ยอมคนและไม่ค่อยกลัวใครมักจะตอบคำถามด้วยท่าทางที่ดูสบาย ๆ และเป็นกันเอง

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
══	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

แฉล้ม (นามสมมติ) เกิดเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2498 ปัจจุบันอายุ 47 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดสตูล และได้ทำงานที่ภูมิลำเนาเดิม ไม่ได้ย้ายไปจังหวัดอื่น ครอบครัวอาศัยอยู่ที่จังหวัดสตูล นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับสูงสุดมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในจังหวัดสตูล ผู้ให้ข้อมูลเป็นลูกคนที่ 4 จากพี่น้องทั้งหมด 7 คน คนโตสุดเป็นผู้ชาย คนที่สองและสามเป็นผู้หญิง ส่วนคนที่ ห้าและหกเป็นผู้ชาย ส่วนน้องคนสุดท้องเป็นผู้หญิง ผู้ให้ข้อมูลได้สมรสแล้ว มีบุตร 3 คน บุตรคนโตและคนสุดท้ายเป็นผู้หญิง ส่วนบุตรคนกลางเป็นผู้ชาย และบุตรทุกคนได้แต่งงานไปแล้ว ยกเว้นบุตรคนเล็กซึ่งอายุ 15 ปี กำลังศึกษาใช้ชีวิตในวัยเด็กถือว่าลำบาก แต่ในความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลนั้นถือว่าไม่ลำบากมากนัก คงเป็นเพราะตนเองเป็นคนที่ไม่สู้ชีวิต เจอปัญหาสิ่งใดก็แก้ไขไปเรื่อย ๆ จึงไม่คิดว่าตนเองลำบากอะไรมากนัก เพียงแต่อาจจะไม่สบายเหมือนกับคนอื่น ๆ ก็เท่านั้นเอง พ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลประกอบอาชีพค้าขายตลอด โดยจะขายผลไม้ต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่ไปรับจากชาวสวนมา ส่วนผู้ให้ข้อมูลมีความสามารถในการทำอาหารจึงประกอบอาชีพขายกับข้าวต่าง ๆ ซึ่งจะมีราคาถูก และรสชาติถูกปาก จึงมีผู้คนมาซื้อกลับบ้านเป็นประจำ ส่วนสามีของผู้ให้ข้อมูลรับจ้างตัดหญ้า ตัดต้นไม้ ตามแต่คนจะจ้าง ซึ่งมีผู้คนเรียกใช้บริการจากสามีของผู้ให้ข้อมูลตลอด เนื่องจากใช้คนท้องถิ่นนั้น ๆ จะบอกกันปากต่อปาก ว่าสามีของผู้ให้ข้อมูลรับจ้างตัดหญ้า และราคาไม่แพง จึงมีคนใช้บริการอยู่บ่อย ๆ แต่บางครั้งไม่มีคนจ้างสามีของผู้ให้ข้อมูล สามีของผู้ให้ข้อมูลจึงใช้เวลาว่างของตนเองช่วยภรรยาในการขายอาหาร รายได้หลักของครอบครัวจึงมาจากผู้ให้ข้อมูล และยังคงส่งเสียบุตรคนเล็กซึ่งเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายได้ในครอบครัวถือว่าพออยู่ได้ ถ้าไม่ได้ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย ผู้ให้ข้อมูลจึงสอนลูกอย่างสม่ำเสมอถึงเรื่องการเรียนของบุตรคนเล็กว่าควรตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเมื่อโตขึ้นจะได้ไม่ต้องใช้แรงงานอย่างพอ และไม่ต้องทำงานหนักอย่างแม่ และมักสอนให้ลูกรู้จักในการใช้จ่าย ชี้ให้เห็นถึงความลำบากในการหาเงินของพ่อและแม่ แต่ผู้ให้ข้อมูลยังได้รับเงินจากบุตรคนโตเป็นประจำ ซึ่งแล้วแต่ว่าจะให้เท่าไร รายได้ต่อเดือนของผู้ให้ข้อมูลจากการทำอาหารขายเป็นหลักประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายได้ของสามีผู้ให้ข้อมูลมีรายได้ที่ไม่แน่นอน ถ้าเดือนไหนมีคนจ้างเยอะ จะได้ถึง 4,000 บาทต่อเดือน ส่วนเงินที่บุตรคนโตของผู้ให้ข้อมูลให้ตกอยู่ที่ 1,500 – 2,000 บาท แล้วแต่จะให้ ลักษณะบ้านที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเล็ก ๆ คอนกรีตจะรก แต่ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวไม่ได้มีปัญหาอะไร แต่ก็ไม่ได้อบอุ่นอะไรมากนัก ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าตนเองยังโชคดีที่สามีเป็นคนกินเหล้าไม่มาก ถ้ากินเหล้าหนักคงไม่มีเงินเหลือถึงลูกและคงจะเลิกกันไปนานแล้ว ผู้ให้ข้อมูลกล่าวอย่างติดตลก ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่รู้จักคนเยอะและมีบุคคลิกลักษณะที่เป็นกันเอง ทำให้ชาวบ้านแถบนั้นชอบเข้ามาพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลเสมอ ๆ ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวว่าไม่มีเรื่องอะไรในแถบนี้ที่ผู้ให้ข้อมูลจะไม่วู้ พูดเสร็จก็หัวเราะอย่างอารมณ์ดี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

เริ่มจากที่ตนเองเป็นรายได้หลักของครอบครัวเพียงคนเดียว ไม่มีคนจ้างสามีของผู้ให้ข้อมูล ตัดหน้่ามาหลายเดือนแล้ว และทางครอบครัวของลูกคนโตไปอย่างกระท่อนกระแท่น และบุตรคนโตมีปัญหาทะเลาะกับสามี จึงไม่ได้ส่งเงินมาให้ผู้สื่อข่าวเป็นเวลานานแล้ว ฉะนั้นในค่าใช้จ่ายทุกอย่างในครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลหารายได้อยู่เพียงลำพัง และบางครั้งบุตรคนกลางยังมาขอเงินใช้ อยู่เสมอ ๆ บางครั้งผู้ให้ข้อมูลจำต้องบอกปฏิเสธไป มิฉะนั้นอาจจะเกิดปัญหาเงินขาดแคลนกับครอบครัวของตนเองได้ บ่อยครั้งที่รายได้จากการขายอาหารไม่พอ จำต้องยืมเงินจากเพื่อนข้างบ้านเสมอ ๆ ปัญหาทางการเงินหนักขึ้นทุก ๆ วัน รายได้ไม่พอกับรายจ่าย และยังต้องผ่อนเงินที่ ยืมมากับเพื่อนข้างบ้านที่รู้จักกัน ถึงแม้ว่าเพื่อนข้างบ้านจะคิดดอกเบี้ยไม่สูงก็ตาม ปัญหาทางการเงินเป็นปัญหาหลักในครอบครัว และยังต้องส่งเสียบุตรคนสุดท้องเรียน ซึ่งเงินค่าใช้จ่ายในการเรียนของบุตรเป็นเงินจำนวนมากรวมกับค่าใช้จ่ายอีกอีกปีละภายในบ้าน จนถึงวันหนึ่งมีคนที่รู้จักกันมานานได้รับรู้ถึงความลำบากในด้านการเงินของผู้ให้ข้อมูล ชายผู้นี้ทำงานเป็นเสมียนที่อำเภอ ได้มายื่นข้อเสนอให้กับผู้ให้ข้อมูลว่า มีงานสบาย เงินดี ต้องการที่จะทำหรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลได้ถามไปว่างานอะไร ชายผู้ที่เป็นเสมียนซึ่งผู้ให้ข้อมูลขอเรียกว่าเป็นคนกลาง ได้ย้ากับผู้ให้ข้อมูลว่าเป็นงานสบาย เงินดี และไม่ต้องลงทุนอะไรเลย พอผู้ให้ข้อมูลได้รู้ว่างานดังกล่าวนั้น คืองานที่ต้องเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ใจหนึ่งของผู้ให้ข้อมูลไม่อยากจะทำเพราะไม่อยากจะเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่อีกใจหนึ่งผู้ให้ข้อมูลคิดว่า ตอนนี้อยู่ครอบครัวกำลังประสบปัญหาด้านการเงิน มีหนี้สินติดจำนวนมาก เลยตัดสินใจที่จะทำงานดังกล่าว หน้าที่ของผู้ให้ข้อมูลคือ เป็นคนนำยาเสพติดที่เรียกว่า เฮโรอีน ซึ่งมีลักษณะเป็นผงแป้งสีขาว มีความละเอียดซึ่งถูกบรรจุมาอย่างดี ผู้ให้ข้อมูลมีหน้าที่นำเฮโรอีนไปส่งให้ผู้รับซื้อตามที่ คนกลางบอกมา ซึ่งคนกลางจะเป็นคนนัดทั้ง 2 ฝ่ายให้มาเจอกัน และสถานที่ที่พบเจอกันนั้นมักเป็นสถานที่ปลอดภัย ผู้ให้ข้อมูลได้ทำงานดังกล่าวนี้ 2 - 3 ครั้ง ได้รายได้ตอบแทนสูง อยู่ในจำนวนหลักหมื่น ผู้ให้ข้อมูลสามารถนำเงินที่ได้มานี้ไปใช้หนี้จนหมด และสามารถซื้อเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ และอื่นๆอีกมากมาย และการทำงานในครั้งที่ 4 ของผู้ให้ข้อมูลถึงจุดที่ผกผันอย่างมาก นั่นคือ ผู้ให้ข้อมูลทำหน้าที่ไปเหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา และไม่คิดว่าผู้ที่มารับซื้อคือเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดที่มาล่อซื้อ ผู้ให้ข้อมูลจึงถูกจับกุม และในที่สุดชายผู้ทำหน้าที่คนกลางก็ถูกจับได้ แต่ไม่สามารถจับคนที่อยู่เบื้องหลังและคอยบงการได้ ผู้ให้ข้อมูลกับคนกลางถูกจำคุก 30 ปี เนื่องจากให้การรับสารภาพ จึงทำให้ไม่ถูกจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต และผู้ให้ข้อมูลคิดว่า ตนเองเป็นคนจนธรรมดา ๆ คนหนึ่ง ไม่สามารถไปต่อกรกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ เหมือนกับคนรวย ๆ บางคนที่ทำความผิด และผู้ให้ข้อมูลรู้ที่อยู่แก็ใจว่า สิ่งที่ตนเองทำลงไปนั้น เป็นสิ่งที่สมควรจะถูกจับกุม จึงยอมรับสารภาพกับเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่โดยดี

การปรับตัว

ในการปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลในครั้งนี้ ไม่ต้องปรับตัวอะไรมากนัก เพราะตนเองไม่ใช่คนที่มีชื่อเสียง มีหน้ามีตาในสังคม จึงไม่ได้ทำอะไร แต่ที่ทำได้ก็เพื่อความอยู่รอดของครอบครัว และการทำงานในครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้บอกให้คนในครอบครัวรับทราบ ไม่อยากที่จะให้ทุกคนคิดมาก แต่เงินที่ได้มาจำนวนมากนั้นสามีของผู้ให้ข้อมูลเกิดความสงสัยว่าไปเอามาจากไหน เป็นจำนวนมาก ผู้ให้ข้อมูลได้บอกไปว่าเป็นเพราะมีคนใจดีให้เงินกู้ แต่ไม่คิดดอกเบี้ย สามีของผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สงสัยอะไรในตัวผู้ให้ข้อมูล เมื่อผู้ให้ข้อมูลถูกตัดสินจำคุก 30 ปี เป็นเหตุให้ทุกคนในครอบครัวรู้ถึงสาเหตุที่มาของเงินจำนวนมาก ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกสงสารลูกที่ต้องอายุเพื่อน ครู ว่ามีแม่เป็นคนคุก ขายยาเสพติด และภักสงสารสามีที่ต้องรับจ้างทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ เพื่อเลี้ยงครอบครัว ในการทำงานเกี่ยวกับยาเสพติดครั้งสุดท้ายของผู้ให้ข้อมูลนั้น ไม่เคยคิดว่าจะถูกตำรวจจับกุม เนื่องจากคนกลางคอยให้ความมั่นใจกับผู้ให้ข้อมูลเสมอ ๆ ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีทางรู้เบาะแส ผู้ให้ข้อมูลจึงให้เฮโรอีนแก่ผู้รับซื้อเหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา โดยไม่รู้เลยว่าผู้ที่มารับซื้อนั้น คือเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดที่มალ่อซื้อ เพื่อที่จะจับกุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องยาเสพติด

ชีวิตประจำวัน

โดยปกติแล้วชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ค่าขายเป็นอาชีพหลัก ครอบครัวอยู่อย่างปรกติสุข ต่อมาภายหลังมีปัญหาทางเศรษฐกิจในครอบครัว สามีของผู้ให้ข้อมูลไม่มีคนจ้างไปตัดหญ้า ทำให้รายได้หลักขึ้นอยู่กับผู้ให้ข้อมูลเพียงคนเดียว และประกอบกับต้องเสียค่าเทอมให้บุตรคนเล็ก จึงต้องไปยืมเงินเพื่อนข้างบ้านมา ทำให้มีหนี้สินเพิ่มขึ้น เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีปัญหาทางการเงินประกอบกับมีคนรู้จักชักชวนให้มาทำงานที่สบายแต่รายได้สูง จึงตัดสินใจทำงานทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นการหาเงินที่ทุจริต และก็เสี่ยงต่อการโดนจับจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเมื่อผู้ให้ข้อมูลได้ตัดสินใจทำหน้าที่เป็นคนกลางขายยาเสพติดให้ ก็ได้รับความมั่นใจจากคนกลางว่าจะไม่โดนตำรวจจับ จึงทำให้เข้าใจว่าผู้รับซื้อเฮโรอีน คือผู้รับซื้อจริง ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจ และทำที่สุดท้ายผู้ให้ข้อมูลจึงโดนเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดล่อซื้อ

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกอยู่แก็ใจว่างานที่รับทำนี้เป็นงานที่ผิดกฎหมาย และในเรื่องของปัญหา ยาเสพติด ปัจจุบันได้เป็นปัญหาระดับชาติแล้ว แต่ทั้งนี้ที่รับทำเป็นเพราะมีปัญหาทางการเงิน และมีหนี้สินมากมาย โดยส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงแต่อย่างใด จึงไม่ได้สนใจว่าใครจะคิดอย่างไร ทำไปก็เพื่อปากท้องของตนเองและครอบครัว และไม่คิดว่าจะโดนตำรวจจับกุม เพราะคนกลางได้ให้ความมั่นใจและรับประกันว่างานนี้ปลอดภัย ตำรวจไม่มีทางรู้ได้ แต่ใน

สุดก็โดนเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดล่อซื้อ โดยผู้ให้ข้อมูลเข้าใจไปว่าเป็นผู้รับซื้อตัวจริง เมื่อโดนจับกุมส่งสารแต่ลูกที่ต้องอายุครูและเพื่อนที่โรงเรียน และก็ส่งสารครอบครัวตนเองที่ขาดรายได้หลักอย่างผู้ให้ข้อมูล ซึ่งหน้าที่ในการหาเงินเลี้ยงครอบครัวเป็นของสามีผู้ให้ข้อมูล ซึ่งต้องรับจ้างทุกอย่างเท่าที่ทำได้ ไม่เพียงแต่เฉพาะตัดหญ้า มิฉะนั้นรายได้จะไม่พอต่อค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลถูกจับกุมความเป็นอยู่ของลูก ๆ ต้องพลอยลำบากไปด้วยลูกบางคนต้องไปอาศัยอยู่กับญาติที่พอมีกำลังเลี้ยงดูไหว แต่ก็ทำให้ลูกของผู้ให้ข้อมูลไม่มีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูง ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่ายาสเสพติดเป็นภัยทั้งทางตรงและทางอ้อม

การวางแผนอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลตั้งใจว่าเมื่อทำงานเป็นคนกลางนำเฮโรอีนส่งให้กับผู้รับซื้อได้ชำระหนี้หนึ่งแล้วและมีเงินเก็บเป็นก้อน ผู้ให้ข้อมูลจะเลิกอาชีพนี้อย่างเด็ดขาดเพราะรู้ว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่ได้เงินมากก็จริง แต่มีความเสี่ยงในการโดนจับกุมสูง และบทลงโทษก็สูงเช่นกัน แต่เงินที่ได้จากการทำงานนี้ก็สามารถปลดหนี้ให้กับผู้ให้ข้อมูลได้ ตอนนี้ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลไม่มีหนี้สินติดตัว แต่พอผู้ให้ข้อมูลโดนตำรวจจับกุมในการส่งเฮโรอีนครั้งที่ 4 ต้องถูกจำคุกเป็นระยะเวลาจนถึง 30 ปี และผู้ให้ข้อมูลตั้งใจไว้ว่าเมื่อพ้นโทษออกมาจะหากินอย่างสุจริตตามเดิม โดยการขายอาหารตามวิธีที่ผู้ให้ข้อมูลชำนาญ และจะไม่หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก ไม่ว่าจะชนิดใดก็ตาม และได้ค่าตอบแทนสูงเพียงใดก็ตาม เพราะผู้ให้ข้อมูลได้ตระหนักแล้วว่าเงินเพียงไม่กี่หมื่นมันไม่คุ้มค่ากับชีวิตของตนเองที่ต้องถูกกักกันอิสรภาพยาวนานถึง 30 ปี และก็มีความคิดถึงลูกทุก ๆ คน และสามีเป็นอย่างมาก และไม่ต้องการที่จะให้คนในครอบครัว หรือไม่ว่าใครก็ตามต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก เพราะมันหมดอนาคตจริง ๆ

ปัญหาและอุปสรรค

ในการทำงานครั้งนี้มีอุปสรรคมากมายเพราะผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้หญิง และต้องเดินทางไปต่างจังหวัดไกล ๆ เพียงลำพัง โดยจ้างรถของคนี่รู้จักให้ช่วยขับรถไปส่ง แต่ก็ไม่ได้บอกให้รู้ว่าจะทำอะไร ผู้ให้ข้อมูลสังเกตได้ว่าคนรู้จักที่ขับรถให้มันมีความสงสัยในตัวของผู้ให้ข้อมูล แต่ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้บรีปากบอกอะไร แต่ก็ยังจ้างชายผู้นั้นอยู่เสมอ ๆ เพราะไว้ใจว่าจะไม่มาคิดร้ายทำอะไรกับผู้ให้ข้อมูล และเหตุผลที่ชายผู้นี้ไม่กล้าถามผู้ให้ข้อมูลว่ามาทำอะไร คงเป็นเพราะเงินที่ผู้ให้ข้อมูลตอบแทนอย่างสูง แต่ในการทำงานครั้งที่ 4 นั้น ชายผู้นี้เป็นคนที่มาส่งผู้ให้ข้อมูลเหมือนทุกครั้ง แต่ครั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลได้บอกกับชายผู้นี้ว่าให้กลับไปก่อนแล้วเดี๋ยวผู้ให้ข้อมูลจะหาทางกลับบ้านเอง เพราะสถานที่ที่ผู้ให้ข้อมูลไปส่งเฮโรอีนนั้น ไม่ไกลกับท้องถิ่นที่ผู้ให้ข้อมูลคุ้นเคย และเมื่อผู้ให้ข้อมูลโดนเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดจับกุม ผู้ให้ข้อมูลไม่คิดที่จะบอกกล่าวกับตำรวจเลย

ว่าใครเป็นคนที่ซบถให้ผู้อื่นให้ข้อมูลทุกครั้ง และสิ่งที่ผู้อื่นให้ข้อมูลคิดว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่คือ ตำรวจไม่สามารถสืบสาวเพื่อที่จะจับคนที่อยู่เบื้องหลังการค้ายาในครั้งนี้ เพราะผู้อื่นให้ข้อมูลก็ไม่ทราบจริง ๆ ว่าเป็นใคร แต่พอจะทราบว่าคนที่อยู่เบื้องหลังการค้ายาต้องเป็นผู้ที่มีอิทธิพลมาก จึงอยากให้ตำรวจสืบสวนจนสามารถจับกุมตัวใหญ่ ๆ ได้ ไม่ใช่ตัวเล็ก ๆ อย่างผู้อื่นให้ข้อมูล

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในวัยรุ่น

ในสมัยก่อนยาเสพติดไม่ได้แพร่ระบาดเหมือนในปัจจุบัน แต่ในปัจจุบันปัญหาทางด้านยาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติ สมัยที่ผู้อื่นให้ข้อมูลยังเป็นเด็กครอบครัวอบอุ่น ถึงจะลำบากในเรื่องการหาเงินแต่ก็อยู่อย่างมีความสุข พี่น้องรักใคร่กันเพิ่งจะมาแยกกันไปตอนที่แต่งงานมีครอบครัวกันแล้ว ผู้ให้ข้อมูลแทบจะไม่รู้ว่ายาเสพติดเป็นอย่างไร จะรู้ก็ในบทเรียนที่เคยเรียนมาเท่านั้น และก็มีแต่บุหรี่ยี่ผู้อื่นให้ข้อมูลเห็นว่าวัยรุ่นในสมัยนั้นนิยมสูบกันมาก ทั้งนี้เพื่อค่านิยมผิด ๆ คิดว่าเป็นของโก้เก๋ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวได้ว่าชีวิตในวัยเด็กไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเลยไม่ว่าจะชนิดใดก็ตาม ส่วนมากจะเห็นแต่ คนตี๋มเหล้า และสูบบุหรี่ แค่ 2 อย่างเท่านั้น ซึ่งผิดกับปัจจุบันปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ และเป็นปัญหาที่ปราบปรามยาก เป็นปัญหาที่ทำลายความมั่นคงของแผ่นดินอย่างเห็นได้ชัด และเห็นได้ง่ายว่าเด็กในสมัยนี้ติดยากันค่อนข้างเยอะ บ้างก็ติดยาฆ่าแมลง เฮโรอีน มีมากมายหลายประเภทและเห็นได้ชัดว่าสังคมในปัจจุบันเสื่อมโทรมมากเพราะปัญหายาเสพติด ซึ่งผิดกับสมัยก่อนที่ปัญหายาเสพติดมีน้อยมาก หรือแทบจะไม่มีเลยก็ว่าได้

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ในสมัยที่ผู้อื่นให้ข้อมูลยังเป็นเด็ก ได้เรียนหนังสือที่โรงเรียนเล็ก ๆ ใกล้บ้าน ความสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นความสัมพันธ์และความทรงจำที่ดี เพราะผู้อื่นให้ข้อมูล มีบุคลิกที่ร่าเริง และคุยเก่ง จึงเป็นหัวใจในกลุ่มเพื่อน ๆ คอยแกล้งคนบ้างหรือหาอะไรทำที่สนุก ๆ ร่วมกัน ถึงแม้ว่าผู้อื่นให้ข้อมูลและเพื่อนของผู้อื่นให้ข้อมูลจะมีฐานะที่เรียกว่าค่อนข้างยากจน และก็มีบางคนที่มีฐานะดี แต่ทุกคนก็สามารถสนุกสนานร่วมกันได้ ไม่ได้มีการแบ่งแยกฐานะกันแต่อย่างใด และการกระทำที่ร้ายแรงที่สุดที่ผู้อื่นให้ข้อมูลกับเพื่อนได้กระทำร่วมกัน คือ การหนีเรียน ไปหาอะไรอร่อย ๆ ทานแถวนั้น ซึ่งทำไม่เกิน 2 ครั้ง และก็ได้ถือว่าร้ายแรงที่สุด ผู้ให้ข้อมูลและเพื่อนไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะชนิดใดก็ตาม เพราะในสมัยนั้นไม่แพร่หลายเหมือนปัจจุบัน และทุก ๆ คนในกลุ่มเพื่อน ทราบดีว่ายาเสพติดเป็นภัยต่อร่างกาย ไม่สมควรที่จะนำมาทดลอง แม้ว่าจะเล่น ๆ ก็ตาม ในสมัยนั้นเพื่อนผู้ชายรุ่นเดียวกับผู้อื่นให้ข้อมูลจะติดบุหรี่เพียงอย่างเดียว เพราะมีค่านิยมที่ผิด คิดว่าเมื่อสูบแล้วจะดูเป็นผู้ใหญ่ และสามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อน ๆ ได้ โดยส่วนมากแล้ว มัก

จะซื้อบุหรี่ยี่แล้วจับกลุ่มนำมาสูบในหิ้งน้ำ ในตอนเวลาพักกลางวันเสียมากกว่า หรือนอกจากนั้นก็มีดื่มเหล้ากันบ้าง แต่เป็นเฉพาะนักเรียนชายและเป็นกับคนส่วนน้อยเท่านั้น ซึ่งผิดกับสมัยปัจจุบันที่ เด็กในสมัยนี้เห็นยังศึกษาอยู่แค่มัธยมต้น สูบบุหรี่และดื่มเหล้ากันอย่างเปิดเผย ซึ่งมีทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเป็นจำนวนมาก

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ก่อนที่ผู้ให้ข้อมูลจะเข้ามาข้องเกี่ยวกับการเป็นคนกลางในการขายยาเสพติดนั้น ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลมีความเป็นอยู่ที่พอกินพอใช้ เพราะมีบุตรถึง 3 คนก็จริง แต่คนโตและคนกลางได้แต่งงานมีครอบครัวกันไปแล้ว ทำให้แบ่งเบาภาระไปได้มาก จะต้องเลี้ยงส่งเสียก็มีแต่ลูกคนเล็ก ซึ่งกำลังเรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 และทางด้านสามีของผู้ให้ข้อมูลนั้นมีอาชีพรับจ้างตัดหญ้าตามบ้าน ซึ่งก็แล้วแต่ว่าจะมีใครมาจ้างบ้าง ส่วนหน้าที่ของผู้ให้ข้อมูล คือทำอาหารขาย ซึ่งจะมีโต๊ะเล็ก ๆ ไว้สำหรับวางหม้อที่ใส่กับข้าวขาย กับข้าวที่ขายมักทำวันละประมาณ 3 ชนิด บางครั้งเป็นขนมจีน หรือน้ำพริกต่าง ๆ ซึ่งชาวบ้านแถวนั้นชอบในรสชาติของกับข้าวของผู้ให้ข้อมูล จึงมาซื้อกันอย่างสม่ำเสมอ และก็มีขาประจำหลายเจ้าที่มาซื้อกันแทบจะทุกวัน รายได้ของผู้ให้ข้อมูลจึงเป็นรายได้หลักของครอบครัว ส่วนรายได้ของสามีของผู้ให้ข้อมูลไม่ใช่รายได้หลักของครอบครัว เพราะบางครั้งก็มีคนจ้างไปตัดหญ้าติดกันแทบจะทุกวัน แต่บางช่วงแทบจะไม่มีคนจ้างไปตัดหญ้าที่ไหนสักแห่ง วันไหนที่สามีของผู้ให้ข้อมูลไม่ต้องไปตัดหญ้า มักจะมาช่วยผู้ให้ข้อมูลขายอาหาร โดยการตักกับข้าวใส่ถุงให้กับผู้ที่มาซื้อ ส่วนลูกคนโตมักจะนำเงินมาให้ผู้ให้ข้อมูลทุกเดือน เดือนละครั้ง ครั้งละประมาณ 1,500 – 2,000 บาท แต่ต่อมาระยะหลังปัญหาเศรษฐกิจภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลมักจะทวีความรุนแรงขึ้นทุกที เนื่องจากมีรายได้จากการขายอาหารของ ผู้ให้ข้อมูลเลี้ยงครอบครัวอยู่คนเดียว เพราะสามีของผู้ให้ข้อมูลไม่มีใครจ้างไปตัดหญ้าที่ไหนเลย ทำให้ขาดรายได้จากสามีด้วย และลูกคนโตมีปัญหาเกี่ยวกับทางสามี และรายได้อีกลดน้อยลง เงินที่ทุกเดือนต้องนำมาให้ผู้ให้ข้อมูลไม่มีเลย และผู้ให้ข้อมูลยังต้องจ่ายค่าเทอมให้กับลูกคนเล็ก ซึ่งรายได้จากการขายอาหารไม่พอ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องไปยืมเงินมาจากเพื่อนข้างบ้านที่รู้จักกัน มาเป็นค่าเทอมของลูกคนเล็ก และเป็นค่าใช้จ่ายภายในบ้าน ประกอบกับมีคนรู้จักมาเสนองานที่ให้รายได้สูง ทำงานสบาย ผู้ให้ข้อมูลจึงตัดสินใจรับทำงานนี้เพื่อแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจภายในครอบครัว โดยไม่ได้คำนึงว่างานนั้นเป็นงานที่ผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลได้มาข้องเกี่ยวกับการขายยาเสพติดเมื่ออายุ 35 ปี โดยการชักจูงของคนที่รู้จักกันมานานแล้ว โดยชายผู้นั้นเป็นเสมียนที่อำเภอ แล้วรู้ถึงปัญหาทางการเงินภายใน

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล ได้มาเสนอว่าเป็นงานง่าย สบาย รายได้สูง และไม่ต้องลงทุนอะไรเลย ประกอบกับผู้ให้ข้อมูลคิดว่า เป็นวิธีหารายได้ให้กับครอบครัวได้ทางหนึ่ง โดยผู้ให้ข้อมูลคิดว่า จะทำอาชีพนี้ไปสักพักจนกว่านี้หมด และมีรายได้เป็นกอบเป็นกำแล้วจะเลิกอาชีพนี้อย่างเด็ดขาด แต่ต่อมาโดนเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดจับกุมได้ในการทำงานครั้งที่ 4 โดยตำรวจทำเป็นว่า เป็นผู้รับซื้อตัวจริง เมื่อผู้ให้ข้อมูลได้ยื่นของให้ไป จึงโดนเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในที่สุด และผู้ให้ข้อมูลโดนจำคุกเป็นเวลานานถึง 30 ปี แต่ถ้าผู้ให้ข้อมูลให้การเท็จหรือบิดเบือนผู้ให้ข้อมูลอาจต้องติดคุกตลอดชีวิตก็เป็นได้

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลจบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เพราะทางพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลประกอบอาชีพขายผลไม้ ซึ่งถือได้ว่ามีฐานะที่ปานกลางค่อนข้างไปทางยากจน ผู้ให้ข้อมูลเริ่มรู้ว่าตนเองชอบทำอาหารมาตั้งแต่อายุ 13 ปี เพราะทำอาหารง่าย ๆ ให้พ่อและแม่ทาน และก็มีมักจะได้รับคำชมอยู่เสมอ ๆ เมื่อผู้ให้ข้อมูลจบจากชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 เห็นถึงความลำบากของพ่อและแม่ในการหาเงินมาให้ผู้ให้ข้อมูลเรียนต่อ จึงตัดสินใจไม่เรียนหนังสือต่อ และคิดว่าจะประกอบอาชีพในด้านที่ตนเองถนัด เริ่มแรกผู้ให้ข้อมูลได้มาทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหารแห่งหนึ่ง บางครั้งก็แอบจ่ำสุตรจากพ่อครัวในร้าน ทำอาชีพนี้ได้ประมาณ 3 - 4 ปี ก็ลาออก มาทำอาหารขายตั้งแต่อายุ 19 - 46 ปี จนมาได้รับการชักจูงจากผู้รู้จักกันมานานให้มาทำงานที่เค้าอ้างว่า รายได้สูง งานสบาย และไม่ต้องลงทุนอะไรเลย และในตอนนั้นผู้ให้ข้อมูลมีปัญหาทางการเงินจึงตัดสินใจที่จะทำงานนี้ ถึงแม้จะรู้อยู่แก่ใจว่าเป็นงานที่ทุจริต และมีความผิดร้ายแรงมาก แต่ก็คิดว่าเมื่อเก็บเงินได้ก้อนหนึ่ง จะเลิกทำอาชีพนี้อย่างเด็ดขาด แต่ผู้ให้ข้อมูลก็โดนตำรวจจับกุมเสียก่อน ในการทำงานครั้งที่ 4 ของผู้ให้ข้อมูล

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

รายได้หลักของผู้ให้ข้อมูลเป็นรายได้หลักของครอบครัว ส่วนรายได้ของสามีมักไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับว่าในแต่ละเดือนจะมีคนจ้างไปตัดหญ้ามากน้อยแค่ไหน บางเดือนคนจ้างไปตัดหญ้ารายหลาย ส่วนบางเดือนก็แทบจะไม่มีคนจ้างไปตัดหญ้าเลย โดยอุปนิสัยส่วนตัวของสามีของผู้ให้ข้อมูล เป็นคนจิตใจดี ค่อนข้างจะเจียม ๆ ซึ่งผิดกับอุปนิสัยของผู้ให้ข้อมูล และสามีมักจะสอนลูกอยู่เสมอ ๆ ให้ตั้งใจเรียนหนังสือ จะได้ทำงานสบาย ๆ ไม่ต้องใช้แรงงานหนักเหมือนอย่างพ่อ และสามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่ดีมีเกล้า แต่ไม่หนักมาก จะทานก็ต่อเมื่อเดือนนั้น ๆ มีงานเข้ามาเยอะ เดือนไหนไม่มีใครจ้าง ก็จะไม่ดีมีเกล้า จะดีก็ตรงนี้ เพราะผู้ให้ข้อมูลมักจะเห็นว่าสามีของเพื่อน ๆ ที่ติดเหล้าก็ ติดเหล้าแบบตีหัวราน้ำ พอเมาแล้วก็มาอาละวาดกับลูกเมีย ซึ่ง

สามีของผู้ให้ข้อมูลไม่เป็นแบบนี้ ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าถ้าสามีของตัวเองเป็นเหมือนกับสามีของเพื่อน คงจะต้องเลิกกันไปนานแล้ว เพราะผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถทนได้กับนิสัยเช่นนี้ และเมื่อสามีของผู้ให้ข้อมูลรู้ว่าผู้ให้ข้อมูลโดนจับกุมในข้อหาที่เป็นคนกลางนำยาเสพติดไปขาย สามีของผู้ให้ข้อมูลไม่เชื่อว่าผู้ให้ข้อมูลจะทำเช่นนั้น ทั้ง ๆ ที่สามีเคยสงสัยว่าผู้ให้ข้อมูลไปเอาเงินมาจากที่ไหนเป็นจำนวนมาก ผู้ให้ข้อมูลได้ตอบกลับไปว่า ไปกู้ยืมเพื่อนมาโดยที่ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย สามีของผู้ให้ข้อมูลจึงเชื่อ ตอนที่ผู้ให้ข้อมูลโดนจับกุม สามีและลูกแทบจะไม่เชื่อว่าผู้ให้ข้อมูลจะทำเช่นนั้นแต่ผู้ให้ข้อมูลก็พูดไปว่าเป็นเพราะครอบครัวมีปัญหาทางการเงิน ทำให้สามีและลูกต้องให้เสียงระงมทั่วสถานีดำรวจ ภาพนั้นเป็นภาพที่ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถลบไปจากจิตใจได้เพราะสงสารมาก และถ้าผู้ให้ข้อมูลสามารถย้อนเวลาไปได้ ผู้ให้ข้อมูลจะไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก ไม่ว่าจะมีความรู้ที่ยากจนเพียงใดก็ตาม

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลเกิดในครอบครัวของคนชาวใต้คนในครอบครัวเคารพและให้เกียรติซึ่งกัน ปัญหาของพ่อและแม่ของผู้ให้ข้อมูลก็มีบ้างแต่ก็ไม่ถึงกับลงมือลงไม้ บางครั้งพ่อกับแม่ก็ทะเลาะกันแต่ไม่นานก็คืนดีกันไม่มีปัญหาของการหย่าร้าง ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลมีความอบอุ่นดี ลูก ๆ เชื่อฟังพ่อแม่ พ่อแม่คอยสอนลูกในเรื่องต่างๆ ไม่มีปัญหาอะไร ทุกคนพอลบกลับบ้านก็จะนำเรื่องที่แต่ละคนไปเจอมาเล่าสู่กันฟัง ในเรื่องการเรียนของลูกคนเล็กก็ไม่ได้ทำอะไรให้หนักใจ เพราะลูกค่อนข้างเรียนดี และไม่สนใจกับอบายมุขทั้งปวง ครอบครัวมีความอบอุ่นดี ถึงแม้จะต้องมีการจำกัดในการใช้เงิน เพราะรายจ่ายค่อนข้างสูงกว่ารายรับ ปัญหาทางการเงินเป็นปัญหาเดียวที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 5 : สมหวัง (นามสมมติ)

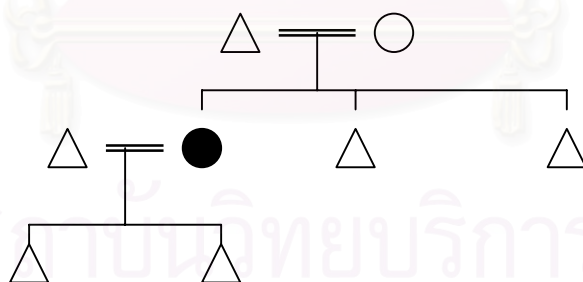
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	41 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	ยโสธร
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพเดิม	:	แม่บ้านสถานศึกษา
สถานภาพทางสังคม	:	แม่บ้าน

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลรายนี้มีลักษณะเหมือนกับคนที่อายุไม่มากนักทั้ง ๆ ที่อายุ 41 ปีแล้ว สูงประมาณ 160 เซนติเมตร รูปร่างผอมแห้งแต่แข็งแรง พูดน้อย แต่งกายดูไม่ค่อยจะเรียบร้อยเท่าไร นักบุคลิกเป็นคนง่าย ๆ ไม่ชอบแต่งตัว เวลาพูดตาคะมองสอดส่ายไปรอบ ๆ เหมือนกับระวางตนเองตลอดเวลา ลักษณะดูค่อนข้างลึกลับลึกลน มีลักษณะของผู้ใช้แรงงาน

ไดอะแกรมเครือญาติ

หมายถึง ผู้ชาย

หมายถึง ผู้หญิง

หมายถึง ผู้ให้ข้อมูล

หมายถึง การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูล มีอายุ 41 ปี มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน บ้านเกิดอยู่ที่จังหวัดยโสธร เป็นพี่คนโต และน้องที่เหลือเป็นชายทั้งสองคน ผู้ให้ข้อมูลได้แต่งงานแล้ว มีลูก 2 คนเป็นชายทั้ง 2 คน ลูกคนโตอายุ 18 ปี คนที่สองอายุ 11 ปี ทั้ง 2 คน เรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 และชั้นประถมศึกษาที่ 5 ตามลำดับ สามีและลูกของผู้ให้ข้อมูลอยู่ที่ยโสธร ผู้ให้ข้อมูลก็ทำงานเป็นนักการอยู่ที่จังหวัดยโสธรเช่นเดียวกัน มีบ้านหลังเล็ก ๆ อยู่ ซึ่งบ้านหลังนี้เป็นมรดกของพ่อแม่ทางฝ่ายภรรยา เพราะลำพังเงินเดือนของผู้ให้ข้อมูลไม่พอที่จะซื้อบ้านอยู่ได้อย่างแน่นอน ส่วนน้องชายของทั้งสองคนของผู้ให้ข้อมูล ก็แยกย้ายกันไปอยู่ที่บ้านของภรรยา เพราะต่างคนต่างก็มีลูกกันหมดแล้ว ชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลพอเช้าตื่นขึ้นมา ออกจากบ้านตั้งแต่ 7.30 น. เดินทางจากบ้านไปโรงเรียนไม่ไกล ใช้เวลาเดินทางประมาณ 20 นาที ก็ถึงโรงเรียน พอถึงโรงเรียนมีหน้าที่กวาดลานโรงเรียนให้สะอาด ไม่ต้องไปทำความสะอาดในห้องเรียนเพราะนักเรียนจะผลัดกันทำเป็นประจำ บางครั้งครูก็ใช้ให้ไปซื้อของแถวโรงเรียนบ้าง ก็จิวตรประจำวันของผู้ให้ข้อมูล คือทำความสะอาดโรงเรียน และช่วยเหลือพ่อแม่บ้านในครัว บางทีครูก็ใช้ให้ไปซื้อของใกล้ ๆ โรงเรียน บางครั้งก็ได้เงิน บางครั้งก็ไม่ได้เงิน พอตกเย็นถึงกลับบ้านได้ บ้านที่อาศัยเป็นบ้านโหล่มๆ หลังเล็ก ๆ แต่พออยู่ได้ ข้าวของในบ้านไม่ค่อยมี จะมีก็แต่พวกเครื่องใช้ที่จำเป็น เช่น หม้อหุงข้าว กระทะ หม้อต่าง ๆ ส่วนสามีของผู้ให้ข้อมูลขับรถรับจ้าง คอยดูแลลูก ๆ ถ้าผู้ให้ข้อมูลไม่อยู่ในเวลาที่ผู้ให้ขากลับจากงาน มีหน้าที่ซักผ้า ทำกับข้าว ดูแลความสะอาดภายในบ้าน ทำภายในบ้านทุกอย่างเท่าที่แม่บ้านพึงกระทำ

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลพยายามมองหางานอื่นนอกเหนือจากการทำงานเป็นนักการที่โรงเรียนอย่างเดียว แต่ไม่มีหนทางว่าจะไปทำงานไหนได้ จึงทำงานเป็นนักการอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ บางเดือนไม่พอรายจ่าย ต้องไปกู้หนี้ยืมสิน ส่วนใหญ่จะยืมครูที่โรงเรียน เพราะครูจะสงสารและรู้ว่าทางครอบครัวผู้ให้ข้อมูลลำบากจริง และมีรายได้หลัก คือ ผู้ให้ข้อมูลเพียงคนเดียว และยังมีลูกอีก 2 คนที่ต้องส่งเสียและทั้ง 2 คนนี้ก็ยังไม่เรียน หลังจากนั้นมีเพื่อนที่ทำงานในโรงเรียนเหมือนกันมาชักจูง แต่เพื่อนคนนั้นคอยดูแลเกี่ยวกับเรื่องอาหารของนักเรียน คนละหน้าที่กันกับผู้ให้ข้อมูล เพื่อนคนนี้ได้บอกกับผู้ให้ข้อมูลว่า งานนี้ต้องการคนอยู่พอดี เป็นงานง่ายสบาย รายได้สูง แต่ต้องเดินทางไปมา จะสนใจไหม ผู้ให้ข้อมูลพอทราบว่าเป็นงานอะไร และได้บอกกับเพื่อนไปว่าขอเวลาคิดซักพักแล้วจะให้คำตอบ ผู้ให้ข้อมูลกลับไปคิดทั้งคืนโดยที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้บอกสามี วันรุ่งขึ้นได้มาให้คำตอบกับเพื่อนว่าตัดสินใจทำงานนี้ การที่ผู้ให้ข้อมูลต้องเดินทางไปมา ทำให้ต้องจากครอบครัวจึงได้บอกกับสามีไปว่า ผู้ให้ข้อมูลได้ รับการว่าจ้างนำสินค้าพื้นบ้านไปส่งที่สหกรณ์

ในจังหวัด ซึ่งต้องเดินทางอยู่ตลอดเวลา แต่ได้รับผลตอบแทนพอสมควร เมื่อเสร็จงานแต่ละครั้ง จะกลับบ้านทันทีและจะเอาเงินกลับมาให้สามีและลูกใช้อย่างสบาย ก่อนที่ผู้ให้ข้อมูลจะไปทำงานนี้ ได้ทิ้งเงินไว้ให้สามีและลูกใช้ เป็นจำนวนหลายพันบาท งานที่ผู้ให้ข้อมูลได้ทำนี้คือการนำเฮโรอีน ไปส่งให้ผู้รับซื้อ ตามที่เพื่อนของข้าพเจ้าได้บอกมา และให้ไปตามสถานที่ที่นัดเจอ และจะมีคนขับรถเพื่อส่งของไปกับผู้ให้ข้อมูลทุกครั้ง หลังจากที่ทำงานนี้เสร็จเป็นครั้งแรก ผู้ให้ข้อมูลได้เงินตอบแทน 12,000 บาท ผู้ให้ข้อมูลดีใจมาก ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยเห็นเงินเป็นจำนวนมากขนาดนี้ พอกลับบ้านเอาเงินให้สามีบางส่วนและที่เหลือก็ซ่อนเอาไว้ไม่ให้ใครเห็นเดี๋ยวจะสงสัย ซึ่งสามีของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้สงสัยอะไร นี่ถือว่าเป็นเงินที่ได้จากการทำงานพิเศษไปตามจังหวัดต่าง ๆ จริง ๆ ทุกคนในครอบครัวมีความสุขมากขึ้น โดยส่วนมากเพื่อนผู้ให้ข้อมูลจะเรียกไปเดือนละ 2 – 3 ครั้ง ผู้ให้ข้อมูลสามารถนำเงินที่ได้มาไปคืนครูที่ให้ยืมจนหมดสิ้น ผู้ให้ข้อมูลทำหน้าที่ส่งเฮโรอีนทำมาได้หลายเดือน พอครั้งที่สุดท้าย โดนเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดจับได้ โดยตำรวจพวกนี้ล่อซื้อ ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจว่าเป็นผู้รับซื้อของตัวเองจริง จึงส่งของไปให้ นั่นเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลโดนจับกุม พร้อม ๆ กับคนขับรถส่งของซึ่งในการจับกุมครั้งนั้นเป็นยาเสพติดเฮโรอีนจำนวน 200 ปีก (ขวดพลาสติกใส)

การปรับตัว

ชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลไม่ได้รู้จักใครมากนัก จะรู้จักก็แต่ครูในโรงเรียน และนักเรียน เท่านั้น รวมทั้งเพื่อน ๆ ที่ทำงานในโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เป็นคนที่มีชื่อเสียง ค่อนข้างรู้จักกับคนน้อย จึงไม่ได้กลัวว่าเมื่อตำรวจจับได้แล้วจะอาย แต่ในการทำงานส่งยาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลมีความระมัดระวังมาก เพราะกลัวและไม่แน่ใจว่าคนแปลกหน้าที่มารับชื้อยานั้น จะเป็นผู้รับชื้อตัวจริง ทุกครั้งที่ทำงานก็มีความหวาดระแวง แต่ก็ต้องทำตามหน้าที่ ตามที่คนจ้างสั่งมาว่าต้องส่งของให้ใครและที่ไหนบ้าง รู้สึกกดดันทุกครั้งที่ทำงานนี้ แต่พอทำงานเสร็จแล้วเห็นตัวเงินก็หายเหนื่อยเป็นปลิดทิ้งทุกครั้งไป จึงคิดที่จะทำงานนี้ต่อไป

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลก่อนที่จะมาทำงานนี้คือเป็นนักเรียน ทำหน้าที่ทำความสะอาดบ้างก็ช่วยงานในครัว บ้างก็มีครูมาจ้างให้ไปชื้ออาหารหรือของใช้ที่จำเป็น อย่างอื่นบ้างตามแต่จะสั่ง แล้วครูจะให้เงินตอบแทนเป็นจำนวน 10 บาทบางคนก็ไม่ได้ให้ เมื่อถึงเวลาเลิกเรียนผู้ให้ข้อมูลสามารถกลับบ้านได้ เดินทางกลับบ้านใช้เวลาเพียง 20 นาที โดยการเดินกลับบ้าน เพราะถ้านั่งรถ 2 แถวจะเป็นการสิ้นเปลือง และระยะทางของโรงเรียนกับบ้านก็เป็นระยะทางที่ไม่ไกลนัก สามารถเดินทางเองได้ กลับมาบ้านทุกครั้งจะเจอลูก ๆ ของผู้ให้ข้อมูลคอยอยู่ที่บ้าน

เสมอ ๆ ถึงแม่ลูกทั้ง 2 คน เป็นเด็กผู้ชายและกำลังอยู่ในวัยรุ่น หลังจากเลิกเรียน ลูกทั้ง 2 คนจะขอเวลาในการเล่น ฟุตบอลที่โรงเรียน ลูก ๆ จึงกลับบ้านแต่ก็จะกลับถึงบ้านก่อนผู้ให้ข้อมูลทุกครั้งไป ส่วนสามีของผู้ให้ข้อมูลจะกลับถึงบ้านประมาณ เกือบหกโมงเย็น

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลรู้ว่า งานที่รับทำนั้นมันเป็นงานผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง แต่เหตุที่ทำไปเพราะทางบ้านมีผู้ให้ข้อมูลคนเดียวที่เป็นคนหาเงินและมีรายได้ที่แน่นอนคนเดียว และยังต้องส่งเสียลูกทั้ง 2 คน ซึ่งกำลังอยู่ในวัยเรียน ถึงแม้ว่าสามีของผู้ให้ข้อมูลมีงานทำแต่ก็ไม่แน่นอน ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าตนเองคงไม่ต้องมารับทำงานเช่นนี้ ซึ่งต้องเสี่ยงเป็นอย่างมาก ถึงอย่างไรก็ตามสาเหตุเกิดมาจากความจนของผู้ให้ข้อมูล จึงตัดสินใจรับงานนี้ทำ เพื่อที่จะนำเงินมาเลี้ยงดูครอบครัวได้

การวางแผนในอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลถูกเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดจับกุมในการทำงานตามปกติเหมือนที่ทำทุกครั้งไม่มีสิ่งบอกเหตุถึงความผิดปกติกี่จะต้องถูกจับกุม ซึ่งในครั้งที่โดนจับกumnั้นผู้ให้ข้อมูลถูกจับพร้อม ๆ กับคนขับรถที่ขับให้ทุกครั้งในการเดินทาง ผู้ให้ข้อมูลและคนขับรถถูกจำคุกเป็นเวลา 30 ปี เนื่องจากให้การรับสารภาพ เพราะผู้ให้ข้อมูลคิดว่าไม่รู้จะโกหกตำรวจไปทำไมเพราะรู้ว่าตำรวจคงจะรู้ข้อมูลทั้งหมดแล้วผู้ให้ข้อมูลทำมานานพอสมควรแต่ก็ไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะพบจุดจบเร็วขนาดนี้ และของกลางตำรวจก็สามารถยึดไปได้ก็มีมากจนไม่อาจจะปฏิเสธได้ จึงตัดสินใจที่จะพูดความจริง

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาในการทำงานซึ่งผิดกฎหมายอย่างนี้ ย่อมมีความกดดันมาก เพราะไม่รู้ว่าจะเมื่อไรจะโดนจับกุม ต้องใช้ความระมัดระวังสูงมาก ไม่สามารถประมาทได้เวลาจะส่งของให้ผู้รับซื้อ ผู้ให้ข้อมูลจะประหม่ามาก ไม่รู้ว่าเป็นผู้รับซื้อตัวจริงหรือเปล่า แต่ที่สุดแล้วก็ต้องส่งของให้ทุกครั้ง ผู้ให้ข้อมูลรู้ดีว่าการทำงานเช่นนี้เป็นงานผิดกฎหมาย เพราะเป็นยาเสพติดชนิดร้ายแรง แต่ผู้ให้ข้อมูลไม่มีทางเลือก เพราะตนเองเป็นคนจนจึงต้องรับทำงานนี้ อุปสรรคที่สำคัญของผู้ให้ข้อมูลก็คือการหาเหตุผลที่ต้องตอบข้อซักถามของครูที่โรงเรียนในกรณีที่ต้องขออนุญาตออกไปทำธุระ (ส่งยาเสพติด) อยู่บ่อยครั้ง และต้องโกหกสามีว่าไปส่งของตาใสสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งการเดินทางไปจะทำให้เวลาไม่แน่นอนและส่วนมากจะมีการเปลี่ยนสถานที่และเวลาอยู่เสมอ

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ผู้ให้ข้อมูลจบการศึกษาจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสมัยที่เรียนหนังสือนั้นไม่เคยข้องแวะกับยาเสพติด ไม่ว่าจะชนิดใด ๆ ก็ตาม และเพื่อนร่วมชั้นของผู้ให้ข้อมูล ก็ไม่เคยข้องแวะกับยาเสพติดเช่นกัน เมื่อผู้ให้ข้อมูลโตขึ้นเป็นวัยรุ่น อายุประมาณ 17 ปี จะเห็นว่าวัยรุ่นสมัยนั้นติดกันอยู่ 2 อย่าง คือ เหล้าและบุหรี่ ส่วนยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ไม่เห็นว่าใครจะติดกันเลย

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ด้วยความที่ผู้ให้ข้อมูลได้ออกจากโรงเรียนตอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงมีเพื่อนสมัยที่ยังเป็นเด็ก ๆ แต่ปัจจุบันไม่เคยได้ติดต่อกันเลย เพราะต้องแยกย้ายกันไปทำงาน ตอนที่ศึกษาอยู่ชั้นประถม 6 ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่รักเพื่อน เพื่อนเที่ยวไหนก็เที่ยวด้วย เป็นความสนุกสนาน การทะเลาะเบาะแว้งกันไม่มี และเป็นความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนที่มีแต่ความสนุกสนาน และเรื่องยาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลและเพื่อนไม่เคยข้องเกี่ยว

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

เพราะความที่ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนจน เป็นนักรออยู่ที่โรงเรียน เงินเดือนน้อยเพียงแค่เดือนละ 1,500 บาท ในแต่ละเดือนรายได้จะน้อยกว่ารายจ่ายเสมอ และยังมีภาระมากมายที่ต้องเลี้ยง สามีรับจ้างขับรถรายได้ไม่แน่นอนและ ไม่ได้มีอาชีพอื่นเสริม ทำให้รายได้จากผู้ให้ข้อมูลคนเดียวไม่พอกับการใช้จ่ายของคนในบ้าน แม้ว่าทุกคนจะช่วยกันประหยัดอย่างไรก็ตาม เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องรับงานที่ผิดกฎหมายทำ ซึ่งอาจจะเสี่ยงต่อการโดนจับกุม แต่ผู้ให้ข้อมูลไม่มีทางเลือก ต้องทำเพื่อปากท้องของคนในบ้าน

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลเริ่มมาทำงานโดยการส่งยาเสพติดให้กับผู้รับซื้อ เมื่อตอนอายุ 32 ปี และก็ได้โดนจับในตอนอายุ 32 ปี หลังจากทำงานนี้ได้เพียงไม่ถึงปีเท่านั้น โดนจับพร้อม ๆ กับคนขับรถส่งของ โดยเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้ล่อซื้อ โดนจับพร้อมของกลาง

ปัจจัยทางการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลจบการศึกษาจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งถือว่าเรียนน้อย ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถทำงานอะไรได้นอกจากการเป็นนักรอ คอยทำความสะอาดโรงเรียน และรับจ้างครุ ต้องการจะซื้ออะไร ไม่สามารถไปทำงานอื่นที่ใช้ความรู้ได้เพราะตนเองเรียนมาน้อย เมื่อมีงานที่

ทุกจริต ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถอะไรเลยแถมเงินดี ผู้ให้ข้อมูลใช้เวลาตัดสินใจเพียงคืนเดียวจึงรับทำงานนี้ เพราะเป็นงานที่คนความรู้น้อยอย่างผู้ให้ข้อมูลจะได้เงินสูงเป็นค่าตอบแทน

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ทางด้านสามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนดี มีนิสัยเรียบร้อย ไม่พูดมาก คอยดูแลงานภายในบ้านแทนผู้ให้ข้อมูลได้เป็นอย่างดี เป็นสามีที่ดีให้เกียรติผู้ให้ข้อมูลเสมอมา ไม่เคยก้าวก้าวยางานของผู้ให้ข้อมูล ด้วยความที่เรียนน้อยมาเหมือนกัน สามีของผู้ให้ข้อมูล จึงไม่สามารถไปทำงานที่ไหนได้ จนเมื่อมาได้แต่งงานกับผู้ให้ข้อมูล จึงต้องยอมทนลำบากด้วยกันโดยไม่เคยบิปรักบั่น เมื่อมีลูกก็คอยดูแลลูกเป็นอย่างดี

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงความสัมพันธ์ใน ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลมีความเป็นอยู่ที่อบอุ่น ซึ่งอาจจะไม่มากมายนักแต่ก็ถือว่าดี จะมีปัญหาที่แต่รายได้ของผู้ให้ข้อมูลน้อยไม่พอกับรายจ่าย ผู้ให้ข้อมูลและสามีสนใจแต่เรื่องปากเรื่องท้องโดยเฉพาะลูก ๆ จึงไม่ค่อยมีเวลามาทะเลาะกัน ซึ่งสามีของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ค่อยสนใจในเรื่องงานของผู้ให้ข้อมูลจึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีโอกาสตัดสินใจเองที่จะทำงานโดยการส่งเฮโรอื่นให้กับผู้ที่รับซื้อตามจังหวัดต่าง ๆ ถึงแม้ว่าผู้ให้ข้อมูลและสามีจะไม่ค่อยมีเวลาให้กับลูกๆ ซึ่งอยู่ในวัยรุ่นก็อาจจะ มีปัญหาบ้าง เพราะลูก ๆ ค่อนข้างซนตามภาษาของเด็กหนุ่มแต่ก็ยังดีที่ยังเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่และไม่ทำตัวเหลวไหล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 6 : ปราณี (นามสมมุติ)

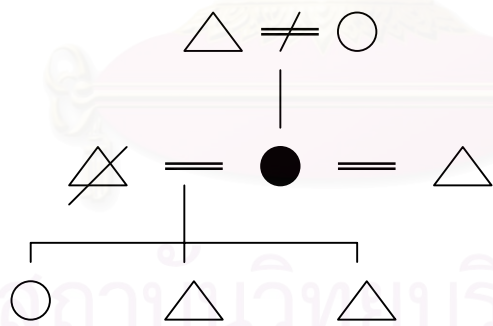
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	71 ปี
ศาสนา	:	คริสต์
ภูมิลำเนา	:	นครนายก
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพเดิม	:	แม่บ้าน
สถานภาพทางสังคม	:	แม่บ้าน

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ลักษณะที่เด่นชัดของผู้ให้ข้อมูลก็สังเกตจากใบหน้าที่มีลักษณะไปทางชาวตะวันตก (ฝรั่ง) ผิวขาว รูปร่างสูงโปร่ง สูงประมาณ 172 เซนติเมตร การพูดเป็นแบบเรียบง่าย ๆ อย่างสุภาพ ใบหน้าจะยิ้มแย้มอยู่เสมอแต่ดวงตาบ่งบอกความเหงาเศร้าอยู่ตลอดเวลา

ไดอะแกรมเครือญาติ

	หมายถึง	ผู้ชาย
	หมายถึง	ผู้ชายตาย
	หมายถึง	ผู้หญิง
	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
	หมายถึง	การสมรส
	หมายถึง	การหย่าร้าง

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลได้เล่า ถึงชีวิตในวัยเยาว์ว่าเกิดเมื่อปี พ.ศ.2473 ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดนครนายก ผู้ให้ข้อมูลผ่านการแต่งงาน2ครั้ง ครั้งแรกเป็นคนไทยไม่มีบุตรด้วยกัน หลังจากทีสามีคนแรกเสียชีวิตก็ได้แต่งงานกับคนต่างชาติเป็นลูกครึ่งจีน-อเมริกันสามีนับถือศาสนาคริสต์ผู้ให้ข้อมูลจึงต้องนับถือศาสนาตามสามีด้วย และมีบุตรด้วยกัน3คน ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าตั้งแต่เกิดมาก็ยังไม่เคยเห็นหน้าพ่อแม่ที่แท้จริงโดยได้อาศัยอยู่กับย่า รู้แต่เพียงชื่อของท่านทั้งสอง ซึ่งพอกับแม่ได้แยกทางกันตั้งแต่ผู้ให้ข้อมูลยังอยู่ในครรภ์ แต่ไม่ทราบถึงสาเหตุของการหย่าร้างกัน พ่อแม่คลอดผู้ให้ข้อมูลมาก็นำมาให้พ่อที่บ้านของย่า แต่ไม่พบจึงได้ฝากให้ย่าช่วยเลี้ยงดูจนพอจะจำความได้ ก็ได้รับการส่งให้เข้าเรียนที่โรงเรียนวัดท่าทราย ตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก ด้วยการส่งเสียของย่า ที่ได้มาจากการค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ และได้รับการจุนเจือจากอา ของผู้ให้ข้อมูลบางท่าน ในชีวิตวัยเด็กมีความลำบากมากเพราะว่าขาดความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ แต่ในช่วงนั้นไม่รู้สึกละแวกมากอาจจะเป็นเพราะเกิดจากความเคยชินมากกว่า ไม่รู้จักว่าความรักความอบอุ่นความใกล้ชิดของพ่อแม่เป็นอย่างไร จะมามีความรู้สึกก็ตอนที่ผู้ให้ข้อมูลเป็นแม่คนความรู้สึกของความเป็นแม่ทำให้หวงคิดถึงชีวิตของตนเองในอดีตที่ผ่านมา (ทุกครั้งทีกล่าวถึงแม่หรือลูกของผู้ให้ข้อมูล ๆ มักจะมีอาการน้ำตาไหล) รู้สึกเหมือนว่าชีวิตของตนเองจะอาภัพอยู่เสมอ ตลอดชีวิตของผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกว่าจะไม่เคยพบกับความสุขเลยต้องเผชิญกับปัญหาชะตาชีวิตที่พลิกผันอยู่ร่ำไป สิ่งทีเลวร้ายที่สุดก็เห็นจะเป็นการที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจนในที่สุดเมื่อปีพ.ศ.2533 ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาเมียเสพติดเฮโรอีนจำนวน 800 กรัมไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต้องโทษจำคุกเป็นเวลา 50 ปี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าไม่รู้ว่าจะพูดถึงจุดเปลี่ยนแปลงในชีวิตว่าได้เกิดในช่วงไหนเพราะว่าชีวิตของตนมักจะมีอุปสรรคมาตลอด แต่ที่ว่ารุนแรงที่สุดก็เรื่องต้องโทษคดียาเสพติด เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจนมากจึงไม่มีโอกาสที่จะได้เล่าเรียนเหมือนกับคนอื่น และได้แต่งงานเมื่ออายุยังน้อยกับสามีคนแรก และแต่งงานใหม่อีกครั้งโดยหลังจากที่ได้อยู่กับภรรยาจึงได้รู้ว่าสามีใหม่เป็นผู้ที่ติดยาเสพติดประเภทเฮโรอีนในแต่ละวันสามีต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ปกติรายได้ก็ไม่ค่อยจะพอใช้จ่ายอยู่แล้วยังต้องหมดไปกับการซื้อยาเสพติดของสามี ผู้ให้ข้อมูลจึงต้องช่วยเหลืออีกแรงนอกเหนือจากการเป็นแม่บ้านยังได้ขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่บ้านซึ่งตั้งอยู่ในชุมชนแออัด และได้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้รู้จักกับพวกที่ติดยาเสพติดในละแวกบ้านซึ่งเป็นผู้ที่เคยนำยาเสพติดมาจำหน่ายให้กับสามีของผู้ให้ข้อมูล ในที่สุดก็มีผู้ที่ค้ายาเสพติดได้มาขอรับรองให้ผู้ให้ข้อมูลช่วยขายยาเสพติดให้โดยเสนอค่าตอบแทนเป็นเงินให้ แรก ๆ ก็ไม่กล้าเพราะไม่รู้จัทยาเสพติดทุกชนิดมาก่อน แต่ผู้ที่มา

ติดต่อกับบอกว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้หญิง และค้าขายอยู่กับบ้านไม่ต้องออกไปไหนเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สงสัย สามารถทำได้ดีกว่าคนอื่นและสามารถทำเงินได้มาก เมื่อเห็นว่าน่าจะเป็นหนทางที่จะช่วยเหลือครอบครัวได้ซึ่งขณะนั้นลูก ๆ ของผู้ให้ข้อมูลก็ยังไม่โตมาก ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็มากด้วย จึงได้ตกลงที่จะเป็นคนขายยาเสพติดให้กับผู้ที่ติดยาในชุมชน

ชีวิตประจำวัน

แต่ก่อนที่ยังไม่เคยค้ายาเสพติด ในแต่ละวันจะทำหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยภายในบ้านตามปกติ พอเริ่มค้ายาเสพติดก็จะมีความรู้สึกหวาดระแวงตลอดเวลากลัวว่าจะถูกตำรวจจับ ในแต่ละวันจะต้องคอยเตรียมยาเสพติดไว้จำหน่ายให้ลูกค้า แรก ๆ คนที่นำยาเสพติดมาส่งจะจัดการบรรจุอยู่ในวัสดุให้อย่างเรียบร้อยมีทั้ง ห่อกระดาษหนังสือพิมพ์ขนาดเล็กราคาขายห่อละ 10 บาท หรือบรรจุในหลอดพลาสติกปิดผนึกห่อหุ้มยาวประมาณ 1 นิ้วราคาขายหลอดละ 30 บาท หรือบรรจุในหลอดพลาสติกใสราคาประมาณ 150 – 250 บาทแล้วแต่ปริมาณยาเสพติดที่บรรจุไว้ภายใน โดยผู้ให้ข้อมูลจะได้ส่วนแบ่งเป็นยาเสพติดในอัตราส่วน 10 ต่อ 2 กล่าวคือขายได้ 10 ส่วนจะได้ 2 ส่วนนำไปขายเพื่อเป็นค่าจ้าง แรก ๆ จะรับแบบบรรจุเสร็จ ต่อมาก็ได้รับการแนะนำให้ผู้ให้ข้อมูลรับซื้อเป็นถุงหรือก้อนโดยจะมีน้ำหนักประมาณ 3,500 กรัม แล้วนำไปบรรจุเองผู้ให้ข้อมูลต้องไปตวงใส่ห่อกระดาษหนังสือพิมพ์เอาเอง ซึ่งก็ทำให้เกิดความยุ่งยากมากยิ่งขึ้น แต่ก็ทำให้ได้กำไรมากขึ้นกว่าเดิม

การปรับตัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงการปรับตัวว่าแต่ก่อนที่ยังไม่ได้ค้ายาเสพติดผู้ให้ข้อมูลจะมีอาชีพค้าขายของเด็ก ๆ น้อยภายในชุมชนซึ่งก็มีพวกที่ติดยาเสพติดจำนวนมากผู้ให้ข้อมูลจึงต้องคอยระวังว่าอาจจะถูกพวกขี้ยาลักขโมยของจึงทำให้มีความรู้สึกเป็นศัตรูต่อกัน แต่พอมีอาชีพขายยาเสพติดให้กับพวกที่ติดยาเสพติดแล้วความรู้สึกจึงกลับกลายเป็นตรงกันข้าม แต่จะทำตัวสนิทกับพวกที่ติดยาเสพติดมากก็ไม่ได้เพราะอาจจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งข้อสงสัยได้ดังนั้นจึงต้องติดต่อกับพวกที่มาซื้ออย่างระมัดระวังและจะต้องเป็นคนช่างสังเกตโดยเฉพาะคนแปลกหน้า และจะต้องพยายามรู้จักคนที่ผ่านไปมาให้มากเพื่อป้องกันตำรวจที่ปลอมตัวมาเพื่อจับกุม

ทัศนคติและโลกทัศน์

ในความคิดของผู้ให้ข้อมูลมีความเข้าใจดีว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ในความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าตนเองไม่เคยไปปล้น จี้ หรือฆ่าใคร แต่คิดว่าทำไมโทษที่รับคือจำคุกตลอดชีวิตจึงหนักกว่าการฆ่าคน บางคนต้องโทษฆ่าคนตายพอติดคุกไม่นานก็พ้นโทษเดี๋ยวก็นึก

ทำผิดกลับเข้ามาอีกไม่นานก็พ้นโทษ แต่คนที่ต้องโทษเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดไม่มีโอกาสที่จะพ้นโทษ ทุกวันนี้ทำใจเอาไว้แล้วว่ายังไงเสียก็ต้องตายในคุกแน่ จึงคิดว่าในชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสิ่งที่ทำผิดที่สุดในชีวิตก็คือการค้ายาเสพติดซึ่งในขณะที่คิดจะค้ายาเสพติดไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าโทษของการค้ายาเสพติดจะรุนแรงขนาดนี้ เพราะในชีวิตเคยเห็นพวกที่ติดยาเสพติดเดินเข้าออกเรือนจำเป็นว่าเล่น ทุกวันนี้ไม่เคยได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารจากโลกภายนอกเลย แต่รู้ว่ายาเสพติดกำลังแพร่ระบาดอย่างมากเนื่องจากมีผู้ต้องโทษเข้ามาใหม่ทุกวัน ๆ ละหลายคน

การวางแผนอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงช่วงที่จำหน่ายยาเสพติดนั้นทำไปด้วยความจำเป็นบีบบังคับให้ต้องกระทำเพียงเพื่อให้ความเป็นอยู่ในช่วงนั้นดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ไม่รู้ว่าจะต้องจำหน่ายยาเสพติดไปนานแค่ไหนเพราะว่าแต่ก่อนที่ยังไม่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอนาคตของผู้ให้ข้อมูลจะเป็นอย่างไรก็ยังไม่สามารถที่คาดหวังอะไรได้จะทำได้ก็เพียงทำชีวิตในปัจจุบันขณะนั้นให้ดีที่สุดมีความเป็นอยู่ที่ดีไม่เดือดร้อนก็เพียงพอแล้ว และไม่รู้ว่าจะถ้าไม่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเสียก่อนผู้ให้ข้อมูลจะต้องค้ายาเสพติดไปอีกนานแค่ไหน

ปัญหาและอุปสรรค

การค้ายาเสพติดในระยะแรกมีปัญหาเกี่ยวกับคนรอบข้างทั้งคนที่ใกล้ชิดและคนแปลกหน้าที่คอยแฉเวียนมา ซึ่งคนที่ใกล้ชิดผู้ให้ข้อมูลต้องคอยปกปิดไม่ให้ทราบถึงพฤติกรรมการค้ายาเสพติดเพราะทราบว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่อยากทำให้ลูกเห็น รู้สึกไม่ค่อยสบายใจ เวลาที่ต้องคอยดูแลครอบครัวก็ต้องน้อยลงเพราะแต่ละวันจะต้องแบ่งเวลาในการเตรียมยาเสพติดไว้ขายให้กับผู้ที่ติดยาเสพติด ส่วนคนแปลกหน้าที่แฉเวียนเข้ามาที่บ้านก็จะทำให้เกิดความหวาดระแวงว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ บางครั้งที่มีผู้ติดยาเสพติดหน้าใหม่มาขอซื้อยาเสพติดจึงไม่ค่อยกล้าขายให้ เมื่อผู้ติดยาเสพติดไม่สามารถซื้อได้ก็จะพยายามลบเลือนให้ผู้ให้ข้อมูลขายยาเสพติดให้โดยไม่ยอมไปไหน ทำให้รู้สึกกลัวจนในที่สุดก็ต้องยอมที่จะไปเอายาเสพติดออกมาขายให้

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ชีวิตในช่วงที่เป็นวัยรุ่นถือได้ว่าเป็นช่วงสั้น ๆ เพื่อนในวัยเดียวกันก็มีบ้างแต่ไม่มากนัก เพราะต้องทำงาน และต้องออกจากโรงเรียนทำให้ขาดการติดต่อกับเพื่อนฝูง ผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยได้ออกไปคบค้าสมาคมกับใคร จึงไม่รู้จักกับยาเสพติดรวมทั้งเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่มีใครเลยที่ติดยาเสพติด แต่ในเขตชุมชนก็มักจะมีคนติดยาเสพติดจำนวนมากซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่เคยรู้จักกับผู้ติดยาเสพติดเหล่านั้น และก็ไม่ได้ทราบว่าคุณคนเหล่านั้นติดยาเสพติดชนิดใดบ้าง ทราบจากผู้

ใหญ่ที่ใกล้ขีดพุดให้ฟังว่าคนติดยามักจะมีรูปร่างผอม การแต่งกายสกปรก ให้ระมัดระวังอย่าพยายามเข้าไปใกล้ ในช่วงวัยรุ่นผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐยังมีน้อยมากคนทั่วไปจึงไม่ค่อยมีใครรู้จักยาเสพติด หรืออาจจะเป็นเพราะยาเสพติดยังไม่แพร่ระบาดเหมือนในปัจจุบัน

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าจะมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนมีน้อยมาก เพราะเพื่อนในวัยเดียวกันแทบจะไม่มีเลย จะมีก็แต่เพื่อนบ้านในละแวกเดียวกันเท่านั้นในแต่ละวันจะไม่ค่อยได้ออกไปไหน เพราะต้องดูแลความเรียบร้อยภายในบ้านและต้องขายของจะพบแต่ลูกค้าที่มาซื้อของ และผู้ที่มาซื้อของก็จะเป็นคนในชุมชนมีทั้งที่ติดยาเสพติดและไม่ติดยาเสพติด ซึ่งก็เป็นคนที่คุ้นหน้าคุ้นตากันเป็นอย่างดีแต่จะไม่สนิทสนมกันมากนัก และก็มีคนที่เคยเห็นหน้าแต่เป็นคนอื่นไม่ใช่คนในชุมชนเข้ามาตีสนิทจนไปสู่การชักชวนให้ขายยาเสพติดในที่สุด

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจทางบ้านของผู้ให้ข้อมูลในระยะก่อนที่จะค้ายาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าเป็นช่วงที่ลำบากพอสมควร รายได้ไม่แน่นอนบางวันต้องให้สามีไปยืมเงินมาจากเพื่อนของสามีเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็น รายได้จากสามีก็ไม่ค่อยจะเหลือเพราะต้องหมดไปกับการซื้อขายยาเสพติดมาเสพ สรุปได้ว่ารายได้จากสามีของผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถที่จะจุนเจือครอบครัวได้เลย การค้าขายก็เป็นการค้าขายของเล็กๆน้อยๆพอเป็นค่ากับข้าวไปวันๆ บางวันก็ไม่มีค่าขนมให้ลูก รายได้ในแต่ละวันประมาณ 40 – 50 บาท หรือประมาณ 1,200 - 1,500 บาทต่อเดือน แต่พอเริ่มขายยาเสพติดให้กับผู้ติดยาเสพติดภายในชุมชนก็ทำให้มีเงินมาใช้จ่ายได้คล่องตัวขึ้นกว่าเดิม จากที่แต่ก่อนในแต่ละวันเงินไม่พอกับค่าใช้จ่าย พอมาขายยาเสพติดทำให้มีเงินเก็บหลายพันบาทซึ่งก็เป็นเพียงระยะเวลาสั้น ๆ ก่อนที่จะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงเรื่องราวในอดีตนับตั้งแต่จำความได้ก็ได้อาศัยอยู่กับย่า พอโตขึ้นมาสักหน่อยก็ได้มีโอกาสเข้าโรงเรียนเหมือนกับเด็กทั่วไปจนกระทั่งอายุประมาณ 10 ขวบซึ่งขณะนั้นกำลังจะได้เข้าเรียนต่อชั้นประถมปีที่ 6 แต่ก็ไม่ทราบสาเหตุที่ไม่สามารถเรียนต่อได้ซึ่งต้องออกจากโรงเรียนมาอยู่กับบ้านเฉย ๆ จะมีก็แต่บางวันที่ต้องออกไปกับย่าเพื่อช่วยย่าขายของเล็กๆ น้อย ๆ พอมีค่าใช้จ่ายไปวัน ๆ ในชีวิตของผู้ให้ข้อมูลนั้นผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าไม่รู้จักชีวิตความเป็นวัยรุ่นเลยเพราะว่าเมื่อผ่านช่วงวัยเด็กมาได้ไม่นานก็ได้อยู่กับสามีคนแรกเมื่ออายุยังไม่ถึง 20 ปี โดยไม่ได้จด

ทะเบียนสมรสหรือเข้าทำพิธีตามประเพณีแต่อย่างใด แต่เดิมผู้ให้ข้อมูลนับถือศาสนาพุทธเหมือนกับย่า เมื่ออยู่กินกับสามีคนแรกได้ประมาณ 2 ปี ประมาณปีพ.ศ.2492 สามีของผู้ให้ข้อมูลก็ได้ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต จึงทำให้ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลต้องขาดผู้นำหาเลี้ยงครอบครัว หลังจากที่มีคนแรกเสียชีวิตไม่นานผู้ให้ข้อมูลก็ได้แต่งงานใหม่อีกครั้งซึ่งขณะนั้นผู้ให้ข้อมูลอายุประมาณ 21 ปีซึ่งสามารถจดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง สามีของผู้ให้ข้อมูลถึงแม้ว่าจะมีอาชีพการงานแต่ก็ไม่ทำให้ฐานะทางครอบครัวดีขึ้นอีกทั้งผู้ให้ข้อมูลมีบุตรกับสามีใหม่ทั้งหมด 3 คนเป็นหญิง 1 คนและชาย 2 คน เมื่อฐานะทางบ้านไม่ดี รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายผู้ให้ข้อมูลจึงหารายได้ด้วยการขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ บริเวณหน้าบ้านที่เช่าอยู่ จนในที่สุดผู้ให้ข้อมูลได้รับการติดต่อให้ขายยาเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 39 – 40 ปี โดยเริ่มขายให้กับผู้เสพรายย่อยในเขตชุมชนก่อนที่จะรับยาเสพติดเป็นจำนวนมากมาแบ่งขายอีกทอดหนึ่ง

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าในชีวิตของผู้ให้ข้อมูลไม่มีโอกาสได้เล่าเรียนในระดับชั้นการศึกษาสูง ๆ เหมือนคนอื่นเขา ได้เรียนชั้นสูงสุดแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พออ่านออกเขียนได้แต่ก็ไม่คล่องสาเหตุที่ทำให้ไม่ได้เล่าเรียนเนื่องจากไม่มีผู้ที่จะส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนซึ่งขณะนั้นได้อาศัยอยู่กับย่าซึ่งแก่มากแล้วก็ประกอบอาชีพค้าขายพอมีรายได้ประทังชีวิตไปวัน ๆ ความรู้สึกในวัยเด็กมีความต้องการได้รับการศึกษาเล่าเรียนเหมือนกับเด็กคนอื่น ๆ ทุกวันจะเห็นคนอื่นแต่งชุดนักเรียนตนเองก็อยากแต่งชุดนักเรียนด้วยเช่นกัน ผู้ให้ข้อมูลเคยถามย่าว่าเมื่อไรตนจะได้ไปเรียนหนังสืออีก ย่าบอกว่าให้รอพอกับแม่ของผู้ให้ข้อมูลกลับมาและเอาเงินมาให้ก่อนจึงจะได้มีโอกาสเรียน ซึ่งอาของผู้ให้ข้อมูลที่เคยให้ความช่วยเหลือจนเจ็อกก็ไม่สามารถรับภาระด้านนี้ได้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่มีโอกาสได้เล่าเรียนเหมือนคนอื่น

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าครอบครัวที่อบอุ่นเป็นยังไงชีวิตในวัยเด็กตั้งแต่เกิดมาไม่เคยรู้จักกับความรักความอบอุ่นของพ่อแม่เพราะว่านับแต่จำความได้ก็เห็นแต่หน้าของย่าเท่านั้นที่คอยเลี้ยงดูมาตลอด ย่าของผู้ให้ข้อมูลเคยเล่าให้ฟังว่าพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลแยกกันอยู่ตั้งแต่ตัวของผู้ให้ข้อมูลยังอยู่ในท้อง พอผู้ให้ข้อมูลเกิดมาแม็ก็นำมาให้ย่าเลี้ยงแล้วนับแต่นั้นมาแม็ก็นไม่เคยมาเยี่ยมอีกเลยจนถึงทุกวันนี้ตัวของผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่เคยเห็นหน้าพ่อแม่ อยากจะมีความใกล้ชิดความอบอุ่นเหมือนครอบครัวอื่นบ้างแต่ก็ไม่มีโอกาส ทุกวันนี้คิดถึงแต่เพียงย่าเท่านั้นแต่ท่านก็เสียชีวิตไปนาน

แล้วหลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลแต่งงานกับสามีคนแรก นอกเหนือจากยา ก็จะมีแต่เพียงอาชีพที่ยังคอยดูแล แต่ก็ช่วยเหลือได้ไม่มาก เพราะว่าทุกคนก็ยังมีภาระของตนเองต้องรับผิดชอบ

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงคู่สมรสว่าตัวของผู้ให้ข้อมูลผ่านการแต่งงานมา 2 ครั้ง ในครั้งแรกของชีวิตคู่ ก็เป็นไปแบบเรียบง่ายโดยไม่มีการจัดพิธีสมรสตามประเพณีหรือจดทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมายแต่อย่างใดจะเป็นลักษณะของการคบหาอยู่กินกันโดยที่ไม่ต้องมีใครมารับรู้ทั้งสิ้นเป็น ความสมัครใจของตัวผู้ให้ข้อมูลกับสามีซึ่งผู้ปกครองของผู้ให้ข้อมูลก็คือยา ยาก็ไม่ห้ามหรือทักท้วง เพราะอาจจะเห็นว่าจะได้มีคนมารับผิดชอบแทนตัวยาเนื่องจากยาก็อายุมากแล้ว ส่วนญาติของ ฝ่ายสามีก็มีแต่พ่อเท่านั้นส่วนแม่สามีไม่ได้อยู่ด้วยกัน สามีของผู้ให้ข้อมูลมีอาชีพรับจ้างจะชอบกิน เหล้าและสูบบุหรี่ เล่นการพนันบ้างแต่จะไม่ค่อยให้ผู้ให้ข้อมูลรู้ส่วนเรื่องยาเสพติดนั้นสามีคนแรก ของผู้ให้ข้อมูลไม่เคยยุ่งเกี่ยวไม่ว่าจะเป็นผู้เสพเองหรือเป็นผู้ขายยาเสพติดให้กับผู้อื่นแต่อย่างใด หลังจากทีสามีคนแรกของผู้ให้ข้อมูลประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตได้ประมาณ 1 ปีตัวผู้ให้ข้อมูลก็ได้ แต่งงานใหม่กับสามีที่เป็นคนต่างชาติโดยการแต่งงานครั้งนี้ได้ทำการจดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่สามีเป็นคนติดยาเสพติดประเภทเฮโรอีน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 7 : ขนิษฐา (นามสมมุติ)

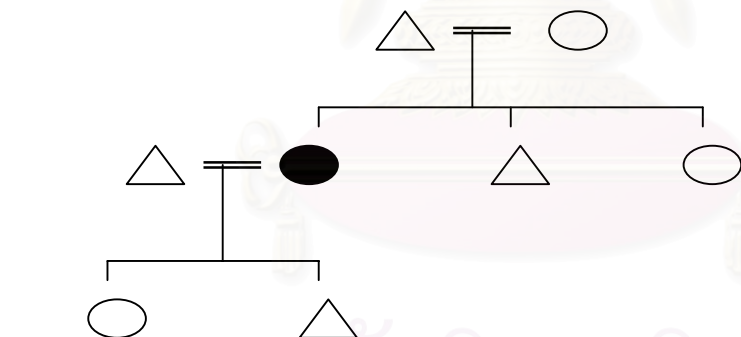
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	28ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	สุพรรณบุรี
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพเดิม	:	รับจ้าง
สถานภาพทางสังคม	:	แม่บ้าน

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะผอม สูงประมาณ 157 – 160 เซนติเมตร รูปร่างบางผิวเหลือง ผมสั้น สีน้ำตาลใบหน้าเหลี่ยม ลักษณะการพูดสำเนียงเหน่ออย่างชัดเจนตามแบบฉบับของคนสุพรรณ

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
══	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2515 ที่ตำบลอุ้มถ้อง อำเภออุ้มถ้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านท่า อำเภอบางแพ จังหวัดสุพรรณบุรี เกิดในครอบครัวที่มีฐานะพอกินพอใช้ไปวัน ๆ ไม่ถึงกับขัดสนมากนัก มีบิดาเป็นผู้ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ในกรุงเทพฯ มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพทำหน้าที่แม่บ้าน ผู้ให้ข้อมูลมีพี่น้องด้วยกันทั้งหมด 3 คน ผู้ให้ข้อมูลเป็นพี่คนโตและมีน้องชายและน้องสาวอย่างละคน ผู้ให้ข้อมูลสมรสกับสามีอาชีพรับจ้างทั่วไปและมีบุตรด้วยกันเป็นหญิงกับชาย แต่เดิมผู้ให้ข้อมูลและน้องอาศัยอยู่กับมารดาที่จังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมารดาก็ประกอบอาชีพทำไร่กับญาติพี่น้อง ส่วนบิดาทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ แต่จะเดินทางไปเยี่ยมที่สุพรรณบุรีอย่างสม่ำเสมอทุกเดือน จนกระทั่งผู้ให้ข้อมูลเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงได้ย้ายมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ มาพักอาศัยที่บ้านเช่าในกรุงเทพฯ กับบิดาบ้านดังกล่าวเป็นของญาติปลูกแบ่งให้เช่า เมื่อเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ เดิมที่ตั้งใจจะมาเรียนต่อแต่พอมาอยู่ได้สักพักก็มีความคิดว่าไม่เรียนหนังสือแต่หางานทำดีกว่าสุดท้ายก็ไม่ได้เรียนหนังสือและออกมาทำงานรับจ้าง เมื่อมีสามีแล้วก็ไม่ค่อยได้ทำงานนอกบ้านนอกจากเลี้ยงดูบุตร ซึ่งผู้ให้ข้อมูลต้องโทษเมียยาเสพติดให้โทษเฮโรอีนจำนวน 5,250 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายพร้อมกับเพื่อน ๆ อีก 3 คน โดยเป็นเพื่อนในกลุ่มเดียวกันทั้งหมดโดนจับได้ภายในห้องพักในเขตท้องที่ แขวงคันนายาว เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ศาลจังหวัดมีนบุรีตัดสินจำคุก 50 ปีได้รับการลดโทษเหลือ 37 ปีกับอีก 6 เดือน

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงจุดเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่ทำให้ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็ในช่วงที่ไม่ได้ออกไปทำงานนอกบ้านทุกวันจะมีหน้าที่เลี้ยงดูบุตรหน้าที่ในการหาเลี้ยงครอบครัวจึงตกเป็นของสามีของผู้ให้ข้อมูล เมื่อผู้ให้ข้อมูลต้องอยู่บ้านโดยเฉพาะสภาพแวดล้อมมีลักษณะเป็นชุมชนแออัดและในย่านดังกล่าวมีการเล่นการพนันกันอย่างมากและตัวผู้ให้ข้อมูลเองก็เป็นผู้ที่ติดการพนันโดยเฉพาะการเล่นไพ่ (โป๊กเกอร์) ในแต่ละวันหลังจากที่เสร็จภาระกิจประจำวันเหล่าสมาชิกโดยเฉพาะพวกแม่บ้านจะมารวมตัวกันเพื่อเล่นการพนันทำเช่นนี้มาเป็นปี จนกระทั่งอยู่มาวันหนึ่งตัวผู้ให้ข้อมูลได้เห็นพฤติกรรมของเพื่อนที่เล่นการพนันที่เป็นสตรีล้วงเอาสิ่งของบางอย่างออกมาจากเสื้อชั้นในจึงเกิดความสงสัยและได้ถามถึงสิ่งดังกล่าวว่าคืออะไรและได้รับคำตอบว่าเป็นยาเสพติดประเภทเฮโรอีนซึ่งบรรจุอยู่ในหลอดพลาสติกใส เมื่อผู้ให้ข้อมูลทราบว่สิ่งของดังกล่าวคืออะไรจึงได้รับการชักชวนให้หาลูกค้าผู้เสพยาเสพติดและรับยาเสพติดไปขายต่ออีกทอดหนึ่ง ในขณะนั้นตัวของผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการเงินเพื่อนำไปเล่นการพนันอยู่แล้วจึงสนใจที่จะทำแต่ก็ยังไม่รับปากตกลง จนกระทั่งเมื่อเล่นการพนันเสียจึงคิดที่จะหาเงินเพื่อมาเล่นการพนันก็เลยต้อง

พยายามหาลูกค้าและก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยากเพราะว่าผู้ให้ข้อมูลก็พอรู้จักกับผู้ที่ติดยาที่อาศัยอยู่ในเขตที่
พักเดียวกันในเวลาไม่นานก็มีลูกค้ามาติดต่อซื้อขายเสพติดจำนวนมาก

การปรับตัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าในแต่ละวันจะอยู่แต่ในบ่อนการพนันเล่นไพ่มิได้บ้างเสียบ้างแต่จะเสียซะ
เป็นส่วนใหญ่จนทำให้มีหนี้สินไปทั่ว และเมื่อมีรายได้เสริมจากการค้ายาเสพติดทำให้มีเงินมาเล่น
การพนันได้อย่างต่อเนื่องและยังสามารถใช้หนี้ที่เกิดจากการพนัน แต่ผู้ให้ข้อมูลก็ได้รับการเตือน
จากเพื่อนที่ค้ายาเสพติดด้วยกันว่าอย่าใช้จ่ายเกินมากนักเดี๋ยวจะทำให้คนอื่นสงสัยดังนั้นผู้ให้ข้อ
มูลจึงค่อย ๆ ใช้หนี้เป็นบางส่วนทั้งที่ใจจริงอยากจะใช้หนี้ให้หมดเพื่อความสบายใจ แต่ก็เชื่อเพื่อน
ให้ทำตัวเป็นลูกหนี้ต่อไปก่อน

ชีวิตประจำวัน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงชีวิตประจำวันในช่วงที่ค้ายาเสพติดว่าเขาแน่นอนไม่ได้ไม่มีรูปแบบตาย
ตัว บางวันก็ประกอบอาชีพสุจริตรับจ้างเฝ้าหน้าร้านที่รู้จักในบริเวณที่ผู้ให้ข้อมูลพักอาศัยแต่ก็ไม่
ทุกวัน กิจวัตรประจำวันก็ได้แก่การเข้าไปมั่วสุมในบ่อนการพนันซึ่งก็มีหลายแห่งใกล้เคียงกันนอก
เหนือจากการเล่นการพนันในทุกวันตอนใกล้ค่ำจะต้องไปคอยลูกค้าที่จะมาซื้อขายเสพติดเวลาที่
ขายยาเสพติดจะเป็นเวลาประมาณ 19.00-22.00 น. ซึ่งเป็นช่วงที่ปลอดภัยและเป็นช่วงเวลาที่ผู้
ติดยาจะยอมออกจากที่พักเพื่อหลบสายตาของคนทั่วไปรวมทั้งตำรวจด้วย แต่ก่อนที่จะขายยาเสพ
ติดทุกวันก่อน 17.00 น. ผู้ให้ข้อมูลจะต้องกลับบ้านไปจัดเตรียมอาหารให้สามีและลูก เมื่อมีภาระที่
ต้องขายยาเสพติดจึงได้นำลูกคนโตไปจ้างคนอื่นเลี้ยง ส่วนลูกคนเล็กจะพาไปด้วย ส่วนสามีเมื่อรู้ว่า
ผู้ให้ข้อมูลค้ายาเสพติดก็ไม่ว่าอะไรเนื่องจากเป็นการแบ่งเบาภาระในการหาเงินมาจุนเจือทางบ้าน

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงทัศนคติของการเป็นผู้ติดยาเสพติดและค้ายาเสพติดว่าในครั้งแรกที่ลอง
สูบบุหรี่ก็รู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ที่ลองสูบบุหรี่เพราะคิดว่าเป็นการคลายเครียดโดยเฉพาะเวลาที่เล่น
การพนันโดยส่วนมากแล้วผู้ที่อยู่ในวงการพนันมักจะดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ไม่ว่าหญิงหรือชายจะมี
บ้างบางคนก็สูบบุหรี่แต่ตัวผู้ให้ข้อมูลไม่เคยสูบ ส่วนสามีของผู้ให้ข้อมูลสูบบุหรี่และภรรยาจะกิน
ยาม้าบ้างในบางครั้งในตอนทำงานเนื่องจากสามีของผู้ให้ข้อมูลมีอาชีพขับรถรับจ้างตัวผู้ให้ข้อมูล
จึงมีความคุ้นเคยกับยาเสพติดในหลายประเภทแต่ก็ไม่เคยที่จะลองเสพเองเพราะรู้ว่ายาเสพติด
เป็นสิ่งที่ไม่ดี

การวางแผนอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าในช่วงที่ค้ายาเสพติดไม่ได้สนใจอะไรมากคิดแต่เพียงว่าจะทำอย่างไรที่จะสามารถหาเงินมาได้มาก ๆ เพื่อมาปลดหนี้การพนันและมีทุนไว้เล่นการพนันทุกวันเพราะว่าผู้ให้ข้อมูลติดการพนันมากบางวันไม่สนใจที่จะนำยาเสพติดไปขายเพราะยังมัวแต่เล่นไพ่บางครั้งทำให้พวกที่รอซื้อยาเสพติดรอนานจนทนไม่ไหวให้คนมาตามถึงวงไพ่ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องเลิกเล่นไพ่ทันทีเพราะกลัวว่าพวกที่ติดยาเสพติดจะตามมาถึงวงไพ่เดี๋ยวจะทำให้คนอื่นรู้ แต่ความเป็นจริงก็มีพวกที่อยู่ในวงไพ่ว่างเหมือนกันซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้สนใจเพราะว่าไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้กับคนอื่นนั่นแต่คิดว่าเป็นเรื่องดีซะอีกที่จะได้มีเงินเข้ามาเล่นการพนันทุกวัน ผู้ให้ข้อมูลคิดแต่ว่าจะหาความสุขกับการเล่นการพนันไปวัน ๆ เท่านั้นเรื่องติดคุกตารางไม่เคยคิด

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคของผู้ให้ข้อมูลในขณะที่อยู่นอกบ้านและต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดก็คือการดำเนินชีวิตในแต่ละวันไม่เคยมีการวางแผนความเป็นอยู่ว่าจะต้องทำอะไรบ้างในแต่ละวัน ไม่มีคนคอยให้คำแนะนำที่ถูกที่ควร จะคิดแต่ก็เรื่องเที่ยวสนุกไปวัน ๆ เรื่องการกินอยู่ก็อาศัยพวกเพื่อน ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าไม่ค่อยจะกังวลเรื่องจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม แม้แต่ขณะที่มียาเสพติดอยู่ในตัวเวลาที่นั่งรถจักรยานยนต์ไปเจอด่านตำรวจก็ไม่มีรู้สึกกลัวอะไรเพราะคิดว่ายังไงเสียตำรวจก็คงไม่กล้าค้นตัวผู้หญิง ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าปัญหาใหญ่ที่สำคัญของผู้ค้ายาเสพติดเสียเองก็คือการติดยาเสพติดเพราะว่าผู้ที่ติดยาเสพติดจะมีลักษณะที่แตกต่างจากคนธรรมดาทั่วไปคือร่างกายทรุดโทรมเป็นเป่าสายตาของตำรวจอาจถูกตรวจค้นได้ง่าย แต่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้หญิงเคยถูกด่านตำรวจสกัด เวลาตรวจค้นก็มักจะตรวจค้นแต่ร่างกายของผู้ชาย ส่วนผู้หญิงมักจะไม่ได้ตรวจค้นจึงทำให้รอดพ้นการจับกุมมาได้บ่อยครั้งจนทำให้เกิดยามใจไม่เกรงกลัวว่าจะถูกจับกุมเข้าคุกวัน

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงประสบการณ์ในชีวิตวัยเด็กว่าเมื่อตอนที่อาศัยอยู่กับแม่ที่ต่างจังหวัด เรื่องของยาเสพติดไม่เคยรู้จักมาก่อนเลยว่าเป็นอย่างไรหรืออาจจะเป็นเพราะว่ายังเด็กเกินไป ก็มีบ้างที่เคยเห็นผู้ใหญ่ที่สูบบุหรี่ แต่พอย้ายมาอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นบ้านพักในเขตชุมชนแออัดมีครัวเรือนหนาแน่นและสามารถพบเห็นพฤติกรรมของผู้เสพยาเสพติดได้ไม่ยาก เห็นการซื้อขายยาเสพติดจนกลายเป็นเรื่องปกติ และเมื่อได้มาคบกับเพื่อนที่สูบบุหรี่ก็ทดลองสูบบุหรี่บ้างแรก ๆ ก็ไม่ค่อยชอบแค่ลองสูบเล่น ๆ จะรู้สึกมันศรีษะแต่พอผ่านไปสักครู่จะรู้สึกคุ้นเคย

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่ามีความรู้สึกที่มีความสนิทคุ้นเคยกับเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัว เมื่อผู้ให้ข้อมูลมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ทำให้ห่างเหินกับครอบครัวและมักจะเริ่มคบกับเพื่อนใหม่มากขึ้นมีความรู้สึกแปลกใหม่จากแต่ก่อนที่เคยอยู่ในต่างจังหวัดชีวิตจะเรียบง่ายไม่มีสิ่งยั่วยวนให้หลงเดินทางผิด การที่มีเพื่อนมากขึ้นและคิดว่าทุกอย่างเพื่อนช่วยเหลือได้หมดโดยไม่ต้องปรึกษาผู้ใหญ่ทำให้ชีวิตกล้าขึ้นแต่จะมีความกล้าในทางที่ผิดเสียมากกว่า โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดก็เข้าไปยุ่งเกี่ยว เพราะการคบเพื่อนและยังเป็นเพื่อนที่ติดยาเสพติดและค้ายาเสพติดทำให้ต้องคล้อยตามและในที่สุดต้องเข้าไปมีส่วนร่วมค้ายาเสพติด

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงสภาพทางเศรษฐกิจก่อนที่จะต้องค้ายาเสพติดว่าเคยประกอบอาชีพรับจ้างได้ค่าจ้างเป็นแบบรายวันวันละไม่เกิน 120 บาทและงานก็ไม่ได้มีให้ทำทุกวันและยังมีลูกก็ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่มีเวลาออกไปทำงานและจะต้องเลี้ยงดูลูก ถ้าจะจ้างคนเลี้ยงก็ไม่คุ้มเพราะว่าเมื่อออกไปทำงานก็มีรายได้ไม่มากส่วนรายได้ที่มาจากสามีก็จะได้ประมาณวันละ 200 – 250 บาทแต่สามีของผู้ให้ข้อมูลก็ต้องหมดไปกับการสูบบุหรี่และดื่มสุราและบางวันก็ต้องซื้อยามามากินเพื่อที่จะได้สามารถทำงานได้ตามกำหนด ในแต่ละวันสามีของผู้ให้ข้อมูลจะให้เงินเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวประมาณ 50 – 100 บาทแล้วแต่ว่าจะมีมากหรือน้อยซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็จะนำเงินส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่ายไปเล่นการพนันเป็นประจำทุกวัน ตลอดระยะเวลาที่เล่นการพนันก็มักจะเป็นหนี้สินจากการเล่นการพนันเมื่อไม่มีทางที่จะหาเงินมา ใช้นี้การพนันได้ก็หาทางออกโดยการค้ายาเสพติด โดยผู้ให้ข้อมูลรับจ้างนำยาเสพติดจากเพื่อนไปส่งให้กับผู้ค้ารายย่อยจะได้ค่าจ้างครั้งละประมาณ 5,000 บาทแต่ถ้ารับซื้อจากเพื่อนแล้วนำไปแบ่งขายให้กับผู้เสพจะมีกำไรประมาณ 5 เท่าโดยซื้อมา 1 หลอดราคา 500 บาทแบ่งขายได้ 2,000 - 2,500 บาท

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงเหตุการณ์ในแต่ละช่วงที่ผ่านมาว่าเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ เมื่ออายุประมาณ 12 ปีต้องเปลี่ยนจากที่อยู่กับแม่มาอยู่กับพ่อและเมื่อมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ก็ทำให้ตัวผู้ให้ข้อมูลขาดคนที่ จะควบคุมดูแลอบรมสั่งสอนเพราะว่าพ่อก็ไม่ค่อยมีเวลาในที่สุดก็ไม่คิดที่จะเรียนและก็ออกเที่ยวเตร่โดยเมื่ออายุได้ประมาณ 15 – 16 ปีก็ต้องทำงานรับจ้างไปตามสถานที่ต่าง ๆ ในที่สุดก็ไม่กลับบ้านโดยไปอยู่กับสามีและมีลูกด้วยกันซึ่งขณะนั้นผู้ให้ข้อมูลอายุประมาณ 17 ปีนับว่าอายุน้อยมากในการที่จะต้องรับผิดชอบชีวิตเด็กที่เกิดมาแต่ในที่สุดผู้ให้ข้อมูลก็มีบุตรคนที่สองและเมื่อต้องอยู่กับบ้านเพื่อเลี้ยงลูกจึงทำให้ต้องเข้าไปมั่วสุมเล่นการพนันและเริ่มค้ายาเสพติดเมื่ออายุ

ประมาณ 19 ปีทำการลักลอบขายยาเสพติดหลายครั้งจนถูกตำรวจจับได้เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีอายุ เกือบ 21 ปีโดยถูกจับเมื่อปลายปี พ.ศ.2535

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลเรียนจบชั้นประถมปีที่ 6 จากต่างจังหวัดหลังจากนั้นตั้งใจว่าจะมาเรียนต่อที่ กรุงเทพฯ โดยมาอาศัยอยู่กับพ่อ แต่หลังจากที่มาอยู่ได้ไม่นานก็หลงแสงสีของกรุงเทพฯออกเที่ยว เสร็จจนในที่สุดก็ไม่ได้เรียนหนังสือ คิดว่าตนเองมีความรู้พอที่จะหาเลี้ยงตนเองได้แล้วจึงทำให้ไม่คิด ที่จะกลับบ้าน และเมื่อพอนานเข้ารู้ตัวว่าน่าจะกลับไปเรียนต่อแต่ไม่กล้าเพราะกลัวพ่อแม่จะลงโทษจึงต้องหาทางออกโดยเริ่มจากไปอาศัยอยู่กับเพื่อนซึ่งก็อยู่ได้ไม่นานก็ต้องย้ายไปอยู่ที่อื่น เพราะว่าผู้ให้ข้อมูลไม่มีความรู้ไม่สามารถหารายได้เมื่อไปอาศัยคนอื่นก็ได้เพียงระยะสั้น ๆ เท่านั้น

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงสามีว่าในการเลือกคู่ชีวิตในขณะนั้นเป็นความรักที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยคิดว่าเป็นความคิดของเด็กวัยรุ่นมากกว่าไม่เคยปรึกษาผู้ใหญ่เลยว่าจะเหมาะสมหรือไม่ทุกอย่าง ทำโดยเอาความคิดของตนเองเป็นใหญ่ในครั้งแรกที่รู้จักกับสามีก็จะเห็นเขาสูบบุหรี่จะกินเหล้าใน บางครั้งสามีของผู้ให้ข้อมูลจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถึงจะไม่มีความรู้แต่ก็เป็นคนขยันรัก ครอบครัวยุ สามีเคยเล่าให้ฟังเหมือนกันว่าบางวันต้องกินยาฆ่าเพื่อที่จะได้มีแรงทำงานถ้าไม่กินก็จะ ทำงานไม่ไหว ราคายาม้าเมื่อก่อนจะตกประมาณเม็ดละ 45 – 50 บาทไม่แพงเหมือนในปัจจุบัน แต่ก่อนพวกที่กินยาม้าจะเป็นพวกที่ใช้แรงงานแต่เดี๋ยวนี้นักเรียนนักศึกษาเอามาเสพมากินซึ่งราคา ตกเม็ดละประมาณ 100 – 110 บาทเมื่อครั้งที่ผู้ให้ข้อมูลขายยาเสพติดยาม้ายังไม่แพร่ระบาด เหมือนในปัจจุบันจะมีแต่เฮโรอีนที่เป็นที่นิยมของผู้ที่ติดยา สามีของผู้ให้ข้อมูลเมื่อรู้ว่าผู้ให้ข้อมูล ขายยาเสพติดก็ไม่ได้สนับสนุนหรือห้ามแต่อย่างใดแต่ก็เป็นห่วงผู้ให้ข้อมูลโดยบอกว่าให้ระวังจะ ถูกตำรวจจับ และในที่สุดก็ถูกจับ

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลถึงแม้ว่าจะไม่มีปัญหาการหย่าร้างของบิดามารดาแต่ด้วยเหตุผล และความจำเป็นบางประการทำให้บิดาและมารดาของผู้ให้ข้อมูลต้องอยู่กันคนละทางทำให้ขาด ความอบอุ่นในครอบครัวขาดคนที่คอยดูแลและเอาใจใส่ขัดเกลาผู้ให้ข้อมูลได้เรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง การที่ผู้ให้ข้อมูลย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพฯก็เพื่อมาเรียนต่อแต่ก็ไม่ได้เป็นไปตามความตั้งใจเมื่ออยู่ห่าง จากคนดูแลและบิดาไม่มีเวลาที่จะคอยให้คำชี้แนะจึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลหันไปคบเพื่อนและคล้อย ตามหรือเลียนแบบเพื่อนจนในที่สุดก็ไม่ได้คิดที่จะกลับบ้านความที่เป็นผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ จึงถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าเมื่อตนถูกจับถูก ๆ ของตนก็ได้แยก กันอยู่โดยคนโตอยู่กับสามีส่วนคนเล็กแม่ของผู้ให้ข้อมูลมารับไปดูแล

กรณีศึกษาที่ 8 : ดวงแข (นามสมมุติ)

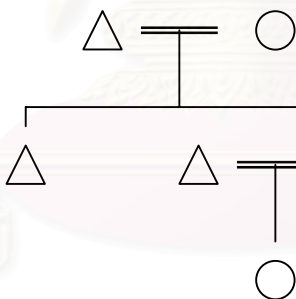
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	40 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	เชียงใหม่
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพเดิม	:	ค้าขาย
สถานภาพทางสังคม	:	แม่ค้า

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะรูปร่างเล็กสันทัดไม่ผอมหรืออ้วนจนเกินไป สูงประมาณ 160 เซนติเมตรผิวขาวแบบขาวเหนือ ท่าทางทะมัดทะแมงปราดเปรี้ยว อุปนิสัยเคร่งขรึม พูดจาจริงจัง

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
==	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ.2503 ที่ตำบลแม่คำ อำเภอแม่จัน จังหวัด เชียงราย ในครอบครัวของชาวไร่ที่อยู่ในถิ่นที่ห่างไกลความเจริญ ได้มีโอกาสเรียนจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งถือได้ว่าการศึกษาไม่น้อยหน้าถ้าเทียบกับคนอื่นในหมู่บ้าน และได้แต่งงานกับคนในหมู่บ้านเดียวกันเป็นข้าราชการตำรวจยศจ่าสิบตำรวจ ชื่อเกรียงไกรฯ อายุ 41 ปี และบุตรสาว 1 คน ปัจจุบันอายุ 18 ปี การใช้ชีวิตตั้งแต่เกิดมาก็ดำเนินมาตามปกติสุขเหมือนกับคนอื่นทั่วไปในหมู่บ้านมีความเป็นอยู่สุขสบายไม่มีความเดือดร้อนแต่อย่างใด จนกระทั่งเมื่อประมาณต้นปี พ.ศ.2534 เป็นช่วงที่ญาติๆ ได้มาร่วมทำบุญ สิ่งที่ทำให้ชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงก็โดยเริ่มจากการชักชวนของหลานชาย ซึ่งเป็นคนแนะนำให้นำยาเสพติดไปส่งที่กรุงเทพฯ โดยให้เหตุผลว่าทำงานและได้เงินดี เคยทำหลายครั้งแล้วแต่ครั้งนี้ที่ชวนให้ทำเพราะว่าของที่จะนำลงมาส่งที่กรุงเทพฯ คราวนี้มีจำนวนมากจึงอยากจะหาคนช่วยและเจ้าของของ กำหนดว่าให้ใช้ผู้หญิงเป็นผู้ช่วยในการลำเลียงยาเสพติด จะเป็นการปลอดภัยกว่าที่จะใช้ผู้ชายมาเพียงลำพังโดยตกลงว่าจะให้ค่าจ้างในการขนยาเสพติดครั้งนี้เป็นเงิน 15,000 บาท ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าน่าจะทำได้ตัดสินใจทำ และสามารถผ่านด่านตรวจค้นรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมาได้ตลอด ผู้ให้ข้อมูลยอมรับว่าได้ขนยาเสพติดไปส่งให้ลูกค้าหลายครั้งจนมาครั้งสุดท้ายที่ถูกจับพร้อมสามีของผู้ให้ข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจอำเภอแม่สาย ซึ่งเป็นคนละสถานีตำรวจที่สามีของผู้ให้ข้อมูลประจำอยู่ หลานชายของผู้ให้ข้อมูลก็ถูกจับในครั้งนั้นด้วย โดยยาเสพติดของกลางเป็นเฮโรอีนจำนวน 21 กิโลกรัม (60 ก้อน) ถูกจับที่บริเวณหน้าตลาดสด อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผู้ให้ข้อมูลรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาทั้งในชั้นจับกุมและชั้นศาล จึงได้รับการลดโทษจากประหารชีวิตเหลือจำคุกตลอดชีวิต ได้รับอภัยโทษเมื่อปี พ.ศ.2539 เหลือ 40 ปี ปัจจุบันได้รับโทษ มาแล้ว 10 ปี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าจุดที่ทำให้ชะตาชีวิตต้องเปลี่ยนไปก็เนื่องจากการตัดสินใจที่ผิดพลาดในชีวิต แต่ไม่อยากจะโทษใครเพราะเป็นคนเลือกเอง แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะเคยทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งก็อาจจะเป็นครั้งสุดท้ายก็ได้ผู้ให้ข้อมูลได้พูดอย่างปลงตกในชีวิตว่าทุกวันนี้ทำได้แล้ว ไม่คิดอะไรมากคิดว่ายังไงก็คงไม่ได้ออกไปใช้ชีวิตข้างนอกเหมือนกับคนอื่นเพราะปัจจุบันอายุก็มากแล้วและโทษที่ยังเหลืออีกหลายสิบปีคงจะไม่มีโอกาสพ้นโทษ ความผิดพลาดครั้งนี้เพราะว่าทำอะไรโดยไม่รู้จักคิดผิดชอบชั่วดี คิดอยู่อย่างเดียวว่าจะทำอย่างไรให้ได้เงินมา ทำไปโดยเอาความคิดของตนเองเป็นใหญ่ไม่ฟังคำพูดของคนอื่นจนทำให้ชีวิตผิดพลาด ทำความเดือดร้อนเสียชื่อเสียงชื่อเสียงมาสู่ครอบครัว อีกทั้งลูกก็ต้องขาดคนดูแลส่งเสียเล่าเรียน สิ่งที่ทำให้เห็นผิดเป็นชอบโดยเริ่มจากการที่ไปคบกับผู้ที่ค้ายาเสพติดและเชื่อในคำพูดจาวานลัสม์ต่าง ๆ นานา และที่

สำคัญคือความละเอียดรอบคอบอยากได้อะไรก็อย่าลืมโดยไม่คิดถึงผลที่จะตามมาสุดท้ายก็ต้องชักชวนสามีที่มีหน้าที่การงานที่ดีให้มาร่วมกระทำความผิดถึงความลำบากไว้กับลูกที่ไม่มีคนเลี้ยงดูต้องนำไปฝากให้ญาติไปอุปการะ ปัจจุบันบุตรสาวของผู้ให้ข้อมูลจะมาเยี่ยมประมาณ 3 - 4 เดือนต่อครั้ง

การปรับตัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงการปรับตัวว่าแต่เดิมตนเป็นคนประกอบอาชีพทางการเกษตรชีวิตประจำวันก็อยู่ตามท้องเขาไร่นา การแต่งตัวก็สบาย ๆ เหมือนชาวบ้านโดยทั่วไปแต่พอเมื่อมีภาระที่ต้องทำโดยการเดินทางไปตามสถานที่นัดมอปลิงของหรือยาเสพติดซึ่งอาจจะเป็นในตัวเมืองหรือในจังหวัดอื่นที่เจริญการแต่งตัวของผู้ให้ข้อมูลจึงต้องพยายามให้ดูดีกว่าปกติ และให้เข้ากับสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันการสงสัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และจะต้องรู้จักเทคนิคในการเจรจาส่งมอปลิงยาเสพติดด้วย ผู้ให้ข้อมูลเล่าให้ฟังว่าผู้ที่มารับของถามว่า "พาคณงานมาด้วยหรือเปล่า" ผู้ให้ข้อมูลเกิดความสงสัยจึงถามกลับไปว่า "พาคณงานมาทำไม" ซึ่งคำว่าคณงานหมายถึงยาเสพติด เพราะฉะนั้นจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมของผู้ค้ายาให้ทัน

ชีวิตประจำวัน

การดำเนินชีวิตของผู้ให้ข้อมูลแต่เดิมนั้นทำอะไรเก็บพีชผลทางการเกษตรไปขายเหมือนกับคนอื่นทั่วไปไม่มีอะไรแตกต่างกันเลย จนกระทั่งตัดสินใจเลือกที่จะแสวงหาความสุขสบายโดยไม่คำนึงถึงความผิดชอบชั่วดี โดยในวันที่จะนำยาเสพติดลงมาส่งที่กรุงเทพฯ หลานชายเป็นผู้ที่ดำเนินการจัดเตรียมสิ่งของทั้งหมดโดยเป็นผู้ไปรับยาเสพติดในคืนก่อนที่จะเดินทางในตอนเช้า ด้วยรถยนต์โดยสารประจำทางเข้ากรุงเทพฯ โดยนัดเจอหลานชายที่ท่ารถ เมื่อถึงท่ารถโดยสารประจำจังหวัดหลานชายได้นำกล่องกระดาษปิดผนึกอย่างดีจำนวน 2 กล่องมาด้วยโดยแบ่งกันถือคนละกล่องแยกกันขึ้นรถโดยสารนำเข้าสู่กรุงเทพฯ แต่ก็ต้องโดนจับเสียก่อนที่จะขึ้นรถมายังกรุงเทพฯ

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลเล่าให้ฟังเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องยาเสพติดว่ายอมรับในความผิดที่ได้กระทำแต่ไม่คิดว่าจะต้องมีความผิดที่ต้องรับโทษมากมายขนาดนี้ ซึ่งยาเสพติดแท้ที่จริงแล้วไม่ใช่ของตน ผู้ให้ข้อมูลเป็นแต่เพียงแค่ผู้ที่รับจ้างขนยาเสพติดเท่านั้น ค่าตอบแทนก็ได้เพียงน้อยนิดเมื่อเปรียบกับราคาที่ขายให้กับผู้เสพ โทษที่ได้รับก็น่าจะเพียงพอที่จะทำให้เกิดความเข็ดหลาบกับผู้ต้องขังแล้ว แต่ทุกวันนี้ไม่มีความหวังที่จะได้รับอิสระภาพ อยากให้สังคมให้โอกาสผู้ที่หลงผิดได้กลับตัวเป็นคนดีบ้าง ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าถ้าย้อนเวลากลับไปได้จะไม่มีวันกระทำผิดเช่นนี้เป็นอันขาด

การวางแผนอนาคต

ก่อนที่ผู้ให้ข้อมูลจะต้องโทษคดีค้ายาเสพติดได้คิดวางแผนอนาคตไว้แต่เพียงว่าเมื่อได้เงินจากการค้ายาเสพติดจะนำไปซื้อสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวก ซึ่งในความเป็นจริงแล้วสิ่งของดังกล่าวไม่มีความจำเป็นเลยที่จะต้องขวนขวายหามาเพราะเท่าที่เป็นอยู่ก็ถือว่าสุขสบายดีแล้ว แต่เป็นเพราะความอยากได้อยากมีเกินความจำเป็นความไม่รู้จักพอ จึงต้องทำให้ชีวิตต้องมาลำบากใช้ชีวิตในทัศนสถานแห่งนี้

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาของผู้ให้ข้อมูลในเรื่องการค้ายาเสพติดคิดว่าไม่มีเพราะว่าไม่ได้ทำทุกวันถ้าวันไหนมีงานจะมีคนมาบอกซึ่งผู้ให้ข้อมูลไม่ต้องทำอะไรเลย รอแต่เพียงเวลานัดหมายเดินทางเข้ากรุงเทพฯ นำยาเสพติดไปส่ง ในการทำทุกครั้งก็จะให้หลานชายเป็นคนไปรับของและนำมาแบ่งกันขนไปกรุงเทพฯ ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงคิดว่าปัญหาก็คือไม่มีประสบการณ์ในเรื่องของการทำผิดกฎหมายมาก่อนเป็นคนไม่มีเล่ห์เหลี่ยมเหมือนกับคนที่ทำเป็นขบวนการยึดเป็นอาชีพมานาน และการที่เชื่อคนง่ายขาดความรู้ที่จะใช้ความคิดพิจารณาในสิ่งที่ถูกที่ควรก็เป็นปัญหาของผู้ที่หลงผิดตกเป็นเหยื่อ เป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด

ปัจจัยเกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงประสบการณ์เรื่องยาเสพติดว่าตั้งแต่เด็กจนโตไม่เคยข้องแวะกับยาเสพติดเลยจะเคยเห็นก็แต่ต้นฝิ่นที่มีอยู่เต็มไปหมดบนดอยแต่ก็อยู่ห่างไกลจากหมู่บ้าน รู้แต่เพียงว่าจะมีกลุ่มคนบนดอยเท่านั้นที่ลงมาเก็บยางจากดอกฝิ่นเพื่อเอาไปทำยาแต่ไม่รู้ว่าจะเอาไปทำที่ไหนอย่างไร เคยได้ยินคนในหมู่บ้านพูดถึงยาเสพติดบ้างเหมือนกันแต่ก็ไม่ได้สนใจ ในหมู่บ้านของผู้ให้ข้อมูลมีผู้ติดยาเสพติดประเภทฝิ่น เฮโรอีนบ้างเหมือนกันแต่ก็เห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้ชายวัยกลางคนที่ใช้แรงงานถึงผู้สูงอายุส่วนพวกเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดจะไม่มี

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงเพื่อนที่รู้จักคบหากันส่วนมากจะเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกันหรือในหมู่บ้านใกล้เคียงจะมีความสนิทสนมคบกันเหมือนพี่เหมือนน้อง เพราะสังคมชนบทต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันดังนั้นจึงรู้จักกันหมดว่าใครเป็นใครกันบ้าง เท่าที่รู้จักก็มีพวกผู้ชายที่มีครอบครัวแล้วที่ติดยาเสพติดอยู่บ้างแต่ไม่มากนักซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจก็รู้ว่าใครติดยาแต่ก็ไม่ได้จับกุมแต่อย่างใด ดังนั้นคนในหมู่บ้านจึงไม่มีใครคิดว่าการติดยาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่หรือเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ

เพราะคนที่ติดยาเสพติดในหมู่บ้านก็ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้ใคร ส่วนผู้หญิงไม่มีใครที่ติดยาเสพติดนอกจากผู้หญิงชาวบางคนเท่านั้นที่ติดยาเสพติดแต่ก็ไม่มากนัก

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าสำหรับตนแล้วไม่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัวเพราะว่าถึงแม้จะมีรายได้มาจากเงินเจือครอบครัวไม่มากนักแต่รายจ่ายก็ไม่มากกว่ารายรับในการจำหน่ายพืชผลทางการเกษตรแต่ครั้งสามารถทำเงินได้หลายพันบาทเพียงพอสำหรับเป็นทุนที่ซื้อปุ๋ยและอาหารสัตว์และยังเหลือสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวันได้อย่างสบายโดยเฉลี่ยแล้วรายได้ตกประมาณ 7,000 - 8,000 บาทต่อเดือนเมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้วถือว่าไม่มีรายได้สูงพอสมควร

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลลำดับเหตุการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตว่าชีวิตในวัยเด็กก็เหมือนกับเด็กตามชนบททั่วไปไม่มีอะไรที่หวือหวาหรือผิดไปจากคนอื่นการดำเนินชีวิตเมื่อเป็นวัยรุ่นอายุประมาณ 15-16 ปีส่วนมากก็จะไม่มีใครเรียนหนังสือทุกคนจะต้องออกไปทำงานนอกบ้านหรือไม่ก็ต้องรับผิดชอบงานภายในบ้านและเมื่ออายุใกล้จะครบ 20 ปีบริบูรณ์ก็จะเริ่มมีคนมาหมายปองหรือมาสู่ขอโดยปกติผู้หญิงในหมู่บ้านมักจะมีสามีและแยกครอบครัวเมื่ออายุประมาณ 20 ปี ผู้ให้ข้อมูลก็เช่นกันแต่งงานเมื่ออายุได้ 20 ปีเศษกับสามีรับราชการตำรวจอายุห่างกันหลายปี เมื่อสามีเป็นผู้ใหญ่กว่าปัญหาต่าง ๆ จึงต้องปรึกษาสามีและให้เป็นคนตัดสินใจแม้แต่เรื่องที่จะรับจ้างขนยาเสพติดแรก ๆ สามีของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่เห็นด้วยแต่ด้วยเหตุผลบางประการในที่สุดสามีของผู้ให้ข้อมูลก็ยินยอมให้ทำและเป็นคนที่ให้คำแนะนำอีกที ซึ่งในครั้งแรกที่เริ่มรับจ้างส่งยาเสพติดผู้ให้ข้อมูลอายุประมาณ 27 ปีขณะนั้นบุตรสาวก็ยังเล็กและต้องเข้าโรงเรียนก็ต้องมีค่าใช้จ่ายด้วยความที่อยากให้ลูกสุขสบายเหมือนคนอื่นและฐานะทางบ้านดีขึ้นจึงยินยอมที่จะทำผิดกฎหมาย

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลอธิบายถึงสาเหตุที่ตนจบการศึกษาแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะว่าคุณนิยมของคนในสังคมที่ผู้ให้ข้อมูลยุคนั้นมีความรู้สึกว่าคุณหญิงไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนหนังสือสูง ๆ เพราะว่าจะเรียนไปก็คงจะไม่ได้ใช้อะไร แค่อ่านออกเขียนได้ดีมากแล้ว พอมีอายุขึ้นมาสักหน่อยให้พ้นวัยเด็กก็ต้องมีครอบครัวแยกออกไป สามีเป็นคนคอยหาเลี้ยงผู้หญิงส่วนใหญ่จะไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ให้ได้มีโอกาสเล่าเรียนเหมือนกับเด็กผู้ชายทั้งที่ฐานะทางบ้านของผู้ให้ข่าวก็สามารถส่งให้เรียนได้สูงกว่านี้

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงคู่สมรสว่าตนจะเชื่อฟังคำพูดและการตัดสินใจของสามีเพราะว่าเขาเป็นผู้ใหญ่กว่าและเป็นหัวหน้าครอบครัวถึงแม้ว่าสามีของผู้ให้ข้อมูลจะชอบกินเหล้าและสูบบุหรี่ แต่ก็มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยปกติแล้วสามีของตนจะไม่ข้องแวะกับยาเสพติดแต่เป็นเพราะว่าตัวของผู้ให้ข้อมูลเองที่เป็นผู้เอาเรื่องการรับจ้างขนยาเสพติดไปปรึกษาโดยพูดถึงผลประโยชน์ที่เป็นเงินทองคำตอบแทนที่จะได้รับแต่ไม่เคยคิดถึงผลร้ายที่จะตบสนองตนและครอบครัว โดยในการขนยาเสพติดครั้งแรกผู้ให้ข้อมูลจะทำงานร่วมกับหลานชายซึ่งสามีของผู้ให้ข้อมูลจะไม่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยจนนานวันผู้ให้ข้อมูลทำหลายครั้งจนเป็นเรื่องปกติจึงบอกให้สามีของผู้ให้ข้อมูลมาช่วยเหลืออีกแรง และทำยที่สุดเมื่อพฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูลและสามีเริ่มมีคนสงสัยเรื่องจึงเข้าหุต้ารวจจนทำให้ถูกจับกุมในที่สุด

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเป็นครอบครัวของชาวนาชาวไร่ไม่มีความเป็นอยู่แบบคนตามต่างจังหวัดจะให้ความช่วยเหลือเป็นกันเองพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลอยู่ร่วมกันจนปัจจุบันทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีปัญหาภายในครอบครัวแต่อย่างใด ถึงแม้ว่าตัวผู้ให้ข้อมูลจะต้องมารับโทษที่เกิดจากการทำความผิดทุกคนในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้โกรธเคืองทุกคนให้อภัย ในอดีตที่ผ่านมาผู้ให้ข้อมูลไม่เคยเห็นพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลทะเลาะเบาะแว้งกันเลย รวมถึงครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่มีปัญหาใดๆอาจจะมีปากเสียงกันบ้างแต่ก็เป็นเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 9 : ลำดวล (นามสมมุติ)

ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	53 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	พะเยา
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพเดิม	:	ค้าขาย,ทำนา
สถานภาพทางสังคม	:	แม่บ้าน

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะรูปร่างใหญ่แต่ไม่สูงมากนัก ใบหน้าเหลี่ยม ผมหัน สูงประมาณ 160 เซนติเมตร ลักษณะเป็นคนที่ผ่านการทำงานหนัก น้ำเสียงจะแข็งกร้าวพูดเสียงดัง อุปนิสัยเป็นคนตรงไปตรงมาชอบคุยเรื่องส่วนตัวให้ฟังโดยไม่ปิดบังหรือรอให้ถามก่อน แต่จะเป็นคนที่ยึดยากไม่ชอบพูดเล่น เป็นคนคุยสนุกชอบหยอกล้อไม่เครียด

ไดอะแกรมเครือญาติ

หมายถึง

ผู้ชาย

หมายถึง

ผู้ให้ข้อมูล

หมายถึง

การสมรส

ประวัติชีวิต

ปัจจุบันผู้ให้ข้อมูลอายุ 53 ปี เกิดเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ.2491 ที่ตำบลดงเจนอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา การศึกษาชั้นสูงสุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนดอกคำใต้เมื่อเทียบกับคนในหมู่บ้านเดียวกันถือได้ว่ามีการศึกษาพอสมควร (ปัจจุบันจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก มสธ.ในทันตสถานหญิง) แต่งงานแล้วกับสามีที่ชื่อนายพงษ์เทพฯ อาชีพรับราชการเป็นครู มีบุตรชาย 2 คน อาชีพเดิมค้าขายส่วนมากจะเป็นพืชผลทางการเกษตร รายได้ในแต่ละเดือนตกประมาณโดยส่วนตัวผู้ให้ข้อมูลประมาณ 2,000 บาท สภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้นถือว่าพอกินพอใช้ไม่ขัดสน บ้านที่อยู่อาศัยมีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น ไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป ต้องโทษคดียาเสพติดเป็นเฮโรอีนจำนวน 1,400 กรัม (4 ก้อน) โดยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนภาค 4 จับที่ตำบลสำนักแต้วอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ศาลตัดสินลงโทษจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันได้รับการอภัยโทษเมื่อปี พ.ศ.2539 เหลือจำคุก 40 ปี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าไม่ทราบเหมือนกันว่าชีวิตต้องเข้าไปพัวพันกับการค้ายาเสพติดตั้งแต่เมื่อไร เพราะที่ไม่เคยคิดมาก่อนว่าตนเองจะต้องมาใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำ แต่คิดว่าน่าจะเริ่มจากแต่เดิมตนเองมีอาชีพทำไร่ และค้าขายพืชผลทางการเกษตรโดยใช้ชีวิตเรียบง่ายมีรายได้ไม่มากนักแต่ก็ไม่ถึงกับขัดสนแต่อย่างใด ในหมู่บ้านของผู้ให้ข้อมูลจะมีพวกเด็กสาว ๆ ไปทำงานในกรุงเทพฯ ส่วนมากก็จะไปขายบริการ ทำให้ฐานะทางบ้านของเด็กสาวเหล่านั้นมีฐานะดี ซึ่งการไปขายบริการนั้นก็มิทั้งสมัครใจไปทำและถูกหลอกไป คนที่ไปและประสบความสำเร็จมีเงินทองกลับมาให้พ่อแม่ก็มักจะมาชักชวนให้ไปทำงานขายบริการบ้างส่วนใหญ่อีกเป็นงานขายบริการส่วนมากจะเป็นการถูกชักชวนจากคนที่เคยไปทำงานมาก่อนแล้วประสบความสำเร็จ มีเงินทองกลับมาให้พ่อแม่ใช้ บางรายสามารถปลูกบ้านได้หลังโต ๆ ที่เครื่องใช้อำนวยความสะดวกภายในบ้านทำให้เกิดการทำตามแบบอย่างของคนในหมู่บ้านที่มักจะให้ลูกสาวเข้าไปทำงานในกรุงเทพฯ ส่วนลูกชายก็จะให้ทำงานในแถบหมู่บ้านหรือในเขตจังหวัดใกล้เคียง บางครั้งก็มีนายหน้าเข้ามาในหมู่บ้านเพื่อติดต่อหาเด็กสาวไปขายบริการ ผู้ให้ข้อมูลก็ได้รับการติดต่อให้เป็นนายหน้าจัดหาเด็กสาวไปส่งให้ที่กรุงเทพฯ โดยคนติดต่อจะอยู่ที่กรุงเทพฯไม่ต้องขึ้นมาเอง และผู้ให้ข้อมูลจะได้ค่าตอบแทนเป็นรายหัว ซึ่งการเป็นนายหน้าจัดหางานขายบริการนี้ผู้ให้ข้อมูลจะไม่บอกให้สามีซึ่งมีอาชีพครูทราบ เวลาที่จะนำเด็กสาวไปส่งที่กรุงเทพฯ ก็จะไม่บอกสามีว่าเพื่อนบ้านชักชวนไปเที่ยวที่กรุงเทพฯ เคยเดินทางไปส่งเด็กสาวขายบริการถึงชายแดนจังหวัดภาคใต้หลายครั้ง จนสนิทกับคนที่มาคอยรับเด็กสาว จนได้รับการติดต่อให้ขนยาเสพติดมาส่งให้ด้วย ตอนแรกที่ได้รับการติดต่อก็รู้สึกงง ๆ แต่ก็ไม่รู้สึกกลัวอะไร จึงได้ถามว่าจะให้ผู้ให้ข้อมูลทำอะไรบ้าง ผู้ติดต่อบอกว่าให้คอยอยู่ที่บ้านเมื่อถึงเวลาที่

พาเด็กสาวมาส่งจะมีคนนำของ(เฮโรอีน)มาให้ที่บ้าน และนำมาพร้อมกับเด็กสาว แต่ตอนที่ลงมาไม่ต้องมากับเด็กสาวหลายคนให้มาเพียงแค่1หรือ2คน โดยปกติจะมีเด็กสาวมาด้วย 3 – 5 คน และให้ว่าจ้างรถยนต์มาเอง แต่ถ้ามาคนเดียวก็ให้ขึ้นรถประจำทางได้ เพื่อป้องกันการสงสัยของเจ้าหน้าที่ เคยนำมาส่งให้หลายครั้งก่อนที่จะมาถูกจับที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

การปรับตัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงการปรับตัวว่าในการเดินทางจากบ้านเพื่อนำเด็กสาวไปทำงานยังจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็จะลักลอบลำเลียงยาเสพติดไปส่งด้วยเสมอซึ่งก็จะใช้เด็กสาวบังหน้าเมื่อผ่านด่านตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งก็สามารถผ่านมาได้โดยตลอดแต่จะพาพร้อมกับหญิงสาวประมาณ 2 – 3 คนและต้องไม่มากกว่านั้นเพราะตำรวจอาจจะสงสัยได้ซึ่งทุกครั้งจะอ้างว่าพาลูกหลานไปเที่ยวกรุงเทพฯ ในระหว่างเดินทางจะต้องตกลงกับเด็กสาวว่าถ้าตำรวจถามจะต้องต้องอย่างไรและทุกคนจะต้องตอบให้เหมือนกัน และเมื่อผู้ให้ข้อมูลต้องเดินทางอยู่เสมอดังนั้นจะต้องแสดงความรู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจตามเส้นทางให้มากที่สุด เพื่อความปลอดภัยในการที่จะถูกตรวจค้นในครั้งต่อไป

ชีวิตประจำวัน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าชีวิตในแต่ละวันมีความเป็นอยู่เรียบง่ายสบาย ๆ เริ่มตั้งแต่ตื่นนอนในตอนเช้าตนจะมีหน้าที่จัดเตรียมอาหารสำหรับสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะลูก ๆ ของผู้ให้ข้อมูลจะต้องเตรียมความพร้อมก่อนไปโรงเรียน และสามีของผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นครูสอนหนังสืออยู่ในหมู่บ้านเมื่อสมาชิกในครอบครัวออกจากบ้านกันหมดก็เหลือแต่เพียงผู้ให้ข้อมูลกับญาติที่ไม่ได้ออกไปทำงานนอกบ้าน ส่วนมากจะเป็นพวกแม่บ้านที่สามีออกไปรับจ้างทำงานนอกบ้านกันหมด บางวันก็ออกไปตามบ้านของเพื่อนบ้านที่มีกิจกรรมประกอบอาชีพในครัวเรือนเช่นการเย็บผ้า การสานเครื่องใช้ต่าง ๆ การรวมกลุ่มของแม่บ้านมักจะเป็นการพูดคุยกัน โดยเฉพาะเรื่องของการเดินทางไปทำงานที่กรุงเทพฯ ของเด็กสาว ๆ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าในช่วงนั้นเริ่มเป็นนายหน้าติดต่อหาเด็กสาวเพื่อส่งต่อไปทำงานในกรุงเทพฯ ดังนั้นในแต่ละวันจึงต้องเดินทางไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่ผู้ให้ข้อมูลรู้จักหรือหมู่บ้านที่มีผู้แนะนำไป ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าถึงแม้จะรับจ้างจัดหาเด็กแต่ก็ไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย จนกระทั่งไปรู้จักกับนักค้ายาเสพติดที่นำเด็กสาวไปส่ง

ทัศนคติและโลกทัศน์

ทัศนคติของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพการค้ายาเสพติด โดยมองว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี การที่ผู้ให้ข้อมูลเข้าไปทำก็มีสาเหตุของความอยากร่ำรวย อยากรมีเหมือนกับคนอื่นเขา คิดแต่เพียง

ว่าเป็นงานสบาย โอกาสที่ตนจะได้ค่าตอบแทนจากการค้ายาเสพติดอยู่ต่อหน้าเห็น ๆ ไม่เคยมองว่าจะต้องได้รับโทษ ซึ่งในขณะนั้นใครห้ามก็คงไม่ฟัง ไม่รู้จักคำว่าติดคุกติดตาราง กินข้าวแดงเป็นอย่างไร ทุกวันนี้รู้หมดทุกอย่างแล้วว่ามันเป็นอย่างไร

การวางแผนอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าได้วางแผนอนาคตไว้ตั้งแต่เริ่มเป็นธุระจัดหาเด็กเพื่อขายบริการแล้วว่าถ้าทำอย่างจริงจังไม่เกิน 2 - 3 ปีก็จะมีเงินซื้อรถยนต์ ซื้อมอเตอร์ไซด์ในแถบหมู่บ้านเพื่อให้คนรับจ้าง และต่อไปอาจจะปลูกบ้านหลังใหม่ให้ใหญ่กว่าเดิม และยังได้มาทำธุรกิจการค้ายาเสพติดยิ่งทำให้เกิดความมั่นใจว่า ความฝันความตั้งใจต่าง ๆ ที่คิดไว้จะเป็นไปเร็วกว่าที่คาดเอาไว้ เพราะดูว่าทำได้ง่าย

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคของผู้ให้ข้อมูลก็เห็นจะได้แก่ผู้ที่ประกอบอาชีพคล้ายกันกับผู้ให้ข้อมูล ซึ่งในขณะนั้นมีผู้มาจากกรุงเทพฯมาติดต่อให้คนที่ว่างขวางในหมู่บ้านช่วยเจรจาเพื่อจูงใจให้ผู้หญิงโดยเฉพาะสาว ๆ ไปทำงานขายบริการ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสามารถติดต่อเด็กได้มากผลประโยชน์ตอบแทนก็มากทำให้ผู้ที่ทำอาชีพเดียวกันเสียผลประโยชน์คอยหาทางกลั่นแกล้ง บอกข่าวกับทางเจ้าหน้าที่ให้คอยตรวจจับ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้กลัวเรื่องนำผู้หญิงไปขายบริการเพราะว่าไม่มีหลักฐานแต่กลัวว่าจะถูกเรียกตรวจจนเจอยาเสพติดเพราะฉะนั้นการกำหนดวันออกเดินทางจึงต้องเป็นความลับ และการติดต่อกับคนแปลกหน้าผู้ให้ข้อมูลจะไม่ยอมติดต่อด้วย แต่ผู้ให้ข้อมูลถูกผู้ที่ค้ายาเสพติดด้วยกันหักหลังเป็นสายลับให้ตำรวจมาจับกุม ดังนั้นปัญหาที่สำคัญของผู้ให้ข้อมูลคือการทรยศหักหลังในกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดด้วยกันเอง

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ชีวิตในวัยเด็กที่อาศัยอยู่ในต่างจังหวัดของผู้ให้ข้อมูลในท้องถิ่นที่ห่างไกลความเจริญ ในสมัยก่อนไฟฟ้า น้ำประปายังไม่มีใช้ในหมู่บ้าน ข้อมูลข่าวสารจึงไม่ค่อยรับรู้จากภายนอกเลย แต่เรื่องของยาเสพติดก็พบเห็นได้ไม่ยากในหมู่บ้านสามารถที่จะหาซื้อได้ทั่วไป เช่น ผีเสื้อ กัญชาหรือเฮโรอีน ส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลเองถึงแม้ว่าจะมีความคุ้นเคยกับยาเสพติดพวกนี้มาตั้งแต่เด็กแล้วก็ตามแต่ก็ไม่เคยทดลองเสพด้วยตัวเองเลย โดยผู้ให้ข้อมูลบอกว่าที่ไม่เสพเพราะว่าไม่ชอบเลยไม่เคยลอง แต่จะเห็นคนแก่หรือคนสูงอายุมักนิยมเสพกันเอง ส่วนการซื้อขายยาเสพติดในช่วงวัยเด็กไม่เคยเห็นมาก่อน

ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงเพื่อนที่คบหากันมาส่วนมากก็จะเป็นคนที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็กมีความผูกพันรู้จักนิสัยใจคอกันเป็นอย่างดี เพื่อนมีทั้งดีและไม่ดีโดยเฉพาะเพื่อนที่รู้จักกันโดยผิวเผิน ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าบางครั้งให้ความจริงใจกับเพื่อนแต่ก็ถูกเพื่อนทรยศหักหลังซึ่งหมายถึงเพื่อนที่รู้จักกันในระหว่างที่ผู้ให้ข้อมูลทำธุรกิจจัดหาเด็กไปขายบริการและก็ได้รับการชักชวนให้ลำเลียงยาเสพติดมาส่ง และก็เป็นคนเดียวกันที่แนะนำให้ผู้ให้ข้อมูลได้รู้จักกับสายลับหรือตำรวจปราบปรามยาเสพติดที่ปลอมตัวมาล่อซื้อ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมารู้ภายหลังว่าเพื่อนคนที่ทรยศเคยถูกจับกุมแต่ตำรวจไม่พบของกลางยาเสพติดจึงเอาผิดไม่ได้และได้เกลี้ยกล่อมให้เพื่อนคนดังกล่าวทำงานให้กับตำรวจโดยการแนะนำตำรวจมาติดต่อกับผู้ให้ข้อมูลเพื่อที่ตนเองจะได้หลุดพ้นข้อหา

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ความเป็นอยู่ของผู้ให้ข้อมูลทั้งก่อนที่ค้ายาเสพติดและจัดหาเด็กขายบริการไม่ได้มีความเดือดร้อนเรื่องเงินทองแต่ประการใด ซึ่งผู้ให้ข้อมูลค้าขายพอมีรายได้ อีกทั้งยังมีของของผู้ให้ข้อมูลก็รับราชการครุมีเงินเดือนที่แน่นอนรายได้รวมกันเดือนหนึ่งก็ประมาณ 6,000 - 7,000 บาท ฐานะค่อนข้างดี แต่เพราะความที่อยากได้ในสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องใช้หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แม้แต่คิดที่จะมีบ้านหลังใหญ่โตมีที่ดินให้คนอื่นเช่าจึงคิดที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินมามากๆ บางเดือนมีรายได้จากการส่งเด็กถึง 20,000 บาท และจากการค้ายาเสพติดอีกประมาณ 50,000 บาท

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลเริ่มที่จะเดินทางทำธุรกิจส่งเด็กไปทำงานเมื่อประมาณปี พ.ศ.2525 ซึ่งผู้ให้ข้อมูลอายุประมาณ 35 ปี และหลังจากนั้นไม่นานก็เริ่มได้รับการติดต่อให้ค้ายาเสพติดตั้งแต่อายุที่เริ่มต้นที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจึงประมาณ 36 - 37 ปี ถือได้ว่าเป็นช่วงที่เป็นผู้ใหญ่มีความรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ผู้ให้ข้อมูลถูกจับกุมเมื่อปี พ.ศ.2530 ดังนั้นสรุปได้ว่าผู้ให้ข้อมูลทำการค้ายาเสพติดประมาณ 4 ปี ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าจะลำเลียงยาเสพติดลงมาเดือนละประมาณ 2 - 3 ครั้งโดยเฉลี่ยแล้วแต่ว่าจะมีผู้ที่สั่งซื้อยาเสพติดจะไม่มีกรลำเลียงมาเก็บไว้ก่อนที่ลูกค้าจะสั่ง

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลจบการศึกษาจากโรงเรียนในหมู่บ้านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ซึ่งก็ถือได้ว่ามีความรู้พอสมควรเมื่อเปรียบกับยุคสมัยและสภาพแวดล้อมทางภูมิประเทศ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า

คนที่จบชั้นประถมปีที่ 7 ถ้าอยู่ในหมู่บ้านของผู้ให้ข้อมูลไม่ต้องกลัวอดตายแล้วเพราะว่ามีงานพอที่จะหาเลี้ยงตัวเองได้และถ้าไม่คิดจะรวยมากนักโดยการไปขายบริการที่กรุงเทพฯซึ่งผู้หญิงส่วนใหญ่ก็ไปทำด้วยกันทั้งนั้น เพราะค่านิยมของคนสมัยก่อนไม่ค่อยคิดมากเรื่องขายตัว คิดแต่เพียงว่าจะทำอย่างไรให้มีบ้านใหญ่โตมีทีวี ตู้เย็นเหมือนบ้านอื่นเขา

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

สามีของผู้ให้ข้อมูลรับราชการเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนจังหวัดพะเยาเป็นคนที่เป็นที่นับถือของคนทั่วไปในหมู่บ้าน ไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพติด และไม่เคยมารู้มาก่อนว่าผู้ให้ข้อมูลค้ายาเสพติดจะรู้ก็แต่เพียงการเป็นธรรมาจารย์ไปทำงานที่กรุงเทพฯและในจังหวัดทางภาคใต้เท่านั้น ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าถ้าสามีของผู้ให้ข้อมูลรู้เรื่องยาเสพติดจะต้องห้ามไม่ให้ทำเด็ดขาดเพราะสามีของผู้ให้ข้อมูลเกลียดมากในเรื่องนี้

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเป็นครอบครัวสังคมชนบทมาตั้งแต่รุ่นปู่ตายายเป็นครอบครัวขยายญาติๆจะอยู่ในบริเวณหมู่บ้านเดียวกันการดำเนินชีวิตของแต่ละครอบครัวเป็นแบบเรียบง่ายไม่วุ่นวายปัญหาต่างๆของคนภายในครอบครัวจึงไม่เกิดขึ้นทุกคนจะรู้จักหน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดี สังคมของคนในหมู่บ้านจะไม่มีปัญหาการทะเลาะเบาะแว้งไม่เคยเห็นครอบครัวไหนที่มีปัญหาการหย่าร้าง จะมีก็แต่การเป็นหม้ายไม่สามีก็ภรรยาตายจากกัน ดังนั้นสาเหตุการค้ายาเสพติดของผู้ให้ข้อมูลจึงไม่เกิดจากปัญหาครอบครัว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 10 : ประภา (นามสมมุติ)

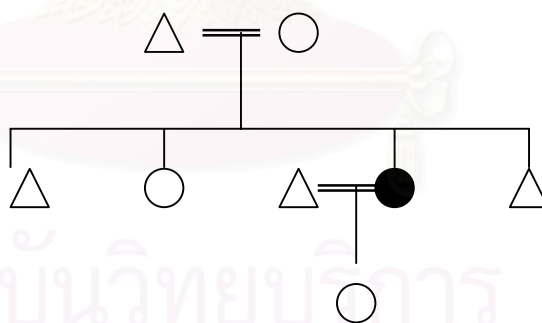
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	42 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	เชียงใหม่
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพ	:	รับจ้าง
สถานภาพทางสังคม	:	พนักงานบริการ

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะรูปร่างเล็ก แต่ไม่ถึงกับผอมมากนัก ผิวขาว - เหลืองแบบชาวเหนือ ใบหน้ากลม ตัดผมสั้น สูงประมาณ 155 เซนติเมตร ลักษณะเป็นคนขี้อาย น้ำเสียงเวลาพูดหรือตอบคำถามจะตอบแต่เพียงสั้น ๆ และเบามาก

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
==	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อปี พ.ศ.2502 ที่หมู่บ้านเขตตำบลจันว่าใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ครอบครัวเป็นคนท้องถิ่นทางภาคเหนือของประเทศมาตั้งแต่ปู่ย่า ส่วนมากจะประกอบอาชีพหลักอันได้แก่การทำนาทำไร่ ชีวิตในวัยเด็กก็อยู่ตามป่าเขาในท้องถิ่นที่ห่างไกลความเจริญที่ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า น้ำประปา แต่ก็ไม่รู้สึกราววิถีการดำเนินชีวิตจะลำบาก เคยได้รับการศึกษาจากโรงเรียนในหมู่บ้านเป็นการเรียนที่เป็นแบบตามมีตามเกิด ซึ่งถ้าเทียบระดับการศึกษาขั้นสูงสุดก็จะอยู่ในระดับประมาณชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก็พอจะมีความรู้แค่พออ่านออก เขียนได้ ชีวิตส่วนมากจะมีความใกล้ชิดผูกพันกับท้องไร่ท้องนา มากกว่าชีวิตในเมือง แต่ก็ได้เลือกที่จะประกอบอาชีพในเมืองเพราะคิดว่าเป็นโอกาสที่มีรายได้มากกว่าการทำไร่ โดยได้เดินทางมาทำงานตามสถานที่ต่าง ๆ ในอำเภอเมืองเชียงราย หลังจากที่ได้ทำงานมาสักระยะหนึ่งก็เริ่มที่จะมีเพื่อนมากขึ้นทำให้มีความรู้สึกมั่นใจว่าถึงจะไม่มีความรู้อะไร แต่ถ้าไม่เลือกงานหรือเกียจคร้านก็จะมียานมากมายให้ทำโดยไม่ต้องกลัวอดตาย ผู้ให้ข้อมูลได้แต่งงานในขณะที่ยังทำงานเป็นพนักงานอยู่ที่บาร์แห่งหนึ่ง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยได้รู้จักกับสามีที่เป็นแขกมาเที่ยวที่ร้าน ซึ่งต่อมาทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจนทำให้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมพร้อมกับสามี โดยสิ่งของการจะเป็นเฮโรอีนจำนวน 40 กิโลกรัม ศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต

จุดเปลี่ยนแปลงชีวิต

สำหรับจุดเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดนั้น ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงในการเข้ามาใช้ชีวิตในเมืองและได้เข้ามาทำงานบริการในบาร์ตอนกลางคืน จึงทำให้จำเป็นต้องที่จะต้องมีการพบปะผู้คนต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และในชีวิตกลางคืนนี้เองทำให้ได้รู้จักยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบุหรี่ยาสูบ เหล้า กัญชา ยาฆ่า เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากในชีวิตคนกลางคืนในการให้บริการนี้จะต้องมีการทำงานตลอดคืน และจะต้องคอยเอาใจ – ดูแลลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการให้รู้สึกประทับใจ และอยากที่จะมาหาตนมากขึ้น จึงทำให้ต้องมีการสูบบุหรี่ หรือการชงเหล้าให้แก่ลูกค้าอยู่เป็นประจำ และจึงทำให้มีโอกาสใช้ยาเสพติดได้ง่ายกว่าแต่ก่อนมาก และหลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลได้รู้จักกับสามีคนนี้ เขาก็จะยื่นคະยอให้ตนเองได้ใช้ยาม้าเพื่อที่จะทำให้รู้สึกสดชื่น และขยันในการทำงานมากยิ่งขึ้น และหลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลได้แต่งงานกับสามีแล้ว จึงทำให้ต้องคอยช่วยเหลือในการค้ายาเสพติดให้แก่ลูกค้าคนอื่น ๆ ที่เข้ามาใช้บริการ เพราะผู้ให้ข้อมูลสามารถที่จะปล่อยของให้แก่คนอื่นได้ง่าย และหลังจากที่ได้ค้ายาเสพติดมาได้สักพักหนึ่ง สามีของผู้ให้ข้อมูลก็ได้มาทำการปรึกษาแก่ผู้ให้ข้อมูลว่าจะทำการขนยาเสพติดประเภทเฮโรอีนจำนวนประมาณ 40 กิโลกรัม โดยสามีต้องการให้ผู้ให้ข้อมูลไปกับตนเองด้วยเพื่อที่ป้องกันการสงสัย

จากคนอื่น ๆ ในการขนยา สำหรับการในการขนยาครั้งนี้สามีบอกว่ามีคนมาจ้างให้ทำการขนยา ซึ่งถ้าสามารถขนยาเสพติดได้สำเร็จก็จะมีเงินมาใช้เป็นจำนวนมาก และสามีกับตนคิดว่าจะพยายามเลิกในการค้ายาเสพติด เพราะยิ่งทำมันก็ถล่มถลายไปเรื่อย ๆ สาเหตุที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลจะต้องช่วยเหลือสามีตลอดเวลาเป็นเพราะว่าต้องการได้เงินเป็นจำนวนมากในการใช้จ่าย และไม่ต้องการที่จะให้สามีของตนเองถูกจับ

การปรับตัว

ในการค้ายาเสพติดในแต่ละครั้ง ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าจะต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากโดยเฉพาะพฤติกรรมในการหวาดระแวงว่าจะมีใครรู้เรื่องของตนเองกับสามีนั้นทำอาชีพผิดกฎหมายด้วย จึงทำให้ไม่ค่อยไวใจใครมากนัก และจะไปไหนไกลก็จะต้องคอยระมัดระวังเป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าหากเปรียบเทียบกับชีวิตในอดีตก่อนที่จะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะทำอะไรก็ได้ ไม่ต้องระมัดระวังหรือระแวงตลอดเวลาในการใช้ชีวิตประจำวัน นอกจากนี้แล้วยังจะต้องมีการปรับตัวในเรื่องของการใช้ชีวิตว่าจะต้องคอยหลบ ๆ ซ่อน ๆ และพยายามจะไม่สูงส่งกับใครมากนักและต้องเปลี่ยนที่อยู่บ่อย ๆ เป็นประจำเพื่อป้องกันการสืบรู้ของตำรวจ

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันในแต่ละวันของผู้ให้ข้อมูลจะต้องนอนตอนกลางวัน และตื่นขึ้นมาทำงานในเวลาตอนเย็น เพราะจะต้องประกอบอาชีพในการให้บริการในบาร์ จึงทำให้ต้องมีการใช้ชีวิตที่ผิดไปจากผู้อื่น ๆ ที่จะต้องทำงานประจำในเวลากลางวัน จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้พบปะผู้คนน้อยมาก แม้กระทั่งลูกของตนเอง ก็จะได้พบในเวลาตอนเย็นเท่านั้น หลังจากตอนเย็นก่อนที่จะเข้าเวลาทำงาน สามีของผู้ให้ข้อมูลก็นำยาม้ามาให้สำหรับในการขายให้แก่คนที่ต้องการซื้อ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็จะทำการขายให้ หรือบางทีก็อาจจะขายเฮโรอีนก็มี ซึ่งในการขายแต่ละครั้งจะมีราคาที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสามีสั่งมาให้ขายว่าเป็นจำนวนเท่าไรต่อสินค้านั้น ๆ

ทัศนคติและโลกทัศน์

สำหรับความรู้สึกหรือทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ให้ข้อมูล คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี และผิดกฎหมาย แต่สิ่งที่ทำให้ตัวเองจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับนั้นก็คือ “รายได้” ที่เป็นค่าตอบแทนในการกระทำผิดแต่ละครั้งมีจำนวนมากยิ่งขึ้น เพราะผู้ให้ข้อมูลคิดว่าถ้าหากตนเองได้ทำงานที่มีรายได้สูงเป็นค่าตอบแทนแล้วก็จะสามารถที่จะนำเงินเหล่านี้มาให้ลูกของตนในการเรียนหนังสือได้สูง ๆ และยังสามารถเทียบระดับฐานะของตนเองให้ดีขึ้น ประกอบกับต้องการไม่อยากจะให้สามีของผู้ให้ข้อมูลต้องทำอาชีพคนนี้คนเดียว และไม่อยากจะให้ถูกจับด้วย จึงต้องยอมช่วยในครั้งแรก ๆ หลังจาก

ที่ช่วยเหลือในครั้งแรกแล้วก็ยอมที่จะต้องมีการช่วยในครั้งต่อมา เพราะเหมือนอย่างกับว่าได้ทำผิดลงไปแล้ว ยากที่จะถอนตัวในการทำความดี จึงทำให้ต้องช่วยเหลือสามีในการค้ายาเสพติดเป็นต้นมาตั้งแต่นั้น

การวางแผนอนาคต

การวางแผนอนาคตของผู้ให้ข้อมูลก่อนที่จะถูกจับนั้น คิดว่าถ้าหากมีเงินมากจะเลิกการค้ายาเสพติด และจะประกอบอาชีพที่ถูกต้องกฎหมาย โดยที่ผู้ให้ข้อมูลจะช่วยเหลือสามีของตนเองทำงานครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย และขอร้องให้สามีของผู้ให้ข้อมูลได้เลิกทำด้วย โดยที่ทั้งสองคนจะถือว่าการขนยาเสพติด (เฮโรอีน) จำนวน 40 กิโลกรัมในครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย แต่โชคก็ไม่เข้าข้างจึงทำให้ต้องมาถูกจับก่อน จึงทำให้อนาคตของผู้ให้ข้อมูลและสามีได้หมดไปแล้ว และไม่ได้คิดวางแผนในอนาคตของตนเองและสามีอีกต่อไป เพราะถูกศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต และมีชีวิตไปแต่ละวันก็เพียงพอแล้ว แต่ก็ยังหวังว่าจะได้ถูกลดโทษให้ออกไปใช้ชีวิตข้างนอก ตนเองก็จะไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีกเลย และจะใช้ชีวิตที่มีอยู่ไปตามอัธยาของตนเองและครอบครัวก็พอแล้ว

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคในการค้ายาเสพติดก็คือ “ตำรวจ” ผู้ให้ข้อมูลกลัวที่จะต้องเจอตำรวจเข้ามาตรวจค้นในเวลางานตอนกลางคืน ผู้ให้ข้อมูลจะต้องมีการนำยาเสพติดที่เข้ามาค้าขายในตอนทำงานแอบหลบซ่อน โดยที่บางครั้งตำรวจเข้ามาตรวจค้นโดยที่ไม่ได้มีสายมาบอกก่อนล่วงหน้า ก็จะต้องทำให้ตนเองต้องรีบหลบเข้าไปห้องน้ำและทิ้งยาเสพติดในชักโครก และจะต้องทำสีหน้าให้ปกติมากที่สุดเท่าที่จะมาก แต่ก็ยังจะต้องหวาดระแวงเป็นของธรรมดา ทั้งนี้เพราะการค้าขายยาเสพติดเปรียบเสมือนของร้อนที่ทำอะไรก็แล้วแต่ไม่มีความสุขเลย จะต้องคอยระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้การค้ายาเสพติดให้แก่ลูกค้าบางครั้งก็จะถูกโกงเงินบางก็มีทั้งนี้เพราะลูกค้าที่ขายให้จะเป็นลูกค้าประจำ แต่ก็มีบางที่ลูกค้าเหล่านี้เอาเงินมาไม่พอก็จะติด และไม่คอยนำเงินเอามาใช้ให้แก่ตนสักเท่าไร ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้คิดอะไรมากมาย ถือว่ามันเป็นเงินเล็กน้อย ดีกว่าที่จะถูกหักหลังในตอนหลัง

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

สำหรับชีวิตในวัยรุ่นของผู้ให้ข้อมูลนั้น หลังจากที่ได้เข้ามาทำงานในตัวเมืองทำงานบาร์ตอนกลางคืนก็จะทำให้ต้องมีการคลุกคลีในเรื่องของยาเสพติดเป็นของธรรมดาไม่ว่าจะเป็นบุหรี่ เหล้า กัญชา เป็นต้น ทั้งนี้เห็นได้จากเพื่อนที่ทำงานด้วยกันเอง หรือลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการในบาร์

ก็จะต้องมีการดื่มเหล้าสูบบุหรี่จนชินตา ไม่รู้สึกแปลกใจอะไรสักเท่าไรนัก จึงทำให้ชีวิตของผู้ให้ข้อมูลในช่วงนี้จะต้องมีการพบเห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อยู่เป็นประจำจนเกิดความเคยชิน

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนที่มีความสำคัญมากสำหรับชีวิตของผู้ให้ข้อมูลได้แก่ “กลุ่มเพื่อนที่มาจากในการทำงาน” ทั้งนี้เพราะในช่วงวัยรุ่นหลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลได้เข้ามาทำงานในเมืองแล้ว ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้ทำการติดต่อกับเพื่อนในละแวกบ้านเลย เพราะการเดินทางในแต่ละครั้งมีความลำบากเป็นอย่างมาก จึงทำให้ห่างจากเพื่อนกลุ่มเหล่านั้นไป และเพื่อนที่จะมีความสำคัญเข้ามาทดแทนได้แก่กลุ่มเพื่อนที่อยู่ในสถานที่ทำงานนั่นเอง เพื่อนเหล่านี้จะมีทั้งสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เสพกัญชา ในช่วงแรกๆ ผู้ให้ข้อมูลได้ใช้ชีวิตในกลุ่มเพื่อนเหล่านี้ก็ไม่ได้ทดลองสักเท่าไร เพียงแต่แค่ได้คุยอยู่ห่าง แต่ทั้งนี้เนื่องจากจากการที่ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะแบบนั้นจึงไม่ค่อยได้มีความสนิทสนมกับเพื่อนสักเท่าไร จึงได้เริ่มที่จะสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าในระยะแรก ทั้งนี้เนื่องจากอยากทดลอง และเกิดการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่มตลอดจนในเวลาทำงานถ้าหากมีปัญหาเพื่อนเหล่านี้ก็จะช่วยเหลือผู้ให้ข้อมูลได้ เมื่อได้ทดลองแล้วก็เริ่มที่จะรู้สึกดี ๆ กับมันเพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถที่จะช่วยทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้เริ่มปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ และรู้สึกไม่ได้ยุ่งคนเดียวในเวลามีปัญหา และเพื่อนก็เริ่มที่จะให้ทดลองยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ตามมา แต่ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้ใช้มันมากสักเท่าไร จึงทำให้ไม่ค่อยติดยาเสพติดประเภทที่รุนแรงกว่าเหล้า และบุหรี่เลย

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจในเรื่องของรายได้หรือค่าตอบแทนเป็นตัวที่ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากในการผลักดันให้ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับในการค้ายาเสพติด เริ่มตั้งแต่การที่ผู้ให้ข้อมูลจะต้องเข้ามาทำงานตอนกลางคืนที่จะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด นั่นก็คือต้องการมีรายได้ตอบแทนที่สูงขึ้นจึงต้องทำให้ต้องเข้ามาประกอบอาชีพในลักษณะแบบนี้ และเมื่อแต่งงานกับสามีแล้วจำเป็นที่จะต้องเข้ามาช่วยเหลือก็เนื่องด้วยค่าตอบแทนอีกเช่นกัน เพราะการค้ายาเสพติดจะมีรายได้ที่สูงกว่าอาชีพอื่น ๆ แต่ทั้งนี้ก็ต้องมีการเสียสละในเรื่องของความสุขในเรื่องบางเรื่องไป จะต้องมีการคอยระวังในการถูกจับกุมเข้ามาแทน ทำให้ไม่ค่อยมีความสุขสักเท่าไรในการใช้ชีวิตในแต่ละวัน จึงทำให้คิดว่าควรที่จะเลิกสักที ถ้าหากทำการค้ายาเสพติดในครั้งสุดท้ายสำเร็จแต่โอกาสก็ไม่เข้าข้างผู้ให้ข้อมูลเลย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่ารายได้ประจำที่ทำอยู่ในบาร์จะประมาณ 8,000 – 9,000 บาทต่อเดือน (บางครั้งอาจจะมากกว่านี้ขึ้นอยู่กับทิปที่ได้รับจากลูกค้าที่มาใช้บริการตอนกลางคืน)

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลได้เข้ามาใช้ชีวิตในเมืองตั้งแต่อายุประมาณ 20 ปี และได้เปลี่ยนอาชีพต่าง ๆ มากมาย อาชีพสุดท้ายที่ได้กระทำก็คือ การทำงานในบาร์ตอนกลางคืน และได้เจอกับสามีตอนอายุประมาณ 25 ปี และได้ทำการสมรสตอนอายุประมาณ 26 ปี และหลังจากนั้นได้มีบุตรตอนอายุประมาณ 28 ปี ในช่วงที่ได้แต่งงานกับสามีแล้วก็ได้เริ่มที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดบ้างแล้ว แต่ยังไม่เต็มตัว เพราะผู้ให้ข้อมูลกลัวที่จะถูกจับได้ และไม่มีใครจะเข้ามาเลี้ยงดูดูแลบุตรของตนเอง แต่พอทำไปได้ไม่นานก็เริ่มที่จะมีบุตรและต้องการที่จะหาเงินมาเป็นรายได้ในการใช้จ่ายต่าง ๆ ภายในครอบครัว และเลี้ยงดูบุตรให้มีโอกาสที่ดีขึ้นกว่าตนเอง จึงได้เริ่มลดความถี่ลง และถูกจับกุมได้เมื่อขึ้นยาเสพติดเฮโรอีนที่ทำงานเป็นครั้งแรก โดยที่ในการขนส่งครั้งนั้นมีจำนวนปริมาณ 40 กิโลกรัม โดยการถูกตรวจค้นจากตำรวจระหว่างการเดินทาง จากการถูกจับกุมครั้งนี้ทำให้ถูกตัดสินจำคุกเป็นตลอดชีวิต ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่ารวมระยะเวลาการค้ายาเสพติดทั้งหมดประมาณ 3 – 4 ปี

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าการศึกษามีส่วนผลักดันที่ทำให้ตนเองต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในการค้ายาเสพติดเป็นอย่างมากทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลได้จบการศึกษาเพียงแค่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น จึงทำให้ไม่สามารถที่จะมีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ความสามารถและความชำนาญในระดับสูงได้ ดังนั้นอาชีพที่ผ่าน ๆ มาจึงต้องประกอบการทำงานที่ง่าย ๆ หลังจากที่ได้ให้ข้อมูลต้องทนในสภาพดังกล่าวจึงทำให้ต้องเข้ามาหางานในตัวเมือง แต่เนื่องจากการศึกษาที่ค่อนข้างมีอยู่ไม่เพียงในการหางาน จึงทำให้ไม่สามารถเลือกงานได้ จึงต้องทำในระดับล่าง ๆ และงานที่ตนคิดว่าสามารถยกระดับฐานะของตนเองให้ดีขึ้น เพื่อจะมีรายได้ต่าง ๆ เข้ามาเป็นจำนวนมากก็คือ “การประกอบอาชีพกลางคืน” ซึ่งอาชีพนี้จะต้องมีการเกี่ยวข้องกับการยาเสพติดได้ง่าย จากลักษณะนี้เองผู้ให้ข้อมูลจึงคิดว่าการศึกษาที่ตนเองมีอยู่ในขั้นแค่ป.4 ก็น่าจะทำให้ไม่สามารถที่จะเลือกงานต่าง ๆ ได้เลย ถ้าหากตนมีการศึกษาสูงกว่านี้ก็คงจะไม่มีโอกาสเข้ามาในวงการดังกล่าวเลย

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

สำหรับคู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลก่อนที่จะได้แต่งงานกัน ก็ไม่ค่อยได้รับรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการค้ายาเสพติดสักเท่าไร แต่หลังจากที่แต่งงานอยู่ด้วยกันได้ไม่นานก็จะรับทราบทั้งนี้เนื่องจากสามีต้องการให้ตนเองช่วยเหลือในการค้ายาเสพติดให้กับลูกค้าในสถานที่ทำงาน ตอนแรกก็ไม่อยากจะทำสักเท่าไร แต่เนื่องจากต้องการช่วยสามีและเห็นว่าเป็นโอกาสในการหา

รายได้ให้แก่ครอบครัวอีกทางหนึ่งจึงได้กระทำอย่างไม่ค่อยเต็มใจสักเท่าไรนัก แต่หลังจากที่ได้ทำไปในระยะหลังก็รู้สึกหวาดกลัว และจะต้องเปลี่ยนแปลงที่อยู่เสมอ ๆ เพื่อไม่ให้คนอื่นได้สืบรู้ ช่วงแรกที่สามีให้ช้อนั้นจะเป็นเกี่ยวกับการค้าขายมาเป็นส่วนใหญ่ แต่การค้าขายเสพติดประเภทเฮโรอีน ในฐานะผู้ขนนั้นเพิ่งจะเป็นหนแรกเท่านั้นเองก็ถูกจับกุมแล้ว

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

สำหรับครอบครัวของตนเองนั้นเป็นครอบครัวที่มีฐานะค่อนข้างยากจน และจะต้องอาศัยอยู่อย่างอึดอัดเป็นอย่างมาก จึงทำให้ไม่มีโอกาสในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา ความเป็นอยู่ เป็นต้น จึงทำให้ต้องมาประกอบอาชีพนี้ และตนเองจะต้องประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างหนักเพื่อที่จะทำให้ครอบครัวสามารถอยู่รอดได้ทุกคน ซึ่งภายในครอบครัวของตนเองก็จะต้องมีการทะเลาะเบาะแว้งบ้างเป็นบางครั้ง โดยเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับครอบครัว ซึ่งครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเอง (สามี ลูก) ก็ยอมที่จะต้องมีความไม่เข้าใจบ้างในเรื่องของลูก การค้าขายเสพติด และการเงิน แต่ทุกครั้งก็ไม่ใช่เรื่องที่รุนแรงสักเท่าไรนัก สามารถที่จะทำการปรับความเข้าใจได้ แต่ในการที่ตนเองและสามีต้องเข้ามาพัวพันกับเรื่องยาเสพติดไม่มีใครรู้เลย จะมารู้เมื่อตอนที่ตนเองและสามีถูกจับกุมแล้ว และภายในครอบครัวของตนเองและสามีไม่มีใครที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องนี้เลย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 11 : อัมพา (นามสมมุติ)

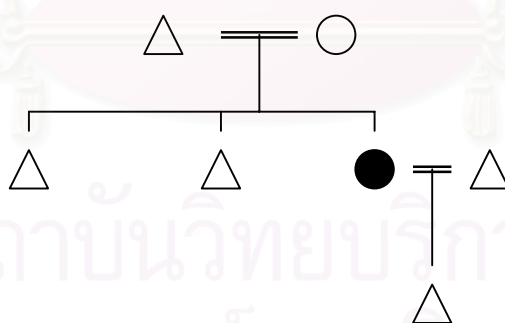
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	42 ปี
ศาสนา	:	อิสลาม
ภูมิลำเนา	:	เชียงใหม่
การศึกษา	:	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพ	:	ค้าขาย
สถานภาพทางสังคม	:	แม่บ้าน

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะรูปร่างสันทัดไม่อ้วนหรือผอมจนเกินไป สูงประมาณ 160 เซนติเมตร ผิวค่อนข้างขาว ใบหน้ากลมมน ตาคม ผมหสั้น จัดว่าเป็นคนหน้าตาดี มีลักษณะการพูดเป็นแบบเรียบง่ายปกติ ไม่มีอาการตื่นเต้นพูดจาสบาย ๆ เป็นกันเอง โดยเฉพาะเรื่องทั่ว ๆ ไป แต่ถ้าเป็นเรื่องเหตุการณ์ที่ผ่านมากลับมาในเรื่องสำคัญมักจะเฉยๆที่จะไม่ตอบและเปลี่ยนไปคุยเรื่องอื่น

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
══	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อ พ.ศ.2502 ที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เกิดในครอบครัวคนจีนที่นับถือศาสนาอิสลาม โดยบิดาเป็นคนจีน ส่วนมารดาเป็นคนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการสมรสแล้วกับครอบครัวชาวจีน มีบุตรชายด้วยกัน 1 คน หลังจากแต่งงานแล้วได้ย้ายเข้ามาอยู่ในครอบครัวของบ้านสามี ซึ่งเป็นครอบครัวใหญ่ มีฐานะดี โดยประกอบธุรกิจค้าขายใบชาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ และยังทำธุรกิจส่งออกใบชาไปยังต่างประเทศ ผู้ให้ข้อมูลจึงได้ช่วยเหลือธุรกิจทางบ้านสามี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ.2533 ได้เดินทางไปกับมารดาของสามีเพื่อเจรจากับชาวต่างประเทศที่โรงแรมดุสิตอินท์ ในตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ขณะที่เดินขึ้นไปห้องพักของโรงแรมเพื่อไปรับเงินค่าสินค่าตามที่นัดหมายไว้กับชาวต่างประเทศ โดยได้ขึ้นไปพร้อมมารดาของสามีจึงได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดจับกุมโดยแจ้งข้อกล่าวหาว่าร่วมกันจำหน่ายยาเสพติดเฮโรอีน ซึ่งของกลางที่จับได้เป็นเฮโรอีนคั้นน้ำหนัก 8 กิโลกรัม พบได้ที่บ้านของมารดาสามี ตั้งอยู่บริเวณวัดเกตุ อำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีภาพถ่ายและบันทึกเสียงการเจรจา ระหว่างมารดากับสายลับที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจปลอมตัวมาทำการล่อซื้อ ซึ่งผู้ให้ข่าวแล้วว่าไม่ทราบว่ามี การพูดคุยกันเรื่องอะไร ในการดำเนินคดีชั้นศาลผู้ให้ข้อมูลให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา แต่ก็ต้องถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิต

การปรับตัว

สำหรับผู้ให้ข้อมูลนั้นกล่าวว่าตัวเองไม่ได้เป็นคนที่ได้กระทำความผิดเลย และไม่รู้เรื่องด้วยว่ามารดาของสามีตนเองนั้นได้ทำการค้าขายยาเสพติดเลยสักอย่าง เพราะผู้ให้ข้อมูลดูจากลักษณะภายนอกและการทำงานแล้วไม่เคยคิดว่าจะมีลักษณะเหมือนผู้ขายยาเสพติดเลย ซึ่งจะมีลักษณะปกติเหมือนคนทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้แล้วครอบครัวของสามีก็ไม่มีใครที่มาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดประเภทอื่น ๆ เลย นอกจากบุหรี่และเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ (ซึ่งครอบครัวของสามีประกอบอาชีพธุรกิจจะต้องมีการเข้าสังคมจึงจะต้องมีการเกี่ยวข้องกับดังกล่าว) ผู้ให้ข้อมูลจึงบอกว่าไม่มีอะไรจำเป็นที่จะต้องปรับตัวสักเท่าไรนัก เพราะไม่เคยคิดและไม่อยากจะทำมาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จึงไม่ได้เตรียมตัวและเตรียมใจในเรื่องของการปรับตัวสักเท่าไรนัก แต่พอเมื่อถูกจับกุมเพราะมาเป็นเพื่อนของมารดาสามี จึงทำให้รู้สึกที่ทำมาชีวิตของตัวเองจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวด้วย ทำให้รู้สึกทุกซอกซอายเป็นอย่างมาก และจะต้องมีความกังวลในเรื่องของบุตรของตนเองอีกด้วย ดังนั้นจึงทำให้เกิดการปรับตัวในเรื่องของการทำใจว่าทุกคนต้องมีกรรมของตัวเอง และ

ไม่โทษว่าเป็นความผิดของบิดาสามีเลย นอกจากนี้แล้วยังจะมีการปรับตัวในการใช้ชีวิตภายในเรือนจำเท่านั้นเอง เพราะชีวิตภายในเรือนจำแห่งนี้มีชีวิตที่แตกต่างจากภายนอกเป็นอย่างมาก จะต้องมีการปรับเปลี่ยนต่าง ๆ ต้องทำ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลไม่อยากจะกล่าวถึงในเรื่องดังกล่าวสักเท่าไรนัก

ชีวิตประจำวัน

สำหรับชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลในแต่ละวันจะต้องตื่นขึ้นมาทำงานบ้านต่าง ๆ ให้แก่ครอบครัวของสามี และดูแลอาหารการกิน การแต่งตัวให้กับสามี และบุตรของตนเอง หลังจากเลยช่วงสาย ๆ แล้ว ผู้ให้ข้อมูลก็จะมาช่วยงานอุตสาหกรรมภายในครอบครัวของสามี โดยที่จะดูแลในเรื่องของการควบคุมการทำงานของพนักงานภายในโรงงาน และดูแลในเรื่องของสวัสดิการพนักงานอีกด้วย ซึ่งทุกวัน ๆ ของผู้ให้ข้อมูลก็จะมีชีวิตแบบนี้ไม่ค่อยมีอะไรเปลี่ยนแปลงสักเท่าไร นอกจากว่าบิดาหรือมารดาของสามีต้องการที่จะให้ตนเองทำอะไรนอกเหนือจากในเรื่องดังกล่าว เช่น ให้ไปเป็นเพื่อนในการติดต่อเจรจากับชาวต่างประเทศในบางครั้งที่พวกเขาต้องการ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่าตนเองไม่ทราบเลยว่าเขาติดต่อหรือพูดคุยในเรื่องใดกัน เพราะผู้ให้ข้อมูลจะรออยู่ภายนอก ไม่ได้เข้าไปอยู่ด้วย ไม่อย่างนั้นตนก็คงจะรู้เรื่องและคงจะไม่มาเป็นเพื่อนด้วย ก็จะไม่ต้องเข้ามาใช้ชีวิตในสถานที่ดังกล่าวในลักษณะแบบนี้

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าทัศนคติในเรื่องของยาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี และก่อให้เกิดผลเสียและโทษต่อผู้ที่ต้องเกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก ดังนั้นในชีวิตของผู้ให้ข้อมูลจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องของยาเสพติดอะไรเลยไม่ว่าจะเป็นเหล่า บุหรี่ หรือยาเสพติดประเภทต่าง ๆ เลย โดยที่ตนก็จะคอยพูดและสั่งสอนแก่ลูกของตนเองอยู่เสมอว่าอย่าเข้าไปเกี่ยวข้องกับอย่างนั้นก็จะเป็นอย่างนี้นี่ให้ดูสภาพของผู้ให้ข้อมูลเป็นตัวอย่าง ทั้ง ๆ ที่ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องให้เห็นเลย

การวางแผนอนาคต

การวางแผนในอนาคตผู้ให้ข้อมูลไม่ได้คาดหวังว่าตัวเองจะหลุดพ้นออกไปใช้ชีวิตภายนอก เพราะว่าศาลได้มีคำสั่งให้จำคุกตนเองตลอดชีวิต ตัวเองก็เลยมีชีวิตรออยู่ไปวัน ๆ เพียงแต่คาดหวังว่าอยากให้อายุบุตรของตนเองเป็นคนดี และมีความสำเร็จในเรื่องของอาชีพ การงาน การเรียน และการใช้ชีวิตในสังคมแบบนี้ และถ้าหากเป็นไปได้ก็คงรอความหวังเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่อยากจะเห็นความสำเร็จของบุตรของตนเอง และถ้ามีโอกาสไปได้ก็อยากไปดูความสำเร็จของบุตร และไปใช้ชีวิตด้วยกัน

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคในการค้ายาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าตนเองไม่รู้ว่ามีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างทั้งนี้เนื่องจากจากตนเองไม่เคยคิดและไม่เคยประกอบอาชีพค้ายาเสพติดเลย จึงทำให้ไม่สามารถที่จะตอบในเรื่องนี้ได้ แต่ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าในความคิดของตนเองก็คงจะเป็นเรื่องของในการค้ายาเสพติดคงจะต้องคอยระวังแล้วจะถูกจับเป็นอย่างแน่นอน ๆ จนทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติเหมือนคนอื่น ๆ เลย

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

สำหรับประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่นก็ไม่ค่อยมีโรมากนัก ถ้าหากจำเป็นก็ คงจะต้องหลีกเลี่ยง แต่ทั้งนี้เนื่องจากตนเองก็จะต้องมีสังคมและเข้าสังคมก็ต้องดื่มเหล้าบ้างเล็กน้อยเพียงพอเป็นพิธี แต่ถ้าหลีกเลี่ยงได้ก็คงไม่ดื่ม และพยายามจะไม่ให้เพื่อนของตนเองในช่วงวัยรุ่นรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้ทำอะไรที่แตกต่างจากกลุ่มสักเท่าไร แต่เพื่อน ๆ ก็เข้าใจในตัวของผู้ให้ข้อมูล ก็ไม่ได้คะยั้นคะยอให้ดื่มหรือสูบบุหรี่สักเท่าไร จึงนับว่าผู้ให้ข้อมูลโชคดีในเรื่องของกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างมาก

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า “กลุ่มเพื่อน” มีความสำคัญเป็นอย่างมากในชีวิต ซึ่งอาจจะเป็นตัวกำหนดเส้นทางว่าจะต้องประกอบอาชีพอะไร และจะติดยาเสพติดหรือป่าว เพราะเพื่อนจะเป็นคนที่มือถือพลเป็นอย่างมากในการชี้แนะให้ตัวเองทำตามอย่าง เพื่อที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม สำหรับกลุ่มเพื่อนหรือความสัมพันธ์ของเพื่อนกับผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป็นโชคดีที่เพื่อนในกลุ่มไม่ค่อยได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดสักเท่าไร มีแต่ดื่มเหล้าบ้างเป็นบางครั้งในเวลาที่จะต้องมีการสังสรรค์เท่านั้น แต่ก็ไม่ได้ใช้ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ เลย จึงทำให้ตัวเองรอดพ้นจากวังวนของยาเสพติดได้

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจผู้ให้ข้อมูลคิดว่าคงจะมีส่วนสำคัญในการค้ายาเสพติดเป็นอย่างมาก แต่ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าไม่มีส่วนสำคัญสำหรับตนเองเลย เพราะตัวเองอยู่ในสังคมที่ค่อนข้างดี และครอบครัวของสามีก็สิ่งต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกให้แก่ตนเอง แต่ตนไม่ทราบว่ามารดาของสามีคิดอย่างไรถึงได้ประกอบอาชีพในการค้ายาเสพติดไปด้วย แต่ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้ซักถามในเรื่องนี้สักเท่าไร ปล่อยให้เลยตามเลย ทั้งนี้เนื่องจากตนคิดว่ามารดาสามีคงมีความจำเป็นอะไรแน่ และ

ตนก็ไม่ได้คิดว่าอะไรโหดมารดาของสามีเลยที่ทำให้ตนเองมีลักษณะดังกล่าว สำหรับเงินเดือนในแต่ละเดือนที่ตนเองได้รับจะประมาณ 10,000 บาท

ปัจจัยทางด้านอายุ

ในเรื่องของอายุผู้ให้ข้อมูลไม่รู้สึกรู้ว่าจะจะเป็นปัจจัยอะไรเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดเลย เพราะผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าชีวิตของตนเองก็อยู่ในครอบครัวที่ค่อนข้างสมบูรณ์และช่วยเหลืองานภายในครอบครัว หลังจากที่ได้แต่งงานกับครอบครัวของสามี ก็ย้ายเข้ามาอยู่เลย ก็ไม่ต้องไปดิ้นรนในการประกอบอาชีพสักเท่าไร และในเรื่องของอายุของตนเองก็ไม่คิดว่ามีความสำคัญสักเท่าไร แต่เมื่อตอนที่ตนเองมาเป็นเพื่อนในการทำธุระกับมารดาของสามีก็เมื่อตอนอายุ 31 ปี ก็ถูกจับกุมในข้อหาค้ายาเสพติดด้วย

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าการศึกษาคงจะมีส่วนสำคัญในการประกอบอาชีพดังกล่าว ซึ่งตนเองมีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็คิดว่าการศึกษาสูงในสมัยนั้นเป็นอย่างมาก และถ้าให้ตนเองแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าคงจะมีส่วนในการกำหนดให้คนเข้ามาประกอบอาชีพดังกล่าว เนื่องจากว่าคนที่ไม่มีการศึกษาย่อมที่จะไม่มีโอกาสเลือกอาชีพในการทำงาน และคนแต่ละคนก็ย่อมที่จะต้องการรายได้ที่ใช้ในการดำเนินชีวิตที่มีจำนวนสูง จึงยอมแสวงหาโอกาสที่ประกอบอาชีพไรก็ได้ที่ทำเงินได้ในจำนวนสูง ๆ แต่การศึกษาของคนที่มีน้อยก็ย่อมจะต้องเลือกอาชีพในดังกล่าวแน่นอน

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

สำหรับทางด้านคู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้เข้ามามีผลในการผลักดันเลย ทั้งนี้เนื่องจากสามีของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวเลย และไม่รู้ด้วยว่ามารดาของตนเองได้เป็นผู้ค้ายาเสพติดเลยสักนิด นอกจากนี้แล้วสามีของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้เป็นคนที่สูงบุ๋มหรือ ดื่มห้ำเหล้าสักเท่าไรนักในชีวิตประจำวัน นอกจากจะเข้าสังคมในการทำงานก็จะมีบ้างเล็กน้อยเพียงพอให้แค่เป็นพิธีในการเข้าสังคม

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญในการกำหนดเข้ามามีส่วนในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก ถ้าหากสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีก็ย่อมที่จะทำให้ไม่ต้องเข้ามาหาภาระในการหาเงินเพื่อจุนเจือครอบครัวสักเท่าใด หรือไม่ก็คนภายในครอบครัวไม่มีใครเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่อง

นี้ก็ย่อมจะไม่มีตัวอย่างในการเสพยาเลย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคิดว่าสภาพครอบครัวของตนเองและของสามีก็มีส่วนที่ทำให้ตนไม่ต้องดิ้นรนในการหาเงินจากการค้ายาเสพติดเลย ทั้งนี้เนื่องจากสภาพครอบครัวของตนเองสมบูรณ์ทุกอย่าง และไม่ผู้ให้ข้อมูลพอใจสำหรับชีวิตในตอนนี้เป็นอย่างมากนั่นเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 12 : อารณ (นามสมมุติ)

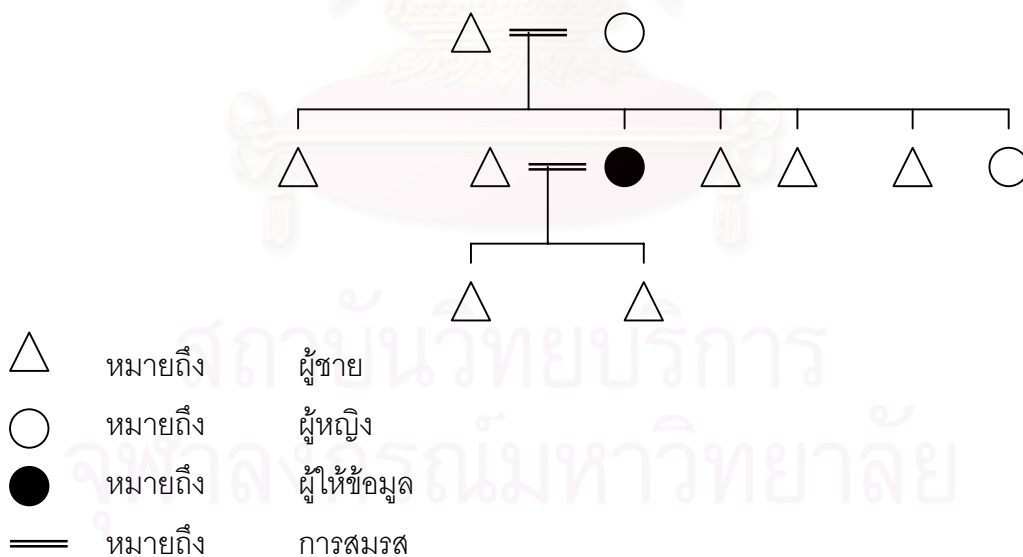
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	54 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	เชียงใหม่
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพ	:	ทำนา
สถานภาพทางสังคม	:	เกษตรกร

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะสันตัด ผิวขาว ใบหน้ากลม ผมหวดยาว ตาสีดำสนิท สูงประมาณ 155 เซนติเมตร ทำทางสุขภาพเรียบร้อย พูดจาดี ไม่หยาบกระด้างสักเท่าไรนัก

ไดอะแกรมเครือญาติ

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อปี พ.ศ.2489 ที่อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย โดยที่ผู้ให้ข้อมูลจบ การศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในปัจจุบันนี้ผู้ให้ข้อมูลได้แต่งงานแล้วมีบุตรชายทั้งหมด 2 คน โดยที่ผู้ให้ข้อมูลถูกจับกุมพร้อมกับนายชายบริเวณถนนแจ้งวัฒนะ จังหวัดนนทบุรีเมื่อปี พ.ศ.2529 นอกจากนี้แล้วตำรวจยังได้ค้นพบยาเสพติดได้ที่บ้านพักของน้องชายที่จังหวัดนนทบุรีอีก จำนวนหนึ่ง โดยเจ้าที่ปรามปรามยาเสพติด ซึ่งอยู่ระหว่างเดินทางนำเฮโรอีนมาที่กรุงเทพฯ ด้วยวิธีการซุกซ่อนมาในรถยนต์กระบะเพื่อไปส่งให้กับผู้รับซื้อยาเสพติด แท้ที่จริงแล้วเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปลอมตัวมา รวมของกลางเป็นเฮโรอีนทั้งหมดประมาณ 6 กิโลกรัม ศาลได้ตัดสินลงโทษผู้ให้ข้อมูล พร้อมกับน้องชายถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิต

สำหรับผู้ให้ข้อมูลมีสภาพทางครอบครัวเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ ซึ่งสภาพครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลจะประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยที่จะทำนาด้วยการเช่าพื้นที่ทำนา จากคนอื่น ในแต่ละปีผลกำไรที่ได้รับก็ไม่ค่อยได้สักมากเท่าไร แต่ครอบครัวของตนไม่มีทางเลือก จึงได้กระทำต่อมาเรื่อย ๆ นอกจากนี้แล้วผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถที่จะเลือกการทำงานได้สักเท่าไร ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลได้รับการศึกษาเพียงแค่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น เพราะว่าสภาพ ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลยากจน ไม่สามารถที่จะส่งเสียให้เรียนในระดับสูงได้ และยังที่จะต้อง การอาศัยแรงงาน เมื่อตอนที่ผู้ให้ข้อมูลได้จบชั้นประถม4 แล้วก็ได้ออกมารับจ้างทำงานทั่ว ๆ ไปใน ละแวกบ้านตามที่จะมีผู้คนมาขอจ้างให้ไปทำงาน จนกระทั่งเมื่อผู้ให้ข้อมูลเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นก็ได้ เข้ามาทำงานในตัวเมือง จะประกอบอาชีพการเป็นสาวโรงงาน ซึ่งมีรายได้ดีกว่าที่ทำอาชีพ เกษตรกร แต่เมื่อถึงฤดูทำนาก็ยังจะต้องกลับมาช่วยงานที่บ้านเหมือนเดิมเป็นอย่างประจำทุกปี และจนกระทั่งได้มาเจอกันสามีที่ทำงานในโรงงานด้วยกัน และจึงได้ตัดสินใจแต่งงานกันจนกระทั่ง มีบุตรด้วยกันแบบนี้

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

การเปลี่ยนแปลงที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับในการค้ายาเสพติดเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูล ต้องการเงินที่จะนำมาใช้ในการใช้จ่ายรักษาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับสามีของตนเอง และพอที่จะมีค่า ใช้จ่ายในแต่ละวัน ตลอดจนต้องการให้ฐานะทางครอบครัวของตนเองดีขึ้นกว่าเดิม โดยที่ผู้ให้ข้อมู ลไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับค้ายาเสพติดโดยตรง ทั้งนี้เป็นแค่ผู้ที่ช่วยในการขนส่งเท่านั้น ในชีวิต ของผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า “ตนเองก็ไม่ค่อยได้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดที่รุนแรงสักเท่าไร มีแค่เพียงบู้หรื เหล้าเท่านั้นเอง” แต่เมื่อตอนที่เกิดเรื่องขึ้น และประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนเงินในการใช้จ่าย จึงทำให้น้องชายของตนเองได้มาบอกว่ามีงานดี ๆ ที่จะให้ทำและมีค่าตอบแทนที่สูง ซึ่งตอนแรก

ตนก็ไม่ได้คิดว่าจะเป็นการชนหรือค้าขายเสพติด โดยที่ครั้งแรกทำการชนให้นั้นก็ไม่ใช่ค่อยรู้ว่าอะไร จึงไม่ได้ระมัดระวังสักเท่าไร แต่ตอนหลังเริ่มที่จะผัดสังเกตุว่ากระเป่าที่ให้ถือจะมีขนาดใหญ่ขึ้นทุกที จึงได้ตัดสินใจถามว่ามันคืออะไร น้องชายจึงบอกว่าเป็นยาเสพติด หลังจากนั้นตนก็เริ่มที่จะระมัดระวังมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการชนยาเสพติดให้รู้ว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายแต่ก็ยังต้องทำเพราะต้องการทำให้ครอบครัวของตนเองมีความสุขสบายในชีวิตมากยิ่งขึ้น โดยที่ไม่ได้บอกหรือปรึกษากับสามีหรือบุตรของตนเองเลย แต่พอครั้งสุดท้ายที่ถูกจับได้นั้นน้องชายเป็นคนไปด้วยและมีตำรวจปลอมมาเป็นผู้ซื้อ ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้ระมัดระวังสักเท่าไร เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เป็นคนทำการติดต่อเอง รู้เพียงแต่ให้ไปเป็นเพื่อนและช่วยชนเท่านั้น

การปรับตัว

สำหรับการปรับตัวผู้ให้ข้อมูลบอกว่าตอนแรกที่ยังไม่รู้ก็ไม่ได้มีการปรับตัวสักเท่าไร เพียงแค่บอกว่าเดินทางไปทำงานต่างจังหวัดแก่ครอบครัวของตนเองเท่านั้น แต่ตอนหลังที่เริ่มสงสัยและได้ถามน้องชายแล้วนั้น ก็รู้ว่าเป็นการชนยาเสพติดจึงทำให้ต้องมีความระมัดระวังมากยิ่งขึ้น กลัวว่าจะถูกจับได้ ตนเองก็คอยหาตรวจหาว่ามีใครมารู้หรือว่าตนเป็นผู้รับจ้างชนให้ ก็จะไม่ค่อยคุยกับคนแปลกหน้าสักเท่าไร และหลีกเลี่ยงที่จะพบปะผู้คนต่าง ๆ ทำงานโรงงานเสร็จก็กลับบ้าน และอยู่ในบ้านเกือบตลอดเวลา และไม่ค่อยใช้จ่ายซื้อของอะไรให้มากมาย เพราะกลัวว่าคนอื่นจะผัดสังเกตุว่าตนเองไปทำอะไรมาถึงได้เงินจำนวนมากในการจับจ่ายซื้อของ ก็พยายามจะทำตัวเองให้ปกติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

สาเหตุที่ทำให้ตนเองต้องมีการปรับตัวในลักษณะดังกล่าวก็เพราะว่าการชนยาเสพติดเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย แต่ทว่าการที่ครอบครัวของตนเองจำเป็นต้องใช้จ่ายเงิน และการทำงานดังกล่าวจะมีรายได้เป็นจำนวนมาก ก็จะต้องยอมกระทำเพื่อที่จะให้ได้มาในเรื่องดังกล่าว ผู้ให้ข้อมูลก็จะต้องยอมทำเพื่อครอบครัวของตนเอง ดังนั้นจึงมีการปรับตัวในเรื่องของการกระทำ การวางตัว และการตัดสินใจต่าง ๆ ก็จะต้องให้รอบคอบมากขึ้นกว่าเดิม เพราะถ้าหากทำไรผิดพลาดไปก็กลัวจะทำให้ถูกจับได้ และพลอยจะเสียชื่อเสียงให้แก่ครอบครัวของตนเอง และกลัวครอบครัวจะรับไม่ได้ในเรื่องดังกล่าว

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลก่อนที่จะโดนกระทำการชนยาเสพติดกับน้องชายนั้นก็เหมือนๆกับคนปกติทั่ว ๆ ไป ซึ่งก็จะทำงานในโรงงาน พอถึงฤดูทำนา ก็จะกลับมาช่วยงานที่บ้านทำนาเหมือนๆกัน นอกจากนั้นแล้วหลังจากที่ได้แต่งงานกับสามีของตนก็จะกลายมาเป็นแม่บ้านอีก

อย่างหนึ่งก็จะคอยดูแลลูกและสามีเพิ่มขึ้นอีกด้วย แต่เมื่อสามีของตนเองได้รับอุบัติเหตุจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินเป็นค่ารักษา ไม่รู้ว่าจะหาเงินจากไหน พอดีน้องชายให้งานให้ทำก็จึงตอบตกลงทำ ทั้งนี้เพราะว่ารายได้ที่ได้รับจากการทำงานมีจำนวนสูงมากกว่าเงินเดือนที่ตนเองได้รับอีกด้วย แต่จะต้องเดินทางไปต่างจังหวัดบ่อยขึ้น จึงทำให้จะต้องบอกสามี ลูก และครอบครัวของตนเองว่า จะต้องเดินทางไปทำงานต่างจังหวัดกับน้องบ่อย ๆ อยู่เป็นประจำ แต่ทุกคนภายในครอบครัวไม่ได้สงสัยสักเท่าไร ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลก็เคยเดินทางไปหางานทำบ่อย ๆ อยู่เป็นประจำ นอกจากนี้แล้วคนภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่รู้เรื่องเลยว่าตนเองเดินทางไปต่างจังหวัดเพื่อที่จะทำอะไร และไม่เคยมารู้และระคายเลยว่าน้องชายของตนเองเป็นผู้ขมยาเสพติดติดเองอีกด้วย

หลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลได้ขมยาเสพติดเสร็จแล้ว ก็จะได้รับเงินค่าจ่ายที่ตอบแทนในจำนวนที่สูงก็ไม่ค่อยได้บอกใครว่าตนเองมีเงินจำนวนมากขึ้นแล้ว แต่ก็ยังทำตัวให้เหมือนปกติไม่ให้คนอื่นสงสัยว่าผู้ให้ข้อมูลมีเงินจำนวนมาก โดยที่ผู้ให้ข้อมูลเอาเงินจำนวนที่ได้รับมานั้นเข้าฝากธนาคารเอาไว้ให้ในนามชื่อของบุตรของตนเอง โดยที่พวกบุตรของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่รู้ว่ามีเงินฝากเอาไว้ให้เลย ทั้งนี้เพื่อป้องกันคนอื่นจะสงสัยเป็นอย่างมาก และกลัวถูกจับเข้าคุกเข้าตารางเหมือนกันอีกด้วย สำหรับการวางแผนในการเดินทางขมยาเสพติดผู้ให้ข้อมูลไม่เคยรับรู้เรื่องเลยว่าจะต้องไปที่ไหนบ้าง ผู้ให้ข้อมูลจะรู้เรื่องและแผนต่าง ๆ ในแต่ละครั้งมาจากน้องชายของตนเองทั้งสิ้น ว่าจะต้องไปไหนและไปกับใคร ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลก็ต้องเดินทางไปกับน้องชายอยู่เป็นประจำ และไม่รู้ด้วยว่าใครเป็นผู้ว่าจ้างตนเองเลย

ทัศนคติและโลกทัศน์

ในความคิดของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นรู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี และผิดกฎหมาย แต่ตัวเองก็ไม่สามารถที่จะเลือกหนทางที่ดีไปได้กว่านี้ เพราะว่าเรื่องที่เกิดเรื่องต่าง ๆ ที่จะต้องใช้เงินก็ไม่ใคร่ที่จะมาช่วยเหลือตนเองได้ดีที่สุดเท่าที่ตัวเองจะช่วยเหลือ ดังนั้นพอมีคนมายื่นข้อเสนอและให้ความช่วยเหลือก็ยอมที่จะต้องกระทำเหมือนกัน แต่หลังจากที่ได้กระทำไปแล้วจะมีค่าตอบแทนที่สูงมากกว่าปกติในการทำงานก็ยอมที่จะทำต่อไปเรื่อย ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าผิด ก็ยอมจะต้องกระทำ เพราะถ้าไม่ทำแล้วก็จะอดตาย และไม่มีใครช่วยเหลือตนเองเป็นแน่ ๆ ดังนั้นไม่ว่าใครจะว่าตนเองเป็นคนผิด หรือคนเลวก็ต้องยอม โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าตัวเองเป็นคนเลวคนเดียวก็ยอมจะดีกว่าให้คนในครอบครัวของตนเองที่จะอดตายไปด้วย และพยายามจะสอนลูกให้รู้คุณค่าของเงินที่ตัวเองหามา และพยายามไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดสักเท่าไร

การวางแผนอนาคต

การวางแผนอนาคตของตนเองก็เคยคิดว่าจะต้องการให้บุตรของตนเองเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่จะสูงได้ โดยให้มีโอกาสดีกว่าตนเองจะได้ไม่มาลำบากเหมือนอย่างกับที่ตัวเองเคยประสบมาในอดีต ชีวิตทั้งชีวิตของผู้ให้ข้อมูลได้ฝากเอาไว้กับบุตรชายทั้งสองคนหมด จึงได้กระทำทุกอย่างให้ได้มาซึ่งเงินจำนวนมากเพื่อเอาไว้ให้บุตรของตนเองทั้งนั้น และยังคงจะให้ครอบครัวของตนเองมีความสุขมากยิ่งขึ้นด้วย ถ้าหากมีเงินจำนวนมากพอแล้วก็คงจะเลือกในอาชีพนี้เป็นแน่ ๆ แต่ก็ไม่ได้เล็กก็กลับมาถูกจับเสียก่อน

ในการวางแผนในการขนยาเสพติดในแต่ละครั้งผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เป็นคนวางแผนเลยว่าจะต้องเดินทางไปที่ไหน เมื่อไร ขึ้นอยู่กับน้องชายมาเป็นผู้บอก โดยที่น้องชายจะเป็นคนติดต่อกับเจ้าของโดยตรง ตนมีแค่หน้าที่ในการช่วยขนและไปเป็นเพื่อนเท่านั้น โดยที่ในการเดินทางแต่ละครั้งจะไปประมาณ 2 - 3 วันเท่านั้น คนภายในบ้านก็ไม่ค่อยสงสัยสักเท่าไร เพราะเป็นระยะเวลาการเดินทางในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้นเอง

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคในการขนยาเสพติดก็จะเป็นเรื่องของการเดินทาง โดยช่วงแรกที่ตนเองได้ไปเป็นเพื่อนกับน้องชายก็ยังไม่ค่อยรู้สึกระมัดระวังตัวสักเท่าไร เพราะว่าตนเองไม่รู้ว่ากระเป๋าคือของตนเองถือนั้นเป็นอะไรเลย แต่เริ่มสงสัยเมื่อขนาดกระเป๋ามีขนาดใหญ่ขึ้น จึงได้ถามน้องชายและรับรู้ว่าจะขำในเป็นยาเสพติด จึงทำให้ระยะหลังเริ่มที่จะต้องระมัดระวังตัวเองมากยิ่งขึ้น กลัวคนอื่นจะสงสัยในสิ่งต่าง ๆ เช่น การเดินทาง การใช้จ่าย เป็นต้น ดังนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เองทำให้ผู้ให้ข้อมูลตอนหลัง ๆ เริ่มที่จะหวาดระแวงสิ่งต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น และเริ่มไม่ไว้ใจคนแปลกหน้าสักเท่าไร

นอกจากนี้แล้วการเดินทางในแต่ละครั้งน้องชายก็ต้องคอยหารถที่มีลักษณะไม่เป็นจุดสนใจแก่ตำรวจสักเท่าไร พยายามจะหารถที่มีสภาพไม่ใหม่จนเกินไป เพื่อป้องกันการสงสัยจากตำรวจ ตนเองก็จะคอยสอดส่องข้างทางให้ว่ามีอะไรผิดปกติหรือไม่ จึงทำให้ผู้ข้อมูลมีนิสัยไม่คอยไว้ใจใครโดยที่ในอดีตผู้ให้ข้อมูลไม่มีนิสัยแบบนี้เลย

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ชีวิตวัยรุ่นของผู้ให้ข้อมูลก็เหมือนกับคนทั่ว ๆ ไปก็ย่อมจะต้องมีสังคม โดยที่ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าเคยที่ได้ทดลองในการสูบบุหรี่ และดื่มเหล้าในงานสังสรรค์ที่เพื่อความรื่นเริงเหมือนกัน แต่ไม่ค่อยได้ใช้บ่อย ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลจะต้องมีหน้าที่ในการรับผิดชอบครอบครัว และช่วย

เหลือครอบครัวในการทำงาน จึงไม่ค่อยมีเวลาเท่าไรในการที่จะออกไปเตร็ดเตร่ภายนอกครอบครัว แม้กระทั่งช่วงเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลได้เข้ามาทำงานในโรงงานแล้วก็ตาม ก็ยังไม่ค่อยได้ไปเที่ยวในสถานที่ที่รื่นรมย์มากนัก เพราะว่าผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยอยากที่จะเสียเงินไปกับเรื่องเหล่านี้ จึงทำให้ผู้ข้อมูลไม่ได้มีโอกาสในการใช้จ่ายติดเลย

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

เพื่อนของผู้ให้ข้อมูลในอดีตและจนถึงปัจจุบันก็จะมีน้อยมาก เนื่องจากที่ผู้ให้ข้อมูลจะต้องมีหน้าที่ในการรับผิดชอบเกี่ยวกับครอบครัวในเกือบทุก ๆ ด้าน จึงทำให้ไม่ค่อยมีเวลาที่จะไปหาเพื่อน นอกจากนี้แล้วเพื่อนของแต่ละคนของผู้ให้ข้อมูลก็เป็นคนที่ไม่ค่อยได้ใช้สารเสพติดประเภทต่าง ๆ สักเท่าไร ก็มีแค่เพียงการสูบบุหรี่ และการดื่มเหล้าเท่านั้นเอง ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้ผู้ให้ข้อมูลก็คิดว่ามันก็ไม่ได้ทำอะไรให้เกิดโทษสักเท่าไร ถ้าเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับมัน ซึ่งบางครั้งในการเจอเพื่อน ๆ ก็อาจจะยื่นมือให้ตัวเองได้ทดลองใช้บ้างก็จะมี หรือไม่ก็ให้ดื่มในงานสังสรรค์ต่าง ๆ เช่น งานทำบุญ งานปีใหม่ เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลก็ยอมที่จะดื่มเหล้า สูบบุหรี่โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคิดว่ามันไม่ใช่เรื่องเสียหายสักเท่าไร และก็ยังทำให้เพื่อนรู้สึกที่ตัวเองไม่ได้ปฏิเสธสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จากเพื่อนเลย และยอมทำให้ความสัมพันธ์บางอย่างดีขึ้นอีกด้วย

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจในเรื่องของเงิน ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป็นตัวกำหนดสำคัญเป็นอย่างมากที่จะทำให้ตัวเองเข้ามาทำงานในประเภทนี้ เนื่องจากครอบครัวของตนเองเป็นครอบครัวที่ยากจน ไม่ค่อยที่จะมีเงินเหลือเก็บสักเท่าไร และเมื่อตอนที่ครอบครัวของตนเอง คือ สามมี ได้เกิดอุบัติเหตุก็ไม่ว่าว่าจะหาเงินมารักษาจากไหน พอมีคนมาหยิบยื่นในการทำงานให้โดยมีค่าตอบแทนให้จำนวนที่สูงกว่าปกติก็ยอมที่จะยอมทำได้ และต้องทำ แต่พอหลังจากที่ทำไปได้สักครึ่งสองครึ่ง ก็เห็นผลตอบแทนที่เป็นรูปร่างก็ยอมที่จะต้องทำไปเรื่อย โดยที่คิดว่าถ้าหากได้เงินในจำนวนมากพอระดับหนึ่งจะทำให้ครอบครัวของตนเองมีสภาพที่ดีขึ้นก็คงจะเลิกในการช่วยขนยาเสพติดให้เป็นธรรมดา ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย และไม่อยากจะทำไปจนตายเหมือนกัน ถ้าหากเปรียบเทียบกันแล้วในแต่ละเดือนที่ผู้ให้ข้อมูลต้องทำงานรับจ้างในโรงงานจะได้เงินเดือนประมาณ 4,000 – 5,000 บาท (โดยเงินที่ได้นี้รวมสวัสดิการต่าง ๆ แล้ว) แต่ถ้าหากไปช่วยในการขนแต่ละครั้งจะได้ไม่ต่ำกว่า 10,000 บาท โดยที่ทำงานแต่ละครั้งก็ไม่ค่อยเหนื่อยสักเท่าไร จึงทำให้รู้สึกว่าการแบบนี้แล้วจะมีรายได้ที่เป็นกอบเป็นกำ เพียงแต่ต้องคอยระมัดระวังตัวเองเท่านั้นก็เพียงพอแล้ว

ปัจจัยทางด้านอายุ

สำหรับผู้ให้ข้อมูลในตอนแรกที่ได้ทำการขนยาก็จะมีอายุประมาณ 37 ปี โดยที่ได้ทำการขนยาสเหตุติดกับน้องชายเป็นครั้งแรกของการทำงาน และทำงานได้ประมาณ 3 ปีก็ถูกจับกุมในข้อหาหนีเฮโรอีนไว้พร้อมกับน้องชายเมื่อปี พ.ศ.2529 นั้นเอง โดยที่ในช่วงตอนอายุประมาณ 37 ปีก็ประสบปัญหาการขาดแคลนในเรื่องของการเงินที่จะนำมารักษาสามีของตนเองที่ได้ประสบกับอุบัติเหตุที่จำเป็นจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งในวัยตอนนั้นไม่มีบริษัทหรือเจ้าของงานที่ไหนแน่ ๆ ที่จะต้องการว่าจ้างคนที่มีอายุให้เข้าไปทำงานในระดับที่ดี และมีรายได้สูง ๆ แน่นนอน จึงทำให้จำเป็นที่จะต้องเข้ามาทำงานกับน้องชายของตนเองเพิ่มไปอีกหนทางหนึ่งด้วย เพราะเวลาน้องชายรู้ว่าผู้ให้ข้อมูลจำเป็นที่จะต้องการใช้เงินในจำนวนมากนั้นเอง

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลมีการศึกษาเพียงแค่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้นเองจากโรงเรียนในต่างจังหวัด ซึ่งยอมที่จะเป็นอุปสรรคในการหางานทำแน่ ๆ เพราะว่าไม่มีใครต้องการว่าจ้างแรงงานที่จบระดับประถม4 ให้เข้าไปทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูง และมีรายได้ดี ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงไม่มีโอกาสเลือกงานที่จะทำเท่าไร จึงได้มาสมัครทำงานในโรงงาน ที่มีตำแหน่งในระดับล่าง ๆ ของโรงงาน ที่มีผลตอบแทนในจำนวนน้อย ถ้าหากตนมีการศึกษาในระดับที่สูงยอมที่จะมีโอกาสเลือกงานและสามารถที่จะหางานทำที่ดีและมีค่าตอบแทนที่สูงขึ้นแน่ ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีเงินเก็บในจำนวนที่พอเพียงในการใช้จ่ายรักษาสามี และทำให้ครอบครัวของตนเองมีความสะดวกสบายอย่างแน่นอน

ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงได้ฝากความหวังทั้งหมดไว้กับบุตรชายของตนเอง โดยพยายามจะทำทุกวิถีทางที่จะทำให้บุตรชายของตนเองได้เรียนในระดับสูงเท่าที่พวกเขาจะทำได้ เพื่อที่จะได้มีโอกาสต่างๆ เข้ามาในชีวิตที่ดีขึ้นแน่ ๆ และจะได้ไม่ต้องมาลำบากเหมือนอย่างกับตนเองในตอนนี้

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าปัจจัยทางด้านคู่สมรสก็คงจะมีส่วนด้วยในการทำให้ต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง ถ้าหากคนทั่ว ๆ ไปที่มีคู่สมรสไม่เอาการเอางาน และยังติดยาเสพติดยอมที่จะทำให้อายุต้องมีส่วนมากที่จะต้องมาทำอาชีพแบบนี้ แต่ทว่าคู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เป็นลักษณะดังกล่าวเป็นคนรักครอบครัว เอาการเอางาน และไม่ได้เป็นคนติดยาเสพติดอะไรเลย นอกจากสูบบุหรี่เท่านั้นเอง ซึ่งตนคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องเสียหายสักเท่าไรถ้าหากเขาจะสูบ แต่สาเหตุที่ทำให้ตนเองเจ็บก็เนื่องมาจากสามีของผู้ให้ข้อมูลประสบกับอุบัติเหตุ และไม่มีเงินรักษาในจำนวนที่สูงพอ จึงทำให้ต้องเข้า

มาแบกภาระในการหาเงินจำนวนดังกล่าวมารักษา จึงจำเป็นจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับอาชีพดังกล่าว ซึ่งตนคิดว่าเป็นเรื่องที่เกิดพลาดของผู้ให้ข้อมูล ถ้าย้อนกลับไปได้คงจะไม่กระทำแน่นอน

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

สำหรับสภาพครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเป็นครอบครัวเกษตรกรรม ที่มีสภาพยากจน มีเงินใช้ไปวัน ไม่ค่อยมีเงินเก็บสักเท่าไร เพียงแต่ว่าคนภายในครอบครัวของตนเองไม่มีใครเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องของยาเสพติดเลย และตนก็ไม่ทราบด้วยว่าน้องชายของผู้ให้ข้อมูลเองนั้นเป็นคนที่ทำหน้าที่การขนยาเสพติดให้แก่คนอื่น โดยที่ผู้ให้ข้อมูลและคนภายในครอบครัวก็ไม่ทราบ จนกระทั่งเกิดปัญหาในเรื่องของการใช้เงินสำหรับการรักษาสามีของผู้ให้ข้อมูล จึงทำให้ทราบว่าน้องชายทำงานในการค้ายาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลจึงได้ตัดสินใจกระทำในการรับจ้างขนด้วยเพื่อที่จะได้เงินมาจำนวนมากเพื่อใช้จ่ายภายในครอบครัว โดยที่คนภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล สามี และบุตรชายก็ไม่ทราบเลยว่า ผู้ให้ข้อมูลและน้องชายทำอาชีพที่ผิดกฎหมาย จนกระทั่งเมื่อถูกจับกุมถึงได้ทราบนั่นเอง

นอกจากนี้คนภายในครอบครัวของตนเองไม่มีใครที่จะติดเหล้าบุหรี่ มีก็เพียงจะสูบหรือดื่มเหล้าบ้างเป็นพิธีในงานที่มีการสังสรรค์ หรือเทศกาลต่างๆ เท่านั้น ไม่ใช่จะใช้ทุกๆ วันเป็นประจำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 13 : บัวคำ (นามสมมุติ)

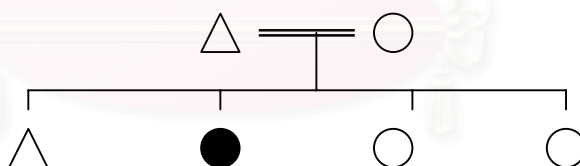
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	39 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	นครสวรรค์
การศึกษา	:	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สถานภาพ	:	โสด
อาชีพ	:	รับจ้าง
สถานภาพทางสังคม	:	ลูกจ้างบริษัทเอกชน

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะรูปร่างสันทนต์ไม่อ้วนหรือผอมจนเกินไป สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวค่อนข้างขาว ไร้ผมสั้นสีดำเข้ม ใบหน้ารูปไข่จัดว่าเป็นผู้หญิงหน้าตาดี เนื้อตัวสะอาด ท่าทางเป็นคนเจ้าระเบียบ ลักษณะการพูดเป็นแบบสนุกเป็นคนไม่ค่อยเครียด ไม่มีอาการของคนมีเรื่อง ทุกข์ใจชอบคุยในเรื่องตลกขบขันแสดงออกถึงการเป็นคนอารมณ์ดี

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
══	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ.2504 ที่อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ในครอบครัวของคนที่มีความฐานะพอใช้ไม่ลำบากในการดำเนินชีวิต บิดามารดาของผู้ให้ข้อมูลประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวประเภทค้าส่งผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมีรายได้เป็นกอบเป็นกำสามารถเลี้ยงครอบครัวได้ไม่เดือดร้อน ผู้ให้ข้อมูลมีพี่น้องทั้งหมด 4 คนเป็นชาย 1 คนและหญิง 3 คน ผู้ให้ข้อมูลเป็นลูกคนที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าพ่อแม่รักลูก ๆ มากไม่ค่อยจะให้ทำงานหนักมากนักจะมีก็แต่พี่ชายเท่านั้นที่คอยช่วยเหลืองานการค้าขายที่บ้านพ่อจะเป็นผู้ที่ควบคุมดูแลกิจการทั้งหมดภายในบ้าน ถึงแม้การค้าจะไม่ใหญ่โตอะไรนักก็ตามแต่ก็มีความรู้สึกที่พ่อแม่เหนื่อยมากที่ทำงานหาเลี้ยงลูกโดยเฉพาะลูกผู้หญิงจะไม่ค่อยได้ช่วยงานทางบ้าน ผู้ให้ข้อมูลและน้องอีก 2 คนจะมีหน้าที่เรียนอย่างเดียวทำให้ผลการเรียนค่อนข้างดีแต่เพื่อต้องการช่วยเหลือธุรกิจที่บ้านผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกเรียนสายอาชีพจากโรงเรียนพาณิชย์ประจำจังหวัดเมื่อเรียนจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพแล้วก็ไม่ได้เรียนต่อเพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องเรียนสูงมากนัก ความรู้เท่าที่เรียนมาก็สามารถประกอบวิชาชีพได้แล้ว หลังจากที้ออกมาช่วยเหลืองานทางบ้านได้ไม่นานก็รู้สึกอยากออกไปหาประสบการณ์จากข้างนอกบ้างซึ่งพ่อแม่ก็เห็นดีด้วยดังนั้นจึงออกหาสมัครงานและก็ได้งานที่บริษัทเอกชนที่ทำธุรกิจด้านอาหารสัตว์ในระหว่างที่ทำงานผู้ให้ข้อมูลก็ยังได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาจากสถาบันในจังหวัด จากที่ได้ทำงานที่บริษัทแห่งนี้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องรู้จักกับคนที่มีพฤติกรรมค้ายาเสพติดเพราะผู้ให้ข้อมูลรับผิดชอบเกี่ยวกับบัญชีจึงต้องเดินทางไปด้วยทุกครั้ง จนเป็นเหตุให้ต้องไปเกี่ยวข้องกับตัวยาเสพติดต้องถูกจับกุมด้วยข้อหาร่วมกันมียาเสพติดประเภทที่ 1 (เฮโรอีนจำนวน 10 ก้อน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายศาลพิพากษาจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันรับโทษมาแล้ว 15 ปีได้รับอภัยโทษเมื่อปี พ.ศ.2540 เหลือจำคุก 40 ปี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงสาเหตุที่ทำให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดว่าเพราะตนเองทำงานเป็นพนักงานของบริษัทอาหารสัตว์จึงต้องออกไปพบลูกค้าตามสถานที่ต่าง ๆ ในหมู่บ้านที่มีการเลี้ยงสัตว์หรือตามปศุสัตว์และได้รู้เห็นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดโดยบังเอิญซึ่งเพื่อนพนักงานที่ร่วมเดินทางไปพบลูกค้ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดโดยการรับจ้างขนส่งยาเสพติดด้วยโดยจะอาศัยช่วงที่ต้องเดินทางเข้าไปตามหมู่บ้านที่ห่างไกลจากสายตาของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นจุดรับยาเสพติด เมื่อผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงการกระทำผิดก็รู้สึกกลัวแต่เพื่อนที่ทำผิดบอกว่าไม่ต้องเป็นห่วงเพราะว่าเคยทำมาหลายครั้งแล้วและก็ยังไม่มีใครพบในบริษัทร่วมด้วยถ้าทำตามปกติก็ไม่มีใครรู้ และยังบอกอีกว่าผู้ให้ข้อมูลไม่ต้องเป็นห่วงเพราะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ จากการที่เพื่อนร่วมงานรับรองทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกสบายใจขึ้น หลังจากที่ได้ร่วมรับรู้ถึงการลักลอบ

ขนส่งยาเสพติดทำให้รู้เห็นเครือข่ายการทำงานของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดที่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง เห็นความเปลี่ยนแปลงทางด้านฐานะอย่างรวดเร็วผู้ที่เกี่ยวข้องจะมีเงินใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยจนในที่สุดเพื่อนพนักงานก็แบ่งผลประโยชน์เป็นเงินจำนวน 5,000 บาทและหลังจากนั้นผู้ให้ข้อมูลก็ได้รับส่วนแบ่งจนกลายเป็นผู้ร่วมขบวนการไปในที่สุด

การปรับตัว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงการปรับตัวว่าในบริษัทที่ทำงานอยู่นั้นมีกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดหลายคนแต่ก็เป็นส่วนน้อย ที่ผู้ให้ข้อมูลต้องเข้าไปรับรู้ด้วยก็เพราะว่าผู้ให้ข้อมูลมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องออกไปพบลูกค้าและต้องเดินทางไปพร้อมกับเพื่อนร่วมงานที่ค้ายาเสพติดดังนั้นจึงถูกชักชวนให้ร่วมอยู่ในกลุ่มด้วยผู้ให้ข้อมูลต้องพยายามทำตัวให้เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นไม่แสดงความสนิทกับบุคคลดังกล่าวเป็นพิเศษแต่มักจะถูกเรียกไปคุยในที่ลับตาคนอยู่เสมอ ผู้ให้ข้อมูลต้องหาข้ออ้างสำหรับการพูดคุยในเวลาที่ไม่ปกติ และบางครั้งต้องเป็นคนจัดคิวในการออกไปพบลูกค้าโดยพยายามกับคนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปไม่ให้เดินทางไปด้วยเพื่อป้องกันมีคนรู้มากเกินไปอาจเป็นอันตรายต่อการดำเนินการค้ายาเสพติด

ชีวิตประจำวัน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติตัวในขณะที่เข้าไปร่วมขบวนการค้ายาเสพติดว่าในช่วงแรกก็มีความรู้สึกที่ตนเองมีอาการตื่นเต้นไม่รู้ว่าต้องวางตัวอย่างไรที่จะไม่ทำให้คนอื่นที่ไม่ร่วมค้ายาเสพติดด้วยความสงสัย แต่พออยู่ไปก็รู้ว่าผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยหลายคน บางคนที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับแต่ก็พอจะรู้ว่าใครมีพฤติกรรมค้ายาเสพติดก็จะทำเป็นไม่รู้เรื่องและก็มองเหมือนเป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่ร้ายแรง ผู้ให้ข้อมูลจึงต้องปรับตัวให้เหมือนปกติและก็ทำงานตามหน้าที่ของพนักงานเช่นทุกวัน ในแต่ละวันที่เดินทางไปพบลูกค้าโดยจะไปพร้อมกับเพื่อนพนักงานอีกประมาณ 2 – 3 คนและถ้าวันไหนคนในกลุ่มเป็นพวกที่รู้เห็นหรือเป็นผู้ร่วมขบวนการเดียวกันจึงจะมีการออกไปรับมอบยาเสพติดโดยจะมีผู้นำรถยนต์มาจอดเทียบตามเส้นทางที่นัดแนะกันไว้ก่อนโดยผู้ที่จะส่งยาเสพติดจะเป็นผู้กำหนดซึ่งจะมีผู้คุ้มกันหรือสำรวจเส้นทางไว้ก่อนแล้วเมื่อเห็นความปลอดภัยดีแล้วจึงได้ติดต่อกันทางวิทยุติดตามตัวบอกสถานที่นัดพบโดยจะให้ไปรอก่อนและก็จะใช้เวลาไม่นานนักผู้ที่ส่งยาเสพติดก็จะมาโดยใช้เวลาไม่นานไม่มีการพูดคุยกันมากนัก ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกปลอดภัยเพราะว่าทุกครั้งที่ไปรับยาเสพติดจะไปรับเวลากลางวันเสมอและไปกันหลายคน เมื่อรับยาเสพติดแล้วหน้าที่ในการนำไปเก็บรักษาจะเป็นของผู้อื่นผู้ให้ข้อมูลไม่รู้ว่านำไปเก็บไว้ที่ไหนรู้แต่เพียงว่ามีการเช่าบ้านไว้หลายแห่งเพื่อเก็บยาเสพติดโดยจะพักของไว้ประมาณ 2 – 3 วันจะเปลี่ยนสถานที่เก็บยาเสพติดทุกครั้ง เมื่อมีลูกค้ารับซื้อจึงจะนำยาเสพติดไปส่งให้ผู้ให้ข้อมูลไม่รู้ว่า

ไปส่งที่ไหนบ้างเพราะว่าไม่เคยเดินทางไปส่งด้วยจะไปเฉพาะตอนรับยาเสพติดเท่านั้น เมื่อได้รับเงินในส่วนที่ร่วมรับรู้ก็จะนำไปใช้จ่ายซื้อของใช้เครื่องประดับราคาแพงมาสวมใส่ซึ่งก็ไม่มีใครสงสัยเนื่องจากฐานะทางบ้านของผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างดี การรับยาเสพติดเฉลี่ยเดือนละประมาณ 2 - 3 ครั้งโดยเพื่อนพนักงานจะไม่บอกล่วงหน้าจะรู้ก็ในระหว่างที่เดินทางไปออกจากบริษัทโดยเพื่อนจะบอกให้ทำธุระให้เสร็จโดยเร็วเดี๋ยวจะพาไปเที่ยว

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดว่าเข้าใจถึงโทษของยาเสพติดเป็นอย่างดี เพราะว่าในสมัยที่เป็นนักเรียนก็ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และผู้ให้ข้อมูลก็ไม่เคยใช้ยาเสพติดจะมีก็แต่เคยพบเห็นผู้ที่ติดยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นเพื่อนที่เคยรู้จักแต่ไม่สนิทมากนัก ส่วนโทษของการค้ายาเสพติดไม่รู้มาก่อนว่าร้ายแรงมากถึงต้องขนาดจำคุกตลอดชีวิต เพราะในสมัยเป็นวัยรุ่นเคยเห็นคนที่ติดยาเสพติดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไปไม่นานก็ออกจากคุกแล้ว ในช่วงก่อนที่ถูกจับเคยมีความคิดว่าถ้าถูกจับก็คงรับโทษไม่นานการถูกจำคุกไม่ใช่ปัญหาที่ผู้ให้ข้อมูลกังวลแต่สิ่งที่เป็นห่วงมากที่สุดคือความรู้สึกของพ่อแม่ญาติพี่น้องที่ต้องอับอายที่มีญาติเป็นพวกขี้คุก

การวางแผนอนาคต

การวางแผนในช่วงที่ร่วมขบวนการค้ายาเสพติดของผู้ให้ข้อมูลนั้นเคยคิดไปต่าง ๆ นานาว่าถ้าเกิดพลาดถูกจับกุมจะทำอย่างไรเคยคิดว่าถ้าถูกจับจะฆ่าตัวตายเพื่อหนีความอับอาย หรือรับโทษไปสักพักคงไม่นานพอพ้นโทษออกมาก็ย้ายไปอยู่ที่อื่นที่ไม่มีใครรู้จัก แต่มาคิดเข้าข้างตัวเองว่าไม่น่าจะถูกจับได้ถ้าทำอย่างรอบคอบและพักพวกที่ทำมาก่อนตั้งนานแล้วไม่เคยเห็นถูกจับกุมสักที และทุกครั้งที่ไปรับยาเสพติดผู้ให้ข้อมูลก็ไม่เคยไปแตะต้องยาเสพติดเลย เพียงแต่ทำหน้าที่นั่งไปในรถที่จะไปรับยาเสพติดเท่านั้นจึงคิดว่าคงจะไม่มีหลักฐานพาดพิงถึงตัวผู้ให้ข้อมูล ซึ่งในช่วงนั้นก็ยังไม่รู้ว่าจะเลิกยุ่งกับการค้ายาเสพติดเมื่อไรจึงคิดว่าจะทำไปเรื่อย ๆ เมื่อถึงเวลาก็อาจจะเลิกไปเอง

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาของผู้ให้ข้อมูลในการรับยาเสพติดก็คือการไม่รู้กำหนดที่แน่นอนและสถานที่จะไปรับไม่รู้ว่าจะต้องไปพบกับอะไรบ้างเป็นที่รู้กันว่าไม่ต้องถามอะไรมาก ซึ่งเพื่อนพนักงานบอกว่าถ้าต้องการให้รู้อะไรเกี่ยวกับยาเสพติดจะบอกเองเพื่อป้องกันข่าวรั่วไหลไปถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจ บางครั้งก็มีความรู้สึกที่ว่า "ตกบันไดพลอยโจร" เพราะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทั้ง ๆ ที่ไม่เคยมีความ

คิดมาก่อนแต่ก็ไม่รู้ว่าจะแยกตัวออกมาได้อย่างไรกลัวว่าจะถูกทำร้ายจากขบวนการค้ายาเสพติด เพราะทุกคนรู้จักบ้านและครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างดี ดังนั้นปัญหาใหญ่ของผู้ให้ข้อมูลคือ เรื่องของความปลอดภัยของตนเองและครอบครัว

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในวัยรุ่นว่าไม่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเลย แม้แต่น้อย จะเป็นคนที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่มาทุกวันหลังจากเลิกเรียนแล้วถ้าไม่มีกิจกรรมส่วนตัวร่วมกับเพื่อนๆก็จะกลับบ้านโดยไม่เคยทำตังเหลวไหลนอกกลุ่มนอกรทาง ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าในช่วงที่เป็นวัยรุ่นน่าจะเป็นช่วงที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุดเพราะว่าสามารถพบเห็นผู้ติดยาเสพติดอยู่เสมอจนเป็นความเคยชินซึ่งตนมีความรู้สึกไม่ชอบแต่ก็ไม่เคยแสดงความรังเกียจกับคนที่ติดยาเสพติดคิดว่าเป็นความต้องการของแต่ละคนเพราะคนเราไม่เหมือนกันทุกคน บางคนอาจจะมีปัญหาส่วนตัวที่เราไม่เข้าใจ แต่คิดว่าถ้าคนเราเมื่อมีปัญหา ก็อย่าพยายามสร้างปัญหาเพิ่มให้กับตนเองโดยการใช้อาเสพติด

ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงเพื่อน ๆ ที่เคยคบหากันมามีทั้งเพื่อนชายและหญิงและให้ข้อคิดว่ายาเสพติดจะเกี่ยวข้องกับเราหรือไม่ นั่นนอกจากตัวของเราเองแล้ว ก็มีเพื่อนี่แหละจะเป็นผู้ชักนำให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพราะถ้าเราคบกับเพื่อนที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแล้วโอกาสที่เราจะไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดก็มากเท่านั้นแต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความหนักแน่นของตัวเราเองต้องไม่หลงผิดไปตามสิ่งล่อใจที่ได้มาจากการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะเพื่อนที่ต้องการให้เราเสพยาเสพติดก็มักจะพูดจูงใจว่ายาเสพติดมีสรรพคุณดีอย่างไรอย่างนี้ เหมือนกับที่เพื่อนร่วมงานพูดจาหวานล่อมผู้ให้ข้อมูลเอาเงินมาล่อใจแต่โดยส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลแล้วเงินที่ได้มาเทียบไม่ได้กับความกลัวในเรื่องของความปลอดภัยจึงยอมร่วมล่าเหยียดยาเสพติดกับเพื่อน ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าเพื่อนยังสนิทกันมากเท่าไรก็ทำให้ลำบากใจมากเท่านั้นเพราะว่าเพื่อนที่สนิทก็มักจะไว้ใจเรากล้าพูดชวนให้ร่วมกระทำความผิดและรู้ว่าเราจะไม่กล้าปฏิเสธเพราะความเกรงใจเพื่อนแต่ถ้าเป็นเพื่อนที่ไม่สนิทเขาก็จะไม่ไว้ใจเราและจะไม่กล้ามาชักชวนให้ร่วมกระทำความผิดเพราะถ้าไม่เห็นด้วยอาจจะนำความลับไปเปิดเผยกับผู้อื่นโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ให้ข้อมูลแนะนำว่าดังนั้นควรจะเลือกคบเพื่อนที่ดีและต้องกล้าพูดกล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องไม่ต้องเกรงใจถ้ารักเพื่อนต้องแนะนำสิ่งที่ดีที่ถูกต้องให้กับเพื่อน

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงสภาพทางเศรษฐกิจในช่วงก่อนที่จะมีรายได้จากการช่วยลำเลียงยาเสพติดว่าไม่มีความเดือดร้อนหรือประสบปัญหาทางการเงินแต่อย่างใดเพราะว่าผู้ให้ข้อมูลสามารถหารายได้ด้วยตนเอง และไม่มีภาระจะต้องเลี้ยงดูหรือจุนเจือผู้อื่นเนื่องจากทางบ้านของผู้ให้ข้อมูลมีรายได้จากรุทกกิจอย่างดี และเมื่อผู้ให้ข้อมูลเข้าไปมีรายได้จากยาเสพติดจึงมีเงินเหลือใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยซึ่งในช่วงนั้นผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่ายิ่งทำไปยิ่งเกิดความโลภมากยิ่งขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีรายได้จากงานบริษัทตกประมาณเดือนละ 5,500 - 6,000 บาท และถ้าผู้ให้ข้อมูลร่วมงานลำเลียงยาเสพติดในแต่ละครั้งจะได้ส่วนแบ่งอยู่ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาทจะเห็นได้ว่าทำงานยาเสพติดครั้งเดียวเท่ากับทำงานสุจริตทั้งเดือนจึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความโลภ

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลเข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเมื่อเข้าไปทำงานที่บริษัทซึ่งในขณะนั้นอายุของผู้ให้ข้อมูลประมาณ 24 ปีเพราะหลังจากที่เรียนจบในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก็ได้ออกไปช่วยเหลืองานทางบ้านอยู่ระยะหนึ่งหลังจากที่ขออนุญาตพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหาประสบการณ์และเป็นการหาเงินเพื่อส่งตัวเองเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าในช่วงนั้นถึงแม้จะถือว่าเป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้วก็ตามแต่ด้วยสาเหตุที่เป็นผู้ที่เก็บตัวพอสมควรไม่ค่อยออกเที่ยวเตร่ข้างนอกมากนักทำให้ทุกวันนี้รู้สึกว่าเป็นช่วงเวลาที่ผ่านมาในอดีตเป็นผู้ที่อ่อนต่อโลกภายนอกเป็นอย่างมาก ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าคนเราไม่เหมือนกันจะเอาวุฒิมาเปรียบเทียบกับวุฒิภาวะไม่ได้บางคนอายุไม่มากแต่มีความรอบรู้เจนจัดในการดำเนินชีวิตรู้ทันเล่ห์คน การคบคนมาก ๆ ทำให้เราได้เรียนรู้ความแตกต่างของความคิดของแต่ละคนจะเห็นได้จากการที่ผู้ให้ข้อมูลต้องเข้ามาพบผู้คนจำนวนมากในทัณฑสถานแห่งนี้

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงคุณวุฒิก่อนที่จะถูกจับกุมว่าจบการศึกษาในระดับปวช. สำหรับผู้หญิงถือได้ว่าปานกลางไม่สูงหรือต่ำจนเกินไปซึ่งในระหว่างนั้นผู้ให้ข้อมูลก็อยู่ในระหว่างศึกษาต่อในระดับปริญญาชั้นปีที่ 3 แต่ก็ไม่สามารถเรียนจบเพราะว่าต้องโทษเสียก่อนแต่เมื่อได้มาอยู่ในทัณฑสถานแห่งนี้ ก็ได้มีโอกาสได้ศึกษาต่อจนจบระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่รู้ว่าจะได้มีโอกาสนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองเหมือนกับคนอื่นเขาหรือไม่เพราะว่ายิ่งเหลือโทษที่ต้องรับอีก 30 กว่าปี แต่คิดว่าถึงแม้ไม่ได้ออกไปใช้ชีวิตข้างนอกการศึกษาก็สามารถช่วยได้มากทำให้ทุกวันที่เรียนหนังสือได้ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ไม่คิดฟุ้งซ่าน เพลิดเพลินกับการอ่านตำราและนำความรู้ที่ได้รับมาปรับตัวเพื่อใช้ชีวิตในทัณฑสถานได้

เป็นอย่างดี หากมีโอกาสได้ออกไปใช้ชีวิตปกติข้างนอกก็จะนำความรู้ไปปรับใช้ให้ห่างไกลจากยาเสพติด

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงประสบการณ์ชีวิตความรักว่าในชีวิตยังไม่เคยสมรสครองความเป็นโสดมาตลอดถึงแม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจัดได้ว่าเป็นหญิงสาวที่หน้าตาดี ในช่วงวัยรุ่นจนโตเป็นสาวเต็มตัวก็มีหนุ่ม ๆ มาจีบเป็นแฟนมากเหมือนกันแต่ตัวผู้ให้ข้อมูลยังไม่ได้คิดถึงเรื่องของการมีครอบครัวจึ๊งค่อย ๆ ศึกษานิสัยใจคอกับทุกคน จะมีบ้างเหมือนกันกับบางคนพิเศษที่เคยมองว่าเป็นแฟนด้วยแต่ผู้ให้ข้อมูลทำตัวเหมือนกับไม่มีท่าทีชอบตอบกลับไปไม่นานชายคนนั้นก็ไปคบหาเป็นแฟนกับผู้หญิงอื่น ผู้ให้ข้อมูลจะให้ความสำคัญกับครอบครัวมากกว่า

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวจัดว่าดีมากเป็นครอบครัวที่อบอุ่นพ่อแม่ไม่มีปัญหาหย่าร้างหรือทะเลาะเบาะแว้งกันแต่อย่างไรพี่น้องของผู้ให้ข้อมูลก็มีความรักใคร่ปรองดองกันเป็นอย่างดี ทุกวันที่เลิกงานกลับบ้านผู้ให้ข้อมูลก็จะพบกับพ่อแม่พี่น้องและญาติ ๆ ทั้งทางฝ่ายพ่อและแม่ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลจัดว่าเป็นครอบครัวใหญ่บรรดาญาติจะมีบ้านอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันเวลามีปัญหาไม่เข้าใจกันญาติ ๆ ก็จะพยายามเข้ามาไกล่เกลี่ยทำให้ไม่ค่อยมีปัญหาขัดแย้งรุนแรง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 14 : พานี (นามสมมุติ)

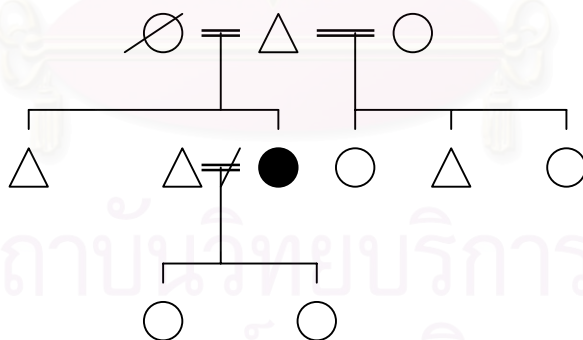
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	43 ปี
ภูมิลำเนา	:	เชียงใหม่
ศาสนา	:	พุทธ
การศึกษา	:	มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1)
สถานภาพ	:	หย่าร้าง
อาชีพ	:	ค้าขาย
สถานภาพทางสังคม	:	แม่บ้าน

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่มีรูปร่างเล็กสูงประมาณ 150 เซนติเมตร บุคลิกเหมือนหญิงชาวบ้านในชนบท ผิวขาว ลักษณะการพูดจาค่อนข้างพูดน้อย ระวังคำพูด ดูค่อนข้างเครียดที่จะพูดถึงเรื่องในอดีต แต่ก็ยินดีที่จะให้ข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษา

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย			
○	หมายถึง	ผู้หญิง	⊘	หมายถึง	ผู้หญิงตาย
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล			
==	หมายถึง	การสมรส	≠	หมายถึง	การหย่าร้าง

ประวัติชีวิต

นางพานี (นามสมมุติ) เกิดเมื่อวันที่ 7 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2500 ปัจจุบันอายุ 43 ปี เกิดที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายจบการศึกษาชั้นสูงสุดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนประจำอำเภอ นางพานีเล่าว่าเริ่มเมื่อตั้งแต่อายุได้แม่ของผู้ให้ข้อมูลก็เสียชีวิตเมื่อตอนที่อายุ 2 ขวบ ตนเองมีพี่ชายหนึ่งคนตอนนี้ก็ไม่ค่อยได้พบกันตั้งแต่ต่างคนเริ่มมีครอบครัวกันไป และเมื่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลเสียชีวิตไปได้ประมาณ 2 ปีพ่อก็แต่งงานใหม่กับคนที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ซึ่งในตอนแรก ๆ ตนกับแม่ใหม่ก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรกันมากมายเพราะตอนนั้นยังเด็กอยู่จึงทำให้สามารถรับผู้ที่จะมาดูแลครอบครัวของตนได้ไม่ลำบากนัก แต่ปัญหาจะเริ่มเห็นชัดเมื่อแม่มีลูกของตนเอง ทำให้อยู่มีปัญหบ้างเป็นธรรมดาเพราะแม่ใหม่คนนี้ก็ยังมีบุตรอีก 3 คน ซึ่งบางครั้งก็มีการทะเลาะกันบ้างในหมู่บ้าน และตนเองก็รู้ว่าไม่ใช่ลูกแท้ ๆ ของแท้แม่คนนี้ทำให้บางครั้งก็มีคติน้อยใจที่แม่ดูต่ำกว่ากล่าวบ้าง ซึ่งในบางครั้งผู้ให้ข้อมูลก็บอกว่าบางครั้งก็มีที่ตนเองจะโดนตี และดูต่ำกว่ากล่าวมากกว่าลูกคนอื่น ๆ และเมื่อเกิดปัญหาบ่อย ๆ ครั้งทำให้ยิ่งเพิ่มความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องไปอาศัยอยู่กับยายที่อยู่บ้านห่างออกไปประมาณ 3 กิโลเมตรจากบ้านเดิม ซึ่งยายก็มีอายุมาก โดยยายของผู้ชายขณะนั้นก็ไม่ได้มีอาชีพอะไรมากมาย บางครั้งก็ทำขนมขายบ้าง เก็บผักมาขายบ้าง มีรายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ ผู้ให้ข้อมูลก็ช่วยเหลือมาบ้างน้อยบ้าง แต่ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการกินอยู่ และเรียนหนังสือ พ่อก็ยังส่งเสียให้แต่ก็ไม่มากนัก บางครั้งก็ไม่พอ ยายของตนก็ต้องไปกู้ยืมเงินมาบ้าง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าชีวิตช่วงนั้นลำบากมาก ตอนอายุ 12 ปีในช่วงปิดเทอมก็ต้องออกมาทำงานเป็นลูกจ้างเลี้ยงเด็กบ้าง ล้างจานที่ร้านอาหารบ้าง ก็ดำเนินชีวิตเช่นนั้นมาจนเมื่ออายุประมาณ 16 ปี ก็ได้พบกับสามีจึงได้ตกลงที่จะใช้ชีวิตร่วมกัน ก็ออกมาจากบ้านยาย สามีมีอาชีพเป็นช่างตัดผม มีปัญหาเรื่องเงินทองไม่พอใช้ตลอดมา ผู้ให้ข้อมูลมีบุตร 2 คน เป็นผู้หญิงทั้ง 2 คน อายุ 20 กว่าแล้วทั้งสองคน มีครอบครัวไปแล้วหนึ่งคน แต่ยังนำลูกมาให้ตนเลี้ยงและไม่ค่อยส่งเสียเงินทอง เพราะประกอบอาชีพที่มีรายได้ไม่ค่อยแน่นอน ซึ่งตนก็ไม่ค่อยมีรายได้เพราะเมื่อตอนลูกของผู้ให้ข้อมูลยังเด็ก ตนก็ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเป็นเพียงแม่บ้านอยู่กับบ้านเท่านั้น ซึ่งตอนหลังเมื่อลูกเริ่มเข้าเรียนรายได้ไม่พอใช้จ่ายก็ต้องหาอาชีพเพื่อเสริมรายได้ให้กับครอบครัวโดยค้าขายอาหารเล็กๆน้อยๆ มีรายได้เพิ่มขึ้นมาพอที่จะช่วยเหลือครอบครัวได้บ้างแต่ก็ไม่มากนัก มีกำไรเฉลี่ยประมาณแค่ 2,000 บาทต่อเดือนเท่านั้น ก็พอให้เป็นค่าขนมให้ลูกไปโรงเรียนบ้างเท่านั้น แต่ความสัมพันธ์ในครอบครัวในช่วงแรก ๆ นั้นผู้ให้ข้อมูลบอกว่าก็อบอุ่นดี สามีก็ทำงานเพื่อหารายได้ แต่ก็จะมีปัญหาให้ตนหนักใจในเรื่องของความเจ้าชู้ของสามี ทำให้ในบางครั้งรายได้ที่หามาได้นั้นนำไปให้กับผู้หญิงอื่น ไม่นำเงินมาให้ผู้ให้ข้อมูลและครอบครัว ซึ่งก็สร้างความลำบากให้กับตนมาก ในบางช่วง ส่วนบุตรก็เรียนหนังสือพอใช้ได้และก็เชื่อฟังพ่อแม่ดี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าจุดที่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงจริง ๆ นั้นมีปัญหาสะสมมานานก็เป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ รายได้ในครอบครัวไม่พอเพียงกับรายจ่ายที่เกิดขึ้น และในจุดที่เปลี่ยนแปลงในช่วงนั้นมีเหตุการณ์คือ ในช่วงนั้นสามีของผู้ให้ข้อมูลบอกว่าจะไปทำงาน และด้วยความที่เป็นคนที่เจ้าชู้มาก และตอนนั้นสามีไม่กลับมาที่บ้าน 2 วัน ทำให้ตนคิดไปเองว่าไปหาผู้หญิง ได้ออกไปตามสามีทุก ๆ ที่ที่สามีเคยไป แล้วไปเจอสามีที่ร้านอาหารกับเพื่อน ๆ ของสามี โดยในวันนั้นสามีบอกว่าให้กลับบ้านไป ทะเลาะมีปากเสียงกัน ทำให้บอกแยกทางกัน ซึ่งหลังจากวันนั้นสามีก็ไม่ได้กลับมา ทำให้ตนเองเดือดร้อนเพราะขาดรายได้ ลูกก็อยู่ในวัยเรียน และกำลังกินกำลังนอน ต้องมีค่าใช้จ่ายมาก จะหันหน้าไปพึ่งใครก็ได้ เคยไปขอความช่วยเหลือจากญาติของสามีเค้าก็ไม่ให้ กลับได้รับการดูถูกมา เพราะครอบครัวของสามีไม่ได้เห็นด้วยกับการแต่งงานของผู้ให้ข้อมูลกับสามีมาตั้งแต่ต้น ทำให้ตนรู้สึกน้อยใจและอับอายมาก ตอนนั้นก็คิดเพียงว่าจะทำอะไรก็ได้ที่จะทำให้มีรายได้มาก ๆ มีเงินทองมาก ๆ จะได้ไม่มีใครดูถูก และอยากให้ลูก ๆ ของตนสบายมีสิ่งต่าง ๆ อย่างที่เด็กคนอื่น ๆ มีบ้าง ตอนนั้นผู้ให้ข้อมูลบอกว่าคิดเพียงแค่นั้นจริง ๆ เพราะช่วงนั้นครอบครัวลำบากมาก ในบางวันลูกก็ไม่ได้ไปโรงเรียนเพราะไม่มีเงินให้ลูกเป็นค่าขนม

และจุดที่ถือว่าเปลี่ยนแปลงให้กลายเป็นผู้ต้องขังนั้น คือตอนนั้นเพื่อนของตนซึ่งพอจะรู้ข่าวว่าตนได้เลิกกับสามี และรู้ว่าเธอเองมีอาชีพที่มีรายได้ไม่เพียงพอทำให้มาชักชวนให้ไปขนยาเสพติด โดยบอกว่าจะได้รายได้มากในแต่ละครั้งในการทำงาน ซึ่งตอนนั้นตนก็คิดอยู่หลายวัน แต่ด้วยปัญหาที่รุมเร้ามามาก ๆ ทำให้ก็ได้ตอบตกลงที่จะไปทำ โดยผู้ให้ข้อมูลไปกับเพื่อนโดยให้ถือกระเป๋ามีเฮโรอีนอยู่ 20 กิโลกรัม โดยตอนนั้นตนไม่รู้ว่าเพื่อนไม่ได้ขนด้วย แต่เห็นว่ามีกระเป๋าคคนละใบ แต่อันที่จริงมียาเสพติดอยู่ในกระเป๋าคคนเท่านั้น ส่วนของเพื่อนเป็นกระเป๋าลือผ้าธรรมดา ซึ่งในวันนั้นตำรวจได้มาตรวจค้นในระหว่างเดินทาง และเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลก็ได้หักหลังบอกให้ตำรวจมาตรวจค้นที่เธอและตำรวจก็พบยาเสพติดในกระเป๋าคที่ผู้ให้ข้อมูลถืออยู่ ตอนนั้นโดนจับที่จังหวัดเชียงรายในการทำความผิดในข้อหาเมียเสพติดในครอบครอง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่าเป็นการทำความผิดในครั้งแรกก็โดนจับแล้ว โดยโดนจับอยู่ที่เรือนจำจังหวัดเชียงรายประมาณ 11 เดือน ก็ย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพ เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ.2533 ซึ่งตอนที่โดนจับนั้นเป็นปี พ.ศ.2532 โดยศาลสั่งลงโทษจำคุกตลอดชีวิต แต่ตอนนี้ได้รับลดหย่อนโทษเหลือ 40 ปี ซึ่งตนถูกจำคุกมาแล้วเป็นปีที่ 12 เหลือโทษอีกประมาณ 20 กว่าปี ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่านั่งนับวันให้ถึงวันที่ได้พ้นโทษเร็ว ๆ

การปรับตัว

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าตนเองไม่ใช่นักค้ายาเสพติดโดยอาชีพไม่เคยรู้วิธีการว่าจะต้องทำอะไรบ้างซึ่งในตอนที่เราเริ่มทำครั้งแรกก็รู้สึกกลัวแต่คิดว่าไม่มีอะไรที่จะต้องเสียหายเพราะเท่าที่อยู่ทุกวันนี้ก็ลำบากมากพอแล้ว ถ้าลองทำเรื่องยาเสพติดชีวิตและความเป็นอยู่อาจจะดีขึ้น เพราะฉะนั้นจึงไม่รู้ว่าอะไรปรับตัวหรือวางตัวอย่างไรให้แนบเนียนเหมือนกับคนที่ค้าเป็นอาชีพ

ชีวิตประจำวัน

ในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลนั้น ก็เป็นหญิงที่อยู่ในการทำงานเป็นแม่บ้านที่มีบุตร 2 คนที่ต้องดูแล มีสามีที่ประกอบอาชีพเป็นช่างตัดผมมีรายได้ประมาณ 8,000 – 9,000 ต่อเดือน ส่วนผู้ให้ข้อมูลนั้นนอกจากจะเป็นแม่บ้านแล้วก็มีอาชีพค้าขายเพื่อช่วยเหลือครอบครัวมีรายได้ไม่มากนัก แต่ก็พยายามที่จะช่วยเหลือแบ่งเบาให้มากที่สุด โดยก่อนหน้านี้ก็ไม่เคยมีชีวิตที่เข้าไปพัวพันกับยาเสพติดแต่อย่างใด แต่ก็พอจะทราบถึงเรื่องของยาเสพติดบ้าง และก็พอจะรู้ว่าในบริเวณจังหวัดเชียงรายที่อาศัยอยู่นั้นก็มีค่อนข้างมีชื่อเสียงไม่ดีนักเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด เพราะเป็นจัดว่าเป็นจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องการขนยาเสพติดมากอยู่เหมือนกัน และก็พอจะรู้หรือเคยได้ยินคนเค้าพูดกันถึงคนรู้จักและมีผู้บอกว่าจำรวยมีฐานะดีจากการค้ายาเสพติดบ้าง แต่ตนเองก็ไม่ได้สนใจอะไร และไม่เคยมคิดที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับมันเพราะเห็นว่าจะมีมาตรการ มีกฎหมายที่ลงโทษผู้ค้ายาเสพติดค่อนข้างรุนแรงอยู่มาก แต่เมื่อสมัยที่ตนยังอยู่ข้างนอกนั้นเรื่องยาเสพติดยังไม่ได้แพร่หลายมากมายเหมือนกับปัจจุบันที่ตำรวจจับผู้ต้องหาที่เกี่ยวกับยาเสพติดได้รายวัน และยาบ้าก็ยังไม่แพร่หลายมาก ตอนช่วงนั้นจะนิยมชนหรือขายเฮโรอีนกันมาก และเรื่องการกวาดซ้นก็ยังไม่เข้มงวดมากเหมือนทุกวันนี้ เพราะผ่านมาเป็นเวลา 10 กว่าปีแล้ว โดยเห็นว่าเป็นเรื่องที่ทำให้การตัดสินใจในช่วงเวลานั้นเป็นไปได้ง่ายกว่าตอนนี้มาก เพราะผู้ให้ข้อมูลบอกว่าหากเป็นตอนนั้นเผลอจะไม่กล้าจะกระทำผิดเช่นนี้ เพราะมีความเข้มงวดกวาดซ้นในเรื่องยาเสพติดมาก และการลงโทษก็รุนแรงมาก แต่ก็เห็นว่าเป็นความโชคร้ายอย่างมากของตน ที่เมื่อตัดสินใจและลงมือกระทำความผิดในเรื่องยาเสพติดเป็นครั้งแรกก็ถูกตำรวจจับได้ เห็นว่าเป็นความโชคร้ายและทำให้เช็ดไปตลอด เพียงแค่เห็นแก่ค่าจ้างเพียงไม่กี่บาท ทำให้ตนต้องกลายเป็นคนไม่มีอนาคต ต้องมาติดคุกอยู่เป็นสิบ ๆ ปี

ทัศนคติและโลกทัศน์

ในความคิดของผู้ให้ข้อมูลก็คล้ายๆกับของคนส่วนใหญ่ที่รู้ทั้งรู้ก็อยู่แต่ใจว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ชีวิตไม่มีทางเลือกหรือโอกาสที่ดีกว่านี้โดยผู้ให้ข้อมูลให้เหตุผลว่าตนเป็นผู้หญิงตัวเล็กๆ ความรู้ก็ไม่มี แม่ก็ไม่เคยมี พ่อก็ไม่ค่อยได้เอาใจใส่ชีวิตก็ลำบากมาตลอด ยามที่มีปัญหาไม่รู้ว่าจะ

จะไปปรึกษาใครได้ เมื่อพอจะเห็นช่องทางที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ก็ต้องคว้าไว้ก่อนซึ่งผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าตนเองค้ายาเสพติดก็ยิ่งดีกว่าเป็นโจรปล้นฆ่าผู้อื่น แต่ทุกวันนี้ตนได้รับโทษรุนแรงกว่าการฆ่าคนตายเสียอีก

การวางแผนอนาคต

ในช่วงนั้นผู้ให้ข้อมูลเล่าว่ายังไม่ทันได้วางแผนอนาคตไว้มากนักเพราะเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก ซึ่งในช่วงนั้นก็คิดเพียงว่าให้มีเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว ให้ลูกได้มีกินอิ่ม มีเงินใช้ มีความเป็นอยู่ที่ดีสุขสบายขึ้น และพอมีเงินไปใช้หนี้ให้หมดเพียงเท่านั้น โดยที่ยังไม่ทันจะได้วางแผนในอนาคตไว้แต่อย่างใดก็มาถูกจับกุมได้เสียก่อน ส่วนเรื่องการมองอนาคตในตอนนั้นนั้น คิดแต่เพียงอยากที่จะออกไปเร็ว ๆ เพื่อจะได้กลับไปอยู่กับลูก ไปใช้ชีวิตตามปกติ ตอนนั้นก็ได้ฝากลูกไว้กับญาติให้ช่วยเลี้ยงดู ต้องการมีเงินทุนสักก้อนหนึ่งเพื่อไปประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งตอนนี้ก็มีรายได้จากการได้รับเงินปันผลจากการทำงานประมาณ 4,000 ต่อปี ซึ่งบางส่วนก็เก็บเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อสิ่งของจำเป็นที่ต้องใช้ภายในเรือนจำ และบางส่วนก็ได้ส่งไปให้ลูกบ้าง ทำให้ยังไม่มีเงินเก็บมากมายพอที่จะทำตามที่ได้คิดได้ แต่ก็ต้องการออกไปให้เร็วที่สุด เพราะเบื่อมาก ๆ จนบางทีกลายเป็นชินชาไปเลย ซึ่งตนเองก็ไม่อยากที่จะคิดมาก เพราะจะทำให้เครียดแล้วจะไม่สบายทุกครั้ง

ปัญหาและอุปสรรค

กรณีของผู้ให้ข้อมูลนั้น กล่าวว่าเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกยังไม่ทราบถึงรายละเอียดทางการค้ายาเสพติดมากนัก เป็นการกระทำความผิดครั้งแรกก็ถูกจับกุมแล้ว ผู้ให้ข้อมูลบอกว่ายังไม่ทันได้รับค่าจ้างก็ถูกจับกุมแล้ว แต่ก็เห็นการทำสิ่งที่ผิดกฎหมายก็คงต้องมีปัญหาและอุปสรรคมาก คงจะไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย และสะดวกในการกระทำนัก แต่ตนไม่ทราบจริง ๆ ในเรื่องรายละเอียดของปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ นี้

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ในเรื่องยาเสพติดที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้ให้ข้อมูลนั้นก็มิแต่ผู้ใกล้ชิดในครอบครัวที่อย่างมากที่สุดก็แค่การสูบบุหรี่ ส่วนตนเองนั้นไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดใดมาก่อนเลย ซึ่งในสมัยก่อนนั้นประเภทและความแพร่หลายของยาเสพติดนั้นยังไม่มากมายเท่ากับปัจจุบันที่มีหลากหลายชนิดมาก มีสิ่งล่อใจคนรุ่นใหม่มากมาย ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าตนเองก็เป็นห่วงลูกทั้ง 2 คนที่ไม่ได้ดูแลอย่างใกล้ชิด แต่เวลาเค้ามายเยี่ยมก็จะตักเตือนทุกครั้งไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่เช่นนั้นจะเป็นเหมือนแม่ ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแม้แต่ครั้งเดียวจนเมื่อมาคิดจะค้ายาเสพติดก็ถูกจับกุมเสียแล้ว

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงเพื่อนว่ามีบ้างที่คบหากันแต่ไม่ค่อยสนิทกันมากเท่าไรนักอาจจะเป็นเพราะว่าตนเป็นผู้ที่มีฐานะยากจนจึงไม่ค่อยจะมีใครอยากคบหาด้วย ทุกวันนี้จึงมีความคิดว่าคนส่วนใหญ่มักจะคบกันที่ฐานะมากกว่าจิตใจ หากความจริงใจด้วยไม่ค่อยได้หรืออาจจะเป็นเพราะคนอื่นเขาก็ลำบากเหมือนกับผู้ให้ข้อมูลจึงไม่มีใครที่ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ และผู้ที่แนะนำให้ตนต้องมาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็เพราะเพื่อนแต่ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่อยากจะทำเพื่อนเพราะว่าตัวผู้ให้ข้อมูลเป็นคนเลือกเองโดยกล่าวทิ้งท้ายว่าถ้าใครลองมาสัมผัสภาพเหมือนผู้ให้ข้อมูลในขณะนั้นก็ต้องเลือกที่จะเสี่ยงเช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจกรณีผู้ให้ข้อมูลนั้น คือในช่วงที่สามีของผู้ให้ข้อมูลยังไม่พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ไปมีผู้หญิงอื่นนอกใจภรรยา นั้น สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวก็คิดว่าพอกินพอใช้ ถึงแม้จะมีบางช่วงที่จะมีไม่ค่อยพอใช้บ้างก็ตาม แต่ก็พอที่จะช่วยกันระหว่างสามีภรรยาบ้าง ในช่วงนั้นผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าจะมีความสุขดี เพราะสามีก็ขยันขันแข็งหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวพอสมควร แต่เมื่อเกิดปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้สภาพเศรษฐกิจในครอบครัวเริ่มเปลี่ยนแปลงไปมาก ๆ เพราะสามีเป็นผู้ที่ถือว่ามียาได้หลักในครอบครัวในเรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เมื่อเลิกหากันไปตนกับลูก ๆ ก็ลำบากมากเพราะรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เพราะผู้ให้ข้อมูลประกอบอาชีพค้าขายเล็ก ๆ น้อย มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 2,000 บาทต่อเดือนเท่านั้น ลูก ๆ ก็ต้องลำบากต้องตื่นมาช่วยเพื่อจะเตรียมของขายตั้งแต่เช้าได้กำไรน้อยไม่พอใช้จ่าย บางครั้งต้องไปกู้ยืมมาซึ่งเป็นการกู้ยืมเงินนอกระบบที่ผู้ให้ข้อมูลจะคิดดอกเบี้ยแพงมากแต่ก็ต้องยอมที่จะกู้มาเพราะหลาย ๆ ครั้งที่ไม่ม่เงินที่จะซื้ออาหารมารับประทานในครอบครัว ไม่มีเงินให้ลูกไปใช้จ่ายในการไปโรงเรียนก็ต้องยอมกู้ยืม ซึ่งเมื่อกู้มาบ่อยครั้งก็ทำให้ดอกเบี้ยก็สูงมากขึ้นเรื่อย ๆ ประกอบกับเมื่อหันที่จะไปพึ่งพาญาติพี่น้องก็กลับได้รับการดูถูกเหยียดหยาม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่าด้วยเหตุผลที่เป็นคนจนก็จึงไม่ค่อยมีใครอยากจะทำช่วยเหลือ ทำให้ช่วงนั้นเกิดแรงกดดันต่อตนเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าในช่วงที่เรียกว่าหน้ามืดแล้ว ใครมาชักชวนไปให้กระทำความผิดแล้วได้เงินมาก็คิดว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุดในขณะนั้นแล้ว ไม่ได้สนใจคิดถึงเรื่องจะต้องได้รับโทษอย่างเช่นทุกวันนี้ เพียงเพื่อจะได้มีเงินมาชดใช้หนี้สินที่ติดค้างอยู่ โดยผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่าคนที่ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดในเรื่องยาเสพติดนั้นมีจำนวนมากทีเดียวที่มาจากปัจจัยเรื่องทางเศรษฐกิจที่ทำให้ตัดสินใจพลาดมาจนกลายเป็นกระทำความผิดในเรื่องยาเสพติด

ปัจจัยทางด้านอายุ

ในด้านปัจจัยทางด้านอายุนั้น ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลในส่วนนี้ว่า ถึงแม้ว่าในช่วงที่ตนกระทำความผิดนั้นมียุมากแล้ว คือประมาณ 30 กว่าปีแล้ว แต่ในช่วงนั้นเป็นช่วงอายุที่ตนเองมีภาระต้องรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวคนเดียวทั้งหมด และมีลูกที่อยู่ในวัยเรียนต้องใช้เงินมาก และประกอบกับสามีของตนขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว และตนก็เลิกกับสามีไป ไม่ได้มีการช่วยเหลือส่งเสียในเรื่องเงินทองกับครอบครัวเลย ทำให้การตัดสินใจที่จะทำความผิดนั้นเป็นไปด้วยความกดดันจากเรื่องปัญหาทางเศรษฐกิจในครอบครัวด้วย และผู้ให้ข้อมูลก็มีอาชีพที่สร้างรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และด้วยความคิดในเรื่องของการไม่ยอมรับจากผู้คนรอบข้างทำให้การตัดสินใจที่กระทำความผิดลงไปนั้นทำด้วยความคิดชั่ววูบ ทำให้ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาระทำผิดกฎหมายด้วยการค้ายาเสพติดเป็นครั้งแรก และครั้งเดียวก็ถูกจับกุม

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ด้านการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลนั้นเนื่องจากปัญหาทางด้านครอบครัวเดิมของผู้ให้ข้อมูลนั้นมีปัญหา ทำให้ได้รับการศึกษาน้อย ซึ่งเห็นว่าเป็นปัญหาส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีชีวิตเช่นนี้ เพราะจากการที่มีการศึกษาน้อย มีครอบครัวเมื่ออายุยังน้อย ทำให้มีชีวิตเช่นนี้ เพราะมีความรู้ น้อยไม่กล้าที่จะไปสมัครงานที่ไหน และเมื่อแต่งงานมีครอบครัวก็ได้แต่ช่วยเหลือสามีในการประกอบอาชีพเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น และผู้ให้ข้อมูลก็เห็นว่าการที่มีการศึกษาน้อยนั้นทำให้ การคิด การตัดสินใจที่จะทำอะไรลงไปนั้นก็ไม่รอบคอบเท่าที่ควร และในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งสามีของเธอก็จัดเป็นผู้ที่มีการศึกษาน้อยเหมือนกันทำให้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้สามีไม่มีหน้าที่การงานที่ดีกว่านี้ซึ่งอาจจะไม่เกิดปัญหาในครอบครัวของเธอหรือถ้าเกิดก็อาจจะไม่รุนแรงเช่นในทุกวันนี้ก็ได้ ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใดเรื่องของการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญ ต้องเรียนให้มากเท่าที่จะสามารถทำได้หรือเท่าที่มีโอกาส อย่างกรณีของบุตรของตนก็จะพยายามสั่งสอนทุกครั้งว่า จะต้องตั้งใจขยันเรียนหนังสือไว้ให้มาก ๆ เพื่อจะมีชีวิตที่ดีกว่าพ่อแม่ คือถ้าย้อนกลับไปได้อีกก็อยากจะได้มีโอกาสในการเรียนหนังสือให้มาก ๆ เพราะผู้ให้ข้อมูลบอกว่าเพื่อน ๆ ในวัยเดียวกันกับเธอที่ได้เรียนหนังสือ ตอนนี้อย่างมีชีวิตที่ดีต่างกับตนที่ต้องมาติดคุกทิ้งให้ลูก ๆ ต้องลำบากอยู่ภายนอก

สรุปแล้วผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเรื่องการศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคนในทุก ๆ ด้าน ในการดำเนินชีวิต โดยเห็นว่าแม้ปัจจัยทางด้านการศึกษาที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เรียนสูงนั้นจะไม่ใช้ปัจจัยโดยตรงที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจค้ายาเสพติดจนทำให้กลายเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายนั้นก็ตามที แต่ ก็เห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งจากการที่มีความรู้ไม่เพียงพอประกอบอาชีพที่ดีได้ ทำให้สภาพเศรษฐกิจ และฐานะของครอบครัวไม่ดีทำให้ต้องตัดสินใจกระทำผิดลงไป

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าถ้าจะพูดถึงสามีของผู้ให้ข้อมูลมีส่วนที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ นั้น สามีของผู้ให้ข้อมูลถึงแม้จะไม่มีส่วนโดยตรงแต่ก็มีส่วนทางอ้อมเพราะว่าถ้าสามีของผู้ให้ข้อมูลมีความรับผิดชอบมากกว่านี้ ชีวิตของผู้ให้ข้อมูลก็อาจจะไม่ต้องมาติดคุกแบบนี้ เพราะว่าถ้าต่างคนช่วยเหลือทำมาหากินชีวิตก็ไม่น่าที่จะมีปัญหา ผู้ให้ข้อมูลพูดตัดบ่าว่าไม่อยากจะพูดถึงสามีของตนเพราะลืมไปนานแล้ว

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวเดิมของผู้ให้ข้อมูลนั้นได้ให้ข้อมูลว่า ในวัยเด็กผู้ให้ข้อมูลบอกว่าเป็นช่วงวัยที่ลำบากมากไม่ค่อยมีความสุข เนื่องจากมารดาของผู้ให้ข้อมูลนั้นเสียชีวิตตั้งแต่เด็ก ๆ เมื่ออายุประมาณ 2 ปี เมื่อเธอเริ่มจำความได้ก็มีแม่เลี้ยงแล้ว ทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีความทรงจำในวัยเด็กที่ไม่ดีนัก ไม่มีความสุขนัก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดอยู่เสมอว่าถ้าตนเองจะมีครอบครัวนั้นก็พยายามให้เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ ลูก ๆ ของตนจะต้องอยู่อย่างสบายพร้อมหน้าพร้อมตากันทั้งพ่อแม่ลูก ซึ่งในช่วงแรกของชีวิตครอบครัวของเธอนั้นก็เป็นเช่นนั้น แต่ต่อมาเมื่อสามีเริ่มจะมีเรื่องของการนอกใจเธอไปมีผู้หญิงอื่นนั้น สภาพครอบครัวก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป สามีขาดความรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้าน ทำให้สภาพเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลกับบุตรค่อนข้างลำบากมาก และทำให้มีปัญหาเรื่องทะเลาะและมีปากเสียงกันในระหว่างผู้ให้ข้อมูลกับสามีบ่อยครั้งมากขึ้น จนในที่สุดก็ทำให้ต้องเลิกกันไป ซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องรับหน้าที่และภาระเรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็มีอาชีพค้าขายได้กำไรเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้นไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายของคน 3 คน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าปัจจัยเรื่องลูกนี้ที่ต้องการจะให้ลูกได้มีชีวิตที่ดีเหมือนกับเด็กคนอื่น ๆ นั้น ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ตัดสินใจผิดพลาดครั้งใหญ่ในชีวิตไปกระทำความผิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 15 : ปนัดดา (นามสมมุติ)

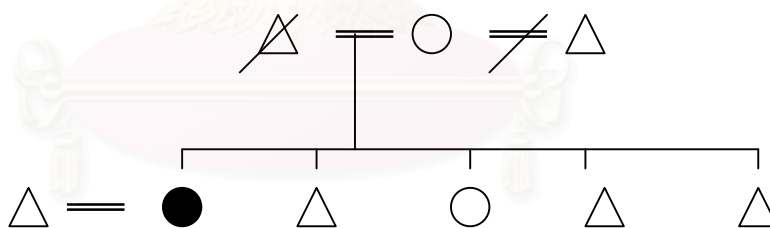
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	32 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	เชียงใหม่
การศึกษา	:	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพ	:	เกษตรกรรวม
สถานภาพทางสังคม	:	เกษตรกร

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูล มีลักษณะผิวสองสี หน้าตาค่อนข้างดี รูปร่างผอมบาง สูงประมาณ 160 เซนติเมตร เล็บมือ เล็บเท้าสะอาด มีผมยาว ลักษณะการพูดจาสุภาพเรียบร้อย ในช่วงแรกจะตอบคำถามแบบสั้น ๆ ต่อมาเมื่อได้เริ่มคุ้นเคยผู้ให้ข้อมูลพูดจามากขึ้น

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย	△	หมายถึง	ผู้ชายตาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง			
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล			
==	หมายถึง	การสมรส	≠	หมายถึง	การหย่าร้าง

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูล ชื่อเล่น ดาว ภูมิลำเนาเดิมอยู่ สันทราย จังหวัด เชียงใหม่ มีพี่น้อง 5 คน นับถือ ศาสนาพุทธ จบการศึกษาสูงสุด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสันทราย ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำ อำเภอ ทางบ้านประกอบอาชีพเกษตรกรรม และที่บ้านมีรถ 1 คัน วันหนึ่งพ่อขับรถแล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้น้องชายและพ่อเสียชีวิต ทำให้สถานการณ์ทางบ้าน เริ่มลำบาก เพราะขาดพ่อ ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลก็เสียใจมาก ต่อมามารดามีพ่อใหม่ ทำให้น้องชายไม่พอใจหนีหายไปจากบ้าน ปัจจุบันยังหาตัวไม่เจอ ส่วนตนเองต้องดูแลน้องอีก 2 คน ซึ่งเป็นความหวังของผู้ให้ข้อมูล ต้องการอยากให้น้องทั้งสองมีอนาคตที่ดี ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลต้องออกมาหางานทำข้างนอก เนื่องจากพ่อใหม่ไม่ได้ทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัวที่ดี ไม่ยอมทำงานเอาแต่กินเหล้า ผู้ให้ข้อมูลจึงเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว ตั้งแต่บิดาเสียชีวิต ในช่วงนั้นผู้ให้ข้อมูลอายุได้ 23 ปี ช่วงนั้นทำงานช่วยพ่อแม่ทำสวนลำไย 2 ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินตกทอดมาจากปู่ย่า แต่เมื่อบิดาเสียชีวิต มารดาจึงขายที่ดินเพื่อมาใช้จ่ายค่างานศพ และค่าใช้จ่ายหนี้สิน เนื่องจากบิดาไปกู้เงินจากนายทุนในการซื้อรถ กระบะคันใหม่ บิดาคิดว่าเมื่อเก็บผลผลิตจากการปลูกลำไยได้จะนำไปจ่ายให้กับนายทุน แต่ผลผลิตที่ได้ราคาไม่ได้อย่างที่ตั้งใจไว้ และการลงทุนในการดูแลสวนลำไยค่าใช้จ่ายสูงขึ้น จึงทำให้ไม่มีเงินไปจ่ายตามกำหนด แต่เมื่อบิดาเสียชีวิต มารดาและผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจขาย เนื่องจากเงินต้นและรวมดอกเบี้ยยเป็นเงินหลายแสนจึงตัดสินใจขายที่ดินที่มีอยู่ทั้งหมด 2 ไร่พร้อมบ้านที่อยู่อาศัยด้วย ครอบครัวของตนเองต้องไปอาศัยญาติ ซึ่งทำให้มารดาต้องออกไปหางานรับจ้าง และตนเองต้องออกจากบ้านไปทำงานในอำเภอเมือง ซึ่งในช่วงแรกผู้ให้ข้อมูลไปสมัครเป็นพนักงานเสิร์ฟ แต่เงินที่ได้ไม่เพียงพอจึงขายบริการทางเพศด้วย หลังเลิกงาน เนื่องจากค่าใช้จ่ายทางบ้านที่ผู้ให้ข้อมูลต้องหาเงินเลี้ยงดูครอบครัว

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

เริ่มจากการที่บิดาและน้องชายเสียชีวิตทำให้ครอบครัวต้องประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวรับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และมารดาไม่ค่อยสบายทำงานหนักไม่ได้ จะรับจ้างได้แต่งานไม่หนัก ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องทำงานอย่างหนัก อยากให้น้องเรียนสูง ๆ จะได้มีอนาคตที่ดี เมื่อผู้ให้ข้อมูลได้ย้ายจากบ้านมาทำงานในเมืองจึงทำให้ตนเองได้ใช้ชีวิตอย่างอิสระเต็มที่ มีเพื่อนมากมาย ทำให้รู้จักคนเพิ่มขึ้นจากการเป็นพนักงานเสิร์ฟด้วย และเพื่อนแนะนำด้วย ผู้ให้ข้อมูลได้รู้จักแขกที่มาทานอาหารในร้านคนหนึ่ง และได้ชวนผู้ให้ข้อมูลไปเที่ยวทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้คบผู้ชายคนนี้ และเห็นว่าเขาเป็นคนดี มีงานการที่มั่นคง ผู้ให้ข้อมูลจึงเลิกขายบริการกับแขกอื่น ๆ ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีครอบครัวที่ดี และไม่อยากให้แฟนรู้เรื่องของตนเอง เคยให้บริการทางเพศ ผู้ให้ข้อมูลคบกับผู้ชายคนนี้อยู่ประมาณ 3 เดือน ผู้ชายคนนี้ออกกับผู้ให้ข้อ

มูลว่าตนเองเป็นหัวหน้าขายโทรศัพท์มือถือ ทำให้ต้องเดินทางตลอด ขับรถเช็คตามร้านโทรศัพท์ภาคเหนือ ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยติดตามแฟนไปเลย จนกระทั่งวันหนึ่งผู้ให้ข้อมูลได้เห็นยาเสพติด ทำให้ผู้ชายชกถามจึงได้รู้ว่าแฟนเป็นคนส่งยาเสพติด ตอนแรกเมื่อผู้ให้ข้อมูลรู้ก็รู้ว่าจะทำอย่างไรเพราะอยู่กับเขาไปเกือบปีและเขาก็เป็นคนดี ให้เงินเราส่งไปให้ที่บ้านไม่เคยขาด ตนเองจึงไม่ว่าอะไรแฟน ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนไม่จุกจิกไม่ยอมให้มีปัญหาเพราะเราคบกันก็มีความสุข แต่ต่อมาแฟนผู้ให้ข้อมูลได้ชักชวนผู้ให้ข้อมูลไปเที่ยวกรุงเทพฯ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลอยากไป ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยไปกรุงเทพฯ และรู้ว่าจะต้องไปส่งของที่กรุงเทพฯ แฟนผู้ให้ข้อมูลจะให้เงินผู้ให้ข้อมูลด้วย ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าในการส่งของได้เงินจำนวนมากและคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไร ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าแฟนผู้ให้ข้อมูลไปส่งของเป็นประจำจึงตัดสินใจไปเมื่อไปส่งของครั้งแรกก็ไม่มีปัญหาอะไร ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนเอายาเสพติดไปให้ที่สวนสาธารณะในกรุงเทพฯ โดยแฟนผู้ให้ข้อมูลขับไปส่งตนเองและเขารถที่รถในงานครั้งแรกของผู้ให้ข้อมูล แฟนให้เงินตนเองหนึ่งหมื่นบาท ตนเองได้เก็บไว้ครึ่งหนึ่ง และส่วนอีกครึ่งหนึ่งให้ครอบครัว เงินที่ตนเองเก็บเอาไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้า ซื้อเสื้อผ้าสวย ๆ ซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นการหาเงินที่ง่ายไม่ต้องลำบาก แต่ต่อมาเมื่อแฟนผู้ให้ข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลไปส่งของที่นครสวรรค์โดยนั่งรถทัวร์ไปส่งยาเสพติดเมื่อไปถึงสถานี่รถทัวร์จะมีคนไปรับ ผู้ให้ข้อมูลก็ขึ้นรถกลับเชียงใหม่เมื่อนำของไปส่งเรียบร้อยแล้ว ตนเองจะได้เงินประมาณ 50,000 บาท ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสนใจและคิดว่าไม่มีปัญหาอะไรเหมือนงานที่แล้ว และเงินก็มากกว่างานครั้งแรกด้วย ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไร และจะได้นำเงินเก็บเพื่อส่งเสียน้องเรียนในอนาคต และเก็บเงินเป็นค่ารักษาแม่ซึ่งแม่ป่วยบ่อย ผู้ให้ข้อมูลจึงตัดสินใจส่งยาเสพติด จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลถูกตำรวจจับที่สถานีรถไฟอากาศ ตำรวจมาค้นกระเป๋าเสื้อผ้า ผู้ให้ข้อมูลจึงถูกตำรวจจับ

การปรับตัว

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลในขณะที่มีความรู้สึกว่าจะเข้ามาทำธุรกิจผิดกฎหมายค้ายาเสพติดอย่างเต็มตัวอันดับแรกจะต้องรู้ว่าเรื่องดังกล่าวสามารถบอกใครให้รับรู้ได้บ้างและใครบ้างที่ต้องระวังต้องรู้จักสถานที่ต่าง ๆ ให้มากและต้องเป็นคนตรงเวลา ทุกครั้งที่เดินทางไปกับสามีจะได้รับคำแนะนำถึงสถานที่ใช้ติดต่อหรือสถานที่ส่งมอบยาเสพติดเพื่อที่เมื่อถึงเวลานัดหมายจะได้มาถูกที่และตรงเวลา และต้องรู้จักสังเกตลักษณะของคนโดยเฉพาะตำรวจนอกเครื่องแบบ เคยได้รับคำแนะนำจากสามีว่าหากสงสัยว่ามีตำรวจนอกเครื่องแบบติดตามหรือถูกตรวจค้น การแก้ปัญหาที่ดีที่สุดก็โดยเดินเข้าไปหาตำรวจในเครื่องแบบเพื่อเบนความสงสัยของเจ้าหน้าที่

ชีวิตประจำวัน

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าถึงแม้ชีวิตจะทำงานในเวลากลางวันแต่ก็ยังมีเพื่อนอยู่บ้าง แต่เมื่อมีวันหยุดจะนัดไปเที่ยวดูหนัง เดินดูเสื้อผ้า เครื่องสำอางแต่ไม่ค่อยนักร เพราะส่วนมากจะใช้เวลากลางวันนอนเสียส่วนใหญ่ ผู้ให้ข้อมูลจะต้องเข้าร้านอาหารประมาณหกโมงครึ่งต้องเตรียมตัวไปทำงานทำงานเสิร์ฟอาหารและขายบริการทางเพศด้วย เมื่อผู้จัดการมาบอกให้ผู้ให้ข้อมูลจะออกไปกับแขกนอกสถานที่ ผู้จัดการจะบอกให้ไปกับโต๊ะนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงออกนอกสถานที่ไปกับแขก

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลในวัยเด็กจะไม่ชอบคนเสพยา เพราะข้างบ้านมีลูกติดยาเขาดูน่ากลัว ไม่มีคนคบหาด้วย และตนเองเป็นคนไม่สูบบุหรี่ ถึงแม้จะดื่มเหล้า แต่ไม่ได้ติดเหล้า ผู้ให้ข้อมูลดื่มเพื่อเข้ากับการทำงาน และจะไม่ค่อยชอบคนที่ดื่มเหล้ามาด แขกบางคนเมื่อเมาเหล้าจะพูดไม่ค่อยรู้เรื่อง ผู้ให้ข้อมูลจะดื่มแต่ไม่ให้งับเมา ผู้ให้ข้อมูลจะมีทัศนคติที่ไม่ค่อยชอบยาเสพติดรู้ว่าเสพไปแล้วไม่ดี ผู้ให้ข้อมูลรู้ว่าใครก็ตามที่เข้าไปยุ่งกับยาเสพติดจะเหมือนตายทั้งเป็นถึงแม้จะเสพหรือไม่ก็ตาม และสังคมไม่ยอมรับกับคนติดยาเสพติดหรือคนที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะยาเสพติดทำลายสังคม ทำลายครอบครัว

การวางแผนในอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลวางแผนก่อนที่จะถูกจับคุก ผู้ให้ข้อมูลจะเก็บเงินเพื่อหาซื้อที่ดินเป็นของตนเอง ทำสวน ทำไร่ กลับไปอยู่บ้าน และส่งเสียให้น้องเรียนหนังสือให้เขามากที่สุด อยากให้เขามีอนาคตที่ดี มีงานทำที่ดีจะได้ไม่เหมือนตนเอง ต้องมาทำงานตอนกลางวันแล้วยังต้องมาติดคุก ชีวิตในคุกทรมานมาก มีความเป็นอยู่ลำบาก ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยคิดเลยว่าตนเองจะมาอยู่ในนี้ได้ ซึ่งตนเองอยากให้ครอบครัวมีความสุขมากที่สุด และอยากให้อยู่ร่วมกันทั้งครอบครัว และตนเองก็คิดถึงน้องชายที่หายไปตั้งแต่มารดามีพ่อใหม่ ตนเองอยากให้น้องกลับมาอยู่ด้วยกัน และจะให้เขามีงานที่ดีทำ ตนเองยอมลำบากได้เพื่อครอบครัวสบาย ผู้ให้ข้อมูลตั้งใจว่าหลังจากพ้นโทษผู้ให้ข้อมูลจะกลับไปอยู่บ้านจะใช้ชีวิตที่สงบ ไม่ยุ่งวุ่นวายกับใคร เพราะเมื่อเราพ้นโทษสังคมคงจะไม่ค่อยยอมรับเราเท่าไรหรอกแต่ผู้ให้ข้อมูลยังมีคนในครอบครัวที่เข้าใจยอมรับผู้ให้ข้อมูล

ปัญหาและอุปสรรค

ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในช่วงแรกผู้ให้ข้อมูลคิดว่าไม่มีความรู้สึกว่าจะมีปัญหาหรืออุปสรรคอาจจะเพราะว่าผู้ให้ข้อมูลเพิ่งเริ่มทำงานและผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยรู้เรื่องการค้ายาเสพติดมากเท่าไรหรอก เพราะแผนของผู้ให้ข้อมูลจะจัดเตรียมให้ทั้งหมด ผู้ให้ข้อมูลจะได้

กำหนดวันเวลา การเดินทางอย่างไรจากแฟนทั้งนั้น ผู้ให้ข้อมูลมีหน้าที่ไปส่งอย่างเดียว ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยเห็นยาเสพติดในการส่งเลยรู้แต่ว่าอยู่ในกระเป๋าเพราะแฟนจะห่อเตรียมการให้ ผู้ให้ข้อมูลคิดว่างานแรกที่ไปส่งของที่กรุงเทพฯไม่มีปัญหาอะไร จึงรับงานอีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งที่สองแฟนไม่ได้ไปด้วย ผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยมีความมั่นใจในการส่งของเหมือนครั้งแรกเพราะผู้ให้ข้อมูลไม่รู้จักกับคนที่เราไปส่ง ผู้ให้ข้อมูลไม่รู้เลยว่าเขามีหน้าตาเป็นอย่างไร และผู้ให้ข้อมูลก็กลัวตำรวจในการล่อซื้อยาเสพติด และตนเองไม่ค่อยถนัดในเรื่องนี้เลย แต่ตนเองก็คิดว่าผู้ให้ข้อมูลอายุมากแล้ว ควรทำเพื่อครอบครัวผู้ให้ข้อมูลต้องฝึกความรู้สึกและพยายามทำใจสู้เพื่อหาเงินให้ครอบครัว

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ผู้ให้ข้อมูลมีเพื่อนบ้านที่อยู่สันทรายติดยาเสพติด เมื่อผู้ให้ข้อมูลเจอคนที่ติดยาเสพติดจะกลัว ไม่กล้าเข้าใกล้ และเห็นพ่อแม่ของเขากลัวใจคู่ดา ลามโซ่ไม่ให้ลูกของเขาเพื่อไม่ให้ออกไปซื้อยา ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเห็นแล้วสงสารเหมือนตัวอะไรก็ไม่รู้ ต้องเอาคนมาลามาโซ่ บางทีอยากยาเสพติดมาก ๆ พ่อแม่เขาก็เอน้ำสาต เมื่อเราเห็นจึงสงสารเขาทั้งครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าครอบครัวเขาไม่ค่อยมีความสุขเลย ในวัยเด็กผู้ให้ข้อมูลไม่เคยคิดจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย เพราะรู้ว่าโทษของยาเสพติดร้ายแรงใครที่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวจะประสบปัญหาที่ไม่ดี

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนที่ทำงานกลางคืนด้วยกัน เพราะเวลาผู้ให้ข้อมูลทำงานจะไม่ตรงกับเวลากลางวัน จึงไม่ค่อยมีเพื่อนกลุ่มอื่นมากมาย แต่จะมีเพื่อนมาหาจากบ้านเดิมบ้าง ส่วนเพื่อนที่ทำงานมีปัญหาจะปรึกษากัน ช่วยเหลือกัน ผู้ให้ข้อมูลจะมีเพื่อนสนิทประมาณ 3 คนรวมทั้งผู้ให้ข้อมูลด้วยจะช่วยเหลือพึ่งพากันตลอด ถึงแม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะติดคุก เมื่อเพื่อนว่างเมื่อไรจะมาเยี่ยมผู้ให้ข้อมูลเสมอ ผู้ให้ข้อมูลมีเพื่อนที่ดีและเพื่อนทุกคนจะนิยัคย้ายกัน ทำทุกอย่างเพื่อครอบครัว อยากจะให้ครอบครัวมีความสุข ผู้ให้ข้อมูลจะเกี่ยวกับเพื่อนบ้างแต่ไม่บ่อยเพราะต้องนอนตอนกลางวัน แต่จะมีไปเดินห้างสรรพสินค้าดูเสื้อผ้า เดินซื้อของที่ตลาด จะพากันไปดูหนังด้วยกัน ซึ่งจะคบกันค่อนข้างสนิทกัน ผู้ให้ข้อมูลจะเลือกคบเพื่อนที่ดี เข้ากับเราได้พูดกันได้ และมีน้ำใจ คนไหนไม่ดีเราก็ไม่คบ เพื่อนผู้ให้ข้อมูลจะคอยเตือนเรื่องแฟนของผู้ให้ข้อมูลว่าน่าจะประกอบอาชีพไม่ดี แต่ตนเองไม่ค่อยเชื่อ ถึงแม้ว่าเชื่อทำอย่างไรได้ก็เรารักเขาถึงเขาจะทำอาชีพไม่ดี แต่เขาก็ดีกับเรา เพื่อนผู้ให้ข้อมูลไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยเห็นเพื่อนเสพยา และเพื่อนผู้ให้ข้อมูลไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงช่วงเวลาที่เข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดซึ่งขณะนั้นมีอายุประมาณ 28 ปี ซึ่งถือว่าเป็นช่วงอายุที่จะต้องเริ่มมีเงินสักก้อนในการทำงานของตนเอง ผู้ให้ข้อมูลมีอายุมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงต้องการเงินไปตั้งหลักแหล่งในการทำมาหากิน และคิดว่าอายุขนาดนี้โตแล้วในการทำงานแต่ผู้ให้ข้อมูลก็ยังกลัวจะถูกตำรวจจับตลอดถึงแม้ว่าจะทำงานแค่ไม่กี่ครั้งก็ตาม แต่ผู้ให้ข้อมูลจะกังวลว่าจะต้องพบกับอะไรเมื่อมาถึงที่ส่งยาเสพติด จะพบกับตำรวจที่เข้ามาล่อซื้อหรือเปล่า และผู้ให้ข้อมูลจะหลงเชื่อคนพูดของตำรวจว่าเป็นคนที่มารับของ เพราะผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยมีประสบการณ์ด้านนี้เลย จึงกลัวในการทำงานด้านนี้มากถึงแม้จะมีอายุมากแต่ผู้ให้ข้อมูลจะวิตกกังวลตลอด

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ผู้ให้ข้อมูลมีปัญหาเรื่องเงินในการที่จะต้องไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะมารดาซึ่งป่วยและยังน้องทั้งสองที่ต้องเรียนหนังสือ และบ้านที่ครอบครัวตนเองอยู่ทุกวันนี้ก็ไม่ใช่บ้านของตนเอง ได้อาศัยญาติอยู่ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเกรงใจและมารดาของตนยังป่วยบ่อยซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลอยากจะมีบ้านของตนเอง มารดาจะได้อยู่อย่างสบาย ในช่วงที่ผู้ให้ข้อมูลต้องหารายได้เพียงลำพังจะมีรายได้ไม่แน่นอนบางเดือนมีรายได้มากแต่ก็มีรายจ่ายเพิ่มตามมาด้วย สรุปรายได้กับรายจ่ายพอ ๆ กันจะไม่มีเหลือเก็บแต่ถ้าเดือนไหนมีรายจ่ายเพิ่มมาก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาเงินขาดมือ

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลเรียนจบมัธยมปีที่ 3 ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอสันทราย การศึกษาผู้ให้ข้อมูลเรียนพออ่านออกเขียนได้แต่ตนเองอยากเรียนสูง ๆ แต่ที่บ้านฐานะยากจนและตนเองเป็นพี่คนโตต้องช่วยงานทางบ้าน เพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลได้เรียนหนังสือได้รู้ถึงโทษของยาเสพติดและไม่เคยคิดจะไปเกี่ยวข้องเลย ผู้ให้ข้อมูลจะไม่ชอบสิ่งที่ทำผิดกฎหมาย และสิ่งที่ทำลายสังคม

ปัจจัยด้านค่านิยม

ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้แต่งงานกับสามีแบบถูกต้องตามประเพณี ผู้ให้ข้อมูลอยู่กับแบบสามีภรรยาแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าพร้อมเมื่อไรแล้วค่อยจดทะเบียน และสามีผู้ให้ข้อมูลก็ยังไม่พร้อมกับการมีครอบครัวเพราะสามีจะเดินทางตลอด และผู้ให้ข้อมูลอยากทำงานหาเงินให้ครอบครัวของตนเองมากกว่า สามีของผู้ให้ข้อมูลมีอาชีพที่เกี่ยวกับยาเสพติดความไม่แน่นอนในชีวิตมีความเสี่ยงสูง

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลมีครอบครัวที่อบอุ่น ก่อนที่บิดาและน้องชายผู้ให้ข้อมูลจะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ครอบครัวผู้ให้ข้อมูลจะอบอุ่นอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา ครอบครัวเราจะรักกันมาก ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยเห็นบิดาและมารดาทะเลาะกันเลย จะพูดกันอย่างมีเหตุผล จะไม่ใช่อารมณ์กัน บิดาจะสอนผู้ให้ข้อมูลเป็นคนดีประพฤติตัวดี ชีวิตในช่วงนั้นผู้ให้ข้อมูลมีความสุขที่สุดถึงแม้ครอบครัวเราไม่รวยมากมายแต่เรามีบ้านและมีสวนของเราเอง ซึ่งไม่ลำบาก และผู้ให้ข้อมูลได้อยู่กับครอบครัวพร้อมหน้ากันพ่อแม่พี่น้อง ซึ่งตั้งแต่เกิดเรื่องอุบัติเหตุทำให้เสียพ่อและน้องชาย ทำให้แม่มีพ่อใหม่ซึ่งพ่อใหม่นิสัยไม่ค่อยดี ชอบดื่มเหล้าเมาแล้วทะเลาะกับแม่เมื่อแม่ไม่มีเงินให้จะใช้กำลังทุบตีจากแม่ซึ่งเคยมีสุขภาพที่ดีต่อมาแม่ก็ล้มป่วยบ่อยและแม่ก็ไม่ค่อยมีกำลังใจเพราะการที่แม่มีพ่อใหม่ทำให้น้องชายไม่ชอบพ่อใหม่ได้ทะเลาะกันอย่างหนัก จนน้องชายได้หนีออกจากบ้านไป จึงทำให้แม่เสียใจ พ่อใหม่ปัจจุบันนี้ไม่ได้อยู่กับแม่แล้วเพราะเขาไปมีผู้หญิงใหม่ครอบครัวผู้ให้ข้อมูลจากที่เคยอยู่กันอย่างอบอุ่นกลับมาเปลี่ยนแปลงครอบครัวผู้ให้ข้อมูลซึ่งผู้ให้ข้อมูลหวังอยากให้ครอบครัวกลับมาอบอุ่นเหมือนเดิม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 16 : รัตนา (นามสมมุติ)

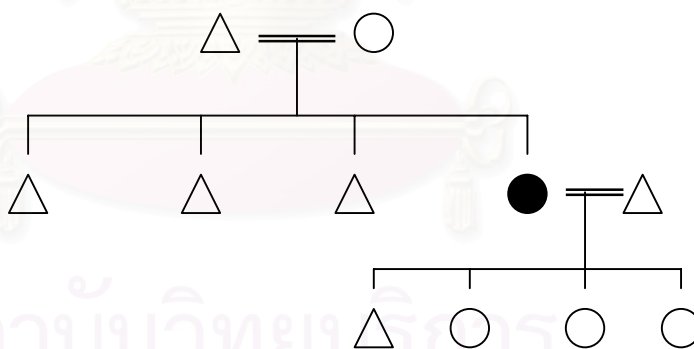
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	42 ปี
ศาสนา	:	อิสลาม
ภูมิลำเนา	:	เชียงใหม่
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพ	:	รับจ้าง
สถานภาพทางสังคม	:	ลูกจ้าง

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะรูปร่างผอม สูงประมาณ 158 เซนติเมตร ผิวดำ ผมหยาบ ใบหน้าเด็ก เรียว แววตามุ่งมั่นจริงจัง การพูดจาชัดถ้อยคำ พูดเร็ว อธิบายเหตุการณ์ได้อย่างดีเป็นคนพูดแบบ เปิดเผยไม่ปิดบัง ชอบเล่าประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาให้คนอื่นฟัง

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
==	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิด พ.ศ.2502 ที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้ให้ข้อมูลเกิดในครอบครัวของคนเมืองเชียงราย ที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนมากจะเป็นงานฝีมือประเภทตัดกรรมพื้นบ้าน ชีวิตความเป็นอยู่เป็นไปแบบเรียบง่าย ไม่ลำบาก ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าแต่งงานตั้งแต่อายุไม่มาก ในช่วงเป็นสาว โดยแต่งงานกับคนในหมู่บ้านเดียวกันซึ่งก็อยู่ในเขตตัวเมืองจังหวัดเชียงราย มีบุตรด้วยกัน 4 คน คนโตเป็นผู้ชาย นอกนั้นเป็นผู้หญิงทั้งหมด ในช่วงก่อนที่จะแต่งงานก็ได้ทำงานรับจ้างตามสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชายของริมถนน ทำงานร้านอาหาร หรือแม้แต่งงานในโรงแรม เคยทำมาเกือบหมดแล้วในเขตจังหวัดเชียงราย แม้แต่การขายยาเสพติดให้กับคนทั่วไปโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ส่วนมากจะเป็นเพียงขายรายย่อย ๆ เพื่อนำไปเสพกันเองมากกว่าที่จะเป็นการซื้อไปเพื่อขายต่ออีกทอดหนึ่ง

ชีวิตในวัยเด็กของผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างที่จะลำบากจะต้องช่วยเหลือทางบ้านในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวข้างต้น จึงทำให้ไม่สามารถที่จะเรียนต่อได้ในระดับที่สูงขึ้นทั้งนี้เนื่องจากว่าทางบ้านของผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถที่จะทำการส่งต่อไปเพื่อศึกษาในระดับสูง ๆ ได้ จึงจำเป็นต้องออกมาทำงานแทน ผู้ให้ข้อมูลต้องผ่านชีวิตในโลกต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้รู้สึกว่าคุณเองมีประสบการณ์ต่าง ๆ มากมายในชีวิตที่ผ่านมา

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2535 ได้เดินทางมาส่งมอบยาเสพติดให้กับลูกค้าที่กรุงเทพฯ ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานนครบาลบางซื่อตรวจค้น และจับกุมพร้อมยาเสพติดเฮโรอีนจำนวนประมาณ 5 กิโลกรัมที่บริเวณสถานีขนส่งหมอชิต สาเหตุที่ทำให้ต้องเข้ามาพัวพันเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดเนื่องจากว่าในช่วงแรก ๆ ที่ต้องทำงานในสถานที่ชายของริมถนนตอนกลางคืนได้รู้จักกับเพื่อนของตนเองที่ได้เสพยาและค้ายาไปด้วย ชักชวนให้ทดลองในระยะแรก และตอนหลัง ๆ เริ่มที่จะเห็นว่าเพื่อนของตนเองได้ทำการค้ายาไปด้วยเริ่มที่จะมีเงินใช้สอยไม่ขาดมือ และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงทำให้เริ่มที่จะกล้าค้าขายโดยที่จะขายลักษณะเป็นรายย่อย ๆ ให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาติดต่อเพื่อใช้เสพกันเองมากกว่า ซึ่งกลุ่มลูกค้าที่ผู้ให้ข้อมูลได้ทำการติดต่อมากที่สุดก็คือ “นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ” ที่มาเที่ยวในจังหวัดที่ผู้ให้ข้อมูลได้อาศัย โดยที่เงินที่ได้มาผู้ให้ข้อมูลก็จะนำเงินเอามาใช้สอยในเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง การค้าขาย และครอบครัว จึงทำให้สภาพครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลดีขึ้น แต่คนภายในครอบครัวก็สงสัยว่าทำไมผู้ให้ข้อมูลมีเงินใช้สอยมากกว่าปกติ ผู้ให้ข้อมูลก็ได้แค่เพียงอธิบายว่าได้ทำการลงทุนกับเพื่อนในการค้าขาย โดยไม่บอกว่าเป็นธุรกิจอะไร

การปรับตัว

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลก็ค่อนข้างที่จะกล่าวว่ามีมากเป็นพิเศษกว่าก่อนที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด จะต้องมีการระมัดระวังมากยิ่งขึ้น จะไม่ค่อยขายให้กับกลุ่มลูกค้าที่เป็นลูกค้าจร เพราะป้องกันการถูกจับกุมจากตำรวจที่ปลอมตัวมา ถ้าหากไม่มีลูกค้าประจำพามาแนะนำให้ผู้รู้จักก็จะไม่ค่อยขายให้ แต่ก็มีบ้างที่ขายให้ถ้าหากได้เงินในจำนวนที่สูงกว่าปกติ นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลจะต้องมีความหวาดระแวงมากยิ่งขึ้น โดยจะต้องพยายามไม่ให้เจอตำรวจ หรือทำตัวผิดปกติถ้าหากเจอตำรวจ จะไปไหนแต่ครั้งจะต้องดูผู้คนรอบข้างเป็นพิเศษ เพื่อจะได้หาหนทางในการเตรียมพร้อมเพื่อจะหลบหนี ถ้าหากถูกตำรวจตรวจค้นตัวในขณะที่กำลังการค้าขายยาเสพติดให้กับลูกค้าที่เข้ามาซื้อของ โดยที่ผู้ชายจะใช้บริเวณร้านขายของตัวเองเป็นลูกค้าทำการค้าขาย โดยที่เจ้าของร้านก็ไม่ทราบว่าตัวเองเป็นคนขายยาเสพติดให้แก่ลูกค้า ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าของไม่ค่อยได้เข้ามาตรวจตราสักเท่าไร

ชีวิตประจำวัน

สำหรับชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลก็ต้องดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัว บุตร เป็นส่วนใหญ่ทั้งนี้เนื่องจากตัวผู้ให้ข้อมูลได้แต่งงานและย้ายออกมาอยู่ตามลำพังกับสามีเท่านั้น ไม่ได้อาศัยอยู่กับใครเลย โดยที่สามีของตนเองเป็นคนที่ค่อนข้างใช้เงินเก่ง โดยจะใช้ไปกับการเล่นพนัน และกินเหล้าอยู่เสมอ ๆ จึงทำให้เงินไม่ค่อยพอใจ และผู้ให้ข้อมูลเมื่อเกิดปัญหาเดือดร้อนก็จะใช้เหล้าเป็นเพื่อน พอรู้จักกับเพื่อนและเพื่อนได้ให้ทดลองใช้ยาเพื่อความสบายใจก็ได้ทดลองใช้ และต่อมาเห็นเพื่อนมีเงินจำนวนมากจากการขาย ก็ได้ทำการติดต่อขอซื้อของจำนวนเล็ก ๆ น้อยมาค้าให้แก่ลูกค้า โดยที่การขายแต่ละครั้งจะต้องมีเงินสำรองเล็กน้อย ซึ่งในแต่ละวันถ้าหากของหมดก็จะทำการติดต่อกับเพื่อนเพื่อนำของมาให้ ถ้าหากของยังเหลืออยู่ก็จะไม่ติดต่อ ซึ่งการติดต่อจะทำการผ่านทางโทรศัพท์เป็นส่วนใหญ่ โดยที่ผู้ให้ข้อมูลต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเพื่อป้องกันการถูกจับกุมจากตำรวจ หลังจากที่มีการพูดคุยเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อนของตนก็จะนำของมาส่งให้ถึงที่

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดก็เหมือนกับคนอื่น ๆ ทั่วไปที่คิดว่าเป็นสิ่งไม่ดีและผิดกฎหมาย ถ้าหากใครกระทำความผิดและถูกจับได้ก็จะต้องถูกตัดสินประหารชีวิตทั้งเป็น อนาคตต่าง ๆ ก็หมดไปทันที ไม่สามารถที่จะใช้ชีวิตเหมือนคนปกติได้แน่ ๆ แต่ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลก็กล่าวว่าถึงรู้ว่าผิด อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลก็ต้องกระทำเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องยาเสพติด ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้ให้ข้อมูลมีปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสามีของตนเอง และรายได้ที่มีภายในครอบครัวก็ไม่ค่อยจะมีสักเท่าไร

จึงทำให้ต้องหาหนทางที่จะทำอะไรก็ได้ที่จะได้เงินมากที่สุดเพื่อให้สภาพครอบครัวของตนเองมีฐานะที่ดีขึ้น และไม่อยากจะให้ลูกของตนเองลำบากเหมือนกับตนเอง ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงจำเป็นต้องกระทำอย่างแน่อนดีกว่าอดตาย

การวางแผนอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าถ้าหากได้เงินจำนวนมากชีวิตของผู้ให้ข้อมูลก็จะสบายขึ้น และก็จะมีหนทางต่าง ๆ ที่ดีขึ้นกว่านี้ โดยที่จะนำเอาเงินที่ได้จำนวนหนึ่งไปลงทุนในการค้าขายของตัวเองเล็ก ๆ แบบขายของชำก็พอแล้ว และยังสามารถที่จะทำให้ลูกของตนอยู่สุขสบาย มีภาระงานที่ดี และสามารถจะเรียนหนังสือได้สูงกว่าตัวเอง เพื่อที่จะไม่ได้ลำบาก และสามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่าตนเอง และไม่ต้องมาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่ทว่าอนาคตที่ผู้ให้ข้อมูลได้วางไว้ก็หมดไปทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลบอกว่าถูกจับกุมเสียก่อนที่จะสามารถเก็บเงินจำนวนดังกล่าวได้เพื่อไปเปิดธุรกิจ อนาคตต่าง ๆ ที่วางไว้ก็หมดไป หวังเพียงแต่จะให้บุตรของตัวเองไม่รู้สึกลึกผิดว่าเป็นลูกของคนค้ายาเสพติด และยังคงอยากให้ชีวิตที่ดีขึ้นไม่ให้เหมือนกับผู้ให้ข้อมูลเลย เพราะตอนนี้อาชีพของตัวเองหมดไปแล้วตั้งแต่ได้เข้ามาพัวพันกับยาเสพติด และคอยบอกให้บุตรดูตัวอย่างจากตัวเอง

ปัญหาและอุปสรรค

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าปัญหาและอุปสรรคในการค้ายาเสพติดก็จะมีปัญหาต่าง ๆ มากมายไม่ว่าจะเป็นการหักหลังด้วยตัวเอง การถูกโกงจากลูกค้าก็มีบ้างเล็กน้อย แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือ “ตำรวจ” เพราะว่าจะต้องคอยระวังว่าจะถูกจับกุมเมื่อไร จะถูกตรวจค้นยาเสพติดเมื่อไร ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลจะทราบข่าวจากเพื่อน ๆ ด้วยตัวเองว่าตำรวจจะมาเมื่อไร และจะต้องรู้วิธีในการซ่อนยาไว้ว่าจะต้องทำอะไร และจะทำอย่างไรถ้าหากจนตัวในตอนตำรวจเข้ามาตรวจค้นกระทันหัน แต่ในหนที่สุดท้ายที่ถูกจับกุมคิดว่าเป็นเหตุสุดวิสัยตำรวจคงจะรู้เรื่องของตัวเองจะค้นยาเสพติดมาส่งให้ลูกค้าที่กรุงเทพฯ ด้วยวิธีการนั่งรถประจำทางมาเอง ก็คงจะคิดว่าจะต้องเป็นพวกตำรวจปลอมตัวมาล่อซื้อแน่ ๆ เลยทีเดียวที่ส่งบอกคร่าวให้ทราบว่าตัวเองจะส่งของตอนไหน เมื่อไร และที่ใด จึงได้ถูกจับกุมในที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า ผู้ให้ข้อมูลได้ทำงานครั้งนี้อย่างรอบคอบมากที่สุดแล้ว แต่ก็ยังถูกจับในที่สุด

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น - ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลในตอนวัยรุ่นค่อนข้างที่จะผ่านชีวิตโชกโชกส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทบุหรี่ แอลกอฮอล์มากกว่ายาเสพติดประเภทอื่น ๆ แต่ทว่าพอรู้จักกับเพื่อนคนหนึ่งผู้ให้ข้อมูลทราบว่าเป็นคนที่ได้เสพยาเหมือนกันแต่ไม่เคยรู้ว่าเป็นผู้ค้าด้วย และพอตอนที่ผู้ให้ข้อมูลมี

ปัญหาทะเลาะกับสามีเป็นส่วนใหญ่อีกจะเจอเพื่อนคนนี้ และได้เพื่อนคนนี้คอยให้กำลังใจและเป็นเพื่อนอยู่เสมอ และพอตอนหลัง ๆ เริ่มที่จะมีปัญหาหนักขึ้นทุกที จึงได้ให้ลองเสพยาแก้เล็กน้อย โดยที่จะทำให้สามารถลืมปัญหาต่าง ๆ ได้ และมีความสุขในช่วงระยะหนึ่ง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ได้ทดลองและรู้สึกว่าเป็นอย่างที่บอกจริง จึงได้เริ่มที่จะทดลองมากขึ้นตามที่เพื่อนของผู้ให้ข้อมูลได้แนะนำ จนในที่สุดติด และเริ่มที่จะประสบปัญหาเรื่องเงินไม่ค่อยพอ เพื่อนของผู้ให้ข้อมูลจึงได้แนะนำว่าตัวเองก็ได้ทำอยู่และมีเงินมากมายในการใช้สอย และถ้าเก็บได้ก็จะเลิกทำการค้าทันที ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ จึงได้ตัดสินใจทำบ้าง โดยที่เพื่อนของผู้ให้ข้อมูลได้ทำการติดต่อให้ในระยะแรก แต่ตอนหลังผู้ให้ข้อมูลก็ได้ทำการติดต่อโดยการให้ของผู้ให้ข้อมูลเอง โดยผ่านเพื่อนให้ เป็นนายของมาให้ และลูกค้าส่วนใหญ่ที่ได้ก็จะเป็นคนที่รู้จักโดยผ่านจากเพื่อนของตนเองเป็นหลัก เพื่อป้องกันการถูกจับกุมจากตำรวจ

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

สำหรับรายได้ที่ผู้ให้ข้อมูลได้รับในแต่ละเดือนประมาณ 6,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นรายได้ที่ค่อนข้างต่ำสำหรับการรับผิดชอบในครอบครัว โดยที่รายได้จากสามีก็ไม่ค่อยได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย จึงทำให้มีปัญหาต่าง ๆ เข้ามา จนในที่สุดเพื่อนของตนเองได้เข้ามาช่วยเหลือและหาหนทางให้ในการหาเงินนั้นก็คือการค้าขาย โดยที่จะขายให้กับผู้ซื้อรายย่อยมากกว่าเพื่อป้องกันการถูกจับกุม จึงทำให้รายได้ที่เข้ามาในแต่ละเดือนค่อนข้างมากเพิ่มขึ้น และสามารถที่จะนำเงินเหล่านั้นทำให้ชีวิตของตนเองและครอบครัวดีขึ้นเป็นตามลำดับ และยังสามารถที่จะเหลือเก็บเอาไว้ใช้สำหรับเป็นทุนในอนาคตได้อีกด้วย โดยที่ถ้าหากผู้ให้ข้อมูลสามารถเก็บเงินได้ในระยะหนึ่งก็จะเลิก ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงคิดว่าค่าตอบแทนที่ได้รับที่สูงนั้น เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจเข้ามาทำงานอย่างเต็มที่ถึงแม้รู้ว่าผิดและกลัวในการจับกุมก็ตาม

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าตัวเองได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับกาใช้ยาเสพติดอย่างจริง ๆ จังก็เมื่อตอนช่วงได้ทดลองนั้นประมาณตอนอายุ 26 – 27 ปีซึ่งเป็นช่วงในการทดลองใช้ยาเองยังไม่ได้ตัดสินใจเป็นผู้ค้าเลย และต่อมาเมื่อตอนประมาณอายุ 28 ปีจึงได้ตัดสินใจเป็นผู้ค้าโดยที่เป็นคนตัดสินใจเองไม่ให้สามีและบุตรได้รับรู้เลยว่าเป็นผู้ค้า และรายได้ที่ได้มาก็จะบอกว่าเป็นการทำธุรกิจแค่นั้นเอง แต่ก็ไม่ได้เอาเงินมาให้เห็นว่าได้สักเท่าไร

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

สำหรับการศึกษาที่ค่อนข้างมีอยู่น้อยของผู้ให้ข้อมูลโดยที่จบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้นเอง จึงทำให้ไม่สามารถที่จะทำงานอะไรได้เลยที่สามารถได้เงินตอบแทนสูง ๆ และไม่สามารถเลือกงานอะไรได้เลย ดังนั้นงานส่วนใหญ่ที่กระทำก็จะเป็นการรับจ้างเป็นหลัก ซึ่งเงินที่ได้รับก็จะมีแค่เล็กน้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ผู้ให้ข้อมูลจึงคิดว่าถ้าหากตนเองมีการศึกษาที่สูงกว่านี้ก็คงจะมีหนทางที่ดีขึ้น และสามารถที่จะเลือกงานได้มากกว่าการรับจ้าง และคงจะมีความรู้ในการทำอย่างอื่น ๆ แทนแน่ ๆ

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

คู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่ติดการพนัน และดื่มสุราด้วยอย่างมาก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สภาพครอบครัวค่อนข้างจะมีปัญหาโดยเฉพาะในเรื่องของการเงินที่จะเอาไว้อุปโภคบริโภค ซึ่งผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีเงินเข้ามา และยังคงเอาเงินจากผู้ให้ข้อมูลเอาไปใช้อีกด้วย จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องมีปัญหาตลอดเวลา และยังไม่รู้จะทำอย่างไร และสามีของผู้ให้ข้อมูลก็ยังไม่คิดที่จะช่วยเหลือเลยในเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลมีปัญหา ถ้าหากว่าสามีที่จะรับผิดชอบมากกว่านี้และมีอะไรช่วยเหลือก็คงจะไม่ค่อยเดือดร้อนกับปัญหาภายในครอบครัวสักเท่าไร ก็คงอาจจะไม่ต้องมาพัวพันกับยาเสพติดเลย

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าครอบครัวตนเป็นครอบครัวที่มีชีวิตเรียบง่าย ไม่ลำบากสักเท่าไร แต่ก็ไม่ถึงกับดีมากที่จะทำให้ตัวเองรู้สึกสบายได้ ไม่อย่างนั้นผู้ให้ข้อมูลก็คงจะได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นกว่าเดิม แต่อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลก็ยังคงจะต้องรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ของครอบครัวอยู่ดี ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคิดว่าครอบครัวของตนเองมีสภาพที่ดีอย่างเดียวกันคือไม่มีใครเลยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และไม่มีภาระทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรงสักเท่าไร จึงทำให้ไม่ต้องมากังวลเกี่ยวกับเรื่องใดการเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 17 : ศศิธร (นามสมมุติ)

ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	29 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	กรุงเทพมหานคร
การศึกษา	:	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สถานภาพ	:	โสด
อาชีพ	:	นักศึกษา
สถานภาพทางสังคม	:	นักศึกษา

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะผอมบางผิวคล้ำ ใบหน้าเรียวเล็ก ผมยาว ท่าทางปราดเปรี้ยวตามวัย ลักษณะการพูดจาเป็นแบบหัว ๆ เสียงแข็งบางครั้งแสดงออกถึงความก้าวร้าว มองโลกในแง่ร้าย และเป็นคนที่ขาดความมั่นใจในตนเอง เวลาพูดมักจะทวนคำตอบของตนเองซ้ำ ๆ เสมอ

ไดอะแกรมเครือญาติ

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อปี พ.ศ.2514 เป็นบุตรคนเดียวของครอบครัวจะตั้งอยู่ในชุมชนแออัดในกรุงเทพฯ และครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลมีสภาพหย่าร้างกัน โดยที่ผู้ให้ข้อมูลบอกว่า สภาพของผู้ให้ข้อมูลจะเป็นสภาพที่ค่อนข้างจะมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย พ่อแม่จะทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำไม่เว้นแต่ละวัน และส่วนใหญ่เรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งนี้ก็จะเกิดจากความเมาทั้งสิ้น พ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลจะทานเหล้ากันทั้งคู่ และเมื่อไรที่เมาก็จะมีเรื่องกันเป็นอย่างนี้เสมอทุกครั้งไป จึงผู้ให้ข้อมูลจึงค่อนข้างที่จะไม่ค่อยสบายเวลาอยู่บ้าน แต่สภาพแบบนี้อยู่ได้ไม่นานพ่อของผู้ให้ข้อมูลก็ได้มีภรรยาใหม่ ทำให้ต้องหย่าร้างกัน และตัวผู้ให้ข้อมูลจึงได้อยู่กับแม่

หลังจากที่แม่ของผู้ให้ข้อมูลได้หย่าร้างกันไม่นาน แม่ก็ได้แต่งงานใหม่ และสภาพครอบครัวจะมีความสุขอยู่ด้วยกันได้ไม่นาน พ่อใหม่ก็จะกินเหล้าและเมาอาละวาดเหมือนสภาพเดิม ๆ ครั้งที่พอกับแม่ของผู้ให้ข้อมูลอยู่ด้วยกัน จึงทำให้ไม่มีความสุขอีกเลย ดังนั้นในช่วงนี้เองที่ผู้ให้ข้อมูลได้อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว และเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลได้ชักชวนให้ทดลองใช้เฮโรอีนในการเสพเพื่อที่จะทำให้ลืม ๆ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคิดว่ามันก็สามารถช่วยได้ และต่อมาเมื่อจบชั้นมัธยมปีที่ 3 ก็ไม่ได้ศึกษาต่อ ก็หางานทำมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งเมื่อตอนอายุประมาณ 22 ปี ก็หันมาเป็นผู้ค้าเองกับเพื่อนอีกด้วย เพราะเพื่อนแนะนำว่ามีรายได้ดีกว่ามาก และผู้ให้ข้อมูลก็อยากสบายด้วย จึงได้ถูกจับกุมเมื่อตอนอายุประมาณ 23 ปีถูกศาลตัดสินจำคุก 10 ปีในข้อหาซื้อขายไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เมื่อ พ.ศ.2537

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลได้ชี้กล่าวถึงว่าจุดเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผู้ให้ข้อมูลก็คือการที่ครอบครัวไม่มีความสุขในการอยู่ร่วมกัน และมีปัญหาตลอดในแต่ละวัน และเพื่อนของตนเองที่เรียนด้วยกันได้หยิบยื่นความช่วยเหลือ โดยหาทางออกให้ในการทดลองยา ซึ่งผู้ให้ข้อมูลในตอนนั้นไม่มีทางออกที่ดีไปกว่านี้แล้วจึงได้ทำการใช้ และรู้สึกสบายและติดมันมาก จนในที่สุดไม่สามารถที่จะเลิกได้สักเท่าไร เงินที่ได้จากการไปเรียนก็นำมาใช้ในการซื้อหาของมาเสพไม่ว่าจะเป็นบุหรี่ยาบ้า เป็นต้น แต่หลังจากที่จบก็ได้หางานทำเท่าที่ตนจะทำได้แต่ค่าจ้างก็ไม่มีมากสักเท่าไรบางครั้งก็ไม่เพียงพอในการซื้อยา จึงจำเป็นที่จะต้องหาทางอื่น ๆ ในการหาเงินเช่น การรับส่งของให้คนอื่น เป็นต้น

การปรับตัว

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลในช่วงที่ได้ใช้สารเสพติดแล้วก็เริ่มที่จะมีบ้างเล็กน้อย โดยที่พยายามไม่ให้คนภายในครอบครัวสังเกตเห็น และเริ่มที่จะหวาดระแวงผู้คนมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงระมัดระวังในการพูดคุยกับคนแปลกหน้าเพื่อที่ให้ถูกรอดในการจับกุม เพราะว่าตอนหลังผู้ให้ข้อมูลได้เปลี่ยนแปลงตัวเองจากการที่ทำหน้าที่การถือของให้แก่เจ้าของนายทุน กลายมาเป็นผู้ค้าเอง โดยที่จะได้รับความไว้วางใจจากเจ้าของนายทุน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้ร่วมกับเพื่อนในการเดินทางไปรับของเองในวันละประมาณ 50 - 100 เม็ดเพื่อที่จะขายต่อให้กับลูกค้าประจำ ๆ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในขั้นตอนแต่ละครั้งตอนผู้ให้ข้อมูลกับเพื่อนจะเป็นผู้กระทำการ และทำตัวให้เหมือนปกติในการกระทำทุกครั้งเพื่อป้องกันคนอื่นสงสัย และไม่ตำราวจที่ปลอมตัวมารู้ว่าตัวเองกำลังทำอะไรกันอยู่นอกจากนี้แล้วยังต้องหาวิธีการซ่อนของอีกด้วยโดยพยายามหาจุดที่ไม่คาดคิดว่าจะมี และถ้าหากตรวจค้นก็ต้องหาวิธีการทำลายของกลางให้เร็วที่สุดเพื่อป้องกันความผิดที่จะเกิดขึ้นกับตัวเอง

ชีวิตประจำวัน

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลในแต่ละวันก็เหมือนเดิม ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงสักเท่าไร หลังจากที่เรียนจบมัธยมปีที่ 3 แล้วก็ไม่ได้เรียนต่อเลย ก็จะต้องทำงานเพื่อเลี้ยงตัวเองและหาเงินมาใช้ในการเสพ หลังจากที่ได้กลายเป็นผู้ค้ารายย่อยแล้วก็เริ่มที่จะต้องทำการติดต่อไปรับของเองจากนายทุน โดยที่ในแต่ละวันจะรับมาประมาณ 50 - 100 เม็ด เพื่อที่จะทำการขาย แต่ถ้าหากวันไหนขายได้ดีหมดก่อนก็จะไปรับมาใหม่ ส่วนใหญ่แล้วของที่ได้มาแต่ละครั้งก็จะขายหมดภายใน 1 - 2 วัน โดยที่จะขายได้ประมาณ 12000 บาท (ยังไม่ได้หักทุนในการซื้อ) ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่ามันเป็นค่าตอบแทนที่สูงมากสำหรับตัวเอง ที่จะได้รับภายในระยะเวลาแค่ 1 - 2 วันเท่านั้นเอง

ทัศนคติและโลกทัศน์

ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่มีหนทางที่ดีไปกว่านี้แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากยาเสพติดเหล่านี้สามารถที่จะทำให้ตัวเองลืมนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ในช่วงระยะเวลาแรก ๆ ที่กำลังมีปัญหา และในเวลานี้มันก็สามารถที่จะทำให้ตัวเองสามารถมีรายได้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างสุขสบาย มันก็เหมือนกันกับถูกบังคับว่าควรจะต้องเลือกหนทางด้านนี้ให้กับตัวเองแล้ว

การวางแผนอนาคต

การวางแผนอนาคตของผู้ให้ข้อมูลคาดฝันว่าอยากจะเรียนต่อให้สูง ๆ เท่าที่จะทำได้ และพยายามจะเก็บให้ได้จำนวนหนึ่งก็จะเปิดร้านขายของเล็ก ๆ ก็พอแล้ว แต่ตอนนี้ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้คาดคิดว่ามันจะเกิดขึ้นอีกแล้ว เพราะอนาคตที่อันสดใสของผู้ให้ข้อมูลเคยคิดเอาไว้ได้ดับลงไป แล้วตั้งแต่ถูกจับกุมและถูกตัดสินตั้งแต่ปีพ.ศ.2537 ตอนนี้อยู่ชีวิตไปเรื่อย ๆ อยู่ไปวัน ๆ ก็พอแล้ว และไม่ได้คาดหวังว่าสังคมภายนอกจะยอมรับกับตัวเองได้ เพราะตอนนี้พ่อและแม่ของตนเองก็ไม่เคยมาเยี่ยมเยียนเลยสักครั้งหนึ่ง ตั้งแต่ผู้ให้ข้อมูลได้ถูกจับกุมมา

ปัญหาและอุปสรรค

สำหรับปัญหาอุปสรรคในการค้ายาเสพติดนั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางไปรับของจากเจ้าของนายทุน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลจะเป็นคนไปทำการติดต่อเองทุกครั้งเพื่อป้องกันการถูกสืบจากเจ้าหน้าที่และถูกจับกุมได้ โดยที่ในการเดินทางแต่ละครั้งจะพยายามไม่ให้ใครรู้เรื่องมากมายว่าตัวเองไปไหน ไปทำอะไร เพราะกลัวจะถูกจับกุม ยกเว้นเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลที่ทำได้ทำธุรกิจด้วยเท่านั้นที่ จะรู้เรื่องทุกอย่าง แม้กระทั่งพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลก็ยังไม่เคยรับทราบเลยว่าตัวเองเป็นคนทำงานแบบนี้ การที่ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าการเดินทางในการรับของเป็นอุปสรรคทั้งนี้เป็นเพราะว่าในช่วงนั้นมีการตรวจค้นในเรื่องดังกล่าวอย่างรุนแรงมากเป็นพิเศษ จึงทำให้มีตำรวจและสายสืบเข้าออกเป็น อย่างมากภายในชุมชนที่ผู้ให้ข้อมูลได้อยู่อาศัย

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น - กลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลได้ผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ อันร้ายแรงมาแล้ว ซึ่งได้การทดลองเสพยาติ ประเภทเฮโรอีนในการฉีดเข้าตั้งแต่อยู่ในช่วงวัยรุ่น (ม.3) โดยการชักชวนให้ทดลองจากเพื่อน ๆ ของตนเอง ซึ่งเพื่อนเห็นว่าในช่วงเวลาดังกล่าว ผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยมีความสุขสักเท่าไร จะมีปัญหาต่าง ๆ ให้คิดเป็นอย่างมาก จึงหาหนทางให้ทดลองใช้ ซึ่งเพื่อนกลุ่มที่ให้ทดลองนั้นเป็นกลุ่มเพื่อนที่สนิทที่สุดในโรงเรียน เพราะแต่ละคนก็จะมีปัญหาต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน จึงรับรู้เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ดีกว่าคนอื่น และเพื่อนกลุ่มนี้เองผ่านอะไรมามากมายเหมือนกับตัวเองอีกด้วย ไม่ว่าจะ เป็นบุหรี่ เหล้า กัญชา เฮโรอีน และยาบ้า เป็นต้น จนกระทั่งในที่สุดก็ได้ร่วมมือกันเป็นผู้ค้าขายเอง

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ในช่วงที่ผู้ให้ข้อมูลได้ทดลองในการใช้ยาเสพติดแล้ว และเริ่มที่จะหางานทำในทุกประเภท ก็ยังไม่ค่อยมีเงินที่เพียงพอในการซื้อขายยาเสพติด จึงได้ตัดสินใจว่าจะต้องหาเงินให้จำนวนมากเพื่อเป็นเงินที่ซื้อเอาไว้ใช้ในการเสพยา จึงได้เป็นผู้นขายของให้ในตอนแรก ๆ ซึ่งมีรายได้ตอบแทนที่ดีใน

ระดับหนึ่ง แต่ผู้ให้ข้อมูลยังต้องการเงินที่มากกว่านี้ที่เป็นกอบเป็นกำเพื่อที่เอาไว้ใช้เป็นเงินเก็บในอนาคต จึงได้ตัดสินใจร่วมกับเพื่อนในการเป็นผู้ค้าเสียเอง ทั้งนี้เนื่องจากว่าจะมีผลตอบแทนที่สูงกว่างานอื่น ซึ่งจะได้ประมาณ 12,000 บาทต่อครั้ง (ยังไม่หักต้นทุน) แต่ถ้าหากทำงานเหมือนคนอื่นปกติทั่ว ๆ ไปก็จะมีแค่ประมาณ 3,000 – 4,000 บาทต่อเดือนเท่านั้นเอง ซึ่งไม่ค่อยเพียงพอสักเท่าไรในการใช้ชีวิต

ปัจจัยทางด้านอายุ

สำหรับในช่วงที่ผู้ให้ข้อมูลได้สัมผัสเข้ามาใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่อตอนมัธยมปีที่ 3 อายุก็จะประมาณ 15 ปี ซึ่งผู้ให้ข้อมูลไม่คิดว่าจะมีใครมาแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตัวเองได้สำเร็จ ในช่วงเวลานั้นต้องการที่ลี้ภัย และมีความสุขให้แก่ตัวเองมากกว่า ทำอย่างนี้เรื่อยมาจนกระทั่งอายุ 22 ปี เห็นว่ามีรายได้ดีเป็นอย่างมาก และการลงทุนก็ไม่ต้องมีไรมากมาย และเงินที่ใช้ในการลงทุนก็ยังสามารถที่จะให้เป็นเงินเครดิตได้อีกด้วย เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลได้รับการไว้วางใจจากเจ้าของนายทุน เพราะว่าผู้ให้ข้อมูลเคยที่จะทำงานในการถือของไปส่งให้กับคนอื่นมากกว่าก่อนที่จะเป็นผู้ค้าเอง จนกระทั่งในปี 2537 ผู้ให้ข้อมูลก็ถูกจับกุมจากตำรวจปลอมตัวมาเป็นผู้ซื้อยา

ปัจจัยทางการศึกษา

สำหรับการศึกษาที่ผู้ให้ข้อมูลมีเพียงแค่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น ก็คงจะไม่เพียงพอต่อการทำงานในระดับสูงที่สามารถจะหาเงินได้เป็นจำนวนมาก และสามารถที่จะยกระดับชีวิตของตัวเองให้ดีขึ้นได้จากความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่มีโอกาสที่จะเลือกงานทำได้เลย เพราะมีระดับการศึกษาต่ำกว่าเจ้าของบริษัทจะว่าจ้างให้เข้ามาทำงาน และหนทางเดียวที่จะกำจัดปัญหาในเรื่องนี้ก็คือการทำอาชีพดังกล่าวนั่นเอง โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าการศึกษามีส่วนที่ผลักดันให้ตัวเองเป็นอย่างนี้ ถ้าหากสภาพครอบครัวดีกว่านี้ก็คงจะมีหนทางที่ทำให้ตัวเองได้เรียนในระดับที่ดีได้อย่างง่ายดาย

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

สำหรับสภาพครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลจะมีสภาพที่ไม่ค่อยสมบูรณ์สักเท่าไร ในสายตาของผู้ให้ข้อมูลจะมีพ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เป็นประจำ ซึ่งสาเหตุมาจากการเมาอาละวาดนั่นเอง และจนในที่สุดก็หย่าร้างกัน และต่างคนต่างก็มีครอบครัวใหม่ โดยที่ผู้ให้ข้อมูลได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ใหม่ซึ่งมีสภาพไม่ต่างจากครอบครัวเดิมเลย นอกจากนี้แล้วเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลมีปัญหา ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถที่จะปรึกษาใคร ๆ ได้เลยเพราะผู้ให้ข้อมูลเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว และได้อาศัยอยู่กับตามล้าพั้งกับพ่อแม่เท่านั้น

กรณีศึกษาที่ 18 : นีรนุช (นามสมมติ)

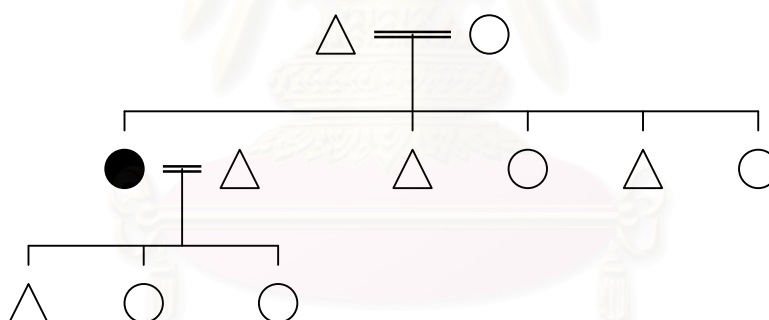
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	62 ปี
ภูมิลำเนา	:	นครศรีธรรมราช
การศึกษา	:	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพ	:	ธุรกิจร้านอาหาร
สถานภาพทางสังคม	:	นักธุรกิจ

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีความสูงประมาณ 160 เซนติเมตร รูปร่างท้วม ไม่อ้วนมากนัก การพูดจาคล่องแคล่วอย่างคนค้าขายทั่ว ๆ ไป พูดจาจะฉานเป็นอย่างมาก

ไดอะแกรมเครือญาติ

△	หมายถึง	ผู้ชาย
○	หมายถึง	ผู้หญิง
●	หมายถึง	ผู้ให้ข้อมูล
==	หมายถึง	การสมรส

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดถูกจับกุมเมื่อตอนอายุได้ 50 ปี เมื่อปี พ.ศ.2532 โดยที่ชีวิตของผู้ให้ข้อมูลเกิดในครอบครัวที่มีความอบอุ่น พ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลไม่ได้มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเลย แต่ฐานะทางบ้านของผู้ให้ข้อมูลไม่ได้ถึงกับรวยสักเท่าไร ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงจำเป็นต้องออกจากการศึกษาโดยไม่เรียนต่อ จึงจบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น และหลังจากนั้นก็จะต้องคอยช่วยเหลือที่บ้านในเรื่องของการทำงาน และดูแลน้อง ๆ ในขณะ ต่อมาเมื่ออยู่ในช่วงวัยรุ่นผู้ให้ข้อมูลก็ได้ไปสมัครนักร้องในตามห้องอาหารประมาณ 6 ปี ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ให้ข้อมูลจึงเริ่มที่จะมีเงินเก็บให้กับครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเอง

ดังนั้นพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลจึงได้ทำการเปิดกิจการเล็ก ๆ นั่นก็คือ “ร้านอาหาร” ในระยะแรกของกิจการของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ค่อยประสบความสำเร็จสักเท่าไร จึงกระทั่งผู้ให้ข้อมูลเข้ามาดูแลและช่วยเหลือพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลในเรื่องกิจการ จึงกระทั่งสามารถที่ฟื้นฟูกิจการ และทำให้มีกำไรจำนวนมาก ฐานะทางครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็ดีขึ้นเป็นตามลำดับ และมีพนักงานในการดูแลเป็นจำนวนมาก ในขณะนี้เองผู้ให้ข้อมูลก็ได้เจอกับสามีที่เข้ามาใช้บริการในร้านอาหาร และต่อมาก็ตัดสินใจแต่งงานด้วยกัน และมีบุตรด้วยกันทั้งหมด 3 คน

แต่ทว่ากิจการร้านอาหารในตอนหลังเริ่มมีการแข่งขันกันสูงขึ้นจึงทำให้เกิดประสบปัญหาการขาดทุน และการเงินค่อนข้างที่จะหมุนเวียนไม่ทัน ผู้ให้ข้อมูลจึงต้องเดือดร้อนและวิ่งเต้นในการหาเงินเข้ามาใช้ภายในกิจการ แต่ก็ไม่สามารถจะหาเงินได้ทัน จนกระทั่งมีคนชักชวนให้ไปทำธุรกิจที่สามารถจะหาเงินได้คล่องและเป็นจำนวนมากอีกด้วย นั่นก็คือ “การค้ายาเสพติด” นั่นเอง ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่คิดไม่ตกว่าจะเอาอย่างไรดีเพราะมันเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และผู้ให้ข้อมูลไม่เคยที่กระทำมาก่อน จึงได้ขอคำปรึกษาจากสามีของนาง ในที่สุดก็ต้องยอมทำเพื่อให้ครอบครัวของตนเองอยู่รอด ผู้ให้ข้อมูลก็ได้อัปขยาเสพติดมาลงขายให้แก่ลูกค้าทั่ว ๆ ไปที่มีคนแนะนำให้รู้จัก นอกจากนี้แล้วยังใช้ร้านอาหารของผู้ให้ข้อมูลในการค้าขายหลังร้านอีกด้วย แต่ต่อมาก็ถูกตำรวจปลอมตัวเข้ามาล่อซื้อก็ถูกจับกุมและตรวจค้นภายในร้านของตนเอง พบว่ามียาเสพติด (เฮโรอีนเป็นจำนวน 20 กิโลกรัม) จึงถูกตัดสินให้จำคุกตลอดชีวิตพร้อมกับสามี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

สำหรับจุดเปลี่ยนแปลงในชีวิตก็คือการที่ธุรกิจของครอบครัวประสบปัญหาการขาดทุนและไม่สามารถที่จะหมุนเวียนเงินได้ทัน นอกจากนี้แล้วไม่รู้ว่าจะขอยืมเงินจำนวนมากได้จากใครในเวลานั้น ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงคิดว่าในระยะเวลานั้นเองที่มีงานดังกล่าวที่จะสามารถทำให้ธุรกิจ

ของตัวเองอยู่รอดดำเนินต่อไปได้ ตลอดจนคนอื่น ๆ ภายในครอบครัวก็ไม่ต้องมาเดือดร้อนหรือต้องมารับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวด้วย เพราะผู้ให้ข้อมูลจะเป็นคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ทั้งหมด จึงไม่ยอมให้ห้อง ๆ ของผู้ให้ข้อมูลต้องมาเดือดร้อน

การปรับตัว

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าจะต้องมีการปรับตัวเหมือนกัน คือจะต้องคอยระมัดระวังตัวเองให้เป็นพิเศษ ซึ่งการเดินทางส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลจะเดินทางไปซื้อสินค้ามาจากภาคเหนือโดยที่จะขับรถไปพร้อมกับสามีของผู้ให้ข้อมูล แต่ตอนกลับก็จะให้สามีกลับเครื่องบินคนเดียว โดยผู้ให้ข้อมูลจะขับรถมาเองตามลำพังและซุกของไว้ในรถ ทั้งนี้เพื่อนป้องกันการค้นจากสายตรวจ และส่วนใหญ่สายตรวจจะไม่ค่อยสงสัยว่าตนเองเป็นคนขนยาเสพติดแน่ ๆ เพราะเป็นผู้หญิงขับมาตามลำพัง โดยการขนยาเสพติดลงมาในแต่ละครั้งก็จะมีจำนวนที่ค่อนข้างมากเหมือนกัน แต่ผู้ให้ข้อมูลก็จะมีภาระระวังเป็นพิเศษด้วย

ในการเดินทางครั้งแรกของการทำงานนั้นผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า จะเดินทางไปพร้อมกับผู้ชักชวน แต่หลังจากนั้นแล้วผู้ให้ข้อมูลก็จะเดินทางไปเองโดยที่ไม่มีผู้ชักชวนแล้ว เนื่องจากผู้ผลิตของรู้จักผู้ให้ข้อมูลโดยผ่านการแนะนำจากผู้ชักชวน สำหรับการขนยาเสพติดลงมาค้าขายนี้ผู้ให้ข้อมูลทำมาประมาณ 6 - 7 ครั้งก็ถูกจับกุมแล้ว ในเรื่องของปรับตัวหลังจากขนยาเสพติดแล้วก็จะขายให้กับลูกค้าประจำที่รู้จักกัน หรือไม่ก็ต้องมีคนพามาให้รู้จักจึงจะขาย ผู้ให้ข้อมูลจะไม่ขายให้กับคนแปลกหน้าเพราะกลัวที่จะถูกจับ แต่ก็ยังพลาดได้ สำหรับการขายจะขายหลังร้านโดยที่ผู้ให้ข้อมูลและสามีจะเป็นคนดูแลเอง จะทำการต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ให้ใครรู้แม้กระทั่งพนักงานภายในร้าน คนภายในครอบครัวด้วย เพื่อป้องกันการสงสัยและการนำข่าวเหล่านี้ไปบอกให้ตำรวจมาจับ

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลก็จะคอยดูแลสามี ลูก และคนภายในครอบครัวเหมือนกับแม่บ้านทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้แล้วยังมีหน้าที่อีกอย่างหนึ่งก็คือ “คอยดูแลกิจการร้านอาหาร” ที่เป็นธุรกิจของครอบครัว จะต้องคอยควบคุมการดำเนินงานต่าง ๆ จึงทำให้ภาระหนักทั้งหมดตกอยู่ที่ผู้ให้ข้อมูลคนเดียว แต่ก็ยังมีสามีของผู้ให้ข้อมูลเข้ามาช่วยดูแลและแบ่งเบาภาระไป โดยเฉพาะในเรื่องของการค้ายาเสพติดที่ใช้ร้านอาหารของผู้ให้ข้อมูลเป็นสถานที่ขาย ก็ได้รับการช่วยเหลือจากสามีเป็นอย่างมาก จะเป็นคนคอยแบ่งของเอาไว้ให้และคอยขายให้แก่คนมาติดต่ออีกด้วย บางครั้งในการขายให้จะมีคนโทรมาสั่งของไว้และก็ให้จัดส่งให้ ซึ่งสามีของผู้ให้ข้อมูลก็จะเป็นคนทำเองทั้ง

สิ้น ก็ช่วยลดป้องกันการทรยศหักหลังไปได้อีกหนึ่งทางหนึ่ง หรือไม่ก็บางครั้งผู้ให้ข้อมูลก็จะเดินทางไปส่งเองโดยทางรถยนต์ถ้าหากของที่ส่งเป็นจำนวนมาก ๆ

ทัศนคติและโลกทัศน์

สำหรับทัศนคติในเรื่องของยาเสพติดของผู้ให้ข้อมูลบอกว่าก็เหมือนคนทั่ว ๆ ไปที่เห็นว่าเป็นสิ่งไม่ดี ผิดกฎหมาย แต่ผู้ให้ข้อมูลก็คลุกคลีกันมันมาตั้งแต่ในวัยรุ่นแล้ว ทั้งนี้เพราะว่าอาชีพของผู้ให้ข้อมูลจะทำงานทางด้านการค้า จะต้องคอยดูแลและเอาใจลูกค้าที่มาใช้บริการยอมที่จะต้องมีหลีกเลี่ยงไม่ได้แน่นอน แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่ผู้ให้ข้อมูลได้คุ้นเคยก็จะเป็นจำพวกเหล้า บุหรี่ เป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยได้รู้จักกับสารเสพติดประเภทอื่น ๆ เลย จนกระทั่งได้มารู้จักก็ต่อเมื่อมีคนมาชักชวนให้เป็นผู้ค้าเองนั่นแหละถึงจะได้รู้จักกับมัน แต่ถึงอย่างไรผู้ให้ข้อมูลก็ยังคงจะต้องทำไปอีกสักพักหนึ่งในระยะเวลาหนึ่งเพื่อที่จะปลดหนี้สินของครอบครัว และมีเงินเก็บเอาไว้เป็นทุนในการดำเนินธุรกิจ และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ภายในครอบครัว ก็จะเลิกแล้ว แต่ก็ไม่ทันเพราะมาถูกจับกุม

การวางแผนอนาคต

การวางแผนในการอนาคตในตอนนี้นี้ก็คงจะไม่มีแล้ว อนาคตต่าง ๆ ก็หมดไปแล้ว เพียงแต่ตอนนี้มีความหวังแค่ต้องการให้ครอบครัวของตนเองประสบความสำเร็จ และบุตรของผู้ให้ข้อมูลทุก ๆ คนไม่เจริญรอยตามเหมือนของผู้ให้ข้อมูลและสามี เพราะเมื่อเข้ามาในนี้แล้วชีวิตต่าง ๆ ก็ไม่มีอะไรดีขึ้นสักเท่าไร มีชีวิตอยู่ไปวัน ๆ เท่านั้นเองแต่ในช่วงที่ทำการค้ายาเสพติดผู้ให้ข้อมูลแล้วว่าจะต้องมีการวางแผนในการขนแต่ละครั้งว่าจะทำอย่างไร และเดินทางไปอย่างไร ไปเมื่อไร โดยที่จะบอกคนให้รู้่น้อยที่สุด เพื่อป้องกันการถูกจับกุม หรือแพร่กระจายเรื่องเส้นทาง การเดินทางไปถึงหูสายสืบและมาตรวจค้นในที่สุด แต่ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลกับสามีจะเดินทางโดยรถยนต์ และตอนกลับผู้ให้ข้อมูลจะขับมาคนเดียว โดยให้สามีของผู้ให้ข้อมูลกลับมาทางเครื่องบินและไปเจอกันที่สนามบินและค่อยกลับพร้อมกัน เพื่อป้องกันการสงสัยของคนในละแวก

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคของการค้ายาเสพติดในความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลก็คือ “ตำรวจ” เพราะผู้ให้ข้อมูลกลัวที่ตำรวจจะมาจับกุมในระหว่างการขนยาลงมา หรือแม้กระทั่งการขายยาภายในร้านอาหารของผู้ให้ข้อมูลเองอีกด้วย นอกจากนี้แล้วการเดินทางในแต่ละครั้งก็ย่อมจะมีปัญหาและอุปสรรคเหมือนกัน เพราะผู้ให้ข้อมูลจะต้องเดินทางไกลโดยขับรถขึ้นไปทางภาคเหนือเกือบทุกเดือน แต่ก็ไม่มีใครเคยระแวงว่าผู้ให้ข้อมูลกับสามีเดินทางไปภาคเหนือเพื่อขนยาเสพติด รู้เพียง

แต่ว่าเดินทางไปต่อธุรกิจเท่านั้น ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลจะต้องเดินทางอยู่เป็นประจำแล้วในช่วงของธุรกิจ
ร้านอาหารของผู้ให้ข้อมูลประสบความสำเร็จรุ่งเรือง

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น – ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

สำหรับประสบการณ์ในวัยรุ่นเกี่ยวกับยาเสพติดก็ย่อมมีเหมือนกัน ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลเป็นนัก
ร้องมาก่อนและทำงานกลางคืน ย่อมที่จะต้องเห็นชีวิตของคนเที่ยวที่จะต้องมาดื่มเหล้า สูบบุหรี่
เป็นของธรรมดา ผู้ให้ข้อมูลก็ย่อมที่จะต้องเคยทดลองมาใช้บ้างแล้ว โดยการที่ลูกค้าที่มาใช้บริการ
คะยั้นคะยอให้ผู้ให้ข้อมูลทดลอง ถ้าหากผู้ให้ข้อมูลไม่ดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่เลยตามที่ลูกค้าต้องการ
ผู้ให้ข้อมูลก็กลัวว่าทางร้านอาหารที่จ้างจะไล่ออกได้ หลังจากที่ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเปิดธุรกิจ
เองและผู้ให้ข้อมูลต้องเข้ามาช่วยเหลือและดูแลก็ย่อมที่จะต้องมีการติดต่อกับธุรกิจ ซึ่งในวงสังคม
เหล่านี้ผู้ให้ข้อมูลก็ย่อมที่จะต้องมีการออกงาน และใช้สารเสพติดที่ไม่ค่อยรุนแรงเท่าไรก็ย่อมมีบ้าง
เป็นของธรรมดา ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้คิดอะไรเลย ความสัมพันธ์ของเพื่อนและผู้ให้ข้อมูลก็จะมี
การติดต่อกันบ้างในบางโอกาส แต่เพื่อนกลุ่มของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ค่อยมีใครสารเสพติดที่ประเภทรุนแรง
หรือผิดกฎหมายเลยสักคน จะมีแค่ดื่มเหล้า และสูบบุหรี่เท่านั้น ซึ่งเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้
ใช้เป็นประจำเหมือนอย่างกับคนที่ติดจนขาดไม่ได้เลย

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าการที่ผู้ให้ข้อมูลต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเป็นอันดับแรก
ก็คือ “เศรษฐกิจ” ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลประสบปัญหาในเรื่องของการขาด
เงินทุนหมุนเวียน และยังมีหนี้สินจำนวนหนึ่ง ซึ่งในช่วงก่อน ๆ ผู้ให้ข้อมูลมีเงินกำไรหมุนเวียน
ประมาณเกือบ 100,000 บาท แต่ในตอนนี้นักมีหนี้สินจำนวนมากเนื่องจากการขาดทุนเพราะธุรกิจ
ร้านอาหารมีคู่แข่งจำนวนมาก และยังมีภาระต้องจ่ายค่าค้ำครองอีกด้วย

ปัจจัยทางด้านอายุ

ในช่วงวัยรุ่นประมาณ 18 – 19 ที่ผู้ให้ข้อมูลได้เข้ามาทำงานตอนกลางคืนเป็นนักร้องจึงได้
สัมผัสกับการสูบบุหรี่ และดื่มเหล้าซึ่งในช่วงนั้นที่กระทำเพราะว่าเป็นงานของผู้ให้ข้อมูลที่จะต้อง
คอยดูแลและเอาใจใส่ลูกค้าซึ่งผู้ให้ข้อมูลไม่ทำก็ย่อมที่จะถูกไล่ออกเป็นของธรรมดา แต่เมื่อตอน
อายุประมาณ 49 ปี ผู้ให้ข้อมูลก็ต้องทำการติดต่อกับผู้ผลิตยาเสพติดเพื่อที่จะหาเงินเอามาหมุน
เวียนธุรกิจของครอบครัว ซึ่งการเข้ามาติดต่อกันในครั้งนี้เป็นการทำผิดกฎหมาย ผู้ให้ข้อมูลก็
ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ เพราะถ้าหากไม่ทำแล้วคนอื่น ๆ ภายในครอบครัวก็ย่อมที่จะต้องเดือด

ร้อนไปด้วย นอกจากนี้แล้วยังจะผดุงฐานะของครอบครัวไม่ให้ล้มอีกด้วย ระยะเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลได้ทำการค้าผิดกฎหมายประมาณ 1 ปี ก็ถูกจับกุมแล้ว

ปัจจัยทางการศึกษา

การศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ให้ข้อมูลก็คือ จบแค่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อที่จะออกมาหางานทำและดูแลคนภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งในขณะนั้นฐานะภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลยังไม่ค่อยดีสักเท่าไร จึงทำให้ไม่มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูง ๆ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็อยากจะเรียนต่อ แต่ก็ไม่สามารถที่จะทำได้ ก็ยอมให้น้อง ๆ ของผู้ให้ข้อมูลเรียนต่อ และคาดหวังให้บุตรของผู้ให้ข้อมูลเรียนสูงเพื่อที่จะได้มีโอกาสที่ดีขึ้นกว่าตน

ปัจจัยทางสังคม

คู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่ไม่เคยใช้สารเสพติดอะไรเลยแม้กระทั่งบุหรี่ เหล้าก็ไม่เคยเข้าไปยุ่งวุ่นวาย และตอนที่ผู้ให้ข้อมูลมาขอคำปรึกษา สามีของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่อยากที่จะให้นางทำงานนี้เลย แต่ก็ไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ ก็ยอมที่จะช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ ของผู้ให้ข้อมูลอีกด้วย เพื่อที่จะไม่ให้ผู้ให้ข้อมูลถูกจับกุม

ปัจจัยทางครอบครัว

สำหรับครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น ไม่มีใครทะเลาะเบาะแว้งกันเลย อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขสบายใจ แต่ฐานะทางบ้านของผู้ให้ข้อมูลได้จัดเป็นคนที่มีฐานะเท่านั้นเอง เพียงแค่มีพอกินพอใช้เท่านั้นเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 19 : สายฝน (นามสมมุติ)

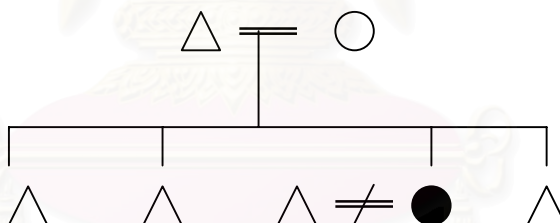
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	38 ปี
ศาสนา	:	พุทธ
ภูมิลำเนา	:	กรุงเทพฯ
การศึกษา	:	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สถานภาพ	:	หย่า
อาชีพ	:	ค้าขาย (เสื้อผ้า)
สถานภาพทางสังคม	:	แม่ค้า

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนผิวสองสี ผอมยาว สูงประมาณ 155 เซนติเมตร เป็นพูดจาเสียงดัง และค่อนข้างเป็นคนที่เจ้าอารมณ์ พูดจาตรงไปตรงมา

ไดอะแกรมเครือญาติ

- △ หมายถึง ผู้ชาย
 ○ หมายถึง ผู้หญิง
 ● หมายถึง ผู้ให้ข้อมูล
 = หมายถึง การสมรส
 ≠ หมายถึง การหย่าร้าง

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อปี พ.ศ.2505 อยู่ในครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกค่อนข้างใหญ่มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน โดยที่ผู้ให้ข้อมูลได้จบในระดับปวช. และได้ทำการสมรสแล้ว แต่ในปัจจุบันหย่าร้างกัน และไม่มีบุตรด้วยกัน ทั้งนี้เนื่องจากสามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนติดเหล้า การพนัน และยาบ้า จึงทำให้นางทนไม่ไหวและได้ตัดสินใจหย่าร้างกันที่สุดในที่สุด ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป็นโชคดีที่ผู้ให้ข้อมูลหย่าร้างกันและไม่มีบุตรด้วยกัน จึงทำให้ไม่ต้องมาทนในสภาพดังกล่าวนี้ เพราะว่าครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็มีเรื่องบ้างเล็กน้อย แต่ไม่มากสักเท่าไร ซึ่งคนภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็มีเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ไม่รุนแรงสักเท่าไร นั่นก็คือ “บุหรี และเหล่า” นั่นเอง

ในช่วงที่ผู้ให้ข้อมูลได้อยู่กินกับสามีของนางเองนั้นก็เคยทดลองยาบ้าเหมือนกัน เพียงแต่ว่าไม่ได้ติดมากเหมือนกับสามี โดยที่นางใช้ทดลองในช่วงนั้นเพื่อจะช่วยให้ขยันในการทำงาน และจะได้มีความสุข แต่ก็ใช้แค่เพียงบางช่วงเท่านั้นเอง และนางก็เริ่มเข้ามาพัวพันหลังจากที่ได้เลิกกับสามีแล้ว และธุรกิจของผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเสื้อผ้าก็มีประสบหาขาดทุน จึงทำให้มีคนชักชวนเป็นคนขายยาบ้าให้กับคนอื่น ๆ จึงทำให้ตัดสินใจทำโดยที่ผู้ชักชวน (ลูกค้า) เป็นคนพาไปซื้อของจากนายทุน โดยที่ผู้ให้ข้อมูลติดต่อผ่านลูกค้าของผู้ให้ข้อมูลในระยะแรก ตอนหลังก็ได้สั่งซื้อเองเลยด้วยวิธีการโทรศัพท์เอง ในช่วงนั้นผู้ให้ข้อมูลอายุได้ประมาณ 26 - 27 ปี และถูกจับกุมหลังจากที่ได้ทำการเป็นผู้ค้ายาบ้าเป็นระยะเวลา 3 - 4 ปี อยู่ในช่วงประมาณปี พ.ศ.2532 โดยมียาบ้าครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นจำนวนเกือบ 20,000 เม็ด ถูกตัดสินจำคุก 20 ปี

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

การที่ผู้ให้ข้อมูลต้องเข้ามาพัวพันเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเป็นทางการและเป็นผู้ค้าเองก็คือ การประสบปัญหาขาดทุนในกิจการเกี่ยวกับเสื้อผ้า และต้องการที่จะพุงฐานะให้อยู่รอด และจะต้องเอาเงินไปใช้หนี้สินที่ติด ๆ เอาไว้เป็นจำนวนมาก และผู้ให้ข้อมูลคิดว่านางจะทำงานผิดกฎหมายประมาณ 3 - 4 ปีก็จะเลิกแล้ว เพราะผู้ให้ข้อมูลกลัวถูกจับ และในช่วงระยะเวลาดังกล่าวก็คงจะเก็บเงินได้มากเพียงพอแล้วและสามารถใช้หนี้สินต่าง ๆ ที่มีพะรุงพะรังได้หมดสิ้น

การปรับตัว

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลก็จะกลัวคนแปลกหน้าที่เป็นตำรวจปลอมตัวเข้ามาล่อซื้อจับกุม ทั้งนี้เนื่องจากเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และเวลาที่มีลูกค้าเข้ามาทำการซื้อก็จะขายให้เฉพาะมีใครคนแนะนำมาให้ซื้อ หรือไม่ก็ต้องมีคนทีผู้ให้ข้อมูลรู้จักเป็นคนพามาด้วยจึงจะยอมขายให้ นอกจากนี้แล้วการพูดจากับคนที่เป็นลูกค้าเข้ามาซื้อก็ต้องระมัดระวังมากยิ่งขึ้น โดยไม่ให้ใครสงสัย

ในคำพูด หรือแม้กระทั่งการพูดทางโทรศัพท์ผู้ให้ข้อมูลก็จะใช้โทรศัพท์สาธารณะเป็นการสื่อสาร เพื่อป้องกันการดักฟังอีกด้วย

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลในแต่ละวันก็จะมีอะไรเปลี่ยนแปลงสักเท่าไร ก็จะใช้ชีวิตอยู่เหมือนเดิมทุก ๆ วันก่อนที่จะทำการค้าขายยาเสพติด คือ ตื่นตอนเช้า และไปขายของ (เสื้อผ้า) ในเวลาตอนสาย ๆ หลังจากตอนประมาณ 20.00 น. ก็จะไปร้านกลับบ้านเหมือนปกติ แต่ถ้าวันไหนขายบ้างก็จะไปรับของจากผู้ค้ารายใหญ่หลังจากที่ปิดร้านแล้ว เพื่อป้องกันไม่ให้คนรอบข้างสงสัยว่าทำไมไม่มาขายของในเวลาตอนกลางเหมือนปกติ

ทัศนคติและโลกทัศน์

ความรู้สึกเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ให้ข้อมูลก็รู้ว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ถึงอย่างไรผู้ให้ข้อมูลก็ยอมที่จะต้องกระทำอยู่เพื่อการอยู่รอดของนาง แต่นางก็ไม่ยอมขายให้กับเด็ก ๆ ที่มาซื้อ เพราะไม่ต้องการให้เด็กเหล่านั้นใช้ แต่จะขายให้ผู้ใหญ่แล้ว และผู้ให้ข้อมูลคิดว่าถ้าหากนางมีหนทางที่ดีกว่านี้ก็คงจะไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดแน่ ๆ เพราะชีวิตทั้งชีวิตที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยมีความสุขเลย ต้องคอยระวังอยู่ตลอดเวลา ไปไหนก็กลัวว่าจะถูกจับอยู่เสมอ

การวางแผนอนาคต

การวางแผนในแต่ละครั้งที่ทำการค้ายาเสพติดก็ไม่ค่อยมีมากมายสักเท่าไร มีแต่เพียงว่าถ้าหากของหมดก็จะโทรไปสั่งให้แก่ผู้ค้ารายใหญ่เตรียมของเอาไว้ และจะเข้าไปเอาตอนกลางคืน เพื่อป้องกันไม่ให้ใครสงสัยว่าไปไหนมาตอนกลางวัน ไม่ยอมขายของที่เป็นงานประจำ และในการเดินทางแต่ละครั้งก็จะไปเหมือนปกติไม่ทำตัวให้เป็นจุดเด่นสักเท่า และการใช้โทรศัพท์ในการติดต่อก็จะใช้โทรศัพท์สาธารณะ และจะเดินทางไปรับของเองทั้งสิ้น จไม่พาใครไปด้วยทั้งสิ้นหรือบอกใครว่าไปเอาของเมื่อไรเพื่อไม่ข้อมูลเหล่านี้หลุดรอดไปถึงหูตำรวจ

ปัญหาและอุปสรรค

ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดคือ “การเดินทาง” จะต้องทำให้ไม่เป็นที่จุดเด่นจนเกิน นอกจากนั้นแล้วในเรื่องของ “เงินทุน” หมุนเวียนก็จะต้องมีไว้อยู่เสมอ แต่ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลได้รับความไว้วางใจจากผู้ค้ารายใหญ่จึงทำให้ได้รับเครดิตในการซื้อขาย ซึ่งจะยอมขาย

ให้โดยผู้ให้ข้อมูลจะต้องจ่ายก่อน 50 เปอร์เซ็นต์ของราคาสินค้า หลังจากนั้นค่อยนำเอาเงินมาจ่าย ส่วนที่เหลือ

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น - ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่นของผู้ให้ข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนในวัยเรียนเป็นอย่างมาก โดยที่ยาเสพติดที่ผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มเพื่อนได้ทดลองใช้อย่างมากก็เป็นเพียงแค่การสูบบุหรี่ และเหล้าเท่านั้น โดยในช่วงนั้นอาจจะเป็นเพราะวัยรุ่นเอง และอยากรู้ อยากทดลอง และเป็นการเล่นในวันทำงานเท่านั้น แต่ก็ไม่ได้ดื่มกันมากมาย เพราะว่าผู้ให้ข้อมูลก็ยังไม่ค่อยมีเงินในการเที่ยวหรือการจับจ่ายใช้สอยสักเท่าไร

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ผู้ให้ข้อมูลมีรายได้ในแต่ละเดือนประมาณ 8,000 บาท ซึ่งเป็นเงินที่หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว แต่ทว่าเงินจำนวนนี้ก็ไม่ค่อยเพียงพอเพราะผู้ให้ข้อมูลจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ภายในครอบครัว และในตอนหลังเริ่มที่จะประสบปัญหาการค้าขายไม่ค่อยได้เงินเหมือนแต่ในอดีต จึงทำให้ต้องมีหนี้สินต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ผู้ให้ข้อมูลจึงได้รับการชักชวนให้เข้ามาเป็นผู้ค้ารายย่อยในการขายยาบ้าอีกด้วย ซึ่งรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยในแต่ละครั้งประมาณ 20,000 บาท เป็นอย่างน้อย จึงทำให้รู้สึกว่าจะหาเงินได้ง่ายขึ้น และพอจะมีเงินเหลือเก็บ ถ้าหากสามารถเก็บเงินได้จำนวนหนึ่งก็จะเลิกทำโดยจะทำการค้าขายประมาณ 3 – 4 ปี เท่านั้นก็พอแล้ว แต่ว่าทำได้แค่ 2 ปีก็ถูกจับแล้ว

ปัจจัยทางด้านอายุ

สำหรับอายุของนางที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่เป็นอย่างรุนแรงก็คือยาบ้า ประมาณอายุ 21 ปีที่ได้ทำการสมรสกับอดีตสามีแล้ว และอดีตสามีของผู้ให้ข้อมูลได้เป็นคนชักชวนให้ทดลองใช้เพื่อทำงานได้มากยิ่งขึ้น และรู้สึกสบายใจ แต่อยู่ด้วยกันได้ไม่รอดก็เลิกกันไป เพราะมีปัญหาต่าง ๆ มากมายในตอนหลัง จึงทำให้หย่าร้างและไม่มีบุตรด้วยกัน ในตอนหลังก็ประสบปัญหาขาดทุนก็ได้เข้ามาทำเป็นผู้ค้าเมื่อตอนอายุ 23 ปี (พ.ศ.2529) และถูกจับเมื่อตอนอายุประมาณ 26 ปี (พ.ศ.2532) เพราะว่าตำรวจปลอมตัวเข้ามาล่อซื้อจึงถูกจับกุม

ปัจจัยทางการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลจบชั้นการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในช่วงหลังจบก็ได้ทำงานบริษัทสักกระยะหนึ่ง ก็ได้เลิกมาประกอบอาชีพค้าขายเสื้อผ้าเอง และได้รู้จักกับสามีก็แต่ง

งานกัน และหย่าร้างกันในที่สุด ตั้งแต่ตอนนั้นจนถึงก่อนจะถูกจับก็ได้ประกอบอาชีพค้าขาย ไม่ค่อยได้ใช้ความรู้ทางด้านปวช. ที่ร่ำเรียนมาใช้ในการทำงานสักเท่าไร แต่คิดว่าไม่น่าจะมีส่วนสักเท่าไรที่ทำให้ตนเองเป็นเช่นนี้ซึ่งเป็นความคิดของผู้ให้ข้อมูล

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

สำหรับคู่สมรสของผู้ให้ข้อมูลที่ทำการแต่งงานกันนั้นจะเป็นคนที่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เล่นกันพนันตลอดจนใช้ยาบ้าอีกด้วย เพื่อสามารถจะทำงานได้ในระยะเวลายาวนาน และได้ให้ทดลองได้ใช้ดูบ้าง ซึ่งตอนแรกผู้ให้ข้อมูลไม่อยากจะใช้เลย แต่มีปัญหาต่าง ๆ และต้องการทำงานให้นานขึ้นจึงได้ทดลองใช้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ได้ทดลองใช้เป็นพัก ๆ แต่ไม่ติดเหมือนอย่างกับสามีของนาง แต่ในปัจจุบันได้เลิกกันแล้ว

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

สำหรับครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็จะมีปัญหาบ้างเหมือนกัน โดยปัญหาก็เหมือนกับครอบครัวทั่ว ๆ ไป แต่ไม่ใช่ปัญหาที่รุนแรงสักเท่าไรนัก และคนภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็จะมีบางคนดื่มเหล้า และสูบบุหรี่บ้างเหมือนกันแต่ไม่ใช่ติดเป็นประจำ นอกจากนี้แล้วคนภายในครอบครัวไม่มีใครรู้ว่าผู้ให้ข้อมูลประกอบอาชีพค้าขายอีกด้วย เพราะไม่เคยเล่าให้ใครฟัง กลัวคนในครอบครัวจะไม่ยอมรับผู้ให้ข้อมูล แต่หลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลถูกจับกุมก็ไม่มีกล่าวโทษผู้ให้ข้อมูลเลย ผู้ให้ข้อมูลจึงรู้สึกสำนึกผิด และไม่อยากทำเลย แต่มันก็สายไปแล้วในความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 20 : สมिता (นามสมมุติ)

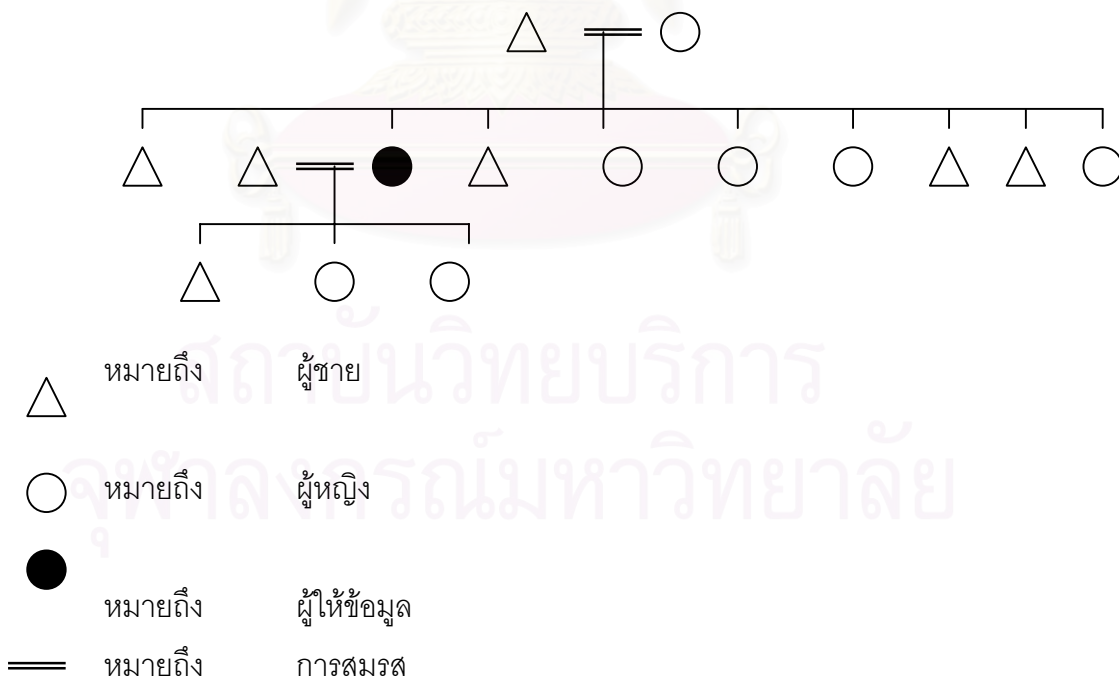
ลักษณะทางสังคม

อายุ	:	41 ปี
ภูมิลำเนา	:	เชียงใหม่
ศาสนา	:	อิสลาม
การศึกษา	:	ประถมศึกษาปีที่ 4
สถานภาพ	:	สมรส
อาชีพเดิม	:	ค้าขายเนื้อวัวที่จังหวัดเชียงใหม่

บุคลิกภาพและอุปนิสัย

ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะเป็นหญิงที่รูปร่างหน้าตาจัดว่าค่อนข้างคมเข้ม ปังบอกถึงลักษณะของคนที่น่าเชื่อถือศาสนาอิสลาม จะค่อนข้างเงียบ เรียบร้อย พุดน้อย ไม่ค่อยยิ้ม มีบุคลิกลักษณะของผู้ที่ค่อนข้างเครียดไม่ร่าเริง

ไดอะแกรมเครือญาติ

ประวัติชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลเกิดเมื่อปี พ.ศ.2502 เธอเล่าว่าในช่วงวัยเด็กของเธอนั้นค่อนข้างลำบากมาก เพราะที่บ้านมีฐานะยากจน พ่อเป็นผู้บุคลิกลักษณะที่เป็นคนดีมาก ส่วนแม่ไม่ค่อยพูดเป็นข้างเท่า หลังชีวิตครอบครัวไม่ค่อยอบอุ่นแม้จะมีคนอยู่ด้วยกันหลายคนก็ตาม แต่ก็ไม่ค่อยได้ใกล้ชิดพูดคุยกันมากเท่าที่ควรนัก ครอบครัวเดิมของผู้ให้ข้อมูลนั้น เนื่องจากพ่อแม่มีบุตรหลายคนคือ 9 คน ทำให้หลาย ๆ ครั้งที่ทำให้ไม่ได้อยู่กับครอบครัว ไปอยู่กับญาติเสียส่วนมาก เพราะญาติ ๆ จะให้ไปช่วยทำงานและเลี้ยงน้อง แล้วจะส่งเสียให้เรียนหนังสือ แต่เธอก็เรียนจบแค่ชั้น ป.4 เท่านั้น ช่วงนั้นได้ไปอาศัยอยู่กับน้ำสาวไปช่วยเลี้ยงลูกของน้ำสาว แล้วตอนนั้นก็ต้องออกจากโรงเรียนจึงทำให้เรียนจบแค่ชั้น ป.4 ผู้ให้ข้อมูลก็อาศัยอยู่กับน้ำสาวคนนั้นมาโดยช่วยทำงานบ้านทุกอย่าง น้ำสาวก็ให้เงินใช้บ้างแต่ก็ไม่มาก บางส่วนก็ได้ส่งกลับมาช่วยเหลือครอบครัว บางครั้งก็ออกไปทำงานรับจ้างล้างจานตามร้านอาหารบ้างบางครั้ง ต่อมาเมื่ออายุประมาณ 19 ปีผู้ให้ข้อมูลก็ได้พบกับสามี ซึ่งเป็นคนไทยเชื้อสายจีนจนได้แต่งงานกัน แต่พ่อซึ่งเป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ไม่ต้องการให้ผู้ให้ข้อมูลแต่งงานกับคนที่ไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกัน จึงไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานของเธอครั้งนี้ และเนื่องจากพ่อเป็นคนที่ดีมาก จึงทำให้ไม่ค่อยได้มาพบเจอกันเท่าไรนัก และตนเองก็ได้ออกไปอยู่ข้างนอกกันเอง 2 คน จนเมื่อตั้งท้องและพ่อทราบเรื่องก็ให้คนไปตามให้กลับไปอยู่บ้านด้วยกัน แต่ให้ผู้ข่าวกล่าวว่าตนเองและสามีไม่อยากกลับไป เพราะกลัวมากจึงไม่กลับไปครั้งนั้น จนถึงทุกวันนี้ แม้พ่อจะมีอายุมากแล้วและมีท่าทีของความไม่พอใจลดน้อยลงไป มีท่าทีอ่อนลงแล้วก็ตาม แต่ก็เห็นได้ชัดเจนถึงความเข้ากันไม่ได้ระหว่างพ่อกับลูกเขย จนตอนนี้ตนและสามีมีบุตรด้วยกัน 3 คน คนแรกเป็นผู้ชายเรียนจบชั้น ม.4 ตอนนี้เป็นทหารอยู่ ส่วนคนที่สองเป็นผู้หญิงเรียนอยู่ชั้น ม.5 และคนเล็กก็เป็นผู้หญิงเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 4 ตนและสามีประกอบอาชีพค้าขายเนื้อวัวอยู่ที่ตลาดที่จังหวัดเชียงราย มีรายได้เฉลี่ยประมาณวันละ 300 บาท ซึ่งน้อยมากสำหรับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ฐานะของครอบครัวไม่ค่อยดีนัก เพราะมีลูก 3 คนที่ยังอยู่ในวัยเรียน ยังไม่สามารถช่วยเหลือครอบครัวเรื่องเงินทองได้ ซึ่งตนเองก็ถือเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายภายในบ้านแต่เพียงผู้เดียว

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิต

จุดเปลี่ยนแปลงในชีวิตเป็นเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2529 เมื่อมีผู้มีชักชวนให้สามีไปทำงานในต่างประเทศที่ได้วัน โดยบอกว่าต้องใช้จ่ายเงินประมาณ 100,000 บาท ซึ่งตอนนั้นก็ไม่มีเงินพอ และถ้าจะไปกู้ยืมเงินจำนวนมากขนาดนั้นก็คงไม่มีใครให้จึงต้องนำที่ดินไปจำนองเพื่อนำเงินไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายให้สามีได้ไปทำงานที่ต่างประเทศโดยหวังว่าฐานะทางครอบครัวคงจะดีขึ้นหากสามีได้ไปทำงานที่ต่างประเทศ เพราะเห็นเพื่อนบ้านหรือคนรู้จักหลาย ๆ คนที่ได้ไปก็สามารถมีเงินก้อนส่ง

กลับมาให้ที่บ้าน ปลูกบ้าน หรือมีเงินทุนไว้ลงทุนประกอบอาชีพได้ แล้วตอนนั้นก็ได้กู้เงินมาแล้วก็ได้นำเงินไปให้บริษัทที่จัดหางานนี้ สามีก็ได้ไปที่ได้วันจริง แต่เมื่อไปถึงแล้วให้ทำงานไม่ตรงกับที่บอกไว้แต่ต้น ค่าแรงก็ไม่ได้ตามที่ตกลงกันไว้ สามีก็ลำบาก ไม่มีเงินเหลือกลับมาให้ที่บ้าน นอกจากนั้นยังทราบมาว่าสามีนำเงินที่ได้มานั้นไปเล่นหวย เล่นการพนันจนไม่เหลือเงินเลย และก็ทำให้ไม่มีเงินที่จะใช้เป็นค่าเดินทางกลับบ้าน ส่วนผู้ที่ให้กู้ยืมเงินนั้นเรายังคงต้องส่งดอกเบี้ยและเงินต้นที่กู้มาทุก ๆ เดือน ซึ่งเมื่อสามีไม่ส่งเงินกลับมายิ่งเพิ่มภาระทางการเงินกับผู้ให้ข้อมูลมากยิ่งขึ้น เพราะเมื่อขาดส่งหลายเดือน ๆ ค่าก็จะมายึดที่ดินที่นำไปจำนองไว้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่อยากเสียที่ดินไปเพราะเป็นที่ดินของรุ่นปู่ตายายซึ่งจะเก็บไว้ให้เป็นมรดกตกทอดแก่ลูกหลาน โดยช่วงนั้นมีเพื่อนบ้านที่เป็นคนรู้จักกันที่อาศัยอยู่ละแวกนั้น เค้านคงจะรู้เรื่องที่เกิดขึ้นกับเรา เพราะในสังคมชนบทเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมักจะทราบเรื่องราวต่าง ๆ กันทั้งชุมชน และเค้านคงรู้ว่าถ้าเค้ามามากชนวนเราในจังหวัดนั้นตอนที่เรากำลังลำบากเราก็คงจะไม่ปฏิเสธที่จะกระทำสิ่ง ๆ ใดก็ตามที่จะทำให้ได้เงินมา แม้จะเป็นงานผิดกฎหมายก็ตาม ซึ่งตอนนั้นก็ใช้เวลาคิดอยู่ระยะหนึ่ง เพราะกลัวว่าพ่อแม่จะรู้ เพราะเป็นเรื่องใหญ่ทำเรื่องผิดกฎหมาย และครอบครัวตนเองก็เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามด้วย ตอนนั้นผู้ที่มาชักชวนก็มาพูดจาหวานล่อมต่าง ๆ นา ๆ ว่าตำรวจไม่สามารถรู้และจับได้ หรือถ้าหากตำรวจจับได้ก็มีผู้ใหญ่คอยช่วยเหลือให้หลุดจากคดีได้ จนผู้ให้ข้อมูลตอบตกลงไป ตอนนั้นเค้านให้ถือกระเป๋ามีเฮโรอีน 5 กิโลกรัม ซึ่งมารู้ตอนหลังที่ถูกจับได้แล้ว โดยบอกว่าจะให้ค่าจ้างประมาณ 5,000 – 6,000 บาท ต่อครั้ง ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นงานที่ได้รายได้ดีในเวลาอันสั้นก็จึงไปทำในครั้งแรกนั้นก็ถูกจับกุมในการทำความผิดครั้งแรกเลย โดยศาลตัดสินให้จำคุกตลอดชีวิต แต่ผู้ให้ข้อมูลประพฤติตัวดี ตอนนั้นก็ได้รับพระราชทานภัยโทษลดเหลือ 40 ปี ซึ่งตอนนี้จำคุกมาแล้ว 9 ปี ก็หวังว่าจะได้รับการลดโทษอีกเพื่อจะได้ออกไปเร็ว ๆ

การปรับตัว

ในเรื่องของการปรับตัวนั้นเนื่องจากคนที่มาชักชวนให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการลักลอบขนยาเสพติดนั้นเป็นคนที่พอจะรู้จักกันมานานและเป็นผู้อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันพอจะรู้จักภูมิหลังกันมาบ้าง และเห็นว่าเค้านก็มีฐานะดีมาจากการทำงานแบบนี้เหมือนกันและไม่เห็นว่าจะมีใครในครอบครัวเค้านที่โดนจับ แล้วลักษณะการพูดจาหวานล่อมของเค้าน่าเชื่อถือทำให้ตกลงใจไปทำ และช่วงนั้นเกิดจากความรู้สึกกดดันจากปัญหาหลาย ๆ อย่างที่รุมเร้าเข้ามาในชีวิต และสามีก็ไม่อยู่ หนี้ที่กู้ยืมเค้ามาก็โดนเร่งรัดอยู่ตลอดเวลาและมาบอกว่าจะมายึดที่ดินถ้าไม่นำเงินไปส่ง ลูก ๆ ก็ต้องไปโรงเรียน การไปเรียนหนังสือก็ต้องมีค่าใช้จ่ายประจำวัน ด้วยปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ให้ข้อมูลจึงพยายามปรับตัวปรับใจในการเข้าไปกระทำการในครั้งนั้น เพราะเราจำเป็นจริง ๆ เพราะถ้าเป็นช่วงที่ไม่ลำบากเช่นนั้นผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่ก็ไม่เคยมีความคิดที่จะทำความผิดเช่นนั้น เพราะพ่อของผู้ให้

ข้อมูลก็จะอบรมสั่งสอนอยู่ตลอดเวลาว่าไม่ให้ตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ผิด แต่ด้วยความกดดันและปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ต้องทำลงไป

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลก็เป็นเหมือนกับแม่บ้านทั่ว ๆ ไป ต้องทำงานที่เรียกกันว่าหาเช้ากินค่ำเพื่อเลี้ยงดูลูก คือผู้ให้ข้อมูลและสามีมีอาชีพค้าขายเนื้อวัว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลบอกว่าคนบริเวณเนื้อวักนี้ขายไม่ค่อยได้ ซึ่งรายได้จากการขายเนื้อเป็นรายได้หลักที่เข้ามาทางเดียวเท่านั้น โดยประกอบอาชีพนี้มาตั้งแต่เริ่มมีครอบครัวแล้ว ก็ส่งเสียให้ลูกเรียนทุกคนมาตลอด โดยลูกคนโตเป็นผู้ชายก็ไม่ค่อยได้ช่วยเหลืองานทางบ้านเท่าไรนัก ตอนนั้นก็ไปเป็นทหารเกณฑ์โดยเรียนจบแค่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพราะไม่ค่อยตั้งใจเรียน และผู้ให้ข้อมูลบอกว่าสามีรักลูกผู้หญิงมากกว่ามาตั้งนานแล้วทำให้ลูกชายน้อยใจบ่อย ๆ และทำให้ประพัตติตัวไม่ดีหลาย ๆ ครั้งเหมือนการทำประชุด ส่วนลูกสาวอีก 2 คนกำลังเรียนอยู่ชั้น ม.6 และ ป.4 ตามลำดับ ก็ตั้งใจเรียนเอาใจใส่การเรียนดี สามีก็เป็นคนลักษณะเรื่อย ๆ ช่วยเหลือครอบครัวดี แต่สามีก็เรียนไม่สูงเรียนจบแค่ชั้นมัธยมต้น จะหางานที่ดีมีนคงก็ยากจนต้องถูกหลอกไปขายแรงงานที่ต่างประเทศแล้วก็ไม่ส่งเงินมาให้เพราะนอกจากจะไม่ได้เงินจากการทำงานแล้วยังมักเล่นการพนันและห่วยอีกด้วย ทำให้ช่วงนั้นสามีไม่มีเงินเพื่อเดินทางกลับมาบ้านไม่ได้จนต้องเดือดร้อนถึงผู้ให้ข้อมูลต้องหาเงินมาโดยด่วนจนทำให้ต้องผู้ให้ข้อมูลต้องมากกระทำความผิดในที่สุด

ทัศนคติและโลกทัศน์

ทัศนคติของผู้ให้ข้อมูลในเรื่องของยาเสพติดนั้นเห็นว่าส่วนมากคนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นก็รู้ถึงโทษ พิษภัยและผลที่จะตามมาว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ให้โทษแก่ผู้เสพ คือผู้ให้ข้อมูลก็รู้ว่าการค้ายาเสพติดเป็นบาปไม่ควรกระทำ เพราะเท่ากับส่งเสริมให้ผู้ติดยาเสพติดให้มียาไปเสพกันอีก แต่เมื่อตนเองและครอบครัวซึ่งในขณะนั้นตนเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่เรียกว่าวิกฤติมากในช่วงนั้นจะหันหน้าไปพึ่งใครก็ไม่มี เพราะคนอื่น ๆ ก็มีความเดือดร้อนเรื่องเงินทองเหมือนกัน และตนเองก็ไม่ต้องการไปรบกวนใครด้วย เมื่อมีคนมาแนะนำชักชวนในช่วงเวลานั้นก็เลยเลือกที่จะทำ เพราะถ้าเป็นเวลาปกติที่ยังไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นนั้น ก็คงเลือกที่จะไม่ทำเช่นนั้นแน่นอน ก็คงจะปฏิเสธอย่างแน่นอน แต่เห็นว่าผู้ที่เข้ามาชักชวนแนะนำให้ทำรู้ก่อนหน้านั้นแล้วว่าถ้าหากมาชักชวนคนที่ตกอยู่ในภาวะเช่นนั้นก็คงไม่ยากที่จะตกลงมาทำ ส่วนในความคิดส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าอย่างไรก็ตามแล้วยาเสพติดก็ยังคงเป็นสิ่งไม่ดี เป็นของต้องห้ามไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ ไม่ว่าทางใดก็ตาม เพราะจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนไม่ว่าแก่ทั้งตัวเอง ครอบครัว คนรอบข้าง และก็ยังส่งผลถึงสังคมอีกด้วยทำให้สังคมตกต่ำลงไปทุก ๆ วัน

การวางแผนอนาคต

ในส่วนของวางแผนในอนาคตนั้นผู้ให้ข้อมูล บอกว่าก็ได้เคยคิดในช่วงก่อนที่จะกระทำ ความผิดนั้นว่าถ้าหากทำแล้วไม่ถูกตำรวจจับหรือไม่มีใครรู้ ก็คงจะพอเก็บเงินได้สักก้อนหนึ่งเพื่อที่จะไปลงทุนค้าขายเพิ่มเติมจากเดิมที่ทำอยู่ คือคิดว่าจะทำสักระยะจนพอมีเงินที่ตั้งตัวได้ก็จะเลิกทำ ไม่เคยคิดว่าจะทำไปตลอดเพราะกลัวพ่อแม่จะรู้ แล้วคิดว่าถ้ายิ่งทำนานก็จะยิ่งเสี่ยงต่อการที่ตำรวจจะสืบทราบและจะทำให้เสียชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลอย่างที่เป็นเช่นทุกวันนี้ และผู้ให้ข้อมูลก็ไม่เคยคิดก่อนหน้านั้นว่ามาก่อนเลยว่าจะถูกจับได้ในการกระทำความผิดครั้งแรกนี้เลย ซึ่งตอนนั้นก็ตกใจมากคิดอะไรไม่ออกเลยได้แต่ร้องไห้อย่างเดียวคิดถึงลูก พ่อแม่ตลอดเวลา ตอนนั้นก็แทบจะไม่มีวางแผนเรื่องอนาคตอีกเลย ได้แต่รอให้ได้ออกไปเร็ว ๆ เท่านั้น นึกเสียใจอยู่ตลอดเวลาว่าไม่ควรจะตัดสินใจทำเช่นนั้น น่าจะคิดหาทางออกที่ดีเท่านั้น จะได้ไม่ต้องมานั่งเสียใจอย่างทุกวันนี้

ปัญหาและอุปสรรค

ในด้านของปัญหาและอุปสรรคในการลักลอบค้ายาเสพติดนั้น เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลถือเป็นเพียงแค่ผู้รับจ้างขนส่งต่อยาเสพติดเท่านั้น ไม่ได้จัดเป็นผู้ลงทุนหรือนายทุนในการลักลอบค้ายาเสพติด ทำให้ไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนอะไรมีผู้มาติดต่อให้ในทุกขั้นตอน เหลือเพียงผู้ให้ข้อมูลที่ต้องเป็นผู้ลำเลียงจากเชียงรายไปยังจุดหมายที่กรุงเทพฯ เท่านั้น ฉะนั้นในเรื่องปัญหาและอุปสรรคก็เป็นเรื่องของความหวาดระแวง ไม่สบายใจที่กระทำการผิดกฎหมายและการที่กลัวว่าครอบครัวจะเสียใจเท่านั้น ซึ่งในขั้นตอนนั้นผู้ให้ข้อมูลก็ให้สัมภาษณ์ว่าในส่วนอื่นผู้ที่ลักลอบค้ายาเสพติดก็ไม่ให้เราเข้าไปรู้เรื่องของเค้ามากนักใครมีหน้าที่แค่นั้นก็ทำตามแค่ที่ได้รับมอบหมาย เมื่อจะได้ไม่ยุ่งยากในเรื่องการขัดทอดในภายหลัง

ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตวัยรุ่น

ในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นนั้น เนื่องจากครอบครัวผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามที่ค่อนข้างเคร่งครัด ประกอบกับพ่อของผู้ให้ข้อมูลก็เข้มงวดและดุมาก ลูก ๆ ก็ค่อนข้างจะเกรงกันทุก ๆ คน เรื่องการคบเพื่อนก็มีบ้างที่เคยเห็นเพื่อนบางคนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด อย่างที่เคยพบเห็นก็คือเพื่อนแอบสูบบุหรี่ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องโก้เก๋ ยังอยู่ในวัยคะนอง แต่ในสมัยก่อนนั้นยาเสพติดยังไม่มีมากเหมือนสมัยนี้ ยาบ้าก็ยังไม่ มี ช่วงนั้นก็มึนเมา บุหรี่ กัญชา ผงขาว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลให้สัมภาษณ์ว่า เคยมีญาติคนหนึ่งติดยาเสพติด โดยพอจะจำได้ว่าจะเสพยา และเสพเป็นเวลานานมาก เวลามีอาการอยากยาจะทำร้ายคนใกล้ชิดเพื่อจะขอเงินไปซื้อยามาเสพ แม้แต่การขโมยของเพื่อจะไปขายนำเงินไปซื้อฝิ่น ซึ่งพ่อแม่ของญาติคนนี้ก็มีความเดือดร้อนใจอยู่เป็นเวลาหลายปี จนในที่สุดญาติที่ติดยาเสพติดคนนี้ก็เสพยามากจนถึงขนาดเกิดอาการ

ประสาทหลอน จนฆ่าตัวตายไป ซึ่งตอนนั้นผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าก็ยังจำได้มาตลอดถึงโทษความน่ากลัว และความรุนแรงของยาเสพติดที่ทำให้คน ๆ หนึ่งที่เคยเป็นคนปกติต้องตายไปอย่างน่าเสียดาย ทำให้ครอบครัวต้องเสียใจและเดือดร้อน โดยในตอนนั้นพ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลก็ยังย้ำหนักแน่นมากขึ้นถึงเรื่องของการห้ามให้ลูก ๆ ทุกคนไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นด้านไหนก็ตาม และโดยส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลเองนั้นในช่วงวัยรุ่นก็ไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแต่อย่างใด

ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ปัจจัยเรื่องความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลนั้น โดยส่วนมากก็จะเป็นเพื่อนที่มีบ้านอยู่ในละแวกเดียวกัน หรือเพื่อนในตลาดที่มีร้านค้าขายอยู่ด้วยกัน แต่ก็ไม่ได้มีความสนิทสนมกันมาก เพราะต่างคนต่างก็มีครอบครัวเลี้ยงดูดูแล และยังคงสนใจเรื่องการประกอบอาชีพกันทุกคน ก็เพียงการพูดคุยกันตามปกติทั่วไป ผู้ให้ข้อมูลให้สัมภาษณ์ว่าไม่เคยมีเพื่อนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแต่อย่างใด และผู้ที่มาชักชวนให้ผู้ให้ข้อมูลไปกระทำครั้งนี้ไม่ใช่เพื่อนเป็นเพียงคนรู้จักกันไม่ถึงขั้นชนิดที่เรียกว่าเป็นเพื่อนคบหากัน ในเรื่องปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนกับการหนีของตนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการลักลอบขนยาเสพติดนั้นเห็นว่ามันไม่เกี่ยวข้องกันเลย เพราะเท่าที่คบหาเพื่อนฝูงมาไม่เคยมีเพื่อนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแบบรุนแรงแต่อย่างใด ที่มีก็เพียงบุหรี่และเหล้าเท่านั้น ซึ่งตอนนี้เพื่อนบางคนก็ทราบเรื่องราวของเราที่เคยมาเยี่ยมเยียนให้กำลังใจด้วย

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ในเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจนั้นผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลอย่างมากที่ทำให้ต้องมาลักลอบขนยาเสพติด เพราะตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเนื่องจากปัญหาสะสมเรื่องทางการเงินและครอบครัวที่การประกอบอาชีพค้าขายที่มีกำไรลดน้อยลง มีรายได้ไม่แน่นอน ซึ่งแต่ละเดือนจะประมาณ 5,000 บาท รายรับน้อยลงแต่รายจ่ายมีมากขึ้น และสูงขึ้นทุก ๆ วัน ทำให้สามีต้องพยายามที่จะออกไปหางานทำเมื่อมีผู้มาชักชวนให้ไปทำงานที่ต่างประเทศก็ต้องพยายามหาทางไปโดยคิดว่าจะได้มีเงินส่งกลับมาให้ครอบครัวได้มากกว่าการทำงานอยู่ในเมืองไทย โดยในการจะหาเงินทุนเพื่อที่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการให้สามีได้ไปทำงานต่างประเทศ ซึ่งเป็นเงินจำนวนมากทีเดียว ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าช่วงนั้นก็ยังมีเงินเก็บอยู่เพียงนิดเดียว ไม่เพียงพอต้องไปกู้ยืมเงินและนำที่ดินไปจำนองไว้ และเมื่อสามีไปถึงที่ได้วันก็กลับถูกหลอกไม่ได้เป็นงานอย่างที่ตกลงกันไว้ก่อนที่จะไป และได้ค่าแรงตรงตามที่บอกไว้ และนอกจากนั้นสามีก็ยังเป็นผู้ที่ชอบเล่นหวย เล่นการพนันอีกด้วย ทำให้ไม่มีเงินเหลือพอจะเก็บกลับมาให้ใช้หนี้ และใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งตอนนั้นเป็นช่วงที่ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าลำบากและกลุ่มใจมากกับปัญหาเรื่องเศรษฐกิจที่เริ่มเข้าเข้ามา และตนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ

ชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายทุกอย่างเพียงคนเดียวก็ไม่มีทางออกใด ๆ จริง ๆ ในช่วงนั้นจะหันหน้าไปพึ่งพาใครก็ไม่กล้าเพราะเราต้องการเงินจำนวนมากจึงจะพอกับการใช้หนี้และใช้จ่ายทำให้กรณีของผู้ให้ข้อมูลนี้ปัจจัยเรื่องของเศรษฐกิจถือเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลผลักดันผู้ให้ข้อมูลได้ตัดสินใจไปลี้ภัยหลบชนยาเสพติด จนถูกจับกุมได้และถูกคุมขังอยู่ในทุกวันนี้

ปัจจัยทางด้านอายุ

ผู้ให้ข้อมูลได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านอายุว่าก็นับเป็นส่วนที่ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำการลักลอบขนยาเสพติดด้วยบางส่วนเพราะในช่วงวัยขณะที่ตัดสินใจกระทำ ความผิดนั้นผู้ให้ข้อมูลอายุประมาณ 32 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังสร้างเนื้อสร้างตัว เป็นวัยทำงาน สร้างครอบครัว และมีความรับผิดชอบมีภาระหน้าที่ที่จะต้องดูแลลูกและครอบครัว จะทำอะไรก็ต้องคิดเผื่ออยู่เสมอว่าจะต้องมีส่วนที่ทำได้เพื่อลูกจะได้มีกินมีใช้เหมือนลูกคนอื่น ๆ จะได้สบายไม่ลำบากเหมือนพ่อแม่ ได้เรียนหนังสือสูง ๆ และจะมักมองเปรียบเทียบกับครอบครัวอื่นที่อยู่ในวัยเดียวกันกับผู้ให้ข้อมูลเค้าสามารถตั้งตัวได้มีอาชีพที่มีรายได้สูง มีบ้าน มีรถกันแล้ว ลูก ๆ ก็ได้เรียนหนังสือสูงโรงเรียนดี ๆ ก็ทำให้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเป็นความกดดันที่ทำให้ได้ตัดสินใจว่าต้องการมีเงินมาก ๆ เพื่อที่จะให้มาตั้งตัวได้ก็เลยตัดสินใจทำสิ่งที่ผิดพลาดไป เพราะคิดว่าเป็นหนทางเดียวที่จะทำให้หาเงินมาได้รวดเร็ว

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ในส่วนของปัจจัยด้านการศึกษาที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ประกอบกันทำให้มีอิทธิพลต่อการทำให้ผู้ให้ข้อมูลไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพราะผู้ให้ข้อมูลกับสามีมีความรู้ น้อย คือก่อนหน้าที่จะมาเรียนที่ทัณฑสถานนั้นผู้ให้ข้อมูลจบการศึกษาระดับสูงสุดเพียง ป.4 คือแค่อ่านออกเขียนได้ ก็ต้องออกมาช่วยทำงานหาเงินเพื่อไปช่วยเหลือครอบครัวเพราะพ่อแม่มีลูกหลายคน ต้องช่วยเหลือให้หน่อย ๆ ได้เรียน ส่วนสามีก็เรียนแค่ชั้นมัธยมต้น เมื่อการศึกษาน้อยจึงทำให้มีโอกาสมุ่งงานที่ทำน้อย ซึ่งก็ได้แต่ช่วยกันค้าขาย ซึ่งเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนได้มากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่วัน ซึ่งต่อมาก็ยังมีกรณีของการที่สามีได้ออกไปทำงานต่างประเทศแล้วก็เรียกว่าไม่ได้รับการปฏิบัติตามอย่างที่ตกลงกันไว้ในสัญญาก่อนที่จะเดินทางไป ได้รับค่าจ้างที่ไม่เป็นธรรม โดยผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นเพราะเป็นผู้มีการศึกษามีความรู้น้อยจึงถูกลอกถูกโกงได้ง่าย และเมื่อมีโอกาสน้อยเช่นนี้ก็เพราะมีความรู้น้อยก็เลยทำให้ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ปัจจัยทางด้านคู่สมรส

ในด้านปัจจัยของคู่สมรสนั้นนางสมิตาเล่าว่าถ้าหากผู้หญิงคนไหนมีสามีที่ดีเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดีที่มีความรับผิดชอบ ขยันขันแข็งทำมาหากินก็คงไม่ต้องกลายมาเป็นผู้ต้องขังหญิง อย่างเช่นนี้คือต้องมากลายเป็นผู้กระทำผิดในเรื่องยาเสพติดแต่อย่างใด ในส่วนของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลนั้นสามีก็ค่อนข้างขยันทำงานพอสมควร รักลูกให้ความอบอุ่นแก่ครอบครัวดี แต่สามีมีข้อเสียอยู่ข้อหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลและลูกเบื่อหน่ายกับปัญหาข้อนี้มานานคือ นิสัยการชอบเล่นการพนันแทบทุกประเภท และเป็นนิสัยที่มีมานานแล้ว คือถ้ามีเงินอยู่กับตัวเมื่อไรก็ต้องนำไปเล่นการพนัน หรือซื้อหวยทุกครั้งที่มีโอกาส และก็จะเสียหมดเงินหมดทองไปมากกับเรื่องพวกนี้ ถ้าจะมีตอนที่ได้มาบ้างแต่ก็น้อยกว่าที่เสียไปมากมาย ซึ่งทำให้เกิดเรื่องทะเลาะมีปากเสียงกันบ่อยครั้ง ซึ่งแทนที่สามีจะนำเงินส่วนที่มีนั้นเก็บเอาไว้เป็นเงินออม หรือให้ลูกเพื่อใช้เรียนหนังสือก็จะเกิดประโยชน์กว่ามากมาย และก็เพราะนิสัยส่วนที่ไม่ดีนี้ของสามีก็ทำให้ครอบครัวเดือดร้อนจนผู้ให้ข้อมูลต้องกลายมาเป็นผู้กระทำผิดเรื่องยาเสพติด ซึ่งนับว่าปัจจัยด้านคู่สมรสก็มีอิทธิพลกับการค้ายาเสพติดของนางสมิตาด้วย

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ปัจจัยทางครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล คือลักษณะบ้านที่ผู้ให้ข้อมูลอาศัยอยู่นั้นเป็นการอยู่แบบบ้านใกล้เรือนเคียงกันในหมู่บ้านที่ค่อนข้างหลาย ๆ ครอบครัวในละแวกเดียวกัน ความสัมพันธ์ในหมู่บ้านที่ค่อนข้างอบอุ่นดี มีเรื่องอะไรก็สามารถพึ่งพาอาศัยกันได้ในบางเรื่อง ส่วนครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเองก็อบอุ่นดี ลูก ๆ ก็เชื่อฟังพอสมควร จะมีข้อบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดาที่เด็กอยู่ในวัยนั้น ในส่วนครอบครัวของนางสมิตาที่จะเป็นปัจจัยที่ทำให้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็จะเป็นไปในลักษณะของการที่ผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการที่จะให้ลูก ๆ สบายมีเงินใช้พอสมควรไม่ลำบาก ก็ถือเป็นแรงที่ทำให้เป็นแรงผลักดันให้เกิดความคิดให้กระทำการผิดกฎหมาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 1

รายละเอียดของกรณีศึกษา	สุธิดา อายุ 56 ปี ภูมิลำเนา : นครศรีธรรมราช
อายุทำความเข้าใจ	เมื่อสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นแบบนี้กรณีศึกษาจึงต้องคิดหาทางออกด้วยการค้ายาเสพติดในขณะนั้นอายุประมาณ 34 ปี ซึ่งเป็นการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเป็นครั้งแรก
สถานภาพการสมรส	สมรส ความประพฤติของสามีผู้ให้ขายจะเป็นคนขยันทำงาน เรื่องยาเสพติดไม่เคยยุ่งเกี่ยวจะเป็นคนที่ไม่ชอบเข้างานสังคม ไม่สูบบุหรี่ ไม่กินเหล้า ไม่เล่นการพนัน ในการลักลอบค้ายาเสพติดสามีก็ไม่เคยรู้เรื่อง
ระดับการศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากสถาบันประจำจังหวัดและได้มาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ
ระดับรายได้	รายได้ในการดำเนินกิจการจะประมาณ 200,00 – 400,000 บาท และการดำเนินกิจการเหมืองแร่ที่จะต้องมีขึ้นมีลงในบางช่วง และในขณะที่ราคาของดีบุกต่ำมากขายไม่ได้ราคา แต่ค่าใช้จ่ายทุกอย่างกลับสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ต้องเป็นหนี้ธนาคารถึง 3 ล้านบาท ตลอดจนถูกฟ้องร้องคดีเช็คหลายคน เนื่องจากหมุนเงินไม่ทัน
ลักษณะของครอบครัว	ชีวิตในวัยเด็กถือได้ว่าเกิดในครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวมีฐานะดี อาชีพเดิมทำเหมืองแร่ดีบุก กรณีศึกษาเป็นผู้ดูแลกิจการเองทั้งหมด สามีของกรณีศึกษาช่วยงานด้านธุรกิจของกิจการเหมืองแร่ สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยมีลักษณะที่ดีปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัวไม่มี ความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวดี โดยที่ไม่มีใครรู้เรื่องว่ากรณีศึกษาเป็นผู้ค้ายาเสพติด
กลุ่มเพื่อน	เพื่อนที่คบหาเมื่ออยู่มากมายหลายกลุ่มแต่ส่วนมากจะเป็นเพื่อนที่รู้จักในแวดวงธุรกิจ เป็นเพื่อนที่ค่อนข้างมีฐานะเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงของจังหวัด เพื่อนที่รู้จักเท่าที่ผ่านมาไม่เคยมีเพื่อนคนไหนติดยาเสพติดหรือเคยค้ายาเสพติดเลยแม้แต่คนเดียว กลุ่มอาสาศรีนครที่ขออาศัยติดรถยนต์ของกรณีศึกษาเดินทางเข้าออกจากตัวอำเภอไปยังหมู่บ้านเป็นประจำ จนกระทั่งรู้จักกันสนิทพอสมควรก็ได้พูดคุย ถึงปัญหาทางเศรษฐกิจที่ตนกำลังประสบอยู่ให้ฟัง อาสาศรีนครก็พูดชวนให้กรณีศึกษาได้ค้ายาเสพติด กรณีศึกษาได้ใช้เวลาตัดสินใจนานพอสมควร จึงได้ตกลงเป็นผู้ออกเงินลงทุนในการซื้อขายเสพติด และให้อาสาศรีนครมีหน้าที่ในการติดต่อซื้อขายเสพติด และนำไปขายให้กลุ่มผู้รับซื้อขายเสพติดอื่นอีกทอดหนึ่ง
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ตั้งแต่เกิดมาจนพอจำความได้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดนั้นน้อยมากหรือแทบจะเรียกว่าไม่รู้สักเลยก็ว่าได้ จนกระทั่ง 16 – 18 ปี จะพบเห็นเพื่อนชายจะแอบสูบบุหรี่กันเป็นประจำ ซึ่งกรณีศึกษาไม่ได้ทดลองด้วยเลย

ตารางที่ 6 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 2

รายละเอียดของกรณีศึกษา	นายตา อายุ 32 ปี ภูมิลำเนา : นครราชสีมา
อายุทำความเข้าใจ	ระยะเวลาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นช่วงอายุประมาณ 25 ปี ซึ่งก่อนหน้านี้กรณีศึกษาไม่มีที่แน่ชัดว่าจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หวนคิดถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาว่าตัวเองจึงต้องตกเป็นเครื่องมือของคนอื่น หรือเป็นเพราะว่าความรักทำให้คนตาบอด
สถานการณ์การสมรส	การสมรสไม่เคยสมรสมาก่อน แต่ยอมรับว่าเคยคบหาเป็นแฟนกับคนไทยในครั้งที่ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ ใหม่ ๆ แต่ก็คบหากันได้ไม่นานก็แยกย้ายกันไปโดยที่ไม่เคยใช้ชีวิตร่วมกันเลย จนในที่สุดได้คบกับแฟนชาวต่างชาติโดยฝ่ายชายจะเดินทางไป มา ๗ ระหว่างเมืองไทยกับต่างประเทศ ทุกครั้งที่มาเมืองไทยก็จะมาพักเป็นระยะเวลาหนึ่งครั้งละประมาณ 1 เดือน – 3 เดือน
ระดับการศึกษา	จบชั้นสูงสุดประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจและฐานะทางบ้านทำให้ไม่มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษา เพียงแค่พออ่านออกเขียนได้
ระดับรายได้	สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ให้ข้อมูลจะเดือดร้อนมากเนื่องจากพี่น้องของกรณีศึกษาอยู่ในวัยเรียนและรุ่นราวคราวเดียวกัน จึงทำให้ต้องแยกจากกันเพื่อหาเงินมาจุนเจือครอบครัว หลังจากที่ได้เข้ามากรุงเทพฯ แล้ว ทำให้มีรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือนประมาณ 10,000 บาท จุดเปลี่ยนของชีวิตเป็นเพราะความไว้วางใจและเชื่อคนง่าย ซึ่งในช่วงนั้นตัวผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่มีปัญหาทางการเงินและไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย แต่เป็นเพื่อหวังรู้สึกรักและเชื่อใจคนรักที่เป็นชาวต่างชาติโดยคบหากันมาประมาณ 2 ปี ไม่รู้ว่าดำเนินธุรกิจอะไรกับเพื่อน จนได้รับการเอ่ยปากให้ช่วยนำยาเสพติดเป็นเฮโรอีนเดินทางไปฮ่องกง ซึ่งแฟนของกรณีศึกษาจะไปรับที่นั่น ซึ่งกรณีศึกษาไม่ได้รับผลประโยชน์เป็นเงินทองแต่อย่างใด
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวของกรณีศึกษาเป็นครอบครัวในชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย อาจจะมีปัญหาในเรื่องของเงินทองที่ฝืดเคืองบ้าง แต่ก็ไม่สามารถทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวแต่อย่างใด ไม่เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกันเลย
กลุ่มเพื่อน	เพื่อนส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกัน จะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทุกคนรู้ว่าแต่ละคนมีพื้นฐานของความยากลำบากเหมือนกัน เท่าที่รู้ในขณะที่ดำเนินชีวิตขายบริการของผู้ให้ข้อมูลไม่เคยเห็นเพื่อนคนใดมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องการค้ายาเสพติดอาจจะมีเฉพาะแต่เพียงผู้เสพเท่านั้น
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย เพราะรู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีแม้แต่บุหรี่ กรณีศึกษาก็ไม่สูบบุหรี่แต่เคยลองบ้างเหมือนกัน ส่วนการดื่มสุราตัวผู้ให้ข้อมูลดื่มบ้างนิดหน่อยในบางวันที่ไปกับลูกค้าที่มีความคุ้นเคย

ตารางที่ 7 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 3

รายละเอียดของกรณีศึกษา	ฉวีวรรณ อายุ 48 ปี ภูมิลำเนา : พระนครศรีอยุธยา
อายุทำความเข้าใจ	ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็เมื่อมีอายุประมาณ 35 – 36 ปีเข้าไปแล้ว คนที่มาติดต่อให้ค้ายาเสพติดก็อาจจะมีความเสี่ยงมาจากปัจจัยทางด้านอายุ เพราะว่าเมื่อมีอายุมากก็จะมีควมรับผิดชอบสูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อย
สถานภาพการสมรส	สมรส โดยที่คู่สมรสจะสูบบุหรี่และกินเหล้าตามประสาผู้ชายส่วนใหญ่โดยพฤติกรรมการของสามีเป็นมาตั้งแต่สมัยก่อนที่จะแต่งงานแล้ว แต่ก็ไม่เคยใช้ยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นประเภทไหนก็ตาม สามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนแข็งแรงขยันทำมาหากินแต่ที่ไม่ประสบความสำเร็จอาจจะเป็นเพราะปัจจัยทางการศึกษา
ระดับการศึกษา	แม้ว่าจะมีโอกาสได้รับการศึกษา แต่เพราะความไม่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนอีกทั้งเพราะความเป็นผู้หญิงที่มีความคิดที่ไม่จำเป็นจะต้องเรียนไปมาก ๆ เลย มีโอกาสเรียนชั้นสูงสุดแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ระดับรายได้	ที่มาของเงินและรายได้ต่าง ๆ ที่สามารถจะหาได้ในชุมชน ส่วนใหญ่มาจากการทำนาและทำอิฐมอญเป็นอาชีพหลัก โดยรายได้แต่ละเดือนประมาณ 5,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอนและไม่มากพอกับการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข จึงทำให้ชีวิตหันเหไปทำอาชีพที่ผิดกฎหมาย กรณีศึกษาและสามีได้ทำกิจการอิฐมอญอยู่พักใหญ่ ค่าใช้จ่ายประจำวันและประจำเดือนเริ่มเพิ่มมากขึ้น และไม่มีเงินสำรองจ่าย ส่วนรายได้ที่ได้จากการทำอิฐแล้วขายให้กับพ่อค้าคนกลางยังไม่มากนักซึ่งไม่พอกับค่าใช้จ่ายที่ต้องรับผิดชอบปัญหาเศรษฐกิจเริ่มเข้ามามีปัญหาครอบครัวอย่างมาก จึงทำให้ต้องไปขอกู้เงินเพิ่มจากธนาคารและนอกระบบ แต่ก็กิจการต่าง ๆ ก็ยังไม่ดีขึ้นแถมเป็นหนี้สินอีกมากมาย จนมีคนมาชักชวนให้ค้าก็ได้ทำตาม โดยที่ไม่รู้เรื่องเลย ในครั้งแรกที่ผู้ให้ข้อมูลได้ทำการขนยาเสพติดและส่งมอบให้กับลูกค้าได้รับคำตอบแทนจำนวน 10,000 บาท จึงได้กล้าทำต่อ
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวในวัยเด็กก็ถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่นพอสมควร เพราะในแต่ละวันจะคลุกคลีอยู่กับพ่อแม่ตลอดเวลาไม่เคยห่าง ในครอบครัวกรณีศึกษาพ่อแม่จะมีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างเหมือนกันแต่ไม่รุนแรงมากนัก
กลุ่มเพื่อน	ส่วนใหญ่เพื่อนของกรณีศึกษาจะเป็นผู้หญิงล้วนและเป็นเด็กดีไม่เกเร และไม่มีผู้นำของกลุ่มที่เกเรและนำไปข้องแวะกับสิ่งเสพติดและอบายมุขใด ๆ เลยในช่วงวัยเด็ก แต่คนที่ชักชวนให้เข้ามาทำงานนี้คือเพื่อนที่สนิทในวัยเรียน โดยที่กรณีศึกษาก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเป็นผู้ค้ายาเสพติด
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ชีวิตในวัยเด็กต้องรับผิดชอบมากกว่าชีวิตในวัยเด็กของเด็กทั่ว ๆ ไป เพราะเกิดในครอบครัวที่ไม่ร่ำรวย มีฐานะปานกลาง และต้องช่วยพ่อแม่ทำงานในวันที่โรงเรียนหยุด ดูแลบ้านและน้องแทนพ่อแม่ในขณะที่พ่อแม่ออกไปทำงานนอกบ้าน จึงทำให้เรื่องของยาเสพติดนั้นเป็นเรื่องที่ห่างไกลตัวเองและครอบครัวเป็นอย่างมาก เพราะไม่เคยมีความคิดที่จะเอาชีวิตเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด และตัวเองก็ไม่เห็นความจำเป็นในการที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลยแม้แต่น้อย

ตารางที่ 8 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 4

รายละเอียดของกรณีศึกษา	แอล้ม อายุ 47 ปี ภูมิลำเนา : สตูล
อายุทำความเข้าใจ	ได้มาข้องเกี่ยวกับการขายยาเสพติดเมื่ออายุ 35 ปีโดยการชักจูงของคนที่รู้จัก โดยชายผู้นั้นเป็นเสมียนที่อำเภอ ซึ่งรู้ถึงปัญหาทางการเงินภายในครอบครัวของกรณีศึกษา
สถานภาพการสมรส	สมรส ซึ่งรายได้ของสามีมักไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับว่าในแต่ละเดือนจะมีคนจ้างไปตัดหญ้ามากน้อยแค่ไหน โดยนิสัยส่วนตัวของสามีเป็นคนใจดี ค่อนข้างจะเจียบ ๆ สามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่ดีมีเกล้า แต่ไม่หนักมาก จะทานก็ต่อเมื่อเดือนนั้น ๆ มีงานมาเยอะ และถ้าหากสามีติดเหล้าแบบตีหัวราน้ำ พอเมาแล้วก็มาอาละวาดกับลูกเมีย กรณีศึกษาคงจะต้องเลิกกันไปนานแล้ว เพราะกรณีศึกษาไม่สามารถทนได้กับนิสัยเช่นนี้
ระดับการศึกษา	จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่เมื่อกรณีศึกษาจบจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เห็นถึงความลำบากของพ่อแม่ในการหาเงินมาให้เรียนต่อ จึงตัดสินใจไม่เรียนหนังสือต่อ และคิดว่าจะประกอบอาชีพในด้านที่ตนเองถนัด
ระดับรายได้	รายได้หลักของครอบครัวมาจากการทำอาหารของกรณีศึกษาขายประมาณเดือนละ 7,000 บาท ส่วนสามีของกรณีศึกษาไม่มีใครจ้างให้ไปตัดหญ้ามาหลายเดือนแล้ว และทางครอบครัวของลูกคนโตไปอย่างกระเทือนกระแท่น และบุตรคนโตมีปัญหاتهละาะกับสามี จึงไม่ได้ส่งเงินมาเป็นเวลานานแล้ว จึงทำให้ค่าใช้จ่ายทุกอย่างในครอบครัวเป็นภาระของกรณีศึกษาอยู่เพียงลำพัง บ่อยครั้งที่รายได้จากการขายอาหารไม่พอจำเป็นต้องยืมเงินจากเพื่อนข้างบ้านเสมอ ๆ จนในที่สุดมีคนมาชักชวนโดยให้เป็นคนขนส่งยาเสพติดให้ โดยที่คนชักชวนก็คือ “เสมียนอำเภอ”
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวของคนขาวได้ คนในครอบครัวเคารพและให้เกียรติซึ่งกัน ปัญหาของพ่อแม่ก็มีบ้างแต่ไม่ถึงกับลงไม้ลงมือ บางครั้งพ่อกับแม่ก็ทะเลาะกัน แต่ไม่นานก็คืนดีกันไม่มีปัญหาของการหย่าร้าง ครอบครัวของกรณีศึกษามีความอบอุ่นดี ลูก ๆ เชื้อฟังพ่อแม่ ทุกคนพอกลับบ้านก็จะนำเรื่องที่แต่ละคนไปเจอมาเล่าสู่กันฟัง โดยกรณีศึกษาไม่ได้บอกครอบครัวเลย เพียงแค่บอกให้ทราบว่ามีคนใจดีให้เงินกู้ โดยไม่คิดดอกเบี้ย
กลุ่มเพื่อน	ผู้ให้ข้อมูลและเพื่อนไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะชนิดใดก็ตาม เพราะในสมัยนั้นไม่แพร่หลายเหมือนปัจจุบัน ในสมัยนั้นเพื่อนผู้ชายรุ่นเดียวกับกรณีศึกษาจะติดบุหรี่เพียงอย่างเดียว
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	สมัยที่ยังเป็นเด็กครอบครัวอบอุ่น ถึงจะลำบากในเรื่องการหาเงินแต่ก็อยู่อย่างมีความสุข จึงทำให้ไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเลยไม่ว่าจะชนิดก็ตาม ส่วนมากจะเห็นแต่คนตีมีเกล้า และสูบบุหรี่แค่ 2 อย่างเท่านั้น

ตารางที่ 9 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 5

รายละเอียดของกรณีศึกษา	สมหวัง อายุ 41 ปี ภูมิลำเนา : ยโสธร
อายุทำความเข้าใจ	เริ่มมาทำงานโดยการส่งยาเสพติดให้กับผู้รับซื้อ เมื่อตอนอายุ 32 ปี และภูโตนจับในตอนอายุ 32 ปี หลังจากที่ทำงานนี้มาได้เพียงไม่ถึงปีเท่านั้น โตนจับพร้อมกับคนขับรถส่งของ
สถานภาพการสมรส	สมรสแล้ว สามีของกรณีศึกษาเป็นคนดี มีนิสัยเรียบร้อย ไม่พูดมาก คอยดูแลงานภายในบ้านแทนกรณีศึกษาได้เป็นอย่างดี เป็นสามีที่ดีให้เกียรติเสมอมา ไม่เคยก้าวล่วงในงานของกรณีศึกษา
ระดับการศึกษา	จบการศึกษาจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งถือกรณีศึกษาถือว่าเรียนน้อย จึงไม่สามารถทำงานอะไรได้นอกจากการเป็นนักรการ คอยทำความสะอาดโรงเรียนและรับจ้างครู จึงได้ตัดสินใจเพียงคนเดียวในการรับทำงานนี้
ระดับรายได้	กรณีศึกษาพยายามมองหางานอื่นนอกเหนือจากการทำงานเป็นนักรการที่โรงเรียนอย่างเดียว แต่ไม่มีหนทางว่าจะไปทำงานไหนได้ จึงทำงานเป็นนักรการอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ บางเดือนไม่พอรายจ่าย ต้องไปกู้หนี้ยืมสิน ซึ่งรายได้จะเป็นของกรณีศึกษาประมาณ 3,500 บาท หลังจากนั้นก็มีเพื่อนที่ทำงานในโรงเรียนเหมือนกันมาชักจูง แต่เพื่อนคนนี้คอยดูแลเกี่ยวกับเรื่องอาหารของนักเรียนคนละหน้าที่กันกับกรณีศึกษา หลังจากที่ทำงานเสร็จเป็นครั้งแรกได้เงินตอบแทน 12,000 บาท
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวของกรณีศึกษามีความเป็นอยู่ที่อบอุ่น อาจจะไม่มากมายนักแต่ก็ถือว่าดี จะมีปัญหาที่แต่รายได้ของกรณีศึกษาไม่พอกับรายจ่าย จึงทำให้สามีและกรณีศึกษาสนใจแต่เรื่องปากเรื่องท้องโดยเฉพาะลูก ๆ จึงไม่ค่อยมีเวลามาทะเลาะกัน และการทำงานนี้กรณีศึกษาไม่ได้บอกใครเลยว่าเป็นคนส่งยาเสพติด
กลุ่มเพื่อน	กรณีศึกษาได้ออกจากโรงเรียนตอนชั้นประถมศึกษาที่ 6 จึงมีเพื่อนสมัยที่ยังเป็นเด็ก ๆ แต่ปัจจุบันไม่เคยได้ติดต่อกันเลย เพราะต้องแยกย้ายกันไปทำงาน และเรื่องยาเสพติดเพื่อนไม่เคยข้องเกี่ยวเลย แต่คนที่ชักชวนก็คือเพื่อนที่ทำงานเป็นคนแนะนำให้ทำ โดยที่กรณีศึกษาไม่รู้เลยว่าเป็นบุคคลที่จะทำงานนี้
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	สมัยที่เรียนหนังสือมันไม่เคยข้องแวะกับยาเสพติด ไม่ว่าจะชนิดใด ๆ ก็ตาม และเพื่อนร่วมชั้นของกรณีศึกษาก็ไม่เคยข้องแวะกับยาเสพติดเช่นกัน

ตารางที่ 10 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 6

รายละเอียดของกรณีศึกษา	ปราณี อายุ 71 ปี ภูมิลำเนา : นครนายก
อายุทำความเข้าใจ	กรณีศึกษาได้รับการติดต่อให้ขยายยาเสพติดจากคนที่อื่นไม่ใช่คนในชุมชนมาติดต่อ โดยทำครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 39 – 40 ปี
สถานภาพการสมรส	สมรส
ระดับการศึกษา	ในชีวิตของกรณีศึกษาไม่มีโอกาสได้เล่าเรียนในระดับชั้นการศึกษาสูง ๆ เหมือนคนอื่นเขา ได้เรียนชั้นสูงสุดคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พออ่านออกเขียนได้แต่ก็ไม่คล่อง สาเหตุที่ทำให้ไม่ได้เล่าเรียนเนื่องจากไม่มีผู้ที่จะส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน ซึ่งขณะนั้นได้อาศัยอยู่กับย่า
ระดับรายได้	การค้าขายเป็นการค้าขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ พอเป็นค่ากับข้าวไปวัน ๆ บางวันก็ไม่มีความหมายให้ลูก รายได้ในแต่ละวันประมาณ 40 – 50 บาท หรือประมาณ 1,200 – 1,500 บาทต่อเดือน แต่พอเริ่มขยายยาเสพติดให้กับผู้ติดยาเสพติดภายในชุมชนก็ทำให้มีเงินมาใช้จ่ายได้คล่องตัวขึ้นกว่าเดิม
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวที่อบอุ่นเป็นอย่างดีในวัยเด็กตั้งแต่เกิดมาไม่เคยรู้จักกับความรักรักความอบอุ่นของพ่อแม่ เพราะฉะนั้นนับแต่จำความได้ก็เห็นแต่หน้าของย่าเท่านั้นที่คอยเลี้ยงดูมาตลอด ย่าเล่าให้ฟังว่าพ่อแม่ได้แยกกันแต่ตัวกรณีศึกษายังอยู่ในท้อง พอเกิดมาก็ให้นำมาให้อาบน้ำแล้วนับแต่นั้นมาแม่ก็ไม่เคยมาเยี่ยมอีกเลย ฐานะทางบ้านยากจนมากจึงไม่มีโอกาสได้เรียนเหมือนกับคนอื่น และได้แต่งงานเมื่ออายุน้อยกับสามีคนแรกและแต่งงานใหม่อีกครั้งโดยหลังจากที่ได้อยู่กับย่าจึงได้รู้ว่าสามีใหม่เป็นผู้ที่ติดยาเสพติดประเภทเฮโรอีน แต่ทุกวันสามีต้องออกไปทำงานนอกบ้านปกติรายได้ก็ไม่ค่อยจะพอใช้จ่ายอยู่แล้ว ในที่สุดก็มีผู้ค้ายาเสพติดให้มาช่วยขยายยาเสพติดโดยให้ค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวนสูง จึงได้ตัดสินใจทำ
กลุ่มเพื่อน	เพื่อนในวัยเดียวกันก็มีบ้างแต่ไม่มากนัก เพราะต้องทำงานและต้องออกจากโรงเรียนทำให้ขาดการติดต่อกับเพื่อนฝูง กรณีศึกษาจึงไม่ค่อยได้ออกไปคบค้าสมาคมกับใคร จึงไม่รู้จักกับยาเสพติดรวมทั้งเพื่อนของกรณีศึกษาเองก็ไม่มีใครเลยที่ติดยาเสพติด
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	เพื่อนในวัยเดียวกันก็มีบ้างแต่ไม่มากนัก เพราะต้องทำงานและต้องออกจากโรงเรียนทำให้ขาดการติดต่อกับเพื่อนฝูง กรณีศึกษาจึงไม่ค่อยได้ออกไปคบค้าสมาคมกับใคร จึงไม่รู้จักกับยาเสพติด และไม่เคยทดลองใช้ด้วย

ตารางที่ 11 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 7

รายละเอียดของกรณีศึกษา	ชนิษฐา อายุ 41 ปี ภูมิลำเนา : สุพรรณบุรี
อายุทำความเข้าใจ	เริ่มค้ายาเสพติดเมื่ออายุประมาณ 19 ปี ทำการลักลอบขายยาเสพติดหลายครั้งจนถูกตำรวจจับได้เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีอายุเกือบ 21 ปี
สถานภาพการสมรส	สมรส ในครั้งแรกที่รู้จักกับสามีก็จะเห็นเขาสูบบุหรี่จะกินเหล้าในบางครั้ง ถึงจะไม่มีความรู้แต่ก็เป็นคนขยันรักครอบครัว สามีเคยเล่าให้ฟังเหมือนกันว่าบางวันต้องกินยาฆ่าเพื่อที่จะได้มีแรงทำงาน สามีของกรณีศึกษาเมื่อรู้ว่าขายยาเสพติดก็ไม่ได้สนับสนุนหรือห้ามแต่อย่างใดแต่ก็เป็นห่วงโดยบอกว่าให้ระวังจะถูกตำรวจจับและในที่สุดก็ถูกจับ
ระดับการศึกษา	กรณีศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากต่างจังหวัด หลังจากนั้นตั้งใจว่าจะมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ โดยมาอาศัยอยู่กับพ่อ แต่หลังจากที่มาอยู่ได้ไม่นานก็หลงแสงสีของกรุงเทพฯ ออกเที่ยวเตร่จนในที่สุดก็ไม่ได้เรียนหนังสือ
ระดับรายได้	รายได้ที่มาจากสามีก็จะได้ประมาณวันละ 200 – 250 บาท แต่สามีของกรณีศึกษาก็ต้องหมดไปกับการสูบบุหรี่และดื่มสุราและบางวันก็ต้องซื้อยามามากินเพื่อนที่จะได้สามารถทำงานได้ตามกำหนด จึงเหลือให้เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวประมาณ 50 – 100 บาทเท่านั้น กรณีศึกษาไม่ได้ออกไปทำงานนอกบ้าน ทุกวันจะมีหน้าที่เลี้ยงดูบุตร หน้าที่ในการหาเลี้ยงครอบครัวจึงตกเป็นของสามี ในย่านดังกล่าวมีการเล่นการพนันกันอย่างมาก และตัวกรณีศึกษาก็เป็นผู้ที่ติดการพนันโดยเฉพาะการเล่นไพ่ (ป็อกเต็ง) จึงได้เห็นพฤติกรรมของเพื่อนที่เล่นการพนันได้ล่วงเอาสิ่งของบางอย่างออกมาจากเสื้อชั้นในจึงเกิดความสงสัย และได้ถาม จึงรู้ว่าเป็นเฮโรอีน หลังจากนั้นก็ได้รับการชักชวนให้หาลูกค้าและรับยาเสพติดไปขายต่ออีกทอดหนึ่ง
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวของกรณีศึกษาแม้ว่าจะไม่มีปัญหาการหย่าร้างของบิดามารดา แต่ด้วยเหตุผลและความจำเป็นบางประการทำให้บิดาและมารดาของผู้ให้ข้อมูลต้องอยู่กันคนละทางทำให้ขาดความอบอุ่นในครอบครัวขาดคนที่คอยดูแลเอาใจใส่ขัดเกลา
กลุ่มเพื่อน	กรณีศึกษามีความรู้สึกว่าจะสนิทคุ้นเคยกับเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัว เมื่อกรณีศึกษามาอยู่ที่กรุงเทพฯ ทำให้ห่างเหินกับครอบครัวและมักจะเริ่มคบกับเพื่อนใหม่ ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดก็เข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะการคบเพื่อนและยังเป็นเพื่อนที่ติดยาเสพติดและค้ายาเสพติดทำให้ต้องคล้อยตามในที่สุด
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ในครั้งแรกที่ลองสูบบุหรี่ก็รู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ที่ลองบุหรี่เพราะคิดว่าเป็นการคลายเครียดโดยเฉพาะเวลาที่เล่นการพนัน ส่วนสามีของกรณีศึกษาได้สูบบุหรี่ ก็ภูเขา และยาม้าบ้างในบางครั้ง แต่กรณีศึกษาก็ไม่ได้ทดลองเสพเพราะว่ารู้ว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี

ตารางที่ 12 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 8

รายละเอียดของกรณีศึกษา	ดวงแข อายุ 40 ปี ภูมิลำเนา : เชียงราย
อายุทำความเข้าใจ	แรก ๆ สามีก็ไม่เห็นด้วยแต่ด้วยเหตุผลบางประการในที่สุดสามีของผู้ให้ข้อมูลก็ยินยอมให้ทำและเป็นคนที่ให้คำแนะนำอีกที ซึ่งในครั้งแรกที่เริ่มรับจ้างส่งยาเสพติดให้อายุประมาณ 27 ปี
สถานภาพการสมรส	สมรสแล้ว โดยที่คู่สมรสจะเป็นผู้ใหญ่ กรณีศึกษาจะเชื่อฟังคำพูดและการตัดสินใจของสามี เพราะเขาเป็นผู้ใหญ่กว่า และเป็นหัวหน้าครอบครัว ถึงแม้สามีจะชอบกินเหล้าและสูบบุหรี่ แต่ก็จะมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยปกติจะไม่ข้องแวะกับยาเสพติด
ระดับการศึกษา	สาเหตุที่จบการศึกษาแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะค่านิยมของคนในสังคมที่นั่นมีความรู้สึกว่าผู้หญิงไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนหนังสือสูง ๆ เพราะว่าเรียนไปก็คงไม่ได้ทำอะไร แค่อ่านออกเขียนได้ดีมากแล้ว
ระดับรายได้	ไม่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว เพราะจะมีรายได้มาจุนครอบครัวไม่มากนักแต่รายจ่ายก็ไม่มากกว่ารายรับ ในการจำหน่ายพืชผลทางการเกษตรแต่ละครั้งสามารถทำเงินได้หลายพันบาทเพียงพอสำหรับเป็นทุนที่ซื้อปุ๋ยและอาหารสัตว์ รายได้ตกประมาณ 7,000 – 8,000 บาท สิ่งที่ทำให้ชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงก็โดยเริ่มจากการชักชวนของหลานชาย ซึ่งเป็นคนแนะนำให้ภรรยาเสพติดไปส่งที่กรุงเทพฯ โดยให้เหตุผลว่าทำงานและได้เงินดี เคยทำมาหลายครั้งแต่ครั้งนี้ที่ชวนให้ทำเพราะของที่จะนำลงมาส่งที่กรุงเทพฯ คราวนี้มีจำนวนมาก จึงอยากจะหาคนช่วยและเจ้าของกำหนดว่าให้ใช้ผู้หญิงเป็นผู้ช่วยในการลำเลียงยาเสพติด โดยได้ค่าตอบแทนเป็นเงิน 15,000 บาท
ลักษณะของครอบครัว	เป็นครอบครัวของชาวนาชาวไร่มีความเป็นอยู่แบบคนตามต่างจังหวัด จะให้ความช่วยเหลือเป็นกันเองพ่อแม่ของกรณีศึกษาอยู่ร่วมกันจนปัจจุบันทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีปัญหาภายในครอบครัวแต่อย่างใด
กลุ่มเพื่อน	เพื่อนที่รู้จักคบหากันส่วนมากจะเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน หรือในหมู่บ้านใกล้เคียงจะมีความสนิทสนมคบกันเหมือนพี่เหมือนน้อง เท่าที่รู้จักก็มีพวกผู้ชายที่มีครอบครัวแล้วที่ติดยาเสพติดอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจก็รู้ว่าใครติดยาแต่ก็ไม่ได้จับกุมแต่อย่างใด
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ยาเสพติดตั้งแต่เล็กจนโตไม่เคยข้องแวะกับยาเสพติดเลยจะเคยเห็นก็แต่ต้นฝิ่นที่มีอยู่เต็มไปหมดบนดอย แต่ก็อยู่ห่างไกลจากหมู่บ้าน รู้แต่เพียงว่าจะมีกลุ่มคนบนดอยเท่านั้นที่ลงมาเก็บยางจากดอกฝิ่นเพื่อเอาไปทำยา แต่ไม่รู้ว่าจะเอาไปทำที่ไหนอย่างไร

ตารางที่ 13 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 9

รายละเอียดของกรณีศึกษา	ลำดวล อายุ 53 ปี ภูมิลำเนา : พะเยา
อายุทำความผิด	เริ่มได้รับการติดต่อให้ค้ายาเสพติด อายุที่เริ่มต้นเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจึงประมาณ 36 – 37 ปี
สถานภาพการสมรส	สมรส โดยที่สามีรับราชการเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนจังหวัด ไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพติด และไม่เคยมารู้มาก่อนว่ากรณีศึกษาเป็นผู้ค้ายาเสพติด
ระดับการศึกษา	จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนในหมู่บ้าน ซึ่งก็ถือได้ว่ามีความรู้พอสมควรเมื่อเทียบกับยุคสมัยและสภาพแวดล้อมทางภูมิประเทศ
ระดับรายได้	การที่เข้าไปทำก็มีสาเหตุของความอยากร่ำรวย อยากมีเหมือนกับคนอื่นเขา โดยที่กรณีศึกษาจะมีอาชีพค้าขายพอมีรายได้ก็รับราชการครุ มีเงินเดือนที่แน่นอนรายได้รวมกันเดือนหนึ่งก็ประมาณ 6,000 – 7,000 บาท แต่ถ้าค้ายาเสพติดก็จะประมาณ 50,000 บาท
ลักษณะของครอบครัว	การดำเนินชีวิตของครอบครัวเป็นแบบเรียบง่ายไม่ถนัดปัญหาต่าง ๆ ของคนภายในครอบครัวจึงไม่เกิดขึ้น ทุกคนจะรู้จักหน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดี
กลุ่มเพื่อน	เพื่อนที่รู้จักกันในระหว่างที่ทำธุรกิจจัดหาเด็กไปขายบริการและก็ได้รับการชักชวนให้ลำเลียงยาเสพติดมาส่ง และก็เป็นคนเดียวกันที่แนะนำให้รู้จักกับสายลับหรือตำรวจที่มาล่อซื้อ รู้ภายหลังว่าเพื่อนทรยศเคยถูกจับกุมแต่ตำรวจไม่พบของกลางยาเสพติดจึงมาเอาผิดไม่ได้และเกลี้ยกล่อมให้เพื่อนคนดังกล่าวทำงานให้กับตำรวจเพื่อที่ตนเองจะได้หลุดพ้นข้อหา
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ส่วนตัวของกรณีศึกษาถึงแม้ว่าจะมีความคุ้นเคยกับยาเสพติดพวกนี้มาตั้งแต่เล็กแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่เคยทดลองเสพด้วยตัวเองเลย

ตารางที่ 14 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 10

รายละเอียดของกรณีศึกษา	ประภา อายุ 42 ปี ภูมิลำเนา : เชียงราย
อายุทำความเข้าใจ	ได้เข้ามาเกี่ยวข้องในการค้ายาเสพติดเมื่อตอนอายุประมาณ 26 ปี ในช่วงที่แต่งงานกับสามีแล้วก็ได้เริ่มที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดบ้างแล้ว แต่ยังไม่เต็มตัว เพราะกลัวถูกจับได้และไม่มีใครจะเข้ามาเลี้ยงดูแลบุตรของตนเอง พอเริ่มที่จะมีบุตรและต้องการหาเงินมาเป็นรายได้ในการใช้จ่ายต่าง ๆ ภายในครอบครัวและให้บุตรมีชีวิตที่ดีขึ้น จึงทำได้ตัดสินใจทำอย่างเต็มตัว
สถานภาพการสมรส	สมรส หลังจากที่แต่งงานอยู่ด้วยกันได้ไม่นานก็จะรับทราบทั้งนี้เนื่องจากสามีต้องการให้ตนเองช่วยเหลือในการค้ายาเสพติดให้กับลูกค้าในสถานที่ทำงาน ตอนแรกก็ไม่อยากจะทำสักเท่าไร แต่เนื่องจากต้องการช่วยสามีและเห็นว่าเป็นโอกาสในการหารายได้ให้แก่ครอบครัวจึงได้ทำอย่างไม่ค่อยเต็มใจสักเท่าไร
ระดับการศึกษา	การศึกษามีส่วนผลักดันที่ทำให้ตนเองต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด เนื่องจากกรณีศึกษาได้จบการศึกษาแค่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ระดับรายได้	รายได้ประจำที่ทำอยู่ในบาร์จะประมาณ 8,000 – 9,000 บาทต่อเดือน บางครั้งอาจจะมากกว่านี้ จุดเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่ทำให้ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในการค้ายาเสพติดนั้น โดยเริ่มที่เข้ามาใช้ชีวิตในเมืองและได้เข้ามาทำงานบริการในบาร์ตอนกลางคืน จึงทำให้จำเป็นต้องมีการพบปะผู้คนต่าง ๆ เป็นจำนวนมากจึงได้รู้จักยาเสพติดประเภทต่าง ๆ สิ่งที่ทำให้ตัวเองจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องนั้น ก็คือ “รายได้” ที่เป็นค่าตอบแทนในการทำแต่ละครั้งมีจำนวนมาก สามารถที่จะนำเงินเหล่านี้มาให้ลูกของตนในการเรียนหนังสือได้และทำให้ครอบครัวดีขึ้น
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน และจะต้องอยู่อย่างอดคัด จึงทำให้ไม่มีโอกาสในด้านต่าง ๆ และกรณีศึกษาจะต้องประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างหนักเพื่อที่จะทำให้ครอบครัวสามารถอยู่รอดได้ทุกคน ซึ่งภายในครอบครัวของกรณีศึกษาจะมีการทะเลาะเบาะแว้งบ้างเป็นบางครั้ง โดยเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับครอบครัว แต่ก็ไม่ใช่แบบรุนแรงสักเท่าไร สามารถปรับความเข้าใจได้
กลุ่มเพื่อน	เพื่อนส่วนใหญ่จะมาจากการทำงาน โดยที่เพื่อนเหล่านี้จะมีทั้งสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เสพกัญชา
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	หลังจากที่ได้เข้ามาทำงานในตัวเมือง ทำงานบาร์ตอนกลางคืนก็จะทำให้จำเป็นต้องมีการคลุกคลีในเรื่องของยาเสพติดเป็นของธรรมดา ซึ่งก็เคยลองมาบ้างแล้ว และสามีก็ได้แนะนำให้เข้ามาบ้างเป็นครั้งคราวเพื่อได้สดชื่นในการทำงาน

ตารางที่ 15 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 11

รายละเอียดของกรณีศึกษา	อำภา อายุ 42 ปี ภูมิลำเนา : เชียงใหม่
อายุทำความเข้าใจ	ตอนที่กรณีศึกษามาเป็นเพื่อนในการทำธุระกับมารดาของสามีก็เมื่อตอนอายุ 31 ปี ก็ถูกจับกุมในข้อหาค้ายาเสพติดด้วย
สถานภาพการสมรส	สมรส สามีของกรณีศึกษาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวเลย และไม่รู้ด้วยว่ามารดาของตัวเองได้เป็นผู้ค้ายาเสพติดเลยสักนิด และสามีก็ไม่ได้เป็นคนที่สูงบุหรื ต้มเหล้าสักเท่าไร
ระดับการศึกษา	กรณีศึกษามีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งคิดว่ามีการศึกษาสูงในสมัยนั้นเป็นอย่างมาก
ระดับรายได้	สำหรับเงินเดือนในแต่ละเดือนที่ได้รับจะประมาณ 10,000 บาท ซึ่งเรื่องรายได้ไม่มีส่วนสำคัญสำหรับกรณีศึกษาเลย เพราะตัวเองอยู่ในสังคมที่ค่อนข้างดี และครอบครัวของสามีก็มีสิ่งต่าง ๆ อำนวยความสะดวกให้แก่ตนเอง แต่ตนไม่ทราบว่ามารดาของสามีคิดอย่างไรถึงได้ไปทำ ซึ่งไม่ได้ซักใช้เรื่องเหล่านี้คิดว่าคงมีความจำเป็นจึงได้กระทำแน่ ๆ
ลักษณะของครอบครัว	กรณีศึกษาคิดว่าสภาพครอบครัวของตนเองและของสามีก็มีส่วนที่ทำให้ตนไม่ต้องดิ้นรนในการหาเงินจากการค้ายาเสพติดเลย ทั้งนี้เนื่องจากสภาพครอบครัวของตนเองสมบูรณ์ทุกอย่าง และพอใจสำหรับชีวิตในตอนนี้เป็นอย่างมาก
กลุ่มเพื่อน	สำหรับกลุ่มเพื่อนหรือความสัมพันธ์ของเพื่อนกับผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป็นโชคดีที่เพื่อนในกลุ่มไม่ค่อยได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดสักเท่าไร มีแต่ต้มเหล้าบ้างเป็นบางครั้งในเวลาที่จำเป็นต้องมีการสังสรรค์เท่านั้น แต่ก็ไม่ใช่ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ เลย
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดไม่ค่อยมีโรมากนัก ถ้าหากจำเป็นก็คงจะต้องหลีกเลี่ยง แต่ทั้งนี้เนื่องจากกรณีศึกษาจะต้องมีสังคมและเข้าสังคมก็จะต้องต้มเหล้าบ้างเล็กน้อยเพียงพอเป็นพิธี แต่ยาเสพติดอย่างอื่นไม่เคยยุ่ง

ตารางที่ 16 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 12

รายละเอียดของกรณีศึกษา	อาภรณ์ อายุ 54 ปี ภูมิลำเนา : เชียงราย
อายุทำความเข้าใจ	ตอนที่แรกที่ทำการขนยาก็จะมีอายุประมาณ 37 ปี โดยที่ได้ทำการขนยาเสพติดกับน้องชายเป็นครั้งแรกของการทำงาน
สถานภาพการสมรส	สมรสแล้ว โดยที่สามีเป็นคนรักครอบครัว เอาการเอางาน และไม่ได้เป็นคนติดยาเสพติดอะไรเลย นอกจากสูบบุหรี่เท่านั้นเอง
ระดับการศึกษา	การศึกษาจบเพียงแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้นเองจากโรงเรียนต่างจังหวัด ย่อมที่จะเป็นอุปสรรคในการหางานทำแน่ ๆ เพราะไม่มีใครต้องการจ้างแรงงานที่จบระดับประถม 4 ให้เข้าไปทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงและรายได้ดี
ระดับรายได้	ในแต่ละเดือนจะต้องทำงานรับจ้างในโรงงานจะได้เงินเดือนประมาณ 4,000 – 5,000 บาท โดยเงินที่ได้นี้รวมสวัสดิการต่าง ๆ และค่าทำงานนอกเวลาจึงทำให้ไม่ได้ตายตัวแน่นอนสักเท่าไร การเปลี่ยนที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในการค้ายาเสพติดเป็นเพราะกรณีศึกษาต้องการเงินที่จะนำมาใช้ในการจ่ายรักษาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับสามี และต้องการให้ฐานะทางครอบครัวของตนเองดีขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้น้องชายของตนเองได้มาบอกว่ามีงานดี ๆ ที่จะให้ทำและมีค่าตอบแทนที่สูง
ลักษณะของครอบครัว	สภาพครอบครัวเป็นครอบครัวเกษตรกรรม ที่มีสภาพยากจน มีเงินใช้ไปวัน ๆ ไม่ค่อยมีเงินเก็บสักเท่าไร เพียงแต่ว่าคนภายในครอบครัวของกรณีศึกษาไม่มีใครเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องของยาเสพติดเลย
กลุ่มเพื่อน	เพื่อนแต่ละคนของกรณีศึกษาก็เป็นคนที่ไม่ค่อยได้ใช้สารเสพติดประเภทต่าง ๆ สักเท่าไร ก็มีแค่เพียงการสูบบุหรี่และการดื่มเหล้าเท่านั้นเอง
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	กรณีศึกษาบอกว่าเคยได้ทดลองในการสูบบุหรี่ และดื่มเหล้าในงานสังสรรค์เหมือนกัน แต่ไม่ค่อยได้ใช้บ่อย เนื่องจากจะต้องมีหน้าที่ในการรับผิดชอบครอบครัว และช่วยเหลือครอบครัวในการทำงาน จึงไม่ค่อยมีเวลาสักเท่าไรนัก

ตารางที่ 17 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 13

รายละเอียดของกรณีศึกษา	บัวคำ อายุ 39 ปี ภูมิลำเนา : นครสวรรค์
อายุทำความเข้าใจ	กรณีศึกษาได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเมื่อเข้าไปทำงานที่บริษัทซึ่งในขณะนั้นอายุของกรณีศึกษาได้ประมาณ 24 ปี
สถานภาพการสมรส	ประสบการณ์ชีวิตความรักในชีวิตยังไม่เคยสมรสครองความเป็นโสดมาตลอด
ระดับการศึกษา	ก่อนจะถูกจับกุมการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สำหรับผู้ถือหนังสือถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับรายได้	กรณีศึกษามีรายได้จากงานบริษัทตกประมาณเดือนละ 5,500 – 6,000 บาท ซึ่งพอร่วมงานในการลำเลียงยาเสพติดในแต่ละครั้งจะได้รับส่วนแบ่งอยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท จึงทำให้กรณีศึกษาเกิดความโลภขึ้นมา
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวจัดว่าดีมาก เป็นครอบครัวที่อบอุ่นพ่อแม่ไม่มีปัญหาหย่าร้างหรือทะเลาะเบาะแว้งกันแต่อย่างใด พี่น้องของกรณีศึกษาก็มีความรักใคร่ปรองดองกันเป็นอย่างดี
กลุ่มเพื่อน	ถ้าเราคบกับเพื่อนที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแล้วโอกาสที่จะยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดก็มากเท่ากัน แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหนักแน่นของตัวเองด้วย ต้องไม่หลงผิดไปตามสิ่งล่อใจที่ได้มาจากการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อนที่ต้องการให้เสพยาเสพติดจะต้องพูดจาหวานล่อม เหมือนกับเพื่อนร่วมงานพูดจาหวานล่อมเอาเงินมาล่อ แต่โดยส่วนตัวของเงินที่ได้มาเทียบไม่ได้กับความกลัวในเรื่องของความปลอดภัยจึงยอมร่วมลำเลียงยาเสพติดกับเพื่อน
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตวัยรุ่นไม่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเลยแม้แต่น้อย จะเป็นคนที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ทุกวันหลังจากเลิกเรียนแล้วถ้าไม่มีกิจกรรมส่วนตัวร่วมกับเพื่อน ๆ ก็จะกลับบ้าน

ตารางที่ 18 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 14

รายละเอียดของกรณีศึกษา	พานี้ อายุ 43 ปี ภูมิลำเนา : เชียงราย
อายุทำความเข้าใจ	แม้ว่าในช่วงที่กระทำความผิดนั้นก็มีอายุมากแล้วคือ ประมาณ 30 กว่าปีแล้ว แต่ในช่วงนั้นเป็นช่วงอายุที่ตนเองมีภาระต้องรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวคนเดียวทั้งหมด และมีลูกที่อยู่ในวัยเรียนต้องใช้เงินมากและได้เลิกกับสามีไป
สถานภาพการสมรส	เคยสมรสกับสามี แต่สามีเป็นคนเจ้าชู้และในตอนหลังมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน และได้บอกเลิกแยกทางกัน ในปัจจุบันนี้ก็ได้อยู่กับตามลำพังกับลูกเท่านั้น
ระดับการศึกษา	เนื่องจากปัญหาทางด้านครอบครัวเดิมของกรณีศึกษานั้นมีปัญหาทำให้ได้รับการศึกษาน้อยจึงจบได้แค่มัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่านั้น จึงทำให้ไม่กล้าที่จะสมัครงานที่ไหน
ระดับรายได้	กรณีศึกษาประกอบอาชีพค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้นมีกำไรเฉลี่ยประมาณ 2,000 บาทต่อเดือนเท่านั้นก็พอเป็นค่าขนมให้ลูกไปโรงเรียนบ้าง แต่ความสัมพันธ์ในครอบครัวในช่วงแรก ๆ นั้นผู้ให้ข้อมูลบอกว่าก็อบอุ่นดี สามีก็ทำงานเพื่อหารายได้แต่ก็จะมีปัญหาให้หนักใจในเรื่องของความเจ้าชู้ของสามี ทำให้ในบางครั้งรายได้ที่หามาได้นั้นนำไปให้กับผู้หญิงอื่น ไม่นำเงินมาให้เลย ซึ่งก็สร้างความลำบากให้กับตนมากในบางช่วง จนในที่สุดก็ทะเลาะมีปากเสียงกันทำให้บอกแยกทางกัน จึงได้มีคนมาชักชวนให้ไปทำกัตัดสินใจทำ
ลักษณะของครอบครัว	เมื่ออายุประมาณ 2 ปีมารดาของกรณีศึกษาได้เสียชีวิตตั้งแต่เด็ก ทำให้มีความทรงจำในวัยเด็กที่ไม่ดีนัก ไม่มีความสุขนัก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีความคิดอยู่เสมอว่าถ้าตนเองจะมีครอบครัวก็จะพยายามให้เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ ลูก ๆ ของตนจะต้องอยู่อย่างสบายพร้อมหน้าพร้อมตากันทั้งพ่อแม่ลูก แต่เมื่อสามีเริ่มจะมีเรื่องของกามนอกใจไปมีผู้หญิงอื่น สภาพครอบครัวก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป สามีขาดความรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้านทำให้สภาพเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของตนเองกับบุตรค่อนข้างลำบาก ทำให้มีปัญหาเรื่องทะเลาะและมีปากเสียงกันในระหว่างผู้ให้ข้อมูลกับสามีบ่อยครั้งมากขึ้น จนในที่สุดก็ทำให้ต้องเลิกกันไป
กลุ่มเพื่อน	ตอนที่ปัญหาเพื่อนของกรณีศึกษาพอจะรู้ข่าว และรู้ว่ามิอาซีพีที่มีรายได้ไม่เพียงพอทำให้มาชักชวนให้ไปขนยาเสพติด โดยบอกว่าจะได้รายได้มากในแต่ละครั้งในการทำงาน แต่มีปัญหาต่าง ๆ ที่รุมเร้ามาก ๆ ทำให้ตอบตกลงในการที่จะทำ
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ในเรื่องยาเสพติดนั้นไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดใด ๆ มาก่อนเลย ผู้ใกล้ชิดในครอบครัวอย่างมากที่สุดก็แค่การสูบบุหรี่เท่านั้น

ตารางที่ 19 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 15

รายละเอียดของ กรณีศึกษา	ปนัดดา อายุ 32 ปี ภูมิลำเนา : เชียงใหม่
อายุทำความเข้าใจ	ช่วงเวลาที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด ขณะนั้นมีอายุประมาณ 28 ปี ซึ่งถือว่าเป็นช่วงอายุที่จะต้องเริ่มมีเงินสักก้อนในการทำงานของตนเอง
สถานภาพ การสมรส	กรณีศึกษาไม่ได้แต่งงานกับสามีแบบถูกต้องตามประเพณี อยู่กินแบบสามีภรรยา โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส และโดยที่สามีของตนเองมีอาชีพที่เกี่ยวกับยาเสพติดตอนแรก ไม่รู้เรื่อง แต่จะมาทราบตอนที่ให้ตนเองช่วยลำเลียงเท่านั้น และผู้ให้ข้อมูลอยากทำงานหา เงินให้ครอบครัวจึงได้ช่วย
ระดับการศึกษา	กรณีศึกษาเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอ จึงทำให้พอ อ่านออกเขียนได้ แต่ตนเองอยากจะเรียนสูง ๆ แต่ที่บ้านฐานะยากจนและตนเองเป็นพี่คน โตต้องช่วยงานทางบ้าน ทำให้ไม่ได้เรียนต่อ
ระดับรายได้	จะมีปัญหาเรื่องเงิน จึงทำให้ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะมารดาซึ่งป่วยและ ยังน้องทั้งสองที่ต้องเรียนหนังสือ จึงทำให้หารายได้เพียงลำพังจะมีรายได้ไม่แน่นอนบาง เดือนมีรายได้มาก แต่ก็มีรายจ่ายเพิ่มตามมาด้วย จึงทำให้รายได้นับว่ารายจ่ายพอ ๆ กัน จะ ไม่มีเหลือเก็บแต่ถ้าเดือนไหนมีรายจ่ายเพิ่มมาก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาเงินขาดมือได้ และได้วางแผนก่อนที่จะถูกจับ คิดว่าจะเก็บเงินเพื่อนหาซื้อที่ดินเป็นของตนเอง ทำสวน ทำไร่ กลับไปอยู่บ้าน และส่งเสียให้น้องเรียนหนังสือให้มากที่สุด อยากให้เขามืออาชีพที่ดี
ลักษณะ ของครอบครัว	ก่อนที่บิดาและน้องชายจะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ครอบครัวจะมีความอบอุ่นอยู่กัน พร้อมหน้าพร้อมตา โดยที่ไม่เคยเห็นบิดาและมารดาทะเลาะกันเลยจะพูดกันอย่างมีเหตุ ผลจะไม่ใช้อารมณ์ แต่พอพ่อและน้องชายเสียชีวิต ทำให้แม่มีพ่อใหม่ซึ่งพ่อใหม่นี้เสียไม่ ค่อยดี ชอบดื่มเหล้าเมาแล้วทะเลาะกับแม่ เมื่อแม่ไม่มีเงินให้จะใช้กำลังทุบตีเป็นประจำ จนทำให้น้องชายไม่ชอบพ่อใหม่ได้ทะเลาะกันอย่างหนัก จนน้องชายได้หนีออกจากบ้าน ไป ทำให้แม่เสียใจ ปัจจุบันนี้พ่อใหม่ไม่ได้อยู่กับแม่แล้วเพราะเขาไปมีผู้หญิงคนใหม่
กลุ่มเพื่อน	เพื่อนของกรณีศึกษาไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย และก็ไม่เคยเห็นเพื่อนเสพยา หรือไม่ก็ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลยสักคน
การใช้สารเสพ ติด (การติดยา เสพติด)	ในวัยเด็กผู้ให้ช่วยไม่เคยคิดจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย เพราะรู้ว่าโทษของยา เสพติดร้ายแรงใครที่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวจะประสบปัญหาที่ไม่ดี

ตารางที่ 20 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 16

รายละเอียดของกรณีศึกษา	รัตนา อายุ 42 ปี ภูมิลำเนา : เชียงราย
อายุทำความเข้าใจ	เมื่อตอนอายุ 28 ปี จึงได้ตัดสินใจเป็นผู้ค้าโดยเป็นคนตัดสินใจเอง ไม่ให้สามีและบุตรได้รับรู้เลยว่าเป็นผู้ค้า และรายได้ที่ได้มาก็บอกว่าเป็นการทำธุรกิจแค่นั้นเอง
สถานภาพการสมรส	สมรส ซึ่งคู่สมรสจะเป็นคนติดการพนันและดื่มสุราเป็นอย่างมาก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สภาพครอบครัวค่อนข้างจะมีปัญหาโดยเฉพาะในเรื่องของการเงินที่จะเอาไว้อใช้ในครอบครัว
ระดับการศึกษา	การศึกษาที่ค่อนข้างมีอยู่น้อย โดยกรณีศึกษาจบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้นเอง จึงทำให้ไม่สามารถที่จะทำงานอะไรได้เลยที่ได้เงินมาก ๆ และไม่สามารถเลือกงานได้อีกด้วย
ระดับรายได้	สำหรับรายได้ที่ได้ในแต่ละเดือนประมาณ 6,000 บาท ถือเป็นรายได้ที่ค่อนข้างต่ำสำหรับการรับผิดชอบในครอบครัว เพราะเงินที่สามีก็ไม่ค่อยได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้มีปัญหาบ่อยครั้ง พอมีคนมาชักชวนก็ได้ตัดสินใจทำ ถึงรู้ว่าผิด อย่างไรก็ตามก็จำเป็นต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องยาเสพติด เนื่องจากกรณีศึกษามีปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสามีของตนเองและรายได้ที่มีภายในครอบครัวก็ไม่ค่อยจะมีสักเท่าไรจึงทำให้ต้องเข้ามาหาหนทางที่ทำให้ดีขึ้นและไม่อยากให้ลูกลำบากเหมือนตนเอง
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวตนเป็นครอบครัวที่มีชีวิตเรียบง่าย ไม่ลำบากสักเท่าไร แต่ก็ไม่ถึงกับดีมากนัก และคิดว่าครอบครัวของตนเองมีสภาพที่ดีอย่างเดียวก็น่าดีคือไม่มีใครทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรงนัก แต่คู่สมรสจะเป็นคนติดการพนันและดื่มสุราเป็นอย่างมาก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สภาพครอบครัวค่อนข้างจะมีปัญหาโดยเฉพาะในเรื่องของการเงินที่จะเอาไว้อใช้ในครอบครัว
กลุ่มเพื่อน	ในช่วงแรกที่ต้องทำงานในสถานที่ขายของริมถนนตอนกลางคืนได้รู้จักกับเพื่อนของตนเองที่ได้เสพยาและค้ายาไปด้วย ชักชวนให้ทดลองในระยะแรก และตอนหลัง ๆ เริ่มที่จะเห็นว่าเพื่อนของตนได้ทำการค้ายาไปด้วยเริ่มที่จะมีเงินใช้สอยไม่ขาดมือ และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงทำให้เริ่มที่จะกล้าค้าขายโดยที่จะขายลักษณะเป็นรายย่อย ๆ ให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาติดต่อเพื่อใช้เสพกันเองมากกว่า
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	วัยรุ่นค่อนข้างที่จะผ่านชีวิตโศกโชนส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทบุนหรือแอลกอฮอล์มากกว่ายาเสพติดประเภทอื่น ๆ และพอตอนที่เริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับสามี ส่วนใหญ่ก็จะเจอเพื่อนที่ค้าขายด้วยกันคอยให้กำลังใจและเป็นเพื่อนอยู่เสมอ ๆ ตอนหลังจึงให้ทดลองเสพยาแค่เล็กน้อยจะทำให้สามารถลืมปัญหาต่าง ๆ ได้ จึงได้ทดลอง

ตารางที่ 21 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 17

รายละเอียดของกรณีศึกษา	ศศิธร อายุ 29 ปี ภูมิลำเนา : กรุงเทพมหานคร
อายุทำความเข้าใจ	สำหรับในช่วงที่กรณีศึกษาได้สัมผัสใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่อตอนอายุประมาณ 15 ปี ทำอย่างนี้เรื่อยมาจนกระทั่งอายุ 22 ปี เห็นว่ามีรายได้ดีและการลงทุนก็ไม่ต้องมีโรมากมาย
สถานภาพการสมรส	โสด ยังไม่ได้แต่งงานกับใครเลย
ระดับการศึกษา	การศึกษาที่กรณีศึกษามีเพียงแค่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น
ระดับรายได้	เนื่องจากว่าจะมีผลตอบแทนที่สูงกว่างานอื่น ๆ ซึ่งจะได้ประมาณ 12,000 บาทต่อครั้ง ยังไม่หักต้นทุน แต่ถ้าหากทำงานเหมือนคนอื่นปกติทั่ว ๆ ไปก็จะมีแค่ประมาณ 3,000 – 4,000 บาทเท่านั้น ซึ่งไม่ค่อยเพียงพอสักเท่าไรในการใช้ชีวิต
ลักษณะของครอบครัว	เป็นสภาพที่ค่อนข้างจะมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย พ่อแม่จะทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำไม่เว้นแต่ละวัน และส่วนใหญ่เรื่องต่าง ๆ ที่เกิดจากความเมาทั้งสิ้น พ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลจะทานเหล้ากันทั้งคู่ หลังจากที่แม่ของผู้ให้ข้อมูลได้หย่าร้างกันไม่นาน แม่ก็ได้แต่งงานใหม่ และสภาพครอบครัวจะมีความสุขอยู่ด้วยได้ไม่นาน พ่อใหม่ก็กินเหล้าและเมาอาละวาดเหมือนสภาพเดิม ๆ
กลุ่มเพื่อน	มีเพื่อนที่สนิทกันในวัยเรียนที่มีปัญหาเหมือน ๆ ตัวเองและที่ผ่าน ๆ ที่ได้ติดยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ได้ทดลองให้ชักชวนเสพ ก็เลยเสพเพราะว่ามีความรู้สึกได้ลืมปัญหาต่าง ๆ
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ได้ทดลองยาเสพติดประเภทเฮโรอีนในการฉีดเข้าเส้นตั้งแต่อยู่ในช่วงวัยรุ่น (ม.3) โดยการชักชวนให้ทดลองจากเพื่อน ๆ ของตนเอง ซึ่งเพื่อนเห็นว่าในช่วงเวลาดังกล่าว ผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยมีความสุขเท่าไร และเพื่อนกลุ่มนี้เองผ่านอะไรมากมายเหมือนกับตัวเองอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นบุหรี่ยี่เหล้า กัญชา เฮโรอีนและยาบ้า เป็นต้น

ตารางที่ 22 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 18

รายละเอียดของกรณีศึกษา	นิรุษ อายุ 62 ปี ภูมิลำเนา : นครศรีธรรมราช
อายุทำความเข้าใจ	เมื่อตอนอายุประมาณ 49 ปี จะต้องทำการติดต่อกับผู้ผลิตยาเสพติด เพื่อที่จะหาเงินเอามาหมุนเวียนธุรกิจของครอบครัว ซึ่งการเข้ามาติดต่อในขณะนี้เป็นการทำผิดกฎหมาย
สถานภาพการสมรส	สมรสแล้ว สามีเป็นคนที่ไม่เคยใช้สารเสพติดอะไรเลยแม้กระทั่งบุหรี่ เหล้าก็ไม่เคยเข้าไปยุ่งวุ่นวาย และตอนที่ให้คำปรึกษา สามีก็ไม่อยากที่จะให้ทำงานนี้เลย แต่ก็ไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ยอมช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ ของตนเองด้วย
ระดับการศึกษา	การศึกษาชั้นสูงสุดของตนเอง จะจบแค่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อที่จะออกมาหางานทำและดูแลคนภายในครอบครัวของตนเอง
ระดับรายได้	ในช่วงก่อน ๆ มีเงินกำไรหมุนเวียนประมาณเกือบ 100,000 บาท แต่ในตอนนั้นก็ยังมีหนี้สินจำนวนมากเนื่องจากการขาดทุน ร้านอาหารมีจำนวนมาก และยั้งต้องจ่ายค่าคุ้มครองอีกด้วย จึงทำให้กิจการร้านอาหารในตอนหลังเริ่มมีการแข่งขันกันสูงขึ้นจึงทำให้เกิดประสบปัญหาการขาดทุน และการเงินค่อนข้างที่จะหมุนเวียนไม่ทัน จนกระทั่งมีคนชักชวนให้ไปทำธุรกิจที่สามารถจะหาเงินได้คล่องและเป็นจำนวนมากอีกด้วย จึงได้ขอคำปรึกษาจากสามีของนาง ในที่สุดก็ต้องยอมทำเพื่อให้ครอบครัวของตนเองอยู่รอด โดยใช้ร้านอาหารของกรณีศึกษาในการค้าขายหลังร้านอีกด้วย
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น ไม่มีใครทะเลาะเบาะแว้งกันเลย อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขสบายใจ แต่ฐานะทางบ้านมีแค่พอกินพอใช้เท่านั้นเอง
กลุ่มเพื่อน	ความสัมพันธ์ของเพื่อนก็จะมีติดต่อกันบ้างในบางโอกาส แต่เพื่อนก็ไม่มีใครใช้สารเสพติดที่ประเภทรุนแรงหรือผิดกฎหมายเลยสักคนจะมีแค่ดื่มเหล้าและสูบบุหรี่เท่านั้น ซึ่งเพื่อนก็ไม่ได้ใช้เป็นประจำเหมือนอย่างกับคนที่ติดจนขาดไม่ได้เลย
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ในตอนวัยรุ่นได้ทำงานเป็นนักร้องมาก่อนและทำงานกลางคืนยอมที่จะต้องเห็นชีวิตของคนที่ยิวที่จะต้องมาดื่มเหล้า สูบบุหรี่เป็นของธรรมดา และตัวเองก็ได้ทดลองใช้บ้างแต่ไม่ถึงกับติดสักเท่าไร

ตารางที่ 23 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 19

รายละเอียดของกรณีศึกษา	สายฝน อายุ 38 ปี ภูมิลำเนา : กรุงเทพฯ
อายุทำความเข้าใจ	ตอนกำลังประสบปัญหาขาดทุนก็ได้เข้ามาเป็นผู้ค้าเองเมื่อตอนอายุ 23 ปี ส่วนได้ทดลองยาเสพติด (ยาบ้า) คือตอนอายุ 21 ปี
สถานภาพการสมรส	หย่า ในช่วงที่ได้อยู่กับสามีของนาง ก็ได้เคยทดลองยาบ้าเหมือนกัน เพียงแต่ไม่ได้ติดมากเหมือนสามี โดยที่นางใช้ทดลองในช่วงนั้นเพื่อจะทำให้ขยันในการทำงานและได้มีความสุข นอกจากนี้แล้วสามีเป็นคนดื่มเหล้า สูบบุหรี่เล่นกันพนันอีกด้วย
ระดับการศึกษา	กรณีศึกษาได้จบชั้นการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในช่วงหลังจบก็ได้ทำงานบริษัทสักระยะหนึ่ง ก็ได้เลิกมาประกอบอาชีพค้าขายเสื้อผ้าเอง
ระดับรายได้	กรณีศึกษามีรายได้ในแต่ละเดือนประมาณ 8,000 บาท โดยต้องเข้ามาพัวพันเกี่ยวกับยาเสพติดและเป็นผู้ค้าเองก็คือ การขาดทุนในกิจการเกี่ยวกับเสื้อผ้า และต้องการพุงฐานะให้อยู่รอดและจะได้เอาเงินไปใช้หนี้สินที่ติด ๆ เอาไว้เป็นจำนวน
ลักษณะของครอบครัว	สำหรับครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็จะมีปัญหาเหมือนกัน โดยส่วนใหญ่ไม่รุนแรงสักเท่าไร และคนภายในครอบครัวก็จะมีแค่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่แต่ไม่ใช่ติดเป็นประจำ นอกจากนี้แล้วคนภายในครอบครัวไม่มีใครรู้ว่าตัวเองเป็นคนขายยาบ้าเลยสักคน
กลุ่มเพื่อน	กลุ่มเพื่อนที่ไม่มีใครติดยาเสพติดเลย นอกจากการสูบบุหรี่และดื่มเหล้าเท่านั้นเอง
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	ในตอนวัยรุ่นได้ทดลองใช้อย่างมากก็เป็นเพียงแค่การสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าเท่านั้น แต่หลังจากที่แต่งงานกับสามีแล้ว ก็ได้ทดลองใช้ยาบ้าด้วย เพราะถูกการชักชวนจากสามี

ตารางที่ 24 สรุปรายละเอียดของกรณีศึกษาที่ 20

รายละเอียดของกรณีศึกษา	สมिता อายุ 41 ปี ภูมิลำเนา : เชียงราย
อายุทำความเข้าใจ	ในช่วงวัยขณะที่ตัดสินใจกระทำความผิดนั้น จะมีอายุประมาณ 32 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังสร้างเนื้อสร้างตัว จะทำอะไรก็ต้องคิดเผื่ออยู่เสมอว่าจะต้องมีส่วนที่ทำได้เพื่อลูกจะได้มีกินมีใช้เหมือนลูกคนอื่น ๆ จะได้สบาย
สถานภาพการสมรส	สมรส สามีค่อนข้างขยันทำงานพอสมควร รักลูกให้ความอบอุ่นแก่ครอบครัวดี แต่สามีมีข้อเสียอยู่ข้อหนึ่งคือนิสัยชอบเล่นการพนันแทบทุกประเภท
ระดับการศึกษา	กรณีศึกษากับสามีมีความรู้ที่น้อยคือจบแค่ชั้นสูงสุดเพียงแค่ประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้นเอง แต่อ่านออกเขียนได้
ระดับรายได้	ครัวว์ประกอบอาชีพค้าขายมีกำไรลดน้อยลง มีรายได้ไม่แน่นอน ประมาณเดือนละ 5,000 บาท แต่รายจ่ายสูงขึ้นทุก ๆ วัน โดยเฉพาะสามีจะไปทำงานที่ประเทศไต้หวันต้องใช้จ่ายเงินประมาณ 100,000 บาท ซึ่งตอนนั้นเงินไม่พอ จึงต้องนำที่ดินไปจำนองเพื่อนำเงินไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายให้สามีได้ไปทำงานที่ต่างประเทศ เมื่อไปถึงแล้วให้ทำงานไม่ตรงกับที่บอกไว้แต่ต้น ค่าแรงก็ไม่ได้ตามที่ตกลงกันไว้ สามีก็ลำบาก ไม่มีเงินเหลือกลับมาให้ที่บ้าน เมื่อสามีไม่ส่งเงินกลับมายิ่งเพิ่มภาระทางด้านการเงินมากยิ่งขึ้น เพราะขาดส่งหลายเดือน เจ้าขอเงินก็จะมายึดที่ดินที่นำไปจำนองเอาไว้ จึงไม่อยากจะเสียที่ดินไป จึงทำให้มีคนชักชวนให้ไปขนยาก็จึงได้ไปทำ
ลักษณะของครอบครัว	ครอบครัวอบอุ่นดี ลูก ๆ ก็เชื่อฟังพอสมควร จะมีดื้อบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดาที่เด็กอยู่ในวัยนั้น
กลุ่มเพื่อน	กลุ่มเพื่อนที่สนิทมากก็ไม่เห็นมีใครติดยาเสพติดหรือทดลองใช้เลยสักคน แต่คนคบเป็นเพื่อนแบบผิวเผินที่ชักชวนให้มาขนยาเสพติด
การใช้สารเสพติด (การติดยาเสพติด)	กรณีศึกษาไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแต่อย่างใดเลย

บทที่ 6

การพิสูจน์สมมติฐานและการอภิปรายผล

ในบทนี้ประกอบด้วย 2 หัวข้อคือการพิสูจน์สมมติฐานและการอภิปรายผล

การพิสูจน์สมมติฐาน

จากการศึกษาในหัวข้อ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรีทัณฑสถานหญิงกลาง” ซึ่งในการศึกษาหรือวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้มีสมมติฐานในการที่ทำให้สตรีหรือผู้หญิงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดทั้งหมด 7 สมมติฐานด้วยกันคือ

1. ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
2. ความเป็นผู้มีศึกษาน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
3. การเป็นผู้มีรายได้ต่ำทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
4. การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
5. การมีเพื่อนติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
6. ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
7. การติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

สำหรับการวิเคราะห์เพื่อการตรวจสอบสมมติฐานทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาได้มีแนวความคิดหรือทฤษฎีที่เข้ามาช่วยในการอธิบายลักษณะของสมมติฐาน 7 แนวความด้วยกันคือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (The Deviant Behavior Perspective)
2. ทฤษฎีการตีตรา (The Labeling Perspective)
3. ทฤษฎีการจูงใจ (A Theory of motivation)
4. ทฤษฎีต่างความสัมพันธ์ (Differential Association Theory)
5. ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural Functional Theory)
6. แนวความคิดการขัดเกลาทางสังคม (Socialization)
7. แนวความคิดความสำคัญของครอบครัว

สมมติฐานข้อที่ 1. ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

สำหรับในเรื่องของอายุ ผู้ศึกษาได้ใช้ทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยมเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์สำหรับในเรื่องดังกล่าว โดยที่เนื้อหาของทฤษฎีดังกล่าวมีรายละเอียด พอสังเขปจะสรุปได้ดังนี้

ทฤษฎีโครงสร้างการหน้าที่นิยมโดยแรดคลิฟฟ์ บราวน์กล่าวว่า ระบบสังคมต่าง ๆ ประกอบด้วยโครงสร้างและกิจกรรมต่าง ๆ โครงสร้างทางสังคม คือ แบบแผนที่อยู่ได้นานโดยประชากรมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โครงสร้างจะได้มาจากการกระทำระหว่างกันทางสังคม จากบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของพฤติกรรมสำหรับแรดคลิฟฟ์ บราวน์ หน้าที่สำคัญของโครงสร้างก็คือ การที่มันทำให้เกิดเสถียรภาพทางสังคมและการคงอยู่ของระบบสังคมนั่นเอง

ตารางที่ 25 แสดงอายุของผู้ต้องขังสตรี

อายุ	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์ (%)
ต่ำกว่า 20 ปี	1	5
20 ปีขึ้นไป	19	95
รวม	20	100

จากการเก็บข้อมูลของกรณีศึกษาจะพบว่าผู้ต้องขังหญิงที่ทัณฑสถานหญิงกลางจำนวน 20 คน จากตารางที่ 25 จะพบว่าอายุของผู้ต้องขังหญิงส่วนจะมีอายุ 20 ปีขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ โดยมีจำนวนถึง 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95 โดยที่คนส่วนใหญ่เหล่านี้จะมีอายุระหว่าง 30 ปีขึ้นไปที่ได้ทำการค้ายาเสพติด ซึ่งจะเห็นได้จากในเนื้อหาประวัติชีวิตบางช่วงของกรณีศึกษาดังต่อไปนี้

สุธิดา เมื่อสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นแบบนั้น จึงต้องคิดหาทางออกด้วยการค้ายาเสพติดในขณะนั้นอายุประมาณ 34 ปี ซึ่งเป็นการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเป็นครั้งแรก

นาตยา ระยะเวลาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นช่วงอายุประมาณ 25 ปี ซึ่งก่อนหน้า

- นั้นไม่มีวีแววว่าจะต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หวนคิดถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมามาว่าตัวเองโง่จึงต้องตกเป็นเครื่องมือของคนอื่น หรือเป็นเพราะว่าความรักทำให้คนตาบอด
- ฉวีวรรณ ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็เมื่อมีอายุประมาณ 35 – 36 ปีเข้าไปแล้ว คนที่มาติดต่อให้ค้ายาเสพติดก็อาจจะมีสาเหตุมาจากปัจจัยทางด้านอายุ เพราะว่าเมื่อมีอายุมากก็จะมีควมรับผิดชอบสูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อย
- แฉล้ม ได้มาข้องเกี่ยวกับการขายยาเสพติดเมื่ออายุ 35 ปี โดยการชักจูงของคนที่ยู๊จ๊ก โดยชายผู้นั้นเป็นเสมียนที่อำเภอ ซึ่งรู้ถึงปัญหาทางการเงินภายในครอบครัวของตนเอง
- สมหวัง เริ่มมาทำงานโดยการส่งยาเสพติดให้กับผู้รับซื้อเมื่อตอนอายุ 25 ปี และก็ได้โดนจับในตอนอายุ 32 ปี หลังจากที่ทำงานนี้มาได้เพียงไม่ถึงปีเท่านั้น โดนจับพร้อมกับคนขับรถส่งของ
- ปราณี ได้รับการติดต่อให้ขายยาเสพติดจากคนอื่นไม่ใช่คนในชุมชนมาติดต่อโดยทำครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 39 – 40 ปี
- ดวงแข แรก ๆ สามีก็ไม่เห็นด้วยแต่ด้วยเหตุผลบางประการในที่สุดสามีของผู้ให้ข้อมูลก็ยินยอมให้ทำและเป็นคนทำให้คำแนะนำอีกที ซึ่งในครั้งแรกที่เริ่มรับจ้างส่งยาเสพติดให้อายุประมาณ 27 ปี
- ลำดวล เริ่มได้รับการติดต่อให้ค้ายาเสพติดอายุที่เริ่มต้นเข้าไปเกี่ยวกับยาเสพติดประมาณ 36 – 37 ปี
- ประภา ได้เข้ามาเกี่ยวข้องในการค้ายาเสพติดเมื่อตอนอายุประมาณ 26 ปี ในช่วงที่แต่งงานกับสามีแล้วก็ได้เริ่มที่จะเข้ามาเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดบ้างแล้วแต่ยังไม่เต็มตัว
- อำภา ตอนที่มาเป็นเพื่อนในการทำธุระกับมารดาของสามีก็เมื่อตอนอายุ 31 ปี ก็ถูกจับกุมในข้อหาค้ายาเสพติดด้วย
- อาภรณ์ ตอนแรกที่ได้ทำการขนยา ก็จะมีอายุ 37 ปี โดยที่ทำการขนยาเสพติดกับน้องชายเป็นครั้งแรกของการทำงาน
- บัวคำ ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเมื่อเข้าไปทำงานที่บริษัท ขณะนั้นอายุได้ประมาณ 24 ปี
- พานี แม้ว่าในช่วงที่กระทำความผิดนั้นมีอายุมากแล้วคือ ประมาณ 30 กว่าปีแล้ว ในช่วงนั้นเป็นช่วงอายุที่ตนเองมีภาระต้องรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวคนเดียวทั้งหมด และมีลูกที่อยู่ในวัยเรียนต้องใช้เงินมากและได้เลิกกับสามีไป

- ปนัดดา ช่วงเวลาที่เข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด ขณะนั้นมีอายุประมาณ 28 ปี ซึ่งถือว่าเป็นช่วงอายุที่จะต้องเริ่มมีเงินสักก้อนในการทำงานของตนเอง
- รัตนา เมื่อตอนอายุ 28 ปี จึงได้ตัดสินใจเป็นผู้ค้าโดยตัดสินใจเอง ไม่ให้สามีและบุตรได้รับรู้ เพียงแค่บอกว่าเป็นรายได้ที่มากขึ้น บอกว่าเป็นการทำธุรกิจแค่นั้นเอง
- ศศิธร สำหรับในช่วงที่ได้ใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่อตอนอายุ 15 ปี ทำอย่างนี้เรื่อยมาจนกระทั่งอายุ 22 ปี เห็นว่ามีรายได้และการลงทุนก็ไม่ต้องไม่โรยมากมาย จึงได้ตัดสินใจค้ายาเสพติด
- นิรุช เมื่อตอนอายุ 49 ปี จะต้องทำการติดต่อกับผู้ผลิตยาเสพติดเพื่อที่จะหาเงินเอามาหมุนเวียนธุรกิจของครอบครัว ซึ่งการเข้ามาติดต่อกันในขณะนี้เป็นการผิดกฎหมาย
- สายฝน ตอนกำลังประสบปัญหาขาดทุนก็ได้เข้ามาเป็นผู้ค้าเอง เมื่อตอนอายุ 23 ปี ส่วนได้ทดลองยาเสพติด (ยาบ้า) คือตอนอายุ 21 ปี
- สมिता ในช่วงวัยขณะที่ตัดสินใจกระทำความผิด จะมีอายุประมาณ 32 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังสร้างเนื้อสร้างตัว จะทำอะไรก็ต้องคิดเผื่ออยู่เสมอว่าจะต้องมีส่วนที่ทำได้ เพื่อให้ลูกจะได้มีกินมีใช้เหมือนลูกคนอื่น ๆ จะได้สบาย

แต่ในจำนวนนี้ก็ยังมียุต้องขังหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดด้วย 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5 ดังเช่นกรณีของชนิษฐา

- ชนิษฐา เริ่มค้ายาเสพติดเมื่ออายุประมาณ 19 ปี ทำการลักลอบขายยาเสพติดหลายครั้ง จนถูกตำรวจจับได้เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีอายุเกือบ 21 ปี

จากกรณีศึกษาทั้ง 20 คนนี้จะเห็นได้ว่าอายุของผู้ต้องขังสตรีที่เข้ามาค้ายาเสพติดนั้นจะเป็นผู้ที่มีอายุที่บรรลุนิติภาวะแล้วเป็นส่วนใหญ่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด ซึ่งจะเห็นว่าโครงสร้างทางสังคมในเรื่องของอายุได้สะท้อนให้เห็นถึงว่า คนในวัยนี้จะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบและดูแลอบรมสมาชิกในครอบครัวให้มีความสุข แต่ทว่าโครงสร้างในส่วนอื่น ๆ ของครอบครัวไม่สามารถที่จะตอบสนองให้ผู้ต้องขังเหล่านี้สามารถที่จะทำหน้าที่ในการอบรมสมาชิกในครอบครัวได้เหมือนแต่ก่อน จึงทำให้ต้องตัดสินใจเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพื่อที่จะทำให้สภาพครอบครัวของกรณีศึกษาสามารถที่จะอยู่ต่อไปได้อย่างตลอดรอดฝั่ง และมีความสะดวกสบายขึ้น

จากผลการวิจัยที่ผ่านมาเช่นงานของ อรัญ สุวรรณบุปผา, (2516) พบว่าผู้ที่เริ่มกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นเยาวชนอายุระหว่าง 14 – 18 หรือพรทิพย์ จิตรธร, (2516) และเสริน ปุณณะนิตานนท์, (2521) ซึ่งพบว่าผู้ติดยาเสพติดเริ่มใช้ยาขณะที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้จะพบว่าเป็นกลุ่มคนที่มีอายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ซึ่งกลุ่มเหล่านี้จะบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว และไม่ค่อยได้ติดยาเสพติดสักเท่าไร ถ้าสังเกตในเนื้อหาประวัติชีวิตส่วนใหญ่จะอยู่อายุ 25 – 40 ปีที่เข้ามาเกี่ยวข้องของการค้ายาเสพติดเห็นได้จากในกรณีของชีวิตนั่นเองที่ได้กล่าวเอาไว้ ทั้งนี้คงจะเป็นเพราะว่ากลุ่มเยาวชนที่ได้มีการศึกษาผ่าน ๆ มาคงจะไม่มีความเสี่ยงหรืออาจจะไม่มีปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถจะก่อให้เกิดการเข้ามาสู่ขบวนการค้ายาเสพติดได้ สรุปได้ว่าผู้ที่มีอายุน้อยคือต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ มีจำนวน 1 คนหรือ 5เปอร์เซ็นต์(%) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2. ความเป็นผู้มีการศึกษาน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

สำหรับในเรื่องของการศึกษา ซึ่งจะมีบทบาทในเรื่องของการขัดเกลาเพื่อที่จะทำให้ทุกคนมีหน้าที่ และสร้างบุคลิกภาพต่าง ๆ ตามที่สังคมได้กำหนดเอาไว้ ซึ่งในเรื่องนี้จะมีแนวคิดที่สามารถใช้ในการอธิบายได้เป็นอย่างดีนั่นก็คือ “การขัดเกลาทางสังคม” ซึ่งแนวความคิดนี้จะมีเนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการขัดทางสังคม (socialization) มีความสำคัญมากสำหรับสังคมมนุษย์ เพราะถ้าไม่มีการขัดเกลาทางสังคมแล้ว บุคคลนั้นจะมีลักษณะท่าทางและแนวทางการดำเนินชีวิตที่แตกต่างหรือแปลกประหลาดต่างออกไปจากมนุษย์คนอื่น ๆ ในสังคม เนื่องจากบุคคลนั้นไม่ได้รับการสั่งสอนอบรมเลี้ยงดู ไม่ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติตนให้เข้ากับคนอื่น ๆ ในสังคม จึงส่งผลให้ไม่สามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ นอกจากนี้แล้วถ้ามนุษย์ได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างไรก็จะมีลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ เหมือนกับต้นแบบ ดังนั้นการขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการปลูกฝังบรรทัดฐานของกลุ่มให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถอยู่ร่วมทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ด้วยดี โดยที่การขัดเกลาจะผ่านตัวแทนต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน ฯลฯ เป็นต้น

ตารางที่ 26 แสดงการศึกษาของผู้ต้องขังสตรี

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์ (%)
ระดับการศึกษาน้อยกว่าหรือเทียบเท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3)	17	85
การศึกษามากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3)	3	15
รวม	20	100

จากตารางที่ 26 จะแสดงให้เห็นว่ากรณีศึกษาทั้งหมด 20 คนจะมีระดับการศึกษาน้อยกว่าหรือเทียบเท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ทั้งหมด 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่ง คนส่วนใหญ่เหล่านี้จะมีระดับความรู้ที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานนั่นก็คือ จะจบแค่ชั้นระดับประถมศึกษาเกือบทั้งสิ้น จึงทำให้ความรู้และความคิดต่อการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ มีอยู่ค่อนข้างจำกัด จึงได้ตัดสินใจที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ายาเสพติดขึ้นในที่สุด ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเหล่านี้มีความคิดและทัศนคติที่เกี่ยวกับในเรื่องดังกล่าวเหมือนกับคนทั่ว ๆ ไปที่ว่าเป็นสิ่งไม่ดี เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ถึงอย่างไรพวกเขาเหล่านี้ก็ได้เลือกที่จะทำในที่สุดนั่นเอง ซึ่งจะเห็นได้จากประวัติชีวิตของกรณีศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว คือ

- นาคยา จบชั้นสูงสุดประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจและฐานะทางบ้าน ทำให้ไม่มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพียงพออ่านออกเขียนได้
- ฉวีวรรณ แม้ว่าจะมีโอกาสได้รับการศึกษาแต่เพราะความไม่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนอีกทั้งความเป็นผู้หญิงที่มีความคิดว่าไม่จำเป็นจะต้องเรียนไปมาก ๆ เลย จึงมีโอกาสเรียนชั้นสูงสุดแค่ประถมศึกษาปีที่ 3
- แฉล้ม จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่เมื่อจบจากชั้นมัธยมศึกษาได้เห็นถึงความลำบากของพ่อแม่ในการหาเงินมาให้เรียนต่อ จึงตัดสินใจไม่เรียนหนังสือ และคิดว่าจะประกอบอาชีพในด้านที่ตนเองถนัด
- สมหวัง จบการศึกษาจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งถือว่าเรียนน้อย จึงไม่สามารถทำงานอะไรได้นอกจากการเป็นนักร้อง คอยทำความสะอาดโรงเรียนและรับจ้างครู จึงได้ตัดสินใจเพียงคนเดียวในการรับทำงานนี้
- ปราณี ในชีวิตไม่มีโอกาสได้เล่าเรียนในระดับชั้นการศึกษาสูง ๆ เหมือนคนอื่นเขา ได้

	เรียนชั้นสูงสุดคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พออ่านออกเขียนได้แต่ก็ไม่คล่อง สาเหตุที่ทำให้ไม่ได้เล่าเรียนเนื่องจากไม่มีผู้ที่จะส่งเสียค่าใช้ในการเรียน
ชนิษฐา	จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากต่างจังหวัด หลังจากนั้นตั้งใจว่าจะมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ โดยมาอาศัยอยู่กับพ่อ แต่หลังจากที่มาอยู่ได้ไม่นานก็หลงแสงสีของกรุงเทพฯ ออกเที่ยวเตร่จนในที่สุดก็ไม่ได้เรียนหนังสือ
ดวงแข	สาเหตุที่จบการศึกษาแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะค่านิยมของคนในสังคมที่นั่นมีความรู้สึกว่าผู้หญิงไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนหนังสือสูง ๆ เพราะว่าเรียนไปก็คงไม่ได้ใช้อะไร แค่พออ่านออกเขียนได้ก็ดีมากแล้ว
ลำดวล	จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนในหมู่บ้าน
ประภา	การศึกษามีส่วนผลักดันที่ทำให้ตนเองต้องเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด เนื่องจากได้จบการศึกษาแค่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
อำภา	มีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งคิดว่ามีการศึกษาสูงในสมัยนั้นเป็นอย่างมาก
อาภรณ์	การศึกษาจบเพียงแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้นเองจากโรงเรียนต่างจังหวัด ย่อมที่จะเป็นอุปสรรคในการหางานทำแน่ ๆ เพราะไม่มีใครต้องการจ้างแรงงานที่จบระดับประถม 4 ให้เข้าไปทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงและรายได้ดี
พานี	เนื่องจากปัญหาทางด้านครอบครัวเดิมของกรณีศึกษานั้นมีปัญหาทำให้ได้รับการศึกษาน้อยจึงจบได้แค่มัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่านั้น จึงทำให้ไม่กล้าที่จะสมัครงานที่ไหน
ปนัดดา	เรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอ จึงทำให้พออ่านออกเขียนได้ แต่ตนเองอยากจะเรียนสูง ๆ แต่ที่บ้านฐานะยากจนและตนเองเป็นพี่คนโตต้องช่วยงานทางบ้าน ทำให้ไม่ได้เรียนต่อ
รัตนา	การศึกษาที่ค่อนข้างมีอยู่น้อย โดยกรณีศึกษาจบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้นเอง จึงทำให้ไม่สามารถที่จะทำงานอะไรได้เลยที่ได้เงินมาก ๆ และไม่สามารถเลือกงานได้อีกด้วย
ศศิธร	การศึกษาที่กรณีศึกษามีเพียงแค่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น
นิรนุช	การศึกษาชั้นสูงสุดของตนเอง จะจบแค่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อที่จะออกมาหางานทำและดูแลคนภายในครอบครัวของตนเอง
สมิตา	กรณีศึกษากับสามีมีความรู้ที่น้อยคือจบแค่ชั้นสูงสุดเพียงแค่ประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้นเอง แค่อ่านออกเขียนได้

นอกจากนี้กรณีศึกษาบางคนก็ยังมีระดับความรู้ที่สูงที่มากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 โดยที่บุคคลเหล่านี้จะจบในระดับชั้น ปวช. หรือเทียบเท่ากับ ม. 6 นั่นเอง โดยจะเห็นได้จากกรณีศึกษาของสุธิดา บัวคำ และสายฝน

สุธิดา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากสถาบันประจำจังหวัดและได้มาศึกษาต่อในกรุงเทพ
บัวคำ	ก่อนจะถูกจับกุมการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สำหรับผู้ถือหนังสือถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง
สายฝน	ได้จบชั้นการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในช่วงหลังจบก็ไปทำงานบริษัทสักระยะหนึ่ง ก็ได้เลิกมาประกอบอาชีพค้าขายเสื้อผ้าเอง

จากการศึกษาตัวเองทำให้เห็นว่า กระบวนการคิดในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะมีความสอดคล้องกับในเรื่องของระบบการศึกษาหรือความรู้ที่ตนเอง เพราะว่าถ้าหากมีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น คงจะมีระบบการคิดและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้รอบครอบกว่านี้ และสามารถที่จะใช้ระยะเวลาในการคิดให้รอบครอบก่อนที่จะตัดสินใจในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งจะสังเกตได้ในเนื้อหาประวัติชีวิต ส่วนใหญ่จะคิดกันภายใน 1 วันหรืออย่างมากสุดก็คือ 3 วัน ก็จะกระโดดเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดแล้ว ทั้งนี้เพราะเชื่อกันว่าจะได้รับรายได้หรือค่าตอบแทนที่สูงกว่าการทำงานอย่างสุจริตนั่นเอง สรุปได้ว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยหรือเทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 17 คน หรือ 85เปอร์เซ็นต์(%) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3. การเป็นผู้มีรายได้ต่ำทำให้ผู้ต้องขังสตรีการค้ายาเสพติด

สำหรับรายได้หรือปัจจัยทางเศรษฐกิจก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของการจูงใจที่จะทำให้เข้ามาในวังวนของการค้ายาเสพติด ซึ่งแนวความคิดที่จะสามารถอธิบายปรากฏการณ์ในช่วงนี้ได้ดีที่สุุดก็คือ “ทฤษฎีแรงจูงใจ” โดยที่ Beach กล่าวว่า การจูงใจคือความเต็มใจที่จะใช้พลังเพื่อประสงค์ความสำคัญในเป้าหมาย หรือรางวัลเป็นสิ่งสำคัญของการกระทำของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้คนไปถึงวัตถุประสงค์ที่มีสัญญาณเกี่ยวกับรางวัลที่จะได้รับ หรือ Maslow กล่าวว่า มนุษย์นั้นมีความต้องการไม่สิ้นสุด ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะมีความต้องการอื่นเข้ามาแทนที่ ซึ่งความต้องการของมนุษย์เราที่เขาได้กล่าวไว้ว่ามีลำดับความต้องการ คือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการในระดับสูงขึ้นไปก็จะเข้ามาแทนที่ที่มีการเรียกร้องให้ตอบสนองในทันที

สิ่งที่จูงใจให้กลุ่มบุคคลต่าง ๆ เข้ามาทำงานในสิ่งที่ผิดกฎหมายหรือบรรทัดฐานสังคมได้นั้นก็คือ “รายได้ที่มีจำนวนสูง” ซึ่งสามารถจะทำให้เกิดการจูงใจได้เป็นอย่างดี โดยที่ในกระบวนการค้ายาเสพติดสามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขาได้ในเวลาอันสั้น และจำนวนมากนั่นเอง จึงทำให้พวกเขาสามารถที่จะเข้ามาได้อย่างง่ายดาย

ตารางที่ 27 แสดงรายได้ของผู้ต้องขังสตรี

รายได้	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์ (%)
รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท	8	40
มากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	12	60
รวม	20	100

จากตารางที่ 27 จะแสดงให้เห็นว่าจากกรณีศึกษาทั้งหมด 20 คนนี้จะเป็นบุคคลที่มีจำนวนเงินรายได้ที่มีมากกว่า 5,000 บาทต่อเดือนตามที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้กำหนดเอาไว้ มีจำนวนทั้งหมด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งส่วนใหญ่จะต้องการรายได้ในจำนวนสูง และทำงานในระยะเวลาอันสั้น เพื่อที่จะให้ได้เงินจำนวนนั้นเพื่อมาตอบสนองหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาดังกล่าว ซึ่งปกติพวกเขาจะมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 6,000 – 8,000 บาท ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นทั้งที่รู้ว่าการบวนการค้ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายหรือผิดบรรทัดฐานทางสังคมก็ตาม แต่สิ่งที่จูงใจให้เขามานั้นมีแรงจูงใจมากกว่ามากกว่ากล้วนนั่นเอง ซึ่งเห็นได้จากการกรณีศึกษาทั้ง 12 คนดังกล่าว

สุธิดา รายได้ในการทำงานจะประมาณ 200,00 – 400,000 บาท และการดำเนินกิจการเหมือนแร่ที่จะต้องมีขึ้นมีลงในบางช่วง และในขณะที่ราคาของดีบุกต่ำมากขายไม่ได้ราคา แต่ค่าใช้จ่ายทุกอย่างกลับสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ต้องเป็นหนี้ธนาคารถึง 3 ล้านบาท ตลอดจนถูกฟ้องร้องคดีเช็คหลายคดี เนื่องจากหมุนเงินไม่ทัน

นาตยา สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ให้ข้อมูลจะเดือดร้อนมาก เนื่องจากพี่น้องของกรณีศึกษาอยู่ในวัยเรียนและรุ่นราวคราวเดียวกัน จึงทำให้ต้องแยกจากกันเพื่อหาเงินมาจุนเจือครอบครัว หลังจากที่ได้เข้ามากรุงเทพแล้ว ทำให้มีรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือนประมาณ 10,000 บาท จุดเปลี่ยนของชีวิตเป็นเพราะความไว้ใจและ

- เชื่อคนง่าย ซึ่งในช่วงนั้นตัวผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่มีปัญหาทางการเงินและไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย แต่เป็นเพื่อว่ารู้สึกรักและเชื่อใจคนรักที่เป็นชาวต่างชาติ โดยคบหากันมาประมาณ 2 ปี ไม่รู้ว่าดำเนินธุรกิจอะไรกับเพื่อน จนได้รับการเอ่ยปากให้ช่วยนำยาเสพติดเป็นเฮโรอีนเดินทางไปฮ่องกง ซึ่งแฟน ของภรรยาจะไปรับที่นั่น ซึ่งภรรยาไม่ได้รับผลประโยชน์เป็นเงินทองแต่อย่างใด
- ฉวีวรรณ ที่มาของเงินและรายได้ต่าง ๆ ที่สามารถจะหาได้ในชุมชน ส่วนใหญ่มาจากการทำนาและทำอัฐมอยเป็นอาชีพหลัก โดยรายได้แต่ละเดือนประมาณ 5,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอนและไม่มากพอกับการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข จึงทำให้ชีวิตหันเหไปทำอาชีพที่ผิดกฎหมาย
- แฉล้ม รายได้หลักของครอบครัวมาจากการทำอาหารของภรรยาประมาณเดือนละ 7,000 บาท ส่วนสามีของภรรยาไม่มีใครจ้างให้ไปตัดหญ้ามาหลายเดือนแล้ว และทางครอบครัวของลูกคนโตไปอย่างกระท่อนกระแท่น และบุตรคนโตมีปัญหาทะเลาะกับสามี จึงไม่ได้ส่งเงินมาเป็นเวลานานแล้ว จึงทำให้ค่าใช้จ่ายทุกอย่างในครอบครัวเป็นภาระของภรรยาอยู่เพียงลำพัง บ่อยครั้งที่รายได้จากการขายอาหารไม่พอจำเป็นต้องยืมเงินจากเพื่อนข้างบ้านเสมอ ๆ จนในที่สุดมีคนมาชักชวนโดยให้เป็นคนขนส่งยาเสพติดให้ โดยที่คนชักชวนก็คือ “เสมียนอำเภอบึงสามพัน”
- ดวงแข ไม่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว เพราะจะมีรายได้มาจนครอบครัวไม่มากนักแต่รายจ่ายก็ไม่มากกว่ารายรับ ในการจำหน่ายพืชผลทางการเกษตรแต่ครั้งก็สามารถทำเงินได้หลายพันบาทเพียงพอสำหรับเป็นทุนที่ซื้อปุ๋ยและอาหารสัตว์ รายได้ตกประมาณ 7,000 – 8,000 บาท
- ลำดวล การที่เข้าไปทำก็มีสาเหตุของความอยากร่ำรวย อยากมีเหมือนกับคนอื่นเขา โดยที่ภรรยาจะมีอาชีพค้าขายพอมีรายได้ก็ทั้งสามีก็รับราชการครุมีเงินเดือนที่แน่นอนรายได้รวมกันเดือนหนึ่งก็ประมาณ 6,000 – 7,000 บาท แต่ถ้าค้าขายยาเสพติดก็จะประมาณ 50,000 บาท
- ประภา รายได้ประจำที่ทำอยู่ในบาร์จะประมาณ 8,000 – 9,000 บาทต่อเดือน บางครั้งอาจจะมากกว่านี้
- อำภา สำหรับเงินเดือนในแต่ละเดือนที่ได้รับจะประมาณ 10,000 บาท ซึ่งเรื่องรายได้ไม่มีส่วนสำคัญสำหรับภรรยาเลย เพราะตัวเองอยู่ในสังคมที่ค่อนข้างดี และครอบครัวของสามีก็มีสิ่งต่าง ๆ อำนวยความสะดวกให้แก่ตนเอง แต่ตนไม่ทราบว่ามารดาของสามีคิดอย่างไรถึงได้ไปทำ ซึ่งไม่ได้ซักใช้เรื่องเหล่านี้ คิดว่าคงมีความจำเป็นจึงได้กระทำเช่นนี้

- บัวคำ มีรายได้จากงานบริษัทตกประมาณเดือนละ 5,500 – 6,000 บาท ซึ่งพอร่วมงานในการล่าเหยี่ยวเสฟติดในแต่ละครั้งจะได้รับส่วนแบ่งอยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท จึงทำให้กรณีศึกษาเกิดความโลภขึ้นมา
- รัตนา สำหรับรายได้ที่ได้ในแต่ละเดือนประมาณ 6,000 บาท ถือว่าเป็นรายได้ที่ค่อนข้างต่ำสำหรับการรับผิดชอบในครอบครัว เพราะเงินที่สามีก็ไม่ค่อยได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้มีปัญหาบ่อยครั้ง พอมีคนมาชักชวนก็ได้ตัดสินใจทำ ถึงรู้ว่าผิด อยากรู้ก็ ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องยาเสฟติด เนื่องจากกรณีศึกษามีปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสามีของตนเองและรายได้ที่มีภายในครอบครัวก็ไม่ค่อยจะมีสักเท่าไรจึงทำให้ต้องเข้ามาหาหนทางที่ทำให้ดีขึ้นและไม่อยากให้ลูกลำบากเหมือนตนเอง
- นิรุช ในช่วงก่อน ๆ มีเงินกำไรหมุนเวียนประมาณเกือบ 100,000 บาท แต่ในตอนนั้นก็ มีหนี้สินจำนวนมากเนื่องจากการขาดทุน ร้านอาหารมีจำนวนมาก และยังต้องจ่ายค่าคุ้มครองอีกด้วย จึงทำให้กิจการร้านอาหารในตอนหลังเริ่มมีการแข่งขันกันสูงขึ้นจึงทำให้เกิดประสบปัญหาการขาดทุน และการเงินค่อนข้างที่จะหมุนเวียนไม่ทัน จนกระทั่งมีคนชักชวนให้ไปทำธุรกิจที่สามารถจะหาเงินได้คล่องและเป็นจำนวนมากอีกด้วย จึงได้ขอคำปรึกษาจากสามีของนาง ในที่สุดก็ต้องยอมทำเพื่อให้ครอบครัวของตนเองอยู่รอด โดยใช้ร้านอาหารของกรณีศึกษาในการค้าขายหลังร้านอีกด้วย
- สายฝน มีรายได้ในแต่ละเดือนประมาณ 8,000 บาท โดยต้องเข้ามาพัวพันเกี่ยวกับยาเสฟติดและเป็นผู้ค้าเองก็คือ การขาดทุนในกิจการเกี่ยวกับเสื้อผ้า และต้องการพุงฐานะให้อยู่รอดและจะได้เอาเงินไปใช้หนี้สินที่ติด ๆ เอาไว้เป็นจำนวน

นอกจากกรณีศึกษา 12 คนข้างต้นแล้ว ยังมีกรณีศึกษาอีก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ที่เป็นบุคคลมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน แต่ก็มีแรงจูงใจและเหตุผลเดียวกันกับกลุ่มดังกล่าว ก็ได้ตัดสินใจเข้ามาทำงานที่ผิดกฎหมายหรือผิดบรรทัดฐานทางสังคมอีกด้วยดังกรณีศึกษาของ

- สมหวัง พยายามมองหางานอื่นนอกเหนือจากการทำงานเป็นนักร้องที่โรงเรียนอย่างเดียว แต่ไม่มีหนทางว่าจะไปทำงานไหนได้ จึงทำงานเป็นนักร้องอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ บางเดือนไม่พอรายจ่าย ต้องไปกู้หนี้ยืมสิน ซึ่งรายได้จะเป็นของกรณีศึกษาประมาณ 3,500 บาท หลังจากนั้นก็มีเพื่อนที่ทำงานในโรงเรียนเหมือนกันมาชักจูง แต่เพื่อนคนนี้คอยดูแลเกี่ยวกับเรื่องอาหารของนักเรียนคนละหน้าที่กันกับกรณีศึกษา หลังจากทำงานเสร็จเป็นครั้งแรกได้เงินตอบแทน 12,000 บาท

- ปราณี การค้าขายเป็นการค้าขายของเด็ก ๆ น้อย ๆ พอเป็นค่ากับข้าวไปวัน ๆ บางวันก็ไม่มีค่าขนมให้ลูก รายได้ในแต่ละวันประมาณ 40 – 50 บาท หรือประมาณ 1,200 – 1,500 บาทต่อเดือน แต่พอเริ่มขายยาเสพติดให้กับผู้ติดยาเสพติดภายในชุมชนก็ทำให้มีเงินมาใช้จ่ายได้คล่องตัวขึ้นกว่าเดิม
- ชนิษฐา รายได้ที่มาจากสามีก็จะได้ประมาณวันละ 200 – 250 บาท แต่สามีของภรรยาศึกษาก็ต้องหมดไปกับการสูบบุหรี่และดื่มสุราและบางวันก็ต้องซื้อยามามากินเพื่อนที่จะได้สามารถทำงานได้ตามกำหนด จึงเหลือให้เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวประมาณ 50 – 100 บาทเท่านั้น
- อาภรณ์ ในแต่ละเดือนจะต้องทำงานรับจ้างในโรงงานจะได้เงินเดือนประมาณ 4,000 – 5,000 บาท โดยเงินที่ได้นี้รวมสวัสดิการต่าง ๆ และค่าทำงานนอกเวลาจึงทำให้ไม่ได้ตายตัวแน่นอนสักเท่าไร การเปลี่ยนที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในการค้ายาเสพติดเป็นเพราะภรรยาศึกษาต้องการเงินที่จะนำมาใช้ในการจ่ายรักษาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับสามี และต้องการให้ฐานะทางครอบครัวของตนเองดีขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้น้องสาวของตนเองได้มาบอกว่ามีงานดี ๆ ที่จะให้ทำและมีค่าตอบแทนที่สูง
- พานี ประกอบอาชีพค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้นมีกำไรเฉลี่ยประมาณ 2,000 บาทต่อเดือนเท่านั้นก็พอเป็นค่าขนมให้ลูกไปโรงเรียนบ้าง แต่ความสัมพันธ์ในครอบครัวในช่วงแรก ๆ นั้นผู้ให้ข้อมูลบอกว่ก็อบอุ่นดี สามีก็ทำงานเพื่อหารายได้แต่ก็จะมีปัญหาให้หนักใจในเรื่องของความเจ้าชู้ของสามี ทำให้ในบางครั้งรายได้ที่หามาได้นั้นนำไปให้กับผู้หญิงอื่น ไม่นำเงินมาให้เลย ซึ่งก็สร้างความลำบากให้กับตนมากในบางช่วง จนในที่สุดก็ทะเลาะมีปากเสียงกันทำให้บอกแยกทางกัน จึงได้มีคนมาชักชวนให้ไปทำกัตัดสินใจ
- ปนัดดา จะมีปัญหาเรื่องเงิน จึงทำให้ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะมารดาซึ่งป่วยและยังน้องทั้งสองที่ต้องเรียนหนังสือ จึงทำให้หารายได้เพียงลำพังจะมีรายได้ไม่แน่นอนบางเดือนมีรายได้มาก แต่ก็มีการจ่ายเพิ่มตามมาด้วย จึงทำให้รายได้กับรายจ่ายพอ ๆ กัน จะไม่มีเหลือเก็บแต่ถ้าเดือนไหนมีรายจ่ายเพิ่มมาก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาเงินขาดมือได้และได้วางแผนก่อนที่จะถูกจับ คิดว่าจะเก็บเงินเพื่อนหาซื้อที่ดินเป็นของตนเอง ทำสวน ทำไร่ กลับไปอยู่บ้าน และส่งเสียให้น้องเรียนหนังสือให้มากที่สุด อยากให้เขามีอนาคตที่ดี
- ศศิธร เนื่องจากว่าจะมีผลตอบแทนที่สูงกว่างานอื่น ๆ ซึ่งจะได้ประมาณ 12,000 บาทต่อครั้ง ยังไม่หักต้นทุน แต่ถ้าหากทำงานเหมือนคนอื่นปกติทั่ว ๆ ไปก็จะมีแค่ประมาณ 3,000 – 4,000 บาทเท่านั้น ซึ่งไม่ค่อยเพียงพอสักเท่าไรในการใช้ชีวิต

สมिता

ครัวประกอบอาชีพค้าขายมีกำไรลดน้อยลง มีรายได้ไม่แน่นอนประมาณเดือนละ 5,000 บาท แต่รายจ่ายสูงขึ้นทุก ๆ วัน โดยเฉพาะสามีจะไปทำงานที่ประเทศไต้หวันต้องใช้จ่ายเงินประมาณ 100,000 บาท ซึ่งตอนนั้นเงินไม่พอ จึงต้องนำที่ดินไปจำนองเพื่อนำเงินไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายให้สามีได้ไปทำงานที่ต่างประเทศ เมื่อไปถึงแล้วให้ทำงานไม่ตรงกับที่บอกไว้แต่ต้น ค่าแรงก็ไม่ได้ตามที่ตกลงกันไว้ สามีก็ลำบาก ไม่มีเงินเหลือกลับมาให้ที่บ้าน เมื่อสามีไม่ส่งเงินกลับมาจึงเพิ่มภาระทางด้านการเงินมากยิ่งขึ้น เพราะขาดส่งหลายเดือน เจ้าขอเงินก็จะมายึดที่ดินที่นำไปจำนองเอาไว้ จึงไม่อยากจะเสียที่ดินไป จึงทำให้มีคนชักชวนให้ไปขนยาก็จึงได้ไปทำ จะเห็นได้ว่ารายได้ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างมากที่จะก่อให้เกิดการค้าขายเสพติด ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องผู้มีรายได้ต่ำเท่านั้นที่จะเข้ามาสู่ขบวนการค้าขายเสพติดได้เท่านั้น เนื่องจากว่าถ้าหากบุคคลที่กำลังประสบปัญหาในเรื่องของการเงินอย่างมาก โดยมีเรื่องระยะเวลาในการหาเงินค่อนข้างจำกัด ดังนั้นหนทางที่จะเข้ามาช่วยก็คือ งานที่ค่อนข้างสบาย ไม่ต้องลำบากสักเท่าไร และสามารถที่จะหาเงินได้อย่างมากมายในช่วงเวลาสั้น เพื่อที่จะได้นำเอาไปตอบสนองต่อความต้องการในช่วงเวลานั้นได้ทันที จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการตัดสินใจเข้ามาสู่ขบวนการได้ง่ายนั่นเอง สรุปได้ว่าผู้มีรายได้น้อยกว่า 5,000บาทที่มีจำนวน 8คนหรือ40เปอร์เซ็นต์(%) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่4. การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้าขายเสพติด

สำหรับครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่มีส่วนเป็นตัวกำหนดลักษณะ พฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะให้แก่สมาชิกในครอบครัวว่าจะสามารถให้ได้ตามความต้องการหรือบรรทัดฐานของสังคมหรือไม่ ซึ่งในเรื่องของสถาบันครอบครัวจะสะท้อนให้เห็นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการขัดเกลา ดังนั้นแนวความคิดที่สามารถจะอธิบายในตอนนี้ได้ดีที่สุดก็คือ “แนวความคิดการขัดเกลาทางสังคม” และ “แนวความคิดความสำคัญของครอบครัว”

การขัดทางสังคม (socialization) มีความสำคัญมากสำหรับสังคมมนุษย์ เพราะถ้าไม่มีการขัดเกลาทางสังคมแล้วบุคคลนั้นจะมีลักษณะท่าทางและแนวทางการดำเนินชีวิตที่แตกต่างหรือแปลกประหลาดต่างออกไปจากมนุษย์คนอื่น ๆ ในสังคม เนื่องจากบุคคลนั้นไม่ได้รับการสั่งสอนอบรมเลี้ยงดู ไม่ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ เพื่อปฏิบัติตนให้เข้ากับคนอื่น ๆ ในสังคม จึงส่งผลให้ไม่สามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ นอกจากนี้แล้วถ้ามนุษย์ได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างไรก็จะมีลักษณะและพฤติกรรมต่างๆ เหมือนกับต้นแบบ ดังนั้นการขัดเกลา

ทางสังคมเป็นกระบวนการปลูกฝังบรรทัดฐานของกลุ่มให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถอยู่ร่วมทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ด้วยดี โดยที่การขัดเกลาจะผ่านตัวแทนต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน ฯลฯ เป็นต้น

ส่วนแนวความคิดความสำคัญของครอบครัว ซึ่งครอบครัวเป็นโครงสร้างสังคมที่เป็นพื้นฐานอันดับแรก ๆ ที่มีความสำคัญต่อการขัดเกลาและปลูกฝังสิ่งต่าง ๆ ให้บุคคลนั้นได้ตรงกับความต้องการของสังคมหรือบรรทัดฐานสังคมที่วาดหวังเอาไว้ ซึ่งนิเทศ ดินณะกุล กล่าวไว้ว่า สถาบันครอบครัว คือแบบแผนพฤติกรรมที่คนที่มาติดต่อกันเกี่ยวข้องกับครอบครัวและเครือญาติ จะต้องปฏิบัติตาม โดยที่จะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์แบบแผนที่สังคมเป็นผู้กำหนดขึ้น โดยที่สถาบันครอบครัวมีหน้าที่ (สุพัตรา สุภาพ) ในเรื่องของการสร้างสรรค์สมาชิกใหม่ บำบัดความต้องการทางเพศ เลี้ยงดูผู้เยาว์ให้เจริญเติบโตขึ้นในสังคม กำหนดสถานภาพ ให้ความรักและความอบอุ่น เป็นต้น

ดังนั้นจะเห็นว่า ความสำคัญของครอบครัวจะมีความสอดคล้องกับการขัดเกลาทางสังคมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสถาบันแรกในการขัดเกลาให้สมาชิกมีความพฤติกรรมที่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคมนั่นเอง โดยจะสอนแต่ความถูกต้อง ความดีงามในเรื่องต่าง ๆ ให้ ถ้าสถาบันครอบครัวบกพร่อง ก็จะทำให้เกิดการขัดเกลาที่ไม่ดี หรือไม่ได้อย่างเต็มที่ จึงส่งผลทำให้สมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมที่ออกมาอาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมได้

ตารางที่ 28 ลักษณะครอบครัวของผู้ต้องขังสตรี

ลักษณะครอบครัว	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์ (%)
ครอบครัวมีปัญหา	7	35
ครอบครัวไม่มีปัญหา	13	65
รวม	20	100

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่ากรณีศึกษาทั้งหมด 20 คน จะมีพื้นฐานทางครอบครัวที่สมบูรณ์ มีความอบอุ่น ปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัวก็ไม่มี แต่ก็ยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าสถาบันครอบครัวดังกล่าวสามารถที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคมโดยผ่านกระบวนการขัดเกลาที่ถูกต้องตามแบบแผนแล้วนั้น ก็ยังคงจะต้องมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วยนอกเหนือจากสถาบันดังกล่าว นั่นก็คือ ในเรื่องของการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัว ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นต้น จึงทำให้บุคคลที่อยู่ในสถาบันครอบครัวที่ไม่มีปัญหาต้องทำผิดกฎหมายหรือบรรทัดฐานทางสังคม ดังกรณีศึกษาที่เข้าเครือข่ายดังกล่าว คือ

- สุธิดา ชีวิตในวัยเด็กถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวมีฐานะดี อาชีพเดิมทำเหมืองแร่ดีบุก กรณีศึกษาเป็นผู้ดูแลกิจการเองทั้งหมด สามีนอกกรณีศึกษาช่วยงานด้านธุรกิจของกิจการเหมืองแร่ สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยมีลักษณะที่ดี ปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัวไม่มี ความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวดี โดยที่ไม่มีใครรู้เรื่องว่ากรณีศึกษาเป็นผู้ค้ายาเสพติด
- นาตยา ครอบครัวของกรณีศึกษาเป็นครอบครัวในชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย อาจจะมีปัญหาในเรื่องของเงินทองที่ฝืดเคืองบ้าง แต่ก็ไม่สามารถทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวแต่อย่างใด ไม่เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกันเลย
- ฉวีวรรณ ครอบครัวในวัยเด็กก็ถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่นพอสมควร เพราะในแต่ละวันจะคลุกคลีอยู่กับพ่อแม่ตลอดเวลาไม่เคยห่าง ในครอบครัวพ่อแม่จะมีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างเหมือนกันแต่ไม่รุนแรงมากนัก
- แฉล้ม ครอบครัวของคนช่าวใต้ คนในครอบครัวเคารพและให้เกียรติซึ่งกัน ปัญหาของพ่อแม่ก็มีบ้างแต่ไม่ถึงกับลงไม้ลงมือ บางครั้งพ่อกับแม่ก็ทะเลาะกัน แต่ไม่นานก็คืนดีกันไม่มีปัญหาของการหย่าร้าง ครอบครัวของกรณีศึกษามีความอบอุ่นดี ลูก ๆ เชื่อฟังพ่อแม่ ทุกคนพอกลับบ้านก็จะนำเรื่องที่แต่ละคนไปเจอมาเล่าสู่กันฟัง โดยกรณีศึกษาไม่ได้บอกครอบครัวเลย เพียงแค่บอกให้ทราบว่ามีคนใจดีให้เงินกู้ โดยไม่คิดดอกเบี้ย

- สมหวัง ครอบครัวของกรณีศึกษาที่มีความเป็นอยู่ที่อบอุ่น อาจจะไม่มากมายนักแต่ก็ถือว่าดี จะมีปัญหาที่แต่รายได้ของกรณีศึกษาไม่พอกับรายจ่าย จึงทำให้สามีและกรณีศึกษาสนใจแต่เรื่องปากเรื่องท้องโดยเฉพาะลูก ๆ จึงไม่ค่อยมีเวลามาทะเลาะกัน และการทำงานนี้กรณีศึกษาไม่ได้บอกใครเลยว่าเป็นคนส่งยาเสพติด
- ดวงแข เป็นครอบครัวของชาวนาชาวไร่มีความเป็นอยู่แบบคนตามต่างจังหวัด จะให้ความช่วยเหลือเป็นกันเองพ่อแม่ของกรณีศึกษาอยู่ร่วมกันจนปัจจุบันทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีปัญหาภายในครอบครัวแต่อย่างใด
- ลำดวล การดำเนินชีวิตของครอบครัวเป็นแบบเรียบง่ายไม่วุ่นวายปัญหาต่าง ๆ ของคนภายในครอบครัวจึงไม่เกิดขึ้น ทุกคนจะรู้จักหน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดี
- ประภา ครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน และจะต้องอยู่อย่างอดคัด จึงทำให้ไม่มีโอกาสในด้านต่าง ๆ และกรณีศึกษาจะต้องประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างหนักเพื่อที่จะทำให้ครอบครัวสามารถอยู่รอดได้ทุกคน ซึ่งภายในครอบครัวของกรณีศึกษาจะมีการทะเลาะเบาะแว้งบ้างเป็นบางครั้ง โดยเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับครอบครัว แต่ก็ไม่ใช่แบบรุนแรงสักเท่าไร สามารถปรับความเข้าใจได้
- อัมภา สภาพครอบครัวของตนเองและของสามีก็มีส่วนที่ทำให้ตนไม่ต้องดิ้นรนในการหาเงินจากการค้ายาเสพติดเลย ทั้งนี้เนื่องจากสภาพครอบครัวของตนเองสมบูรณ์ทุกอย่าง และพอใจสำหรับชีวิตในตอนนี้เป็นอย่างมาก
- อาภรณ์ สภาพครอบครัวเป็นครอบครัวเกษตรกรรม ที่มีสภาพยากจน มีเงินใช้ไปวัน ๆ ไม่ค่อยมีเงินเก็บสักเท่าไร เพียงแต่ว่าคนภายในครอบครัวของกรณีศึกษาไม่มีใครเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องของยาเสพติดเลย
- บัวคำ ครอบครัวจัดว่าดีมาก เป็นครอบครัวที่อบอุ่นพ่อแม่ไม่มีปัญหาหย่าร้างหรือทะเลาะเบาะแว้งกันแต่อย่างใด พี่น้องของกรณีศึกษาก็มีความรักใคร่ปรองดองกันเป็นอย่างดี
- นิรนุช ครอบครัวเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น ไม่มีใครทะเลาะเบาะแว้งกันเลย อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขสบายใจ แต่ฐานะทางบ้านมีแค่พอกินพอใช้เท่านั้นเอง
- สมिता ครอบครัวอบอุ่นดี ลูก ๆ ก็เชื่อฟังพ่อแม่สมควร จะมีดี้อบอุ่นก็เป็นเรื่องธรรมดาที่เด็กอยู่ในวัยนั้น

นอกจากนี้ผู้หญิงที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดที่มาจากสถาบันครอบครัวที่มีปัญหา มีจำนวนทั้งสิ้น 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ซึ่งสถาบันครอบครัวดังกล่าวไม่สามารถที่จะขัด

เกล้าให้พวกเขาเหล่านี้สามารถมีพฤติกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคมที่ตั้งเอาไว้ โดยจะมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับกาทยาเสพติดก่อนที่จะเข้ามาค้ายาเสพติดเองโดยตรง ซึ่งกรณีศึกษาบางคนอาจจะมาจากสถาบันครอบครัวที่ไม่มีพ่อแม่ พ่อแม่หย่าร้าง หรือพ่อแม่มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันประจำ ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษาดังต่อไปนี้

- ปราณี** ครอบครัวที่อบอุ่นเป็นอย่างไรใน ชีวิตในวัยเด็กตั้งแต่เกิดมาไม่เคยรู้จักกับความ รักความอบอุ่นของพ่อแม่ เพราะเวลานับแต่จำความได้ก็เห็นแต่หน้าของย่าเท่านั้นที่ คอยเลี้ยงดูมาตลอด ย่าเล่าให้ฟังว่าพ่อแม่ได้แยกกันแต่ตัวกรณีศึกษาตัวยังอยู่ใน ท้อง พอเกิดมาแม่ก็นำมาให้ย่าเลี้ยงแล้วนับแต่นั้นมาแม่ก็ไม่เคยมาเยี่ยมอีกเลย ฐานะทางบ้านยากจนมากจึงไม่มีโอกาสได้เรียนเหมือนกับคนอื่น และได้แต่งงาน เมื่ออายุยังน้อยกับสามีคนแรกและแต่งงานใหม่อีกครั้งโดยหลังจากที่ได้อยู่กับจึง ได้รู้ว่าสามีใหม่เป็นผู้ที่ติดยาเสพติดประเภทเฮโรอีน แต่วันสามีต้องออกไป ทำงานนอกบ้าน ปกติรายได้ก็ไม่ค่อยจะพอใช้จ่ายอยู่แล้ว ในที่สุดก็มีผู้ค้ายาเสพติด ให้มาช่วยขายยาเสพติดโดยให้ค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวนสูง จึงได้ตัดสินใจ ทำ
- ชนิษฐา** ครอบครัวของกรณีศึกษาแม้ว่าจะไม่มีปัญหาการหย่าร้างของบิดามารดา แต่ด้วย เหตุผลและความจำเป็นบางประการทำให้บิดาและมารดาของผู้ให้ข้อมูลต้องอยู่ กันคนละทางทำให้ขาดความอบอุ่นในครอบครัวขาดคนที่คอยดูแลและเอาใจใส่ซัด เกลา
- พานี** เมื่ออายุประมาณ 2 ปีมารดาของกรณีศึกษาได้เสียชีวิตตั้งแต่เด็ก ทำให้มีความทรง ในวัยเด็กที่ไม่ดีนัก ไม่มีความสุข ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีความคิดอยู่เสมอว่า ถ้าตนเองจะมีครอบครัวก็จะพยายามให้เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ ลูก ๆ ของตนเอง จะต้องอยู่อย่างสบายพร้อมหน้าพร้อมตากันทั้งพ่อแม่ลูก แต่เมื่อสามีเริ่มจะมีเรื่อง ของการนอกใจไปมีผู้หญิงอื่น สภาพครอบครัวก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป สามีขาด ความรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้านทำให้สภาพเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของ ตนเองกับบุตรค่อนข้างลำบาก ทำให้มีปัญหาเรื่องทะเลาะและมีปากเสียงกันใน ระหว่างผู้ให้ข้อมูลกับสามีบ่อยครั้งมากขึ้น จนในที่สุดก็ทำให้ต้องเลิกรากันไป
- ปนัดดา** ก่อนที่บิดาและน้องชายจะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ครอบครัวจะมีความอบอุ่นอยู่กัน พร้อมหน้าพร้อมตา โดยที่ไม่เคยเห็นบิดาและมารดาทะเลาะกันเลยจะพูดกัน อย่างมีเหตุผลจะไม่ใช้อารมณ์ แต่พอพ่อและน้องชายเสียชีวิต ทำให้แม่มีพ่อใหม่ ซึ่งพ่อใหม่นี้เสียไม่ค่อยดี ชอบดื่มเหล้าเมาแล้วทะเลาะกับแม่ เมื่อแม่ไม่มีเงินให้จะ

ใช้กำลังทุบตีเป็นประจำ จนทำให้น้องชายไม่ชอบพ่อบุญใหม่ได้ทะเลาะกันอย่างหนัก จนน้องชายได้หนีออกจากบ้านไป ทำให้แม่เสียใจ ปัจจุบันนี้พ่อบุญใหม่ไม่ได้อยู่กับแม่แล้วเพราะเขาไปมีผู้หญิงคนใหม่

รัตนา ครอบครัวตนเป็นครอบครัวที่มีชีวิตเรียบง่าย ไม่ลำบากสักเท่าไร แต่ก็ไม่ถึงกับดี มาก และคิดว่าครอบครัวของตนเองมีสภาพที่ดีอย่างเดียวก็คือไม่มีใครทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรงนัก แต่คู่สมรสจะเป็นคนติดการพนันและดื่มสุราเป็น อย่างมาก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สภาพครอบครัวค่อนข้างจะมีปัญหา โดยเฉพาะในเรื่องของการเงินที่จะเอาไว้อใช้ในครอบครัว

ศศิธร เป็นสภาพที่ค่อนข้างจะมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย พ่อแม่จะทะเลาะเบาะแว้งกัน เป็นประจำไม่เว้นแต่ละวัน และส่วนใหญ่เรื่องต่าง ๆ ที่เกิดจากความเมาทั้งสิ้น พ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลจะทานเหล้ากันทั้งคู่ หลังจากที่แม่ของผู้ให้ข้อมูลได้หย่าร้าง กันไม่นาน แม่ก็ได้แต่งงานใหม่ และสภาพครอบครัวจะมีความสุขอยู่ด้วยได้ไม่ นาน พ่อใหม่ก็กินเหล้าและเมาอาละวาดเหมือนสภาพเดิม ๆ

สายฝน สำหรับครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็จะมีปัญหาเหมือนกัน โดยส่วนใหญ่ไม่รุนแรงสัก เท่าไร และคนภายในครอบครัวก็จะมีแค่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่แต่ไม่ใช่ติดเป็นประจำ นอกจากนี้แล้วคนภายในครอบครัวไม่มีใครรู้ว่าตัวเองเป็นคนขายยาบ้าเลยสักคน

จากการศึกษาผู้ที่อยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาจะมีโอกาสที่จะทำตัวให้เป็นปัญหาในสังคม แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไปเพราะว่ามีหลายคนในครอบครัวที่มีปัญหาที่สามารถหาทางออกที่ดีแก้ไข ปัญหาต่างๆไปได้ ฉะนั้นก็เช่นกันที่ครอบครัวของคนที่ไม่มีความแตกต่างก็อาจจะทำตัวให้ เป็นปัญหาในสังคมได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆอีกที่เป็นตัวแปรในการที่จะให้สตรีเข้าสู่ กระบวนการค้ายาเสพติด จากข้อมูลของประชากรสรุปได้ว่าผู้ที่มีปัญหาครอบครัวมีจำนวน 7 คน หรือ 35เปอร์เซ็นต์(%) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 5. การมีเพื่อนที่ติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

กลุ่มเพื่อนเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในเรื่องของการขัดเกลาการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ สามารถจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ดี ๆ นั่นเอง โดยจะขึ้นอยู่กับลักษณะของความสัมพันธ์ ความถี่ในการติดต่ออีกด้วย ซึ่งแนวความคิดที่จะสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ **ทฤษฎีต่าง ความสัมพันธ์ (Differential Association Theory)** นั่นเอง โดยที่เนื้อหาของทฤษฎีนี้จะกล่าว

ถึงพฤติกรรมที่ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนเกิดจากการเรียนรู้ ที่มีการติดต่อกับกลุ่มที่มีการกระทำ ความผิด และยังขึ้นอยู่กับความถี่ ระยะเวลา ความสม่ำเสมอในการคบกลุ่มดังกล่าวอีกด้วย

ถ้าหากกลุ่มเพื่อนที่เป็นกลุ่มที่มีการค้ายาเสพติดหรือกระทำ ความผิด ซึ่งมีการติดต่อใน ลักษณะที่เป็นที่พึ่งและมีความสำคัญมากสำหรับบุคคลนั้น ๆ ย่อมที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และยังมีโอกาสที่จะเป็นต้นแบบ (model) ที่ไม่ดีได้อีกด้วย

ตารางที่ 29 เพื่อนของผู้ต้องขังสตรี

กลุ่มเพื่อน	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์ (%)
มีเพื่อนติดยาเสพติด	11	55
ไม่มีเพื่อนติดยาเสพติด	9	45
รวม	20	100

จากตารางที่ 29 นี้จะสะท้อนให้เห็นถึงกลุ่มเพื่อนของกรณีศึกษาที่มีปัญหาในเรื่องของยาเสพติดที่เป็นสิ่งผิดกฎหมายตามที่ได้ระบุโทษเอาไว้ โดยในครั้งนี้ไม่ได้นำเอาบุหรี่ และยาเสพติดมาเป็นเกณฑ์ จะพบว่ามีการศึกษาจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ที่มีการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จนก่อให้เกิดการชักชวนให้ทดลอง และยังเป็นผู้แนะนำให้เข้าไปสู่กระบวนการค้ายาเสพติดอีกด้วย โดยที่กรณีศึกษาได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนดังกล่าวเป็นอย่างมาก โดยที่เวลามีปัญหาต่าง ๆ ก็จะมาอยู่เป็นเพื่อนและให้คำปรึกษาหรือกำลังใจในยามยาก จึงส่งผลให้เกิดการคล้อยตามใจและให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนดังกล่าวเป็นอย่างมาก จึงก่อให้เกิดการเรียนรู้และการวางใจ ตลอดจนสามารถชักจูงใจให้กระทำการต่าง ๆ ได้ง่ายถึงแม้จะเป็นเรื่องผิดกฎหมายก็ตาม ดังเช่นกรณีศึกษาของ

ฉวีวรรณ ส่วนใหญ่เพื่อนของกรณีศึกษาจะเป็นผู้หญิงล้วนและเป็นเด็กดีไม่เกเร และไม่มีผู้นำของกลุ่มที่เกเรและนำพาไปข้องแวะกับสิ่งเสพติดและอบายมุขใด ๆ เลยในช่วงวัยเด็ก แต่คนที่ชักชวนให้เข้ามาทำงานนี้คือเพื่อนที่สนิทในวัยเรียน โดยที่กรณีศึกษาก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเป็นผู้ค้ายาเสพติด

- สมหวัง ได้ออกจากโรงเรียนตอนชั้นประถมศึกษาที่ 6 จึงมีเพื่อนสมัยที่ยังเป็นเด็ก ๆ แต่ปัจจุบันไม่เคยได้ติดต่อกันเลย เพราะต้องแยกย้ายกันไปทำงาน และเรื่องยาเสพติดเพื่อนไม่เคยข้องเกี่ยวเลย แต่คนที่ชักชวนก็คือเพื่อนที่ทำงานเป็นคนแนะนำให้ทำ โดยที่ภรรยาไม่รู้เลยว่าเป็นบุคคลที่จะทำงานนี้
- ชนิษฐา มีความรู้สึกว่าจะสนิทคุ้นเคยกับเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัว เมื่อภรรยาเข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ ทำให้ห่างเหินกับครอบครัวและมักจะเริ่มคบกับเพื่อนใหม่ ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดก็เข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะการคบเพื่อนและยังเป็นเพื่อนที่ติดยาเสพติดและค้ายาเสพติดทำให้ต้องคล้อยตามในที่สุด
- ดวงแข เพื่อนที่รู้จักคบหากันส่วนมากจะเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน หรือในหมู่บ้านใกล้เคียงจะมีความสนิทสนมคบกันเหมือนพี่เหมือนน้อง เท่าที่รู้จักก็มีพวกผู้ชายที่มีครอบครัวแล้วที่ติดยาเสพติดอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจก็รู้ว่าใครติดยาแต่ก็ไม่ได้จับกุมแต่อย่างใด
- ลำดวล เพื่อนที่รู้จักกันในระหว่างที่ทำธุรกิจจัดหาเด็กไปขายบริการและก็ได้รับการชักชวนให้ลำเลียงยาเสพติดมาส่ง และก็เป็นคนเดียวกันที่แนะนำให้รู้จักกับสายลับหรือตำรวจที่มาล่อซื้อ รู้ภายหลังว่าเพื่อนทรยศเคยถูกจับกุมแต่ตำรวจไม่พบของกลางยาเสพติดจึงมาเอาผิดไม่ได้และเกลี้ยกล่อมให้เพื่อนคนดังกล่าวทำงานให้กับตำรวจเพื่อที่ตนเองจะได้หลุดพ้นข้อหา
- บัวคำ ถ้าเราคบกับเพื่อนที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแล้วโอกาสที่จะยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดก็มากเท่ากัน แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหนักแน่นของตัวเราเองด้วย ต้องไม่หลงผิดไปตามสิ่งล่อใจที่ได้มาจากการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อนที่ต้องการให้เสพยาเสพติดจะต้องพูดจาหวานล้อม เหมือนกับเพื่อนร่วมงานพูดจาหวานล้อมเอาเงินมาล่อ แต่โดยส่วนตัวของเงินที่ได้มาเทียบไม่ได้กับความกลัวในเรื่องของความปลอดภัยจึงยอมร่วมลำเลียงยาเสพติดกับเพื่อน
- พานี ตอนที่มีปัญหาเพื่อนของภรรยาจะรู้ข่าว และรู้ว่าเมียอาชีพที่มีรายได้ไม่เพียงพอทำให้มาชักชวนให้ไปขนยาเสพติด โดยบอกว่าจะได้รายได้มากในแต่ละครั้งในการทำงาน แต่มีปัญหาต่าง ๆ ที่รุมเร้ามาก ๆ ทำให้ตอบตกลงในการที่จะทำ
- รัตนา ในช่วงแรกที่ต้องทำงานในสถานที่ขายของริมถนนตอนกลางคืนได้รู้จักกับเพื่อนของตนเองที่ได้เสพยาและค้ายาไปด้วย ชักชวนให้ทดลองในระยะแรก และตอนหลัง ๆ เริ่มที่จะเห็นว่าเพื่อนของตนได้ทำการค้ายาไปด้วยเริ่มที่จะมีเงินใช้สอยไม่ขาดมือ และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงทำให้เริ่มที่จะกล้าค้าขายโดยที่จะขายลักษณะเป็นรายย่อย ๆ ให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาติดต่อเพื่อใช้เสพกันเองมากกว่า

- ศศิธร มีเพื่อนที่สนิทกันในวัยเรียนที่มีปัญหาเหมือน ๆ ตัวเองและที่ผ่าน ๆ ที่ได้ติดยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ได้ทดลองให้ชักชวนเสพ ก็เลยเสพเพราะว่ามีความรู้สึกได้ลิ้มปัญหาต่าง ๆ
- สายฝน กลุ่มเพื่อนที่คบหาไม่มีใครติดยาเสพติดเลย นอกจากการสูบบุหรี่และดื่มเหล้าเท่านั้นเอง
- สมิตา กลุ่มเพื่อนที่สนิท ๆ ก็ไม่เห็นมีใครติดยาเสพติด แต่คนที่คบหาเป็นเพื่อนที่ไม่สนิทมากนักเป็นผู้ที่ติดยาเสพติดและได้ชักชวนให้มาขมยาเสพติด

นอกจากนี้แล้วกลุ่มเพื่อนที่ไม่มีปัญหาเรื่องยาเสพติดเลย จะมีจำนวนทั้งหมด 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ซึ่งกลุ่มเพื่อนกลุ่มที่ไม่มีได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ส่วนใหญ่จะไม่ได้เข้ามาเป็นคนชักชวนให้เข้าไปสู่วังวนของยาเสพติดสักเท่าไร แต่จะเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรู้จักกับกรณีศึกษาเท่านั้นเอง โดยที่มีปัจจัยในเรื่องต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องโดยสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ “**ปัจจัยทางเศรษฐกิจ**” นั่นเอง ที่เป็นส่วนผลักดันให้เข้าไปสู่กระบวนการค้ายาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากกรณีศึกษาดังต่อไปนี้

- สุธิดา เพื่อนที่คบหามีอยู่มากมายหลายกลุ่ม แต่ส่วนมากจะเป็นเพื่อนที่รู้จักในแวดวงธุรกิจเป็นเพื่อนที่ค่อนข้างมีฐานะเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงของจังหวัด เพื่อนที่รู้จักเท่าที่ผ่านมาไม่เคยมีเพื่อนคนไหนติดยาเสพติดหรือเคยค้ายาเสพติดเลยแม้แต่คนเดียว
- นาตยา เพื่อนส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกัน จะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทุกคน รู้ว่าแต่ละคนมีพื้นฐานของความยากลำบากเหมือนกัน เท่าที่รู้ในขณะที่ยังดำเนินชีวิตขายบริการของผู้ให้ข้อมูลไม่เคยเห็นเพื่อนคนใดมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดอาจจะมีเฉพาะแต่เพียงผู้เสพเท่านั้น
- แฉล้ม ผู้ให้ข้อมูลและเพื่อนไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะชนิดใดก็ตาม เพราะในสมัยนั้นไม่แพร่หลายเหมือนปัจจุบัน ในสมัยนั้นเพื่อนผู้ชายรุ่นเดียวกับกรณีศึกษาจะติดบุหรี่เพียงอย่างเดียว
- ปราณี เพื่อนในวัยเดียวกันก็มีบ้างแต่ไม่มากนัก เพราะต้องทำงานและต้องออกจากโรงเรียนทำให้ขาดการติดต่อกับเพื่อนฝูง กรณีศึกษาจึงไม่ค่อยได้ออกไปคบค้าสมาคมกับใคร จึงไม่รู้จักกับยาเสพติดรวมทั้งเพื่อนของกรณีศึกษาเองก็ไม่มีใครเลยที่ติดยาเสพติด

ประภา	เพื่อนส่วนใหญ่จะมาจากในการทำงาน โดยที่เพื่อนเหล่านี้จะมีทั้งสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เสพกัญชา
อัมภา	สำหรับกลุ่มเพื่อนหรือความสัมพันธ์ของเพื่อนกับผู้ใช้ข้อมูลคิดว่าเป็นโชคดีที่เพื่อนในกลุ่มไม่ค่อยได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดสักเท่าไรมีแต่ดื่มเหล้าบ้างเป็นบางครั้งในเวลาที่จำเป็นต้องมีการสังสรรค์เท่านั้นแต่ก็ไม่ใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆ เลย
อาภรณ์	เพื่อนแต่ละคนของภรรณีศึกษาก็เป็นคนที่ไม่ค่อยได้ใช้สารเสพติดประเภทต่าง ๆ สักเท่าไร ก็มีแค่เพียงการสูบบุหรี่และการดื่มเหล้าเท่านั้นเอง
ปนัดดา	เพื่อนของภรรณีศึกษาไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย และก็ไม่เคยเห็นเพื่อนเสพยา หรือไม่ก็ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลยสักคน
นිරนุช	ความสัมพันธ์ของเพื่อนก็จะมีติดต่อกันบ้างในบางโอกาส แต่เพื่อนก็ไม่มีใครใช้สารเสพติดที่ประเภทรุนแรงหรือผิดกฎหมายเลยสักคนจะมีแค่ดื่มเหล้าและสูบบุหรี่เท่านั้น ซึ่งเพื่อนก็ไม่ได้ใช้เป็นประจำเหมือนอย่างกับคนที่ติดจนขาดไม่ได้เลย

จากการศึกษา พบว่ากลุ่มประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการค้ายาเสพติดส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการคบหาเพื่อนเป็นอย่างมากจะเห็นได้จากความใกล้ชิดในลักษณะของความเข้าใจต่อกันอาจจะเรียกได้ว่าใกล้ชิดมากกว่าบุคคลในครอบครัว ซึ่งในส่วนนี้เปรียบเสมือนดาบสองคมกล่าวคือถ้าคบเพื่อนที่ดีก็จะชักนำกันไปในทางที่ดีแต่ถ้าคบเพื่อนที่ไม่ดีก็จะประพฤติปฏิบัติไปในทางที่ไม่ถูกที่ควรดังคำที่ว่า “คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล” จากข้อมูลสรุปได้ว่าผู้ที่มีเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีจำนวน 11 คนหรือ 55เปอร์เซ็นต์(%) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 6. ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

สำหรับในเรื่องของสถานภาพการสมรสเป็นอีกส่วนหนึ่งที่น่าจะมีส่วนในการผลักดันให้เข้ามาสู่กระบวนการค้ายาเสพติดได้อีกหนทางหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง จะสะท้อนให้เห็นได้จากแนวความคิดของโครงสร้างหน้าที่นั่นเอง โดยที่มีแนวความคิดสำคัญคือระบบสังคมต่าง ๆ ประกอบด้วยโครงสร้างและกิจกรรมต่าง ๆ โครงสร้างทางสังคม คือ แบบแผนที่อยู่ได้นานโดยประชากรมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โครงสร้างจะได้อาจมาจากการกระทำระหว่างกันทางสังคม จากบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของพฤติกรรม

สำหรับเรดคลิฟฟ์ บราวน์ หน้าที่สำคัญของโครงสร้างก็คือ การที่มันทำให้เกิดเสถียรภาพทางสังคมและการคงอยู่ของระบบสังคมนั่นเอง

ตารางที่ 30 สถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์ (%)
สมรส	16	80
โสด	2	10
หย่าร้าง	2	10
รวม	20	100

จากตารางที่ 30 จะสะท้อนให้เห็นว่ากรณีศึกษาทั้งหมด 20 คน จะมีสถานภาพเป็นคู่สมรสเป็นส่วนใหญ่ โดยจะมีถึง 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งกลุ่มผู้หญิงที่อยู่ในสถาบันครอบครัวแล้วจะต้องมีความรับผิดชอบต่าง ๆ อย่างมาก โดยเฉพาะผู้หญิงจะมีความสำคัญในเรื่องของครอบครัวเป็นอย่างมากซึ่งต้องรับผิดชอบสิ่งต่าง ๆ ภายในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการขัดเกลาบุตร การดูแลค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว เป็นต้น โดยที่กรณีศึกษาบางคนต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเพื่อที่จะต้องทำให้ครอบครัวอยู่รอด เพราะคู่ของกรณีศึกษาไม่สามารถที่จะหาเงินเข้ามาจุนเจือภายในครอบครัวได้ หรือเพราะคู่สมรสเป็นคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด ได้เข้ามาชักชวน ก็ทำให้ไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ เป็นต้น จากลักษณะดังกล่าวจึงทำให้กรณีศึกษาต้องเข้ามาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตามสภาพที่กรณีศึกษาจะแก้ไขได้ในระยะเวลานั้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าโครงสร้างทางครอบครัว ซึ่งเป็นโครงสร้างหนึ่งของสังคมที่ไม่สามารถจะทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างสมบูรณ์หรือเกิดความบกพร่องขึ้น จึงก่อให้เกิดการหาหนทางที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเวลาดังกล่าวตามที่แก้ไขปัญหานั้นได้ โดยบางคนอาจจะแก้ไขโดยคนเดียว หรือบางคนอาจจะแก้ไขปัญหาโดยการปรึกษาคู่สมรสของตนเอง ดังเช่นกรณีศึกษาทั้งหมดที่มีสถานภาพสมรสแล้ว

สุธิดา สมรส ความประพฤติของสามีผู้ให้ชายจะเป็นคนขยันทำงาน เรื่องยาเสพติดไม่เคยยุ่งเกี่ยวจะเป็นคนที่ไม่ชอบเข้างานสังคม ไม่สูบบุหรี่ ไม่กินเหล้า ไม่เล่นการพนัน ในการลักลอบค้ายาเสพติดสามีก็ไม่เคยรู้เรื่อง

นาตยา	การสมรสไม่เคยสมรสมาก่อน แต่ยอมรับว่าเคยคบหาเป็นแฟนกับคนไทยในครั้ง ที่เริ่มเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ ใหม่ ๆ แต่ก็คบหากันได้ไม่นานก็แยกย้ายกันไปโดยที่ไม่ เคยใช้ชีวิตร่วมกันเลย จนในที่สุดได้คบกับแฟนชาวต่างชาติโดยฝ่ายชายจะเดิน ทางไป ๆ มา ๆ ระหว่างเมืองไทยกับต่างประเทศ ทุกครั้งที่มาเมืองไทยก็จะมาพัก เป็นระยะเวลาสั้นครั้งละประมาณ 1 เดือน – 3 เดือน
ฉวีวรรณ	สมรส โดยที่คู่สมรสจะสูบบุหรี่และกินเหล้าตามประสาผู้ชายส่วนใหญ่โดยพฤติ กรรมของสามีเป็นมาตั้งแต่สมัยก่อนที่จะแต่งงานแล้ว แต่ก็ไม่เคยใช้ยาเสพติดไม่ ว่าจะเป็นประเภทไหนก็ตาม สามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนแข็งแรงขยันทำมาหากิน แต่ที่ไม่ประสบความสำเร็จอาจจะเป็นเพราะปัจจัยทางด้านการศึกษา
แฉล้ม	สมรส ซึ่งรายได้ของสามีมักไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับว่าในแต่ละเดือนจะมีคนจ้างไปตัด หญ้ามากน้อยแค่ไหน โดยนิสัยส่วนตัวของสามีเป็นคนใจดี ค่อนข้างจะเงียบ ๆ สามีของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่ดีมีเงิน แต่ไม่หนักมาก จะทานก็ต่อเมื่อเดือนนั้น ๆ มีงานมาเยอะ และถ้าหากสามีติดเหล้าแบบดื่มหัวราน้ำ พอเมาแล้วก็มา อาละวาดกับลูกเมีย กรณีศึกษาคงจะต้องเลิกกันไปนานแล้ว เพราะกรณีศึกษาไม่ สามารถทนได้กับนิสัยเช่นนี้
สมหวัง	สมรสแล้ว สามีของกรณีศึกษาเป็นคนดี มีนิสัยเรียบร้อย ไม่พูดมาก คอยดูแลงาน ภายในบ้านแทนกรณีศึกษาได้เป็นอย่างดี เป็นสามีที่ดีให้เกียรติเสมอมา ไม่เคย ก้าวก่ายในงานของกรณีศึกษา
ปราณี	สมรส
ชนิษฐา	สมรส ในครั้งแรกที่รู้จักกับสามีก็จะเห็นเขาสูบบุหรี่จะกินเหล้าในบางครั้ง ถึงจะไม่ มีความรู้แต่ก็เป็นคนขยันรักครอบครัว สามีเคยเล่าให้ฟังเหมือนกันว่าบางวันต้อง กินยาฆ่าเพื่อที่จะได้มีแรงทำงาน สามีของกรณีศึกษาเมื่อรู้ว่าชายยาเสพติดก็ไม่ ได้สนับสนุนหรือห้ามแต่อย่างใดแต่ก็เป็นห่วงโดยบอกว่าให้ระวังจะถูกตำรวจจับ และในที่สุดก็ถูกจับ
ดวงแข	สมรสแล้ว โดยที่คู่สมรสจะเป็นผู้ใหญ่ กรณีศึกษาจะเชื่อฟังคำพูดและการตัดสินใจ ใจของสามี เพราะเขาเป็นผู้ใหญ่กว่า และเป็นหัวหน้าครอบครัว ถึงแม้สามีจะชอบ กินเหล้าและสูบบุหรี่ แต่ก็มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยปกติจะไม่ข้อง แวะกับยาเสพติด
ลำดวล	สมรส โดยที่สามีรับราชการเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนจังหวัด ไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพ ติด และไม่เคยมารู้มาก่อนว่ากรณีศึกษาเป็นผู้ค้ายาเสพติด

- ประภา สมรส หลังจากที่แต่งงานอยู่ด้วยกันได้ไม่นานก็จะรับทราบทั้งนี้เนื่องจากสามีต้องการให้ตนเองช่วยเหลือในการค้ายาเสพติดให้กับลูกค้าในสถานที่ทำงาน ตอนแรกก็ไม่อยากจะทำสักเท่าไร แต่เนื่องจากต้องการช่วยสามีและเห็นว่าเป็นโอกาสในการหารายได้ให้แก่ครอบครัวจึงได้ทำอย่างไม่ค่อยเต็มใจสักเท่าไร
- อำภา สมรส สามีของภรรยาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวเลย และไม่รู้ด้วยว่า มารดาของตัวเองได้เป็นผู้ค้ายาเสพติดเลยสักนิด และสามีก็ไม่ได้เป็นคนที่ถูก บุกหรือ ดักเห่าสักเท่าไร
- อาภรณ์ สมรสแล้ว โดยที่สามีเป็นคนรักครอบครัว เอาการเอางาน และไม่ได้เป็นคนติดยาเสพติดอะไรเลย นอกจากสูบบุหรี่เท่านั้นเอง
- ปนัดดา ไม่ได้แต่งงานกับสามีแบบถูกต้องตามประเพณี อยู่กันแบบสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส และโดยที่สามีของตนเองมีอาชีพที่เกี่ยวกับยาเสพติดตอนแรกไม่รู้เรื่อง แต่จะมาทราบตอนที่ให้ตนเองช่วยลำเลียงเท่านั้น และผู้ให้ข้อมูลอยากทำงานหาเงินให้ครอบครัวจึงได้ช่วย
- รัตนา สมรส ซึ่งคู่สมรสจะเป็นคนติดการพนันและดื่มสุราเป็นอย่างมาก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สภาพครอบครัวค่อนข้างจะมีปัญหาโดยเฉพาะในเรื่องของการเงินที่จะเอาไว้อใช้ในครอบครัว
- นีนุช สมรสแล้ว สามีเป็นคนที่ไม่เคยใช้สารเสพติดอะไรเลยแม้กระทั่งบุหรี่ เหล้าก็ไม่เคยเข้าไปยุ่งวุ่นวาย และตอนที่ให้คำปรึกษา สามีก็ไม่อยากที่จะให้ทำงานนี้เลย แต่ก็ไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ยอมช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ ของตนเองด้วย
- สมिता สมรส สามีค่อนข้างขยันทำงานพอสมควร รักลูกให้ความสำคัญแก่ครอบครัวดี แต่สามีมีข้อเสียอยู่ข้อหนึ่งคือนิสัยชอบเล่นการพนันแทบทุกประเภท

สำหรับสถานภาพสมรสที่มีสภาพโสด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และหย่าร้างมี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ซึ่งจะเป็นกลุ่มเคยสมรสและหย่าร้างมาแล้วทั้งสิ้น 2 คน ซึ่งถ้าสังเกตให้ดีจะพบว่าในช่วงที่สมรสจะเคยได้ทดลองใช้ยาเสพติดมาบ้างแล้วจากสามีที่ได้ทำการสมรส แต่บุคคลที่สภาพหย่าร้างก็ต้องมีห่วงในการรับผิดชอบเช่นเดียวกัน อาจจะเป็นเพราะมีบุตร หรือบางคนอาจจะ เป็นเพราะความต้องการให้ครอบครัวของตนเองมีสภาพที่ดีขึ้น หรือเป็นเพราะปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จึงจะแสดงให้เห็นว่า โครงสร้างต่าง ๆ ดังกล่าวไม่สามารถที่จะสอดคล้องหรือทำหน้าที่ของตัวเองได้อย่างสมบูรณ์ จึงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา จนในที่สุดกลุ่มคนเหล่านี้จึงได้ตัดสินใจเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดขึ้น สะท้อนให้เห็นจากกรณีศึกษา

บัวคำ	ประสบการณ์ชีวิตความรักในชีวิตยังไม่เคยสมรสครองความเป็นโสดมาตลอด
พานี	เคยสมรสกับสามี แต่สามีเป็นคนเจ้าชู้และในตอนหลังมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน และได้เลิกแยกทางกัน ในปัจจุบันนี้ก็ได้อยู่กับตามลำพังกับลูกเท่านั้น
ศศิธร	โสด ยังไม่ได้แต่งงานกับใครเลย
สายฝน	หย่า ในช่วงที่ได้อยู่กับสามีของนาง ก็ได้เคยทดลองยาบ้าเหมือนกัน เพียงแต่ไม่ได้ติดมากเหมือนกับสามี โดยที่นางใช้ทดลองในช่วงนั้นเพื่อจะทำให้ชยันในการทำงานและได้มีความสุข นอกจากนี้แล้วสามีเป็นคนดื่มเหล้า สูบบุหรี่เล่นกันพนันอีกด้วย

จากข้อมูลของประชากรพบว่าสถานภาพการสมรสอาจไม่ใช่สาเหตุของการค้ายาเสพติดโดยตรงแต่ถ้ามองให้ลึกถึงภาพรวมจะพบว่าสถานภาพสมรสมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากซึ่งสังเกตเห็นได้ว่าการค้ายาเสพติดบุคคลที่เข้ามากระทำการค้าก็คือ กลุ่มของคนที่มีสถานภาพการสมรสแล้วเป็นส่วนใหญ่ซึ่งกลุ่มเหล่านี้ย่อมจะต้องการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว เพื่อที่จะลดปัญหาต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางครอบครัวนั่นเอง จึงทำให้เข้ามาสู่กระบวนการดังกล่าว ถึงแม้ว่าผู้ที่ค้ายาเสพติดมีเส้นทางชีวิตที่แตกต่างกันแต่ทุกคนจะมีความคิดที่จะแก้ปัญหของตนที่คล้ายกันโดยที่มาจากจุดหักเหของชีวิตสมรสหรือการขาดประสบการณ์ชีวิตคู่ก็ตาม พอสรุปได้ว่าผู้ที่เป็นโสดมีจำนวน 2คนหรือ 10เปอร์เซ็นต์(%) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่7. การติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

การติดยาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดอาจจะมีส่วนสำคัญในเรื่องของการค้ายาเสพติดได้ เพราะมีความสัมพันธ์ในเรื่องดังกล่าวได้ง่าย และสามารถจะหาหนทางเข้าไปสู่แหล่งของยาเสพติดได้ง่ายและดีกว่ากลุ่มคนที่ไม่ได้เข้าไปสัมผัสในเรื่องดังกล่าวเลย ซึ่งบางครั้งกลุ่มคนที่เคยติดยาเสพติดมาก่อนอาจจะมีการถูกสังคมตีตราหรือประนามในการกระทำดังกล่าว จึงทำให้ตัดสินใจเข้าไปสู่ขบวนการดังกล่าวก็ได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากแนวความคิดของทฤษฎีตีตรา (The Labeling Perspective) ซึ่ง Howard กล่าวว่ากลุ่มทางสังคมจะสร้างความเปี่ยงเบนโดยการสร้างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นเพื่อเป็นเกณฑ์ในการวัดพฤติกรรมที่ต่างออกไปว่าเป็นความเปี่ยงเบนแล้วให้ชื่อคนพวกนั้นว่า คนนอก (outsiders) ด้วยการคิดทำนองนี้ ความเปี่ยงเบนจึงไม่ใช่ลักษณะการกระทำของบุคคลแต่เป็นผลจากการใช้มาตรฐานและสิทธิอำนาจ

ผู้อื่นทำให้เกิดเป็นผู้ผิดมากกว่า ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงได้แก่ผู้ที่ถูกเอาเครื่องหมาย (label) นั้น มาใส่ได้สำเร็จ

ตารางที่ 31 การติดยาเสพติดของผู้ต้องขังสตรีก่อนจะค้ายาเสพติด

การติดยาเสพติดก่อนค้า	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์ (%)
ติดยาเสพติด	3	15
ไม่ติดยาเสพติด	17	85
รวม	20	100

จากตารางที่ 31 จะพบว่ากรณีศึกษาทั้งหมด 20 คน ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่ไม่ติดยาเสพติดทั้งหมด 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 ส่วนใหญ่กลุ่มเหล่านี้จะเป็นกลุ่มที่เคยทดลองแค้สูบบุหรี่ยี่ห้อหรือดื่มเหล้าแค้นั่นเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมไม่คิดว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และเห็นเป็นเรื่องธรรมดา จึงไม่ได้กล่าวหาบุคคลเหล่านั้นว่ามีความเบี่ยงเบน นอกจากนี้แล้วบุคคลเหล่านี้จึงไม่ค่อยได้มีความสัมพันธ์หรือการสัมผัสในเรื่องของยาเสพติดเลย จึงทำให้ไม่สามารถที่จะเข้าไปสู่วังวนในเรื่องดังกล่าวได้ ถ้าหากไม่มีกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับกรณีศึกษาทั้งทางตรงหรือทางอ้อมเข้ามาชักชวน ก็คงจะไม่มีช่องทางที่จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็วและเป็นระยะเวลาอันสั้น จึงเห็นได้จาก

- สุธิดา ตั้งแต่เกิดมาจนพอจำความได้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดนั้นน้อยมากหรือแทบจะเรียกว่าไม่รู้จักเลยก็ว่าได้ จนกระทั่ง 16 – 18 ปี จะพบเห็นเพื่อนชายจะแอบสูบบุหรี่กันเป็นประจำ ซึ่งกรณีศึกษาไม่ได้ทดลองด้วยเลย
- นาตยา ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย เพราะรู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีแม้แต่บุหรี่ยี่ห้อกรณศึกษาก็ไม่สูบแต่เคยลองบ้างเหมือนกัน ส่วนการดื่มสุราตัวผู้ให้ข้อมูลดื่มบ้างนิดหน่อยในบางวันที่ไปกับลูกค้ำที่มีความคุ้นเคย
- ฉวีวรรณ ชีวิตในวัยเด็กต้องรับผิดชอบมากกว่าชีวิตในวัยเด็กของเด็กทั่ว ๆ ไป เพราะเกิดในครอบครัวที่ไม่ร่ำรวย มีฐานะปานกลาง และต้องช่วยพ่อแม่ทำงานในวันที่โรงเรียนหยุด ดูแลบ้านและน้องแทนพ่อแม่ในขณะที่พ่อแม่ออกไปทำงานนอกบ้าน

- จึงทำให้เรื่องของยาเสพติดนั้นเป็นเรื่องที่ห่างไกลตัวเองและครอบครัวเป็นอย่างมาก เพราะไม่เคยมีความคิดที่จะเอาชีวิตเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด และตัวเองก็ไม่เห็นความจำเป็นในการที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลยแม้แต่น้อย
- แฉล้ม สมัยที่ยังเป็นเด็กครอบครัวอบอุ่น ถึงจะลำบากในเรื่องการหาเงินแต่ก็อยู่อย่างมีความสุข จึงทำให้ไม่เคยข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเลยไม่ว่าจะชนิดก็ตาม ส่วนมากจะเห็นแต่คนเต็มเหล่า และสูบบุหรี่แค่ 2 อย่างเท่านั้น
- สมหวัง สมัยที่เรียนหนังสือนั้นไม่เคยข้องแวกกับยาเสพติด ไม่ว่าจะชนิดใด ๆ ก็ตาม และเพื่อนร่วมชั้นของกรณีศึกษาก็ไม่เคยข้องแวกกับยาเสพติดเช่นกัน
- ปราณี เพื่อนในวัยเดียวกันก็มีบ้างแต่ไม่มากนัก เพราะต้องทำงานและต้องออกจากโรงเรียนทำให้ขาดการติดต่อกับเพื่อนฝูง กรณีศึกษาจึงไม่ค่อยได้ออกไปคบค้าสมาคมกับใครจึงไม่รู้จักกับยาเสพติด และไม่เคยทดลองใช้ด้วย
- ชนิษฐา ครั้งแรกที่ลองสูบบุหรี่ก็รู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ที่ลองบุหรี่เพราะคิดว่าเป็นการคลายเครียดโดยเฉพาะเวลาที่เล่นการพนัน ส่วนสามีของกรณีศึกษาได้สูบบุหรี่ ก็ภูเขาและยาม้าบ้างในบางครั้ง แต่กรณีศึกษาก็ไม่ได้ทดลองเสพเพราะว่ารู้ว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี
- ดวงแข ยาเสพติดตั้งแต่เล็กจนโตไม่เคยข้องแวกกับยาเสพติดเลยจะเคยเห็นก็แต่ต้นฝิ่นที่มีอยู่เต็มไปหมดบนดอย แต่ก็อยู่ห่างไกลจากหมู่บ้าน รู้แต่เพียงว่าจะมีกลุ่มคนบนดอยเท่านั้นที่ลงมาเก็บยางจากดอกฝิ่นเพื่อเอาไปทำยา แต่ไม่รู้ว่าเอไปทำที่ไหนอย่างไร
- ลำดวล ส่วนตัวของกรณีศึกษาถึงแม้ว่าจะมีความคุ้นเคยกับยาเสพติดพวกนี้มาตั้งแต่เล็กแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่เคยทดลองเสพด้วยตัวเองเลย
- ประภา หลังจากที่ได้เข้ามาทำงานในตัวเมือง ทำงานบาร์ตอนกลางคืนก็จะทำให้ต้องมีการคลุกคลีในเรื่องของยาเสพติดเป็นของธรรมดา ซึ่งก็เคยลองมาบ้างแล้ว และสามีก็ได้แนะนำให้ใช้ยาม้ากินบ้างเป็นครั้งคราวเพื่อได้สดชื่นในการทำงาน
- อำภา ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดไม่ค่อยมีโรมากนัก ถ้าหากจำเป็นก็คงจะต้องหลีกเลี่ยง แต่ทั้งนี้เนื่องจากกรณีศึกษาจะต้องมีสังคมและเข้าสังคมก็จะต้องเต็มเหล่าบ้างเล็กน้อยเพียงพอเป็นพิธี แต่ยาเสพติดอย่างอื่นไม่เคยยุ่ง
- อาภรณ์ กรณีศึกษาบอกว่าเคยได้ทดลองในการสูบบุหรี่ และดื่มเหล้าในงานสังสรรค์เหมือนกัน แต่ไม่ค่อยได้ใช้บ่อย เนื่องจากจะต้องมีหน้าที่ในการรับผิดชอบครอบครัว และช่วยเหลือครอบครัวในการทำงาน จึงไม่ค่อยมีเวลาสักเท่าไรนัก

- บัวคำ ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตวัยรุ่นไม่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเลยแม้แต่น้อย จะเป็นคนที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ทุกวันหลังจากเลิกเรียนแล้วถ้าไม่มีกิจกรรมส่วนตัวร่วมกับเพื่อน ๆ ก็จะกลับบ้าน
- พานี ในเรื่องยาเสพติดนั้นไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดใด ๆ มาก่อนเลย ผู้ใกล้ชิดในครอบครัวอย่างมากที่สุดก็แค่การสูบบุหรี่เท่านั้น
- ปนัดดา ในวัยเด็กผู้ให้ชายไม่เคยคิดจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย เพราะรู้ว่าโทษของยาเสพติดร้ายแรงใครที่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวจะประสบปัญหาที่ไม่ดี
- นිරนุช ในตอนวัยรุ่นได้ทำงานเป็นนักร้องมาก่อนและทำงานกลางคืนยามที่จำเป็นต้องเห็นชีวิตของคนที่ยาวที่จะต้องมาดื่มเหล้า สูบบุหรี่เป็นของธรรมดา และตัวเองก็ได้ทดลองใช้บ้างแต่ไม่ถึงกับติดสักเท่าไร
- สมิตา กรณีศึกษาไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแต่อย่างใดเลย

สำหรับกรณีศึกษาอีก 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีติดยาเสพติดที่นอกเหนือจากบุหรี่ และเหล้า ซึ่งยาเสพติดเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย โดยที่กลุ่มเหล่านี้เป็นกลุ่มที่สามารถเข้าถึงแหล่งของยาเสพติดได้ง่าย เพราะว่าเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับของดังกล่าว ดังนั้นถ้าหากต้องการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาดังกล่าว โดยที่ส่วนใหญ่ต้องการปัจจัยทางการเงินเข้ามาแก้ไขในปัญหา จึงก่อให้เกิดเข้ามาสู่ขบวนการค้ายาเสพติดได้ทันที เพราะเป็นสิ่งปกติของกลุ่มเหล่านี้ และก็รู้ว่าสามารถจะให้สิ่งที่พวกเขาต้องการได้ในระยะเวลาอันสั้น และเห็นในรูปธรรมได้ง่าย เนื่องจากอยู่ในสภาพที่เห็นการค้ำมาก่อนนั่นเอง ดังจะเห็นได้จาก

- รัตนา วัยรุ่นค่อนข้างที่จะผ่านชีวิตโชกโชกส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทบุหรี่ แอลกอฮอล์มากกว่ายาเสพติดประเภทอื่น ๆ และพอตอนที่มามีปัญหาเกี่ยวกับสามี ส่วนใหญ่ก็จะเจอเพื่อนที่ค้าขายด้วยกันคอยให้กำลังใจและเป็นเพื่อนอยู่เสมอ ๆ ตอนหลังจึงให้ทดลองเสพยาแค่เล็กน้อยจะทำให้สามารถลืมปัญหาต่าง ๆ ได้ จึงได้ทดลอง
- ศศิธร ได้ทดลองยาเสพติดประเภทเฮโรอีนในการฉีดเข้าเส้นตั้งแต่อยู่ในช่วงวัยรุ่น (ม.3) โดยการชักชวนให้ทดลองจากเพื่อน ๆ ของตนเอง ซึ่งเพื่อนเห็นว่าในช่วงเวลาดังกล่าว ผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยมีความสุขเท่าไร และเพื่อนกลุ่มนี้เองผ่านอะไรมามากมายเหมือนกับตัวเองอีกด้วย ไม่ว่าจะมาเป็นบุหรี่ เหล้า กัญชา เฮโรอีนและยาบ้า เป็นต้น

สายฝน ในตอนวัยรุ่นได้ทดลองใช้อย่างมากก็เป็นเพียงแค่การสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าเท่านั้น แต่หลังจากที่แต่งงานกับสามีแล้ว ก็ได้ทดลองใช้ยาบ้าด้วย เพราะถูกการชักชวนจากสามี

จากการศึกษาข้อมูลพบว่าผู้ติดยาเสพติดจำนวนไม่น้อยที่ผันตัวเองมาเป็นผู้ค้าแต่เท่าที่พบก็เป็นแต่เพียงผู้ค้ารายย่อยเท่านั้นไม่สามารถที่จะก้าวขึ้นมาเป็นผู้ค้ารายใหญ่ได้ก็อาจจะด้วยเหตุผลหลายประการ อาทิเช่นความสามารถในการทำงานที่ต้องอาศัยคนที่มีสมรรถภาพทางร่างกาย เป็นคนที่มีสติพอสมควร และการที่มีลักษณะเป็นผู้ที่ติดยาด้วยแล้วยิ่งทำให้ไม่สามารถออกไปพบลูกค้าเพื่อค้ายาเสพติดได้เพราะอาจเป็นเป้าสายตาของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ อีกทั้งผู้ค้ายาเสพติดส่วนใหญ่จะรู้ถึงอันตรายและโทษของการติดยาเสพติดเป็นอย่างดีจึงไม่ค่อยมีผู้ค้าที่ติดยาเสพติดสรุปได้ว่าผู้ที่ติดยาเสพติดหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีจำนวน 3 คนหรือ 15 เปอร์เซ็นต์(%) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน

สรุปได้ว่าจากสมมติฐานที่ผู้ศึกษาได้ตั้งเอาไว้ทั้งหมด 7 ข้อนี้จะมีส่วนที่ได้รับการยอมรับทั้งหมด 2 ข้อด้วยกันคือข้อ 2 และข้อ 5 ส่วนที่ถูกปฏิเสธจากสมมติฐานมีทั้งหมด 5 ข้อคือข้อ 1,3,4,6 และข้อ 7 ดังตารางที่ 32 ที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับและการปฏิเสธในสมมติฐานของการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงการยอมรับ-ปฏิเสทในสมมติฐานของการศึกษา

สมมติฐาน	การยอมรับ	การปฏิเสธ
1. ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด		3
2. ความเป็นผู้มีการศึกษาน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด	3	
3. การเป็นผู้มีรายได้ต่ำทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด		3
4. การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด		3
5. การมีเพื่อนติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด	3	
6. ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด		3
7. การติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด		3

จากตารางข้างบนนี้จะช่วยทำให้การศึกษาในครั้งนี้ได้เห็นถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดของสตรี ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ไว้ทั้งหมด 7 เรื่องคือ อายุ, การศึกษา, รายได้, ครอบครัวที่มีปัญหา, เพื่อน, สถานภาพการสมรส และ การติดยาเสพติด ซึ่งคงจะมีส่วนในการทำให้ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก จากการศึกษาค้นพบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันทั้งหมด เป็นลูกโซ่ด้วยกันนั่นเอง แต่สิ่งที่จะทำให้เกิดการเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดมากที่สุดนั้นก็ คือ “การศึกษา” และ “กลุ่มเพื่อน” นั่นเอง ทั้งนี้เนื่องจากการที่มีการศึกษาน้อยย่อมที่จะทำให้มีโอกาสในการเลือกในการประกอบอาชีพ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนก็เข้ามามีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะในหนทางที่ผิด อีกหนทางหนึ่งก็ได้ เพราะว่าเพื่อนย่อมจะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ง่ายนั่นเองในการที่จะชี้แนะหนทางต่าง ๆ ให้กระทำตาม ซึ่งกลุ่มเพื่อนที่เข้ามาส่วนใหญ่จากการศึกษาจะเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั่นเอง

การอภิปรายผลวิจัย

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการการเก็บเนื้อหาประวัติชีวิตของผู้ต้องขังสตรีโดยที่มีกรณีศึกษาทั้งหมด 20 คนด้วยกัน ซึ่งผู้ศึกษาได้มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในเรื่องดังกล่าว โดยมีทั้งหมด 6 ส่วนคือ

1. มุมเหตุจูงใจในการเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การค้ายาเสพติดของสตรี
3. กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติด
4. ปัญหาและอุปสรรคในการค้ายาเสพติด
5. การปรับตัว แบบแผนพฤติกรรมของการค้ายาเสพติดของสตรี
6. ทักษะชีวิตของผู้ต้องขังสตรีต่อปัญหายาเสพติดของสังคมไทยในอนาคต

ดังนั้นพอที่จะสรุปความสำคัญของการศึกษาในเรื่องดังกล่าวนี้ได้ออกมาเป็นทั้งหมด 6 หัวข้อ ซึ่งจะเป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์ในการทำให้การศึกษาครั้งนี้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ตั้งแต่แรก โดยที่ผู้ศึกษาจะสรุปความสำคัญของการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. มุมเหตุจูงใจในการเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด

ผู้ค้ายาเสพติดกลุ่มตัวอย่างยอมรับว่าได้กระทำผิดจริงโดยมีมุมเหตุจูงใจในการเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติดที่ไม่แตกต่างกันระหว่างผู้ค้ายาบ้าและเฮโรอีนกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 ความต้องการมีฐานะดี เป็นที่ยอมรับในสังคม

ผู้ค้ารายใหญ่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด เนื่องจากเห็นว่าการค้ายาเสพติดโดยเฉพาะการค้ารายใหญ่ให้ผลตอบแทนเป็นจำนวนมากทำให้ตนเองสามารถสร้างฐานะได้ง่าย โดยเห็นจากผู้ชักชวนให้ค้ายาเสพติดอย่างจริงจังนั่นเอง ผู้ค้ารายใหญ่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด เนื่องจากเห็นว่าการค้ายาเสพติดโดยเฉพาะการค้ารายใหญ่ให้ผลตอบแทนเป็นจำนวนมาก ทำให้ตนเองสามารถสร้างฐานะได้ง่าย โดยเห็นจากผู้ชักชวนให้ค้ายาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้มีฐานะดีได้รับการยอมรับในสังคมทั่วไป จึงเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้ผู้ค้ารายใหญ่จำนวนมากค้ายาเสพติดอย่างจริงจังนั่นเองอันแสดงให้เห็นถึงแนวคิดค่านิยมของสังคมไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงยอมรับแนวคิดค่านิยมในเรื่องวัตถุนิยมมากขึ้น

1.2 ปัญหาทางเศรษฐกิจ

ผู้ค้ายาเสพติดกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด เนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจ การขาดทุน การมีหนี้สิน จนกระทั่งต้องปิดกิจการส่วนตัวลง ทำให้ผู้ที่ประสบปัญหาดังกล่าวต้องหันหน้าเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่ต้องเผชิญอย่างไม่มีความหวังเหลือ ผู้ค้ายาเสพติดที่ผันตัวเองมาจากผู้ที่ประกอบอาชีพสุจริตบางรายมีรายได้อยู่ในขั้นสูงแต่ก็มีรายจ่ายพอกๆกับรายรับหรือสูงกว่า ก็ไม่อาจที่จะแบกรับภาระปัญหาทางเศรษฐกิจต่อไปได้จึงต้องหาทางออกโดยการค้ายาเสพติดซึ่งก็เสี่ยงอยู่มากแต่ถ้าสำเร็จก็สามารถพลิกฟื้นสถานะการทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็ว และไม่ต้องใช้กำลังหรือแรงงานมากนักทำให้ผู้หญิงสามารถทำได้ง่ายดาย

1.3 เนื่องจากติดยาเสพติดจึงต้องการนำเงินมาซื้อยาเสพติดในการเสพยาเสพติด

ผู้ค้ายาเสพติดเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติดเนื่องจากก่อนหน้านี้เป็นผู้เสพยาเสพติดมาก่อน แต่ประสบปัญหาในการนำเงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพดังนั้นก็ตัดสินใจเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด โดยเริ่มจากการค้ารายย่อย หรือการค้าที่ไม่ได้หวังผลตอบแทนจำนวนมากจากการค้า แต่สิ่งที่ทำให้ผู้ค้ายาเสพติดดังกล่าวต้องกลายมาเป็นผู้ค้ารายใหญ่ เนื่องจากผู้ค้ายาเสพติดดังกล่าวรู้จักกับผู้ค้ารายใหญ่ และผู้ค้ารายใหญ่ชักจูงให้ล่าเสพยาเสพติดจำนวนมากจะให้ผลตอบแทนที่มากกว่าโดยแนะนำขั้นตอน ตลอดจนการหาลูกค้าให้แก่ผู้ค้าดังกล่าว จนส่งผลให้ผู้เสพกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นสาเหตุของการเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด ที่ส่วนมากผู้ศึกษาท่านอื่น ๆ อาจพบเห็นหรือได้รับข้อมูลในลักษณะที่คล้ายกันโดยจัดได้ว่าเป็ข้อมูลเหตุหลักทั่วไปของผู้ที่จะกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติด แต่ข้อมูลที่ผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลครั้งนี้พบว่ายังมีสาเหตุอื่นอีกกล่าวคือ

1.4 ความผูกพันส่วนตัวของผู้ค้ายาเสพติดกับผู้ที่เคยค้ายาเสพติดมาก่อน

ผู้ค้ายาเสพติดหน้าใหม่ที่เข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติดจากข้อมูลที่ได้รับพบว่าบุคคลที่ค้ายาเสพติดมาก่อนมักจะถ่ายทอดธุรกิจการค้ายาเสพติดให้แก่ทายาทของตนหลังจากที่ผู้ค้ายาเสพติดผู้นั้นถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไปแล้ว หรือว่ามีอายุมากขึ้นไม่สามารถที่จะทำไหว หรือกรณีที่ต้องหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตามหมายจับ ซึ่งเมื่อตนไม่สามารถดำเนินธุรกิจการค้ายาเสพติดได้อย่างเต็มที่ก็อาจถ่ายทอดวิธีการค้ายาเสพติดให้กับลูกหลานของตนที่สมัครใจทำและไว้ใจได้ ดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง เสมือนการค้ายาเสพติดเป็นธุรกิจประจำตระกูล หรือกรณีที่เป็น

สามีค้ายาเสพติดแล้วถูกจับต้องโทษในเรือนจำ สตรีที่อาศัยสามีเป็นผู้นำในการหาเลี้ยงครอบครัว เมื่อต้องขาดผู้นำครอบครัวผู้นั้นไม่เคยทำงานหาเงินด้วยตัวเองมาก่อนหรือเป็นเพราะว่ามีการศึกษาน้อยจนไม่อาจประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนได้ในที่สุดก็ต้องเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติดโดยการชักนำของสามีที่ต้องโทษอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งสามีจะมีประสบการณ์และรู้จักเครือข่ายของขบวนการค้ายาเสพติดก็จะเป็นผู้แนะนำวิธีการตลอดจนติดต่อระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อยาเสพติดโดยมีหญิงที่เป็นภรรยาค่อย ๆ เรียนรู้วิธีการต่าง ๆ ที่ละเอียดละน้อยจนสามารถกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ในที่สุด

1.5 มีปัญหาทางสุขภาพหรือเป็นโรคร้ายแรง

จากข้อมูลการสัมภาษณ์และการลงเก็บข้อมูลภาคสนามพบว่าผู้ค้ายาเสพติดที่สมัครใจเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติดมีสาเหตุมาจากเป็นโรคร้ายแรงมีปัญหาทางด้านสุขภาพและค่าใช้จ่ายในการรักษาเป็นอย่างมากและรู้ตัวว่าไม่อาจที่สามารถรักษาโรคร้ายแรงดังกล่าวให้หายขาดได้ซึ่งผู้ค้ายาเสพติดเหล่านั้นยังมีภาระต้องเลี้ยงดูส่งเสียลูก ๆ ดังนั้นเมื่อเห็นว่าตนเองคงจะมีชีวิตอยู่ได้อีกไม่นานและคิดว่าอยากหาเงินสักก้อนสำหรับเป็นทุนให้กับลูก ๆ ที่ยังมีชีวิตอยู่และขาดคนส่งเสียเลี้ยงดูต่อไป

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การค้ายาเสพติดของสตรี

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าผู้ต้องขังสตรี ทัศนสถานหญิงกลางที่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดจะมีลักษณะที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งเอาไว้เพียง 2 ข้อ คือ ข้อที่ 2 และ ข้อที่ 5 นั่นก็คือ

1. ความเป็นผู้มีการศึกษาน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่จำนวนทั้งสิ้น 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85

2. การมีเพื่อนติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะมีเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่จำนวนทั้งสิ้น 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ส่วนสมมติฐานที่เหลือ 5 ข้อนั้น จะพบว่าไม่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้เลย ถ้าหากสังเกตดูดี ๆ จะพบว่า ทั้ง 5 ข้อที่เหลือนั้นจะมีส่วนสัมพันธ์กันเป็นอย่างมากทั้งนี้เนื่องจาก การที่มีตัวแปรตัวหนึ่งที่เปลี่ยนแปลง ย่อมจะส่งผลทำให้เกิดตัวแปรอื่น ๆ ต้องปรับหน้าที่ของตัวเองให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อที่จะทำให้สภาพความเป็นอยู่ต่าง ๆ ที่มันดำรงอยู่ ณ เวลานั้น ๆ สามารถทำงานไปได้อย่างปกติและราบรื่น ดังนั้นจากการศึกษาที่จึงพบ

ว่า สมมติทั้ง 5 ข้อที่เหลือจึงปรากฏเป็นว่า สมมติฐานข้อที่ 1, 3, 4, 6 และ 7 ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้

1. ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงค้ายาเสพติด ส่วนใหญ่จะมีอายุ 20 ปีขึ้นไป มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95

3. การเป็นผู้มีรายได้น้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิง ส่วนใหญ่จะมีรายได้มากกว่า 5,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

4. การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิง ส่วนใหญ่จะอยู่ในครอบครัวไม่มีปัญหา มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65

6. ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิง ส่วนใหญ่จะมีสถานภาพเป็นการสมรส มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80

7. การติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิง ส่วนใหญ่ไม่ติดยาเสพติดมาก่อนที่จะค้ายาเสพติด มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าทั้ง 5 ข้อดังกล่าวนี้จะมีส่วนสัมพันธ์กันมาก กล่าวคือ กลุ่มกรณีศึกษา ส่วนจะมีสถานภาพทางสังคม คือ “การสมรส” ซึ่งจะเป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องบรรลุนิติภาวะแล้วทั้งสิ้น โดยที่อายุส่วนใหญ่จะต้องมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ซึ่งกลุ่มดังกล่าวนี้จะต้องมีความรับผิดชอบที่มากกว่าปกติของคนโสด เพราะจะต้องคิดสิ่งต่าง ๆ ที่กระทำให้รอบคอบมากขึ้น เนื่องจากสิ่งที่กระทำต่าง ๆ ที่ได้ทำลงไปอาจจะส่งผลมาถึงยังบุคคลภายในครอบครัวที่ตนเองอาศัยอยู่อีกด้วย

ดังนั้น ถ้าหากครอบครัวประสบปัญหาต่าง ๆ ที่จะต้องแก้ไขก็ต้องกระทำในทันที ซึ่งส่วนใหญ่ปัญหาที่จะเกิดขึ้นจะมาจากเรื่องของรายได้ ซึ่งแม้กลุ่มกรณีศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีรายได้แต่ละเดือนมากกว่า 5,000 บาท (ตามสำนักงานสถิติแห่งชาติ) ก็ถือว่ามาก แต่ถ้าต้องการใช้เงินในจำนวนมาก ๆ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหา โดยที่จะต้องหาเงินให้ได้ในระยะเวลาอันจำกัด หรือช่วงเวลาสั้น ก็ย่อมที่จะหาไม่ได้อย่างแน่นอน จึงก่อให้เกิดบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้างได้เข้ามาชักชวนให้กระทำและเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดขึ้นได้อย่างแน่นอน เพราะว่าสิ่งที่กลุ่มบุคคลดังกล่าวนำเอามาเป็นสินไหมหรือแรงจูงใจก็คือ ผลตอบแทนที่สูง (ประมาณ 10,000 บาทขึ้นไป) ที่สามารถจะได้รับในช่วงเวลาอันสั้นนั่นเอง จึงทำให้ตอบตกลงกระทำถึงแม้ว่ากลุ่มดังกล่าวจะเป็นกลุ่มที่มาจากครอบครัวที่ไม่มีปัญหาและไม่ได้ติดยาเสพติดอะไรเลยก็ตาม ก็ย่อมที่จะต้องตัดสินใจเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เป็นเพราะมีปัจจัยที่สามารถมีแรงจูงใจได้ดีนั่นเอง

3. กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติด

สำหรับกระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดได้นั้น จะต้องเริ่มต้นจากการมีปัญหาเกิดขึ้น และบุคคลที่อยู่รอบข้างที่รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี เข้ามาชักชวนและโน้มน้าวให้ตอบตกลงที่จะเข้ามาสู่กระบวนการการค้ายาเสพติดขึ้น สำหรับกระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดมี 2 วิธี คือ

1. ผู้ค้ารายใหญ่ / รายย่อย

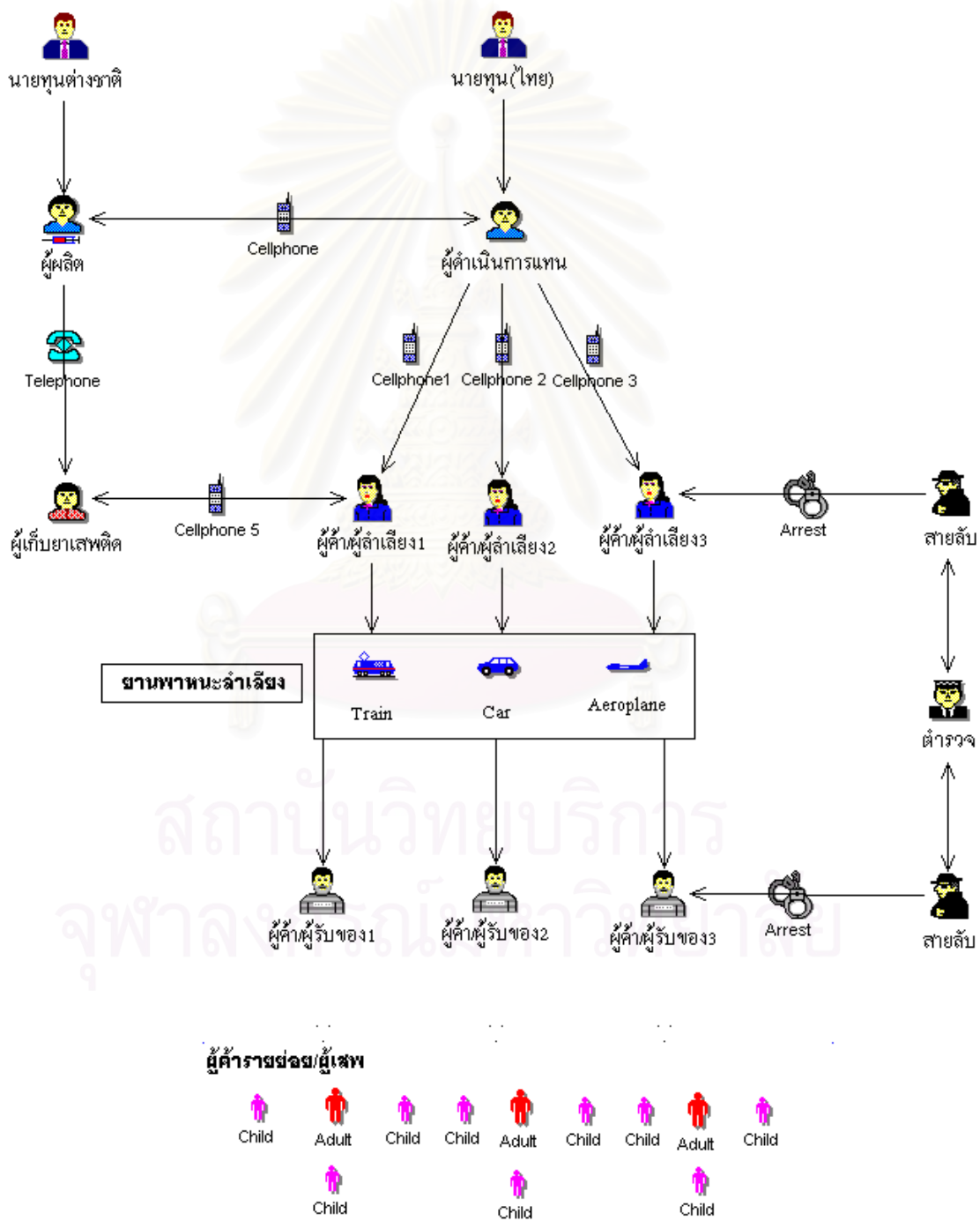
สำหรับกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าของที่ลงทุนเอง ซึ่งผู้ค้ารายใหญ่ส่วนใหญ่จะมีคนกลางที่เป็นคนติดต่อทุกสิ่งทุกอย่างให้ และเป็นผู้ลำเลียงสินค้าให้ด้วย ซึ่งอาจจะแตกต่างกับผู้ค้ารายย่อยที่จะต้องทำการติดต่อเอง ซึ่งส่วนใหญ่จะติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ และวิธีลำเลียงก็จะใช้ทางรถยนต์เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเราพอจะสรุปได้ว่าคนในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่จะออกเงินทุนให้ในการค้ายาเสพติดทั้งหมดนั่นเอง

2. ผู้ขนส่ง/ลำเลียงสินค้า (ยาเสพติด)

สำหรับการกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติดกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่ไม่ต้องลงทุนเลย เพียงแค่เป็นคนกลางที่คอยลำเลียงสินค้าไปส่งให้ตามที่กำหนดสถานที่ และเวลานัดหมายเอาไว้เรียบร้อยแล้วจากผู้ผลิต หรือผู้ค้า โดยที่จะได้ค่าตอบแทนที่สูงเกือบประมาณ 10,000 บาทขึ้นไปต่อครั้ง จึงพบว่าส่วนใหญ่ผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดจะเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ขนส่ง / ลำเลียงสินค้า (ยาเสพติด) มากที่สุด เพราะไม่ต้องลงทุนอะไรเลย เหมือนกับจับเสือมือเปล่านั่นเอง

จากการศึกษาในครั้งนี้จะพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่จะต้องติดต่อหาขายยาเสพติดจะเป็นอยู่ในภาคเหนือเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องจากแหล่งผลิตหรือแหล่งที่ลำเลียงจากภายนอกประเทศสามารถที่จะกระทำได้ง่ายนั่นเอง จึงทำให้พบว่าคนในภาคต่าง ๆ ของประเทศจะต้องขึ้นไปติดต่อ หรือลำเลียงจากในภาคเหนือนั่นเอง โดยที่การติดต่อจะมีการติดต่อต่าง ๆ มากมาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ ทั้งนี้เนื่องจากสะดวกในการติดต่อ แต่จะต้องมีการระมัดระวังมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วพาหนะในการลำเลียงส่วนใหญ่จะเป็นรถยนต์ โดยที่อาจจะมีการปรับปรุงหรือดัดแปลงเพื่อให้ปลอดภัยจากการตรวจของตำรวจนั่นเอง

รูปภาพที่ 4 โครงสร้างเครือข่ายการค้ายาเสพติด

จากตารางภาพที่ 4 สามารถอธิบายการทำงานของกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติดซึ่งจะมีลักษณะแบ่งแยกหน้าที่กันทำโดยส่วนมากในแต่ละหน้าที่จะไม่มีใครรู้จักกันแต่จะใช้การติดต่อกันโดยสัญญาณหรือการติดต่อผ่านทางเครื่องมือสื่อสารซึ่งในปัจจุบันเป็นที่นิยมอย่างมาก และยังเป็นอุปกรณ์ที่ไม่ระบุชื่อ ที่อยู่ของผู้ใช้ด้วยแล้วกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดจะนิยมใช้กัน อุปกรณ์สื่อสารโดยเฉพาะโทรศัพท์เคลื่อนที่ผู้ค้ายามักจะเปลี่ยนหมายเลขอยู่เสมอเพื่อป้องกันการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจและยังระบบที่สามารถตรวจสอบดักฟังได้แล้วผู้ค้ายาจะกลัวและไม่เป็นที่นิยมใช้กัน จากภาพจะเห็นได้ว่าลักษณะการติดต่อจะมีรูปของเครื่องมือสื่อสารสำหรับติดต่อกัน การติดต่อจะไม่ติดต่อกันหลายคนหรือหลายขั้นตอน จะติดต่อผ่านตามสายงานกันเป็นลำดับ จะเห็นได้ว่าในส่วนบนสุดจะประกอบด้วยนายทุนจากในประเทศและต่างประเทศซึ่งทั้งสองคนนี้จะเป็นคนคลั่งไม่แสดงบทบาทอย่างเด่นชัดจะเป็นเพียงผู้ที่คอยสนับสนุนด้านเงินทุนและเก็บเกี่ยวผลกำไรแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งในความเป็นจริงนายทุนในประเทศและต่างประเทศอาจจะไม่เคยรู้จักกันเลยก็เป็นได้เพราะคนพวกนี้ไม่ต้องการที่จะเข้าใกล้สิ่งผิดกฎหมายโดยเฉพาะยาเสพติด

ส่วนผู้ที่มีบทบาทสำคัญก็เริ่มจากผู้ที่เป็นตัวแทนของนายทุนก็ได้แก่กลุ่มผู้ผลิตและผู้จัดหาบุคคลผู้นี้จะเป็นคนกลางคอยเชื่อมระหว่างกลุ่มผู้ผลิตกับกลุ่มผู้ซื้อโดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ที่คอยผลิตยาเสพติดตามความต้องการของตลาด ส่วนอีกฝ่ายจะเป็นผู้จัดสถานที่เก็บพักยาเสพติดก่อนการส่งมอบตลอดจนจัดหาผู้รับจ้างขนลำเลียงเพื่อส่งมอบให้กับผู้รับซื้อยาเสพติดอีกทอดหนึ่ง

เมื่อยาเสพติดมาถึงมือผู้รับจ้างลำเลียงส่งมอบ ผู้ที่ทำหน้าที่นี้จะต้องคอยรับคำสั่งจากตัวแทนของนายทุนเท่านั้นว่าจะให้ไปส่งมอบให้กับใคร เวลา และสถานที่ที่จะบอกก็ต่อเมื่อถึงเวลานั้นมอบแล้วเท่านั้นจะไม่มีการบอกข้อมูลรายละเอียดกันล่วงหน้า ในส่วนนี้จะเห็นแผนภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นลักษณะของการเข้าถึงกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การจับกุมผู้กระทำความผิดส่วนมากจึงจับกุมได้แต่เฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับล่างเท่านั้นอาจจะเป็นเพราะว่าข้อจำกัดของกฎหมายที่จะสาวไปถึงตัวผู้ที่อยู่เบื้องหลังหรือแม้แต่การขาดการสนับสนุนเครื่องมือในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้ยาเสพติดได้แพร่ระบาดไปสู่คนจำนวนมากโดยเฉพาะกับเยาวชนดังแผนภาพในส่วนล่างสุด

4. ปัญหาและอุปสรรคในการค้ายาเสพติด

ปัญหาของผู้ที่เริ่มต้นค้ายาเสพติดจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละคน ซึ่งผู้ที่เข้ามาสู่การเป็นผู้ค้ายาเสพติด ถ้าเป็นผู้ที่เคยเสพยาเสพติดมาก่อนก็จะมี ความชำนาญในการที่จะแยกแยะชนิดของยาเสพติดตลอดจนคุณภาพของยาเสพติดว่าจัดอยู่ในระดับดี เยี่ยมหรือพอใช้ได้ ซึ่งในบางครั้งการผ่านมือนักค้าหลายทอดอาจจะถูกการผสมปลอมปน เพื่อให้ได้ปริมาณมากขึ้นกว่าเดิม การดูสีของยาเสพติดก็สามารถบ่งบอกถึงคุณภาพได้ ซึ่งในส่วนนี้มี ลักษณะเหมือนกับการทำการค้าโดยทั่วไป คือถ้าสินค้าคุณภาพต่ำก็มักจะถูกตราค่าจากผู้ซื้อได้ ดังนั้นนักค้ายาเสพติดมือใหม่ที่ไม่เคยผ่านการใช้ยาเสพติดจึงขาดเทคนิคในการเจรจาต่อรอง หรือ ตรวจสอบคุณภาพของยาเสพติด ในบางครั้งก็อาจถูกหลอกให้รับยาเสพติดที่เป็นของปลอม การรับยาเสพติดที่เป็นของปลอมอาจจะมีสาเหตุหลัก 2 ประการคือ

ประการแรก ต่างฝ่ายยังไม่ไว้ใจซึ่งกันและกันส่วนมากมักจะเป็นการซื้อขายกันครั้งแรก ทำให้ผู้ขายไม่กล้าที่จะซื้อขายด้วยยาเสพติดจริง ๆ เพราะกลัวว่าจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการล่อซื้อ และบางครั้งถ้าไม่ตรวจสอบให้แน่นอนอาจทำให้ต้องสูญเสียเงินลงทุนได้ ในระยะแรกของการสร้างความคุ้นเคยกันส่วนมากจะเป็นการแนะนำกันเข้ามาโดยผู้ที่อยู่ในขบวนการค้ายาเสพติดด้วยกันมาก่อนเท่านั้น และถึงแม้ว่าจะมีผู้รับรองว่าไม่ใช่สายลับของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วก็ตามก็ยัง ต้องมีการตรวจสอบประวัติกันในทางลับเพื่อความแน่ใจเพราะคติประจำใจของผู้ค้ายาเสพติดก็คือ ต้องไม่มีคำว่าผิดพลาด

ประการที่สอง อาจเกิดจากการถูกหลอกจากพวกแก๊งค์ต้มตุ๋นที่ไม่ใช่พวกนักค้ายาเสพติดจริง มักเป็นพวกที่จะหลอกเอาเงิน หรือหลอกให้นำเงินมาให้ดูแล้วทำการปล้นเงินดังกล่าว แต่ส่วนมากจะไม่ค่อยเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ ผู้ให้ข้อมูลแล้วว่าเคยได้รับการบอกกล่าวจากผู้ค้ายาเสพติดด้วยกันว่าให้ระวังเหตุการณ์ดังกล่าวถ้าต้องไปรับซื้อยาเสพติดจากพ่อค้ายาเสพติดรายใหม่ที่ไม่เคยค้าขายด้วยกันมาก่อน หรือแม้แต่พวกที่คุ้นเคยกันก็อาจจะถูกหลอกได้เช่นกัน เพราะว่าถ้าถูกชิงเงิน (ปล้น) ที่ใช้ซื้อยาเสพติดไปแล้วก็มักจะไม่กล้าไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ เนื่องจากเงินที่ถูกชิงไปเป็นเงินที่ผิดกฎหมาย

การตรวจสอบก่อนการเจรจาซื้อขายยาเสพติด

1. การตรวจสอบที่อยู่อาศัยที่เป็นหลักแหล่งเป็นที่แน่ชัดเชื่อถือได้เป็นการป้องกันการถูกหักหลัง ส่วนใหญ่ฝ่ายที่เป็นเจ้าของยาเสพติดจะส่งคนของตนให้มาตรวจสอบฝ่ายที่จะรับซื้อยาเสพติดรายใหม่ที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อน แต่ส่วนมากผู้ขายกับผู้ซื้อยาเสพติดมักจะไม่รู้จักรักกันมาก่อน

แต่จะมีคนกลางของแต่ละฝ่าย (นายหน้า) คอยติดต่อให้เพื่อหวังที่จะได้ค่าตอบแทนเป็นเงินเพียงน้อยนิด ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่ถูกจับกุมข้อหาค้ายาเสพติดส่วนใหญ่มักจะเป็นจำพวกนายหน้าหรือผู้ที่เป็นผู้รับจ้างขนมากกว่าจะเป็นผู้บงการอยู่เบื้องหลัง

2. การควบคุมตัวหรือกักตัว เพื่อสังเกตพฤติกรรมจนกว่าจะเกิดความมั่นใจจึงตกลงทำการซื้อขายยาเสพติด วิธีการกักตัวนี้บางกลุ่มเรียกว่า "ล้างตัว" ให้หมดกลิ่นจากการติดตามของหมา (ตำรวจ) มักจะใช้วิธีการนี้ในกรณีที่ต้องการใช้ผู้รับจ้างขน (กลุ่มนักค้าเรียกว่าเรือ) ยาเสพติดเดินทางออกนอกประเทศ โดยกลุ่มนายทุนนักค้ายาเสพติดจะให้คนของตนควบคุมตัวในสถานที่ที่ได้จัดเตรียมไว้ โดยมีให้ติดต่อกับบุคคลอื่นแม้แต่ญาติพี่น้อง ในบางครั้งอาจถูกกักตัวไว้เป็นเดือนๆ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีการถูกติดตามจากเจ้าหน้าที่ตำรวจถ้าเป็นกรณีที่ต้องกักตัวไว้นาน ๆ ฝ่ายผู้ควบคุมมักจะพาตระเวนเดินทางไปพักผ่อนตามสถานที่ต่าง ๆ ในต่างจังหวัดเพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่ายแต่จะไม่ให้คลาดสายตา

3. การวางมัดจำหรือมีประกัน ในการส่งมอบยาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดเมื่อมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่สามารถกระทำตามข้อตกลงที่ได้ตกลงร่วมกันได้แล้ว ฝ่ายที่ผิดสัญญาอาจจะต้องถูกอีกฝ่ายหนึ่งกำหนดให้วางมัดจำ หรือมีประกันเพื่อที่ได้ทำการค้ากันต่อไป การวางมัดจำหรือมีประกันจะเกิดขึ้นในกรณีเช่น

3.1 ฝ่ายที่เป็นผู้ขายยาเสพติดไม่สามารถส่งมอบยาเสพติดได้ครบตามจำนวนที่ตกลงซื้อขายกัน หรือไม่สามารถนำยาเสพติดมาส่งได้ตามสถานที่ที่กำหนดไว้ ก็อาจจะต้องถูกบังคับให้นำยาเสพติดบางส่วนมาวางมัดจำเพื่อที่ฝ่ายผู้รับซื้อจะได้นำไปจำหน่ายให้ลูกค้าไปพลางก่อนเพื่อป้องกันของขาดช่วงอาจทำให้เสียลูกค้ารายย่อยได้ และถ้าถึงกำหนดที่จะส่งมอบยาเสพติดให้ ฝ่ายผู้ขายยังไม่สามารถส่งมอบยาเสพติดได้อีกก็จะถูกริบของที่นำมาวางมัดจำ ในบางกรณีที่ส่งมอบยาเสพติดช้ากว่ากำหนดฝ่ายผู้ซื้ออาจจะกดราคาลงจากที่กำหนดไว้เดิมได้

3.2 ฝ่ายที่เป็นผู้ซื้อยาเสพติดไม่สามารถนำเงินมาแสดงในวันที่กำหนดส่งมอบยาเสพติดได้ จะถูกฝ่ายผู้ขายกำหนดให้วางมัดจำเป็นเงินสดแล้วแต่จะกำหนดตามแต่จำนวนของยาเสพติดที่จะซื้อขายกัน เพื่อที่จะเป็นการยืนยันว่าต้องการที่จะซื้อยาเสพติดกันจริง หรือแม้ว่าจะยังไม่มีฝ่ายใดผิดสัญญาหรือผิดนัด แต่ก็อาจจะมีข้อตกลงกันว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะส่งมอบก่อน แต่ส่วนมากฝ่ายผู้ซื้อจะเป็นผู้ส่ง (โอน) มอบเงินบางส่วนไปให้ฝ่ายที่ขายยาเสพติดก่อน

3.3 ฝ่ายรับจ้างขนยาเสพติดหรือผู้ที่คือนายหน้าจะต้องมีประกัน ในกรณีนี้ส่วนมากจะเป็นใช้บุคคลเป็นผู้ค้ำประกัน อาจจะเป็น พ่อแม่ ญาติพี่น้องของผู้ที่ขอเครดิตโดยไม่มีหลักทรัพย์อย่างอื่น โดยที่ผู้ค้ำประกันหากขายยาเสพติดได้แล้วไม่นำเงินที่ได้มามอบให้อาจทำให้บุคคลที่เป็นประกันได้รับอันตรายจากการถูกทำร้ายถึงชีวิตจากเจ้าของยาเสพติดได้ ในบางกรณีที่มีการจับกุมยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ว่าผู้รับผิดชอบนำยาเสพติดมาขายมีโอกาสหลบหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจได้แต่ไม่คิดที่จะหลบหนี เพราะว่าถ้าสามารถหลบหนีจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจไปได้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็แล้วแต่ เมื่อกลับไปพบเจ้าของยาเสพติดโดยไม่ถูกจับกุมก็อาจจะถูกฆ่าตายได้โทษฐานทำงานผิดพลาดให้เกิดความเสียหาย หรืออาจจะถูกมองว่าเป็นสายลับให้กับตำรวจ แต่ถ้าไม่กลับไปทางครอบครัว พ่อแม่ ญาติพี่น้องก็อาจจะได้รับอันตรายได้

5. การปรับตัว แบบแผนพฤติกรรมของการค้ายาเสพติดของสตรี

สำหรับการปรับตัว และแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ ของการค้ายาเสพติดจะมีบทบาทที่สำคัญมากเพื่อที่จะทำให้ตัวเองสามารถจะรอดพ้นจากการถูกจับกุมและปลอดภัยในการกระทำผิดแต่ละครั้ง จึงทำให้กลุ่มคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวจะต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมาก ซึ่งสิ่งที่สังเกตเห็นได้ชัดเจนมากที่สุดก็คือ

1. จะต้องพยายามทำให้ไม่เป็นที่จุดสนใจแก่บุคคลรอบข้าง เช่น การไม่ทำตัวร่าเริงผิดปกติ การใช้จ่ายต่าง ๆ พยายามจะทำให้เหมือนเดิม เป็นต้น
2. เกิดก่อกำเนิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการดำรงชีวิต จะต้องคอยระมัดระวังเรื่องของคนแปลกหน้า ไม่ไว้ใจคนที่ไม่เคยรู้จัก หรือการเก็บเนื้อเก็บตัวขึ้นโดยจะหลีกเลี่ยงการพูดจา – พบปะผู้คน เป็นต้น
3. จะต้องมี การติดต่อกับกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ต้องมีการเรียนรู้รูปแบบในการกระทำผิดต่าง ๆ มากขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้แล้วในการปรับตัวและแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ ยังอาจจะก่อให้เกิดการเรียนรู้วิธีในการกระทำผิดรูปแบบต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้ตัวเองปลอดภัยขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของการเรียนคำศัพท์ที่ใช้กันในกลุ่มเพื่อป้องกันไม่ให้คนอื่น ๆ เข้าใจสิ่งที่ตัวเองกำลังพูดอยู่หรือทำอยู่ในช่วงเวลานั้นได้ เช่น

1. แค็ป, ไอะระเหย	หมายถึง	เฮโรอีนผสมชนิดเบอร์ 3 ลักษณะเป็นเกล็ดสีม่วง หรือสีชมพูเข้ม หรือดินลูกรัง เสพโดยวิธีสูบควัน

2. ผงขาว, ของ	หมายถึง	เฮโรอีนบริสุทธิ์ชนิดเบอร์ 4 ลักษณะเป็นผงสีขาว
3. แป๊ะ, แป๊ะหลงจู้	หมายถึง	เฮโรอีนเบส ซึ่งมีลักษณะขาวหม่น
4. ตัวเล็ก	หมายถึง	หน่วยนับที่ใช้เรียกกับเฮโรอีน แบ่งเป็น 2 ชนิด ตัวใหญ่ขนาด 700 กรัม ตัวเล็ก 0.005 – 0.5 กรัม
5. บีค	หมายถึง	จำนวนเฮโรอีนเบอร์ 4 บรรจุในหลอดเบอร์ 5 น้ำหนักประมาณ 0.75–1 กรัม
6. ห่อ, หลอด	หมายถึง	เฮโรอีนเบอร์ 4 ราคาประมาณ 50 บาทขึ้นไป (ปัจจุบันราคาสูงขึ้น)
7. ฝา	หมายถึง	เฮโรอีนเบอร์ 4 ราคาประมาณ 100 บ. ขนาดจำนวน 3 หลอดกาแฟ หรือ 1 ฝาหลอดพลาสติก เบอร์ 5

ในการเรียนรู้คำศัพท์ที่เอาไว้ใช้กันภายในกลุ่มของผู้ที่กระทำผิดในเรื่องของการค้ายาเสพติดนี้ ผู้ศึกษาได้เห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะทำให้เรารู้ว่าภาษาของกลุ่มดังกล่าวจะเป็นอย่างไร จึงทำให้ผู้ศึกษาได้รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เอาไว้ใช้กันภายในกลุ่มดังกล่าวเอาไว้ในภาคผนวกทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากคำศัพท์มีอยู่เป็นจำนวนมากมานั้นเอง

6.ทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อปัญหายาเสพติดของสังคมไทยในอนาคต

จากการศึกษาในเนื้อหาประวัติชีวิตของกรณีศึกษาทั้งหมด 20 คน จะพบว่า ยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี และเป็นสิ่งที่ทำลงไปเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จนต้องทำให้อยู่อย่างหวาดระแวง กลัวอันตรายรอบด้าน จนไม่สามารถที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ โดยที่กรณีศึกษาทั้งหมดได้ทำลงไป ทั้งนี้เนื่องจากมีหน้าที่ในการรับผิดชอบมากกว่าคนที่ไม่ได้แต่งงานหรือเป็นโสดนั่นเอง โดยที่พวกเขาไม่สามารถที่จะหาหนทางอื่นได้แล้ว เนื่องจากกรณีศึกษามีบริบทสภาพแวดล้อม และทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้ต้องตัดสินใจเข้ามาสู่กระบวนการค้ายาเสพติด จึงทำให้พบเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของกรณีศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในเรื่องยาเสพติดในอนาคต

สำหรับยาเสพติดในอนาคตนั้น กรณีศึกษาทั้งหลายบอกว่าจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากจะมีการลำเลียงมากขึ้น และมีวิธีการต่าง ๆ อย่างมากมาย และหลากหลายรูปแบบของยาเสพติด

ติดจึงทำให้การจับกุมต้องมีวิธีการเปลี่ยนแปลงไปและดูแลยากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วยาเสพติดยังจะมีการระบาดและแพร่หลายมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดจะมีแนวโน้มที่ลดลงซึ่งจะแตกต่างจากอดีตเป็นอย่างมาก เพราะในอดีตกลุ่มที่ใช้ยาเสพติดจะเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างเป็นผู้ใหญ่ และกลุ่มใช้แรงงานเป็นหลัก แต่ทว่าในปัจจุบันนี้กลุ่มที่ใช้จะมีอายุลดลงและจะอยู่ในกลุ่มของเด็ก และวัยรุ่นที่เป็นนักศึกษามากขึ้น เพราะว่าสามารถที่จะหาซื้อได้ง่าย และราคาของยาเสพติดก็มีราคาที่สูงอีกด้วย เช่น ชนิษฐา กล่าวว่ “สามีเคยเล่าให้ฟังเหมือนกันว่าบางวันต้องกินยาม้าเพื่อที่ให้มีแรงทำงาน ถ้าไม่กินก็จะทำงานไม่ไหว ราคายาม้าเมื่อก่อนจะตกประมาณเม็ดละ 45 – 50 บาทไม่แพงเหมือนในปัจจุบัน แต่ก่อนพวกที่กินยาม้าจะเป็นพวกที่ใช้แรงงาน แต่เดี๋ยวนี้นักศึกษาเอามาเสพมากิน ซึ่งราคาตกเม็ดละประมาณ 100 – 120 บาท

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้เป็นตัวกำหนดที่ชี้ว่าจะต้องเป็นไปตามนี้ ทั้งนี้เนื่องจากกรณีศึกษาที่ได้ทำการวิจัยเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่กระบวนการค้ายาเสพติด อาจจะมีบางกลุ่มหรือบางคนที่ไม่ได้ทำการศึกษาอาจจะเกิดจากอิทธิพลหรือปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ก็ได้ ซึ่งผู้ศึกษาคิดว่าการวิจัยในครั้งนี้ผลที่ได้แตกต่างจากการศึกษาที่ผ่านมา อาจจะเป็นเนื่องจากว่ากลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษามีการแตกต่างกัน โดยที่ผู้ศึกษาคิดว่าการศึกษาที่ผ่านมาจะมีความสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากจะบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจะเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาค่อนข้างน้อย และมีกลุ่มเพื่อนหรือคนสนิทที่เป็นกลุ่มเสี่ยงหรือติดยาเสพติด จึงทำให้บุคคลต่างที่มีปัญหาต่าง ๆ และไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นได้ในชวงเวลานั้น และถ้าหากเกิดกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงเข้ามาให้กำลังใจหรือชักชวน – โนมน้าวให้เข้ามาสู่กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นการค้า การเสพก็สามารถที่กระทำได้ง่าย ขึ้นปัจจัยทั้ง 2 อย่างนี้มีอิทธิพลอย่างมากกับการบุคคลที่มีปัญหาดังกล่าวในเวลานั้น โดยที่มีอิทธิพลอื่นเข้ามาเป็นส่วนประกอบก็สามารถทำให้เกิดการตัดสินใจไปสู่วังวนดังกล่าวได้ง่ายนั่นเองดังที่ปรากฏในการศึกษาครั้งนี้นั่นเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 7

สรุปผล ปัญหาวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาในเชิงมานุษยวิทยา ซึ่งใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นหลัก เพื่อที่จะหาสาเหตุ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง ทัณฑสถานหญิงกลางให้ได้ถูกต้องตามความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อที่จะทำให้ผู้คนภายในสังคม ทัณฑสถานจะได้เข้าใจชีวิตของพวกเขาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยที่จะได้ให้ความเป็นธรรมแก่พวกเขาผู้ต้องขังมากขึ้น ผู้ศึกษาได้สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด 7 ข้อด้วยกัน ได้แก่

- 1) ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
- 2) ความเป็นผู้มีการศึกษาน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
- 3) การเป็นผู้อยู่ได้ต่ำทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
- 4) การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
- 5) การมีเพื่อนติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
- 6) ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด
- 7) การติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ใไว้ทั้งหมด 7 เรื่องคือ อายุ, การศึกษา, รายได้, ครอบครัวที่มีปัญหา, เพื่อน, สถานภาพการสมรส และ การติดยาเสพติด ซึ่งคงจะมีส่วนในการทำให้ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก จากการศึกษาค้นพบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันทั้งหมดเป็นลูกโซ่ด้วยกันนั่นเอง แต่สิ่งที่จะทำให้เกิดการเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดมากที่สุดนั้นก็คือ “การศึกษา” และ “กลุ่มเพื่อน” ทั้งนี้เนื่องจากการที่มีการศึกษาน้อยย่อมที่จะทำให้มีโอกาสในการเลือกในการประกอบอาชีพ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนก็เข้ามามีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะในหนทางที่ผิดอีกหนทางหนึ่งก็ได้ เพราะว่าเพื่อนย่อมจะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษาได้ง่ายนั่นเองในการที่จะชี้แนะหนทางต่าง ๆ ให้กระทำตาม ซึ่งกลุ่มเพื่อนที่เข้ามาส่วนใหญ่จากการศึกษาจะเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับยาเสพติดและมีผลผลักดันให้เข้าสู่การค้ายาเสพติด

จากผลการวิจัยพบว่ายอมรับตามข้อสมมติฐานมี 2 ข้อคือข้อ2. ความเป็นผู้มีการศึกษา
น้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด และข้อ5. การมีเพื่อนติดยาเสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายา
เสพติด ส่วนที่ปฏิเสธมี 5 ข้อคือข้อ1. ความเป็นผู้มีอายุน้อยทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด, ข้อ3.
การเป็นผู้มีรายได้ต่ำทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด, ข้อ4. การอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทำให้ผู้
ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด, ข้อ6. ความเป็นโสดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด และข้อ7. การติดยา
เสพติดทำให้ผู้ต้องขังสตรีค้ายาเสพติด

ปัญหาที่เกิดจากการวิจัย

การศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษาประสบปัญหาในการวิจัยเป็นอย่างมากในระยะแรกเนื่องจากการ
เก็บข้อมูลของผู้วิจัยจะต้องทำความเข้าใจกับประชากรตัวอย่าง ได้แก่

1. ผู้ต้องขังสตรีที่ต้องโทษคดีค้ายาเสพติดซึ่งปัจจุบันยังคงรับโทษอยู่ในทัณฑสถานหญิง
กลาง ผู้ศึกษาต้องใช้เวลาในการปรับตัวให้ผู้ต้องขังสตรีเหล่านั้นเข้าใจ ถึงวัตถุประสงค์ของผู้ศึกษา
ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ซึ่งในช่วงแรกผู้ต้องขังสตรีแทบทุกคนมักจะถามผู้ศึกษาว่าการตอบแบบ
สัมภาษณ์จากผู้ศึกษาแล้วนั้นพวกเขาจะได้รับประโยชน์หรือผลตอบแทนอย่างไรบ้างและผู้ต้องขัง
ทุกคนมีความต้องการเหมือนกันหมดคือต้องการให้ผู้ศึกษาเป็นตัวแทนช่วยดำเนินการขอลดโทษ
ให้พวกเขาเหล่านั้น

2. ในช่วงแรกของการตอบคำถามหรือข้อสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลมักจะไม่ค่อยให้ข้อมูลความ
เป็นจริง ผู้ศึกษาจึงต้องอธิบายให้ทราบว่า การสัมภาษณ์เป็นการเก็บข้อมูลที่ต้องการข้อมูลที่เป็น
จริงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิตเพื่อทำความเข้าใจหาเหตุผลว่า
สาเหตุหลักของผู้ค้ายาเสพติดนั้น เกิดจากตัวแปรใดบ้างเป็นสำคัญ เพื่อที่จะหาแนวทางแก้ไข
สำหรับผู้ที่สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลดังกล่าวจะไม่มีผลทั้งในทางบวกและลบต่อผู้
ให้ข้อมูลแต่อย่างใด หลังจากที่ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจกันแล้วก็กินระยะเวลาผ่านไปประมาณ
1 เดือน และเวลาในการเก็บข้อมูลของผู้ศึกษาภายในทัณฑสถานในแต่ละวันก็มีเวลาจำกัดเนื่อง
จากผู้ศึกษาสามารถพบผู้ให้ข้อมูลได้เฉพาะเวลา 09.30 น. - 12.00 น. และเวลา 13.00 - 15.30 น.
ของวันทำการเท่านั้น จะเห็นได้ว่าผู้ศึกษาสามารถสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลได้วันละไม่เกิน 2 คน จึง
ต้องใช้ระยะเวลานานมากในการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลให้ครบถ้วน

3. การเก็บข้อมูลหากไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบและต้องกลับมาพบผู้ให้ข้อมูลคนเดิมอีกครั้งความต่อเนื่องก็เป็นสิ่งจำเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูลต้องเสียเวลาลำดับเรื่องราวพอสมควร การเข้าไปภายในทัศนสถานหญิงผู้ศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด โดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทั้งสิ้น สิ่งของต้องห้ามต่าง ๆ ที่จำเป็นในการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ก็ไม่สามารถนำติดตัวไปได้ อาทิเช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องมือสื่อสาร กล้องถ่ายภาพ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ศึกษาต้องใช้เวลาเป็นอย่างมากในการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งอื่นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ก. เชิงวิชาการ

จากการศึกษาผู้วิจัยมีปัญหาดังกล่าวมากมายสำหรับการศึกษาในกลุ่มกรณีศึกษาดังกล่าว ดังนั้นผู้ศึกษาจึงจะขอแนะนำสำหรับบุคคลต่าง ๆ ที่สนใจจะทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าวต่อไป ควรจะต้องมีการเตรียมพร้อมในสิ่งต่างๆ และมีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบเพื่อที่จะทำให้เข้าถึงข้อมูลได้อย่างต่อเนื่องและครบถ้วนมากที่สุด

1. จะต้องมีการวางแผนในการกระทำก่อน – หลัง เพราะกลุ่มบุคคลดังกล่าวค่อนข้างมีเวลาจำกัดตามที่ทัศนสถานได้กำหนดเอาไว้ ดังนั้นถ้าหากมีการวางแผนที่ดีก็สามารถจะทำให้เกิดกระบวนการในการทำงานขั้นตอนต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบเรียบและต่อเนื่องไม่ขาดตอน เพราะถ้าหากเรื่องต่าง ๆ ไม่สามารถสัมภาษณ์ได้จบในเวลานั้น ก็จะทำให้การสัมภาษณ์ครั้งต่อไปไม่ต่อเนื่องและอารมณ์ของกรณีศึกษาก็แตกต่างกันออกไปอีกด้วย อาจจะมีกระทบกระเทือนข้อมูลที่ได้รับ การเตรียมพร้อมในเรื่องของคำถามเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการสัมภาษณ์ที่มีเวลาจำกัด คำถามควรจะครอบคลุมและต่อเนื่องกันไม่ควรจะถามแบบข้ามไป-มา ดังนั้นจึงควรจะมีการทดสอบแบบสัมภาษณ์มาอย่างดีเพื่อที่ประชากรผู้ให้ข่าวจะได้มีอารมณ์ร่วมในการตอบแบบสัมภาษณ์

2. ควรจะศึกษาให้ครอบคลุมถึงปัจจัยในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มผู้เสพยาเสพติดกับกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด และนำข้อมูลต่าง ๆ มาเปรียบเทียบกัน อาจจะทำให้ได้ภาพรวมของกลุ่มที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องของการเสพยาเสพติดได้อย่างครบถ้วนและเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้นกว่าในปัจจุบันนี้

3. อาจจะทำให้ความสำคัญกลุ่มคนกลุ่มอื่นที่สามารถจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีกหนทางหนึ่งด้วย เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่มีโอกาสเสี่ยงในการเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติด กลุ่มดังกล่าวได้แก่ ผู้ค้าประเวณี อาชีพบริการต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปอื่น คือ หมอนวด หมอนวดแผนโบราณ ผู้นวดน้ำมัน ตลอดจนเจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เจ้าหน้าที่ฝ่ายบำบัดผู้ติดยา ฯลฯ

4. มีการใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบอื่นๆ เช่น แบบสอบถามหรือแบบสอบถามควบคู่กับการวิจัยทางมานุษยวิทยาเพื่อที่จะให้ได้ภาพรวมของงานวิจัยที่ถูกต้องเหมาะสมมากที่สุด

5. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ที่ต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานอื่นๆ อีกเพราะว่ายังมีทัณฑสถานหญิงอีกหลายแห่งทั่วประเทศที่ควบคุมผู้ต้องโทษคดียาเสพติดอีกมาก เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบให้เห็นความเหมือน และความแตกต่าง ในการที่จะเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ดียิ่งขึ้น

ข. เชิงปฏิบัติการ

สำหรับการแก้ไขปัญหามาในภาครัฐที่ปรากฏในตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบันนี้จะพบเห็นได้ว่ามีมากมายเกือบจะทุกวัน ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ต้องการแสวงหาปัจจัยต่าง ๆ ตัวเขาไม่มีในตอนนั้น เช่น ต้องการรายได้ที่สูง ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ต้องการความเจริญให้แก่ตนเอง เป็นต้น จึงทำให้หนทางที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ เหล่านั้นเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมด้วยกันทั้งสิ้น เพราะการค้ายาเสพติดสามารถที่จะให้คำตอบแทนที่มีอัตราสูงกว่าการทำงานตามปกติที่พวกเขากระทำกันอยู่ในชีวิตประจำวันทั้งหลายเหล่านั้น

ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีกฎหมายที่เอาความผิดกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ที่มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นกว่าในอดีตก็ตาม แต่ผลที่ได้รับกับตรงกันข้ามจากความคาดหวังของสังคมอย่างสิ้นเชิง ซึ่งผลที่อยู่ในปัจจุบันนี้ก็จะมีการแพร่กระจายของยาเสพติดในทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชน ทุกอำเภอ ทุกจังหวัดจึงทำให้มีการจับกุมได้ในเรื่องของยาเสพติดเป็นรายวันตามหน้าหนังสือพิมพ์ และแต่ละครั้งที่จับได้ก็จะมีจำนวนมากมายมหาศาลจากผู้ค้ารายใหญ่ ผู้ค้ารายย่อย หรือผู้ค้าเล็ก เป็นต้น จากการกระทำเหล่านี้เองทำให้สูญเสียทรัพยากรต่าง ๆ เป็นจำนวนมากอย่างมหาศาล

และในที่สุดการพัฒนาประเทศของเราก็จะไม่มี ความเจริญเท่าที่ควร เนื่องจากว่าทรัพยากรบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นกำลังของประเทศชาติไม่ว่าจะเป็นเด็ก วัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ก็ได้เป็นทาสของยาเสพติดแล้วทั้งสิ้น จึงทำให้ขาดกำลังในการพัฒนาประเทศในที่สุด นอกจากนี้แล้วยาเสพติดยังสามารถที่จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการลักทรัพย์ ปัญหาครอบครัว เป็นต้น ผลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นผลที่เกิดภายหลังที่บุคคลต่าง ๆ ได้ใช้ยาเสพติดจนขาดสติเกิดขึ้นทั้งสิ้น จึงนับได้ว่ายาเสพติดไม่ได้ก่อประโยชน์ให้แก่บุคคลหรือสังคมโดยส่วนรวมเลย

ดังนั้นการแก้ไขปัญหาค่ายาเสพติดที่รุนแรงที่สุดในระยะนี้ก็คือ การทำให้กลุ่มบุคคลในสังคมได้ตระหนักถึงผลเสียทั้งหลายที่เกิดจากยาเสพติด และการปลูกฝังให้รู้จักความพอเพียงในด้านต่าง ๆ เช่น การใช้จ่าย ความเป็นอยู่ เป็นต้น โดยที่ให้รู้จักความพอดีในระดับฐานะของตนเองให้ไม่รู้จักฟุ้งเฟ้อจนก่อให้เกิดความอยากมีความอยากได้ในเรื่องของสิ่งต่าง (การสร้างบ้านใหญ่โต การมีเครื่องอำนวยความสะดวก ความสะดวก การมีเครื่องประดับที่มีค่า) เกินฐานะของตนเอง จนทำให้ต้องเข้ามาหารายได้ที่สามารถจะตอบแทนได้ง่ายและมีจำนวนมากในเวลารวดเร็ว นั่นก็คือ “การค้ายาเสพติด” นอกจากนี้แล้วยังจะต้องมีการส่งเสริมให้คนในชุมชนต่าง ๆ ได้เห็นความสำคัญของการศึกษา เพราะการศึกษาย่อมที่จะทำให้บุคคลสามารถที่จะหาทางออกในการแก้ไขปัญหาค่ายาเสพติดได้อย่างเหมาะสมในสภาวะการณ์ที่มีปัญหาอย่างหนัก และยอมที่จะหลีกเลี่ยงในการเข้ามาเกี่ยวข้องกับค้ายาเสพติด เพราะบุคคลที่มีการศึกษาย่อมรู้จักคุณ – โทษของยาเสพติดได้อย่างถ่องแท้จนไม่อยากจะเข้ามามีส่วนร่วมในการทำลายประเทศชาติโดยการเข้ามามีส่วนร่วมในขบวนการค้ายาเสพติดนั่นเอง

ในส่วนของผู้วิจัยและเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดเห็นว่าการแก้ปัญหายาเสพติดควรจะแก้ที่ระบบของกลไกการตลาดการค้ายาเสพติดควบคู่ไปกับการปราบปรามผู้กระทำความผิดโดยเห็นว่าต้องแก้ที่ ดีมานท์(Demand) ในที่นี้หมายถึงผู้ซื้อหรือผู้ที่ติดยาเสพติด และซัพพลาย(Supply) ซึ่งหมายถึงผู้ค้าตลอดจนผู้รับจ้างขนส่งลำเลียงยาเสพติด จะเห็นได้ว่าในส่วนของผู้ที่ติดยาเสพติดนั้นภาครัฐมักจะแก้ปัญหาค่ายาเสพติดที่ปลายเหตุโดยการทุ่มงบประมาณเพื่อการบำบัดผู้ที่ติดยาเสพติด และในความเป็นจริง ยังขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการให้คำปรึกษากับ “**ผู้ที่มีโอกาสเสี่ยง**” ต่อการใช้ยาเสพติด จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยอยากให้เริ่มป้องกันตั้งแต่ผู้ที่มีโอกาสเสี่ยง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มผู้ขายบริการ กลุ่มผู้ป่วย ฯลฯ เจ้าหน้าที่ที่คอยให้คำปรึกษาต้องเข้าใจถึงความต้องการของผู้ที่ใช้ยาเสพติดต้องรู้จักใช้กุศโลบายในการชักนำให้ผู้หลงผิดเลิกข้องเกี่ยวกับยาเสพติด การทำลายกลไกตลาดค้ายาเสพติดต้องสร้างค่านิยมในการต่อต้านยาเสพติดพยายามให้

ตลาดยาเป็นเพียงตลาดเล็กๆ ที่ไม่มีผู้คนที่ให้ความสนใจ ดังนั้นการแก้ปัญหาควรจะดำเนินการทุกวิธีพร้อมๆ กัน ซึ่งผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องไม่มองข้ามเรื่องเล็กๆ น้อยๆ

สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นวิธีการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระยะตอนต้นที่ยังไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และเป็นการแก้ไขในระยะยาวที่ย่อมจะไม่เห็นผลเลยทันที ดังนั้นจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่จะแก้ไขปัญหายาได้อีกหนทางหนึ่งก็คือ “การให้โอกาส” โดยที่จะเป็นการให้โอกาสในตั้งแต่ตอนต้น หรือแม้กระทั่งหลังจากที่พวกกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเหล่านี้ได้พ้นโทษออกมาแล้ว เนื่องจากการศึกษากลุ่มสตรีค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมและถูกตัดสินให้จำคุกเป็นระยะเวลาหลาย ๆ ปี ปีแล้วที่จะกลับไปสู่สังคมภายนอกที่ไม่ใช่ทัณฑสถานจะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมและไม่ให้โอกาสในการแก้ไขตัวเองให้กลับเป็นคนดีของสังคมเหมือนเดิม ดังนั้นถ้าหากกลุ่มคนในสังคมไม่ยอมให้โอกาสกลุ่มคนเหล่านี้ ย่อมที่จะทำให้เข้าถูกตราหน้าว่าเป็นคนชั่ว และจะไม่ยอมให้โอกาสในการกลับตัวกลับใจเป็นคนดีของสังคม และทำงานตามความสามารถของคนเหล่านี้ได้รับการสอนมาจากทัณฑสถานเลย ก็ย่อมจะทำให้พวกเขาเหล่านี้ไม่สามารถที่จะดำรงชีวิตของตัวเองได้อย่างที่พวกเขาคาดหวังเอาไว้ จึงทำให้ต้องกลับเข้ามาสู่วังวนของการค้ายาเสพติดอีกเหมือนเดิม เพราะพวกเขาไม่มีทางเลือกนั่นเอง

แต่ในทางตรงกันข้ามกันนี้ ถ้าหากคนในสังคมหรือสังคมได้ให้โอกาสกลุ่มเขาเหล่านี้ได้มีโอกาสในการประกอบอาชีพต่าง ๆ เหมือนคนปกติที่ไม่ได้เข้าไปอยู่ในทัณฑสถาน ก็ย่อมจะทำให้เขามีทางเลือกในการประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างสุจริต และมีกำลังใจในการดำรงชีวิตให้อยู่อย่างตามที่บรรทัดฐานของสังคมได้คาดหวังไว้นั่นเอง และยอมที่จะเอาความผิดของตัวเองในอดีตมาเป็นบทเรียนสอนตัวเองและบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของพวกเขาเหล่านั้นให้รู้จักโทษของยาเสพติด ที่จะมีแต่ทำให้ชีวิตของตนเองตกต่ำ ไม่ได้ได้รับความเจริญในแง่ต่าง ๆ อย่างที่พวกเขาคาดหวังว่าจะได้จากการค้ายาเสพติดนั่นเอง จึงนับได้ว่า “โอกาส” จึงจะเป็นหนทางที่ดีที่สุดจะทำให้พวกเขาหรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกเขาไม่ต้องถูกตราหน้าว่าเป็นคนชั่ว หรือญาติของคนชั่ว จนทำให้ไม่สามารถที่จะอยู่ร่วมกับกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมได้ และถูกกีดกันออกจากสังคมไป จนทำให้ต้องเข้าสู่วังวนของยาเสพติดนั่นเอง แต่เราจะใช้ “โอกาส” ให้เขารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยสังคมพร้อมที่จะอภัยกลุ่มเขาเหล่านี้อยู่เสมอถ้าหากกลับตัวกลับใจมาเป็นคนดีได้ จึงยอมจะเป็นการแก้ไขปัญหายาได้ในระยะเวลาดอนนี้ โดยเป็นผลมาจากการศึกษาหรือวิจัยในครั้งนี้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ไกรสุข สิ้นสุข. การรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคมกับมาตรการปราบปรามยาเสพติด. รายงานการวิจัย วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2533.
- งามพิศ สัตย์สงวน. สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาครอบครัวญวน (ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน) โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาครอบครัวไทยเชื้อ (ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน) โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- งามพิศ สัตย์สงวน. พฤติกรรมจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร (ทุนวิจัยจากสถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย), 2545. บริษัทเท็กซ์ แอนเจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด
- งามพิศ สัตย์สงวน. ความเชื่อทางศาสนาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (โครงการวิจัยเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสกาญจนาภิเษกสมโภช), 2545. บริษัทเท็กซ์ แอนเจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด
- งามพิศ สัตย์สงวน. วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทย : การคงอยู่และการเปลี่ยนแปลง. (ทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภชจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2545. บริษัทเท็กซ์ แอนเจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด
- งามพิศ สัตย์สงวน. ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไทยและนักศึกษาอเมริกัน : การวิจัยข้ามวัฒนธรรมในประเทศอเมริกา. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545. จำกัด
- งามพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 4 : ฉบับปรับปรุงใหม่), สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 4), บริษัท รามการพิมพ์ จำกัด, 2543.
- งามพิศ สัตย์สงวน. มานุษยวิทยาทางกายภาพ : วิวัฒนาการทางกายภาพและวัฒนธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 4). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- งามพิศ สัตย์สงวน. ประสบการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม. (บรรณาธิการ), โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

งามพิศ สัตย์สงวน. วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ. บริษัท รามาการพิมพ์ จำกัด, 2543.

จิราภรณ์ วงษ์อาษา และคณะ. การรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2542.

จิรุจจ์ พรหมโอบ. ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการกลับมาเสพยาเสพติดให้โทษ : ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในเรือนจำทัณฑสถานบำบัดพิเศษบางเขน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. ครอบครัวของเด็ก และเยาวชนกระทำผิด. รายงานผลการวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ชวลิต ยอดมณี. ความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม. รายงานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2524.

ชาญคณิต ก.สุริยมณี. ปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาของวัยรุ่น. รายงานการวิจัย คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.

นวลน้อย ตริรัตน์. “การค้ายาเสพติด : ผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง” รายงานการวิจัย ศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจการเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

นิเทศ ดินณะกุล. สถาบันสังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2541.

ณรงค์ เส็งประชา. มนุษย์กับสังคม. ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2538.

ดุษฎี อารยวุฒิ. ประสิทธิผลการใช้ “นกต่อ” ในการปราบปรามยาเสพติด ในเขตภาคเหนือของไทย. หลักสูตรผู้กำกับกร สถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2541.

ธงไชย อุ่นเอกภาพ. การรักษาโรคยาเสพติดในประเทศไทย. งานส่วนตัว โรงพยาบาล รัตนารักษ์ จังหวัดปทุมธานี, 2519)

ประเทือง ธนียพล. การใช้วิธีการบำบัดรักษาและอบรมแก้ไขฟื้นฟูจิตใจแทนการใช้เรือนจำต่อผู้กระทำผิดสุณยาเสพติด. สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรมบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.

ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง และคณะ. สังคมและวัฒนธรรม. ภาคสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. ผู้ต้องขังหญิงในประเทศไทย. รายงานการวิจัย คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. แนวการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด ในประเทศไทย. คณะรัฐประศาสนศาสตร์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2540.
- เภา สารสิน. ปัญหาการควบคุมยาเสพติดในประเทศไทย การศึกษาเฉพาะกรณี ถึงมาตรการ และยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคงของชาติ. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด, 2522.
- ราชทัณฑ์.กรม. การศึกษา ภาวะ การเสพยาเสพติด ของผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง. รายงานการวิจัย กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย, 2530.
- รักช้อน รัตน์วิจิตรเวช. กระบวนการติดเฮโรอีน. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538.
- ลาดทองใบ ภูอภิรมย์. บทบาทของครอบครัวในการป้องกันยาเสพติด. รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- วิชัย โปษยะจินดา และคณะ. “ การศึกษาปัญหายาเสพติดในผู้ต้องโทษ ผิดพระราชบัญญัติ ยาเสพติดในทัณฑสถาน กวุงเทพมหานคร “ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- วิชัย โปษยะจินดา. “ สาเหตุการใช้ยาเสพติดและการแก้ไข “ สรุปผลการวิจัย ในการสัมมนา เรื่องการป้องกันยาเสพติดในเยาวชน ณ หอพักนานาชาติ วาย.เอ็ม.ซี.เอ. จังหวัดเชียงใหม่, 2520.
- วิชัย โปษยะจินดา. “ วิวัฒนาการปัญหาเสพติดในประเทศไทย “ รายงานผลการวิจัย สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- วิบูลย์ กลิ่นสุคนธ์. “ ปัญหาเสพติดในสังคม “ เอกสารประกอบการบรรยาย ในการฝึกอบรม ชมรมนิเวศวิทยา ณ ห้องประชุมตึกอำนวยการ โรงพยาบาลรัฐธนบุรี จังหวัดปทุมธานี ระหว่างวันที่ 18-22 มีนาคม 2521.
- วุฒิ เหล่าสุนทร . อาชญากรรม : การค้ายาเสพติด (ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนการค้ายาเสพติด ของผู้ต้องขัง). รายงานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด, 2536.
- สนิท สมัครการ. พฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของคนหนุ่มสาวไทย. รายงานการวิจัย สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2530.
- สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2540.

- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 18) สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2539.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 21) สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2542.
- สุพัตรา สุภาพ. เรื่องวุ่นวัยรุ่นไฮเทค. (พิมพ์ครั้งที่ 3) สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2539.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 1). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2543.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 2). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2543.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 3). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2543.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 4). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2543.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 5). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2543.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 6). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2543.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยา ปัญหาสังคม. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ, 2542.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา : การสร้าง การประเมินค่าและการใช้ประโยชน์เบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 3) สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ, 2539.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา : เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7) สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ, 2542.
- สุธิรา วิสารทพงศ์. ผลของความเครียดและแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อผู้ที่ติดยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.
- อัมมาร สยามวาลา และชัยยุทธ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ. บทบาทของการลักลอบค้ายาเสพติดต่อเศรษฐกิจไทย. รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย และ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

ภาษาอังกฤษ

- Argyris, C. Personality and Organization The Conflict Between System and The Individual. New York: Harper Torchbooks, 1957
- Baron, R. A. and Byrnc, D. Social Psychology : Understanding Human Interaction. Massachusetts : Allgn and Bacon, 1994.
- Bennis ,W.G. “Organizational Development mand The Fate of Bereaucracy” In Kramer,F.A Perspectives on Public Bureaucracy. Amhurst: University of Massachusetts, 1973
- Brgjak, G,J. and Soroka , M, P. Sociology: Social structure and Social conflict. New York : Macmillan, 1994.
- Kammayer, K, C,W. Ritzer, G., and Yetman, N, R. Sociology : Experiencing Changing Societies. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1992.
- Kerbo , H , R. Sociology: Social Structure and Social Conflict. New York : Macmillan.(1989)
- Macionis , J , J , Sociology. New Jersy: Prentice – Hall, Inc, 1995.
- Maslow, A.H. Motivation and Personality. New York : Harper&Row Publishers, 1954
- Merton, Robert K. and Robert Nisbet (eds.). Contemporary of Social Problems. N.Y.: Harcourt Brace Jovanovich, 1971.
- Shaw, Lifford. And McKay, Henry, Delinquency Area. Chicago : The University of Chicago Press, 1929.
- Sutherland, Edward H. and Gressey, Donald R. Principles of Criminology. 7th ed. Philadelphia : J.B. Lippincott, 1966.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ศัพท์ในวงการยาเสพติด

1. แค๊ป, ไอระเหย	หมายถึง	เฮโรอีนผสมชนิดเบอร์ 3 ลักษณะเป็นเกล็ดสีม่วง หรือสีชมพูเข้ม หรือดินลูกรัง เสพโดยวิธีสูบควัน
2. ผงขาว, ของ	หมายถึง	เฮโรอีนบริสุทธิ์ชนิดเบอร์ 4 ลักษณะเป็นผงสีขาว
3. แป๊ะ, แป๊ะหลงจู้	หมายถึง	เฮโรอีนเบส ซึ่งมีลักษณะขาวหม่น
4. ตัวเล็ก	หมายถึง	หน่วยนับที่ใช้เรียกกับเฮโรอีน แบ่งเป็น 2 ชนิด ตัวใหญ่ขนาด 700 กรัม ตัวเล็ก 0.005 – 0.5 กรัม
5. บีค	หมายถึง	จำนวนเฮโรอีนเบอร์ 4 บรรจุในหลอดเบอร์ 5 น้ำหนักประมาณ 0.75–1 กรัม
6. ห่อ, หลอด	หมายถึง	เฮโรอีนเบอร์ 4 ราคาประมาณ 50 บาทขึ้นไป (ปัจจุบันราคาสูงขึ้น)
7. ฝา	หมายถึง	เฮโรอีนเบอร์ 4 ราคาประมาณ 100 บ. ขนาดจำนวน 3 หลอดกาแฟ หรือ 1 ฝาหลอดพลาสติก เบอร์ 5
8. ไซ้ค	หมายถึง	การเสพเฮโรอีนโดยวิธีฉีดเข้าสู่ร่างกายทางเส้นเลือดครั้งหนึ่งก่อน แล้วดูดเลือดออกมาใหม่เพื่อล้างคราบเฮโรอีนที่ยังหลงเหลือในหลอดสลิงค์ให้หมด แล้วฉีดเข้าไปอีกครั้ง
9. สาริกาป้อนเหยื่อ, สอย	หมายถึง	การสูบเฮโรอีนโดยวิธีสอดใส่บุหรี่ หรือใช้ปลายบุหรี่จุ่มสูบ
10. ปัก	หมายถึง	ฉีดเฮโรอีน
11. ปั้น	หมายถึง	สลิงค์ฉีดยา

12. ลูกกระเบิด, ลูกบอมม์มิ่งบอมม์มิ่ง	หมายถึง	ฝิ่นหรือมุลฝิ่นทำเป็นเม็ดขนาดเท่าเม็ดข้าวโพด ใช้กลิ่นกับน้ำธรรมดา
13. หมู	หมายถึง	ฝิ่นที่คลุกยาสูบ ยาเส้น ใบพลู ใบจากหรือกัญชา ใช้ม้วนสูบด้วยกลิ้งอง
14. เป็ด	หมายถึง	ฝิ่น
15. จ้อย	หมายถึง	หน่วยนับที่ใช้เรียกกับฝิ่น เช่น ฝิ่น 1 จ้อย น้ำหนักประมาณ 1.6 กิโลกรัม
16. เนื้อ, เป๊ก	หมายถึง	กัญชา
17. อพอลโล	หมายถึง	บุหรี่ยี่ห้อใส่กัญชา
18. กะหรี, กะหลี่ (แสดง)	หมายถึง	ช่อดอกกัญชา มีลักษณะเป็นเมล็ดกลมสีขาว ๆ เล็ก ๆ ขนาดเท่าลูกผักชีสามารถนำไปเป็นอาหารของนกคีรีบูนเชื่อว่าทำให้นกช่างพูด ช่างร้องขึ้น แต่ชาวอินเดียใช้ผสมกับยาสูบขี้ให้เข้ากันดีแล้วสูบจะทำให้รู้สึกว่าอดหลับอดนอนได้ดี
19. พี้	หมายถึง	กัญชา
20. เล่น	หมายถึง	เสพยาเสพติด เช่น เล่นของ หมายถึง เสพเฮโรอีน หรือเล่นเนื้อ หมายถึง เสพกัญชา
21. บ้อง	หมายถึง	อุปกรณ์สำหรับสูบกัญชา หรือฝิ่น
22. ไรย	หมายถึง	การสูบกัญชาผสมเฮโรอีน
23. ยำ	หมายถึง	การเอากัญชามาผสมกับบุหรี่ยาเส้น
24. บุหรี่ปิเศษ	หมายถึง	บุหรี่ยี่ห้อใส่กัญชา
25. ยาฆ่า, ยาขยัน หรือปัสสาวขาว	หมายถึง	ยาจำพวกแอมเฟตามีน (Amphetamine) หรือเมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) ซึ่งเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่ 2 ลำดับที่ 1 และที่ 7 ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท มักนิยมใช้เสพกันมากในบรรดานักขับรถบรรทุก และพวกทำงานกลางคืนแบบ

		ห้ามรุ่มห้ามค้ำ ซึ่งมีทั้งชนิดเม็ดและชนิดน้ำ
26. ดอง หรือยาดอง หรือเทอร์โบ	หมายถึง	การนำยาบ้า (Amphetamine) ผสมกับเครื่องดื่มกระทิ้งแดง
27. ยาอี (E)	หมายถึง	อีเฟดรีน (Ephedrine) ซึ่งเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่ 2 ลำดับที่ 21 สามารถนำไปใช้เสพทดแทนยาบ้าได้ แต่จะออกฤทธิ์น้อยกว่า นอกจากนี้นำไปใช้เป็นสารตั้งต้น (Precursor) ในการผลิตยาบ้าได้และมีราคาถูกลงกว่ายาบ้ามาก ปัจจุบันห้ามจำหน่ายในท้องตลาด
28. กิน 1 ขา หรือกิน 2 ขา (ครึ่งตัว)	หมายถึง	การเสพยาบ้า 1/4 เม็ด หรือ 1/2 เม็ด
29. กาแฟพิเศษ	หมายถึง	กาแฟใสแอมเฟตามีน โดยใช้ชนิดผงหรือเม็ดเจือในกาแฟ
30. เพชฌฆาตกลั่น	หมายถึง	สารระเหย เช่น ทินเนอร์ (Thinners) แลคเกอร์ (Lacquers)
31. โส	หมายถึง	ผู้ติดยา
32. เปรม	หมายถึง	อาการของผู้ติดยาหลังเสพ
33. เสี้ยน, เจียน	หมายถึง	อาการอยากที่จะเสพของผู้ติดยา
34. ชน	หมายถึง	เป็นชื่อเรียกขานการซื้อขายเสพติด
35. ฝี, หมา	หมายถึง	ชื่อเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจของวงการยาเสพติด
36. เซฟ	หมายถึง	วิธีซ่อนยาไว้ในร่างกาย เช่น ที่ลำคอ ทวารหนัก
37. เรือ	หมายถึง	ผู้รับจ้างซื้อเฮโรอีนหรือรับจ้างจำหน่ายเฮโรอีน
38. ค่าเดิน	หมายถึง	ค่าจ้างที่เรือได้รับจากผู้เสพ

39. ตอน	หมายถึง	การที่เรือลักลอบแบ่งยาเสพติดออกจากจำนวนยาเสพติดที่จะนำไปส่งมอบให้แก่ผู้เสพ
40. เล่นยอด, แบ่งยอด, หักยอด	หมายถึง	การที่เรือแบ่งยาเสพติดออกจากจำนวนยาเสพติดที่จะนำไปส่งมอบให้แก่ผู้เสพ
41. ล่ามังกร, อมควัน	หมายถึง	การเสพยาโดยวางยาเสพติดบนแผ่นตะกั่วของบุหรี่แล้วใช้หลอดดูด
42. ฝ่อน	หมายถึง	การเสพยาเสพติดโดยลดปริมาณยาและจำนวนครั้งในการเสพ และใช้ยาอื่นชดเชย
43. อด, กินยา	หมายถึง	การเสพยาเสพติดโดยการใช้อื่นชดเชย (รักษาตามศูนย์สาธารณสุข)
44. ติดลือก	หมายถึง	ติดยาเสพติดมานานแล้ว ยากที่จะเลิกได้
45. เกมส์	หมายถึง	ถูกเจ้าหน้าที่จับกุม
46. อยู่ข้างใน	หมายถึง	ติดคุก อยู่ในเรือนจำ
47. รอบ	หมายถึง	จำนวนครั้งที่ถูกจับกุม เช่น 1 รอบ = 1 ครั้ง
48. น็อค	หมายถึง	เสพยาเสพติดเกินขนาดแล้วหลับหรือหมดสติ
49. นิ้ว	หมายถึง	สายลับของเจ้าหน้าที่
50. เบอร์เบงค์	หมายถึง	ธนบัตรปลอม
51. ทำของ, เท, แบ่ง	หมายถึง	การแบ่งบรรจุยาเสพติด
52. หักดิบ	หมายถึง	เป็นการถอนยาอย่างกะทันหัน ทำให้เกิดอาการหนาวสั่นและขนลุก ทำให้ผิวหนังเป็นปุ่มเล็ก ๆ บนผิวหนัง (ขนลุก) คล้ายกับไก่ที่ถูกถอนขน ฝรั่งเลยเรียกว่า "Cold Turkey" แต่ไทยเรียกว่า "หักดิบ" หรือเป็นการเสพยาเสพติด

53. ฝิ่น (Pitsu) หมายถึง ติดโดยหยุดเสพและไม่ได้ใช้ยาอื่นช่วย (อาการตามที่ปรากฏอยู่เดิม)
มอร์ฟินซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษในประ
เภทที่ 2 ลำดับที่ 59 มีลักษณะเป็นผง
สีเหลือง ห่อด้วยกระดาษสาแล้วหุ้ม
ด้วยถุงพลาสติกหนักห่อละประมาณ 1
กิโลกรัม เป็นมอร์ฟินที่ผ่านกรรมวิธี
ทางเคมีมาชั้นหนึ่งแล้ว จากฝิ่นจะนำ
ไปทำเป็นมอร์ฟินไฮโดรคลอไรด์เพื่อใช้
เสพก็ได้หรือจะนำไปทำเป็นเฮโรอีนก็
ได้ ทำขึ้นเพื่อลักลอบซื้อขายกันเท่านั้น
ยังใช้เสพไม่ได้
54. ยาของคนรวย หมายถึง โคคาอิน เป็นยาเสพติดที่มีราคาแพง
(Rich man's drug) และหาได้ยาก ซึ่งมีฤทธิ์ทำให้เกิดการ
ติดทางจิตได้อย่างเด่นชัด คือ ทำให้
เกิดอาการเคลิ้มจิตและตื่นเต้น แต่
ฤทธิ์ในการทำให้เกิดการติดทางกาย
กลับไม่ปรากฏให้เห็น (ไม่ปรากฏร่อง
รอยของการเสพที่ร่างกาย)
55. แคร็ก (Crack) หมายถึง โคเคนเบส ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษใน
ประเภทที่ 2 ลำดับที่ 18 ออกฤทธิ์
กระตุ้นประสาท เป็นที่นิยมใช้เสพใน
วงการสังคมชั้นสูง และถ้าใช้
ทาบนอวัยวะสืบพันธุ์จะทำให้เกิด
ความรู้สึกซ่าและสามารถร่วมได้นาน
ขึ้น เนื่องมาจากฤทธิ์เป็นยาระงับ
ความรู้สึกเฉพาะแห่ง
56. หิมะ (Snow) หมายถึง โคเคน ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษในประ
เภทที่ 2 ลำดับที่ 18 ที่มีลักษณะเป็น
ผงเกล็ดสีขาว เมื่อนำมาทำปฏิกิริยา
กับกรดเกลือจะกลายเป็นเกล็ดละลาย

		น้ำได้ ไม่มีกลิ่น สีขาว อ่อนนุ่ม คล้าย หิมะ โคนเป็นผงใช้สูดดมเข้าทาง จมูก หรือถ้านำเอามาละลายน้ำอาจ ใช้ฉีดเข้าเส้นเลือดดำได้
57. Speedball	หมายถึง	ยาฉีดซึ่งประกอบด้วยยากดประสาท และกระตุ้นประสาท ได้แก่ โคนผสม กับเฮโรอีน หรือเมทแอมเฟตามีนผสม กับเฮโรอีน
58. ไทยสติ๊ก (Thai Stick)	หมายถึง	กัญชา ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษในประ เภทที่ 5 ลำดับที่ 1 เป็นที่รู้จักกันอย่าง ดีทั่วโลกว่ามีรสชาติดีกว่าประเทศอื่น เมื่อก่อนนั้นมีชื่อว่า “ บุตต้า สติ๊ก ” (Buddha Stick) แต่เห็นว่าไม่เหมาะ เพราะนำศาสนาเข้ามาเกี่ยว จึงเป็นมา เรียก “ ไทยสติ๊ก ” มีปลูกกันมาในภาค อีสาน
59. Pot Cigarette	หมายถึง	บุหรี่กัญชา
60. Ice (ไอซ์)	หมายถึง	เมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ หรือ เรียกว่า Rocks หรือ Glass มีลักษณะ คล้ายก้อนน้ำแข็งขนาดเล็ก นิยมเสพ โดยใช้ความร้อนจนแล้วสูดเอาควัน
61. หัวใจสีม่วง	หมายถึง	แอมเฟตามีนซึ่งใช้สลับกับหรือรวมกับ บาร์บิทูเรต
62. Speed	หมายถึง	เมทแอมเฟตามีน โดยทำให้เป็นของ เหลวสำหรับฉีดเข้าเส้นเลือด
63. Quicksilver	หมายถึง	แอล เอส ดี (LSD) ซึ่งตามพจนานุกรม แปลว่า “ ปรอท ” แต่ในวงการผู้เสพยา เสพติดถ้าพูดถึงคำนี้จะหมายถึง LSD ซึ่งเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่ 1 ลำดับที่ 8 ออกฤทธิ์หลอนประสาท มี ลักษณะเป็นเม็ดนูนออกมาทั้ง 2 ข้าง

บางชนิดมีลักษณะกลมแบนเรียกว่า “Orange sunshine” หรือบางชนิดจะมีลักษณะที่เล็กมากได้แก่ “micro-tabs” หรือ “micro-dots” ซึ่งไม่ใหญ่กว่าหัวเข็มหมุด แต่ก็พอที่จะนับได้ แต่แคปซูลบางชนิดมีชื่อตามสีของมัน เช่น “cherry top” หรือ “purple naze” หรือ “blue cheer” แต่อย่างไรก็ตามจะสังเกตได้ว่า LSD จะมีขนาด รูปร่าง และสีที่แตกต่างกันออกไปและชื่อสแลงต่าง ๆ ด้วย กรณีสงสัยว่าจะเป็น LSD หรือไม่ก็ให้ตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการ ไม่ควรใช้วิธีดม เพราะการดมเพียงเล็กน้อยก็อาจทำให้เกิดประสาทหลอนได้ เช่นเดียวกับ Psilocybin

64. Turn on หมายถึง LSD ซึ่งตามพจนานุกรมแปลว่า “เปิด” แต่ในวงการเสพยาเสพติดจะหมายถึงผู้ที่เสพ LSD ซึ่งจะมีอาการพูดจาเหลวไหล ไร้สาระ
65. Kick party หมายถึง กลุ่มผู้ที่ร่ว่งเสพยา LSD
66. Bussinessman’s trip หมายถึง ดี เอ็ม ที (DMT) ซึ่งเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่ 1 ลำดับที่ 5 ออกฤทธิ์เช่นเดียวกับ LSD แต่มีฤทธิ์อ่อนกว่าและออกฤทธิ์ในระยะอันสั้น ซึ่งพบในเมล็ดของพืชบางชนิด หรือมนุษย์อาจนำมาสังเคราะห์มีทั้งชนิดผงและน้ำ นำมาผสมกับใบยาสูบหรือใบผักชีแห้งใช้เสพ
67. UP JOHN’27 หมายถึง ไตรอะโซแลม (Triazolam) ซึ่งเป็นวัตถุ

- ออกฤทธิ์ในประเภทที่ 2 ลำดับที่ 19 ออกฤทธิ์กดประสาทรุนแรงทำให้ ง่วงหงาว หาวนอน มีการใช้ตัวยานี้ ประกอบอาชญากรรมตามสถานีขนส่ง ส่วนที่เรียกว่า UP JOHN'27 เพราะว่ ที่เม็ดยานี้มีการพิมพ์ตัวอักษรนี้ ปัจจุบันไม่มีจำหน่ายตามร้านขายยา ทั่วไป
68. Domicum หมายถึง Midazolam ซึ่งเป็นวัตถุออกฤทธิ์ใน ประเภทที่ 2 ลำดับที่ 17 ลักษณะเป็น ยาเม็ดสีขาวออกฤทธิ์กดประสาทรุนแรงทำให้ง่วงหงาวหาวนอน จึงเป็นที่ ต้องการของอาชญากรเพื่อใช้ประกอบ อาชญากรรม ตัวยานี้จึงไม่มีขายใน ร้านขายยาทั่วไป
69. เสื่อแจ็กเก็ตสีเหลือง หมายถึง เพนโตบาร์บิทัล (Pentobarbital) หรือ NEMBUTAL ซึ่งเป็นวัตถุออก ฤทธิ์ในประเภทที่ 3 ลำดับที่ 12 ออก ฤทธิ์กดประสาทใช้เป็นยานอนหลับ จึง มีการนำตัวยานี้ไปประกอบอาชญา กรรม (ฆาตกรรม) ผลิตขึ้นในรูปแคปซูล สีเหลือง
70. สายรุ้ง หมายถึง ทิวินัล (Tuinal) ซึ่งประกอบด้วยอะโม บาร์บิทัล (Ambarbital) ซึ่งเป็นวัตถุ ออกฤทธิ์ในประเภทที่ 3 ลำดับที่ 1 และเซโคบาร์บิทัล (Secobarbital) ซึ่งเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่ 2 ลำดับที่ 12 ซึ่งทั้งสองตัวออกฤทธิ์กด ประสาทเหมือนกัน และใช้เป็นยานอน หลับ ผลิตขึ้นในรูปแคปซูลสีฟ้าและสี แดงปนกัน

71. Cocaine Bugs หมายถึง อาการที่เกิดจากการใช้แอมเฟตามีน หรือยาบ้าในปริมาณที่สูงเกินไปจน เกิดความรู้สึกว่าได้ผิวหนังยุบยับไป ด้วยตัวหนอน และบางครั้งจะมีอาการ คลั่งใช้มีดกรีดตัวเอง
72. เข็มวิปริต (Needle Freak) หมายถึง พวกติดยาเสพติดซึ่งเมื่อฉีดแล้วชอบ ถอนเข็มออก แล้วฉีดเข้าไปในเส้นใหม่ หลาย ๆ ครั้ง คือ ฉีดแล้วฉีดอีกอยู่นั้น เอง เพื่อความสะใจเพราะมันเป็น ความสุขที่จะกระทำเช่นนั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรีทัณฑสถานหญิงกลาง”

แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและประวัติชีวิตทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

● ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและประวัติชีวิตทั่วไป

1. เก็บข้อมูลวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....
3. เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
4. นับถือศาสนา

☐ พุทธ	☐ คริสต์
☐ อิสลาม	☐ อื่นๆ ระบุ.....
5. การศึกษาชั้นสูงสุด

☐ อ่านออกเขียนได้	☐ ประถมศึกษา
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย
☐ อนุปริญญา	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ อื่นๆ ระบุ.....
6. สถานภาพสมรส

☐ โสด	☐ หย่า
☐ อยู่ร่วมกัน	☐ แยกกันอยู่
☐ ม่าย	

ถ้าสมรสแล้วมีบุตร.....คน ชาย.....คน หญิง.....คน

7. อาชีพเดิม

☐ ทำไร่ ทำนา ทำสวน	☐ เลี้ยงสัตว์ ประมง
☐ ค้าขาย	☐ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
☐ บริษัทเอกชน	☐ รับจ้าง
☐ ไม่มีอาชีพ	☐ นักเรียน นักศึกษา
☐ อื่นๆ ระบุ.....	

8. อาชีพของคู่สมรส

☐ ทำไร่ ทำนา ทำสวน	☐ เลี้ยงสัตว์ ประมง
☐ ค้าขาย	☐ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
☐ บริษัทเอกชน	☐ รับจ้าง
☐ ไม่มีอาชีพ	☐ นักเรียน นักศึกษา
☐ อื่นๆ ระบุ.....	

9. มีรายได้จาก

☐ เงินเดือนประจำ.....บาท/เดือน
☐ รับจ้างรายวัน.....บาท/วัน
จำนวนวันที่ทำ ประมาณ.....วัน/เดือน
☐ รายได้พิเศษอื่นๆ ประมาณเดือนละ.....บาท

10. ส่วนใหญ่จะนำรายได้ไปใช้ในด้านใดมากที่สุด

☐ ครอบครั	☐ เที่ยวเตร่
☐ ดื่มสุรา	☐ การพนัน
☐ ยาเสพติด	☐ อื่นๆ ระบุ.....

11. บุคคลที่ท่านเคยอาศัยอยู่ด้วย

☐ บิดา มารดา	☐ ญาติ
☐ พี่น้อง	☐ เพื่อน
☐ ครอบครั	☐ อยู่เพียงลำพัง

12. สถานภาพของบิดา มารดา

- () อยู่ร่วมกัน () แยกกันอยู่
 () หย่าร้าง () ตายจากกัน
 () อื่นๆ ระบุ.....

13. อาชีพของบิดา

- () ทำไร่ ทำนา ทำสวน () เลี้ยงสัตว์ ประมง
 () ค้าขาย () รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
 () บริษัทเอกชน () รับจ้าง
 () ไม่มีอาชีพ () นักเรียน นักศึกษา
 () อื่นๆ ระบุ.....

14. อาชีพของมารดา

- () ทำไร่ ทำนา ทำสวน () เลี้ยงสัตว์ ประมง
 () ค้าขาย () รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
 () บริษัทเอกชน () รับจ้าง
 () ไม่มีอาชีพ () นักเรียน นักศึกษา
 () อื่นๆ ระบุ.....

15. อาชีพของคู่สมรส

- () ทำไร่ ทำนา ทำสวน () เลี้ยงสัตว์ ประมง
 () ค้าขาย () รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
 () บริษัทเอกชน () รับจ้าง
 () ไม่มีอาชีพ () นักเรียน นักศึกษา
 () อื่นๆ ระบุ.....

16. การศึกษาชั้นสูงสุดของบุคคลที่เคยอาศัยอยู่ด้วย

- () อ่านออกเขียนได้ () ประถมศึกษา
 () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย
 () อนุปริญญา () ปริญญาตรี
 () สูงกว่าปริญญาตรี () อื่นๆ ระบุ.....

17. ลักษณะของที่อยู่อาศัย

- () บ้านของตนเอง () บ้านของบิดา มารดา
 () บ้านเช่า () บ้านเช่า-ซื้อ
 () บ้านญาติ () บ้านพักของหน่วยงาน
 () อื่นๆ ระบุ.....

18. สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัย

- () ชุมชนแออัด () บ้านติดกันไม่มีบริเวณ
 () บ้านมีบริเวณ () ตึกแถว
 () ชนบท ห่างไกล () อื่นๆ ระบุ.....

19. ท่านเคยมีปัญหาในด้านสุขภาพก่อนที่จะค้ายาเสพติดหรือไม่

- () ไม่มี
 () มี ระบุ.....

20. ท่านเคยเข้ารับการปรึกษาจากจิตแพทย์บ้างหรือไม่

- () ไม่เคย
 () เคย ระบุ.....

● ส่วนที่ 2 สภาพการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและความผิดคดีอาญาอื่นๆ

1. ท่านเคยต้องโทษคดีอาญาหรือไม่

- () ไม่เคย
 () เคย ประเภทคดี.....
 จำนวน.....ครั้ง

2. ท่านมีญาติต้องโทษคดีอาญาหรือไม่

- () ไม่มี
 () มี ประเภทคดี.....
 ความสัมพันธ์เป็น

3. ประเภทของยาเสพติดที่ท่านต้องโทษในคดีท้ายสุด
- () เฮโรอีน จำนวน.....
- () ยาบ้า จำนวน.....
- () กัญชา จำนวน.....
- () ฝิ่น จำนวน.....
- () อื่นๆ ระบุ.....
4. คดีที่ท่านต้องโทษมีผู้ตกเป็นผู้ต้องหาร่วมหรือไม่
- () ไม่มี
- () มีคน ชาย.....คน หญิง.....คน
ความสัมพันธ์เป็น.....
5. ท่านเคยเสพยาเสพติดมาก่อนหรือไม่
- () ไม่เคย
- () เคย ชนิดของยาเสพติด.....
เริ่มเสพครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
เสพเป็นประจำเมื่ออายุ.....ปี
ครั้งแรกได้รับยาเสพติดจาก.....
ครั้งแรกที่ได้รับยาเสพติดท่านต้องจ่ายค่ายาเสพติดหรือไม่
- () ไม่จ่าย
- () จ่าย เป็นเงิน.....บาท
6. สาเหตุของการเสพยาครั้งแรก
- () ออยากทดลอง () เพื่อนชักชวน
- () มีเรื่องไม่สบายใจ () บำบัดอาการเจ็บป่วย
- () ช่วยงานอาชีพ () อื่นๆ ระบุ.....
7. สมาชิกในกลุ่มของท่านมีผู้ติดยาเสพติดหรือไม่
- () ไม่มี
- () มี ชนิดของยาเสพติด.....

8. บุคคลใกล้ชิด(ญาติ)ของท่านมีใครติดยาเสพติดหรือไม่
 () ไม่มี
 () มี ชนิดของยาเสพติด.....
9. บุคคลใดบ้างที่ทราบถึงพฤติกรรมระหว่างการค้ายาเสพติดของท่าน
 () บิดา มารดา () ญาติ
 () พี่น้อง () เพื่อน
 () อื่นๆ ระบุ.....
10. การค้ายาเสพติดในแต่ละครั้งท่านได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากใคร
 () บิดา มารดา () ญาติ
 () พี่น้อง () เพื่อน
 () ส่วนตัว () อื่นๆ ระบุ.....
11. การกำหนดวิธีการในการลักลอบค้ายาเสพติดในแต่ละครั้งมีใครบ้างเป็นผู้กำหนด
 () กำหนดด้วยตัวเอง () นายทุนผู้ขายยาเสพติด
 () นายทุนผู้ซื้อยาเสพติด () กำหนดวิธีการร่วมกัน
 () อื่นๆ ระบุ.....
12. ท่านมีวิธีการในการติดต่อสื่อสารกันภายในกลุ่มผู้ดำเนินการค้ายาเสพติดอย่างไร
 () นัดพบเจรจาโดยตรง () โดยจดหมาย
 () โทรศัพท์ () ติดต่อผ่านบุคคลอื่น
 () อื่นๆ ระบุ.....
13. การเจรจาการค้ายาเสพติด ท่านต้องใช้ศัพท์เฉพาะที่รู้กันแต่เพียงกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดหรือไม่
 () ไม่ใช่
 () ใช้ศัพท์เฉพาะ เช่น.....

14. การลักลอบขนยาเสพติดของท่านส่วนใหญ่จะเดินทางโดยวิธีใด

- () โดยทางเรือ () โดยรถยนต์ส่วนตัว
 () โดยรถยนต์โดยสาร () โดยรถไฟ
 () โดยเครื่องบิน () อื่นๆ ระบุ.....

15. ท่านคิดว่าสาเหตุที่ทำให้ท่านถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมมาจากสาเหตุใด

- () เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นและจับกุมได้โดยบังเอิญ
 () สายลับของเจ้าหน้าที่ตำรวจชี้ให้จับ
 () มีการหักหลังกันเองในกลุ่มของผู้ค้ายาเสพติด
 () พลเมืองดีชี้เบาะแสให้จับ
 () อื่นๆ ระบุ.....

16. ประเภทคดีที่ถูกตัดสิน

- () ผู้เสพ () ไม่ติด () ติดยา () ติดลึก
 (ใช้เป็นครั้งคราว)
 () ผู้ค้า () ผู้ค้ารายย่อย () ผู้ค้ารายใหญ่ () อื่น ๆ

สถานภาพของคดี

- () เต็มขาด.....

17. ระยะเวลาที่ถูกตัดสินให้จำคุก.....ปี เหลือโทษ.....ปี.....

เดือน

ต้องโทษจำคุกกี่คดี

เคยได้รับประโยชน์จากการอภัยโทษกี่ครั้ง.....ได้ลดโทษหรือไม่.....

ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้น.....

18. มวลเหตุจูงใจในการค้ายาเสพติด

- ปกติที่ผ่านมามีเรื่องคับข้องใจหรือไม่สบายใจหรือไม่ เรื่องอะไร ไม่สบายใจหรือไม่
- ให้ความสำคัญกับเรื่องอะไร หรือปัญหาอะไรมากที่สุด

- หาทางออกอย่างไรกับปัญหาที่เกิดขึ้น
- เพื่อนที่ไปปรับทุกข์ ปรีกษา คือ เพื่อนกลุ่มไหน มีพฤติกรรมอย่างไร
- เพื่อนเคยชักชวนให้เสพยาหรือไม่ กลุ่มไหนที่ชักชวน ชักชวนกี่ครั้ง
- เสพครั้งแรกรู้สึกอย่างไร
- เสพคนเดียวหรือกลุ่มใหญ่
- ถ้าเพื่อนไม่เคยชวน เสพครั้งแรกเพราะสาเหตุอะไรเป็นสำคัญ
- ติดได้อย่างไร อาทิ เสพย่อย ๆ จึงเลิกไม่ได้

.....

.....

.....

.....

19. เงินที่นำมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ

- ค่าใช้จ่ายในการซื้อยาแต่ละครั้งมาเสพเท่าไร
- ค่าใช้จ่ายในการเสพยาเดือนละเท่าไร
- เคยประสบกับปัญหามีเงินไม่พอซื้อยามาเสพหรือไม่ แล้วแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างไร
- ราคายาแต่ละแหล่งเท่ากันหรือไม่
- ถ้าเป็นลูกค้าขาประจำได้ส่วนลดหรือไม่
- ได้เงินมาอย่างไร
- ต้องใช้เงินเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หรือไม่ในการเสพยา

.....

.....

.....

.....

20. แหล่งในการซื้อยาเสพติด

- ไปซื้อยาเสพติดมาเสพได้จากที่ไหน
- ไปซื้อเองหรือให้คนอื่นไปซื้อแทน
- ซื้อมาใช้คนเดียว หรือใช้ในกลุ่ม (ขึ้นอยู่กับชนิดของยาเสพติดหรือไม่)
- การทดสอบของดูอย่างไร

- วิธีการซื้อและรับของ ทำอย่างไร
- แหล่งที่ซื้อหายากหรือไม่
- ซื้อกับคนขายประจำหรือเปลี่ยนแปลงไปไม่มีเจ้าประจำ

.....

.....

.....

.....

21. การรับรู้ว่ายายาเสพติดเป็นสิ่งที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย

- เสพยาเสพติดแล้วร่างกายเป็นอย่างไร
- รู้หรือไม่ว่ายาเสพติดเป็นอันตรายต่อชีวิต และมีผลต่อสุขภาพร่างกาย

.....

.....

.....

.....

22. การรู้ถึงโทษทัณฑ์และการกลัวโทษ

- เคยรับรู้โทษทางกฎหมายจากการเสพยาเสพติดมาก่อนหรือไม่จำเป็นอย่างไร
- รับรู้โทษดังกล่าวจากสื่ออะไร (หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ)
- กลัวโทษจากการเสพยาเสพติดหรือไม่
- คิดว่าโทษที่ได้รับมีความรุนแรงหรือไม่

.....

.....

.....

.....

23. ลักษณะของเพื่อนที่สนิทสนม

- มีกี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีพฤติกรรมอย่างไร
- เป็นคนอย่างไร
- เสพยาเสพติดหรือไม่
- เป็นชักจูงให้เสพยาเสพติด/ค้ายาหรือไม่

- เพื่อนถูกจับด้วยหรือไม่

.....

.....

.....

.....

24. การเริ่มเข้าสู่ขบวนการ มวลเหตุจูงใจ ในการเข้าสู่ขบวนการค้า
ประเภทผู้ค้า

.....

.....

(รายใหญ่ รายย่อย ผู้ล่าเหยื่อ ผู้ผลิต) เคยเสพหรือไม่ ยาอะไร

.....

.....

- มวลเหตุจูงใจในการเข้าสู่ขบวนการค้า
- เริ่มเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติดตั้งแต่เมื่อไร
- ระยะเวลาในการค้ายาเสพติดจนกระทั่งถูกจับกุม
- ใครเป็นคนชักจูงให้ค้ายาเสพติด
- ทำไมจึงเชื่อผู้ชักจูง
- ผู้ชักจูงค้ายาเสพติดมานานหรือไม่ รวยหรือไม่ และถูกจับหรือไม่
- ค้ามากี่ครั้ง
- ครั้งแรกเมื่อไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร
- ทำไมถึงค้าจนกระทั่งโดนจับ ไม่เลิกค้าเสียก่อน ฯลฯ
- เคยเสพมาก่อนหรือไม่

.....

.....

.....

.....

25. แหล่งในการซื้อขายเสฟติด และเงินทุนในการซื้อขายเสฟติด

- ค่ายาเสฟติดกี่ชนิด
- ซื้อยาเสฟติดแต่ละชนิดจากที่ไหนมาขาย
- ซื้อจากใคร
- ใครเป็นคนแนะนำ
- ไปซื้อของด้วยตนเองหรือ ติดต่อซื้ออย่างไร เช่น ทางโทรศัพท์ ไปเอง หรือเอามาส่ง
- วิธีการในการต่อซื้อยา
- ซื้อมาครั้งและเท่าไร ราคาเท่าไร
- จ่ายเงินอย่างไร จ่ายครั้งเดียว หรือจ่ายเป็นเงินงวด
- การรับของ สัญญาในการรับของทำอย่างไร สถานที่
- ระยะเวลาที่สั่งแน่นอนไหม
- การลำเลียงทำอย่างไร การหีบห่อ
- มีการเปลี่ยนแปลงแหล่งในการซื้อหรือไม่
- ต้องเสียค่าใช้จ่ายให้เจ้าหน้าที่หรือแหล่งอิทธิพลในท้องถิ่นหรือไม่
- ของที่ได้มามีการเก็บของซุกซ่อนอย่างไร (เช่น กระจายของ มีสัญลักษณ์ในการเก็บ)
- มีการทดสอบของที่สั่งซื้อว่าเป็นของแท้หรือไม่
- การคืนของถ้ามีปัญหาทำได้หรือไม่
- ซื้อยากหรือไม่ มีแหล่งในการซื้อมากหรือไม่
- ถ้าไม่มีเงินที่จะซื้อ เคยประกอบอาชีพการอื่น ๆ เช่น ปล้น จี้ ลักทรัพย์ เพื่อนำเงินไปซื้อขายเสฟติดหรือไม่
- ถ้าเป็นผู้ผลิต มีเทคนิคอย่างไร รู้มาจากไหน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

26. แหล่งในการขายยาเสพติด

- ขายยาเสพติดให้กับใคร
- ขายในราคาเท่าไร
- ได้กำไรดีหรือไม่
- มีผู้ซื้อยาเสพติดจำนวนมากหรือไม่
- มีวิธีการหาคนขายรายย่อยต่อ ๆ ไปอย่างไร
- ประเภทผู้ค้า
- ลูกค้ำที่ได้มาเป็นครั้งแรก ได้มาอย่างไร
- ก่อนถูกจับมีลูกค้ำกี่คน มาจากไหนบ้าง (ในชุมชน นอกชุมชน) ลูกค้ำที่ได้เพิ่มได้มาอย่างไร
- การขายยาเสพติดให้ลูกค้ำ ราคาเท่ากันไหม (การแบ่งเกรดลูกค้ำหรือดูปริมาณยาเสพติดที่ลูกค้ำซื้อ)
- ลูกค้ำที่ซื้อมีอาชีพประจำกี่คน ขาจรกี่คน
- ระยะเวลาในการซื้อของลูกค้ำ แน่นนอนหรือไม่
- ปริมาณยาที่ขายต่อวัน
- การแบ่งบรรจุยา (เป็นบีกหรือเปล่า)
- การย้ายแหล่งจำหน่าย
- มีผู้ค้ารายอื่น ๆ ในพื้นที่มีหรือไม่ มีการแย่งลูกค้ำกันหรือไม่
- ปริมาณที่ซื้อ ปริมาณที่ขาย
- ลักษณะยา ตรา ยี่ห้อที่ซื้อขายกัน

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

27. รายได้จากการค้ายาเสพติด

- ขยายยาเสพติดมีรายได้ครั้งละเท่าไร
- คิดเป็นรายเดือน มีรายได้ดีกว่าอาชีพเดิมก่อนค้ายาเสพติดหรือไม่
- รายได้ที่ได้รับ ทำให้มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายหรือไม่
- รายได้ที่ได้รับ คุ่มค่าต่อการเสี่ยงหรือไม่
- ลูกค้าเฉลี่ยต่อวัน
- ปริมาณที่ขายให้ลูกค้า
- กรณีค้ายาเสพติดหลายอย่างทำไมถึงค้าหลายอย่าง ค้าอะไรบ้าง
- แต่ละตัวยาได้กำไรอย่างไร (ขาย – ซื้อ)
- กำไรต่อครั้ง ต่อเดือน
- รายได้ที่ได้รับทำอย่างไรกับเงินเหล่านี้
- ต้องเสียค่าคุ้มครองหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

28. เส้นทางในการค้ายาเสพติด

- กระบวนการในการซื้อขายยาเสพติดจนกระทั่งขายต่อไปยังผู้ซื้อเป็นอย่างไร
- เส้นทางค้ายาเสพติด ทำได้ง่ายหรือยาก
- สิ่งที่สำคัญที่สุดในเส้นทางการค้ายาเสพติด
- ใช้เส้นทางไหนลำเลียงบ้าง
 - เส้นทางตรง / ทางอ้อม
 - ใช้เส้นทางเดิมตลอดหรือไม่
 - ความถี่ในการเปลี่ยนเส้นทาง
 - ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

29. เทคนิคในการหลบหลีกจากการถูกจับกุม

- ก่อนที่จะถูกจับกุมครั้งนี้ เคยถูกจับกุมมาก่อนหรือไม่
- มีวิธีการในการหลบหลีกการถูกจับกุมอย่างไร
- การหลบหลีกการถูกจับกุม ทำยากหรือง่าย
- กลัวการถูกจับกุมหรือไม่
- การชนของมีเทคนิคในการหลบหลีกจากการถูกจับกุมอย่างไร
- การส่งของให้ลูกค้ามีเทคนิคในการหลบหลีกจากการถูกจับกุมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

30. หากมีทางเลือกที่ดีกว่า จะค้ายาเสพติดอีกหรือไม่

- ถ้าหากมีอาชีพอื่นให้ทำ จะยังคงค้ายาเสพติดต่อไปอีกหรือไม่
- คิดว่าตัวเองจะเลิกค้ายาเสพติดเมื่อใด หากยังไม่ถูกจับกุมเสียก่อน
- คิดอย่างไรกับการค้ายาเสพติด
- ความเป็นไปได้ในการออกจากวงการค้ามีไหม ทำอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

31. การรู้ถึงโทษทัณฑ์ และการกลัวโทษ

- เคยรับรู้ถึงโทษจากการค้ายาเสพติดมาก่อนหรือไม่ จำเป็นอย่างไร
- รับรู้โทษดังกล่าวจากอะไร (หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ)
- คิดว่าโทษจากการค้ายาเสพติดมีความรุนแรงหรือไม่
- กลัวถูกลงโทษจากการค้ายาเสพติดหรือไม่
- ถ้าไม่กลัวโทษ เพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

จ.ส.ต.ทิวาพงษ์ พลูโต เกิดเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2509 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นบุตรของนายบุญลือ และนางเฉลียว พลูโต สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น เมื่อปีพ.ศ.2539 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชา มานุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541 ปัจจุบันรับราชการตำรวจ สังกัดกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย